

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
PHOENIX PACK
SERIES

CARNAL SECRETS

SUZANNE WRIGHT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CARNAL SECRETS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpde.com)

AYRICA SUZANNE WRIGHT TARAFINDAN

Rags'den

DAMARLARINIZIN DERINLIKLERINDE SERISI
İşte Cinsiyetçi Vampirler
Bağlayan Isırık

ANKA SÜRÜSÜ SERISI
Yabani
Günahlar Kötü
Arzular

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

AN ARNAL SECRETS

HER PHOENIX PACKERIES

SUZANNE E WRIGHT

Montlake
Rutledge

OceanofPDF.com

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Metin telif hakkı © 2014 Suzanne Wright

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Montlake Romance tarafından yayınlandı,

Seattle www.apub.com

ISBN-13: 9781477849972

ISBN-10: 1477849971

Kapak tasarımı Anne Cain Grafik Sanat ve Tasarım

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2013914168

OceanofPDF.com

Edward için

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[BİRİNCİ](#)
[BÖLÜM İKİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
[DÖRDÜNCÜ](#)
[BÖLÜM BEŞİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ALTINCI BÖLÜM](#)
[BÖLÜM YEDİ](#)
[BÖLÜM SEKİZ](#)
[BÖLÜM DOKUZ](#)
[BÖLÜM ON](#)
[ON BİRİNCİ](#)
[BÖLÜM ON İKİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM](#)
[ON DÖRT BÖLÜM ON](#)
[BEŞ](#)
[ON ALTINCI BÖLÜM](#)
[ON YEDİNCİ BÖLÜM](#)
[ON SEKİZİNCİ BÖLÜM](#)
[ON DOKUZUNCU](#)
[BÖLÜM TEŞEKKÜR YAZAR](#)
[HAKKINDA](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BİRİNCİ BÖLÜM

H Bugün kötü haberler alacaktı. Nick bunu biliyordu. Kemikler. Kemikler "bilmek" değildi. bir Tanıdık olmayan bir his. Çoğu zaman bir şeyler bilirdi. Bazen tıpkı şu anda olduğu gibi bir histen, ensesinde bir şeylerin ters gittiğine dair onu uyaran ama ne olduğuna dair hiçbir ipucu vermeyen bir kaşıntıdan fazlası değildi. Diğer zamanlarda daha spesifik ama çok sıradan oluyordu; televizyon kumandası ya da araba anahtarları gibi kayıp bir nesnenin tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Ama bazen de bu bilme duygusu karnında ağır bir yük, vücudunda çınlayan bir uyarı gibi olurdu... Kız kardeşiyle ormanda olduğu ve geri dönmezlerse korkunç bir şey olacağını bildiği zamanki gibi olur olur, bir şey o olur değişim

Her şeyi.

Buna ister sezgi deyin, ister içgüdü deyin, ister hediye deyin, her neyse. Mesele şu ki, kötü haberlerin geleceğini biliyordu ve Alfa'nın endişesinin sürü bağlantısına sızmasını engellemesi gittikçe zorlaşıyordu.

Araçta kendisiyle birlikte bulunan iki kurdun da onun gerginliğini hissettiğinden emindi ama kardeşi ve koruması olarak ona çok yakın olduklarını düşünürsek bu beklenen bir şeydi. Onun kurdu da Nick'in gerginliğini hissetmişti ve şimdi onun içinde volta atıyordu.

onun kadar huzursuzdu. En azından kurduyla aynı fikirdeydi ve bu duyguyu özlemişti. Nick Axton her zaman kurduyla birbirlerine çok uyumlu olmalarıyla gurur duymuştu. Anlaşamadıkları tek bir konu olmuştu: Shaya Critchley'i, yani eşlerini sahiplenmek.

Kurdunun bu konudaki tutumu basitti: O onların gerçek eşiydi, bu yüzden Nick onu sahiplenmeli, onunla bağ kurmalı ve onu Ryland Sürüsü'nün Alfa dişisi yapmalıydı. Ama durum bu kadar net değildi. Hayır, bu durumu çevreleyen bir dizi sorun vardı.

Bir kere, itaatkâr bir kurdu Alfa dişisi yapmak neredeyse imkânsızdı. Mesele itaatkâr kurtların zayıf ya da pasif olması değildi. Kesinlikle hayır. Sakin auralarına rağmen, itaatkâr kurtlar alingan, öfkeli ve zihinsel olarak herhangi bir baskın kurttan daha güçlü olabilirdi, tıpkı baskın kurtların yoğun auralarına rağmen zayıf fikirli veya duygusal olarak savunmasız olabilmeleri gibi. Ancak auradaki bu farklılıklar, baskın kurtların rütbelerinin her zaman yüksek olmasının bir nedeniydi; bir baskın kurdun yoğun hisleri, daha güçlü oldukları herhangi bir kurdu bastırabilir ve böylece boyun eğmeye zorlayabilir, böylece itaatkâr kurtları onlara karşı savunmasız bırakabilirdi.

Baskınlar ve itaatkârlar arasındaki diğer temel fark ise fiziksel güçte yatıyordu; itaatkârlar, içlerindeki güç ne olursa olsun, asla baskın bir kurttan fiziksel olarak daha güçlü olamazlardı. Bu nedenle, itaatkârlar baskın kurtlara karşı iki açıdan savunmasızdı, ancak itaatkâr kurtların doğal sakinleştirici etkisi sürü bağlantısından geçmezse, baskınların doğal yoğunluğu sürüyü istikrarsız bırakacağı için her sürü için hayati önem taşıyorlardı.

Bu nedenle, Shaya bir sürü için hayati önem taşısa ve herhangi bir baskın kurtla boy ölçüşebilecek içsel güce sahip olsa da, başka şekillerde savunmasız olurdu. Eğer Alfa dişi olsaydı, bu nedenle baskın kurt tarafından defalarca zorlanırdı.

sürüdeki dişiler onun pozisyonu için. Elbette Nick kimsenin ona meydan okumamasını emrederek onu güvende tutabilirdi, ama o zaman asla saygı görmeyecek, takip edilmeyecek ya da Alfa dişi olarak kabul edilmeyecekti. Bu da kendisini dışarıdan bakıyormuş gibi hissetmesine neden olacaktı ki bu da Nick için kesinlikle kabul edilemez bir durumdu.

Bu da ona hâlâ onu sahiplenmek istiyorsa tek bir seçenek bırakıyordu: Alfa pozisyonundan istifa etmesi gerekecekti. Nick, eğer eşine sahip olabileceği anlamına geliyorsa bu görevden seve seve vazgeçebilirdi. Sorun şu ki, sürüsündeki hiç kimse bu pozisyonu istemiyordu ve hiç kimse sürüyü istikrarlı tutma sorumluluğunu almak istemiyordu. Eski Alfa bir kanser gibiydi ve sürünün kalbini karartana kadar tüm sürüyü yozlaştırmıştı. Nick uzun zaman önce ona meydan okuyup öldürmüş olsa da, geçmişte yaşananlar hâlâ sürünün peşini bırakmıyor ve eski yaralar hâlâ sürüye eziyet ediyordu.

Kurdu bu konudaki ayrıntılarla ilgilenmiyordu. Onun için her şey çok siyah-beyazdı - Shaya onundu, bu yüzden ona sahip çıkılmalıydı. Bu nedenle Nick'e özellikle kızgındı. Kurdunun kasvetli bir ruh hali içinde olması alışılmadık bir şey değildi. Aslında biraz karanlık bir mizacı vardı. Tabii ki öyleydi. Sadece erken ortaya çıkmakla kalmamış, aynı zamanda öfke ve korku içinde doğmuştu.

Kural olarak, şekil değiştirenler ilk kez ergenlik döneminde değişirdi. Nick, çok tuhaf bir anda kurdu onu korumak için ortaya çıktığında henüz beş yaşındaydı. Böylesine güçlü bir kurda sahip olmak Nick'in son derece gurur duyduğu bir şeydi, ancak kurdunun bu şekilde doğduğunu ve ruhunda yaralar bıraktığını bilmek acı veriyordu - Nick'in daha sonra bir çocuk hapishanesinde zaman geçirmesine neden olan olayla derinleşen yaralar. Kurdunun öfkesine rağmen, hayvan vahşi ya da meydan okuyucu değildi. Hayır, kurdu hâlâ Nick kadar kontrollü ve sakindi ama aynı zamanda

dünyayı kasvetli, karanlık, sert bir yer olarak görüyordu. Shaya, kurdunun içinde güçlü duygular uyandıran tek şey olmuştu.

Kuşkusuz Nick'in içinde güçlü duygular uyandıran tek şey oydu. Tıpkı kurdu gibi o da zaman zaman sert, soğuk ve mesafeli olabiliyordu. Bu, vicdanı olmadığından ya da doğru ile yanlış arasındaki farkı bilmediğinden değildi. Ancak Nick'te bir eksiklik var gibiydi; duygusal gelişiminde bir aksaklık vardı ve bu da başkalarıyla bağ kurmasını, onlar gibi bağ kurmasını zorlaştırıyordu. Duyguları herkes gibi hissediyordu ya da en azından çoğu kişi gibi. Ama bağ kurmak onun zor bulduğu bir şeydi.

Belki de hiç şaşırtıcı değildi. Kurdu çok erken ortaya çıkmıştı, zihninin ve bedeninin hazır olmadığı bir zamanda ortaya çıkmıştı. Bu tıpkı küçük bir çocuğun ergenlik çağına girmesi gibi bir şeydi; psikolojik ya da biyolojik olarak hazır olmadıkları bir şeydi ve şüphesiz bir insan olarak gelişimleri üzerinde temel bir etkisi olacaktı: zihinsel, fiziksel ve duygusal olarak. Bu nedenle Nick pek çok açıdan lekelenmiş ve kırılmıştı. Ancak eşi bunun tam tersiydi.

Shaya ona bir kelebeği hatırlatıyordu: renkli, canlı, zarif ve her zaman hareket halinde. İnsanlara karşı belli bir zarafeti ve rahatlığı vardı, her kalabalığa karışabilir ve küstah tavırlarıyla onları etkileyebilirdi. Küçük Bayan Masum olduğundan değil. Oh hayır. Onun efsanevi öfkesi hakkında her şeyi duymuştu. En iyi arkadaşı ve Alfa dişisi Taryn kadar çılgın olabileceğini duymuştu. Ama yine de Shaya tatlı ve mükemmeldi ve ondan o kadar farklıydı ki gülünçtü.

Onu bulduğu günü hâlâ canlı bir şekilde hatırlayabiliyordu. Alfa çiftinin çiftleşme töreniydi ve onlara töreni gerçekleştirmeyi teklif etmişti. Bütün gün içini kaşıdıran bir his vardı, önemli bir şey olacağını biliyordu. Bakışları güzel kızıla takıldığı anda, onun ne olduğunu anlamıştı

ona. Bu farkındalığın etkisi göğsüne inen bir darbe gibiydi; sahiplenme, neşe ve ihtiyaç aynı anda onu vurmuştu. Onu sahiplenme dürtüsü her yanına tırmanmış, vücudunun her gözeneğine girmiş ve her hücrelerini istila etmişti... ve onu terk etmemişti. Onu o kadar çok arzuluyordu ki tek düşündüğü, tek hayal ettiği oydu. Ona sahip olma, ona dokunma, onu koklama, hatta sadece onun etrafında olma ihtiyacıyla kaşınıyordu. Bu ihtiyaç nefesini kesiyor, zihniyle alay ediyor ve bedenini huzursuz ediyordu. Kısacası, cehennem gibiydi.

Ama kendini bu cehenneme katlanmaya zorlamasının ve her şeyden çok istediği bu tek şeyi talep etmeye direnmesinin asıl nedeni, kendisini bir eş yerine bir hastayla yükümlü bulabilecek olmasıydı. Annesinin sözleri kafasının içinde çınılıyordu: İyileşme seansları işe yarıyor, Nick. Korku yüzünden eşini terk etme. Sen güçlüsün; bununla savaşabilirsin.

Hayvanı erken ortaya çıkan çok fazla şekil değiştiren yoktu, ancak her birinin ortak bir özelliği vardı: bilişsel işlevleri daha sonraki yaşamlarında bunun için acı çekiyor, yavaş yavaş dejenere oluyordu. İyileştirme seanslarının Nick'te işe yaradığını inkâr etmek mümkün değildi. Baş ağrıları, hafıza kayıpları, kas titremeleri ve zihinsel yönelim bozukluğu ataklarının hepsi hafiflemişti. Kendi türündeki bazı erken değişim vakalarında bu dejeneratif etkiler tamamen iyileşebiliyordu ama bazı vakalarda iyileşemiyordu. Annesinin de söylediği gibi, o güçlüydü. Ama annesi başka bir konuda haklıydı: o korku hâlâ vardı... iyileşmenin geçici olduğu, sorunun eninde sonunda geri döneceği korkusu.

Sürü şifacısı Nick'i bunun olabileceği konusunda uyarmıştı. Eğer bu gerçekleşirse ve o sırada Shaya'yla çiftleşirse, kendini eşinin aksine bakıcısı olarak bulacak, onun kim olduğunu bile bilmeyene kadar yavaş yavaş kötüleşmesini izleyecekti. Annesinin eşi olmadan yaşamasının nasıl bir şey olduğunu görmüştü. Hayatta kalmayı başarmıştı.

Babası öldükten sonra onunla olan gerçek eş bağıni kopararak tüm varlığını çocuklarının etrafında topladı ve onlara bir can simidi gibi sarıldı. Kendi çapında mutluydu ama yine de yalnızdı ve sadece yarı yaşıyordu. Eşi yerine hastası olan Nick ile Shaya aslında bir eşten yoksun kalacaktı. Ruhlu Shaya'sının sadece yarı canlı kalacağı düşüncesine katlanamıyordu.

Onu sahiplenebileceğini düşünmese de Nick, Shaya'ya her zaman uzaktan göz kulak olmaya, onu her zaman korumaya kararlıydı. Onun iyiliği onun için her zaman her şeyden önemli olacaktı. İşte tam da bu yüzden o anda cipiyle Phoenix Sürüsü bölgesinin çevre kapılarına yaklaşıyordu. "Kötü haberin" Shaya ile hiçbir ilgisi olmadığından emin olması gerekiyordu. Onun sağlığı ya da güvenliğiyle hiçbir şekilde bağlantılı olmadığını bilmesi gerekiyordu. Ve evet, onu görmeye ihtiyacı olduğunu kabul edebilirdi, küçük bir "düzeltmeye" ihtiyacı vardı.

Eğer onu sahiplenmeyecekse, onu korumak için bile olsa, hayatına burnunu sokmanın adil olmadığını biliyordu. Aslında, sürünün Nick'in bildiği kadarıyla Shaya'yla eş olduklarını bilen tek üyesi olan Beta çifti bunu haklı olarak belirtmişti. Ayrıca Alfa çiftinin bunu öğrenmesi halinde sürüler arasında bir savaş çıkma ihtimalinin yüksek olduğu konusunda da onu uyarmışlardı. Ama bu bile Nick'i uzak tutmak için yeterli değildi.

Trey ve Nick yakın müttefikler oldukları için, çevre kapısını koruyan şekil değiştiren onları işaretlemedi; sadece saygılı bir şekilde başını salladı ve doğa koruma alanı olarak gizlenmiş Phoenix Sürüsü bölgesinin kapılarından geçmelerine izin verdi. Nick'in kurdu, yakında eşini göreceğini bildiği için biraz rahatladı.

Nick'in kardeşi Eli, cipi bölgenin derinliklerindeki dağa götürdü. Nick'inki de dahil olmak üzere çoğu sürünün aksine, Phoenix kurtları kulübelerde yaşamıyordu. Bunun yerine, modernize edilmiş eski bir mağara ev olan dağın içinde yaşıyorlardı.

Eli cipi dağın eteklerindeki gizli otoparka park ettikten sonra Nick ona döndü. "Sen burada kal. Derren ve ben sadece on beş dakika kadar sürer." Nick mağaralara çok fazla kurt getirmemeye her zaman dikkat ederdi. Alfa Trey pek istikrarlı bir insan değildi ve kurdu kendini kolayca tehdit altında hissediyordu. Bu nedenle, üç güçlü ve baskın kurdun gelmesi onu anında alarma geçirirdi.

"Nick, belki sen-" Derren iç çekerek hemen sözünü kesti. "Boş ver."

Derren'in saçmalıklarını daha fazla dinlemek zorunda kalmayacağı için minnettar olan Nick cipten çıktı. Hem Eli hem de Derren, Shaya'nın onun eşi olduğunu biliyorlardı. Eli başkalarının işine karışmayan biri olduğu için bu konuda pek konuşmamıştı, ayrıca Nick'e herhangi bir konuda baskı yapmanın boşuna bir çaba olduğunu da biliyordu. Ancak Derren bu konuyu birçok kez gündeme getirmiş, Nick'i korkunun Shaya'yı sahiplenme kararını etkilemesine izin vermemesi için sıkıştırmıştı. Bu iş artık bayatlamaya başlamıştı.

Derren arkasındayken Nick dağın yüzüne oyulmuş basamakları tırmanarak nihayet girişe geldi. İnfaz memurlarından biri, Marcus, kapıyı açık tutuyordu. Pek mutlu görünmüyordu. Uzun boylu, siyah saçlı kurdun genellikle neşeli olduğu ve herkese palyaço gibi gülümsediği gerçeği olmasaydı, bu Nick'in kaşlarını çatmasına neden olmayabilirdi. Marcus onu selamlamak için başını bile sallamayınca Nick'in içine bir huzursuzluk çöktü.

"Trey mutfakta," dedi ve başının bir ucuyla Nick ve Derren'e onları dağın derinliklerine götürecek tünellere doğru takip etmelerini işaret etti. Bir dizi dönüşten sonra sonunda son derece modern bir mutfağa ulaştılar. Uzun yemek masasında diğer üç infazcı, Baş İnfazcı, Beta çifti ve Alfa çifti oturuyordu. Tıpkı Marcus gibi onlar da onu gördüklerine sevinmiş görünmüyorlardı, özellikle de Taryn. Ve bu

tek bir anlama gelebilirdi: Hepsi Shaya'nın onun eşi olduğu gerçeğini biliyordu. Yani ya Beta çifti sonunda onlara söylemişti ya da Shaya'nın kendisi.

Bu sadece bir zaman meselesiydi. Oyun oynamayı sevmeyen Nick, numara yapma zahmetine girmede. Masanın önünde durup basitçe, "Biliyorsun işte," dedi.

"Ah, biliyoruz," diye onayladı Taryn sertçe. Arkadaşı onun ensesini yoğurmaya başladı, belli ki Nick'in boğazına sarılmasını engellemeye çalışıyordu. Sarışın küçük ve narin olabilirdi ama güçlüydü. Bu yüzden de korkutucuydu. Aslında, şekil değiştiren topluluğun çoğu ondan korkuyordu çünkü bir zamanlar gizli olan kurdu bu bastırılmışlığın üstesinden gelmiş ve su yüzüne çıkmıştı.

"Sanırım burası bana Shaya'dan uzak durmamı emrettiğiniz kısım." Eğer bu konuda başarılı olacaklarını düşünüyorsa, daha çok aptallık etmişlerdi. Kahretsin, kendisine bile ondan uzak durmasını emretmişti ve bu bile işe yaramamıştı.

"Bunu ona borçlusun," diye homurdandı Jaime; Beta dişisi Shaya'nın yakın arkadaşıydı. Ama o onun Shaya'sıydı; kolayca arkadaş edinir, insanlara sadakat ve koruyuculuk aşlar, bu yüzden de karşısındaki kurtlar açıkça onu öldürmeyi hayal ediyordu. İnfazcılardan birinin ona özellikle kızgın göründüğünü fark etti. Dominic. Nick o kurttan gerçekten nefret ediyordu. Neden nefret ediyordu? Çünkü Dominic onunla o kadar çok vakit geçiriyordu ki Nick bir noktada onunla bir ilişkisi olduğundan şüphelenmişti.

Genellikle kıskançlığa eğilimli olan kurdu dikkatinin çoğunu küçük hıyara verirdi ama bugün öyle değildi. Hayır, bugün kurdu bir şey yüzünden stresliydi ve Nick'e, kurdunun zaten sezdiği şeyi fark etmediği için kızgındı: Shaya'nın kokusu çok zayıftı. Aslında son derece zayıftı. Nick'in omurgasından aşağı bir huzursuzluk yayıldı. "Nerede o?"

"Bu önemli değil," dedi Trey, kutup mavisi gözleri Nick'i delip geçerek. "Önemli olan bizi dikkatle dinlemen. Hepimiz senin ve Shaya'nın

ve ikiniz de bunu en başından beri biliyordunuz. Onu sahiplenmek istemediğiniz çok açık olduğuna göre, onun hayatından çekilecek ve onu yalnız bırakacaksınız. Eğer çekip gitmezsen, sürülerimiz arasında bir savaş çıkmasını istiyor olmalısın."

"Savaş" kelimesi Nick'in hırlamasına ve alarm durumuna geçerek tamamen Trey'e odaklanmasına neden olmalıydı. Ama Nick'in düşünebildiği tek şey Shaya'nın kokusunun çok zayıf olduğu gerçeğiydi - bir süredir burada olmadığını düşündürecek kadar zayıftı. "Nerede o?"

Trey ve Beta erkeği Dante, Nick'in uyarıyı umursamamasına şaşırmadıklarını belirten bakışlar attılar.

"Onun nerede olduğu sizi ilgilendirmez," diye hırladı Taryn. Onun yanında oturan Baş İnfazcı Tao başıyla onayladı. Nick'in yüzü sertleşti. Sözleri sessiz ama kararlıydı. "Shaya benim işim ve her zaman da öyle kalacak."

Bu Taryn'in ayağa fırlamasına neden oldu. Eğer Trey elini kazağının arkasına sokmasaydı, Taryn ayağa fırlayacaktı. üzerinde ve

Masa. "Seni lanet olası orospu çocuğu!"

"Sorun yok bebeğim," diye yatıştırdı Trey. İnfazcılardan biri olan Trick onun yanına gitti ve omzuna destekleyici bir el koydu. Nick ancak o zaman Taryn'in gözlerinden süzülen yaşları fark etti. Taryn'in bu kadar üzgün olması için Shaya'nın tatile gitmiş ya da bir süreliğine ailesiyle birlikte eski sürüsünde kalmış olması gerekmiyordu. Temelli gitmişti.

"Hayır, öyle değil. En iyi arkadaşım o sıçan piçi yüzünden gitti!"

Evet, bu onu doğruluyordu. "Nereye gitti?" diye sordu Nick, hırlamasını güçlkle bastırarak. Kurdu içinde volta atmaya başladı, onu tırmalıyor, özgürlük istiyor, onun için gerçekten bir anlam ifade eden tek şey olan eşini avlamak istiyordu.

"Güvenli bir yere," dedi Jaime ona. "Artık ona zarar veremeyeceğin bir yer."

Nick öne doğru bir adım attı ve Anka kurtlarının her biri gerilerek sıçramaya hazırlandı. Öyle mi? Umurunda bile değildi. "Ona zarar vermek istediğimi mi sanıyorsun? Ona sahip olamamak içimi kemirmiyor mu sanıyorsun? Nerede olduğunu, ne yaptığını ve güvende olup olmadığını sürekli merak etmediğimi mi sanıyorsun?"

Hepsinin yüzü yumuşamıştı ama Nick onların acımasını istemiyordu. Arkadaşının nerede olduğunu bilmek istiyordu. Trey'e odaklandı. "Bana nerede olduğunu söyle." Trey cevap vermeyince Nick ellerini masanın üzerine koydu ve öne doğru eğilerek Alfa'yla göz göze geldi. Tüm Anka kurtları alçak sesle homurdandı ama müdahale etmeye kalkışmadılar; bu, Alfa'larının kendi pislikleriyle baş edemediği anlamına gelirdi. Zaten Trey de kendi savaşını verebilecek kapasitedeydi. Ancak Trey güçlü ve kuvvetli olsa da Nick de öyleydi; hakimiyetinin tüm boyutlarının yüz ifadesine sızmasına izin vererek kendisinin de en az Trey kadar güçlü olduğunu gösteriyordu. Aslında o da en az Trey kadar berbat durumdaydı, sadece bunu daha iyi saklıyordu.

Alfa öne doğru eğildi, yüzünü Nick'in yüzüne yaklaştırdı ve bakışlarıyla tam olarak buluştu. "Seninle düello yapmak gibi bir niyetim yok Nick; eşimi, oğlumu ve sürümü korumak için benimle birlikte savaştın. Bunun için sana her zaman minnettar olacağım. Bir keresinde insanlar Taryn'i benden uzak tutmaya çalışmıştı ve ben de aynı şekilde kötü tepki vermiştim, bu yüzden nasıl hissettiğini bir dereceye kadar anlayabiliyorum. Ama eğer istediğin bir düelloysa, bir tane alacaksın."

"Eğer bu Taryn olsaydı, nerede olduğunu bilseydim ve sana söylemeseydim, ne yapardın?"

Trey başını eğdi. "Mesele de bu zaten, onu asla terk etmezdim. Ben asil bir tip değilim. Eğer kendini feda etmek istiyorsan, tamam, her neyse ama bunu Shaya'dan uzakta yap."

Dante kollarını kaslı göğsünün üzerinde kavuşturarak konuştu. "Eğer onun nerede olduğunu doğru bir nedenle öğrenmek istediğini düşünseydik, sana söylerdik. Ama sen istemiyorsun

Onu bul ki sahiplenebilesin. Onun hayatına müdahale edebilmek senin işine geliyor. Bu onun için adil değil."

Jaime bir elini Dante'nin koluna koydu. "Birini tehlikeye atmaktan korktuğun için onunla çiftleşmeye direnmek zorunda hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilirim, Nick." Ve gerçekten de biliyordu. Kurdu o kadar travma geçirmişti ki Jaime insan yarısını tamamen kaybetme riskiyle karşı karşıya kalmıştı. Eğer bu gerçekleşseydi ve Jaime hayduta dönüşseydi, öldürülebilirdi. Bu nedenle Dante'yle bağ kurmaya direnmiş, eğer ölürse Dante'nin bağın kopmasına dayanamayacağından endişe etmişti. Neyse ki Dante'yle bağ kurması onun yerine kurdunun iyileşmesine yardımcı olmuştu.

Elbette "tehlikeden" kastı Shaya'nın bir Alfa dişisi olmasının tehlikesiydi - Nick'in sağlık sorunlarını bilmiyordu, yoksa büyük olasılıkla anlardı. Ama Nick başkalarının onu nasıl algıladığıyla ilgilenmiyordu ve hiçbir zaman da ilgilenmemişti, bu yüzden kendini açıklamaya niyeti yoktu.

"Acıdığınızı biliyorum," diye devam etti Jaime, "ama onu sahiplenmeli ve birlikte daha güçlü olacağınıza güvenmeliydin. Shaya'nın fiziksel olarak baskın bir dişiden daha güçlü olamaması, onları yenemeyeceği anlamına gelmez. Dövüşte fiziksel güçten daha fazlası vardır - bunu en iyiler tarafından eğitilmiş birinden dinleyin." Dante'yi işaret etti. "Temel Reis'in kışını birkaç kez tekmeledim." Dante bu yorum karşısında kaşlarını çatı.

Nick sabırsızlıkla içini çekti. "Baskın dişilerin ona meydan okumasına bile gerek yok. Tek yapmaları gereken baskın titreşimleriyle ona vurmak ve o da istese de istemese de otomatik olarak boyun eğecek." Nick bu fikirden nefret ediyordu. Taryn'in yüzünde tuhaf bir ifade belirlediğinde gözlerini kıstı. "Ne?"

Taryn başını salladı. Kaşlarını çatarak içini çekti. "Onu rahat bırak, Nick. O güvende. Sana söz veriyorum, başına bir şey gelirse, canı yanarsa seni arayacağım. Ama alabileceğinin en fazlası bu."

Bunu takdir etse de yeterli değildi. Zaman zaman Shaya'nın yanında olmanın yeterli olacağını düşünerek kendini kandırıyordu. Ancak şimdi, Shaya'nın hayatından çıktığı, bir daha asla hayatının bir parçası olmayacağı ve onu bir daha asla göremeyeceği gerçeğiyle yüzleştğinde, bilinçaltında aralarındaki sorunları aşmanın bir yolunu bulabileceğine dair bir umut beslediğini fark etti. İçten içe bu konudan gerçekten vazgeçmemiştir ama mevcut durum onu buna, tüm umudunu yitirmeye zorluyordu. Ve bunu yapamayacağını anladı.

Nick derin bir nefes aldı, sakın kalmak için mücadele etti. Ama bunu nasıl yapabiliirdi? Kahretsin, öylece çekip gitmesi canını acıtmıştı. Sadece ondan uzakta olduğu için değil, Nick uzak duracak gücü kendinde bulamazken onun kolayca kaçabilmesi de canını yakmıştı. Ve o da kızgındı. Onu geride bırakıp onsuz bir hayata başlayabildiği için kızgındı ve onu bu yöne ittiği için kendisine kızgındı. Ayrıca panikliyordu. Nerede olduğunu, güvende olup olmadığını, mutlu olup olmadığını bilmemek başlı başına bir eziyetti. Shaya ya da bu kurtlardan herhangi biri ne düşünürse düşünsün, onun mutlu olmasını istiyordu. Onu mutlu edecek kişi olmayı her şeyden çok istiyordu.

Ve tüm bunlarla birlikte onu bulma kararlılığı da geldi.

Ama Dante haklıydı: Onu sadece nerede olduğunu bilmek, içini rahatlatmak için bulmak iyi bir neden değildi. Nick'in onun hayatında olabilmek için tek şansı, yaptıklarını düzeltmek, Alfa'lıktan istifa etmek, onu sahiplenmek ve Derren ile annesinin tavsiyesine uyup kendisi için bu kadar önemli birinden vazgeçmek yerine korkularını bir kenara itmektir. Yapacağı şey tam olarak buydu. Eğer bu sürüsünün temellerinin çökmeye başlaması anlamına geliyorsa, öyle olsun. Shaya onundu; o daha önemliydi.

Elbette bunu sürüsüne söylemesi anlamsız olurdu. Ona asla inanmazlardı - sadece onları bokla beslediğini düşünürlerdi, böylece onu açığa çıkarırlardı.

nerede olduğunu. Onların yerinde olsa o da aynı şeyi düşünürdü.

İyi, onların söylemesine gerek yoktu. Nick güçlü bir Alfa'ydı ve pek çok bağlantısı vardı, dünya çapında pek çok Alfa tanıyordu. Dünyada Nick'in onu bulamayacağı bir yerde saklanabileceği tek bir sürü bile yoktu. Olduğu yerde dönerek mutfaktan dışarı doğru yürümeye başladı.

"Nick?"

Durarak omzunun üzerinden baktı ve Taryn'in bakışlarıyla karşılaştı.

"Bırak onu."

"Böyle bir şey olmayacak. İttifakı sona erdirmek, savaş başlatmak istiyorsan, bunu yaparsın. Ama bu beni onu aramaktan alıkoymayacak. Hiçbir şey durduramaz." Bununla birlikte, gitti.

Trey ana kapının çarparak kapanma sesini duyunca iç çekti. Shaya'yı iyi saklamışlar, Güney Carolina'ya kadar götürmüşlerdi. Onu oraya yerleştirmek yerine -başka bir Alfa'nın ona borçlu olduğu bir iyiliği bozdurarak- oradan Arizona'ya transfer etmek için özel bir jet kullanmışlardı. Nick'in onu bu kadar yakın bir yerde saklayacaklarını asla düşünmeyeceğine inanıyorlardı. Ryan, Trick ve Marcus daha sonra Güney Carolina'dan New York'a uzanan sahte bir iz yaratmışlar ve bu izlerin aniden sona ermesine izin vermişlerdi.

Nick'in New York'ta Shaya'dan hiçbir iz bulamayınca pes etmeyeceğini ve geri dönebileceğini biliyorlardı ama aynı zamanda Nick'in Shaya'nın tarifine uyan bir insanı aramayacağını da biliyorlardı - ki Shaya Arizona'da böyle davranıyordu. Tüm şekil değiştiren sürülerini arayacaktı. Trey, Nick'in Shaya'yı bulma konusunda en ufak bir umudu olmadığından oldukça emindi. Ama Nick'in gözlerindeki kararlılığı gören Trey ilk kez çabalarının yeterli olup olmadığını merak etti. Bu yüzden adamı suçlayamazdı.

eşini bulma konusundaki ısrarı. Hiç kimse Trey'i Taryn'den uzak tutamazdı ve Tanrı bunu bir daha deneyenlerin yardımcısı olsun.

Ona baktı ve "Sana söylemiştim" der gibi bir bakış attı. Taryn, Nick'in Shaya'nın gittiğini duyunca çok kızsa da, onu aramak için zaman ayırmayacağı konusunda ısrar etmişti.

Arkadaşının yüz ifadesi karşısında iç çekti. "Tamam. Sen haklısın. Ben yanılıyorum. Sen akıllısın. Ben aptalım. Sen uzunsun. Ben... ortalama boydayım." Kaşlarını kaldırdı, ona küçük demesi için cesaretlendirdi.

Tao, "Shaya ile temasa geçip onun için geldiğini söyleyelim mi?" diye sordu.

Taryn başını salladı. "Hayır. Onunla son konuştuğumda sesi yeterince mutlu geliyordu. Yeni işini seviyor ve yeni evini dekore etmiş. Yerleşmeye başlıyor. Ona Nick'in peşinde olduğunu söylersem paniğe kapılır. Ayrıca, onu bulamama ihtimali çok yüksek. Shaya'nın insan dünyasında saklandığını bir an bile aklından geçirmeyecektir."

Dante yüzünü buruşturdu ve bir elini kısa ceviz kahverengi saçlarında gezdirdi. "Bilmiyorum. Nick'in yetenekli bir iz sürücü olduğunu duydum. Ayrıca sadece Alfa olduğu için değil, islahevinde geçirdiği zaman nedeniyle de pek çok bağlantısı var."

"İslahevi mi?" Taryn'in ağzı açık kaldı. "Nasıl oldu da çocuk hapishanesine düştü?"

"On üç yaşındayken, kurt formunda kendini ve kız kardeşini savunmaya çalışırken bir insan genci öldürdü ve iki kişiyi de ağır şekilde sakatladı."

"On üç mü?" diye yineledi. "İçeride ne kadar kaldı?"

"Müebbet hapis cezasına çok yaklaşmıştı ama Nick nefsi müdafaada bulunmuştu - bu soğukkanlı, önceden planlanmış bir cinayetten çok farklı bir şey, özellikle de Nick ve kız kardeşinin başına gelebilecekler soğukkanlı ve önceden planlanmışken. Ancak insan mahkemesi Nick'in on sekiz yaşına kadar gözetim altında tutulmasına karar verdi."

"Kahretsin," dedi Taryn. Şekil değiştirenlerle ilgili meseleler sürüler tarafından ele alınırdı, ancak olaylara herhangi bir şekilde insanlar karıştıysa, insan yetkililerin bununla ilgilenmeye hakkı vardı. "İslahevinde geçirdiğin zaman çok zor olmalı."

Trey başını salladı. "Kesinlikle evet." İnsanların özellikle şekil değiştirenleri tutmak için ocuk hapishaneleri olmasına rağmen, buralar ırklarına karşı suç işledikleri için tüm hayatlarını cehenneme çevirmeye çalışan insanlar tarafından yönetiliyordu. Trey böyle yerlerde ne tür pisliklerin döndüğünü duymuştu ve oradan akıl sağlığı yerinde olarak çıkabilen herkese saygı duymak zorundaydı. Nick sadece akklı başında olmakla kalmıyordu -ya da nispeten akklı başındaydı- aynı zamanda bir Alfa'ydı ve çok da iyiydi.

Dante, "Nick'in çok sayıda tanıdığı var dediğimde ciddiylim," dedi. "İslahevindeyken, şekil değiştirenler kendi aralarında küçük sürüler oluşturarak bir araya gelme eğilimindedirler. Hepsi salıverildiklerinde iletişim halinde olurlar - aslında Derren de Nick'le aynı zamanda islahevinde kalan şekil değiştirenlerden biri. Shaya'yı uyarmak en iyisi olabilir, böylece dikkat çekmemesi gerektiğini bilir."

Bir süre düşündükten sonra Taryn başını tekrar salladı. "Sürekli omzunun üzerinden kalbini kıran büyük kötü kurdu aramak nasıl bir hayat olurdu?"

Trick koltuğunda arkasına yaslandı ve yanağındaki pençe izlerini karartacak şekilde kaşlarını çattı. "Nick haklı ama. Shaya'yı sahiplenmek onu tehlikeye atar."

Ryan, bir şekilde her zaman huysuz görünen ve çok nadir konuşan bir adam, başını salladı. "ok fazla tehlike var, daha önce de görmüştüm." Ve bunlar muhtemelen infazcının gün boyunca konuşacağı tek kelimelerdi.

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım," dedi Taryn.

Trey, arkadaşının ağzını kavislendiren apkın gülümseme karşısında gözlerini kıstı. "Ne demek istiyorsun?"

Kahvesinden bir yudum aldı. "Bana güven, Shaya

kırılgan bir çiçek değil. Büyürken sürekli onunla tartıştığımı ve ona tüm dövüş hareketlerimi öğrettiğimi unutma. Bıçaklar konusunda ne kadar yetenekli olduğumu hatırlıyor musun?"

Trey nasıl unutulabilirdi? Birkaç hafta önce onu kızdırdığında, ona beş bıçak fırlatmıştı - hepsi de etrafındaki duvara gömülmüş, vücudunu çerçevelemişti. "Evet."

"Bunu bana Shaya öğretti."

Dominic'in kaşları havalandı.

"Shaya mı?"

"Caleb'in sana anlattığı eski erkek arkadaşlarımın arabalarının sık sık tahrip edildiğine dair hikâyeleri hatırlıyor musun?" Caleb, Taryn ve Shaya'nın eski sürüsünden bir çocukluk arkadaşıydı. Trey başını salladı. "O ben değildim. Shaya sopayı iyi kullanır - Caleb ona beyzbol oynamayı öğrettiği için teşekkürler. Tüfekte de arası çok iyi."

Marcus ağzı açık kaldı. "Şaka yapıyorsun."

"Babası aslında insan, bu yüzden bir sürüde daha zayıf olduğu için hedef alınmanın nasıl bir şey olduğunu biliyor. Shaya için bunu istemedi, bu yüzden ona birkaç şey öğretti. Deniz komandosu olduğu için ona öğretecek çok şeyi vardı. Artı, tamamen stabil değil."

Dante kıkırdadı. "O kızda ciddi miktarda arsızlık hissetmeme şaşmamalı - neredeyse benim kızımdaki kadar var."

Jaime ona alaycı bir kaş çattı ve uzun samur saçlarını yüzüne doğru savurarak onu uzaklaştırdı. "Sanırım Shaya'nın bu kadar tatlı görünmesi bir avantaj."

Taryn'in gülümsemesi genişledi. "Evet, herkes Shaya'nın masum dış görünüşüne aldanıyor. Delinin geldiğini asla göremiyorlar. Nick onu bulmayı başarırsa, birkaç sürprizle karşılaşacak."

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

ALTI AY SONRA

Bu saç spreyini onun gözlerine tutmayacağım. Bu saç spreyini onun gözlerine tutmayacağım.

Shaya Critchley müşterisinin saçına son rötuşları yaparken bu cümleyi kendi kendine tekrar tekrar söylüyor, yanında oturan ve iğneleyici sözler üstüne iğneleyici sözler söyleyen sinir bozucu kadını görmezden geliyordu. Peroksit sarışınının fikirleri Shaya'nın umurunda değildi. Söz konusu kişinin yüzü savaşa giden bir savaşçı gibi görünecek kadar makyajlıyken onun hakkında ne düşündüğünü umursamak biraz zordu. Ama çoğunlukla ayakta geçirdiği uzun ve yoğun bir günün ardından, Shaya'nın şu anda Paisley ile uğraşmak için gereken toleransı yoktu.

Kuaför arkadaşının hakaretlerinin her biri en tepeden bakan tonda ve en sahte gülümsemeyle yapılmıştı ve mesaj açıktı: Shaya'nın saçları çok kızıl, vücudu çok ince ve teni çok solgundu. Evet, en azından Shaya'nın teni sahte, lekeli ve eşit olmayan bir şekilde sürülmüş bronzlukta değildi. Kız Doritos'un içinde yuvarlanmış gibi görünüyordu.

Çalışırken Paisley'nin omzunun üzerinden sarkması Shaya'nın sıkıntısını artırmaktan başka bir işe yaramıyordu ve Paisley'nin de bunun farkında olduğunu hissediyordu. Ve

Neden Shaya'yı delirtmeye bu kadar kararlı olsun ki? Çok basit: Paisley dört yıldır salonda çalışıyor olsa da Shaya'nın ondan daha fazla müşterisi vardı. Paisley'nin hoşnutsuzluğunu hisseden Shaya'nın kurdu dişlerini gösterdi; böyle küstah ve kibirli olabiliyordu. Her ne kadar kurdu yüzleşmeyi ya da kavga çıkarmayı seven biri olmasa da, kendini ya da değer verdiği kişileri savunmakta hızlıydı ve Paisley gibi önemsiz insanlara karşı çok az toleransı vardı.

Paisley Shaya'nın bir yarı şekil değiştiren olduğunu bilseydi, Shaya'ya karşı tutumu daha da kötü olurdu. Kız ve ailesi, şekil değiştirenleri izlemek, kontrol etmek ve izole etmek için bazı yasaların yürürlüğe konmasını isteyen aşırı insan gruplarının güçlü destekçileriydi. Konunun ele alınması için dört ay içinde bir mahkeme duruşması yapılacaktı. Eğer insan radikaller başarılı olursa, tüm şekil değiştirenler çiplenecek, çocuk tacizcileri gibi kayıt altına alınacak, insanlarla çiftleşmeleri yasaklanacak ve kendi bölgelerine hapsedileceklerdi. Bu aynı zamanda yalnız kalan tüm şekil değiştirenlerin insan toplumunun dışında "kapalı topluluklar" olarak adlandırılan yerlerde yaşamaya zorlanacağı anlamına geliyordu - bu sadece onları kontrol altına almanın ve izole etmenin bir yoluydu.

Bu nedenle Shaya, patronu, arkadaşı ve yarı-şekil değiştiren bir dost olan Kent dışında kimsenin onun ne olduğunu bilmemesini sağlamıştı. Yerel şekil değiştirenler bile onun karışık kanının farkında değildi, çünkü Shaya hiçbir zaman bunu hissedebilecekleri kadar yakın olmamasını sağlamıştı. Neden mi? Çok kolaydı. Sequoia Sürüsü'nün üyelerinin "ortadan kaybolmak" gibi kötü bir huyu vardı. Alfa'larının bir uyuşturucu baronu olduğu düşünüldüğünde, sorumlunun kim olduğunu tahmin etmek zor değildi.

"Bu sizin için nasıl, Bayan H?" diye sordu Shaya, elindeki aynayı orta yaşlı kadının başının arkasına doğru tutarak yansımanın karşıdaki büyük aynada görünmesini sağladı.

Bayan Harley başını bir o yana bir bu yana çevirdi, mükemmel düzlükteki siyah saçlarına dokunarak

yansıma. Sonra ayağa kalkarken Shaya'ya ısı ısı bir gülümseme attı. "Normalde saman gibi olan saçlarımı nasıl bu kadar pürüzsüz göstermeyi başarıyorsun, hiçbir fikrim yok ama bunun için seni seviyorum."

Shaya gülerek Bayan Harley'in omuzlarındaki siyah su geçirmez pelerini çıkardı. "Saman gibi değil."

"Oh öyle, tatlım. Senin güzel saçların gibi değil. Seninki gibi buklelerim olması için neler vermezdim."

Paisley bu yorum karşısında yüzünü buruştururken Kent başıyla onayladı ve uzanıp tirbuşon buklelerden birini çekti. "İnsanda onlarla oynama isteği uyandırıyorlar."

Shaya onun elini iterken şakacı bir şekilde kaşlarını çattı. Bunu çok yapardı, çünkü onu rahatsız ettiğini biliyordu. Eğer bu kadar iyi bir arkadaş olmasaydı, dikenli sarı saçlarını kesebilirdi. Yıllar önce, Kent'le birlikte üniversitede kuaförlük okumuşlardı ve hemen kaynaşmışlardı; Kent eşcinsel olduğu için cinsel anlamda değil.

Sonraki yıllarda bir kez bile iletişimlerini koparmamışlardı ve adam birçok kez onu ziyaret etmesini istemişti. Altı ay önce Shaya arayıp bir süre kendisiyle kalmasına izin verip vermeyeceğini sorduğunda çok sevinmişti. Shaya'nın rahat olduğundan daha anlayışlı olan Kent, bunun sadece sosyal bir ziyaret olmadığını hemen anlamıştı. Shaya birinden saklandığını itiraf etmiş ama daha fazlasını söylemek istememişti; yeni bir başlangıç yapmanın, gerçek eşi Nick Axton olarak da bilinen Yüzyılın Hıyarı tarafından reddedilmiş olmanın üzerinde durmamayı da içereceğine dair kendine söz vermişti.

Kendisi gibi muhteşem olan Kent, daha fazla bilgi için onu zorlamamıştı. Bunun yerine, yaşayacak bir yer bulmasına yardım etmiş ve kuaför salonunda ona bir iş vermişti. Başka bir deyişle, ona çok şey borçluydu. Ama yine de sık sık kendini Kaliforniya'ya dönme arzusuyla yanıp tutuşurken buluyordu. Tüm arkadaşlarını, özellikle de Taryn, Jaime, Dominic ve Caleb'i özliyordu.

Onlarla sık sık telefonla ya da Skype üzerinden konuşuyordu ama aynı şey değildi. Arkadaşı onu almaya geleceği için bunu Taryn'e asla itiraf etmese de mutlu değildi.

Sadece Nick'in reddi yüzünden değildi. Bir işi olmasına rağmen, pek de iyi bir maaşı yoktu. Kiraladığı ev rahat olmasına rağmen, aynı zamanda yavaş yavaş dökülüyordu. Shaya kendin yap konusunda uzman değildi. Sorunları gidermek elbette ev sahibinin sorumluluğundaydı ama o bu sorumluluktan kaçmakta son derece başarılıydı. Bir de hastalık hastası annesi ve onun sürekli telefonlarıyla uğraşmak zorunda kalıyordu. Her araması aynıydı - tüm "rahatsızlıklarından" yakınıyor, kimsenin umursamadığından şikayet ediyor, Shaya'yı gittiği için suçluluk psikolojisine sokuyor ve Shaya geri dönmeyi reddedince de hakaret ediyordu. Kadın Shaya'nın yerini bilmediği ya da onu özlediği için kızgın değildi. Nick'in onu sahiplenmemiş olması umurunda bile değildi. Kadın sadece üzerine titreyecek ve her isteğini yerine getirecek birinin olmamasından hoşlanmıyordu. Ne kadar güzeldi. Shaya aramaları tamamen görmezden gelmeyi tercih etmişti.

Ve tabii bir de sürü arkadaşlarının her zaman sağladığı sosyal dokunuşu özlediği gerçeği vardı. Kurdu da bu yakınlığı özlüyordu. Yine de Shaya'nın Kaliforniya'ya dönmeye hiç niyeti yoktu. Ruhunun diğer yarısı olsa bile Nick'le bir daha yüz yüze gelmeye hiç niyeti yoktu.

Shaya daha doğmadan ruhunun bir parçasını kaybetmişti. Anne karnında ölen ikizi Mika da tam olarak buydu - onun ayrılmaz bir parçasıydı. Shaya hayatı boyunca sanki bir parçası eksikmiş gibi içinde bir boşluk hissetmişti... çünkü öyleydi. "Yalnız" olma duygusunu her zaman çok daha şiddetli hissetmişti - dört yaşındayken meydana gelen olayla daha da kötüleşen bir şeydi bu.

İçindeki suçluluk duygusu derinlere işlemiştii - ne kadar anlamsız olsa da hayatta kaldığı ve ikizini kurtaramadığı için duyduğu suçluluk. İnsanlar buna "kaybolan ikiz sendromu" diyordu. Ergenlik döneminde, Shaya mutlu olmayı hak etmediğini düşündüğü için bu suçluluk duygusu onu kendi kendini sabote etme yoluna sürüklemişti. Destekle, sonunda ikizini onurlandırarak ve onu motivasyon kaynağı olarak kullanarak dolu dolu ve sağlıklı bir hayat yaşamak için kendine izin vermişti. Ama acı, boşluk hâlâ oradaydı.

Nick'i daha tanıma fırsatı bile bulamadan onu kaybetmek, tıpkı ikiziyle olduğu gibiydi. Mika'yı tanıma, onunla bir hayat kurma şansı olmamıştı... ve şimdi eşiyile de asla bir hayatı olamayacaktı.

Onun kurdu da benzer bir acı çekiyordu. Nick'in neden hak iddia etmediğini anlamıyordu ve onun hareketlerini bir reddedilme olarak görüyordu. Ancak kurdu Nick'e onu reddettiği için kızgın olsa da, Shaya'ya da kızgındı. Kurdu hâlâ eşine yakın olmak istiyor, Nick'in onu sahiplenmeye hiç niyeti olmadığını ve hayatı zorlaştıracığını anlamıyordu. Garip hayvan.

Düşüncelerinden sıyrılan Shaya, o sırada Paisley'den makbuzunu almakta olan Bayan Harley'e veda etmek üzere resepsiyona doğru yürüdü. Bayan Harley Shaya'ya çok cömert bir bahşış vermek istediğinde Shaya başını salladı. "Bu çok fazla."

"Tatlım, uzun zamandır düzenli olarak saçımı yaptırmaya gidiyorum. Genellikle kuaförüm, hayatımda olup biten tüm sorunlardan - aile üyeleriyle konuşmanın her zaman zor olduğu şeylerden - inleyip sızlanmamı sabırla dinler."

"İnlemiyorsun," diye itiraz etti Shaya. Aksine, kadın tam bir zevk kaynağıydı.

"Sizin yanınızda değil," diye onayladı Bayan Harley. "Çünkü seninle olduğum iki saat boyunca tüm sorunlarımı unutuyorum ve kendimi seninle gülerken ve şakalaşırken buluyorum."

Dahası, buradan her zaman kendimi iyi hissederek çıkmamı sağlıyorsun. O yüzden tatlım, bu bahşışı alacaksın." Büyük bahşışı Shaya'nın eline zorla tutuşturdu, göz kırptı ve kapıdan çıkıp gitti.

"İnsanlarla iyi anlaşıyorsun," dedi Kent ona. "Senin etrafında olmaktan hoşlanıyorlar, hatta sana doğru çekiliyorlar. Burada çok uzun süredir bulunmadığın düşünülürse, kendine iyi bir müşteri kitlesi oluşturmuşsun. Kendinle gurur duymalısın. İnsanlarla bu kadar kolay bağlantı kurabilen birini daha önce hiç tanımamıştım."

Evet, insanlarla bağlantı kurma konusunda oldukça iyiydi -aslında kalıcı bağlantılar. Sadece derin bağlar kurmakta gerçekten zorlanıyordu. Arzulamasına rağmen, bunun gerçekleşmesine izin vermeyecek kadar güvensiz ve korumacıydı. İlk gerçek ilişkisinin tam bir akıl tutulması olması gerçekten şaşırtıcı mıydı?

Mason'la tanıştığında henüz on altı yaşındaydı. Ona deli gibi aşık olmuş, adeta ona tapmıştı. Mason da ona aynı şekilde hissettiğini, gerçek eşler olduklarını söylemişti. İkizini kaybettikten sonra hâlâ bir boşluk duygusuyla boğuşan kız, bir tür bağ hissetmek için o kadar çaresizdi ki, buna balıklama atlamıştı. Daha sonra bekaretini, genç kadınları hedef alıp onları gerçek eş olduklarına ikna etmekten hoşlanan bir pisliğe verdiğini fark etmişti.

Ondan sonra, erkekten erkeğe koşturmuş, asla daha derin bir şeylerin gelişmesine izin vermemişti. Sürtük falan olduğundan değil, ama ciddi bir ilişkisi olmamıştı - gerçek eşini beklemeye kararlıydı... son yarım yılını umutsuzca nefret etmeye çalıştığı bir adamı. Bunda da fena halde başarısız oluyordu. Hıyarın teki olsa bile eşinden nasıl nefret edebilirdi ki?

En azından artık uyuyana kadar ağlamıyordu. Bu bir gelişmeydi. Yeniden birileriyle çıkmaya bile başlamıştı. Son zamanlarda kaybedenler için sinek kâğıdı gibi görüldüğünden, randevular bir şey ifade etmiyordu. Dünya

düzgün bir adamla tanışmasına karşı gibi görünüyordu. Shaya'nın Nick'in onu incittiği gibi incittikten sonra işleri basit tutmak ve anlamsız karşılaşmalarla ya da kısa ilişkilerle yetinmek istemesi ne kadar mantıklı olsa da, o bundan daha fazlasını istiyordu.

Evet, bunun bir nedeni çiftleşme arzusunu yok edebilecek, gerçek eşinin asla dolduramayacağı boşluğu doldurabilecek birini istemesiydi. Ama bir başka nedeni de arkadaşlarının mutlu bir şekilde çiftleştiğini görmenin onda da aynı açlığı yaratmasıydı. Kendisini önemseyecek, güvenip dayanabileceği bir erkek istiyordu. Bu gerçekten o kadar kötü müydü?

Görünüşe göre öyle. Ya öyleydi ya da hiç var olmamıştı. Ah, belki de öyleydi.

Shaya neredeyse resepsiyon masasına çarpıyordu ki, sinirli Paisley yanından geçerken yanlışlıkla ve bilerek ona çarptı. Oh, Tanrı aşkına. Shaya başını sallayarak temizlemek ve düzenlemek için istasyonuna gitti. Yere saçılmış saçları süpürürken Paisley yanına döndü.

"Merak ediyorum da, her zaman gingervitten muzdarip miydiniz?"

Shaya gözlerini devirdi. Kızıl saç yorumlarına artık alışmıştı ama yine de saçlarının kızıl olmadığını belirtmek istiyordu.

"Yine de Ron Weasley'nin kız kardeşi olmak güzel olmalı."

İç çek. "Cidden Paisley, böyle devam etmene gerek yok. Açıkçası seni zaten sevdiğimden daha az sevemezdim." Shaya çöp kutusuna doğru yürüdü ve fırçayla faraşı dolaba geri koymadan önce saç topağını içine boşalttı.

Paisley onun peşinden gitti. "Sanki bir havuç kafa olmak yeterince kötü değilmiş gibi, sen de"

Shaya tekrar iç çekti. "Sen burada yokmuşsun gibi davranmaya çalıştığımı görmüyor musun? Konuştuğun zaman, illüzyonu öldürüyorsun."

Paisley üst dudağını kıvırdı ve Shaya'ya doğru bir hamle yaptı ama Kent aniden oradaydı. "Bu kadar yeter," dedi sarışına.

"Sadece iki dakikadır burada ve herkes onun için yaygara koparıyor!"

Shaya omuz silkti. "Eğer istediğin şey aynı muamele ise, belki çalışmayı deneyebilirsin. Sadece söylüyorum."

Paisley hırlayarak hızla döndü ve resepsiyon masasına döndü ama yorumlar durmadı. Vardiyası bittiğinde Shaya sarışına kendi makasını saplamaya çok yaklaştı. Bunun yerine eşyalarını topladı, Kent'e sarıldı ve yanağına bir öpücük kondurup oradan ayrıldı. Arabası kısa süre önce bozulduğundan ve tamir ettirecek ya da yenisini alacak parası olmadığından, evine doğru on beş dakikalık bir yürüyüş yaptı. Değişiklik olsun diye, en yakın komşusu -yüz metre ötedeydi ama yine de başının belası olmayı başarıyordu- ölüleri bile uyandırabilecek bir ev partisi vermiyordu.

Kendini evine bıraktı, kapıyı arkasından kapattı, ceketini portmantoya astı ve rahat bir iniltiyle ayakkabılarını çıkardı. Kabarık, manolya renkli halı zonklayan ayaklarının altında harika hissettiriyordu. Boş bir eve geri dönmek ona hiçbir zaman zevk vermemiş olsa da, ayaklarının nefes almasına izin vermek kesinlikle güzeldi.

Yalnız olmadığını fark ettiğinde yaşam alanına sadece iki adım atmıştı. Tanıdık kokunun kime ait olduğunu fark etmesiyle aynı anda derin, gürültülü bir ses konuştu.

"Dışarı çıktığınızda pencerelerinizi hep açık mı bırakırsınız?"

Aniden odanın köşesine döndü ve gördüğü şey karşısında ağzı açık kaldı. Şok, acı, öfke ve -her ne kadar nefret etse de- bir parça mutluluğun çelişkili karışımı ona çarptı ve neredeyse nefesini kesecekti. Üzerine yayılmış

Krem rengi deri koltuklarından birinde, sanki etrafındaki alanın sahibiymiş gibi kollarını başının arkasında kavuşturmuş bir halde oturan adam, Shaya'nın dünyada görmek isteyeceği son kişiydi. Lanet olsun.

Çok güzeldi. O kadar güzeldi ki Nick'in ona bakması neredeyse canını acıtiyordu. Küçük olmamasına rağmen, kalp şeklindeki yüzü, küçük burnu, berrak teni ve diliyle izlemek istediği sevimli çil kümeleriyle minyon ve neredeyse peri gibiydi. Kurdu, Shaya'nın yanındayken başka hiçbir durumda olmadığı kadar canlıydı; hem mutlu hem de huzursuzdu. Nick de hemen hemen aynı şeyleri hissediyordu.

Onu bulmuştu. Sonunda onu bulmuştu.

Hem duygusal hem de fiziksel olarak şiddetli bir özlem, bedenini kükreyerek hayata döndürdü. Bakışlarını onun üzerinde gezdirdi, her çizgisini ve kıvrımını yeniden tanıdı. "Merhaba, Shay."

Shaya neredeyse sıçrayacaktı ki, o lanet olası usta ses onu sersemliğinden kurtardı. Hayatında duyduğu en otoriter sese sahipti. İtaat talep etmiyor, bunu bekliyordu. Ve onun doğasındaki itaatkâr yanı çağırıyordu. "Burada ne yapıyorsun?" Her zamanki gibi tehlikeli, çekici ve aldatıcı bir şekilde rahat görünüyordu. Nick Axton hiçbir zaman tamamen rahat değildi.

Nick omuz silkti. "Sen benim dostumsun. Sen de buradasın. Başka nerede olabilirim ki?"

Bunu matematiksel bir denkleymiş gibi söylemişti. Ancak Shaya'nın kızgınlığı, üzerine çöken şehvet tarafından gölgede bırakılmıştı. Adamın onu değerlendirmesi o kadar kapsamlı ve yoğun ki, sanki ona dokunmuş gibi hissetti. Bu ona ilk tanıştıkları geceyi hatırlattı; gözlerini ondan neredeyse hiç ayırmamış, onu bir şahin gibi izlemişti. Tek fark, şimdi bakışlarında bir kararlılık, anlamadığı bir söz vardı.

Shaya içten içe inledi. Evren neden onu sevmiyordu? İnsanların gittiği gibi kötü olduğunu düşünmüyordu. Geri dönüşüm yapıyor, hayır kurumlarına bağışta bulunuyor ve hayvanlar üzerinde test edilmiş ürünleri kullanmıyordu. Neden, neden, neden kader onu ondan saklayamamıştı?

Nick, genellikle muzip bir iyilikseverlikle parıldayan o şok dolu mavimsi gri gözlere bakarken kaşlarını kaldırdı. "şaşırmış görünüyorsun. Gerçekten seni bulamayacağımı mı sandın? Gerçekten senin için gelmeyeceğimi mi düşündün?"

Bu sözler zerine Shaya'nın içine bir öfke dalgası yayıldı. Burada olmaya, onu istemediği halde arayıp bulmaya hakkı yoktu. Onun kendisini izlemesine ve hayatına karışmasına ihtiyaı yoktu. Böyle bir hayat olmazdı. Onu kendisi için istemese de, başka birini bulmasına ve mutlu olmasına asla izin vermeyecekti. Bunu Dominic'i korkutmaya çalışarak kanıtlamıştı, Dominic yanlışlıkla onların bir çift olduğunu düşünmüştü.

Başka bir dişiyle iftleşse bile -dşnncesi bile içini acıyla dolduruyordu- Shaya'nın kendi hayatını yaşamasına asla izin vermeyeceğini biliyordu. Ona gitmekten başka seçenek bırakmamıştı ve şimdi bu piç kurusu Shaya'nın burada kendine kurmayı başardığı hayatı mahvetmek istiyordu. Ne yazık ki kurdu bu detaylardan etkilenmemişti. şokun etkisi geçtiğine göre, kurdunun o andaki birincil iğds eşine gitmek, ona dokunmak ve onu içine almaktı; ona sahip olmasına izin vermek ve karşılığında ona sahip olmak. Harika.

Shaya'nın yapmak istediği şey en yakındaki ağır nesneyi kapıp Nick'in kafasına fırlatmaktı. Ama Nick'in onu kaybettiğini görerek tatmin olmasına izin vermeyecekti. Hayır. Geçmişteki kayıtsızlığıyla onu istemediğini açıkça göstermişti. şimdi de aynı kayıtsızlığı gösterecekti. Keskin, soğuk bir sesle konuştu. "Beni buldun. Beni gördün. İyi olduğumu biliyorsun. Artık gidebilirsin." O cevap veremedi kadın meşe mutfağa yöneldi.

ve hızla kahve makinesini çalıştırdı. Adamın kendisini odaya kadar takip ettiğini hissetti, gücünün neredeyse sırtını yaktığını hissetti ama içeceğini hazırlarken ona aldırmadı.

"Buraya seni kontrol etmeye gelmedim," dedi. "Buraya seni geri götürmeye geldim."

Esprili bir şekilde kıkırdadı. "Sırf sen her zaman nerede olduğumu bilesin ve işime karışıp erkekleri korkutup kaçırasın diye Anka Sürüsü'ne geri dönmeyeceğim. Evde kalmış bir kız gibi yaşayacağımı düşünüyorsan, Aralık ayındaki Alaska kadar aydınlıksın demektir."

Onun başka biriyle birlikte olması fikri bile Nick'i kıpkırmızı yapıyordu. Hâlâ yırtıcı bir şekilde volta atan ve eşine ulaşmak için sabırsızlanan kurdu bu fikir karşısında hırladı. Nick'in sesi sessiz ama tehlikeliydi. "Bir erkek var mı Shaya? Umarım yoktur, yoksa ölür. Bunu kastetmediğimi sanma."

Onun ciddi olduğunu biliyordu, her şeye burnunu sokan piç. Fincan elinde, onunla yüzleşmek için döndü. Odaya iki adımdan fazla atmamış olmasına rağmen, iri ve güçlü cüssesi neredeyse mutfağa hükmediyor, Shaya'nın köşeye sıkışmış gibi hissetmesine neden oluyordu. Yırtıcı bir hayvan tarafından avlanmış gibi. İstemsizce gözleri kısa bir süreliğine kapıya kaydı. Nick, her kadının sinirini bozacak bir yoğunlukla ona bakmaya devam ederek, geri çekilme yolunu kapatmak istercesine kapının önüne çıktı. Vay canına, gerçekten de kızın korkmuş bir geyik yavrusu gibi kaçacağından mı şüphelenmişti? Kaçmalıydı. Bunu ciddi ciddi düşünüyordu. "Kiminle birlikte olduğum ve ne yaptığım seni ilgilendirmez."

Ona doğru yavaş bir adım attı. "Sen her zaman benim işim olacaksın, Shay. Sen benim eşimsin, sen benimsin."

Sesi nazik olmasına rağmen, sözlerinde çelik vardı. Bu çelik sadece öfkesini körüklemeye yaradı. Ama öfke, bedenini ısıtan şehveti bastırmaya yetmiyordu. Şehvet yeterince güçlü bir kelime değildi. Aklına gelen en yakın kelime çaresizlikti. Evet, onun üzerine atlamak ve parmaklarını üzerinde gezdirmek için kesinlikle çaresizdi.

Kısa kül sarısı saçlarının arasından; ihtiyacı beslemek, dürtüleri beslemek ve ona verebileceğini bildiği tam bütünlük özlemine cevap vermek için çaresizce. Gerçekten de titriyordu.

Shaya onu istemesinin tek sebebinin eşi olduğunu söyleyebilmeyi dilerdi ama bu yalan olurdu. Hayır, otorite saçan bu erkek güçlü kaslı yapısı, şehvetli ağzı ve tüm dikkati üzerinde toplayan koyu yeşil gözleriyle baştan çıkarıcıydı. Etrafında güç uğulduyordu ve karanlık, ilkel, hayvani bir enerji yayıyordu. Dahası, ham, manyetik bir cinsellikle doluydu. Doğal hâkimiyeti onun itaatkâr tarafını mıknaş gibi çekiyordu ve her arzusuna cevap vermeyi vaat ediyordu. Başka bir deyişle, onun kişisel ıslak rüyasıydı... bu da onu evinden çıkarmasının hayati önem taşıdığı anlamına geliyordu.

Kendine zihinsel bir tokat atarak dikkatini konuşmaya geri verdi. "Senin mi?" Homurdandı. "Hiç sanmıyorum."

Nick kaşlarını kaldırdı. "Seni sahiplenmemiş olabilirim ama hâlâ benimsin." Sesi yumuşak ve kontrollüydü ama içindeki tehdidi o bile duymuştu.

Pratikte ondan yayılan sahiplenme duygusu, tıpkı tam bir güvenlik vaat eden doğal hâkimiyeti gibi kurdunu memnun etti ve baştan çıkardı. Ama bu Shaya için yeterli değildi; onun boyun eğmesi hiçbir seviyede hak ettiği bir şey değildi. "Seni hiç hayalperest bir tip olarak görmemiştim. Hah. Sanırım bunu asla bilemezsin. Kendini dışarı bırakabilirsin."

Onu kovması Nick'i kızdırmıştı ama bunun olacağını biliyordu. Onun direneceğini ve kendisiyle birlikte gitmeyi düşünmeden önce birkaç şeyi içinden atmak isteyeceğini tahmin etmişti. Ne kadar sakin görünse de kızın kesinlikle öfkeli olduğunu hissedebiliyordu. "Burası güzel bir yer," dedi adam, yemek salonuna bitişik olan yemek alanının etrafında bir tur atarken.

mutfak. Ev sıcak, şık ve aydınlıktı. "Nasılsın?"

Adamın sesindeki içten ilgi Shaya'yı şaşırtmıştı, çünkü adamın ona verdiği izlenim, onu üzerinde hak sahibi olduğu bir nesneden başka bir şey olarak görmediği yönündeydi. Kahvesini yudumlarken, daralmış gözlerle adamın sanki buranın sahibiymiş gibi etrafta dolaşmasını izledi. Sıradan vücut dili sessiz, rahat bir güven sergiliyordu; Nick'te kıpırdanma, boşa hareket etme, seğirme yoktu. Her bir hareketi kendinden emin, akıcı ve bilinçliydi. Tanrı yardımcısı olsun, tüm bu özgüven ve kontrolü çok seksi buluyordu.

Kafasından vurmaktan mutluluk duyacağı bu kişiye çekilmesi onu kızdırdı. Cıvı cıvı bir ses tonunu zorladı. "Harika, teşekkürler. Sen gittiğinde kendimi daha da iyi hissedeceğim." Öte yandan kurdu bu fikirden hiç hoşlanmamıştı. Shaya'nın kafasının içindeki küçük bir ses onun da hoşlanmadığını söylüyordu ama o bunu duymazdan geldi.

"Bana bir kahve ikram etmeyecek misin?"

"Hayır. Sen misafir değilsin, davetsiz misafirsin. Ayrıca, şu anda ayrıldığınıza göre bunun bir anlamı yok. İyi yolculuklar."

Nick sıırttı. Onun küstah tavırları hoşuna gitmişti. "Tabii. Ben gidiyorum. Eşyalarını topla."

Bunun olacağını düşündüyse belli ki birkaç sınıf geri kalmıştı. "Dur bakalım, beni duymadın mı Beavis?"

"Beavis? Aptal olduğumu mu söylüyorsun?" "Bu senin hatan değil."

Onun gözlerinde, soğuk ses tonunun saklamaya çalıştığı acıyı görünce içini çekti. "Bebeğim, seni incittiğimi biliyorum, bu yüzden bana çok kızgın olduğun için seni suçlamıyorum-"

"Sana kızgın değilim-her ne kadar seni birkaç kez dikenli tellerden aşağı kayarken hayal etmiş olsam da."

Yüzünü buruşturdu. "O kadar kötü, ha?"

Yavaşça başını salladı, sesi sertti. "O kadar kötü. Ama hey, bu konuda kendini üzme. Bunu yapacağım."

Nick ona inanmıştı. Hakkında her şeyi duyduğu o öfke vardı. "Bunu telafi edeceğim, yemin ederim. Seni Kaliforniya'ya geri götürdüğümde-"

"Sana daha önce de söyledim, Anka Sürüsü'ne geri dönmeyeceğim."

"Buraya seni Anka Sürüsü'ne götürmek için gelmedim."

Tamam, onu tamamen kaybetmişti. Yüz ifadesindeki bir şey onu temkinli yaptı. "Anlamıyorum. Benden ne istiyorsun?"

"Seni istiyorum. Hepinizi istiyorum."

Adamın gözlerindeki kararlılık parıltısı kadının nefesini kesmesine neden oldu. Hayır, onun düşündüğü şeyi kastetmiş olamazdı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Sana sahip çıkmak için buradayım." Beklediği son şey, kadının alnına bir çay kaşığı fırlatmasıydı. Kahretsin, bu gerçekten acıtmıştı.

"Bana sahip çıkmak mı? İşte bu lanet bir şaka. Seninle çiftleşmektense lanet olası bir barakuda ile Fransız öpücüğü yapmayı tercih ederim!"

Shaya ahşap kahvaltı taburelerinden birini kaldırıp ona doğru fırlatınca Nick şaşkınlıkla küfretti. Tabureyi savuşturmak için zar zor eğildi. Tekrar ayağa kalktığı anda, başka bir taburenin kendisine doğru geldiğini gördü. Onu da yakaladı ve bir sonraki tabureye karşı kalkan olarak kullandı. Sonra hızla odadan çıktı.

O evden kaçamadan Nick peşinden koştu. Ama ön kapıyı açmadı. Koridordaki palto rafının arkasına uzandı, bir beyzbol sopası çıkardı, sertçe döndü ve kafasına indirdi. Orospu çocuğu. Geriye doğru sıçradı, zar zor kurtuldu. "Kahretsin, Shay!"

Tatlı arkadaşı nereye gitmişti? Sinirli olmak bir şeydi ama karşısındaki dişi acımasız bir psikopattı. Bunu kanıtlamak için sopayı tekrar savurdu - bu sefer karnına. Adam sarsılarak uzaklaşsa da, sadece

vuruşunun etkisini azaltmayı başardı. Yine de sopa karnına sertçe çarptı ve nefesi kesilirken içgüdüsel olarak eğilmesine neden oldu. İşte o zaman sopa tekrar kafasına doğru uçmaya başladı.

Sinirden kuduran Nick sopayı yakaladı ve kendisine doğru çekti. Shaya'nın sopayı tutmaya çalışmasını, bu hareketinin onu kendine çekmesini bekliyordu. Ama öyle olmadı. Sopayı bıraktı ve oturma odasına doğru koşmaya başladı -Tanrı orada hangi silahı sakladığını biliyordu. Bunu öğrenmek istemeyen adam sopayı bir kenara fırlattı ve kadının üzerine atladı.

Sert bir vücut Shaya'nın etrafını sarıp onu halının üzerine yatırdığında, Shaya bir dizi küfür savurdu. Pençelerini açarak vücudunu hafifçe büktü ve Nick'in yüzüne bir hamle yaptı. Puşt herif hızlıydı, hamleden kurtuldu ve elini bileğine dolayarak başının üzerinde sabitledi. Büyük olasılıkla aynı hareketi boştaki eliyle de deneyeceğinden şüphelenerek -ki haklı da sayılırdı- diğer bileğini de kelepçeledi. Sonra çok baskın bir hareketle dişlerini kadının omzuna kilitledi. Isırmıyor, derisini parçalamıyor ya da işaretlemiyordu... sadece onu uyarıyor, tüm dikkatini üzerine çekiyordu. İşe yaradı; hem o hem de kurdu dondu kaldı.

Nick ağzını kızın kulağına dayayarak sessizce konuştu. "Bana kızgın olduğunu biliyorum ve seni suçlamıyorum ama konuşmamız gerek. Seni kanepeye oturtacağım ve bunu yetişkinler gibi tartışacağız. Bunu kolay yoldan ya da zor yoldan yapabiliriz. Seç." Kadın dişlerini adamın koluna geçirdiğinde, adam cevabını aldı. Elbette baskın hislerini ona yansıtabilir ve onu bastırabilirdi ama bunu eşine asla yapmazdı. Onu sakinleştirmek için başka bir seçenek göremediğinden, boştaki elini kullanarak boynunun omzuyla birleştiği yerdeki şahdamarındaki baroreseptörüne baskı uyguladı. Çok geçmeden kadın onun altında gevşedi.

Shaya uyandığında kendini kanepeye yığılmış halde bulunca şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Nick'in koltuğun yerini değıştirdiğini, böylece tam karşısında durduğunu ve kurnaz gözlerle onu izlediğini görünce kaşları daha da çatıldı. Ne olduğunu hatırlaması sadece bir saniyesini aldı; Nick onunla konuşmayınca onu periler diyarına göndermişti. Aslında adamın onu bastırmak için baskın hislerini kullanmamış olmasına biraz şaşırmıştı. Hah.

Aniden dik oturdu. Ve işte o zaman başka bir şeyin farkına vardı. Bilekleri önünde siyah kürk astarlı kelepçelerle birbirine bağlanmıştı. Adama bakakaldı. "Oh, seni hasta piç."

Yüzünü buruşturdu. "Onları kullanmama gerek kalmayacağını umuyordum... ama senin üzerindeki görünüşlerini beğenmediğimi söyleyemem. Arkandan tutturmadığıma dikkat et. Rahatsız olmanı istemiyorum. Sadece bir sopa kapıp kafama indirmeden konuşabilmemizi istiyorum."

"Bu küçük merhamet için teşekkürler," diye ağır bir alaycılıkla tükürdü.

Nick'in yüreğini burkan umutsuz bir ifade takınarak başını öne eğdi ve omuzları çöktü. Sonra burnunu çekti. Kahretsin. Suçluluk duygusu derisini diken diken etti. Yapabileceği tek şeyi yaptı. Oturduğu yerden kalktı ve onun yanına gitti. Kız birden canlandı; Nick'in ayağına sertçe bastı, önünde bağlı bileklerini kullanarak çenesine sert bir darbe indirdi ve sonra diz kapağına sert bir tekme atarak geriye doğru sendelemesine neden oldu. Nick ona uzanamadan kadın ayağına kalkmış ve mutfağı doğru ilerlemeye başlamıştı.

Nick'in sinirlenmesi gerekirdi -kaderini kabullenmiş, üzgün, metanetli bir kurban gibi davranarak onunla oynamakla kalmamış, ondan kaçmıştı da. Bunun yerine, kendini onun sinsiliğine gülümserken buldu. Dolambaçlılığa saygı duyabilirdi.

Onu yakalayacaktı. Shaya bunu biliyordu. Bu, arkasına yaslanıp bu boku kabul edeceği anlamına gelmiyordu. O böyle biri değildi. Yine de beş saniyeden fazla değildi.

Daha sonra sert bir beden arkadan etrafını sardığında ve kolları altında ezilmiş bir halde yüzüstü yere kapaklandığında. Bu tanıdıktı. "Bırak beni, seni orospu çocuğu!"

"Hızlısın, hakkını vermeliyim." Dirseğini göğüs kafesine sapladığında Nick homurdandı. Nick vücut ağırlığının daha büyük bir kısmını onun üzerine verdi ama bu onun çırpınışlarını daha da şiddetlendirdi. "Bunu yapmanın bir anlamı yok bebeğim. Dur artık."

Kendini onun sesindeki otoriteyi görmezden gelmeye zorlayarak kıs kıs güldü. "Siktir git!" Başını geriye doğru kaldırdı, alnına sertçe çarpınca sııttı ve adam tekrar küfretti. Bir an için sersemlediğinde, bunun akıllıca olmayabileceğini fark etti.

"Tanrım, kadın, duracak mısın!" Bu hareket canını çok acıtmıştı. Nick alnının üstünden aktığını hissettiği kan damlalarına aldırmadan kadının kelepçeli bileklerini başının üstünde tuttu. "Eğer çırpınmayı bırakmazsan, yemin ederim kışına şaplak atarım, Shay." Shay durmadı. Tabii ki durmadı. O da boşta kalan elini aşağı kaydırıp kızın kışına dayadı. "Dinlendirmek" tam olarak doğru değildi. Daha çok kışını avuçlamıştı. Dürüstçe söyleyebilirdi ki, dokunmaktan zevk aldığı en ateşli kıştı bu.

"Ne oluyor lan?" Shaya sesinin çıktığı kadar öfkeli hissetmeyi diledi.

"Benimle kavga etmeye çalışmayı bırak yoksa seni tokatlarım. Beni test etme." Bunu yapmasını umuyordu. "Asla yerine getirmeye niyetli olmadığım bir tehditte bulunmam." Durdu mu? Hayır. Ona tekrar kafa atmaya çalıştı. Nick tısladı ve elini sertçe kızın kışına indirdi, kızın nefesi kesilip donup kaldığında gülümsedi. "Sana beni test etmemeni söylemiştim. Ya da belki bunu yapmamı istedin." Ağzını kızın kulağına dayadı ve alaycı bir tonda konuştu. "Belki de hoşuna gitmiştir. Seni tekrar tokatlamak benim için zor olmayacak, bu yüzden hoşuna gitmiyorsa, benimle savaşmayı bırak."

Bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, Shaya'nın onun altından kalkmasının hiçbir yolu yoktu. O çok yorgundu ve adam da çok güçlüydü, pislik herif. Kurdu başını ve kuyruğunu indirerek onun hâkimiyetini kabul etti. Shaya ona karşı yenilgiyi açıkça kabul etmeyi kendine yediremedi, bu yüzden konuşmak yerine onun altında gevşedi.

"Çok iyi." Nick'in sesi, onun boyun eğişini izlerken hissettiği şehvetle kalınlaşmıştı. "Şimdi yavaşça ayağa kalkacağız." Kadının tekrar kaçmaya çalışacağını bilmesi gerekirdi. Bunu beklemesi gerekirdi çünkü dışının, ona söylediklerinin tam tersini yapacağından emin olabilirdi. Ondan çok daha hızlı olduğu için onu kolayca yakaladı, bir kolunu ona doladı ve kendine doğru çekti. "Bu pek de iyi bir davranış değildi, değil mi?" Çılgın sürtük kolunu ısırды ve onu çılgınca tekmeledi. Homurdanarak onu omzuna attı ve oturma odasına doğru yürürken kışına sert bir tokat indirdi. Shaya'nın öfkeli soluğu uzun bir hırlamaya dönüştü. "İndir beni, seni pislik!" Shaya adamın derisini pençeledi. Belden aşağısı.

"Bil diye söylüyorum, sert severim. Ama bir şeye dikkat çekmeliyim. Pençelerini ve dişlerini üzerimde birkaç kez kullandın. Bunu bir kez bile yaparsan -öfkeden olsun ya da olmasın- kurdum sonunda buna dayanamayacak ve beni seni işaretlemeye itecek. Çiftleşme dürtüleri beni döverken, kokun beni sarmışken ve tenin ellerimin altındayken, seni ısırmaya daha fazla direnemeyeceğimi biliyorum. Eğer bunu istemiyorsan, dur."

Uyarı öylesine yumuşak, şehvetli ve kadifemsi bir sesle yapılmıştı ki Shaya'nın içini bir titreme kapladı. Onun kendisine olan ihtiyacını hissedeceğini bilmekten nefret ediyordu.

Onu kanepeye geri götüren Nick, Shaya'nın hırlayan yüzüne baktı ve içini çekti. Kızgınlığın da ötesindeydi, ki bu istediği son şeydi. Alnından süzülen kanın farkında olarak bir mendil kaptı

sehpanın üzerindeki kutudan çıkardı ve akışı durdurmak için kullandı.

Ona kaşlarını çatıldığını fark eden Shaya gözlerini indirdi; itaatkâr bir kurt, öfkeli bir dominantın güçlü bakışlarına uzun süre dayanamazdı. Ancak o sıradan bir itaatkâr değildi. Onun hakkında pek çok insanın bilmediği şeyler vardı. Ama ona anlatmak istemediği için kendini başka tarafa bakmaya zorladı. "Buna pişman olacaksın, Beavis."

"Arkamı kollamayı unutmayacağım," dedi gülümseyerek.

"Oh hayır. Sana yaklaştığımda, önden yaklaşacağım."

Kızın küstah cevabı gülümsemesini genişletti. "İşte benim kızım." Tekrar koltuğa oturarak kızın kelepçelere karşı verdiği mücadeleyi izledi. İç çekerek cebinden anahtarı çıkardı ve kilidi açtı. Kızın şüpheli bakışları karşısında omuz silkti. "Sanırım bu noktada sen de benim kadar koşuşturmaktan yoruldun... gerçi seni kovalamak ve tokatlamak eğlenceliydi."

"İyi bir küçük kız gibi sessiz ve itaatkâr olmamı mı bekliyordun gerçekten? İtaatkâr olabilirim ama kolay lokma değilim."

"Oh, kesinlikle kolay lokma değilsin," diye kabul etti. "Bir an için bile öyle olduğunu düşünmedim." Her baskın dışıyla boy ölçüşebilecek, onunkiyile boy ölçüşebilecek bir irade gücüne sahipti.

"Beni aylarca görmezden gelip sonra da seni kollarımı açarak karşılamamı bekleyemezsin."

"Seni görmezden gelmedim-"

"Bırakın benimle konuşmayı, yüzüme bile bakmadınız."
_"

"Çünkü seni almamak için kendime güvenmedim ve seni götürür." İç çekti. "Aptal değilsin, Shay. İtaatkâr olmanın bir sorun olduğunu biliyorsun. Eğer

Durum tersine dönseydi ve bana sahip çıkmak beni tehlikeye atsaydı, ne yapardınız?"

"Seninle konuştum. Seninle konuşur ve nasıl hissettiğimi açıklardım. Seninle birlikte olmamın bir yolu olduğunu düşünmeseydim, sana hayatını yaşaman için alan verirdim, ama sen bana bunu bile veremedin."

Kaşlarını kaldırdı. "Bana benimle aynı çekimi hissetmediğini mi söyleyeceksin? Kurdun seni kovalamıyor mu? Çiftleşme dürtüsünün seni kontrol etmeye yakın olmadığını mı? Titrediğini görebiliyorum Shay. O yüzden senden uzak durmak benim için kolaymış gibi davranma. Hiçbir zaman olmadı." Derin bir nefes aldı, özlediği o kokunun ciğerlerinin derinliklerine yerleşmesini istiyordu. Tanrım, okyanus, temiz ve berrak hava ve ev gibi kokuyordu. Ona dokunmamak için ellerini yumruk yapmak zorunda kaldı. Direnmek acı vericiydi.

Sakinleştirici bir nefes alıp tekrar derin derin içine çekti. Ve işte o zaman kokusunu aldı - onun uyarılmışlığını. Hem ona hem de kurduna işkence etmek için tasarlanmış gibi görünen en tatlı kokuydu. Tadının da aynı derecede çekici olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Kurdu onu pençeliyor, harekete geçmediği, kendilerine ait olana sahip çıkmadığı için hırıliyordu.

"Benim adım Shaya. Ve evet, ben de aynı çekimi hissediyorum.

Evet, dürtüler baş belasıdır. İşte tam da bu yüzden buradasın, yanlış nedenlerle. Beni gerçekten istediğin için değil, kurdun seni çok zorladığı ve dürtülerin seni çok fazla rahatsız ettiği için. Bu benim için yeterince iyi değil."

"Alfa'dan istifa ettim."

O kadar şaşırmıştı ki birkaç saniye konuşamadı. "Ne?"

"Eski Beta'm şimdi Alfa oldu."

Eski Beta'sıyla birkaç kez karşılaşmış, onun çok baskın kurdunu hissetmişti ve başka bir şey daha hissetmişti - aşırı baskın olsun ya da olmasın, Jon, Nick kadar güçlü değildi. Onun Nick kadar güçlü olup olmadığından emin değildi.

Alfa'lıktan istifa ettiği konusunda yalan söylüyordu ama bildiği bir şey vardı: "Kurdun kendisinden daha güçsüz birinden emir alamazdı, ona itaat etmezdi. Ayrıca, Jon'dan daha güçlü olduğun için süründeki herkes seni hala gidilecek ve cevap verilecek kişi olarak görecektir."

"Biliyorum. Bu yüzden ayrıldım." Aval aval baktı.

"Ne?"

Kollarını iki yana açtıktan sonra başının arkasında kavuşturdu ve koltuğunda geriye yaslandı. "Ben artık yalnız bir kurdum."

Ağız birkaç kez açılıp kapandı. Yaptığı şey hiç de küçük bir şey değildi. Nick'in hiç kimseye ihtiyaç duyduğuna ya da duyacağına inandığından değil ama bir sürüden, bölgeden ya da bir sürünün sağladığı sosyal temastan yoksun olmak her şekil değıştiren için çok zor olurdu. Eğer Shaya yarı insan olmasaydı, yalnız kurt yaşam tarzının onun için çok fazla olacağından emindi. Bu haliyle oldukça zorlanmıştı ama bunun şekil değıştiren yanıyla değil, yalnızlıkla olan sorunuyla ilgisi vardı. "Ama... neden?"

"Çünkü Alfa olmak sana sahip olamayacağım anlamına geliyorsa, o zaman bu pozisyonu istemiyorum. Benim istediğim sensin."

Sağlıklı düşünmekte zorlanarak ayağı kalktı ve yürümeye başladı. Ne söyleyeceğini, ne yapacağını gerçekten bilmiyordu. İşte buradaydı, sırf onun için hayatında büyük değışiklikler yaptığını iddia ediyordu. Sürüsünü, ailesini, bölgesini ve konumunu geride bırakmıştı! Etkilenmiş olabilirdi ama bu hiç mantıklı değildi. Eğer kız onun için gerçekten bu kadar önemli olsaydı, bunu en başında yapardı... Bu da kızın bunun büyük bir jestten başka bir şey olup olmadığını merak etmesine neden oldu. Gerçekten sürüsüne asla dönmemeye niyetli olsa bile, bunun onun ya da kurdunun işine yarayacağından çok şüpheliydi. Bu sadece

Geri dönme isteğinin çok fazla olması an meselesiydi.

Sandalyeden kalktı ve ona doğru gitti. "Benimle Kaliforniya'ya geri dön. Şu anda yalnız bir şekil değiştiren olmanın ne kadar tehlikeli olduğunu sana söylememe gerek yok - insan aşırılık yanlıları kendilerini büyük bir sorun haline getiriyor. Eğer Phoenix Sürüsü'ne dönmek istiyorsan, tamam, seninle geleceğim. Yalan söylemeyeceğim.

-Trey'e itaat etmek zor olurdu çünkü ben de onun kadar güçlüyüm ama o benden daha zayıf olmadığı için yine de işe yarayabilir. Benimle gel."

Shaya adamın kendisine uzattığı ele baktı ve sertçe yutkundu. Onunla gitme arzusunun daha önce hiç hissetmediği bir şey olduğunu kendine itiraf edebilirdi. Altı ay önce bu sözleri duymak için her şeyini verebilirdi. Ama şimdi değil. Artık çok geçti; ihanet hâlâ midesinin çukurunda kurşun gibi oturuyordu. Başını iki yana salladı. "Beni bırakıp gittin."

"Ve sen benden kaçtın." Yavaşça uzandı ve kızın kırmızı tirbuşon buklelerinden birini nazikçe düzeltti, tekrar yerine oturmasını içten gelen bir gülümsemeyle izledi. Saçlarının bu kadar yumuşak ve ipeksi olması onu şaşırtmıştı. "Ama bu yapabileceğin en iyi şeydi." Kızın sorgulayan bakışları karşısında, daha da detaylandırdı. "Bu bana birkaç şeyi fark ettirdi. Yani sensiz yaşamamanın bir seçenek olmadığını."

"Çünkü dürtüler hafiflemeyecek."

"Çünkü sen her şeyden daha önemlisin," diye düzeltti, ona doğru bir adım attı, böylece aralarında sadece bir kıl payı mesafe kaldı. Kızın kokusu etrafını sararken, yüzünü kızın boynunun kıvrımlarına gömme isteğine güçlükle karşı koydu. "Kokunu özledim. Beni deli ediyor." Yüzünün her ayrıntısını içine çekerek, başparmağının ucunu elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. "Sana bakmayı özledim. Seni izlemeyi."

Kendine geri adım atmasını söyledi ama bu bir türlü gerçekleşmedi. Çiftleşme dürtüleri yetmezmiş gibi, şimdi de adamın kokusunu almıştı - adam sedir ağacı gibi kokuyordu,

Tarçın, tehlike ve karanlık bir erkeksilik etrafında dönüyordu. Koku duyularını okşuyor ve her tarafının karıncalanmasına neden oluyordu. Sonunda bacakları çalışmaya başladı ve başını sallayarak geri çekildi. "Gitmeni istiyorum."

Kurdu sadece onun sözlerine değil, aralarında yarattığı mesafeye de hırladı. Nick hemen kapattı. "Bunu yapamam. Altı aydır seni arıyorum. Altı lanet olası uzun ay. Bunu senden uzaklaşmak için yapmadım."

Kadın homurdandı. "Neden? İlk seferinde yeterince kolay yapmıştın."

"Hiçbir şey kolay olmadı." Elini kızın bukleleri arasında gezdirdi, kız geri adım atmayınca sevindi. "Sen hayat dolusun, ben ise kırgın ve bıkkınım, bu yüzden daha iyisini hak ediyorsun. Ama seni yalnız bırakacak kadar özverili olmadığımı keşfettim." Alnını onunkine yaslayarak boynunu kavradı ve başparmağını boğazının sütununda aşağı yukarı gezdirmeye başladı. "Sana yaşattıklarım için ben bir piçim ve özür dilerim. Seni bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağım, söz veriyorum. Sadece benimle gel."

Adamın gözlerindeki yakarış göğsünü sızlattı -her zaman o kadar perili ve gölgeli görünen gözleri, onları bu hale getiren şeyin ne olduğunu merak etmesine neden oluyordu. Başparmağı ağzına doğru gitti ve sanki dudaklarını sahipleniyormuş gibi dudaklarının dış hatlarını çizdi. Shaya'nın onu itmek için her türlü niyeti vardı. Her an bunu yapabilirdi.

"Seni ilk gördüğüm günden beri dudaklarının görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını merak ediyorum." Kız endişeyle alt dudağını yaladığında adamın göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi ve onda da aynı şeyi yapma isteği uyandırdı. Çok baştan çıkarıcı bir ağzı vardı; yumuşak, şehvetli ve pelüş. Tadına bakmadan hareket edemeyeceğini fark etti. "Ben de tadının kokun kadar güzel olup olmadığını merak ediyordum."

Lanet olsun. Shaya onu iterek uzaklaştırmaya çalıştı ama hiçbir etkisi olmadı. Aslında, fark etmemiş gibi görünüyordu. Vücudunun sıçrayacakmış gibi gerilmesine bakılırsa, Shaya onun atlamasını bekliyordu

harekete geçmesini, ellerinin kızın üzerinde gezinmesini ve ağzının kızın ağzının üzerine kuvvetle inmesini bekliyordu. Bunun yerine, sadece dudaklarından yudumlamaya ve aktif olmayan ağzının kıvrımlarını ısırmaya başladı. Adam onun alt dudağını emip hafifçe ısırıldığında -ki bu onun için tamamen zayıf bir noktaydı- kadın alçak sesle, memnun bir şekilde iç geçirdi.

Sonra yine dudaklarından yudumluyordu... ağzını baştan çıkarıyordu, birden fark etti. Ve işe yaramıştı. Kendi kendine onu iteceğini söylemesine rağmen, aslında ağzıyla onunkini kovalıyor, daha fazlasını istiyordu ama adam her seferinde geri çekiliyordu. Mesajı anlamıştı: Ona ne verirse onu alacaktı, daha fazlasını değil. Fiziksel gücünü baskınlığını göstermek için kullanmak yerine, onu kelimenin tam anlamıyla baştan çıkararak boyun eğdirmişti. Sinsi. Lanet olası. Kurt. Geri çekilecekti ama adam ağzını onunkine dayadı ve kontrolü tamamen eline aldı.

Nick, kızın tadı dilinde patlayıp adeta içine işlerken inledi. Ellerini saçlarının arasına sokup çekiştirdi ve onun kendisine karşı titrediğini hissetti. Çok uzun zamandır bunu istiyordu, onu istiyordu. Ona dokunmak, beklediği gibi dürtülerini hafifletmiyordu. Bunun yerine, hisler onun her yerinde ve içinde geziniyordu. Daha da kötüsü, ağır bir sahiplenme duygusu ve şiddetli bir sahip olma dürtüsüyle birbirine karışmış, ezici, ilkel bir ihtiyaç tarafından alay ediliyordu. Onu duvara doğru itmeyi ve üzerindeki giysileri parçalamayı düşünürken, kollarında aniden gerildiğini hissetti.

Kendi gücüne şaşırان Shaya aniden ağzını onunkinden ayırdı ve göğsüne yapışmış olan ellerini kullanarak onu geriye doğru itti; bunun etkisi daha çok geriye doğru zıplaması oldu. "Yeter." Onun dokunuşuna bu kadar coşkuyla karşılık vermesinden nefret ederek, aralarına biraz mesafe koymak için etrafından dolaştı ve onu uyarmak için elini kaldırdı. İşe yaramadı. Adam ona doğru ilerledi. Hızlıca değil, ürkek avına doğru sinsice yaklaşan bir avcı gibi yavaşça ve sinsice. "Artık çok geç."

Onun gözlerindeki acıdan nefret ederek kendini yumruklamak istedi. "Acı çeken tek kişi sen değilsin, Shay. Evet, bu benim hatam, kendimden başka suçlayacak kimsem yok. Ama seni bir daha asla böyle incitmeyeceğim."

Shaya'nın bir yanı onun sözüne inanmak istiyordu, ne kadar içten görüldüğüne ve konuştuğuna takılmıştı ve onunla geçirdiği bu anlarda son altı ayda hissettiğinden çok daha canlı hissettiğine takılmıştı. Ama bu kumarı oynayamayacak kadar incinmiş ve temkinliydi. "Sadece git."

"Sensiz olmaz."

"Bu konuda başka seçeneğin yok. Seninle gelemem."

"Neden?"

"Çünkü sana güvenmiyorum!"

Nick, kızın kendisine yumruk attığını hissetti. Nefesi bir anda ciğerlerini terk etti. Bunun kendi hatası olması önemli değildi, hatta sürpriz bile değildi ama yine de canı çok yanmıştı.

"Beni incitmeyeceğine güvenmiyorum. Beni tekrar terk etmeyeceğine güvenmiyorum."

Son sözleri söyleme şekliyle ilgili bir şey Nick'in gözlerini kışmasına neden olmuştu. Bu sadece onunla ilgili değildi. Terk edilmek onun için büyük bir şeydi ve belli ki bunun arkasında bir hikâye vardı. Nick onun çenesini kavradı. "Böyle bir şey olmayacak."

Kıs kıs gülererek adamın elini kenara itti. "Nereden bileyim ben bunu? Nereden mi? Aniden Alfa olmamanın senin için işe yaramadığına karar vermeyeceğini nereden bileceğim? Alfa dışın olmam 'güvenli olmadığı' için beni geride bırakman gerekmeyeceğini mi? Bu saçmalığı tekrar yaşamayacağım. Beni sahiplenme şansın vardı ve sen bunu berbat ettin. Şimdi git."

Gözlerini dolduran yaşlar dışında hiçbir şey Nick'i olduğu yerden kıpırdatamazdı. Ona sarılmak ve onu rahatlatmak istiyordu ama eğer ona güvenmiyorsa, en son hissedeceği şey rahatlatılmak olurdu. Şimdiye kadar ona

hiçbir isteğine saygı göstermedi. Eğer onun güvenliğini kazanma şansı varsa, buna şimdi başlamalıydı.

Nick kendini kurdunun ve vücudunun taleplerini görmezden gelmeye zorlayarak geri çekildi ve ellerini yatıştırıcı bir hareketle havaya kaldırdı. "Tamam. Eğer gerçekten istediğin buysa, giderim. Ama temelli gitmiyorum Shay. Seni tekrar terk etmeyeceğim." Sözlerinin onu şaşırttığını görebiliyordu. "Bunu bana tekrarla."

Shaya, küçük bir parçasının onun kalmasını istediğini hissedeceğinden korkarak ona sırtını döndü. "Sadece git."

"Tekrar edene kadar olmaz. Seni bir daha terk etmeyeceğimi anladığından emin olana kadar olmaz."

Onu kendisinden uzaklaştırmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olan kadın, "Gitmiyorsun," diye mırıldandı.

Nick memnun bir şekilde başını salladı. "Yakında görüşürüz." Kapıya ulaştığında seslendi: "Sakın kaçmayı düşünme. Seni yine bulurum. Taryn'i aramaktan ve gelip seni almasını istemekten çekinme, ama onun ya da başka birinin seni almasına izin vermeyeceğim. Deneyen herkesi öldürürüm. Seni incittim, bunu anlıyorum. Bunu istediğin kadar ağırdan alabiliriz. Ama sana sahip çıkacağım, Shay. Sen benimsin. Artık senden uzak durmayacağım."

Ön kapı arkasından kapandığında Shaya bir dizi küfür savurdu. Ama bu sefer Nick'e değil. Kendisine lanet okuyordu. Onun dokunuşuna bu kadar kolay ve güçlü karşılık vermesi acınası bir durumdu. Belki de Nick'in onun eşi olduğu düşünülürse, bunun doğal olduğunu söylemek doğru olurdu ama yine de bu onu rahatsız ediyordu. Dokunuşu ardında ateşten bir karıncalanma bırakmıştı ve şimdi yanakları kızarmış, tüm vücudu onun için ağlıyordu.

Bakışları sehpanın üzerindeki telsiz telefona kaydı ve kısa bir süre Taryn'i aramayı düşündü. Bu düşünce aklından geldiğinden daha çabuk çıktı. Ne olacağını kolayca tahmin edebiliyordu: Taryn, Trey ve bazı infazcılar ortaya çıkacak ve her biri

Nick'e saldıracaklardı. Nick kendini savunacaktı ve ne kadar güçlü olursa olsun bu konuda son derece başarılı olacaktı. Başka bir deyişle, değer verdiği insanlar zarar görebilirdi. Nick'e kızgın olmasına rağmen, onun da ciddi şekilde zarar görmesini istemiyordu. Tek istediği onun kendisinden uzak durması ve hayatını yaşamasına izin vermesiydi.

Ama gerçekten istediğin bu mu? diye sordu kafasının içindeki şüpheli bir ses - kurdunun onu sahiplenme dürtüsünü tamamen destekleyen bir ses.

Evet, öyleydi.

Bundan emin misin?

Oh, Tanrı aşkına. Nick'le savaşıması yeterince kötü değilmiş gibi bir de kendisiyle ve kurduyla savaşıyordu. Bu hiç iyi değildi. İyi değildi. İyi değildi. Hiç. Hiç.

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

R Shaya'nın araba yolunun sonuna geldiğinde Nick derin bir nefes verdi. İşler çok daha kötü gidebilirdi. Örneğin sopa kafasını uçurabilirdi. O acımasız çizgi onu şoke etmişti. Belki de bahçedeki uyarı levhasına daha fazla dikkat etmeliydi: İZINSIZ GİRENLER VURULACAK, HAYATTA KALANLAR TEKRAR VURULACAK. Ve sonra GARANTİYLE GERİ GEL paspası vardı. Evet, bazı ipuçları olduğunu söylemek doğru olur.

Kendi güvenliği için eşini bayıltmak zorunda kalması asla unutamayacağı bir şeydi. Hem Nick hem de kurdu onun içindeki bu ateş kıvılcımını sevmişti. İtaatkâr bir kurt olmasına rağmen, ona sözlü ya da fiziksel olarak meydan okumaktan çekinmemişti. Bu iyi bir şeydi - eşinin ondan ya da onun baskınlık seviyesinden asla korkmaması onun için önemliydi. Eğer böyle bir şey olursa bu onu çok yaralayabilirdi.

Son altı aydır ikamet ettiği karavanını bulmak için kısa bir mesafe yürüyüp sokağı döndüğünde, birinin karavana yaslandığını fark etti; çok tanıdık biriydi bu.

Derren'in kaslı bedeni gölgelerin arasından çıktı. "Nasıl gitti?" Eski bodyguard'ın karanlık bakışları

Nick'in başındaki küçük yaraya bakıp sııttı. "Pek iyi değil, ha?"

Nick gülümsedi; aslında onu kana buladığı için onunla gurur duyuyordu. "Seni kovmamış mıydım?"

"Birçok kez."

Aslında Derren'i ilk başta Nick işe almamıştı. Birlikte islahevindeyken Nick, Derren'in hayatını kurtarmıştı. Kurt daha sonra kendini Nick'in koruması olarak atamayı ve ona her yerde eşlik etmeyi kendine görev edinmişti - öyle görünüyordu ki bu iyiliğe karşılık verene kadar bunu yapmaya niyetliydi. Nick'in ne söylediğinin ya da ne yaptığının bir önemi yoktu, Derren'den kurtulmayı başaramamıştı. "Senden Jon'la kalmanı istemiştim. O artık Alfa ve sana ihtiyacı olacak."

Derren homurdandı. "Jon kendi başının çaresine bakabilir. Sen de yapabilirsin ama sen bana mahkumsun, bunu zaten biliyorsun."

Nick iç geçirerek başını salladı. "Sana söyledim, bana hiçbir şey borçlu değilsin." Derren her zamanki gibi Nick'in homurdanmasını duymazdan geldi. "Hem beni nasıl buldun? Beni takip ediyor olsaydın fark ederdim."

"Sürünün ona herhangi bir sorun çıkarmayacağından emin olmak için Jon'la yeterince uzun süre kaldım. Eminim zaten biliyorsundur, gayet iyi gidiyor ve kabul edildi. Herkes seni özlese de, neden ayrılmak zorunda kaldığını anlıyorlar. Eşini bulduğunu duyar duymaz, bu sabah Jon'a verdiğin bilgileri kullanarak izini sürdüm. Buraya sadece on dakika önce geldim. Eyaletten eyalete araba sürdüğünü ve onun evinden sadece beş saat uzakta olduğunu bilmek seni kızdırıyor olmalı."

Öyle oldu. Ama başka bir şey onu daha çok kızdırdı. "Onu benimle birlikte gitmeye ikna etmek kolay olmayacak."

Derren'in yüz ifadesi sempatikti. "Bunu zaten biliyordun. Belki ona her şeyi anlatırsan - ve her şeyi kastediyorum - anlamasına yardımcı olabilirsin."

"Haklısın. Ama bununla ilgili bir sorun var."

"Neymiş o?"

"Shaya'nın kocaman bir kalbi var ve benim için hemen üzülr. Benim için üzüldüğü için bana bir şans vermesini istemiyorum."

"Onun güvenini kazanmak istiyorsun."

Nick başını salladı. "Ve bu biraz zaman alabilir." Özellikle keskin, acı verici bir ağrı başını yararken yüzünü buruşturdu.

"Baş ağrıları sıklaşıyor mu?"

Gerçek şu ki, baş ağrıları iki ay önce yeniden başlamış ve sıklığı ve şiddeti giderek artarak her gün bir ya da iki taneye ulaşmıştı. Evet, bilişsel işlevleri ilk bozulmaya başladığında kronik baş ağrıları önemli bir sorun olmuştı ama bu aynı şeyin tekrar yaşandığı anlamına gelmiyordu. Baş ağrılarına stres, yorgunluk ve duygusal gerginlik gibi pek çok şey neden olabilirdi. Son zamanlarda hayatında bunlardan bolca olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Ayrıca, babası yetişkinlik hayatının çoğunda kronik baş ağrılarından muzdaripti; kalıtsal olabilirdi. "Bunun bir anlamı olması gerekmiyor."

"Tabii ki yok. Bahsettiğimiz sadece baş ağrıları olduğu sürece. Hafıza kayıpları, kas titremeleri veya zihinsel yönelim bozukluğu dönemleri geri gelirse, bunu görmezden gelemezsiniz."

"Yapmayacağım." Ama korkunun onu bir daha Shaya'dan uzak tutmasına izin vermeyi reddetti. Bu yüzden diğer belirtiler geri gelmedikçe, baş ağrılarının endişelenecek bir şey olup olmadığını düşünmesine bile izin vermeyecekti. Nick karavanının kapısını açarak, "Ağrı kesicilere ve uykuya ihtiyacım var. Senin de eve gitmen gerek. Bir kez daha söylüyorum, seni kovuyorum."

Derren ona başıyla onay verdi. "Eğer istediğin buysa."

Nick'in istediği şey Shaya'ydı. Ama onun güvenini kazanma sürecinin aşamalı olacağını da çok iyi biliyordu. Kız üzgün, kafası karışık ve öfkeliydi; haklı olarak da öyleydi. Sabırlı ve anlayışlı olması gerektiğini biliyordu,

ve duyarlıydı. Sabırlı olabilirdi - çoğu kişiden daha sabırlıydı. Anlayışlı ve duyarlı... Bu konularda pek iyi değildi, hiç olmamıştı, bu yüzden bu yeni bir alan olacaktı.

Onu tekrar öpmemek için direnmek zorundaydı. Ona dokunmayı tamamen bırakmayacaktı - onun rahat olmasına ve dokunuşuna alışmasına ihtiyacı vardı. Ama onu bir kez daha ağır bir şekilde öperse, aralarındaki çekimi ona karşı kullanarak onu ikna etmeye çalıştığını düşünebilirdi. Eş oldukları ve dürtüleri çok güçlü olduğu için, onu baştan çıkarmak muhtemelen zor olmazdı. Ama ona gelmesinin nedeninin bu olmasını istemiyordu. İşin fiziksel yönünden daha fazlası olmasını istiyordu. Ne yazık ki ona direnmek çok zor olacaktı çünkü kelimenin tam anlamıyla onu istemek için bedenine, zihnine, kalbine ve ruhuna bağlanmıştı.

Ayaklarına kapanmanın ona bir faydası olmazdı - zaten nasıl kapanacağını da bilmiyordu - çünkü Shaya'nın ilgi duyacağı ya da saygı duyacağı son şey acınmaya değer biriydi. Kendisinin ve kurdunun gururu zaten buna karşı çıkacaktır. Özür dilemek vardı, bir de çaresiz, ürkütücü bir pislik gibi davranmak vardı. Tüm özür dileme işini yapmıştı ve şimdi ona bunun boş bir özür olmadığını göstermesi gerekiyordu.

Bunu başarmak için şu anda ihtiyacı olan şey sağlam bir eylem planıydı. Nick plan yapmakta her zaman başarılı olmuştu. Onun hayatına girmeli, orada kalacağını ona göstermeliydi. Sözler asla yeterli olmayacaktı, özellikle de ona güvenmediği için. Israrcı olmalı ama onu zorlamamalı, ona baskı yapıyormuş gibi görünmemeliydi, çünkü bu sadece durumu daha da kötüleştirirdi.

Tanrım, hediye işini de yapmak zorunda kalacaktı, değil mi? Bu konuda kötüydü. Shaya'nın klişe şeyler istemeyeceğini biliyordu. Hayır, o kişisel jestleri takdir eden bir tipti. Ama kişisel jestler neydi? Kahretsin, bu çok zor olacaktı. Nick romantizm yapmazdı, hiç yapmamıştı.

Yapmayacağından emin olduğu bir diğer şey de karşılık beklememektir. Her şeyi onun hızına göre ayarlayacaktı... ama onun kendisini pes ettirmesine izin vermeyecekti. Vazgeçemezdi. Gerçekten de bu boyutta bir acı hissetmesinin mümkün olduğunu bilmiyor, içinin bu kadar parçalanabileceğini fark etmemişti. Hayatında farklı acı türleri tanımıştı ama hiçbirisi buna denk değildi - ne kurdunun ortaya çıkmasına neden olan şey, ne ıslahevine gönderilmesine neden olan şey, ne de bilişsel işlevlerinin bozulduğunu öğrenmesi. Bunların hiçbirisi eşinden yoksun olmanın acısına denk değildi. Hiç şüphesiz hiçbir şeyin bunu yapamayacağını biliyordu.

Yine işe geç kalacaktı. Groan. İyi tarafından bakacak olursak, bu şimdiye kadar geç kaldığı en erken zamandı. Berbat bir gece uykusunun ardından sersemlemiş bir halde evden çıkan Shaya, garaj yolunda hızlı adımlarla yürümeye başladı. Yolun sonunda park etmiş bir şey görünce aniden durdu. Devasa bir otobüse benziyordu. Yaklaşıp kararmış camlardan içeri bakmaya çalıştı ama camlar çok yüksekti.

Çevresel görüşünde bir hareket görünce direksiyonu kırdı ve üstü açık bir Mercedes'in otobüsün arkasına yanaştığını gördü. Sonra varlığının baş belası, elinde Starbucks paket servisi ile ona doğru vals yapıyordu. Yine tehlikeli ve yılmaz görünüyordu. Yine sarsılmaz bir güven yayıyordu. Yine kadının hain vücudu ısınıyor, karıncalanıyor ve kendini ona hazırlıyordu; bu hiç iyi değildi.

Neden Goonies filmindeki Sloth'a falan benzemiyordu ki? Kaşlarını çattı. "Hâlâ burada mısın?" Onun varlığı ve kokusuyla kurdu kıpırdandı ve içinde gerildi, karanlık ruh hali kalktı.

Nick onun ses tonuna kaşlarını kaldırdı. "Sana da güneydin bebeğim. Ve evet, başım güzelce iyileşti, teşekkürler." Onun

Kurt onun şımarıklığından hoşlanıyor, hatta eğleniyordu ve kurdunu eğlendirmek için çok şey gerekiyordu. "Kahve?"

Alay etmek, korkutmak ve tahrik etmek için tasarlandığından emin olduğu o ustaca sesin tınısı karşısında titremekten kendini güçlkle alıkoydu. Adamın üzerinde yarattığı etkiyi görmezden gelmeye kararlı olan Shaya dikkatini adamın kendisine uzattığı fincana verdi ve Starbucks kahvesine düşkün olduğunu bilip bilmediğini merak etti. "Ne aromalı bu?"

"Karamel macchiato, tabii ki."

Evet, biliyordu. Ve ona bir fincan kahve ısmarlamamanın işleri yoluna koyacağını mı düşünmüştü? Pfft. Yine de, kahvenin boşa gitmesine izin vermek utanç verici olurdu. Alıcıya bakarak içmeyi reddetmek kesinlikle mantıksız olurdu. Bu yüzden onu kaptı.

"Bir şey değil."

Boştaki elini bir şeyin yaladığını hissedince irkildi. Aşağı baktığında nefes nefese kalmış, oyuncu görünümlü, kuyruk sallayan bir Labrador buldu. Kendini Nick'e o kadar kaptırmıştı ki köpeği fark etmemişti bile... köpek şimdi Nick tarafından mutlu bir şekilde okşanıyordu. Ona sorgulayan bir bakış fırlattı.

"Shaya, bu Bruce. Bruce, Shaya."

"Bruce mu? Senin mi?"

Köpeğin kulaklarının arasını kaşıdı. "Kardeşimin köpeği olması gerekiyordu ama garip bir nedenden dolayı hep benim peşimden geldi. Hayvanlarla aram insanlarla olduğumdan daha iyidir." Ve aslında hayvanları insanlara tercih ediyordu.

Kaşlarını çatarak Bruce'un büyük otobüsün kapısını tırmalamasını izledi. Nick cebinden bir dizi anahtar çıkararak kapının kilidini açtı ve köpek tırısla içeri girdi.

"O tembel bir pislik. Bütün gün televizyonun karşısında yatmayı sever." "Bekle, bu otobüs senin mi?"

"Bu bir Winnebago," diye düzeltti, uzanıp ona dokunma isteğine direnerek. Dokunmayı seven biri değildi ama Shaya'nın teni onu çağırıyordu. Görünüşe göre kendi

bakışları onun şehvetli dudaklarına kaydı. Tanrım, ne ağızda ama. Tekrar tatmak istedi. İyice ve emrederek. Sonra alt dudağını ısırarak, işaretleyecekti.

"Bir Winne-ne?"

"Bir

Winnebago."

"Meet the Fockers'daki gibi mi? Bekle, bunu ve Mercedes'i nasıl kullanabiliyorsun?"

"Araba için bir garajı var. Ne zaman bir yerde mola vermek istesem, karavanı park ediyorum ve sonra etrafta dolaşmak için arabamı kullanıyorum. İşe bırakmamı ister misin?"

Her hormonu "Evet!" diye bağıırıyordu. Tanrım, o kadar muhteşem, erkeksi ve çekiciydi ki ağlayabilirdi. Ama bunun kararlılığını sarsmasına izin veremezdi. "Benim istediğim senin gitmen. Dün gece bunu açıkça belirttim."

"Gerçekten yapacağımı mı düşündün?"

"Hayır. Senden duygularımı dikkate almanı beklemeye cüret edemem." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Sanırım bu küçük oyunu oynamana şaşırmamalıyım."

Bakışlarını onunkilere sabitledi. "Bu benim için bir oyun değil,

Shay. Seni tekrar terk etmeyeceğim konusunda bana güvenmediğini söylemiştin. Bundan ne kadar nefret etsem de, anlayabiliyorum. Bu yüzden ciddi olduğumu bilmeni sağlamam gerektiğini düşünüyorum. Seni terk etmeyeceğimi kanıtlamam gerek. Ben de tam olarak bunu yapacağım."

Sözler çok kesindi, pazarlığa yer bırakmıyordu. Her ne kadar baskın erkekler meseleleri kolay kolay bırakmadıkları için onun kendisini bir süre daha rahatsız etmesini beklese de, bu kadar kararlı olmasını beklemiyordu. Tam bir baş belası haline gelen kurdu, onun kendisine gelmesinden ve onu sahiplenmeye niyetli olmasından hoşlanmıştı. Bu nedenle, Shaya'nın ona direnmesinden pek de memnun değildi. Evet, Shaya da Nick'ten pek memnun değildi. "Seni burada istemiyorum."

"Senin bir parçan öyle, Shay." Bunu hissetmişti ve bunun için çok minnettardı. "Küçük olabilir ama orada.

Tüm öfkenizin altında hala bu işi yürütme arzusu var."

Haklıydı, pislik herif. Eğer herhangi bir erkek olsaydı, onu kolayca unutabilirdi - ne de olsa dışarıda çok daha fazlası vardı. Ama sadece bir eşi vardı ve bu da oydu; bir parçası onu yakınında istiyor ve ona inanmak istiyordu. Ama bunu itiraf etmeden önce cehennem buz tutacaktı. "İşe gitmem gerekiyor." Adam onu tekrar kucağına almayı teklif edemedi, kadın elini kaldırdı. "Yürümeyi severim."

"Siz bilirsiniz. Ancak şunu da belirtmeliyim ki hava her an yağacakmış gibi görünüyor." Karavana yaslanıp kahvesinden uzun bir yudum aldı ve kadının ayağının tık tık tıklarını duymazdan geldi.

Adam Winne'sine binip gitmek için harekete geçmeyince, içinden ona kadar saydı ve sabırlı olması için dua etti. "Peki... bu... şeyi hareket ettirecek misin?"

"Hayır."

Sabırım tükendi. "Nick, cidden, yapman gerek-" "Acele etmezsen işe geç kalacaksın."

Saatine baktı ve lanet okudu. "Bu ve sen ben eve gelene kadar gitmiş olsanız iyi olur." Nick ona sadece orantısız bir gülümseme attı. Adam tam bir baş belasıydı. Seçici işitmesi olan birine nasıl ulaşabilirdiniz ki? Hayır, aslında seçici işitme değildi. Her kelimeyi duyuyor ve anlıyordu; sadece umurunda bile değildi.

Keskin bir hareketle döndü ve caddeden aşağı doğru yürümeye başladı. Bir dakika geçmeden yağmur başladı. Harika. Bir motor sesi başını çevirmesine neden oldu. Nick Mercedes'ini üstü açık bir şekilde yolun kenarına park etmişti ve yolcu kapısını davet edercesine açıyordu. Arabaya doğru koşup içine atlamadan önce beş saniye boyunca kendisiyle boğuştu. "Beni işe götürmene izin vermem bir şey ifade etmiyor."

Nick ona güven verici bir "tabii ki hayır" bakışı attı ama içinden gülümsüyordu. Bunu yüzeye vuracak kadar aptal değildi; sallantılı bir zeminde olduğunu biliyordu.

Adam motoru çalıştırdığında, kadın ona döndü. "Çalıştığım salon-"

"Sorun değil, nerede olduğunu biliyorum," dedi ona arabayı sürmeye başlarken. Kurdu tatmin olmuş bir hırıltı çıkardı; onun kendi alanında olması, kokusunun etrafını sarması hoşuna gitmişti.

"Nasıl?"

"Sen benim dostumsun. Doğal olarak senin hakkında her şeyi bilmek isteyeceğim." Omuz silkti; çok basitti. "Buna adresin, nerede çalıştığın ve cep telefonu numaran da dahil - sadece bilmen gerektiğini düşündüm, böylece benden bir mesaj gelirse şaşırmazsın."

Hem kırılmış hem de şok olmuş bir halde ağzı açık kaldı. "İnsanların hayatlarına bu şekilde burnunu sokamaz ve tüm kişisel detaylarını öğrenemezsin. Hem bunları nasıl öğrendiniz?"

Tekrar omuz silkti. "Doğru yerlerde bağlantılarım var."

"Ne yani, şimdi de sapık mı oldun?"

"Ben 'yoğun araştırmacı' terimini tercih ederim." Kız daha fazla üzülmesine fırsat vermeden eliyle aracı işaret etti. "Beğendin mi?"

"Sorun değil, sanırım."

Kadının isteksiz takdiri karşısında adamın ağzı bir karış açık kaldı. "Ben daha çok arazi araçlarını severim ama karavana bir tane sığdıramazdım."

Kaşlarını çattı. "O zaman neden o koca şey yerine bir SUV ya da başka bir şey kullanmıyorsunuz?"

"Çünkü bir SUV son altı ay boyunca yaşanacak bir yer olarak pek iyi olmazdı."

"Winne-Şey'de mi yaşıyordun?" diye sordu şaşkınlıkla. Adam başını salladı. "Yani altı aydır beni aradığını söylediğinde, bunu gerçekten mi kastettin?"

Ona tuhaf bir bakış attı. "Tabii ki ciddiymdim." Farkına çabuk varmıştı. "Seni benim için başkalarına takip ettirdiğimi kastettiğimi sandın."

Tek omzunu silkti. "Sen bir Alfa'sın; yapacak işlerin var."

"Artık değil, unutma. Gittiğini öğrendiğim gün vazgeçtim. O zamandan beri seni arıyorum." Ona bir bakış atan adam, onun şüpheci bakışını gördü. "İşi bıraktığıma inanmıyor musun?"

"Geri döneceğine inanıyorum." Gerisinden emin değildi ama bu konuda oldukça emindi. "Sürünüz ve toprağınız olmadan yaşamak zor."

"Sensiz yaşamak daha zor."

Kulağa duygusal ya da acınası gelmek yerine, sevimli bir şekilde sahiplenici ve koruyucu gelmişti.

"Ayrıca, doğrusunu istersen, arkadaşlıktan pek hoşlanmıyorum."

Bu onun şaşkınlıkla iki kez göz kırpmasına neden oldu. "Arkadaşlardan hoşlanmıyor musun?" diye yankılandı inanamayarak. "Sen bir şekil değiştirensin."

"İnsanlar beni rahatsız ediyor. Yalnız olmayı seviyorum." Evet, bunun bir şekil değiştiren için tuhaf olduğunu biliyordu; temas kurmaya can atıyor ve bu konuda başarılı oluyorlardı. Ama türünün geri kalanının sosyal temastan aldığı hazzı hiçbir zaman alamamıştı. Sonra, hayatının beş yılını alan, mahremiyet veya sessizlik gibi şeylerin olmadığı ıslahevinde geçirdikten sonra, sonunda sosyal temas yerine bunları arzulamaya başlamıştı. Zaten bağ kurma konusunda da iyi değildi.

Shaya tam yalnızlığı seven birinin nasıl olup da bir Alfa gibi davranabildiğini sorgulamak üzereydi ki yan aynada bir şey gördü. "Arkamızdaki SUV'deki Derren mi?"

Nick yorgun bir şekilde içini çekti. "Evet." "Korumasını" dakikalar önce fark etmişti.

Oturduğu yerde dönerek suçlayıcı gözlerle ona baktı. "Aha. Sürüyü terk ettiğini söylemiştin."

"Yaptım."

"Eğer bu doğru olsaydı, hâlâ bir koruman olmazdı," dedi sabırsızlıkla. "Demek ki tüm bunları seninle çiftleşmem için beni kandırmak amacıyla söylüyorsun."

"Üzgünüm Nancy Drew, ama bu konuda yanılıyorsun. Yıllardır Derren'den kurtulmaya çalışıyorum."

"Eğer Alfa değilseniz neden sizi korumak için etrafta dolaşsın ki?"

"Bunun benim Alfa olmamla hiçbir ilgisi yok. Bu kişisel bir şey."

"Gerçekten mi?" diye şüpheyile yaklaştı. "Peki bu kişisel şey nedir?"

Söylememeyi tercih etti, onu korkutur diye hayatının o döneminden bahsetmemeyi tercih etti. "Biliyor musun, dün gece sana hayatında bir erkek olup olmadığını sorduğumda bana cevap vermedin."

Konunun tamamen değişmesiyle dengesi bozuldu ve bir an sessiz kaldı. Cevap vermek yerine onun sorusuna kendi sorusuyla karşılık verdi. "Hayatında bir kadın var mı?"

Nick önce onun cevabını duymak için ısrar edecekti ama kızın gözlerindeki güvensizliği görmek onu öldürdü. "Seni ilk gördüğümünden beri hiç kimse olmadı."

Homurdandı ve başını başka yöne çevirdi. "Evet, doğru."

Saçlarını çekiştirerek tüm dikkatini ona vermesini istedi. "Sana bu şekilde ihanet etmem."

Ağzından kaçırıldı. "Ama biz çiftleşmedik." "Fark etmez."

"Beni terk etmeyi seçtin."

"Hayır, senin güvenliğini her şeyin üstünde tutmayı seçtim. Bu, istediğim tek kişinin sen olduğun gerçeğini değiştirmedir."

Eğer bu doğruysa, cevabına çok sinirlenecekti ve sonra da öfkeli, çok baskın bir alfa erkek kurtla aynı arabada sıkışıp kalacaktı. Bu asla iyi bir durum değildi ve kurdu bunu hiç beklemiyordu.

ona. Adam ona soru soran bir kaş kaldırdığında, "Birkaç kez çıktım," diye itiraf ederken bakışlarını kaçırdı. Kendini bir patlamaya hazırladı. Ama öyle bir şey olmadı. Ona bir bakış atma riskini göze alarak, onun sakın ve soğukkanlı görüldüğünü gördü. Sadece direksiyonu sıkıca kavrayışı içindeki karmaşaya ihanet ediyordu. "Neden bağırıyorsun?" "Nasıl bağırabilirim ki?" Sözleri ezilmiş kaya gibiydi. "Hepiniz hayatınıza devam etmeye çalışıyordunuz."

Ve şimdi kendini kötü hissediyordu. Hissetmemeliydi. Bunu biliyordu. Eğer ona bağırılmış olsaydı, haklı olarak, başka biriyle çıkmasını istemiyorsa onu sahiplenmesi gerektiğini söyleyebilirdi. Ama şüphesiz öfkeli olmasına rağmen, bu öfkeyi içe çevirmiş, kendine yöneltmiş ve yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmişti. Lanet olsun. Ona kızgın kalmak istiyordu ve o bunu zorlaştırıyordu.

Salondan çıkarken Shaya ona baktı ve hâlâ kendisine bakmadığını fark etti. "Hiçbiriyle yatmadım." Hayır, ona bu ayrıntıyı borçlu değildi ama adam onu çok kolay etkileyebiliyordu. Bu sadece onun eşi olduğu için de değildi. Gözleriydi... o koyu yeşil havuzlarda karanlık gölgeler vardı - hiçbir insanın hissetmek istemeyeceği bir acının izleri. Kalbi olan her dişi uzanıp bu acıyı dindirmek isterdi, daha da derinleştirmek değil. İncinmişti ama acımasız ve çarpık değildi ve kimsenin acısını daha da kötüleştirme fikrinden hoşlanmıyordu.

Öfke onu bunaltıp ağzında ekşi bir tat bırakırken dokunuşunu nazik tutmak için mücadele eden Nick, başparmağını kısa bir süreliğine kızın elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdi. "Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Beni terk ettiğin için seni affedemem."

"Affetmeni beklemezdim."

"O zaman neden buraya geldin? Bunu neden yapıyorsun?"

Sertçe yutkundu ve kızın kalçasını hafifçe sıktı. "Çünkü ikinci bir şansı hak etmeye kararlıyım."

"Peki ya anlamazsan?" Adamın yüzünde orantısız, muzip bir gülümseme belirince gerildi. Kötü çocuk vaat ediyordu.

Ona doğru hafifçe eğildi. "Benim hakkımda anlamadığın şey şu, Shay, bir şeyi gerçekten istediğimde, onu benim yapmak için ne gerekiyorsa yaparım. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, sen zaten bana aitsin; bunun artık savaşımak isteyeceğin bir şey olmadığından emin olmak niyetindeyim."

Kurdu bunu sevdi. Onun kararlılığını sevdi. Onun dikkatinin tek odağı olma fikri hoşuna gitmişti. Kovalama fikri hoşuna gitmişti. Shaya'nın bir kısmı da bundan hoşlanmıştı ama öfke ve ihanet bunu gölgede bırakmıştı. Ayrıca, onun söylediği ya da yaptığı hiçbir şeye güvenemiyordu.

Onu öpme isteğine direnerek geri çekildi. "Hadi git, yoksa geç kalacaksın. Seni işten sonra alırım."

"Kendi başıma eve gidebilecek durumdayım," diye tersledi öfkeyle.

"Tabii ki öylesin. İndiğinde burada seni bekliyor olacağım." Kız arabadan inmeden önce homurdandığında Nick gülümsedi. Kız salona girdikten sonra Nick arabayı caddenin aşağısına doğru sürdü ve lokantanın önüne park etti. Derren içeri girdiğinde henüz otuz saniyeden fazla oturmamıştı. Sırtarak yaklaşırken Nick başını salladı. "Seni kovduğumu çok net hatırlıyorum. Yine."

"Alınmamaya çalışıyorum." Nick'in karşısındaki koltuğa kaydı. "Onu işe bırakmana izin verdi. İlerleme."

"Evet. Bu bebek adımlarıyla gerçekleşecek."

"Kurdun bu konuda ne hissediyor?"

"Beklemek onu öldürüyor ama kızının acı çektiğini anlıyor. Benim gibi o da kızın kendi zamanında ona gelmesini istiyor."

Derren memnun bir şekilde başını salladı. "Annen son on iki saat içinde beni üç kez **arayıp** nasıl olduğunu ve eşinin seni kabul edip etmediğini sordu. Bu çok

Beni aracı olarak kullanmaması için cep telefonuna cevap verebilirsen çok iyi olur."

"Bunu neden yapayım ki? Eğer kötü bir koku gibi ortalıkta dolaşacaksan, bir işe yarayabilirsin."

Derren güldü. O anda garson kız göründü ve ikisi de kahve ve kahvaltı sipariş ettiler. "Annen Roni'yi bulmuş bu arada."

"Güzel." Nick'in kız kardeşi kurt formundayken sık sık haftalarca ortadan kaybolurdu. Ne yazık ki Roni zamanının çoğunu kurt olarak geçiriyordu - Nick'in ıslahevinde hapis yatmasına neden olan olaydan beri bunu yapıyordu. Kız kardeşi hayatın karşısına çıkardığı her şeyle başa çıkabilecek kadar güçlü olmasına rağmen, o tek şey ona her zaman eziyet edecek gibi görünüyordu. Bu anlaşılabilir bir şeydi.

"Annen onu eski haline dönmesi için ikna etmeye çalışıyor ama pek şansı yok."

"Amber denedi mi?" Amber sürünün şifacısıydı ve bu nedenle Nick'i iyileştiren kişiydi. Genç dişi aynı zamanda Roni'nin de iyi bir arkadaşıydı.

"Denedi ama başarılı olamadı. Amber'la kısa bir süre konuştum. Teorisi, Roni'nin senin ayrılmana kötü tepki verdiği ve acının gerçek yüküyle yüzleşmekten kaçmak için yer değiştirdiği yönünde."

Ve bu onu bok gibi hissettirmede mi? "Geri dönemem, Derren."

"Biliyorum. Amber en azından bir süreliğine geri dönmeni önerdiğinde ona bunu söyledim."

"Güzel." Nick kollarını göğsünde kavuşturdu. "Tamamen konu dışı... Çok yakından izleniyoruz." Köşedeki kabinde oturan dört erkek kurt şekil değiştirenden oluşan bir grup, Nick geldiğinden beri ona meraklı bakışlar fırlatıyordu. Dahası, lokantanın arka tarafındaki üç erkek kurt şekil değiştiren de aynı şeyi yapıyordu.

"Yerel halk kendi bölgelerinde ne yaptığınızı bilmek isteyecektir. Sürü Alfa'sı statüsünde olsanız da olmasanız da doğuştan bir alfasınız ve bu her halinizden belli oluyor.

Kendini idare ediyorsun. Etrafınızda neredeyse u uldayan tüm g  le  ekil de i tirenler için bir işaret gibisiniz." Garson kız siparişleri getirirken Derren durakladı. Kadın gittikten sonra  ne doğru e ildi. "Buradaki kurt  ekil de i tirenler arasında belirli bir ayırım olduğunu fark ettiniz mi?"

Nick başını salladı. "Ya sürü içinde bölünmeler var ya da iki yerel kurt sürüsüyle karşı karşıyayız."

"Bir kasabada iki kurt sürüsü... Bunun nasıl i e yarayaca ını anlamıyorum."

" yle değil. Bu yüzden gerginlik var."

Derren bunu bir an düşündü ve sonra omuz silkerek dikkatini krep y  nına verdi. "Buradaki ana sürünün Sequoia Sürüsü olduğunu biliyorum, yani bu kasabadaki Alfalardan en az birinin kim olduğunu biliyorum: Petrus Hadley."

Nick'in bu isimle bir yüz arasında bağlantı kurması bir an aldı. "Ah, Nazi."

"Neden ona Nazi lakabı takıldı?"

"   nk  o bir Nazi."

"Beni rahatsız eden onun hakkındaki 'uyuşturucu baronu' söylentisi."

Evet, kabul ediyorum, pek rahatlatıcı değildi.

"E inize yaklaşıp sürüsüne katılması ya da gitmesi için ısrar etmemesine  a ırdım." Derren kahvesinden bir yudum aldı. "Biliyorsun, onun kurdunu hissetmek kolay değil. Yarı  ekil de i tiren olduğunu bilmeseydim, bunu fark edece imden   pheliyim."   te Derren buydu, hiçbir şeyi kaçırmazdı. "Belki de bu yüzden yalnız bırakıldı."

Nick bir parça tost u yuttuktan sonra, "Babası insan," dedi. "Bunu, nerede saklanıyor olabileceğini tahmin etmek için onun hakkında bilgi ararken öğrendim."

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?"

" iftle me dürtüsü onun için o kadar acı verici olmayacak." Yarı  ekil de i tirenlerin de tam  ekil de i tirenler gibi duyuları artmış, g  leri ve hızları hızlanmı tı ama

hayvani ve ilkel içgüdülerinin seyreltilmiş olması bakımından farklıydı. "Bu iyi bir şey. Onun acı çekmesini istemiyorum."

"Ama bu aynı zamanda onun yanında olup ona sahip çıkmadığın için çektiğin acıyı takdir edemeyeceği anlamına da geliyor. Rahatsız, huzursuz ve azgın olacak ama senin neler yaşadığın hakkında hiçbir fikri olmayacak. Onu gördüğünden beri hayatın senin için ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacak."

Bu doğruydı. Shaya, Nick için her şeyin çok kolay olduğunu, kenara çekilmeyi kolay bulduğunu düşünüyordu. Ona bu kadar kızmasının nedenlerinden biri de buydu. Kahvaltısının geri kalanını da mideye indirdikten sonra, "Dün gece sana söylediğim gibi, bana acıdığı için gelmesini istemiyorum," dedi.

"Ama hiçbir şekilde kolay bir zaman geçirmediğini anlarsa, sana karşı biraz daha az sert olabilir." Derren kahvesinden uzun bir yudum aldı, kreplerini rekor sürede bitirmişti. "Ve ben hâlâ ona her şeyi anlatman gerektiğini düşünüyorum. Büyük resim yardımcı olacaktır."

Nick gülümseyerek homurdandı. "Ne yani, şimdi de benim danışmanım mı olmaya çalışıyorsun?"

Derren başını eğdi. "Sence yeterince zeki miyim?"

"Siktir git." Sözlerinde hiç sıcaklık yoktu. "Tuvaleti kullanmam gerek." Derren'in de ona eşlik etmek üzere olduğunu gören Nick -büyük olasılıkla hırlayan şekil değiştirenlerin bir araya gelmesinden dolayı- ona sabırsız bir bakış fırlattı. "Ben işerken elimi tutmana ihtiyacım yok."

Derren kıkırdadı. "İyi eğlenceler o zaman."

Şekil değiştirenlerden birinin onunla yüzleşmesi eğlenceli olurdu. Öfkesini boşaltmak oldukça faydalı olurdu.

İstedikini aldı. Nick fermuarını iliklemeyi henüz bitirmişti ki dört baskın erkek kurt tuvalete girdi. Kaşlarını çatmaları ya da saldırgan duruşları gözünü korkutmadı, onları görmezden geldi, lavaboya gitti ve ellerini yıkadı. Ellerini kuruladığında, etrafında yarım daire oluşturdular,

onu engelliyordu. Dönerek hepsine merakla baktı... sanki böceklermiş gibi. Bundan hoşlanmadılar.

Ortakdaki hafifçe öne çıktı ve kel kafasını eğdi. "Sen de kimsin?"

"Siz benimle yüzleşıyorsunuz. Soruları ben soracağım. Ne istiyorsunuz?" Bu onun kendine güvenini biraz sarsmış gibi görünüyordu. İyi oldu. Aptalca şeyler baskındı, ama o bir alfa değildi ve yine de burada neredeyse bir alfaya meydan okuyor, kendini ve sürü arkadaşlarını tehlikeye atıyordu. Daha iyi bilmeliydi. Ona daha iyi öğretilmeliydi.

"Alfa'mız sizinle konuşmak istiyor."

"Gerçekten mi?" dedi Nick. "Neden peki?"

"Bizim bölgemizdesin." Yumruklarını sıktı, şiddetle hırladı. "Nedenini bilmek istiyor."

"Bu doğru mu?" Nick sesinin sıkılmış gibi çıktığından emin oldu. Gerçekten de öyleydi. Alfa olduğu zamanlarda arada sırada kasabaya girip çıkan yalnız kurtlar olmuştu. Kendisini bir şekilde rahatsız etmedikleri sürece onları rahat bırakırdı. Ve eğer onlarla konuşması gerekirse, tüm bu şarkıyı ve dansı onları korkutmak için yapmamıştı. Bunda büyük ve kötü bir şey yoktu. Aslında, bu düpedüz saygısızlıktı ve iyi bir liderlik eksikliği gösteriyordu.

"Yani bizimle gelmen gerekiyor."

Nick ona doğru bir adım attı. "Eğer Alfa'nız benimle konuşmak istiyorsa, gelip beni bulabilir."

"Sen gerçekten Yapma. istiyorum için Oyna Bu Oyun. Biz Sequoia Sürüsü'nün üyeleriiz. Alfa'mız Nazi'dir."

Nick ona boş boş baktı. "Dediğim gibi, eğer benimle konuşmak istiyorsa, gelip beni bulabilir."

"Kiminle taşak geçtiğinin farkında değilsin." "Senin de yok."

Gözlerini kısmıştı. "Ya çok cesursun ya da çok aptal."

"Sıkıldım."

"Sen delisin," diye karar verdi.

Nick gülümsedi. "Nasıl anladın?"

"Dinle, ben emirlere uyarım. Bu da seni ona bilinçli ya da bilinçsiz götüreceğim anlamına geliyor. Akıllıca olanı yap ve doğru seçimi yap."

Kimse onu bir yere götürmüyordu. Nick keskin ama akıcı bir hareketle kurdun şakağına sert bir yumruk indirerek onu bayılttı. Diğerleri tepki veremeden arkasındaki duvardan el kurutma makinesini çekip solundaki kurdun kafasına indirdi ve kurdun başının dönerek sert bir gümbürtüyle fayans zemine düşmesine neden oldu. Nick tam dönerken, diğerlerinden biri ona saldırdı. Ama Nick daha hızlıydı. El kurutma makinesini kullanarak onu geriye doğru itti ve aynı anda arkasındaki kurdun dengesini bozdu. Nick daha sonra rakibinin kaburgalarına sağlam bir tekme attı, en azından birinin çatladığından emindi. Kurt hafifçe yere yığılırken Nick onu saçlarından yakaladı ve kafasını pisuarlardan birine vurdu. Erkek anında gevşedi ve yere yığıldı.

Nick aniden yüzüne su fışkırınca şaşkınlıkla küfretti; diğer kurt musluğu açmış ve elini suyun akışına doğru kıvrarak Nick'e doğru fışkırmasını sağlamıştı. Nick'in görüşünün bozulmasından yararlanan kurt, yüzüne sert bir tekme savurdu. Nick bu hamleden kurtulmayı başardı ama tekme yine de omzuna geldi. Tamamen sinirlenen Nick, kendisine doğru gelen bir sonraki bacağı yakaladı ve sertçe bükerek kemiği kırdı. Kurt dişlerinin arasından bir çığlık attı ve Nick'in öfkeli kurdunu tatmin ederek kış üstü yere yığıldı.

Nick etrafına bakınarak önündeki manzarayı inceledi. Kırık bacaklı kurdun rengi her geçen saniye daha da soluyordu. Hem kel kurt hem de pisuarla yakın temasta bulunan kurt hâlâ baygındı. El kurutma makinesinden darbe alan erkek ise yerde yatıyor, inliyor ve başını kucaklıyordu. Nick'e baktı, o da kaşlarını kaldırarak ayağa kalkması için ona meydan okudu. Nick kalkmadı.

Nick iç çekti. "İşte bu yüzden çocuklar, sayıca üstün olsun ya da olmasın bir alfabayla kavga etmemelisiniz. Bunu size kendi Alfa'nız öğretmiş olmalıydı. Bunu kendi Alfa'nızın size öğretmesi gereken bir ders olarak kabul edin."

Tuvaletten çıkan Nick, lokantanın arka tarafındaki üç kurt değiştirene hızlıca bir göz attı. Ona dönüp baktılar ama bakışlarında herhangi bir meydan okuma yoktu. Memnun bir şekilde masasına doğru ilerledi.

Onu fark eden Derren oturduğu yerden kalktı. "Yaşamalarına izin mi verdin?"

Nick yemeğinin parasını masanın üzerine koydu. "Eğer yapmamış olsaydım, Alfa'larına benim kolay bir hedef olmadığımı açıklayamazlardı, değil mi? Şu anda bu saçmalığa ihtiyacım yok."

"Kurtlara bir ders vermeni onaylamadığımdan değil," dedi Derren lokantadan çıkarken, "ama eşini kazanmak istiyorsan, uyuşturucu baronlarını kızdırmak yerine hayatta kalman daha mantıklı."

"Bilmiyorum, sanırım ölmemi tercih eder."

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Y Bugün biraz dalgın görünüyordunuz," dedi Kent Shaya'ya, bir günün sonunda paltolarını giyerlerken. uzun vardiya. "Ve gerçekten yorgun görünüyorsun."

Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Bana bok gibi görüldüğümü söylemenin ne kadar kibar bir yolu."

"Hadi, bana sorunun ne olduğunu söyle. Bana güvenmen ve kendimi önemli ve özel hissetmemi sağlaman gerekiyor." Kadın söylemeyince, adam kendi çantasıyla göğsüne vurdu. "Dökül bakalım."

Çantasını omzuna asarak kaşlarını çattı. "Hey, seni özel işlerinle ilgili taciz etmiyorum. Eğer bunu yapacak olsaydım, başka bir müşterinle çirkin bir şekilde flört ettiğin için sana yazıklar olsun derdim."

"Flört etmiyordum. Özellikle seksi bir adama karşı nazik davranıyordum."

"Uh-huh. Sadece bununla yatmamaya çalış, tamam mı?"

Ağzı açık kaldı. Kadın kapıya doğru yönelirken, adam da onun arkasından gitti. "Mark'la seks yapmadım."

"Hayır.... elbette değil....Seninle seks yaptım."

"Aslında Mark benim müvekkilim değil, Paisley'nin müvekkili. Ben sadece o gün onun yerine bakıyordum."

"Yani dolguyu sen yaptın ve o aldı-?" Dışarı adımını attığında, bir araca yaslanmış bekleyen tanıdık figürü fark ettiğinde tüm vücudu gibi gülümsemesi de dondu. Nick. Midesi yaklaşık üç takla attı ve kurdu anında memnun bir şekilde doğruldu.

Shaya'nın bir kısmı onun sözünü tutup kendisini eve bırakmaya gelip gelmeyeceğini merak etmişti ama bu fikri, Mason ona ihanet ettiğinde doğan güvensiz yanı tarafından acımasızca bastırılmıştı; bu yanı Nick'e umut bağlamayı kendine yediremiyordu. Nick'in gelmesine sevinmiş miydi yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştı, tıpkı daha önce ondan bir mesaj aldığı anda sevinmiş miydi yoksa sinirlenmiş miydi emin olamadığı gibi:

Zeki, seksi ve tatlı birine mesaj atma isteği duydum... ama kendime mesaj göndermek acınası bir durum, o yüzden merhaba.

Gülmeyeceğine dair kendine söz vermişti ama gülümsemesini engelleyememişti. Bu adamla ne yapacağını gerçekten bilmiyordu ama bildiği bir şey vardı: Onunla o arabaya binerek ona cesaret vermeyeceği kesindi... ayakları zonklasa da, hava soğuk olsa da, çok yorgun olsa da ve daha önce arabasının çok sıcak ve rahat olduğunu bilse de.

Kent, meraklı bir tavırla, omzunun üzerinden bakmaya çalıştı. "Dikkatinin dağınıklığının kaynağı o olabilir mi, merak ediyorum." Kent'in sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

Kenara çekilerek Kent'in geçmesine izin verdi, böylece Kent kapıyı kapatıp arkalarından kilitleyebilecekti. Bu sırada Nick gözlerinde yırtıcı bir parıltıyla yavaşça ona doğru yürüyordu. Kent tam orada durmasına rağmen, Nick

sadece ona bakıyordu. Onun yoğun bir şekilde kendisine odaklanması hem ürkütücü hem de heyecan vericiydi. Kurdu buna bayılıyordu; yaydığı tehlikeli hisler kurdunu hiç ürkütmüyordu çünkü eşinin ona asla zarar vermeyeceğinden emindi.

Shaya bu bakışlardaki sahipleniciliğin onu kızdirmasını isterdi ama bunun yerine onu rahatlattı... içindeki bir şeyi hafifletti. Sahip olmamayı dilediği güvensizlikleri. Adamın derin, gürültülü, otoriter sesi neredeyse onu yerinden sıçratacaktı.

"Gitmeye hazır mısın?"

"Birinin kahveme halüsinojenik bir madde katmış olması için dua ediyorum; gerçekten burada olman çok iç karartıcı bir alternatif."

Eğer Nick'in kurdu gülebilseydi, Nick onun da güleceğinden emindi. Sadece Shaya'nın hayvanın ruh hali üzerinde böyle bir etkisi olmuştu. "Sana işin bittiğinde burada olacağımı söylemiştim."

"Ve sana kendi başıma eve dönebileceğimi söylemiştim." Kent'in Nick'e hayranlıkla baktığını ve yüzünü yelpazelediğini fark etti. Kent ona baktığında, "Aman Tanrım," diye mırıldandı. Tipik.

"Sadece bir gezinti." Nick masumca gülümseyerek omuz silkti. "Daha önce de söylediğin gibi, bir gezinti hiçbir şey ifade etmez."

Gözlerini kısmıştı. Adam onun sözlerini çarpıtıyor ve ona karşı kullanıyordu. Bu çok sinsiceydi. Ve zekice, kabul edebilirdi.

Kent Nick'e elini uzattı. "Shaya kaba davrandığı için kendimi tanıtacağım. Ben Kent."

Sonunda bakışlarını Shaya'dan ayıran Nick, patronunun eli olduğunu bildiği elini sıktı - Shaya'ya söylediği gibi, onun hayatı hakkında bilinmesi gereken her şeyi bildiğinden emin olmuştu. "Nick." Adamın kaşları şaşkınlıkla çatıldığında Nick, Shaya'nın kendisinden hiç söz etmediğini anladı. Ve bu canını çok acıtmamış mıydı? Kurdu bunun üzerine hırladı, onun hayatındaki rolünün not edilmesini istiyordu. Nick de bu durumdan pek hoşnut değildi ve bunu açıkça belirtmeyi düşündü

sonra. Ama kim olduğunu ona söyleyecek kişinin Shaya olmasını istiyordu, bunu isteksizce dişlerini sıkarak söylemek yerine gururla söylediğini duymak istiyordu. "Sen bir yarı şekil değiştirensin," diye gözlemledi Nick.

Kent başıyla onayladı. "Çok iyi. Pek çok şekil değiştiren bunu algılayamaz."

Shaya, Nick'in onun eşi olduğunu kesin bir dille ifade etmemesine biraz şaşırmıştı. Adam son derece baskın bir alfabaydı; böyle bir konuda yanlış anlaşılma isteyeceği son şeydi. Garip bir şekilde, Nick'in bunu açıklığa kavuşturacak kadar önemsememiş olmasına biraz içerlemişti. Onu görmek için şehre geldiğini bile açıklamıyordu. Hayır, Kent'le sohbet ederken son derece muğlak konuşmuş, Shaya'yla tanışmasını yoruma açık bırakmıştı. Kent hiç kuşkusuz onun Nick'le son bir iki gün içinde tanıştıklarını düşünecekti. Yine alınmıştı.

Tanrım, onun nesi vardı? Bir an onun gitmesini isterken, bir an sonra onun eşi olduğunu ilan etmesini istiyordu. Ama... onu reddettiğinde gururunun büyük bir darbe aldığını düşünürsek, belki de o kadar da tuhaf değildi, diye düşündü. Onun için ne olduğunu kabul etmemesi çok canını yakmıştı ve görünüşe göre bir parçası hala bu kabulü istiyordu, onun eşi olmasından gurur duyduğunu bilmek istiyordu.

Nick sanki onun içsel mücadelesini hissetmiş ve refleks olarak onu rahatlatma ihtiyacı duymuş gibi yaklaştı ve Kent'le yerel sürü ve yerel aşırı insan grubu hakkında sohbet ederken onun buklelerinden biriyle gelişigüzel oynamaya başladı. Kız, Kent'in elini sinir bozucu bir sinekmiş gibi tokatladı ama Nick ya fark etmedi ya da durmadığı için umursamadı. O da Nick'in eline daha sert vurdu. Nick kıza bakmadan elini kızın elinin etrafına doladı ve kızın kulağını cezalandırıcı bir şekilde ısırıldı. Sonra da kızın elini kendi tarafında tuttu ve onun elini geri almak için verdiği mücadeleyi görmezden geldi.

onu. Garip bir şekilde, sinirli olmaktan ziyade eğlenmiş görünüyordu.

"Sequoia Sürüsü seninle konuşmak isterse, kasabada ne yaptığını öğrenmek isterse hiç şaşırmam," dedi Kent. "Pek de göze çarpmayan biri değilsin."

Nick gülümsedi. "O 'konuşmayı' zaten yaptım."

"Ne?" diye sordu Shaya. "Sequoia Sürüsü'yle mi konuştun?" Ve neden "konuşmak" daha çok "savaşmak" gibi gelmişti? "Nick, o adamlar iyi değil. Lütfen bana onların sürüsüne katılmayı düşünmediğini söyle."

Sesindeki endişeden hoşlanan Nick, parmağının ucunu kızın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Onların sürüsüne ya da başka bir sürüye katılmak gibi bir niyetim yok." Kız elini tekrar tokatladığında kıkırdadı.

"Bana sorarsanız," diye başladı Kent, "insanların bu yasaları koydurmak için iyi bir şansı var. Bizim adımızı kötüye çıkaranlar buradakiler gibi şekil değiştirenler."

"Burada birden fazla sürü mü var?" diye sordu Nick.

"Hayır. Asiler Sequoia Sürüsü'nden ayrılan az sayıda kurt, ancak kasabadan ayrılmayı reddediyorlar, bu yüzden Sequoia Sürüsü üyeleriyle aralarında sık sık kavgalar çıkıyor. İnsan aşırılık yanlıları bunu bizim vahşi ve tehlikeli olduğumuz iddialarını desteklemek için kanıt olarak kullanıyor. İnsanlar ayrıca Nazi'nin parayı nasıl kazandığını da biliyor, ancak bunu kanıtlamanın bir yolu yok, bu yüzden onu her yerde takip ediyorlar ve üzerine bir şey yıkmak için çaresizler. İsyancılar da insanlar tarafından yakından izleniyor ama onların kalıcı bir kuyrukları yok."

"Yani bu kasabadaki aşırılık yanlıları özellikle aktif mi?"

"Evet." Kent, Nick'in omzunun üzerinden işaret etti.

"Ve sanırım

sizinle konuşmak istiyorlar. Sokağın sonundalar ve yavaş yavaş bu tarafa doğru geliyorlar."

Nick, Kent'in tepkisinden önce yaklaştıklarını hissetmişti. Beyaz bir minibüs bütün gün onu ve Derren'i takip etmişti ve bunun aşırı uçlar olduğunu düşünmüştü - şekil değiştirenler bunun için bir yüzleşmeyi geciktirmezlerdi

Uzun zamandır. Onunla konuşmaya gelmelerinin an meselesi olduğunu biliyordu. Dönerek, "Anlıyorum," diye cevap verdi.

Ses tonundaki karanlık ton Shaya'nın ürpermesine neden oldu. Bir milisaniye içinde nazik ve soğukkanlı olmaktan çıkıp emredici ve iddialı olmuştu. Ama Nick'le ilgili olan da buydu. Rahat duruşuna, son derece sakin görünmesine ve çevresine karşı her zaman son derece rahatmış gibi davranmasına rağmen, asla tam anlamıyla rahat değildi. Sürekli tetikteydi, harekete geçmeye hazırdı. Yüklendiği o karanlık enerji şimdi ondan yayılıyordu. Bu onun ne kadar tehlikeli olduğunu hatırlatıyordu, sanki kızın böyle bir hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi. Her ne kadar ona karşı nazik olsa da, kız onun bir istisna olabileceği hissine kapıldı.

"Shay, Derren'le birlikte cipe binmeni istiyorum." Kurdu, nefret dolu insanların yavaş ve temkinli bir şekilde yaklaştığını görünce hırladı; onları eşinin yakınında istemiyordu.

"Derren?" diye yankılandı, kafası karışmıştı. Cipinin Nick'in Mercedes'inin arkasına park edilmiş olduğunu ancak o zaman fark etti.

"Kent'i yanına al."

Shaya tek kelime edemedi Kent kolunu onun koluna doladı ve onu cipe doğru sürüklemeye başladı. Derren araçtan inmiş ve arka kapıyı onlar için açık tutuyordu.

"İçeri," diye ısrar etti Kent, onu içeri iterek.

Bir yanı Nick'in yanında kalmak istiyordu, özellikle de doğal yatıştırıcı aurası çatışmanın tırmanmasını engelleyebilirdi. Ama orada bulunmasının çatışmanın kontrolden çıkmasına neden olabileceğini de düşünmek zorundaydı - aşırılık yanlılarının etrafında olması Nick'in kurdunu kolayca öfkelenecek kadar çılgına çevirebilirdi. Ayrıca, birleşik bir cephe sunmak çiftleşmiş çiftlerin yaptığı bir şeydi ve onlar çiftleşmemişti. Kurdu hırladı ve Shaya'ya dişlerini gösterdi; Shaya'nın her durumda eşinin yanında durmayı reddetmesinden hoşnut değildi.

Derren sürücü koltuğuna döndüğünde Shaya kaşlarını çattı. "Senin dışarıda onunla olman gerekmiyor mu?"

"O iyi olacak."

"Ona saldırmayacaklarını mı düşünüyorsun?"

Dikiz aynasından ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Yapsalar umurunda olur muydu?"

"Tabii ki umurumda." Onunla çiftleşmek istemeyebilirdi ama incinmesini de istemiyordu.

Derren gözlerini dışarıdaki manzaraya çevirdi. "Eğer biraz akılları varsa, bırakın ona saldırmayı, onu tehdit etmeye bile cesaret edemezler."

Kent dikkatini dağıtmak için ona dirsek attı ve Derren'i işaret etti. "Pardon Kent, bu Derren, Nick'in koruması. Derren, bu Kent, arkadaşım ve patronum."

Kent kafasını eğdi, kafası karışmıştı. "Nick'in koruması mı var?"

"Aslında, onu kovduğunu söyledi."

Derren gülümsedi. "Kovdu."

Defalarca."

"Peki neden onunla kalıyorsun?" Nick'in bunun "kişisel" olduğunu söylediğini hatırladı.

Bakışlarını dışarıda olup bitenlerden ayırmadan, "Birkaç nedeni var. Bunlardan en önemlisi ona hayatımı borçlu olmam."

Bu beklenmedik bir şeydi. "Ve sen de bu iyiliğe karşılık verene kadar onunla kalacaksın," diye tahmin etti.

"Hayır. İyiliğe karşılık vermek zorunda kalmam için asla bir neden olmamasını sağlamak istiyorum."

"Başka bir deyişle, her zaman onun yanında olacak ve onu korumaya çalışacaksın." Bu garipti. "Sen eşcinsel falan mısın?"

"Hapiste olup olmadığımı bağlı." Kadının soluğunu tuttuğunu duyan adam ona yan gözle eğlenerek baktı. "Şaka yapıyorum. Emin ol, eşinle ilgili hiçbir planım yok."

Kent aval aval baktı. "Nick senin arkadaşın mı?"

Derren dikiz aynasından ona anlaşılmaz bir bakış attı. "Ona söylemedin mi?" Sesinde büyük bir hayal kırıklığı vardı. "Hakkında ne düşünürsen düşün

Nick, Alfa pozisyonunu senin yerine seçmedi. Zaten bu pozisyonu hiç istemedi."

Bu onu şaşırttı. "O zaman neden aldı?" "Ona sormanız gerekecek."

İnsan kalabalığının artık doğrudan Nick'in önünde olduğunu görünce, "Onunla birlikte olmaman gerektiğinden emin misin?" diye sordu. Derren umursamazca omuz silkmekle yetindi.

"Bana ihtiyacı olduğunu düşünüyorsanız, dostunuzu çok iyi tanı mıyorsunuz demektir."

Bu yorum canımı yaktı... çünkü doğruduydu.

"Nick çok güçlü bir şekilde değişti," diye devam etti Derren. "Tıpkı kurdu gibi, gerektiğinde soğuk, mesafeli ve hesaplı olabiliyor. Tüm bunları bir araya getirdiğinizde ölümcül bir birey elde edersiniz. Bu yüzden sinirlendiğinde insanlar dikkat kesiliyor. Ve şu anda mutlu değil."

"Sana ihtiyacı olmadığına gerçekten inanıyorsan, neden ona göz kulak oluyorsun?"

"Nick'in sorunu, sorumlu olduğuna inandığı insanları korumak için yapması gereken her şeyi yapacak olması. Her şeyi. Bu da kendi hayatı konusunda biraz pervasız olabileceği anlamına geliyor."

Nick'in yüzündeki neredeyse kudurmuş ifadeyi görünce, "Dikkatsiz mi, yoksa düpedüz deli mi?" diye sordu.

Derren'in dudakları kıpırdadı. "İkisinden de biraz."

"Vay canına, resmen güç kanaması geçiriyor," dedi Kent soluk soluğa.

"Evet," dedi Derren. "Arkamıza yaslanalım ve gösteriyi izleyelim."

Bekle, bu...? Orosu çocuğu!"

Nick'in kendisini bir grup önyargılı insan tarafından kuşatılmış olarak bulması ilk kez olmuyordu. Ama ilk kez kendi kontrolünü kaybetmek üzereydi ve tüm bunların nedeni de bu aşırı grubun liderinin çok tanıdık olması ve Nick ile kurdu tarafından hiç sevilmemesiydi. O

öfkeyle titrediğini biliyordu; o piçin bağırsaklarını deşmemek için kendini zor tutuyordu.

Acımasızca kaşlarını çatan insan bir adım öne çıktı, adeta nefret ve anlamsız bir dar görüşlülük saçıyordu. Ama aynı zamanda korku da vardı. "Senin bir şekil değiştiren olduğunu biliyorum. İnkâr etmeye zahmet etme. Birini kolayca teşhis edebilirim. Bilmediğim tek şey adın."

"Üç tahmin hakkın var," diye yanıtladı Nick. "Ama yanlış yaparsan, ilk çocuğun benim olur."

"Senin ukala olduğunu tespit ettik."

"Sadece aptal insanların yanında. Sanırım siz önyargılı insanların liderisiniz."

"Önyargılı değil," dedi insan Nick'e. "Aydınlanmış. Senin ve arkadaşının benim kasabamda ne aradığınızı bilmek istiyorum."

"Sequoia Sürüsü'ne de söylediğim gibi, benim işim benim işimdir."

İnsanın ifadesi sertleşti. "Burası benim şehrim. Nazi ve benim dışımda endişelenmeniz gereken kişinin ben olduğumu söylediğimden bana güvenin."

Nick kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? O zaman kokusunu alabileceğimden neden bu kadar korkuyorsun?" Kurdu onun korkusunun kokusunu seviyor, daha fazlasını istiyordu.

İnsan dondu kaldı. "Buradaki adamlarımı senden korktuğuma inandırırsan yanımdan ayrılacaklarını mı sanıyorsun?" diye alay etti ve birkaç saldırgan adım attı. "Gitmen senin kendi iyiliğin için."

"Oh, öyle mi?" Nick ona doğru gelip insanın kişisel alanını işgal ettiğinde, Nick'ten yayılan güç, baskınlık ve alfa enerjisi karşısında adamın kendine güveni sarsıldı.

İnsan devam ederken sesi titriyordu. "Kalmayı seçersen seni izliyor olacağımı şimdiden anla. Yapacağın ilk hatada o kadar hızlı tepene binerim ki neye uğradığını şaşırırsın."

"Korkudan titremiyorsam beni affet Logan." İnsanın yüzündeki şaşkınlığı gören Nick gülümsedi. Ama bu hoş bir gülümseme değildi. "Beni hatırlamıyor musun? Çünkü ben seni kesinlikle hatırlıyorum," diye gürledi.

İnsan başını eğmiş, Nick'i dikkatle inceliyordu. Sonra gözleri büyüdü. İfadesine ürkeklik çöktü ve kokusundaki korku yoğunlaştı.

"Doğru," dedi Nick, sesi öfkeyle kalınlaşmıştı. "Nasıl zevk aldığını da hatırlıyorum, tıpkı kendimi senden birkaç kez koruduğumu hatırladığım gibi. Bizim türümüzden nefret ettiğini söylemen ama oradaki şekil değiştirenlere cinsel tacizde bulunmaktan zevk alman komik değil mi?"

İnsanlardan biri Logan'a "Neden bahsediyor bu?" diye sordu.

"Liderinizin bir şekil değiştiren çocuk hapisanesinde gardiyan olarak çalıştığı zamandan bahsediyorum. Logan'ın genç çocuklara karşı bir ilgisi vardı. Onunla birkaç kez mücadele ettim. Evet... bunlar benim için iyi anılar değil." Nick Logan'a sert bir bakış attı. "Yani bu senin için bir sorun teşkil ediyor."

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Logan zorlukla yutkundu.

"Ben sadece gerçekleri söylüyorum." Nick omuz silkti. "Geçmişte benimle uğraşmak senin için hep kötü sonuçlandı. Bunu göz önünde bulundurmak isteyebilirsin. Akıllı bir adam hatalarından ders alır. Hatalardan bahsetmişken... omzun nasıl? Birçok insan omzundan bir kez sakatlandığında bir daha asla eskisi gibi olmadığını söyler. Bu doğru mu?" Hasta herifin kendisine dokunmaya çalıştığı olaylardan birinde Nick'in omzu çıkmıştı.

Logan'ın acı ifadesi Nick'in haklı olduğunu doğruluyordu. "Siz insan değil, hayvansınız, yaşananlar nasıl istismar olabilir?"

Nick kaşlarını kaldırdı. "Yani sana zevk veren şey hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek mi? Vay canına."

Gergin bir sessizlikten sonra Logan biraz geri çekildi. "Seni izliyor olacağım Axton. Hata yapacaksın ve ben bekliyor olacağım."

"Tabii ki yapacaksın." Nick'in yüz ifadesi onu uzaklaşması için uyarmıştı. Logan akıllıca davranarak diğerleriyle birlikte geri çekildi. Ancak insanlar uzaklaştıktan sonra Nick gözlerini beyaz minibüsten ayırabildi. Cipun yanına doğru yürürken, çatık kaşlı Derren'in camını indirdiğini gördü. "Sanırım Logan'ı tanıdın." Nick'in sözleri güçlükle anlaşılırken, içindeki öfke hâlâ fokurduyordu.

Dişlerini sıkan Derren başını salladı. "O anda tek istediğim cipten atlayıp boğazını parçalamaktı."

Nick derin bir iç çekti. "Kendimi çoğu insandan daha fazla kontrol edebiliyorum ama neredeyse o piçi ben öld r yordum."

"Yapmamakta haklıydın," dedi Derren. "Çok fazla tanık var. Onun da zamanı gelecek."

"Onu tanıyor musunuz?" Shaya, Nick ve Derren'e sordu.

Öfkesini elinden geldiğince bastıran Nick arka yolcu kapısını açtı. Yine de onun geçmesine izin vermek için kımıldamadı. "Ne yazık ki, evet. Sen iyi misin?" Sesinin hâlâ öfkeyle gergin olduğunu biliyordu ama henüz yumuşatamamıştı. Derin bir nefes aldı, Shaya'nın kokusunu ciğerlerine çekti ve onu sakinleştirmek için kullandı. Ama o anda onu tamamen sakinleştirebilecek tek şey Shaya'yı hissetmekti ve bu da şımartabileceği bir şey değildi.

Shaya başını salladı, insanı nereden tanıdığını bilmek istiyordu ama kurdunun şu anda son derece gergin olduğunun da farkındaydı. Az önce olanları tekrar gözden geçirmek işleri daha da kötüleştirebilirdi. "Peki."

"Derren seni eve bırakacak." Nick bu kadar gerginken onunla yalnız kalabileceğine güvenmiyordu. Onu  pme ve ona sarılma dürtüsü göz ardı edilemeyecek kadar güçlüydü, özellikle de ihtiyacı olan sakinliğı sağlayabilecekken.

Aşırı korumacı tavrı onu ayağına kaldırdı. Onu daha da sinirlendiren Shaya, aslında Nick'le birlikte olmak ve onu rahatlatmak istediğini fark etti. Bu içgüdüsel bir şeydi.

-O onun eşiydi ve bir şey açıkça acı veriyordu.

onu. Ama bu içgüdü kendini tokatlamak istemesine neden oldu. "İhtiyacı yok-"

Nick onu görmezden geldi. "Kent, seni eve bırakmamı ister misin?" "Hayır, teşekkürler," diye yanıtladı Kent, diğer arabadan atlarken.

aracın yan tarafında. "MINI Cooper'ım var."

Nick ona **b a ş ı y l a** kısa bir selam verdikten sonra dikkatini Shaya'ya çevirdi. "Sonra görüşürüz-"

Hayal kırıklığına uğrayan Shaya cipten inmek istedi ama içinden gelen alçak sesli uyarı homurtusuyla dondu kaldı. "Şu anda senin yanında olamam, Shay. Ve sanırım nedenini biliyorsun. Ama Derren'in seni eve götürmemesi konusunda gerçekten ısrar ediyorsan, ne olursa olsun bunu kendim yapacağım. Sorun şu ki sana dokunmayacağımı garanti edemem." Böyle soğuk bir akşamda eve yürüyerek gitmesine izin vermesine imkân yoktu. Hiçbir arkadaşı vermezdi. Kız itiraz etmek için tekrar ağzını açtığı anda, adam ona, gerekirse bütün gece onunla tartışabileceğini söyleyen bir bakış attı. Sonunda içini çekti ve koltuğuna yığıldı. "Aferin kızıma.

Sabah görüşürüz."

"Git çömel ve bir ağaca işe, göt herif."

Buna neredeyse gülümsedi. "Doğru."

Birkaç saat sonra Nick karavanında ağzına birkaç hap atıyordu. Bugünlerde o kadar sık hap alıyordu ki, yürürken takırdamamasına şaşıırıyordu.

Derren U şeklindeki siyah deri yemek masasında oturduğu yerden başını salladı. "Baş ağrıların birbine bu kadar yakın olduğunu bana söylememiştin."

Nick umursamaz bir omuz silkme hareketi yaptı. "Neden omuz silkeyim ki? Önemli bir şey değil."

"Bu konuda kayıtsız kalmayı göze alamazsın Nick."

"İyileştirme seansları işe yaradı, hatırladın mı? Hatırladığım kadarıyla, bana korkunun hareketlerimi yönetmesine izin vermememi ve Shaya'nın peşinden gitmemi söyleyenlerden biri de sendin."

"Amber'ın semptomların geri dönebileceğini söylediğini duyanlardan biri de bendim."

Nick yemek masasının karşısındaki siyah deri çekyatın üzerine yığıldı, gözlerini kapattı ve burnunun kenarını sıktı. Bruce kanepede ona katıldı ve omzuna vurarak biraz ilgi göstermesini işaret etti. Nick boştaki eliyle onun kulaklarının arasını kaşımaya başladı. "Bunlar sadece baş ağrısı, Derren. Kötü, evet. Sık sık, evet. Ama yine de sadece baş ağrısı."

Derren'in sesini kızgınlık doldurdu. "Bak, bunun endişelenecek bir şey olabileceğini düşünmeyi neden reddettiğini anlıyorum. Shaya'yı tekrar hayal kırıklığına uğratmak istememeni de anlıyorum. Ama bu sefer başkaları için kendini riske atmayı göze alamazsın. Bu ciddi bir mesele."

Nick'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Herhangi bir zamanda semptomların geri geldiğine ve iyileşme seanslarının başarısız olduğuna ikna olursam, ayrılacağım. Shaya'nın benim bakıcım olmasını istemiyorum. Bu olmadıkça, olduğum yerde kalacağım."

Derren içini çekmeden önce kısa bir duraklama oldu. "Peki. Konu dışı, sence Logan seni rahat bırakacak kadar akıllı olacak mı?"

"Hayır. Ödeşmesi gereken bir hesabı var; sadece bir keresinde omzunu yerinden çıkardığım için değil, diğer şekil değiştirenleri taciz etmeye kalkıştığında onu her zaman defetmeyi başardığım ve birçok kez müdahale ettiğim için. Ayrıca, onu ne kadar çok incitmek istediğimi bildiğini tahmin ediyorum. Misilleme yaparsam bu onun işine gelir ve muhtemelen bunun gerçekleşmesi için fazla bir şey gerekmeyeceğini düşünüyor."

"Sizce zamanını sizi kızdırmaya, aşırılık yanlılarının argümanını desteklemek için sizden şiddet içeren bir yanıt almaya çalışarak mı geçirecek?"

"Bunu bir düşünün: Beni ona saldıracak kadar kızdırabilirse, mahkemeye islahevinde zaman geçirmiş bir alfa erkeğinin her şeye rağmen ıslah olmadığı, insanlara tekrar saldırdığı yönünde bir argüman sunabilir. Bu uzun bir yol kat edecek

Bu da suç işleyen vardiyacılarla mevcut mücadele yönteminin işe yaramadığını ve bazı değişikliklerin gerekli olduğunu kanıtlıyor."

Derren başını iki yana salladı ve bir nefes verdi. "Kahretsin Nick, burayı gerçekten terk etmen gerekiyor. Biraz akli olan her şekil değiştiren, mahkeme duruşması varken dikkat çekmemeye çalışır."

"Logan'ın bir tepki istediğini söyledim, alacağını söylemedim." Logan ya da diğer insanlar ne yaparsa yapsın, hiçbir şey onu misilleme yapacak kadar kışkırtmayacaktı. Sadece tekrar bir hapishaneye tıkmak büyük ihtimalle kurdunu tamamen uğuruma sürükleyeceği için değil, parmaklıklar ardında olmak Shaya'yı tekrar terk etmek sayılacağı için. Bunu yapamazdı. İnsan aşırılık yanlılarının yarattığı mevcut yangına körükle de gidemezdi; bunu yaparsa tüm ırkını hayal kırıklığına uğratmış olurdu.

Derren kollarını yemek masasının çerçevelediği kiraz ağacından masaya dayadı. Ahşap tüm karavan boyunca uzanıyordu. "Ya Shaya gelmezse? O kızgın, Nick."

"Buna hakkı var."

"Hayır, bilmiyor ama bildiğini sanıyor çünkü ona her şeyi anlatmadın. şu anda sana baktığında onu reddeden ve terk eden birini görüyor. Güvenemeyeceği ve acı çekmek için her türlü nedeni olan birini görüyor. Sana hak etmediğin bir şey yaşattığını öğrendiğinde, sana kızacak ve kendi hatası olmadığı halde kendini suçlu hissedecek. Bu ikiniz için de adil değil."

"Ondan hoşlanmıyorsun, değil mi?"

"Sana ikinci bir şans vermek istememesinden hoşlanmıyorum."

"Eşini bulana kadar bekle," dedi Nick yarım bir gülümsemeyle. "Hissettiğin her duygu on kat artar, özellikle de acı. Bu kadar isteksiz olmakta haklı."

Derren ona "her neyse" der gibi bir bakış attı. "Ben hala ona her şeyi anlatman gerektiğini söylüyorum."

"Seni duydum. Şimdi, poker oynayacak mıyız? Kışını tekmelemeyi özlemişim."

"Kafası o kadar kötü çarpıyor ki doğru düzgün göremeyen bir adama karşı kazanmak hiç de sportmence olmaz. Ama vicdanım pek rahat olmadığına göre, oynayalım."

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

F Ertesi sabah Nick'i yine arabasının yanında elinde Starbucks kahvesiyle beklerken gören Shaya onun çok daha sakin görüldüğünü düşündü. Buna karşılık kendisi o kadar sakin değildi. "Biliyor musun, sen ve Derren inanılmaz derecede birbirinize benziyorsunuz. İkiniz de ipucu alamıyorsunuz ve ikiniz de diğer insanların ne istediğine hiç dikkat etmiyorsunuz." Yine de bir tanesini kaptı

kahve fincanları, gerçi.

Her zaman olduğu gibi, Nick ve kurdu onun doğasındaki bu kibirli tarafla eğleniyordu. "Ne kadar büyüleyici bir davranış." Nick onun saçının bir telini kulağının arkasına sıkıştırdığında, kız tahmin edilebileceği gibi Nick'in elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

Shaya kahveden bir yudum almaya gitti ama sonra durdu. "Bekle, bu senin içtiğin kahve değil, değil mi?"

"Sanki bulaşıcı bir hastalığım varmış gibi soruyorsun."

Omuz silkti. "Sadece pipetleri, bardakları ya da fincanları diğer insanlarla paylaşmayı sevmiyorum."

"Gerçekten mi?"

"Bu benim tuhaflıklarımdan biri."

Kaşlarını kaldırdı. "Başkaları da mı var?"

"Evet. Çok sinirlendiğimde tırnaklarımı boyarım. Çapraz uyurum. Kuşlarla ciddi bir sorunum var. Her zaman

kalemlerimi kaybederim. Umumi tuvaletleri kullanmaktan da nefret ediyorum, eve gidene kadar içimde tutmayı tercih ediyorum. İş yerindeki kullanmak bile zor."

Nick gülererek yolcu kapısını açtı ve ona atlamasını işaret etti. Bruce içeride, arka koltukta uzanıyordu. "Seni yine işe bırakacağım."

"Oraya kendi başıma gidebilecek durumdayım, teşekkürler." Dürüst olmak gerekirse, huzursuz bir gecenin ardından bitkin düştüğü için teklif cazip gelmişti - stres tam bir baş belasıydı. Evinin arkasındaki ormanlık alanda kurt formunda koşmaya çıkmak bile yardımcı olmamıştı.

"Sürmene bile izin veririm."

Bu onun dikkatini çekmişti ve kendini beğenmiş sırıtışı bunu bildiğini gösteriyordu. "Evet, doğru."

"Neden yapmayayım ki?"

"Çünkü erkekler böyle tuhaftır; arabalarına başka birinin dokunmasından bile hoşlanmazlar."

"Sen benim dostumsun. Benim olan senindir." Anahtarları kızın önünde sallandırdı ve onun hevesini bastırmaya çalışmasını izledi. Ama sonra çevresel görüşündeki bir hareket dikkatini çekti.

Adamın ifadesi şakacıdan tetikte olana döndüğünde, kadın onun bakışlarını takip etti. Sokağın sonunda üç erkek toplanmış, onlara doğru incelikli bakışlar fırlatıyorlardı. "Bunlar asiler değil mi?"

Kurdunun gerginliğini hisseden Nick aralarındaki küçük mesafeyi kapattı. "Sorun yok." Bela arıyor gibi görünmüyorlardı ama Shaya'nın güvenliğini riske atamazdı. "Peki, sen mi kullanıyorsun yoksa ben mi?"

Shaya ona merakla baktı. "Yakınlarda gizlenen yabancı erkekler var diye aşırı korumacı bir mağara adamına dönüşüp beni arabana tıkmayacaksın değil mi?" Bu baskın bir erkek kurt için tipik bir tepki olurdu.

"Hayır, ama mantıklı olanı yapıp seni bırakmayı kabul edeceğimi umuyorum."

Bunu yapmak istiyordu ama bu, ona karşı ilerleme kaydettiğini ima edebilirdi. "Yürümeyi seviyorum." Patlamak yerine tek omzunu silkti.

"O zaman yürürüz."

"Öyle demek istemedim-" diye hırladı. "Bu kadar baş belası olmak zorunda mısın?"

Çenesini kavrayarak başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi ve bakışlarıyla onu yakaladı. "Shay, o adamların ne istediğini bilmiyorum ama sana zarar vermelerine izin vermeye niyetim olmadığını biliyorum. Bu, bu sabah işe giderken yanında durarak seni kızdırmak anlamına geliyorsa, yapacağım şey bu. Güvende olduğunu bilmem gerek."

Altı ay sonra ortaya çıkıp kendisini onun vasisi olarak atamaya hakkı olmadığını söyleyebilirdi ama bu nafile olurdu çünkü güvenliğinin tehlikede olduğuna inanırsa ne derse desin onun tarafını tutardı. Onunla tartışmak sonuçsuz kalacak ve onu işe daha da geç gitmesine neden olacaktı. "Eğer bu sabah senin arkadaşlığına katlanacaksam, bunu senin arabanın konforunda yapacağım. Sen sür. Ben kahvemi içmek istiyorum."

Tatmin olan Nick başıyla onayladı. Yolcu koltuğuna kayarken paranoyak baskın erkekler hakkında bir şeyler homurdandı. Artık arabanın güvenliğinde olduğuna göre, asilere meydan okuyan bir bakış fırlattı ama cevap vermediler. Peki ne istiyorlardı? Konuyu şimdilik bir kenara iterek arabanın içine atladı.

Yan aynadan Derren'in karavandan cipine doğru ilerlediğini fark eden Shaya, "Dün gece orada mı uyudu?" diye sordu.

Arabayı yola çekerken Nick başıyla onayladı. "Bu sabah Kaliforniya'ya döneceğine söz verirse evimde rahat bir uyku çekebileceğini söyledim."

"Gitmeyeceğini biliyorsun, değil mi?"

Nick iç çekti. "Derren ne yapmak istiyorsa onu yapar. O her zaman böyleydi."

"Benden hoşlanmıyor." Sesinin ne kadar huysuz çıktığını fark edince irkildi.

"Bu değerlendirmeyi yapamaz - sizi tanımıyor."

"Sen de öyle."

"İşte burada yanıyorsun bebeğim. Dans etmeyi sevdiğini, çoğunlukla kokteyl içtiğini, makul olandan daha fazla stiletto giydiğini, mantar ya da ançüz sevmeyi, müzik dinlemekten ve kıyafet çizmekten hoşlandığını biliyorum."

İrkildi, kelimeler kifayetsiz kaldı. Onu her zaman görmezden gelmiş, hatta bazen gözünün içine bakmıştı, o halde nasıl bir şey biliyor olabilirdi? "Ama... ama nasıl? Taryn'e mi sordun?"

"Buraya geldiğim ilk gece seni izlemeyi özlediğimi söylemiştim. Anka Sürüsü bölgesine her gittiğimde seninle konuşmamış olabilirim ama yaptığın her şeye dikkat ediyordum."

Ve bu onu etkiledi, kurdunun hasarlı egosunu yatıştırdı. Onu reddetmeye devam edebilmesi için bir pislik olması gerekiyordu.

"Umurumda olmadığını düşündüğünü biliyorum." Kısa bir süre ensesine masaj yaptı. "Bu benim hatam. Derren seni ne kadar çok ve ne kadar sıkı izlediğim için benimle dalga geçerdi."

Shaya sormaktan kendini alıkoymaya çalıştı ama Derren bahsettiğinden beri bu konu aklını kurcalayıp duruyordu. "Sana hayatını borçlu olduğunu söyledi. Bu doğru mu?"

"Bana hiçbir borcu yok. Belki eşini bulduğunda artık peşimi bırakır." Derren böyle bir mutluluğu hak ediyordu ama Nick, sadakati tamamen ve gereksiz yere Nick'e bağlıyken arkadaşının eşini tanıyacağından bile emin değildi.

Derren'in hayatta olduğu için ona bu kadar minnettar olmasının bir nedeni de, hapse atılmasından sorumlu olan kişiyi bulup öldürmeye tamamen kararlı olmasıydı; islahevindeyken Derren'i ayakta tutan tek şey buydu. Nick onun hikâyesini dinledikten sonra bunun nedenini anlayabilmişti. İşte bu

Derren'in o piçin izini sürmesine neden yardım etmişti - artık ölmüş olan bir piçin. Sorun şu ki, bu Derren'in kendini Nick'e daha da borçlu hissetmesine yol açmıştı. Aptal pislik.

Shaya bu işin peşini bırakması gerektiğini biliyordu. İlgisiz davranmalıydı. Ama bunu yapamayacak kadar meraklı olduğu için, ağzından kaçırmadan önce sadece birkaç dakika dayanabildi: "Onun hayatını nasıl kurtardın? Sürü savaşında falan mı?"

Nick derin bir nefes aldı ve konuşmakta tereddüt etti. Ona geçmişini anlatmayı gerçekten istemiyordu ama zaten ondan çok şey saklıyordu. Ona en azından bazı şeyleri anlatmak adil olurdu. Ayrıca, ağzı sıkı olmak onu içeri alma şansını da azaltacaktı. "Biz İslahevindeyken-"

"İslahevinde miydin?" Shaya neredeyse ciyaklıyordu.

"-bir grup insan muhafız onu köşeye sıkıştırmış, elektrikli çubuklar ve şok tabancalarıyla işkence ederken bir yandan da ağzını burnunu kırıyorlardı. İşini bitirmeden önce ona tecavüz etmeyi de planlıyorlarmış gibi görünüyordu. Bu tür şeyler çok olur. Birçok şekil değiştiren İslahevinde ölür. Ben araya girdim ve Derren'in o şanssız şekil değiştirenlerden biri olmasını engelledim."

Adamın itirafının şaşkınlığını üzerinden atması en az iki dakika sürdü. Sadece söylediği şey değil, söyleme biçimi de şaşırtıcıydı: duygusuz, düz. Ama Nick'in bu konuda soğuk davrandığını düşünmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Nick ne kadar öfkeliyse sesinin de o kadar tizleştiğini kısa sürede anlamıştı. Sakinleşmesi için ona birkaç dakika verdikten sonra nihayet sordu: "İslahevine nasıl düştün? Ne oldu?" diye sordu. Nick cevap vermeyince onu sıkıştırdı. "Nick?"

"Geldik." Konuşmadan kaçabildiği için rahatlamış bir halde arabasını salonun önüne çekti.

Kendisini kovulmuş gibi hisseden Shaya da kurdu da sinirlendi. Eğer ketum davranmak istiyorsa, tamam. Her neyse. Ama gerçekten de iyi değildi. Sadece o olduğu için değil

Son derece meraklıydı, ama onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu. Bu onun hakkı değil miydi?

Yine tuhaf davrandığını fark ederek kendine lanet okudu. Ona sırrını açmadığı için somurtmamalıydı. İstedığı şey bu olmalıydı. Hikâyelerini paylaşmak, aralarına mesafe koyma çabasını boşa çıkaracaktı. Soğukkanlı olmaya çalışarak omuz silktilti. "Sormamalıydım. Geçmişin seni ilgilendirir." Daha kapıyı açmadan bir el boğazına dolandı ve başını hafifçe çevirdi. Bu baskın hareket karşısında kurdu biraz geri çekildi.

Nick ona alçak sesle, "Seni göz ardı etmiyorum," dedi. "Sadece seni korkutmak istemiyorum. Kırmızı fiyonklara sarılmış güzel hikâyelerim yok Shay. Seninle paylaşacak eğlenceli anılarım yok. Keşke olsaydı ama yok." Başparmağıyla boğazına daireler çizdi. "Daha iyisini hak ettiğini söylerken ciddiydim ama seni yalnız bırakacak kadar özverili olmadığımı söylerken de ciddiydim. Zaten olduğundan daha hızlı koşmanı riske atamam." Kadın endişeyle alt dudağını yalarken, adamın içinden bir hırıltı yükseldi. "Seni ne kadar istediğim hakkında bir fikrin var mı? Senin içine gömülmenin nasıl bir şey olduğunu bilmeyi ne kadar istediğim hakkında bir fikrin var mı?"

O anda Shaya'nın kafasının içinde bir geyik hissi vardı. Adamın güçlü eli boğazına sarılmıştı, vücudunda gerginlik vardı ve aç bakışları ağzına yönelmiş, içini burkan ihtiyacı besliyordu. Ne kadar savunmasız olduğunu, onu ne kadar kolay incitebileceğini ve ne kadar kötü incitebileceğini fark etti. Ama asla incitmeyecekti, bundan emindi.

Nick kontrolünü kaybedip onu öpmeden önce kızın boğazını bıraktı ve arkasına yaslandı. "Gitmen gerekiyor."

Zorlukla yutkunarak başını salladı. "**Bıraktığın** için teşekkürler.

Hoşça kal Bruce." Köpek ona sadece boş boş baktı.

Shaya salona girdiğinde Nick bakışlarını dikiz aynasına çevirdi. Evet, kırmızı Rolls-Royce hâlâ

Derren'in biraz gerisindeydi. Araba son iki dakikadır onları takip ediyordu. Sinir bozucu bir şekilde, beyaz bir minibüs de onları takip ediyordu - insan radikallerin kullandığı aynı beyaz minibüs. Rolls-Royce'un Nazi'nin arabası olduğundan ve söyleyecek bir şeyleri olduğundan şüphelenen Nick, onu Shaya'nın yakınında istemediği için salondan uzaklaştı. Şüphelendiği gibi, Rolls-Royce onu Nick'in dün Bruce'u götürdüğü yerel parka kadar takip etti. Benzer şekilde beyaz minibüs de onu takip etti.

Nick parkın kenarındaki küçük, yarı boş otoparka park ederken, Derren'in cipi solundaki boşluğu, Rolls-Royce ise Nick'in arabasının karşısındaki boşluğu aldı. Minibüs Rolls-Royce'un birkaç araba ötesinde durdu. Nick minibüsün sürücüsüne bir göz attığında, tanıdık profili fark etti. Logan. Pislik herif.

İki aracı görmezden gelen Nick ve Derren, Nick'in yanında Bruce olduğu halde ormanlık alandaki dar toprak patika boyunca yürümeye başladılar. Birkaç dakika sonra, beş kurt şekil değiştiren tepki göstermeyi gerektirecek kadar yaklaştı; bunlardan biri, bir gün önce Nick'in karşısına çıkan kel erkek şekil değiştirendi. Gerginliğe tepki olarak Bruce yabancılara hırladı.

"Benden pek hoşlandığını sanmıyorum," dedi koyu kahverengi gözlü, zeytin tenli bir erkek. Nick onu belli belirsiz tanımasaydı, ondan yayılan baskın alfa titreşimlerinden Nazi olduğunu anlayacaktı. "Ama sorun değil. Pek kimse bilmez." Nick'e sertçe baktı, onu süzmeye, bakışlarını indirmesi için gözünü korkutmaya çalışıyordu. Sanki böyle bir şey olacakmış gibi. "Dün dört kurduma saldırdın."

Nick kuru bir sesle, "Beni rahatsız ediyorlardı," dedi. "Bu beni çok mutsuz ediyordu."

"Bu sizin hatanız olduğuna göre, bu konuyu kendinizle görüşmek isteyebilirsiniz."

Güldü. "Benim hatam mı?"

"Onlardan sadece çok daha baskın değil, aynı zamanda bir alfa olan bir kurdu çağırma larını emrettiniz. Ne olmasını bekliyordunuz?"

İfadesindeki ve ses tonundaki eğlence kayboldu. "Benimle konuşacak kadar zeki olmanı beklerdim."

"Sana ya da sürüne karşı bir ilgim yok. Ama istediğiniz kısa bir konuşmaysa, bunu şimdi yapabiliriz."

"Sanırım kendimizi tanıtarak başlamalıyız. Ben Petrus Hadley."

Nick, Hadley'nin bir tepki beklediğini görebiliyordu, bu yüzden ona bir tepki vermedi. "Nick Axton."

Hadley bir an için derin düşüncelere daldı. "Nick Axton, Ryland Sürüsü'nün Alfa'sı mı?"

"Ryland Sürüsü'nün önceki Alfa'sı. Artık ne Alfa'yım ne de sürünün bir parçasıyım."

"Başka birine mi katıldın?" "Hayır."

"Bir sürü alfası yalnız kurda mı dönüştü? Senin kadar güçlü bir alfanın neden sürüsüz yaşadığını kendime sormak zorundayım. Kimsenin seni zorla çıkaramayacağı kadar güçlüsün, bu yüzden kendi isteğinle ayrılmış olmalısın." Hadley başını salladı. "Anlamıyorum."

"Gerek yok. Bu seni ilgilendirmez."

Hadley bir adım öne çıktı. "Burası benim bölgem. Bu nedenle, herhangi bir işiniz-"

Nick kararlı bir şekilde, "Yalnızca benimdir," dedi. Kurdu da onaylarcasına hırladı.

Bir dakika boyunca tam bir sessizlik oldu. "Erkeklere aptalca şeyler yaptıran sadece iki şey vardır; kadınlar ve açgözlülük. Seni kızıl saçlı biriyle gördükten sonra, senin durumunda bunun bir kadın olduğunu tahmin ediyorum. Ayrıca burada olduğun sürece paket işine karışmayacağını da tahmin ediyorum." Bu bir sorgudan çok ısrarcı bir öneriydi.

"Dediğim gibi, seninle ve sürünle ilgilenmiyorum."

"Güzel. Eğer işler bu şekilde devam ederse, sen ve ben bir sorun. Ama yapmazlarsa... Kızıl saçlının adı ne?"

Bu arada?"

Orospu çocuğu. Nick bir adım öne çıktı. "Biliyor musun, daha iyi bilmesem eşimi tehdit ettiğini düşünürdüm. Ama yanılıyor olmalıyım çünkü öyle olsaydı seni öldürmek zorunda kalırdım ve eminim yaşamayı tercih ederdin."

Hadley'nin yüzüne bir gülümseme yayıldı. "O senin eşin mi? Bu her şeyi açıklıyor. Ve şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum." Devam ederken ifadesi ciddileşti. "Seninle konuşmak istediğim tek şey bu değil. Eminim 'uyuşturucu lordu' söylentisini ve kurtlarımdan kaçınan aniden ortadan kaybolduğunu duymuşsundur."

"Söylenti mi? Doğru olmadığını mı söylüyorsun?"

"Kasabaya geleli çok uzun zaman olmamasına rağmen, buradaki aşırı insanların biraz eksantrik olduğunu fark etmişsinizdir. Uyuşturucu baronu söylentisini benim itibarımı zedelemek için çıkardılar. Kurtlarımdan biri her kaybolduğunda bu beni mükemmel bir şüpheli haline getiriyor."

Hadley'nin sesindeki acı ve öfkeyi duyan Nick'in kuşkuları dağılmaya başladı. "Kaybolmalarıyla hiçbir ilgin yok mu?"

"Neler olduğunu anlamam biraz zaman aldı. Bu şeyi yöneten insanlar çok akıllı ve çok dikkatli."

"Neyi işletiyorsun?"

"Bir oyun koruma alanı."

Kurdu hareketsiz kaldı. "Av koruma alanı mı?"

"Öğrendiğim kadarıyla, şekil değiştirenleri kaçırıp ıssız bir yere bırakıyorlar ve sonra da izlerini sürüp köpek gibi peşlerine düşüyorlar."

Derren kısık gözlerle Hadley'i inceledi. "Peki ya kasabada takılan üç sürüsüz kurt, asiler? Eğer hakkınızdaki söylentiler doğru değilse, neden sürünüzden ayrılınsınlar ki?"

"Her biri yakınlarını bu insanlar yüzünden kaybetti," diye yanıtladı Hadley. "Ne kadar uzun süre bulamazsam

Sorumlu insanlar arttıkça, isyancılar benim gerçekten bu işle bir ilgim olup olmadığını merak etmeye başladılar ve ayrıldılar. Kurtlarımdan bazıları onları izliyor. Dışarıda tek başlarına, kolay av olurlar."

Nick, "Koruma alanını neden kapatmadınız?" diye sordu.

"Henüz bulamadım. Dediğim gibi, bu insanlar akıllı ve dikkatli. Önyargılı ve nefret dolu insanlardan bizi bu şekilde avlamalarını isteyerek ne kadar para kazanabileceklerini hayal edebiliyor musunuz? Ayrıca küçük sırları ortaya çıkarsa bunun sonuçlarının ne kadar kötü olacağının da farkındadırlar; sadece şekil değiştirenler değil, kendi türleri de peşlerine düşer. Şu anda aşırılık yanlıları biz canavarmışız gibi davranıyor. Eğer orası ortaya çıkarsa, bu onların argümanlarını büyük ölçüde ortadan kaldıracaktır."

Ve bu nedenle onu açığa çıkarmak dünyadaki her bir şekil değiştirenin duasına cevap olacaktır. "Tanıdığım bazı insanlarla temasa geçeceğim, onlardan bu koruma alanı hakkında ne bulabileceklerini öğrenmelerini isteyeceğim ve yerini tespit edip edemeyeceklerine bakacağım."

"Sessiz kalacağına güvenilebileceğin insanlar mı? İnsanların bildiğimizi öğrenmesini istemiyorum. Bu onlara toparlanıp kaçmaları için zaman kazandırır."

"Evet, güvenilebileceğim insanlar. Bildiklerinizden beni haberdar edin, ben de aynısını yapacağım."

Hadley bunu bir dakika düşündü, Nick ve Derren'i dikkatle inceledi. Sonra başını salladı. "Dikkatli olmalısınız. Güçlü olabilirsin ama sürün olmadan kolay bir av olursun, tıpkı arkadaşın gibi. Eğer eşin de bir şekil değiştiren ise, o da benzer bir tehlike altında olacaktır. Benim bölgemde olduğun için seni korumasız bırakmaktan rahatsız olurum."

"Korumaya gerek kalmayacak."

"Hakkınızda çok şey duydum, kimlerle ve kaç tane şekil değiştirenle müttefik olduğunuzu duydum - kurtlar dışındaki şekil değiştirenler de dahil, ki bu nadir bir şeydir. İhtiyacım olan son şey sana bir şey olması ve sonra bir sürü öfkeli şekil değiştirenin buraya gelip beni bazı şeylerden sorumlu tutması."

kıçını korumadığım için. Eğer senin için fark etmiyorsa, her halükârda peşine birilerini takacağım." Nick cevap vermeden Hadley uzaklaşmaya başladı.

Nazi ve kurtları duyma mesafesinin dışına çıktığında Derren, "İlk başta koruma alanı hakkında saçmaladığını düşünmüştüm ama kesinlikle doğruyu söylüyordu" dedi.

Nick buna katılabilirdi. "Logan'ın bu işle bir ilgisi varsa hiç şaşırmam. Onun ve diğer muhafızların ıslahevindeyken şekil değiştirenleri nasıl kovalayıp avladıklarını çok iyi hatırlıyorum."

"Ben de," diye homurdandı Derren. "Logan bizzat işin içinde olmasa bile, bunun yaratılmasının arkasında aşırılık yanlılarının olması mantıklı."

"Durum ne olursa olsun, bunun durdurulması gerekiyor."

"Öyle olacak. Nazi'nin pek çok kurdu bu koruma alanında kayboldu; hiçbir Alfa buna izin vermez. Başınıza muhafız koymasına şaşırmadım."

"Harika," diye homurdandı Nick. "Beni takip eden daha çok insan var."

Derren sırttı. "İnsanların dikkatini çekme konusunda her zaman doğal bir yeteneğin olmuştur."

"Şimdi sıra eşimin dikkatini çekmeye geldi. Umalım da küçük planım işe yarasın."

Shaya Nick'in kendisine gönderdiği hediyeye bir kez daha bakarken inleme isteğine direndi. Nick ona çiçek ya da çikolata almamıştı; Nick'in bu hediyeler üzerinde ne kadar az düşünmüş ve yaratıcılık göstermiş olabileceğini düşünerek gözlerini devirebilirdi. Ne de ona duygusal bir şiir ya da aşk dolu bir kart yazmıştı - alay edebileceği bayat şeyler. Ona mücevher ya da parfüm de almamıştı; pahalı şeylerdi bunlar ve ona, kendisini satın almaya çalıştığını iddia etmek için bir bahane verebilirdi. Hayır... ona komik bir şey almıştı, onu eğlendirecek bir şey.

Gölmek. Kent'in yine oynadığı bir Şey, onu geri almak istemesine neden oldu. O da öyle yaptı. "Çek ellerini."

"Ooh, sahiplenici." Kent kıkırdadı ve salonu toparlamaya geri döndü, kapatmaya hazırды. "Bence bu çok komik."

"Umumi Tuvalet Hayatta Kalma Kiti'nin nesi komik?" Gerçekte, onunla birlikte kıkırdamamasının tek nedeni sinirlenmiş olmasıydı - Nick kibar davranıyordu, büyük olasılıkla bu konuda deneyimli değildi. Ama deniyordu. Onun için. Ve bu onu rahatsız ediyordu.

"Sanırım ona umumi tuvalet fobinizden bahsetmişsinizdir."

Ona daha bu sabah söylemişti ve o şimdiden işin üstündeydi. Zeki olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Onu gülümseten tek Şey hediye değildi. Hayır. Hediye geldikten kısa bir süre sonra ondan bir mesaj almıştı:

Hiç çıplak Simon Says oynadınız mı?

Ona sadece numarasını vermediği için değil, aynı zamanda gitmesini istediğini açıkça belirttiği halde mesaj gönderdiği için ona kızgın hissetmek istedi. Bunun yerine - dün olduğu gibi- ne zaman mesajı düşünse kendini eğlenen bir gülümsemeyi bastırmaya çalışırken ve bunu başaramazken buldu.

"Neden bu kadar sinirlisin?" Kent, Paisley'nin varlığının farkında olarak sessizce sordu. "Arkadaşın sana seni gülümsetecek bir Şey almış, bunda kötü olan ne?"

"Beni gülümsetmesini istemiyorum," dedi huysuz bir sesle. "Ondan nefret etmeye devam etmek istiyorum."

"O kim sen ran "dan." Kent dedi içinde ani bir farkındalık. "Bana her Şeyi anlat."

O da öyle yaptı. Ama Kent'in tepkisi beklediği gibi olmadı. Onun adına öfkelenmek yerine, hülyalı hülyalı iç geçiriyordu. "Çok romantik, değil mi?"

Ağzı açık kaldı. "Bunu nasıl anladın?"

"Açıkçası reddedilme kısmı hoş değildi. Ama bak senin için ne yaptı. Sadece Alfa pozisyonundan vazgeçmedi, sürüsünden, evinden, her şeyden vazgeçti. Sonra altı ay boyunca seni aradı ve pes etmedi. Senden sürüsüne geri dönmeni istemedi, hatta seninkine katılmayı bile teklif etti. Onun gibi biri için bir sürüde olup Alfa olmamak ne kadar zor olurdu biliyor musun? Yine de bunu yapmaya istekli. Neredeyse evinizin önünde kamp kuruyor ve kendini hayatınızın bir parçası haline getirmeye çalışırken bir yandan da sizin hızınızda ilerlemeye çalışıyor - sahip olduğu tüm alfa içgüdülerine tamamen karşı çıkıyor. Olaylara bu şekilde bakmıyorsunuz çünkü bakmak istemiyorsunuz; ona bir şans vermek için ayartılmak istemiyorsunuz."

Kekeledi. "Yapar mıydın?"

"Evet, çok seksi! Çok hükmedici bir duruşu var, değil mi? Bahse girerim yatakta da öyledir. Daha önce hiç bir alfayla birlikte olmamıştım. Onu ödünç alabilir miyim?"

Kendi homurtularını duyunca, ani sahiplenme tepkisi yüzünden kendini tokatlamak istedi. Şu anda kafası o kadar karışıktı ki. Dün gece Skype üzerinden sohbet ettiklerinde neredeyse Taryn'den tavsiye isteyecekti ama Taryn'in Nick'in izini bulduğunu öğrendiğinde çok kötü tepki vereceğinden çok endişeliydi.

"Siz ikiniz ne fısıldaşıyorsunuz?" diye sordu yaklaşan Paisley, her zamanki şirret kaşlarını çatarak.

"Hava durumu," diye yanıtladı Kent.

Paisley gözlerini devirdi. "Arkamdan konuştuğunuzu bilmediğimi sanmayın. Ben aptal değilim."

Shaya ve Kent birbirlerine eğlenerek baktılar. "Elbette değilsin," diyerek sarışın kızın elini okşadı. "Kimse aksini ima edemez."

Biraz yatışmış görünen Shaya başıyla onu selamladı. Kent ceketini almaya giderken Paisley Shaya'ya küçümseme dolu bir bakış fırlattı. "Onu suçlamıyorum. Sorun sensin. Onu bana karşı kışkırtmana izin vereceğimi sanma. Seninle arkadaş olduğuna bile inanamıyorum. Annesi ona kibrit çöpleriyle oynamamasını söylemeliydi."

Bu kadar kızıl saç şakası yeter! "Senin gibi şeyler kış uykusuna yatmaz mı?"

Paisley sıırttı. "Sakin ol, kızıl ninja."

"Saçlarımın aslında kızıl olmadığının farkındasınız, değil mi? Kızıl. Bir kuaför olarak aradaki farkı bilmen gerekir. Hayır, gözleri olan biri olarak farkı bilmelisin."

"Nasıl istersen, Ajan Orange."

Sürtük. "Tüh, klipsimi ayağının dibine düşürdüm." Shaya çömelerek ellerini nazikçe Paisley'nin siyah ayakkabılarının üzerine koydu. "Aç onları, sarışın. Eminim bunu daha önce çok duymuşsundur."

Nefesi kesildi. "Ne kadar kaba!" Paisley tam bağıracakken Shaya'nın omzunun üzerinden bir şey dikkatini çekti ve hayranlıkla gülümsedi. "Vay, vay, vay."

Belli ki az önce içeri çekici bir adam girmişti. Shaya ayağa kalktı, döndü... ve Nick hızla salona girerken ağzı açık kaldı. Gözleri hemen onu buldu ve küçük bir gülümseme ağzını kavislendirdi. Yavaş ve kendinden emin adımlarla ona doğru ilerledi. Nick'in tüm dikkati karşısında dengesi bozulan Shaya, gözlerini kırpmadan ona baktığını hissetmeseydi geri çekilebilirdi. Onun kurdu da donup kalmıştı.

"Size yardımcı olabilir miyim?" Paisley'nin sesi baştan çıkarıcı ve vaat doluydu. Ayrıca en davetkâr gülümsemesini takınmıştı ama Nick kaltağa bir bakış bile atmadı; sanki başka hiç kimsenin önemi yokmuş gibi Shaya'ya bakmaya devam etti. Shaya'nın hoşuna gitmişti bu.

Shaya'nın önünde durmak için yaklaşan Nick, ona uzanma, onu kendine çekme ve kendisine ait olanı alma dürtüsüne karşı koydu. Ondaki yayılan ihtiyaç hiç yardımcı olmuyordu. Beneklenme

hediyesini onun masasına bıraktı ve sırtıttı. "Demek geldi." Kadının gözlerinde dans eden mizah, adamın sırtışının genişlemesine neden oldu.

Kent, Shaya'nın yanına dönerken, Nick'e genişçe gülümseyerek, "Merhaba," dedi. "Anladığım kadarıyla onu yine eve bırakmaya gelmişsin. Harika. Dışarısı çok soğuk." Shaya'nın sırtını itti. "Yarın görüşürüz, geç ve aydınlık."

Shaya sözde arkadaşına kaşlarını çatı. "Beni bırakmana ihtiyacım yok. Ben-"

Nick, "Kendini eve götürebilecek kadar yeteneklisin," diye bitirdi. "Ama şoförle dolaşmak varken neden yürümek isteyesin ki?" Nick bir kolunu onun omuzlarına dolayarak kapıya doğru götürdü.

Shaya onunla dövüşebilirdi, hatta dövüşmeyebilirdi de ama Paisley'nin yüzündeki ifade onu durdurdu. Orada Shaya'nın hoşuna gitmeyecek kadar fazla hayranlık ve şehvet vardı. Shaya Nick'i istemese de Paisley'nin de onun müsait olduğunu düşünmesini istemiyordu. Belki bu küçük bir şeydi....Tamam, kesinlikle küçük bir şeydi. Ama Nick'in başka biriyle birlikte olduğu düşüncesinden hoşlanmıyordu ve özellikle de başka bir kadının onun peşinde olduğu fikrinden hoşlanmıyordu.

Arabanın içinde Nick, "Hediyeni beğendin mi?" diye sordu.

Shaya homurdandı. "Bana verilen en romantik şey bu olsa gerek."

Sırtıttı. "Seni gülümsetti. İtiraf et. Hoşuna gitti."

İtiraf etmek mi? Pfft. "Her halükarda geri alabilirsin. Hediye almayı sevmiyorum." Bu onu her zaman garip hissettirmişti.

"Buna alışsan iyi olur Shay, çünkü bunu tekrar yapmayı planlıyorum."

Tam ukalaca bir yorum yapacaktı ki, adamın tam ağzına baktığını fark etti. Nefesi boğazında düğümlenir gibi oldu ve bir anda öpüşmelerinin anısı onu ele geçirdi. Adamın yüzündeki hararetli ifade onun da o anı hatırladığını gösteriyordu.

Nick'in onun o şehvetli ağzını nasıl kullanabileceğine dair fantezilerinden sıyrılarak Shaya'nın evine doğru sürmeye başladı. "Aç mısın?"

Ne tür bir açlıktan bahsettiğinize bağlı. Ama Shaya onun ne demek istediğini biliyordu; arabaya bindiği anda baharatlı körinin kokusunu almıştı. Belli ki dışarıdan yemek almıştı ve bunu birlikte paylaşabileceklerini umuyordu. "Sana dün de söyledim, beni bir yere bırakman hiçbir şey ifade etmiyor."

Nick kaşlarını çatı. "Anlamıyorum."

"Beni arabayla bırakıp sonra da Hint yemeği ısmarlamak sizi birdenbire evime almamı sağlamayacak."

Düşüncelerinin onu nereye götürdüğünü fark eden adam, "Korkarım biraz yanıyorsunuz. Sana paket servis almadım. Sana bir yemek pişirdim - senin için bir yemek, ikimizin birlikte eğlenmesi için değil." Bir şeyleri zorlamaya, onu zorlamaya hiç niyeti yoktu.

"Bana yemek mi yaptın?"

"Bütün gün ayaktaydın. Yapmak isteyeceğin son şeyin günün sonunda yemek pişirmek olduğunu düşündüm. Bu sayede içeri girdiğinde endişelenmen gereken bir şey daha azalmış olacak."

Shaya bununla ne yapacağını gerçekten bilmiyordu. Gizli bir amacı olduğu inkâr edilemezdi; onu kazanmaya çalışıyordu ve bunu ona çoktan bildirmişti. Ama ne alfa gibi davranıp saldırganlık yapıyordu ne de eş gibi davranıp onun kişisel alanını işgal ediyordu. Onun için tatlı bir şey yapmıştı ve karşılığında hiçbir şey beklemiyordu. Sadece ona söylediği her şeyde ciddi olduğunu göstermeyi ve bunu eylemleriyle desteklemeyi umuyordu.

Kelimelerin onun için ne kadar az şey ifade ettiğine dair hiçbir fikri olamayacağını biliyordu. Mason ona bir sürü kelime söylemiş, ne kadar özel ve güzel olduğunu ve ona gerçek eşi olarak sahip olmaktan ne kadar gurur duyduğunu anlatmıştı. O da

ona duymak isteyebileceği tüm sözleri söylemiş, istediğini elde etmek için onun bağlantı kurma ihtiyacını kullanmıştır.

Sadece eylemleri Nick'e inanmayı düşünmesini sağlayabilirdi. Ama Nick'in ona eylemde bulunmasını istemiyordu; ona kızgın kalmak ve onu uzak tutmak için kendine her türlü sebebi vermek istiyordu. Bu yüzden, bu büyük, kötü, güçlü ve genellikle uzak alfanın ona sahip olmaya odaklandığını ve onun için düşünceli bir şey yaptığını bildiği için şu anda mutlu bir tavşan değildi.

Ama Kent'e senin onun eşi olduğunu söylemedi, diye hatırlattı kafasının içindeki bir ses ona. Sana sahip olduğu için gurur duymuyor.

"Sana bir şeyler pişirdiğim için kızgın mısın?" diye sordu Nick, onun ruh halinin değiştiğini hissederek. Kadının yüz ifadesini incelemeye çalıştı ama kadın pencereden dışarı bakmakla meşguldü. Kurdu gerildi ve tüm duyularını onun üzerinde yoğunlaştırdı.

"Hayır. Tatlıydı." Çok da uygundu çünkü berbat bir aşçıydı ve mısır gevreği, erişte ve paket servislerle besleniyordu.

"O zaman neden bana kızgınsın?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Kızgın değilim."

"Evet, kızgınsın."

"Hayır, değilim. Sana söyledim, yaptığın şey çok tatlıydı."

O zaman neden kalbini söküp tokmak olarak kullanmak istiyormuş gibi konuşuyordu? "Tatlı bir şey yaptığım için kızgın mısın?"

"Hayır."

"Peki sorun nedir?" Kadın cevap vermedi, sadece pencereden dışarı bakmaya devam etti. Kurdu sabırsızlıkla hırladı. "Shay, bana yardım etmelisin. Ne yaptığımı bilmezsem nasıl özür dileyebilirim?"

"Özür dilemeni istemiyorum zaten."

"Shay, söyle bana."

Ses tonundaki baskınlık ve güç onu ürpertti ve ne olduğunu anlamadan kelimeler ağzından dökülüyordu. "Kent'e senin annen olduğumu söylemedin-" Kendisine kızarak sözlerini çabucak kesti.

"Ve bu seni kızdırdı mı?" Kadınları anlamıyordu ve muhtemelen hiçbir zaman da anlamayacaktı. "Shay, bu konuda iyi değilim. Geçmişte kadınlarla birlikte olduğumda... Onlar ilişki değildi. Her şeyi sıradan tuttum. Başka bir dişiye herhangi bir bağlılık göstermek eşimi aldatmak gibi gelirdi. Bazılarının imprinting'e açık olduğunu biliyorum ama ben değildim. Seni bulmak istedim."

"O zaman sanırım senin için büyük bir hayal kırıklığıym, ha?" Şaşırmış bir halde, "Affedersiniz?" dedi.

"Senin için yeterince iyi olmadığımı düşündüğün ve beni küçümsediğin her zaman belliydi." Adam arabayı aniden yolun kenarında tamamen duracak şekilde çekince kadın öne doğru sıçradı. "Ne-"

"Bunu tekrar edebilir misiniz?" Kelimeler gürleyerek ağzından çıktı.

"Hadi ama Nick, sanki ben yokmuşum, senin için bir hiçmişim gibi davrandın. Anlamadığım şey, o zamanlar senin için yeterince iyi değildiysem, şimdi neden birdenbire senin için yeterince iyi olduğum."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu kısık bir sesle, şok olmuştu. "Senin yeterince iyi olmadığını düşündüğümü mü?" Koltuğunda geriye yaslandı, kelimenin tam anlamıyla devrilmiş gibi hissediyordu. "Tanrım, Shay."

"Yoksa neden beni tamamen küçümseyesin ki?" diye sordu retorik bir şekilde. Devam ederken sesinde öfke yoktu, sadece yorgunluk ve üzüntü vardı. "İtaatkâr olmamın nasıl bir sorun olduğunu anlayabiliyorum, ama bu beni yaptığın gibi görmezden gelmen için bir neden olamaz. Beni terk etmeye itmek için bir neden olamazdı. Ve şimdi burada kendime bir hayat kurdum ve mutluyum, sen dönüp özür diliyorsun, fikrini değiştirdin ve Alfa tahtından vazgeçtin. Bu hiç mantıklı değil."

Nick iç geçirerek elini yüzüne götürdü. Kadının davranışlarını bu şekilde yorumladığını hiç düşünmemişti. Kahretsin. Bu davranışların ardındaki gerçeği anlamasının tek yolu, ona her şeyi açıklamasıydı.

Onu uzak tutan nedenleri, hatta bilmemesini tercih ettiklerini bile. Ama bu, ona acıdığı için bir şans verme riskini doğururdu. Hatta, kendisine bir şans vermesi için onu suçlamaya çalıştığını bile düşünebilirdi. Bu şansı hak etmek istiyordu, onun güvenini kazanmak istiyordu. Zaten güven olmadan hiçbir şansları olmazdı. "Bir şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor."

Ses tonu nazik olsa da, oradaki otorite Shaya'nın anında tüm dikkatini ona vermesini sağladı. İstese bile onu görmezden gelemezdi. Bakışları onunkileri tuttu; orada bir öfke belirtisi vardı. Adamın kendisine mi yoksa ona mı kızgın olduğundan emin değildi.

"Sen isteyebileceğim her şeydin - istediğimi bile bilmediğim her şey. Güzel, akıllı, bağımsız, sadık ve bana hitap edeceğini düşünemeyeceğim şımarık, coşkulu bir caziben var. Yeterince iyi olmadığını düşünseydim, karşı koyabileceğim, onsuz olabileceğim bir şey olsaydın, burada olmazdım." Gözlerinin arkasında aniden tanıdık bir sızı oluşmaya başladığında, neredeyse yüksek sesle küfredecekti. Harika. Yeni bir baş ağrısı daha ona doğru yaklaşıyordu. "Bir daha asla farklı düşünme."

Shaya buna ne diyeceğinden emin değildi, bu yüzden hiçbir şey söylemedi.

"Başka bir sürüden olan büyük amcam kısa süre önce öldü." Shaya'nın başsağlığı dilemeye hazır olduğunu gören Nick, parmağını Shaya'nın dudaklarına götürerek meramını anlatmaya çalıştı. "Hiç çiftleşmemişti. Bir keresinde bana uzun zaman önce, yirmi bir yaşındayken nasıl neredeyse imprint olduğunu anlatmıştı. Çiftleşmemesinin nedeni, gerçek eşini bulmak için beklemek istemesiymiş. Onu hiç bulamadı. Demek istediğim şu ki, birçok kişi eşini bulacağına kesin gözüyle bakıyor ama herkes bulamıyor. Birbirimizi bulduğumuz için şanslıyız. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Seni incittiğim için üzgün olduğumu söyledim; ciddiydim. Seni bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağıma söz verdim; ciddiydim. Şu an buna inanmıyor olabilirsin ama zamanla inanacaksın."

-Başka türlüsünü kabul edemem. Sen benimsin ve hayatımı sensiz yaşamayı reddediyorum."

Eve dönüş yolunun geri kalanında ikisi de konuşmadı. Sonunda karavanının arkasına yanaştığında bile tek kelime etmeden Shaya'nın kapısını açtı ve içinde pişirdiğı yemeğın bulunduğu büyük küveti ona uzattı. Ona kızgın görünmüyordu ama içinde bir acı vardı. Ve başka bir acı daha... anlamadığı bir acı. Onu rahatlatmak isteyen kurdu sızlanmaya başladı. Sonra Shaya'ya sadece başını salladı ve içeri girmesini işaret etti. Onunla konuşmasını istiyordu, saklamaya çalıştığı acının ne olduğunu bilmek istiyordu. Ama onun için endişelendiğini göstermek ona yanlış bir fikir verebilirdi, değil mi? Bu yüzden kurdunu ve kendi endişesini görmezden geldi ve sadece "Teşekkürler" dedi.

Yüz ifadesindeki acı daha da artmış gibiydi, tam sorunun ne olduğunu soracaktı ki Derren onun yanında belirdi. Beden dili destekleyici ve koruyucuydu ve ona bakarken bakışlarında yine hayal kırıklığı vardı.

Derren Nick'e döndü ve karavanı işaret etti. "Poker oynamak ister misin?"

Nick, hiçbir numarayı kaçırmayan Derren'in başının ağrıdığını fark ettiğini ve ağrı kesici almak için onu içeri çağırdığını hemen anladı. Bu ısrar gerekli değildi. Hele de görüşünün kenarları kararmaya başlamışken. "Elbette." Shaya'ya tekrar evine girmesini işaret etti, onun güvenle içeri girdiğini görene kadar hareket etmeye niyeti yoktu. Sonra yakınlarda bir arabanın durduğunu duyunca kısa bir süre gürültüye doğru baktı... ve gerildi. "Şaka yapıyor olmalısın."

Kafası karışan Shaya, Nick'e "Ne?" diye sormadan önce Chevy'ye kısa bir bakış attı.

Derren yüzünü buruşturarak ikisinin de dikkatini çekti. "Vay canına, gerçekten geleceğini düşünmemiştim."

Nick ona doğru döndü. "Onun geleceğini biliyor muydun? Biliyordun ve bana söylemeyi düşünmedin mi?"

"Kim?" diye sordu Shaya.

Nick, Shaya'ya dönerek içini çekti. "Annem."

"Daha önce beni aradı," dedi Derren. "Nasıl olduğunu ve Shaya ile aranızda neler geçtiğini öğrenmek istedi. Kişisel konular hakkında ketum olduğunu bildiğim için biraz üstü kapalı konuştum. Görünüşe göre bu pek akıllıca bir hareket değilmiş."

Belli ki öyle değildi, çünkü cevapları kendisi bulmaya gelmişti. Nick lanetledi.

"Bunda bu kadar kötü olan ne?" diye sordu Shaya. "Siz anlaşıyor musunuz?"

"Ondan değil. Arizona'ya seni bulmak, seninle barışmak ve sana sahip çıkmak için geldim. Biraz mahremiyet istedim ve kimse bunu bize vermek istemiyor gibi görünüyor." Annesi, Shaya'nın henüz bunu yapmadığını fark ettiğinde ona her şeyi anlatması için baskı yapacağından kuşkusu yoktu. Hatta Shaya'ya çoktan söylediğine inanarak bir iki şey geveleyebilirdi. Buna izin veremezdi. "Neden içeri girmiyorsun bebeğim. Ben bununla ilgilenirim."

"Annenle tanışmamı istemiyor musun?" Shaya, özellikle Nick'le aralarındaki durum düşünüldüğünde, "aileyle tanışma" olayını yapmak istemiyordu ama Nick'in davranışından incindiğini hissetmekten de kendini alamıyordu.

Kızın gözlerindeki güvensizliği gören ve büyük olasılıkla hâlâ onun için yeterince iyi olmadığını düşündüğünü, kendisinden utandığını düşündüğünü bilen Nick hırladı. "Şimdi seni ısırarak istememe neden oluyorsun." Kurdu da aynı şeyi hissediyordu. "Sadece insanların karışmasını istemiyorum. Annem olmanın ona bunu yapma hakkı verdiğini düşünüyor."

Topukların kaldırırmda çıkardığı tıkırtıların hemen ardından Kathy Axton ona doğru atıldı ve iki yanağını birden öptü. "Derren bana iyi olduğunu söyledi ama kendim görmem gerekiyordu." Shaya'ya dönerek gülümsedi

yaygın olarak. "Sen Shaya olmalısın." Sonra Shaya'nın nefesini de kucakladı. "Ben Kathy, Nick'in annesiyim. Güzel olacağını biliyordum ve öylesin de. Ve onun kendini tutma nedenlerini anlayacağını da biliyordum."

İkinci cümle daha çok bir soru gibiydi, bu yüzden Shaya Nick'in yeşil gözlerine sahip küçük esmer kadına başını salladı. Bu neşeli, sevecen kadın kendi annesine hiç benzemiyordu. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Gerçi koşullar göz önüne alındığında oldukça garipti.

"Arkamda Nick'in kız kardeşi Roni ve sürümüzün şifacısı Amber var."

Sadece bir dişi gören Shaya kaşlarını çattı. Sonra Nick çömeldi ve zarif, koyu gri bir dişi kurdu okşadı, nazikçe ötüp fısıldadı. Shaya kimin kim olduğunu sormadan, podyumlara yakışan uzun boylu, mor saçlı baskın dişi Kathy'nin arkasından geldi ve kollarını Shaya'ya doladı.

"Sen Shaya olmalısın, merhaba!" Geri çekilerek, "Ben Amber, Nick'in iyi bir arkadaşıyım. Annesi bana sizden biraz bahsetti. Onun için mükemmel birine benziyorsun."

Shaya'ya bakışı neredeyse taparcaydı... ama o gözlerde başka bir şey daha vardı. Onu şaşırtan bir şey: kıskançlık. Vay, vay, vay, sürü şifacısının Nick'e karşı bir ilgisi vardı. Shaya'nın kurdu bundan hiç memnun değildi.

Amber'ın gözleri Shaya'nın boynuna kayınca yüzü asıldı ve Nick'e baktı. "Onu sahiplenmedin mi?"

"Shaya hazır olduğunda yapacağım." Daha fazla açıklama yapmaya niyeti olmayan Nick, Shaya'nın elini çekiştirerek onu yanına oturttu. "Shay, bu Roni, kız kardeşim. Roni, bu Shaya. Benim eşim."

Koyu gri kurt Shaya'nın eline vurmadan önce bir süre onu inceledi. Anlayışla karşılayan Shaya ona kısa bir vuruş yaptı.

Nick zorlukla yutkunarak, "Sizi doğru dürüst selamlamayarak kabalık ettiğini düşünmeyin; Roni kurt formunda daha fazla zaman geçiriyor," diye açıkladı. Roni'nin uzun süre kurt formunda kalarak kaçmaya çalıştığı şeyin sadece tecavüz girişiminin yarattığı travma değil, ağabeyinin gözlerinin önünde insanları vahşice parçalamasını izlemenin yarattığı travma olduğundan şüpheleniyordu. Neredeyse saldırıya uğradıktan sonra zaten dehşete düşmüştü ve sonra tek yaptığı onu korumaya çalışmak olmasına rağmen bu dehşeti daha da kötüleştirmişti. Kendi kız kardeşine yaptıkları için kendinden nefret ediyordu.

Roni'nin burun delikleri alevlenirken etrafına bakındı. Nick, Derren'in "Hey, Roni" dediğini duyar duymaz dışı kurt yanına gelmişti; ikisi iyi arkadaştı.

"Seni görmek çok güzel!" Nick ayağa kalktığında Amber söyledi. Nick onu durduramadan ona sarıldı. Nick'in aksine, Amber dokunaklı bir insandı. Onu kendisinden ayırarak omuzlarından tuttu ve sadece başını salladı - eşi oradayken başka bir dişinin ona dokunmasına izin vermek intihardı ve kızgınlığı dalga dalga yayılıyordu.

Anahtarlarını Derren'e uzattı. "Ben Shaya'ya iyi geceler dilerken siz de gidip karavanda bekleyin." Annesi ve Amber merakla ona baktılar, belli ki onun da içeri gelmeyecek olması kafalarını karıştırmıştı. Annesini geri çekilmesi ve bazı ayrıntıları Shaya'ya söylememesi konusunda uyarması gerekmeseydi, onu içeri davet ederdi. Daveti kabul edeceğinden şüpheliydi ama yine de sorardı.

Hem annesi hem de Amber yorum yapmak üzereydiler ama Derren'in kaşlarını kaldırmasıyla ikisi de başlarını sallamak yerine Derren'i karavana kadar takip ettiler ve Roni de arkalarından koşmaya başladı. "Oh, ve Roni, Bruce içeride- onu tekrar kovalama," diye seslendi, ancak kız kardeşinin dinleyeceği konusunda iyimser değildi.

Shaya'ya dönerek yavaşça aralarındaki mesafeyi kapattı ve bir eliyle yüzünü kavrayıp başparmağını ağzının üzerinde gezdirdi. "Yarına kadar gittiklerinden emin olacağım. Ama bu gece için... Bu gece için karavanda kalmalarına izin vermeliyim." Ve bu gerçekten çok kötüydü, çünkü dişilerden biri onunla akraba değildi ve ayrıca çiftleşmemiştir. "Onları geri çeviremem. Zaten annem ben onunla konuşana kadar yerinden kıpırdamayacak."

"Sorun yok," diye yalan söyledi Shaya. Karavandaki baskın dişinin onu istediğini bildiği halde nasıl iyi olabilirdi ki? Ve şimdi Shaya'nın içinde ona bir şekilde dokunmak, üzerinde kokusunu bırakmak için ilkel bir dürtü vardı - diğer dişiye uyaracak bir şey. Normalde bu tür şekil değiştiren ilkel içgüdüler Shaya için o kadar güçlü değildi ama bu seferki çok şiddetliydi. Kurdu bunu talep ediyordu.

Ama ben onu istemiyorum, diye kendi kendine ısrar etti Shaya.

Ancak Paisley'de olduğu gibi, diğer kadınların onu istemesi fikri söz konusu olduğunda bu ayrıntının bir önemi kalmıyordu. Tanrım, kafası çok karışıktı ve bundan nefret ediyordu.

Yine de tatsız kelimeleri zorla ağzından çıkardı. "Bana herhangi bir açıklama borçlu değilsin. Ne yapacağın ve kiminle yapacağın senin bileceğin iş-" Adamın ağzı onunkine inip dili içeri girdiğinde nefesi kesildi. Öpücük sert, derin ve yoğun; cezalandırıcı değil, tamamen dikkatini çekmek için tasarlanmış bir öpücüktü. İşe yaradı. Kendine uzaklaşmasını söyledi ama yapamadı. Çiftleşme dürtüleri onu zorlarken, güvensizliği ve kafa karışıklığı onu rahatsız ederken olmazdı; eşiyle teması onu yatıştırdı ve güven verdi. Adam geri çekilip dudağını sertçe ısırduğunda yine nefesi kesildi.

"Daha birkaç dakika önce sana ne demiştim, ha? Sen benim istediğim her şeysin. Tek istediğim. Tamamen doğru anlamış olman için söylüyorum, ben senin işinim, tıpkı senin benim olduğun gibi... Bu yüzden sana, ben Derren'in SUV'unda uyurken onların karavanda uyumasına izin vereceğimi açıklıyorum."

"Sadece şunu demek istemişim-Bekle, ne?"

"Nefret edeceğini bile bile çiftleşmemiş bir dişinin yanında uyuyacağımı mı sandın?" Eğer Nick olmadan çiftleşmemiş bir erkeğin evinde uyumasına izin verseydi, Nick çok kızardı.

"Bunu yapmak zorunda değilsiniz. Bunu yapmana gerek yok.

Bu aptalca ve-"

"Size huzur verdi, bunu kabul edin."

Tamam, evet, bu onu biraz rahatlatmıştı. Kurdu da yatışmıştı ama yine de Amber'dan bir ısırık almak istiyordu. Ama Shaya onun bütün gece boyunca cipte sıkışıp kalması fikrinden hoşlanmamıştı. "Gerçekten, buna gerek yok."

"Evet, biliyorum."

"Ama... rahatsız olacaksın."

Gülüşü kısa ve yumuşaktı. "Shay, ıslahevindeydim, çok daha kötü yerlerde yattım." Kızın alt dudağını yaladı. "Ve senin tadın dilimdeyken ve kokun her tarafımdayken, gayet iyi uyuyacağım."

Kokusu her tarafındaydı... Kurdu bu durumdan çok memnundu. Bu aynı zamanda Shaya'yı daha da rahatlatmıştı. Nick onu şaşırtarak aniden etrafında döndü ve kışına bir tokat atarak onu eve doğru itti. "Hey!"

"Git ve o yemeğin her parçasını yediğinden emin ol." Kızın alaycı kaşlarını çatmasıyla eğlenen adam, kız eve girene kadar gözlerini ondan ayırmadı.

Tam o anda annesinin kafası karavanın ön kapısından dışarı baktı. "Nick, Derren'in Shaya'dan bir şeyler saklamanla ilgili söyledikleri nedir?"

Ve böylece başlıyor.

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

T İki saat sonra Nick hâlâ annesiyle Shaya'dan bazı ayrıntıları saklama kararı hakkında tartışıyordu. Evet, Kathy eşler arasında sır ya da yalan olmasının yanlış olduğunu söylerken haklıydı. Ve evet, ihmal edilen bir yalan hâlâ sayılırdı. Ve evet, Shaya'ya gerçeği söylerse kendisini affettirmesi çok daha kolay olacaktı. Ama Shaya bu zor işe değerdı. Ayrıca, Shaya'nın ona acıdığı için mi yoksa onu istediğı için mi bir şans verdiğini asla bilemeyecekti - ikincisi olması gerekiyordu. Annesine, "Fikrimi değıştirmemi sağlayamayacaksın," dedi.

"Bırak gitsin."

Gözleri onunkileri tutmuş, rahatsız hissetmeye başladığı noktaya kadar ona bakıyordu. Kathy Axton'ın, yanlış bir şey yapmamış olsalar bile insanları suçlu hissettirmek gibi bir huyu vardı. Babası hayattayken, hatanın aslında kendisinde olduğu bir şey için özür diletme konusunda uzmandı. Ayrıca kendi istediğini yaptırma konusunda da son derece başarılıydı.

-Ama Nick de öyleydi.

Sonunda Kathy bıkkın bir ifadeyle kollarını havaya kaldırdı ve kollarını kavuşturarak kanepeye çöktü. "Seninle herhangi bir konuda tartışmanın hiçbir anlamı yok. Çok inatçısın, tıpkı kardeşin gibi."

"Seni buraya gelmekten vazgeçirmeye çalıştı, değil mi?" Nick yemek masasında oturmuş, Bruce'a et parçaları yediriyordu. Eli, kim olursa olsun başkalarının işine karışmayan bir tipti; bu da onu annelerinin tam tersi yapıyordu.

Kathy'nin hırlaması şüphesini doğruladı. "Nasıl olduğunu öğrenmek istedim ve kendi oğlumu kontrol etmekten vazgeçirilmeyecektim."

"Şimdi kim inatçı oldu?" İnatçıdan daha fazlasıydı. O doğanın bir gücüydü. Ama üç baskın şekil değiştirenin annesi olarak öyle olması gerektiğini düşünüyordu.

Ona sadece burnunu çekti. "Shaya'nın benimle tanışmayı garip bulmasına şaşmamalı. Belki bana izin verirsen-"

"Hayır, buraya karışamazsınız."

"Ona bir şey söylememi önermiyordum." Yüzü masumiyetin resmiydi ve siyah deri koltuğa uzanmış olan Derren'in gülmesine neden oldu. Derren, Kathy'yi kafasında çoktan bir plan hazırlamış olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu. "Sadece onunla biraz zaman geçirmem ve onu biraz tanımam gerekiyor."

"Ve sonra 'yanlışlıkla' birkaç şeyi ağzından kaçırdın öyle mi?" diye alay etti Nick. "Asla olmaz. Ben onu sahiplendikten sonra onu tanıyabilirsin. Bu gece burada uyuyabilirsin. Yarın eve gidersin."

"Onunla doğru düzgün tanışma fırsatı bulana kadar eve gitmiyorum." Bu da tabii ki kadına etrafta dolaşmak için bir bahane verdi. "Yakınlarda bir şekil değiştiren moteli var. Çok geniş arazisi olan güzel bir yer olduğunu duydum. Roni, Amber ve ben orada kalacağız. Böylece bize ihtiyacın olursa ya da biraz yalnız kalırsan, yakınında oluruz."

Bunu çok mantıklı bir şeymiş gibi anlatmıştı ama Nick annesinin bir süre daha kalmaya kararlı olmasının gerçek nedenini biliyordu. Ondan uzun süre uzak kalmak ona ıslahevine gittiği zamanki halini hatırlatıyordu. Onu son gördüğünden bu yana altı ay geçmişti... bu yüzden karavana ilk girdiğinde en az on dakika boyunca ona sarılmıştı.

İçini çekti, zihinsel olarak tükenmiş hissediyordu. "Eğer motelde kalmak istiyorsan, tamam. Ama burnunu bu işe sokma anne. Ciddiyim. Shaya'nın evine gitmek yok. Onunla özel olarak konuşmaya çalışmak yok. Onunla konuşmak için bahane olarak saçını yaptırmak üzere çalıştığı kuaföre gitmek yok." Kathy'nin yüzündeki mahcup ifade, bunu yapacağından şüphelenmekte haklı olduğunu doğruladı. "Karışmak yok, herhangi bir nedenle değil. İhtiyacım olan son şey bu."

Sonunda yüzü yumuşadı. "Tamam. Bu işin dışında kalacağım. Ama Roni için aynı sözü veremem. Sana karşı ne kadar korumacı olduğunu biliyorsun." Sinsi gülümsemesi Derren'in kıkırdamasına neden oldu.

"Evet, Roni beni koruyor - işte tam da bu yüzden senin için casusluk yapmayacak."

"Shaya ile ilerleme kaydettiğini hissediyor musun?" diye sordu karşısında oturan Amber.

Şifacıya sert bir bakış attı. "Onunla benim aramda geçenleri başka kimseyle tartışmak niyetinde değilim."

"O zaman bu bir hayır demek," diye mırıldandı nefesinin altından.

"Affedersiniz?"

Derin bir nefes verdi. "Annen gibi ben de senin mutlu olmanı istiyorum."

"Yarın gittiğinizde çok mutlu olacağım çünkü o cipte geçireceğim bir geceden fazlası beni öldürecek."

Kathy şaşırılmış görünüyordu. "Amber yüzünden burada uyumayacak mısın? Shaya kesinlikle sıkı bir gemi işletiyor. Onaylıyorum."

Nick annesine sinirli bir bakış fırlattı. "Bana dışarıda uyumamı emretmedi. Bunu yapıyorum çünkü yapılacak en adil şey bu."

"Bence sana kanepesinde yatmayı falan teklif etmemesi çok boktan," dedi Amber. "Ama reddedilmek bir kızın unutacağı bir şey değildir."

Gerçek bu değil miydi? Ama o zaman kolayca anlayabilirdi. Shaya onu defalarca reddetmişti ve her birini beklemesine rağmen hepsi de canını yakmıştı. Bu yüzden ona kanepesini teklif etmemesine şaşırmamıştı. Gerçi Shaya'yı tanıdığından, bunu yapmadığı için muhtemelen kendini biraz suçlu hissedecekti. Altın gibi bir kalbi vardı ve o da bunun bir parçası olmak istiyordu.

Yatağının konforundan yoksun olmasına rağmen, onun tadını ve kokusunu alabilmenin uyumasına yardımcı olacağını düşünmekte haklı olduğu ortaya çıktı. Yine de birkaç yeri ağrıyarak ve baş ağrısı çekerek uyandı. Shaya'yı işe götürebilmek için yıkanması ve üstünü değiştirmesi gerekiyordu, karavana döndü ve herkesi yemek masasında oturmuş Amber'in hazırladığı kocaman kahvaltıyı yerken buldu. Yemek için vakti olmadığından kendi porsiyonunu reddederek yıkanmak, giyinmek ve birkaç hap almak için banyoya çekildi. Sonra karavanın içinden ön kapıya doğru ilerledi, annesinin onunla konuşma girişimlerini savuşturdu ve onunla daha sonra konuşacağına söz verdi. Ön kapıya ulaştığında Amber önünde belirdi ve yolunu kesti.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu sessizce, yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Peki." Amber ona dokunmak için elini uzattığında Amber elini savuşturdu; Amber dokunaklı biri değildi ve Amber da bunu biliyordu. Ayrıca, teninde başka bir dişinin kokusuyla eşine gitmekten daha iyisini biliyordu.

"Gerçekten iyi görünmüyorsun,
Nick." "İyi dedim ya."

"Zekama hakaret etme. Ben bir şifacıyım. Acını hissedebiliyorum."

Diğerlerinin derin bir sohbete dalmış olduğunu görünce, "Sadece başım ağrıyor. Başa çıkabileceğim bir ağrı, bu yüzden iyiyim."

"Haplarla mı?" diye alay etti. "Bırak da acını dindireyim."

Geri çekildi. "Hayır." Çünkü bu ona dokunmasını gerektirecekti ve o zaman Shaya çıldıracaktı. Bunun yerine acıyı tercih ederdi. Ayrıca haplar her an etkisini gösterebilirdi. Amber gözlerini devirdi. "Hadi ama Nick, acı çekiyorsun.

Eminim sadece baş ağrısı da değildir. Çiftleşme dürtüleri de acı veriyor olmalı, çünkü onu sahiplenmene izin vermiyor - ki bence bu çok zalimce. Başlangıçta onu sahiplenmediğin için üzgün olduğumu biliyorum ama sen her şeyden vazgeçtin ve-"

"Amber, bu benimle Shaya arasında," diye kesin bir dille belirtti.

Ona hafif bir gülümseme verdi. "Ben senin arkadaşını Nick. Acı çekmeni istemiyorum. Mutlu olmanı istiyorum."

"Shaya beni mutlu ediyor."

"Benim durduğum yerden öyle görünmüyor."

Shaya dışarı çıktığında görünürde Nick'in olmadığını fark ettiğinde, on beş dakika erken geldiği için şaşırmamıştı. Bunun dakikliği üzerinde çalıştığı için olduğunu söylemek isterdi ama gerçek şu ki Nick'in bu sabah bir noktada kıyafetlerini değiştirmek ve temizlenmek için karavana girmesi gerektiğini biliyordu ve Amber'ın onun etrafında olması fikrinden hoşlanmamıştı. Evet, Shaya'nın onunla çiftleşmek istemediği düşünülürse bu önemsiz olmalıydı ama hoşuna gitse de gitmese de bu önemliydi.

Başka bir dişiyle eşleşme fikri acı verici olmaktan başka nasıl bir şey olabilirdi?

Endişesi ve huzursuzluğu ona ihtiyacı olan atılımı sağlamış ve hareketlerini hızlandırmıştı. Kurdu onu görmek, diğer dişiden uzaklaştırmak için sabırsızlanıyor ve Shaya'yı ona gitmeye teşvik ediyordu. Ancak Shaya karavana yaklaştığında, konuşan iki sesle donup kaldı.

"Shaya beni mutlu ediyor."

"Benim durduğum yerden öyle görünmüyor."
Amber. Sürtük.

İçeri dalıp varlığını belli etmektense Shaya kılını bile kıpırdatmadı, dikkatle dinlemeye ve konuşmanın nasıl geliştiğini duymaya niyetliydi. Amber ve Nick'le olan "arkadaşlığı" hakkında daha fazla şey öğrenmenin en iyi yolu buydu. Kurdu aynı fikirde değildi - oraya dalmak ve baskın kurt olsun ya da olmasın dişiye dişlerini göstermek istiyordu.

O sırada Nick'i duydu; sesi yumuşak ve nazikti - Shaya'nın hoşuna gitmeyecek kadar yumuşak ve nazik. "Bu kadar erken saatte uyanık ne yapıyorsun? Her zaman geç uyuyan biriydin."

Sessiz, çingırağı andıran bir kahkaha, içinde bir parça çapkınlık barındırıyordu. "Bu doğru. O kadar çok şey oluyor ki ve mahkeme duruşması da yaklaşıyor... Bu herkesin uykusunu kaçırmaya yeter. Roni seni çok özledi. Ben de öyle."

"Oh, beni özledin, ha? Güzel. Ben de seni özledim."

Kızgın öfke Shaya'nın ve kurdunun içine doldu. Canını yakan sadece Nick'in sözleri değil, duygularının derinliğiydi. Amber'a çok değer verdiği belliydi.

"Keşke eve dönsen, Nick,"-oh, şimdi de öyle mi yaptı?"- "Jon Alfa olarak harika, ama sensiz orası aynı değil. Herkes seni özlüyor. Eve dönersen Roni'nin ne kadar sevineceğini biliyorsun."

Kısa bir duraklama. Sonra yine aynı yumuşak, nazik sesle konuştu. "Demek hâlâ oranın okşanmasından hoşlanıyorsun."

Shaya'nın zihninde bir öfke patlaması patladı ve vücudunda zum yaptı. İkisini de katledecekti! Amber'ı bir sürtük olduğu için, Nick'i de geldiğinden beri verdiği her söze ihanet ettiği için. Saniyeler içinde merdivenleri çıktı ve ön kapıyı açtı. Sersemlemiş bir halde durdu ve kaşlarını çattı. Nick gri vinyl zeminde çömelmiş, hâlâ kurt formunda olan Roni'yi okşadığı yerden başını kaldırıp ona baktı. İşte o zaman her şey yerli yerine oturdu. Amber'la konuşmuyordu, Roni'yle konuşuyordu.

Amber ise Roni'ye bakıp sohbet ediyordu. Rahatlama Shaya'nın üzerine çöktü ve öfkesinin azalmasını sağladı. Kurdu tamamen rahatlamamıştı; odağı Amber'daydı, her şeye burnunu sokan kaltakta.

Shaya'nın kızgınlığını hisseden Nick kaşlarını çatı. "Her şey yolunda mı, bebeğim?"

Shaya kısa süreli panik atağını atlatmaya çalışırken gülümsemeye zorlandı. "Dışarıda beklemiyordun. Sadece bir sorun olup olmadığına bakmaya geldim." Roni'nin ona inanmadığını anlayabiliyordu, belki Roni de inanmamıştı çünkü Shaya'nın yanına geldi ve destekleyici bir hareketle bacağına sürtündü. Sonra neredeyse koruyucu bir tavırla Shaya'nın önüne oturup Amber'e baktı, sanki sadakatinin tam olarak nerede yattığını belli eder gibiydi. Bunu takdir eden Shaya uzandı ve dişi kurdun boynunu okşadı. Gözlerin üzerinde olduğunu hisseden Shaya bakışlarını Kathy ve Derren'e doğru kaldırarak ikisine de garip bir gülümseme attı. O anda kendini bu kadar dengesiz hissetmiyor olsaydı, karavanın beklediğinden çok daha lüks olduğunu söyleyebilirdi.

Nick'in gözleri Shaya'dan Roni'ye, oradan Amber'a ve tekrar Shaya'ya kaydı. Shaya çiftleşmemiş bir dişi olarak Amber tarafından biraz tehdit edildiğini hissetse şaşırmazdı; sahiplenici damarının kıskanç bir tepkiyi tetiklemesi gayet doğaldı. Ama Shaya'nın kendisinden başka birini istediği izlenimine kapılmasını da istemiyordu. Bu yüzden ayağı kalkarak hemen onun yanına gitti. "Hadi bebeğim, seni işe bırakayım." Shaya bir kez başını salladı ama sanki oyalanmak niyetinde olmadığından emin olmak istercesine kıpırdamadı.

Roni, Nick'in elini hafifçe okşadıktan sonra, Bruce'u yoldan çekerek televizyona doğru koşturaya başladı. Nick, Amber'a dönüp bakmadan Shaya'yı karavanın dışına çıkardı. Arabanın mahremiyetine girene kadar konuşmadı. "Bizim için kendini güvensiz hissetmene hiç gerek yok. Senden başka kimseyi istemiyorum."

Neredeyse, "Biz diye bir şey yok," diye çıkışacaktı ama onun yerine kendini itiraf ederken buldu: "İkinizin de konuştuğunu duydum. Bunları Amber'a söylediğini sanıyordum, Roni'ye değil."

Şüphesini doğrulayan ve Amber'ın kendisine karşı dürüst olmasından memnun olan Nick, elini uzatıp onun ensesini yoğurdu. "Amber'la aramda hiçbir zaman hiçbir şey olmadı ve olmayacak."

"Seni istiyor." Kadının yüz ifadesi onu inkâr etmeye cesaretlendirdi.

Kadını şaşırtan bir şekilde, adamın kafası gerçekten karışmış görünüyordu.

"Biraz... aşırı sevecen olduğunu biliyorum, ama hepsi bu. Herkese karşı böyledir."

Shaya homurdandı. "Güven bana, o seni istiyor."

Bu Nick'e hiç mantıklı gelmemişti çünkü baskın dişiler bir erkeği istediklerinde hiç de belli belirsiz davranmazlardı. "Hiç sanmıyorum bebeğim. Amber bana ilgilendiğine dair en ufak bir işaret bile vermedi; baskın dişiler oldukça açık sözlüdür."

Tamam, Shaya bunu kabul edebilirdi. "Kıskanması için aklına başka bir neden gelirse bana söyle."

Nick hâlâ ikna olmamıştı ama Shaya'yla tartışmaya da niyeti yoktu. "Her halükârda bugün gidiyorlar. Ne yazık ki fazla uzakta olmayacaklar. Annem bir süre yerel bir şekil değiştiren motelinde kalmak istiyor ama merak etme, seni yalnız bırakacaktır."

Aslında Shaya'nın tepkisini yumuşatmak umuduyla annesini ona bir tür karakter referansı vermeye teşvik etmemesine biraz şaşırmıştı. Sadece bir dakika sürdükten sonra aniden arabayı durdurduğunda, Shaya şaşkınlıkla kaşlarını çattı. Sonra Starbucks'ın dışında olduklarını fark etti.

"Ben gidip kahve getirene kadar burada bekle. Bu sabah karamelli macchiato'nu benden almadın ve bu kabul edilemez."

Duygulanmış olmasına rağmen gözlerini devirdi. "Sanırım bir sabah için kahvesiz idare edebilirim."

"Ama bunu istemiyorsun ve buna ihtiyacın da yok, o zaman neden yapmak zorunda olarsın ki?"

Bununla birlikte arabadan inip içeri girdi ve Shaya'yı mutlu, şaşkın ve kızgın gibi çelişkili duygular içinde bıraktı. Mutluydu çünkü yaptığı küçük şeylerle onu bu hale getirmişti. Kafası karışıkta çünkü kendine onunla birlikte olmak istemediğini söylese de artık bundan o kadar da emin değildi. Ve kızgındı çünkü onun kendisini mutlu etmesini istemiyordu... yoksa istiyor muydu?

Gerçekten de kendini toparlaması gerekiyordu. Onu neden reddettiğini kendine hatırlatması gerekiyordu. Aslında, sabahının çoğunu işte tam da bunu yapmaya çalışarak geçirdi, ama ondan başka bir hediye geldiğinde bunu sudan çıkardı. Romantik, pahalı ya da klişe bir şey değildi. Hayır. Bu bir Ölü Fred kalemliğıydi. Ölü bir beden şeklindeki kırmızı silikon kauçuk parçasını sapladığınızda, kalemi tam orada öylece tutuyordu.

Belli ki onun sürekli kalem kaybetme huyunu hatırlamıştı ve bunun evdeki koridor telefonunun yanına çok yakışacağını biliyordu. Nick'in notu, lastik cismi onunmuş gibi davranmasını ve tüm öfkesini kalemliğı defalarca bıçaklayarak çıkarmasını önermişti. O da öyle yaptı. Oldukça tedavi ediciydi. Kent de erkek arkadaşının annesiymiş gibi davranarak bunu denedi. Nick yine onu güldürmüştü. Salak herif. Daha sonra moladayken ondan bir mesaj almıştı:

Beni mi özledin?

Kendi kendine asla ama asla onun mesajlarına cevap vermeyeceğine ve sinir bozucu davranışlarını teşvik etmeyeceğine dair söz vermiş olmasına rağmen, kendini cevap verirken bulmuştu:

Maalesef, evet, son zamanlarda nişan alamıyorum - ya öyle ya da yeni bir tüfeğe ihtiyacım var.

Sonra bir yanıt beklemeye koyuldu - "bekleme" kısmına sinirlenmişti ama elinden bir şey gelmiyordu. Çok geçmeden bir cevap aldı:

Nasıl olduğunuzu ve bugün meşgul olup olmadığınızı sorardım ama bu yeni dürbünler harika çalışıyor; tüm yoğun araştırmacılar için "olmazsa olmaz".

Ve bir kez daha gülümsemeye karşı koyuyordu. Bir kez daha başarısız oldu. Onu daha da sinirlendiren şey, öğle yemeğinde salona geldiğinde onu gördüğüne memnun olmasıydı.

Görünüşe göre Paisley de öyleydi, çünkü Paisley hemen onun yanına gelmiş, Shaya'ya doğru ilerlerken onu takip ediyordu. "Randevu almak için mi buradasınız efendim, yoksa-"

Nick Paisley'ye baktı. "Buraya saçımı yaptırmaya gelmedim. Ben Shaya'nın-"

"Erkek arkadaşım," diye geveledi Shaya, Nick "eş" terimini kullanamadan ve karşılığında tamamen insan olmadığını açıklayamadan önce. Shaya'nın dün gece Nick'in onun eşi olduğunu söylemediği için homurdanmasından sonra, Nick bu kez şüphesiz açık konuşacaktı.

Paisley'nin şaşkın bakışları Shaya'ya yöneldi. "Erkek arkadaş mı?"

Eğer arkadaş deseydi, Nick'i çok kızdırırdı. "Erkek arkadaş" onu yatıştırır ve daha fazlasını söylemesini engellerdi. Sıradan bir gülümsemeye zorlayarak başını salladı. "Nick, burada ne işin var?"

Shaya'nın şekil değiştiren kanını iş arkadaşından sakladığını anlayan Nick konuyu kapattı. Yaklaştı ve

saçlarıyla oynamaya başladı. "Benimle öğle yemeği ye."

Bu bir rica ya da davet değildi, yumuşak bir emirdi. "Yapamam, şu anda bir müşterim geliyor."

"Bekleyeceğim. İstedığımı elde etmek söz konusu olduğunda çok sabırlı olabilirim."

Adamın öğle yemeğinden daha fazlasından bahsettiğini biliyordu. Hem kendisinin hem de kurdunun onun ısrarını ve kararlılığını çekici bulmasından tedirgin olan Shaya neredeyse hırlayacaktı. Onu işe bırakması, ona yemek pişirmesi ya da hediyeler alması başka bir şeydi. Onunla bir yere gitmek tamamen farklıydı -bu bir randevu olmayabilirdi ama sayılacak kadar yakındı. "Nick, sanmıyorum-"

Nick bir parmağını kızın ağzına götürdü. Kızın direneceğini tahmin etmişti ve nedenini de anlıyordu. Ama güvenilir olduğunu kanıtlama fırsatı bulamazsa onun güvenini kazanamazdı. Bu da birlikte zaman geçirmeleri anlamına geliyordu. "Shay, yemek yemelisin. Benim de yemem lazım. Birlikte yemek yemek çok mantıklı."

Kurnaz pislik her şeyi çok basit ve masum gösteriyordu. Nick'in özelliği şuydu: Birçok alfa gibi zorba, baskıcı ve zalim değildi. Çoğunlukla egemenliğini ince ve yumuşak bir şekilde ifade eder ve uygulardı. Sözleriyle ve etkileriyle liderlik ediyor, kendi istediğini elde edeceğine dair sakin bir güvence yansıtıyor ve bunu elde etmek için sesini yükseltmesine veya kimsenin gözünü korkutmasına gerek kalmıyordu. Kendisinden yayılan güç, istediğini yapmayı reddeden herkesin icabına bakabilecek kapasitede olduğu konusunda da uyarıyordu.

Onun gücünün ve incelikli hâkimiyetinin tahrik edici olmadığını söyleyebilmeyi isterdi ama kesinlikle öyleydi. Daha önce hiç deneyimlemediği bir emniyet, güvenlik ve cinsel tatmin vaat ediyordu. Ses tonu güven verici olabilirdi ama muzip ifadesi hiç de öyle değildi. "Kent bundan hoşlanmayabilir eğer ben-"

Arkadaşı ve patronu umursamaz bir tavırla elini salladı. "Benim için sorun değil. Endişelenmene gerek yok." Hain.

Memnun olan Nick, Kent'e başıyla onay verdikten sonra Shaya'ya döndü. "Resepsiyon masasının yanındaki sandalyede bekliyor olacağım. İşin bittiğinde gidebiliriz."

Shaya başka bir şey söyleyemeden gitmişti. Shaya çalıştığı süre boyunca onu izledi. Hiçbir şeyi kaçırmayan gözlerle, ona olan ihtiyacından hiçbir şey saklamayan gözlerle onu izledi. Paisley ilk kez Shaya çalışırken başında dikilmiyordu. Eğer Paisley zamanını Nick'le flört ederek geçirmeseydi bu iyi bir şey olurdu. Ama Shaya sarışının davranışına şaşırmamıştı. Nick'in sessiz özgüveni, kendinden eminliği, ham çekiciliği ve sakın girişkenliği bir araya gelerek her kadının ilgisini çekecek bir paket oluşturmuştu.

Shaya geçmişte de baskın erkek kurtlarla birlikte olmuştu ama onların baskınlığı Nick'in seviyesine yaklaşamamıştı bile. Ayrıca, onun gibi değillerdi. Ne zaman bir sorun çıksa, bu hiçbir zaman onların hatası olmamıştı - hayır, her zaman başkasının hatası olmuştu. Dominant kurtlar böyle olabilirdi, herhangi bir zayıflığı kabul edemeyecek kadar gururlu ve egoist. Ama özür dilemek gerçekten zayıflık değildi, değil mi? Hatalı olduğunu kabul etmek, bir hata yaptığını kabul etmek güç isterdi. Ve Nick kendi eylemlerinden sorumlu olacak, suçu kabul edecek ve özür dileyecek kadar güçlü, yeterince erkek ve yetişkindi. Ve özür diledi.

Benzer şekilde, geçmişteki partnerleri de kendi istediklerini yaptırmak için ona zorbalık etmeye çalışmışlardı. Shaya itaatkâr bir kurt olabilirdi ama zayıf fikirli değildi ve en az baskın kurtlar kadar, hatta onlardan daha sağlam bir omurgası vardı. Buna saygı duymak ve ona eşitleri gibi davranmak yerine, bu ortaklar onun itaatkâr olmasının kendi fikrine sahip olmaması gerektiği anlamına geldiğini düşünmüş ve onu domine etmeye çalışmışlardı.

Öte yandan Nick tamamen farklıydı. Elbette o işlerin kendi istediği gibi gitmesini ve

İtaat etti, ama direndiğinde ona kızmadı. Bunun yerine, onu ikna etti ve iradesini ustaca kullandı - onun isteklerini kabul ederken, yine de kendi istediğini elde etmek için çalıştı, onun direnişinden hiçbir şekilde rahatsız olmadı. Ona kendi kişiliği olabilmesi için alan tanımıştı. Kız bunu beklemiyordu.

Müşterisiyle işi biter bitmez Nick ayağa kalktı. Sonra tabii ki altmış iki yaşındaki müşterisi onu fark etti. "Bu senin adamın mı?" Vivien kıkırdadı ve Shaya'ya bilmiş bir gülümseme verdi. "Artık onları böyle yapmadıklarını sanıyordum. Bu kadar erkeksi biri her kadına kendini kadınsı hissettirir. Şu geniş omuzlara ve şu şeytani yakışıklı yüze bak. Sen şanslısın. Ama o da öyle. Umarım ona iyi davranmayı düşünüyorsundur," dedi Vivien ödeme yapmak için resepsiyona giderken. "O özel bir kız." Nick'in gülümsemesi kadının kızarmasına neden oldu.

"Aynı fikirdeyim. İşte bu yüzden ona sahip olmalıyım. Tamamen benim olana kadar peşini bırakmayacağım."

Vivien gülümseyerek Shaya'ya döndü ve eline zorla bir bahşiş tutuşturdu. "Ondan hoşlanıyorum. Eğer kırk yaş daha genç olsaydım..." Dışarı çıkarken hülyalı bir iç çekti ve Nick'in sırtmasına neden oldu.

Shaya yaklaştığında Nick sessizce, "Ciddiyim, biliyorsun," dedi. "Sana sahip olana kadar bütün bunları durdurmayacağım."

Sesi alçak ve gergindi. "Yaptığın şeyi telafi edemezsin. Bunu düzeltemezsin." Adamın sırtışı bozulmadığında şaşırdı.

"Kanıtla."

"Ha?"

"Düzeltmeye çalışırken benimle kavga etme. Bana bunun bir fark yaratmadığını göster." Elini uzattı ama başka biri olsa bu bir davet olabilirdi ama Nick için bu bir meydan okumaydı. Shaya hiçbir zaman bir meydan okumadan geri adım atacak biri olmamıştı. Ayrıca, varlığının her zerresiyle istediği ve sadece varlığıyla bile onu azdırabilecek bir adamla öğle yemeği yemenin ne zararı olabilirdi ki? Çok fena sikilmişti.

Keşke sikilseydim diyorsun, kadının o cüretkâr tarafıyla dalga geçiyorsun.

Şimdi senin saçmalıklarının zamanı değil, diye sertçe karşılık verdi.

Tereddütle elini onun elinin içine koydu ve parmaklarını birbirine geçirirken onay ve gurur dolu bir gülümsemeye karşılaştı. Nick'in sırf bu ödüllendirici gülümsemeyi görmek için insanlara her şeyi yaptırabileceğine bahse girerdi. Kent çantasını ona verdikten sonra Nick onu Mercedes'ine götürdü ve yolcu kapısını açtı. Tam o anda tereddüt etti, birlikte zaman geçirmelerine izin vermenin, bir meydan okumayı geri çevirmemekten duyduğu gurura değip değmeyeceğini düşündü. Nick'in hayatına girme çabasına etkin bir şekilde yardım ediyordu.

Çenesine dokunan bir başparmak hissi onu düşüncelerinden kopardı. Nick'in ifadesi nazikti ama konuştuğunda uzlaşmaya yer yoktu.

"Arabaya, bebeğim."

Adamın ses tonundaki doğal hâkimiyet karşısında vücudunu bir ürperti kapladı. Daha da kötüsü, burnunu boynunun kıvrımında gezdirdi, derin derin içine çekti ve neredeyse dizlerinin bükülmesine neden olacak bir yalamayla devam etti. Ama çabalarının hiçbir fark yaratmadığına onu inandırmak zorundaydı, diye hatırlattı kendine. Bunun doğru olmaması önemli değildi - böyle düşünmesini sağlamalıydı ki bir an önce gitsin, çünkü gidecekti. Bacaklarının onu daha fazla taşıyamayacağını bildiğinden, yolcu koltuğuna kayd. Adam ona o ödüllendirici gülümsemelerinden birini daha verdi.

Arabayı arkadaşça bir sessizlik içinde sürdüler, ancak ara sıra Nick ona bakıyor ve sanki aklının başka bir yerde olmadığından emin olmak istermiş gibi bakışlarıyla buluşmasını bekliyordu. Nick'in güçlü, heybetli bir kişiliğe sahip olmasına ve oldukça gergin olabilmesine rağmen varlığını boşucu bulmaması onu şaşırtmıştı. Eğer o olmasaydı

Shaya onu uzak tutmak için bu kadar çaba sarf etse, onun yanında kendini rahat hissedebilirdi.

Lokantaya vardıklarında Nick bileğini eliyle sahiplenerek zincirledi ve girişe doğru yürürlerken onu yanında tuttu. Fiziksel temas, kurdunun tipik karanlık ruh halini daha da canlandırmaya yaradı. Kız ona tuhaf bir bakış attı ve tutuşunun gücünü test etti. Tutuşu gevşemeyince teslimiyetle içini çekti -sanki bu durumda yapılacak en kolay şey onu şımartmakmış gibi. Öyleydi de.

Garsona siparişlerini verdikten sonra Shaya konuştu. "Sabah ne yaptınız?"

Nick onun karşısındaki koltuğuna oturdu ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Önce Derren ve ben kurt formlarımızla şehrin kenarındaki ormanda koşmaya çıktık. Daha sonra Bruce'u yerel parkta yürüyüşe çıkardık. Sonra da Nazi'nin peşimize taktığı iki kurdu kaybederek biraz eğlendik."

Shaya içten içe, otururken bile güçlü duruşunu nasıl koruduğuna hayret ederek başını salladı; başı yukarıda, göğsü dışarıda, karnı içine çekilmiş, ayakları birbirinden ayıktı. Sonra söyledikleri içine işledi ve gözleri büyüdü. "Seni takip eden adamları mı var?"

Nick tek omzunu silkti. "Onun bölgesinde bir yabancıyım. Burada ne yaptığımı öğrenmek istedi." Av koruma alanı hakkında konuşarak onu endişelendirmeye gerek görmüyordu. İnsanlar onun kendilerinden biri olduğuna inandığı sürece güvendediydi.

"Belki de isyancılara yardım edeceğinden, onları organize edeceğinden ve düzgün bir sürü haline getireceğinden endişeleniyordur. Yapacak mısın?"

"Hayır. Sana söyledim: Sen benim için bir sürüye dahil olmaktan daha önemlisin."

"Alfa olmayı özlemediğine inanmamı mı bekliyorsun? Eski bölgeni, aileni ve arkadaşlarını özlemediğine? Annen ve kız kardeşin ziyarete geldi ama erkek kardeşin hâlâ orada."

Nick elini kaldırdı. "Üç şey var. Bir, ben asla Alfa olmak istemedim. İki, ailem benim için önemli ama sen de öylesin. Üç, benim hiç arkadaşım yok."

Şaşkınlıkla gözlerini iki kez kırıştırdı. "Arkadaşım yok da ne demek?"

"Aynen dediğim gibi."

"O zaman Derren ne?"

"Başımın belası. Sana söyledim, arkadaşlıktan hoşlanmıyorum - tabii ki seninki hariç." Onun yanında olmaktan gerçekten keyif alıyordu. Kurdu da bundan hoşlanıyordu, hatta o yanındayken biraz rahatlıyordu.

Arkadaştan hoşlanmayan bir şekil değiştiren... Evet, bu kesinlikle yeni bir şeydi. "Bunun tuhaf olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Omuz silkti. "Hiçbir zaman sosyal diyebileceğin biri olmadım. Ama ıslahevinden çıktığımda... diğer insanlarla ilişki kurabileceğimi hissetmedim. Derren, tabii. Ama diğerleri... onlar gençlik yıllarını randevulara giderek, balolara katılarak ve partilere gizlice giderek geçirdiler. Ben o yılları hapisanede hayatta kalmaya çalışarak geçirdim."

Kurdu bu fikir karşısında hırladı, Shaya'dan daha fazla hoşlanmamıştı. O kadar gerçekçi konuşmuştu ki, kendisi için üzüldüğüne dair hiçbir his yoktu ve bu onun için her şeyi daha da yürek burkucu hale getirmişti. "Oraların nasıl yerler olduğuna dair hikâyeler duymuştum. Hikayelerde anlatıldığı kadar kötü mü?"

"Şekil değiştiren ıslahevleri, belediye başkanlarının haklarınızı elinizden alan ve hayatınızı tamamen kontrol eden hasta ruhlu hapisane gardiyanları olduğu tersine çevrilmiş topluluklardır. Ama endişelenmeniz gereken sadece onlar değil. 'Mahkum kodu' diyebileceğiniz bir şey var - bunu ihlal ederseniz kendi türünüz tarafından öldürülebilirsiniz. Savaşmak hayatta kalmak için bir araç haline geliyor. Gittiğim merkez... bizi rehabilite etmekle ilgilenmiyordu, iyi uyum sağlamış yetişkinler olmamıza yardımcı olmayı amaçlamıyordu. Tek yaptığı öfke, nefret ve intikam açlığı doğurmaktı. Öte yandan, orası

sana sokakta nasıl akıllı olunacağını, en kötü koşullarda nasıl hayatta kalınacağını öğretecek." Ona acımasız bir gülümseme verdi. "Dediğim gibi, sana anlatacak güzel hikâyelerim yok."

"Belki hâlâ onları duymak istiyorumdur."

"Beni uzak tutmaya çalışmak için daha fazla nedenin olsun diye mi?" Başını iki yana salladı. "Sen çok önemlisin. Sana sahip olmalıyım."

"Bunun sadece gurur, inatçılık ve sahiplenme olmadığına emin misin? Ne de olsa alfa olmanın ve çiftleşme dürtülerinin getirdiği bir şey bu. Yani, neredeyse Dom'a saldırıyordun-" Adam öne doğru eğilip parmağını dudaklarına götürünce durdu.

"Onun adını söyleme, Shay. O çapkını öldürmemenin ne kadar zor olduğunu bilemezsin."

Gözlerindeki acıyı fark etmemiş olsaydı, bu yorumundan dolayı onu tersleyebilirdi. Dominic'le birlikte olma fikrinin onu incittiğini fark etti. Sadece sahiplenme içgüdülerini incitmemiştir. Bu onu incitmişti. Belki de umursamamalıydı ama sonra Nick'in onu ilk gördüğünden beri kimseyle çıkmadığını hatırladı. O acıya ve ihanet gibi hissettiren şeye rağmen, onun Dominic'le birlikte olduğunu düşündüğünde başka bir kadından teselli bile istememiştir. "O sadece bir arkadaş. Hep öyle oldu."

"Biliyorum. Eski sürü arkadaşın Ryan bana bu konuda güvence verdi." "Ryan mı?"

"Onu bir gece kulüpte flört ederken gördüm. Sanırım Ryan sürü arkadaşına saldıracağımdan endişelendi.

-ki öyleydin- bu yüzden bana biraz mantık aşılama için gerçekleri anlattı. Ryan daha sonra Shaya'nın eşini incitmekten nefret edeceğini söyledi, bu yüzden çapkını rahat bırakabilirsem harika olur. Yine de onun adını söylediğini duymak seni ısırmak istememe neden oluyor." Onu işaretlemek, Dominic'e ait olmadığını, ona ait olduğunu hatırlatmak için. "Sanırım bu hoşuna giderdi."

Kızardı ve gülümsemesini bastırarak, "Siktir git," diye tersledi.

"Ne, şimdi mi demek istiyorsun? Tüm bu insanların önünde mi? Sanırım yapabilirim."

Kadın adamın kolunu tokatladı ve adam güldü. Konuyu değiştirmeye hevesli bir şekilde, "Birkaç arkadaş edinmelisin. Arkadaşıktan hoşlansan da hoşlanmasan da arkadaş edinmek önemlidir."

"Sen varken neden arkadaş isteyeyim ki?"

"Bana sahip değilsin."

"Yapacağım. Bundan bu kadar emin olmamı sağlayan şeyin ne olduğunu bilmek ister misin? Çünkü başka hiçbir durum benim için kabul edilebilir değil." Hayatı onsuz çok sıkıcı geçmişti. Buna geri dönmek istemiyordu. Onunla tartışmak bile ona yaşadığını hissettiriyordu. Kurdunun neşeli bir ruh hali içinde olması çok tuhaf bir duyguydu ama ona yaptığı şey de buydu. "Söyleyeceğin ya da yapacağın hiçbir şey beni pes ettirmeyecek. Dediğim gibi, sen benim için çok önemlisin. Bunu ne kadar çabuk kabul edersen, ikimiz de o kadar mutlu oluruz."

Nick'in ses tonundaki ve ifadesindeki kararlılık adeta kadının kurdunu okşuyordu. Yemekleri geldiğinde Nick'in sohbete olan ilgisi sona ermiş gibi görünüyordu. Normal bir insan olsa bunun nedeni yemeğini yemeye hazır olması olabilirdi. Ama Nick normal değildi ve görünüşe göre asıl istediği aralarındaki cinsel gerilimin seviyesini yükseltmekti. Eğer onu beslemiyor ve ağzının hareketinden etkilenmiş gibi çiğnemesini izlemiyorsa, elini tutuyor ve onunla oynuyor ya da avucunu ısıırıyordu. Tüm bunların arasında uzanıp saçının telleriyle oynuyor ya da yemeğini paylaşmayı sevmediğini bildiği için kızartmalarından bir kısmını kapıyordu. Sonra masanın altında ayak oyunu oynamayı denerdi, ama kız sabrını kaybedip onun ayağına sertçe bastıktan sonra, bunun yerine birbirlerini şakacı bir şekilde tekmelemeye başladılar.

Shaya gerçekten de eğlendiğini fark edince şok olmuştu. Yüzü kızarmaktansa gülmeye ve gülümsemeye daha çok zaman ayırıyordu ki, aklından geçen iğrenç düşünceler düşünüldüğünde bu hiç de azımsanacak bir şey değildi. Elbette bu gülümseme

Arabaya doğru yürüdüklerinde, nefret dolu bakışlarını Nick'in üzerine dikmiş, soğuk gözlü ve ukala yüzlü bir insanın iki erkekle birlikte orada beklediğini görünce biraz soldu. Onları geçen geceki aşırı insanlardan bazıları olarak tanıdı.

Nick liderin soğuk bakışlarını kolayca yakaladığında hiç şaşırmadı, en ufak bir korkuya kapılmamıştı. Nick'in koruyucu bir hareketle hafifçe önünde durması da onu şaşırtmamıştı. Derren, beklendiği gibi Nick'in diğer tarafında birdenbire ortaya çıkmış gibiydi. Onu şaşırtan şey, hem Nick'ten hem de Derren'den yayılan öfkeydi. Elbette insanlar acımasız ve önyargılıydı ama bu... bu öfkenin farklı bir kaynağı vardı.

İnsan Shaya'ya gülümseyerek onu ürküttü. "Nick'in sevgilisi olduğun benim için çok açık. Benim için net olmayan şey ise onun bir hayvan olduğunu bilip bilmediğin."

"Şekil değiştiren olmak insanı hayvan yapmaz," diye cevap verdi. Kurdu ona dişlerini gösterdi.

"Demek sen bir şekil değiştiren hayranısın." İnsanların hepsi güldü. "Etrafta onlardan çok var."

Tam onu düzeltecek ve yarı şekil değiştiren olduğunu ve bundan gurur duyduğunu söyleyecekti ki Nick elini tuttu ve hafifçe sıktı. Sinyali anlamıştı: Onu hedef almaları ihtimaline karşı bilmelerini istemiyordu. O da istemiyordu ama lanet olsun, bu onun gururunu incitmişti.

"Onun insanlık dışı olması seni nasıl rahatsız etmez? Sen ırkımıza ihanet eden birisin."

"Ve sen bir pedofil, tecavüzcü ve sadistsin... değil mi Logan?" dedi Derren ve cümlesini dişlerini göstererek bitirdi. "Hatırladığım kadarıyla küçük erkek çocuklarına düşkünlüğün var."

Bu yorumun anlamı kafasına iyice yerleşince Shaya'nın içine bir şok çöktü. Şimdi Nick ve Derren'in onu nereden tanıdıklarını anlamıştı, tıpkı Nick ve Derren'in öfkesinin kaynağını anladığı gibi. Ayrıca Logan'ın Nick'i ya da Derren'i istismar etmeyi başarmış olması halinde

Derren, konuşmasına izin vermezlerdi, gözünü kırpmadan ölmüş olurdu. Ve o da alkışlayarak izlerdi. Hasta piç.

Logan'ın dikkati Derren'e yöneldi. Gözlerini kıstı, yüzünde nostaljik bir ifade vardı. "Onun muhafızının sen olduğunu bilmeliydim. Onu hep takip ederdin."

"Sen de öyle." Derren başını eğdi. "Ama ilk başta diğer gardiyanlar gibi değildin, değil mi? Hayır, başlangıçta o yerde yapılan işkencelere katılmadın. Ama sonra sonunda pes ettin ve bundan hoşlandığını fark ettin. Ama hoşunuza gitmesinden nefret ettiniz, böyle iğrenç şeylerden zevk almanızdan nefret ettiniz. Kafanızın içindeki küçük bir ses size bunun yanlış olduğunu hatırlattı. Yani bu başkasının hatası olmalıydı, değil mi? Onlara karşı sertleşmen ve kendini durduramaman şekil değiştirenlerin suçu olmalıydı. İşte bu yüzden bizden gerçekten nefret ediyorsun - o yerde şekil değiştirenlere yaptıkların gerçekte kim olduğunu ve arzularının ne kadar hastalıklı olduğunu görmeni sağladı. Gerçek şu ki, siz de insanlara zarar vermek için aynı arzuya sahipsiniz, değil mi? Toplumdan izole edilmesi gereken insanlar sizin gibi hasta orospu çocuklarıdır."

Bu noktada Logan morun tuhaf bir tonuna bürünmüş ve neredeyse nefes nefese kalmıştı. Diğer insanlar rahatsız ve şaşkın görünüyordu. "Yasalar yerine getirilecek, bundan hiç şüpheleniz olmasın."

"Belki de yaparlar," dedi Nick. Onu Logan'a oyunla ilgili suçlamalar yöneltmekten alıkoyan tek şey, bu oyunun arkasındaki insanları sinirlendirmek istememesiydi. Eğer Logan bu işe karıştıysa, onlara söyleyecekti. "Ama sen her zaman yaşama hakkını uzun zaman önce kaybetmiş kötü bir piç olarak kalacaksın."

Nick'in sesindeki ipeksi tehdit karşısında hem Shaya hem de kurdu ürperdi.

"Şimdi geri çekil lan," diye hırladı Nick. İnsanlar çok akıllıca davranarak minibüslerine döndüler. Arabayı sürmediler, açıkça onun peşinde kalmaya niyetliydiler.

Shaya kararlı bir şekilde, "Başka bir insanı, özellikle de bir çocuğu istismar eden hiç kimse yaşamayı hak etmez," dedi. "Hiç kimse. Ama ona saldırmamız için sizi kandırmasına izin veremezsiniz."

Nick bir eliyle onun saçlarını okşadı. "Biliyorum. Merak etme, sabırlı olabilirim. Hadi gidelim, öğle yemeği saatin bitti ve işe dönmen gerekiyor."

Arabaya binip emniyet kemerini taktıktan sonra Shaya durumu düşünürken başını öne eğdi. "Yani... Nazi kurtlarından ikisi sizi izliyor, insan radikaller sizi takip ediyor ve ayrıca etrafınızda dolaşan asiler var."

Nick gülümsedi, ama ruh hali kasvetliydi. O anda onu sadece Shaya gülümsetebilirdi. "Arkadaş edinmemi istediğini sanıyordum."

"Bu hiç de eğlenceli değil. Peşinizde tehlikeli insanlar var."

İfadesi sertti, "Endişelendiğin buysa, sana zarar vermelerine izin vermeyeceğim" diye güvence verdi.

Gözlerini devirdi. "Asıl senin için endişeleniyorum Beavis."

Nick yine gülümsedi. "Önemsediğini biliyordum."

Daha sonra kapanış saatinde onu işten eve bırakmak için ortaya çıktığında Shaya için sürpriz olmadı. Shaya direndi elbette... ama dürüst olmak gerekirse, istediğinden çok yapması gerektiğini düşündüğü için direndi. Adam onunla iyi oynadı, onu eve bırakmanın tamamen masum bir şey olduğuna dair kendi sözlerini ona karşı kullandı. Ayrıca "bana hiçbir fark yaratmadığımı göster" numarasını da yaptı. Piç herif bu işte iyiydi.

Dakikalar sonra, oflaya puflaya yolcu koltuğuna oturdu. Anında, bolonezin nefis kokusu etrafını sardı. Onun için yemek yapmıştı. Yine. Pislik herif. "Biliyorsun, kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım," dedi adam arabanın içinde ona katıldığında.

"Bu sizin için yemek yapamayacağım ve akşamınızı kolaylaştıramayacağım anlamına gelmiyor, değil mi?"

"Öğle yemeği saatime zaten el koymuştun. Bu senin için yeterli değil miydi?"

"Hayır."

Başını iki yana salladı. "Çok bencilsin."

"Bencilce değil, bebeğim." Yüz ifadesi tamamen masumdu. "Ben sadece her şeyin kendi istediğim gibi olmasını isterim. Öyle oldukları sürece, çok makul ve uzlaşmacı biriyimdir."

Tek yapabildiği hırlamaktı. Evine vardıklarında, komşusunun evinden gelen sağır edici seslerle karşılaştılar. Harika. Yine bir ev partisi veriyordu.

"Bu da ne böyle?" diye sordu Nick.

"Bu Eric'in Cuma gecesi ritüeli, ancak bazen hafta içi bir gece de parti veriyor."

"Bu bir ev partisi değil. Bundan daha sessiz konserler duymuştum." Arabanın dışında, "Ona bir şey söylemedin mi?" diye sordu. Kadının yüzündeki tuhaf ifadeden hoşlanmayan adam, "Shay?" diye sordu.

Oflayarak, "Elbette onunla konuştum," diye cevap verdi. Bu ilk kez olduğunda, ona kibarca müziğin sesini kısıp kısamayacağını sormuştu. Adam tabii ki yapabileceğini söylemişti... ama yapmayacağını ve kızın defolup gidebileceğini söylemişti ve tüm bunların nedeni kızın çıkma teklifini kibarca reddetmiş olmasıydı. Bu yüzden onunla biraz tartışmıştı ve genelde Shaya insanlarla pazarlık yapmakta oldukça iyiydi. Ama bu adam ona "kibirli" olmanın ve onu reddetmenin bedelini ödetmeye kararlıydı. Hatta ona tükürmüştü.

Shaya bunu pek iyi karşılamamıştı ve tepkisi beyzbol sopasını çıkarıp adamın arabasına saldırmak olmuştu; evden gelen gürültü yüzünden adam onu duymamıştı bile. Doğal olarak ertesi gün onun evine gitmiş ve otomatik olarak onun yaptığından şüphelenmişti. Doğal olarak, hapisanede geçirdiği süre cazip gelmediği için bunu reddetmişti. O olduğunu kanıtlayamadığı için polis harekete geçmemişti.

"Ve?" diye dürttü Nick.

"Ve hiçbir şey. O benim için bir pislik." "Senin için bir pislik mi?"

Bunu ona söylemesinin son derece kötü bir hareket olduğu ortaya çıktı, çünkü o sırada Nick komşusunun evine doğru yürüyordu. Kadın aceleyle onun peşinden gitti. "Nick, bırak şunu."

"Bırakmak mı?" diye alay etti adımlarını bozmadan. "Hiç şansın yok."

"Önemli değil."

"Tabii ki önemli." Bu tür bir rahatsızlık insan kulağı için yeterince kötü olabilirdi. Şekil değiştirenlerin duyması içinse acı vericiydi.

"Bunu tepki almak için yapıyor çünkü onu reddederek ve arabasına zarar vererek onu kızdırdım. Ona bu tepkiyi verme."

"Arabasına zarar mı verdin?" Çok sevdiği sopasının da işin içinde olduğuna bahse girerdi.

"Bu sadece bir parti."

"Bu bir parti değil. Bu sizi kızdırmak için bir girişim."

Bu konuda haklıydı. "Logan'ın iki adamının seni izlediğini unuttun mu?" Şu anda en son isteyeceği şey Nick'in şiddete başvurusuydu.

Aslında, birkaç saniyeliğine, gerçekten de öyleydi. "Sorun değil. Sadece partiye gittiğimizi düşünecekler. Şüpheli görünürlerse de Derren dikkatlerini dağıtmayı bilir." Sonra Nick komşusunun evinin garaj yoluna doğru yürümeye başladı.

"Nick, Tanrı aşkına, beni dinle!" Ama dinlemedi. Onun yerine yumruğunu ön kapıya vurmaya başladı. Birkaç saniye sonra kapı açıldı ve uzun boylu, sarışın, hemen hemen hiçbir şey giymemiş biri Nick'e atıştırmalık bir şeymiş gibi bakmaya başladı. Shaya bundan hoşlanmamıştı. Bu yüzden hırladı. Nick onu rahatlatmak istercesine elini onun elinin üzerine kapattı.

Nick, Shaya'yı yakınında tutarak içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

bir şey göremedi. "Eric nerede?" diye sordu sarışına.

Birdenbire gergin görünen -ama bu durum Nick'i süzmesine engel olmamış gibi görünüyordu, bu da Shaya'yı çok kızdırıyordu- sarışın koridoru işaret etti. "Mutfakta."

Nick, Shaya'nın elini sıkıca tutarak mutfığa doğru yürüdü. Yüz ifadesi kötü olmalıydı, çünkü koridorda ilerlerken insanlar ona yol vermek için ayrıldılar. Komşusunu birkaç kez görmüştü, bu yüzden tam olarak kimi aradığını biliyordu. Adamı görür görmez Nick boştaki elini adamın boğazına dolamış halde karşısına dikildi.

Eric'in yüzünü şok kapladı ve gözleri büyüdü. "Ne-"

"Konuşma. Sadece dinle."

Odadaki konuşmalar aniden kesildi ve Shaya, Nick başka biri olsaydı insanların müdahale edeceğinden emindi. Ama Derren'in bir keresinde söylediği gibiydi: Nick öfkeliğinde insanlar dikkat kesilirdi. O anda kesinlikle öfkeliydi ve sadece bir meyve döngüsü Nick'in gazabının kendilerine yönelmesini isterdi. Kurdu tüm bu olanlardan dolayı kendini oldukça beğenmiş hissediyordu, dostunun onu koruyor olması hoşuna gitmişti; bunu yapabildiğini bilmek onun için önemliydi.

"Shaya'yı yanımda görebilirsin," diye homurdandı Nick. Eric'in gözleri kısa bir süreliğine ona kaydı. "Neden burada olduğumu ya da neden boynunu kırmak istediğimi açıklamama gerek yok sanırım, değil mi?"

Eric her kabadayının yapacağını yaptı; kendisinden daha güçlü biri karşısına çıktığı anda geri çekildi. Nick'in tutuşuna karşı koymak yerine kıpırdamadan durdu. "Hayır."

"Kendini onun için bir sorun haline getirmekten vazgeçmezsen neler olacağını açıklamama gerek yok sanırım, değil mi?" Eric'in gözleri yeniden Shaya'ya kayınca Nick piçin boğazını sıktı. "Ona bakma. Bana bak. Şimdi soruma cevap ver. Ne olacağını açıklamama gerek yok, değil mi?"

Eric başını Nick'in tutuşunun izin verdiği ölçüde salladı. "Söyle bana," diye gürledi Nick. "Sana ne yapacağımı söyle eğer

onu bir daha asla üzmeye kalkma."

Sesi gergin ve boğuk çıkıyordu. "Beni döveceksin."

Nick tsked. "Yanlış. Seni kesip açacağım, bağırsaklarını deşeceğim ve asacağım. Çünkü Shaya benim için çok ama çok önemli. Ve kafanın içinde sana yanlış yapmamamı söyleyen o sesi biliyor musun? Bende de onlardan bir tane var ama biri onu üzdüğünde doğru ya da yanlış umurunda bile olmuyor."

Eric'in sadece altına işeyeceğini değil, Nick'in de kontrolünü kaybetmemekte zorlandığını gören Shaya, Nick'in boştaki elini hafifçe ve destekleyici bir şekilde sıktı ve sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle fısıldadı: "Sorun yok. Bırak gitsin." Eric'in üzerindeki tutuşu gevşedi ama onu bırakmadı. "Bırak onu, Nick. Haydi." Eric'in elini tekrar sıktı ve kendini onun yanına doğru bastırdı. Nick derin bir nefes alarak Eric'i bıraktı ve kolunu Shaya'ya doladı. Shaya'nın uzaklaşması gerekirdi ama bunun yerine, Eric'in buna ihtiyacı olduğunu bilerek ona sarıldı. "Hadi gidelim." Döndüğünde, -şaşırtıcı olmayan bir şekilde- Derren'in mutfağın kapısında olduğunu fark etti.

Nick'e ve ona soru soran bir kaş kaldırarak "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Nick, Derren yanlarında olduğu halde onu evden dışarı çıkarmaya başladı. "Sadece arkadaş ediniyorum. Shay biraz almam gerektiğini düşünüyor."

Kadın homurdandı. "Shaya ayrıca şu anda aptal insanlarla yüzleşmek yerine dikkat çekmemen gerektiğini düşünüyor." Omuz silkti, sanki konu kendisi olduğunda bunun bir önemi yokmuş gibi. O gerçekten de kendi başına bir kanundu. İşte o zaman aklına bir şey geldi. Başlangıçta bir dizi retten sonra onu kazanmaktan vazgeçeceğini düşünmüştü ama şimdi o kadar emin değildi. Dışarıda, döndü

ona. "Hiç kimse tarafından 'idare edilemezsin', değil mi?"

Derren bir kahkaha attı. "İnsanlar denedi."

Derren'e kaşlarını çatan Nick, onun bakışlarına karşılık verdi. "Beni buradan göndermenin sandığın kadar kolay olmayacağını anlamaya başladın," diye tahmin yürüttü. "Güzel. Eğer mecbur olduğunu hissediyorsan beni uzaklaştırmaya çalışmaya devam et, bebeğim. Ama hiçbir şey fark etmeyecek." Bu bir yemin olduğu kadar bir uyarıydı da. Parmağının ucunu kızın şakağından yanağına, çenesine ve tişörtünün yakasına ulaşana kadar boynuna doğru gezdirdi. "Senden vazgeçmeyeceğim. Hiçbir şey için. Senin için bile."

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

Nick bir ayağını diğerinin önüne koymakta hiç bu kadar zorlanmamıştı. Ama böyle bir kış Tam önünde duruyordu, zaten kıpırdamaya niyeti yoktu. Shaya eğilmiş konserve rafını karıştırırken Nick hayranlıkla onun kalçalarına baktı. O daracık kotun altına ne tür bir iç çamaşırı giydiğini öğrenmek için neler vermezdi. Normalde bir kadının kot pantolon giymesinden hoşlanmazdı; ona kolay erişim sağlamaz ve çok fazla şeyi saklardı ama Shaya'da her şeyin hayal gücüne bırakılmış olması tatlı bir eziyetti. Külot çizgisi aradı ama bulamadı. Belki de tanga giyiyordu. Belki de komando gibi giyiniyordu. Sikeyim.

Shaya'nın yanındayken her zamanki gibi bir dizi erotik görüntünün saldırısına uğruyordu. Shaya'nın tıpkı böyle domaldığını hayal edebiliyordu ama çıplaktı ve bir masanın üzerinde ona çarpıyordu. Ya da kucağına yayılmış, Shaya onu alması için yalvarana kadar kıkına defalarca şaplak atarken.

Ve şimdi siki çok fena acıyordu. Hem de lanet bir marketin ortasında.

Pazar günleri çalışmadığını ve uzun mesailerden sonra her zaman çok yorgun olduğunu bildiğinden, sabahın çoğunda uyuyacağını düşünmüştü. Görünüşe göre onun Shaya'sı

Pazar günleri alışverişe gitmek için sabahın köründe kalkmayı severdi. Onu dükkânın içine doğru giderken gördüğünde benzin istasyonuna doğru gidiyordu.

Ya onun kokusunu almıştı ya da birinin bakışlarının üzerinde olduğunu hissetmişti, çünkü aniden omzunun üzerinden baktı. Kızın gözleri irileşip aniden doğrulduğunda neredeyse gülecekti. Hiç şüphesiz zihninde oluşan düşünceler ve resimler hakkında iyi bir fikri vardı.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu Shaya, telaşlıydı ve telaşlı olduğu için kendine kızgındı. Sesinin özellikle huysuz çıktığını biliyordu, çünkü huysuzdu. Regl krampları bir kıza bunu yapabiliirdi. "Beni mi takip ediyorsun?"

"Düşündüğümde daha zormuş."

"Yerinde olsam akıllıca bir şey yapar ve defolup giderdim," diye homurdandı.

"Hayır."

Tekrar hırladı. "Sana hiç inanılmaz derecede inatçı olduğunu söyleyen oldu mu?"

"Sık sık. Ama aslında bu inatçılık değil. Sadece kendimi suçlu hissetmeden hayır diyebiliyorum."

Orantısız gülümsemesi mucizevi bir şekilde onda da gülümseme isteği uyandırdı ama gülümsemedi. "Ne istiyorsun?" Gözleri uykuya daldı.

"Sen. Yatağında. Çırılçıplak. Islak ve benim için hazır." Kız şaşkınlıkla ona bakınca, adam masumca omuz silkti. "Sen istedin."

Bir an için gözlerini kapattı, sabır aradı. Ama o sabırlı bir insan değildi. "Bunun için zamanım yok. Çekil yolumdan."

"Yardım etmek için buradayım."

Sözleri sıkılmış dişlerinin arasından çıktı. "Nick, bugün olmaz, tamam mı?" Pislik herif arabasına bir kavanoz bolonez sos koymuştu. Kadın bir hışımla onu rafa geri koydu. "Yarın beni yine taciz edebilirsin."

"Sizi taciz etmiyorum, sadece nerede olursanız olun ortaya çıkıyorum."

Adam sosu ve bir şişe sarımsak yağını arabasına geri koyduğunda homurdandı. "Sepetime bir şeyler koymayı kes!"

Kurdunun alışılmadık huysuzluğunu fark edince kaşlarını çatı. Elbette Shaya ve kurdu hırçındı ama bu farklıydı. "Kurdunun nesi var? Bugün biraz keyifsiz. Düşündüm de, senin kokun da öyle." Eğildi ve burnunu onun boynuna değdirdi. "Oh."

"Evet," dedi alaycı bir gülümsemeyle. Adet döngüsünün başlamasının en azından bir iyi yanı vardı: Onu birkaç günlüğüne yalnız bırakacaktı, onu baştan çıkarmanın mümkün olmayacağını biliyordu. Ve ona dün gece gönderdiğine benzer bir mesaj göndermeyecekti:

Şu anda seninle yatakta uzanıyor olsaydım, ellerim vücudunda olsaydı, sana ilk olarak nerenden dokunmamı isterdin?

Hain vücudu buna tepki vermişti, tıpkı şu anda onun varlığına tepki verdiği gibi. Ama onu uzaklaştırmak yeterince basit olacaktı. Sadece baştan çıkarma mümkün olmayacağı için değil, hiçbir kurt âdet gören dişi şekil değiştirenlerin etrafında olmayı sevmediği için. Şekil değiştirenlerin regl dönemi tam bir baş belasıydı; aşırı yorgunluk, ruh hali değişimleri, sinirlilik, kramplar, şişkinlik, ağrıyan göğüsler, gerginlik, iştah artışı, uykusuzluk ve ateş basmalarıyla dolu bir dönemdi.

"Demek bu yüzden her zamankinden daha sinirlisin," dedi Nick. "Bu, o güzel kıcının neden bu kadar erken yataktan kalktığını da açıklıyor -genellikle sabahları kalkmakta büyük sorun yaşarsın." Bu aynı zamanda göğüslerinin neden her zamankinden daha büyük olduğunu da açıklıyordu. Ama o bu konuda yorum yapmayacaktı. Aptal değildi.

Nefesi kesildi, öfkelenildi. "Her sabah yataktan gayet iyi kalkıyorum, teşekkürler. Küstah da değilim."

Mantıklı biri olsaydı, çekip giderdi. PMS'li dişi kurtlar en ufak bir kıskırtmada birinin suratını yiyebilirdi. Ama bu onun dişi kurduydı. Ve şu anda, kabul etse de etmese de birinin onunla ilgilenmesine ihtiyacı vardı. Bir kolunu onun omuzlarına doladı ve arabayı itmek için boştaki elini kullandı. "Hadi bebeğim. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, ben de bu işi halletmene yardım edeyim. Sonra eve gidip bütün gün kanepede uzanabilirsin. Kulağa hoş gelmiyor mu?"

Aslında öyleydi. Yine de, "Lanet olası bir alışveriş arabasına eşya koyma konusunda gayet yetenekliyim" diye tersledi.

"Tabii ki öylesin. Ama yardım edersem buradan daha çabuk çıkarsın." Kadının homurdanmalarına ve reyon reyon gezinirken ona savurduğu sebepsiz hakaretlere rağmen Nick arabayı yüklemesine ve sonra da ürünleri paketlemesine yardım etti. Ödemeyi teklif ettiğinde, kadının çenesini kıracağına düşündü.

"Ben sadaka verecek biri değilim," diye tısladı. Adamın özür dileyen bakışlarıyla biraz yumuşayan Shaya çantasından parayı çıkarıp kasiyere uzattı... kasiyer şehvetle Nick'e bakıyor ve baştan çıkarıcı bir gülümseme takınıyordu. Shaya boğazını özellikle yüksek sesle temizledi. "Hoşuna giden bir şey görüyor musun, çünkü o görmüyor," diye tükürdü. Görünüşe göre arkasında servis bekleyen adam bunun oldukça komik olduğunu düşünmüştü. Shaya hiç de eğlenmemişti.

Bir koluyla market poşetlerini tutan Nick, Shaya'nın elini nazikçe ama sıkıca tuttu ve onu kendine çekti. "Eve gitmeye hazır mısın, bebeğim?" Shaya'nın yanıtı, Nick'i gülümseten alçak bir hırıltıydı. Shaya otoparkta yürümeyi ne kadar çok sevdiğinden bahsederken Nick poşetleri arabanın bagajına yerleştirdi ve onu yolcu koltuğuna oturttu.

Kadın yol boyunca söylenmeye devam etti ve o da eşi PMS kaynaklı bir öfke nöbeti geçirdiğinde her akıllı erkek şekil değiştirenin yaptığını yaptı; çenesini kapalı tuttu ve başını sallayarak eşlik etti. Evinin önünde durduklarında hâlâ söyleniyordu. Adam arabasının bagajından çantalarını çıkardığında Shaya çantaları ondan almak istedi ama adam başını iki yana salladı ve evin yoluna doğru ilerledi.

Shaya homurdandı. "Ben-"

"Kendi çantalarınızı taşıyabilecek durumdasınız," diye yatıştırıcı bir şekilde sözlerini tamamladı. "Ama bu senin için yapamayacağım anlamına gelmez, değil mi?"

"Şu terapist ses tonunu kes!" Bahçede bir şeylerin farklı olduğunu fark eden Shaya bir an etrafını inceledi. "Çimleri biçtin mi?"

Nick omuz silkti. "Buna ihtiyacım vardı. Yeni mi fark ettin? Dün sen isteyken yapmıştım."

Oflayıp puflayarak ön kapıya yürüdü ve kilidi açtı. "Bu kadar nazik ve yardımsever olmak zorunda mısınız?" diye homurdandı.

"Şimdi, Shay-"

"İyi ve yardımsever olduğunuzda sizden nefret etmek zor!" "Güzel. Benden nefret etmeni istemiyorum."

Shaya'nın ona attığı öldürücü bakışı görmezden gelerek, her şeye hakkı varmış gibi eve doğru yürüdü. Shaya onu takip etti ve adam mutfağın etrafında dolanmaya başladığında artan bir tedirginlikle -ki yeterince tedirgin değildi- onu izledi. "Tamam, bak, yalakalık için altın bir etiket kazandın. Şimdi defol git ve-" Adam onu kaldırıp mutfak tezgâhına oturttukten sonra bacaklarının arasında durunca irkilerek bir çığlık attı.

Nick ona biraz Tylenol ve bir bardak su uzattı. "İşte. Al bunları." Tereddüt etmesinin nedeni büyük olasılıkla inatçılığıydı. "Acı çekiyorsun, bebeğim. Al bunları."

Son sözlerinde, sert bir yorumu ısırarak geri çekmesine yetecek kadar otorite vardı. Onun kurdu

isteksizce geri adım attı. Haplara gerçekten ihtiyacı olduğunu ve reddetmesinin aptallık olacağını kabul ederek içini çekti ve elinden kaptı. İlaçları suyla yıkadıktan sonra, adam onun bardağını aldı ve tezgâhın üzerine koydu.

"Aferin kızıma." Elini karnına götürdü ve hafifçe masaj yaptı, kızın acı çekmesinden ve tamamen çaresiz hissetmesinden nefret ediyordu. "Şimdi... kanepeye kıvrılmayı mı yoksa yatağa uzanmayı mı tercih edersin?"

"Ben sakat değilim."

"Her erkek şekil değiştiren bilir ki, eşi regl olduğunda, onun için en iyisi kanepeye ya da yatağa kıvrılıp hiçbir şey yapmamanın tadını çıkarmaktır."

"Ben senin eşin değilim." Kurdu, bu saldırgan yorumundan dolayı kuyruğunu küstahça salladı.

Azarlayıcı bir ifade takınan Nick tısladı. "Evet, öylesin bebeğim," diye ısrar etti yumuşak bir sesle, kızın burnunun ucuna dokunarak. "Her zaman öyle olacaksın, ne olursa olsun. Sen benim için yaratıldın, asla başkasına ait olamayacağın bir şekilde bana aitsin." Elini yatıştırıcı bir şekilde kızın kırmızı tirbuşon buklelerinin arasından geçirdi. "Saçlarının yumuşaklığına bayılıyorum. İpek gibi." Bu iltifat onu etkisiz hale getirmiş gibiydi ve hayatında pek fazla iltifat almadığı hissine kapıldı. "Hangisi olsun: Kanepe mi, yatak mı?"

İç çekti ve yenilgiyle yere yığıldı. "Kanepe." Adam bacaklarını onun etrafında kıvrıp onu oturma alanına taşırken gözleri açıldı. Onu nazikçe kanepeye yerleştirdi, hemen bir cenin gibi kıvrıldı ve televizyonun kumandasını ona uzattı. Evden çıkmak yerine mutfığa geri dönerek gözden kayboldu. Dolap kapaklarının gürültüsünü duyunca, adamın yiyecek paketlerini açtığını fark etti. Bir yanı ona gitmesi için bağışlamak istiyordu ama o zaman bavulları kendisi açmak zorunda kalacaktı ve olduğu yerde kalmayı tercih ederdi. Bunun yerine televizyonu açtı ve izlemek istediği bir şey bulana kadar kanallar arasında gezinmeye başladı.

Nick bir süre sonra oturma odasına döndüğünde onu ağlarken buldu. Getirdiği çikolatayı ve kahveyi kızın önündeki masaya koyarak çömeldi ve elleriyle kızın yüzünü okşadı. "Hey, sorun ne?"

"Bu lanet film," dedi burnunu çekerek. "Köpek az önce öldü."

Gülümsememek için kendini zor tuttu. Onun saçlarını öptü. "Belki de başka bir şey izlemelisin."

"Filme Köpeğim Skip adını verdiklerine inanamıyorum - kulağa çok mutlu bir film gibi geliyor, değil mi? Köpeğin öleceğini düşünmüyorsun."

Başparmaklarıyla onun gözyaşlarını sildi. "Bu iyi bir nokta."

"Gülmemeye çalıştığını biliyorum, Beavis."

"Başka bir şeyden konuşmaya ne dersin? Dikkatini filmden uzaklaştırmak için?" Buna homurdanacak gibi oldu, ama sonra ifadesi kızgınlıktan spekülatifliğe dönüştü. "Bana bir şey sormak istiyorsun." Sanki önemli değilmiş gibi omuz silkti. "Sor."

Shaya emin olamayarak dudağını ısırды. Nick'in gözlerinin hareketini takip ettiğini ve ağzına baktığını fark ettiğinde, dudağını hızla dişlerinin arasından kurtardı. Nick'in gözleri onunkilere kaymış, sorusunu sorması için cesaretlendirmişti. "Neden ıslahevine gönderildin?"

Nefesini içine çekti. "Bana bunun dışında bir şey sor."

"Bilmek istiyorum." İfadesi kapanırken elleri yüzünden uzaklaştı. Onun duygusal olarak uzaklaştığını neredeyse hissedebiliyordu. Ayağa kalktığı anda, onu durdurmak için elini tişörtünün içine soktu. "Birinden bir şeyler saklarsan onun güvenini kazanmayı bekleyemezsin."

Kadının haklı olduğunu bilen adam yorgun bir şekilde iç çekti. "Neden bilmek istiyorsun? Hakkımda kötü düşünmek için daha fazla nedene mi ihtiyacın var?"

"Bana eşim deyip sonra da bunları bilme hakkımı inkâr edemezsin," dedi usulca. "Anlat bana." A

Bir dakika kadar sonra adam nihayet başını salladı ama kadın onu bırakmadı.

Nick derin bir nefes aldı, kendini nefret ettiği bir zamana geri dönmeye hazırlıyordu - onun hayatında bir yer edinme işini daha da zorlaştırabilecek bir şeyi açıklamaya hazırlanıyordu. "Ben Ryland Sürüsü'nde doğmadım. Ailem aslen Manhattan'daki bir sürüden. Bir arazileri yok; ormanlık bir alanın yakınında bir apartman bloğu satın aldılar. Tüm sürü apartmanın içinde yaşıyor ve koşmak için ormanlık alanı kullanıyorlar. Bir gün kız kardeşimle ormanda yürürken dört insan erkeğine rastladık. Yaşları on yedi ile yirmi bir arasında değişiyordu."

"Kaç yaşındaydın?"

"On üç. Kız kardeşim on iki yaşındaydı. Ne olduğumuzu biliyorlardı ve pek çok insan gibi onlar da varlığımızdan pek memnun değillerdi. Ama kız kardeşime tecavüz edecek ya da en azından bunu deneyecek kadar mutluydular. İkisi beni geride tutup izlememi isterken, bir diğeri kız kardeşimi yere yatırdı. Onu, kurt formuna geçerse diğerlerinin beni öldüreceği konusunda tehdit ettiler. Onlar da beni, eğer dönüşürsem onu öldürecekleri konusunda tehdit ettiler. Dördüncüsü her şeyi kaydetmeye hazırды."

Gözleri uzaklara dalıp gittiğinde, "Nick?" diye dürttü.

Odak noktası kadına döndü. "Yer değiştirdim. Kurdum kendini tutamayacak kadar öfkeliydi ve ben de öyle olmasını istemedim. Nasıl olsa ona zarar vereceklerdi, bu yüzden onlara itaat etmek anlamsız görünüyordu. Ona tecavüz etmeye çalışan çocuğu öldürdüm ve diğer ikisini de ağır şekilde sakatladım. Dördüncü insan kaçtı ve yardım çağırırdı." Kadının yüz ifadesinin tiksintiyle değişmesini ya da gözlerine korku girmesini bekledi. Ama kadın hiçbir şey söylemedi ve ifadesi boş kaldı.

Umutlu bir şekilde devam etti. "İslahevine gönderilmek yerine idam edilebilirdim, ancak video insanların niyetinin ne olduğunu ve bunun kendi kendine olduğunu açıkça gösterdi.

Savunma. Yine de on üç yaşımdaydım ve kendi başıma bir insanı öldürmüş, ikisini de sakat bırakmışım. İnsan yetkililer bu konuda gergindi. Sanırım ıslahevinden canlı çıkamayacağımı düşündüler, böylece sorun çözülmüş oldu."

"Ama dışarı çıktın." Ve bunun için onunla gurur duyuyordu. Onun durumunda çoğu şekil değiştirenin yapacağı şeyi yaptığı için onu yargılayacağını nasıl düşünebilirdi? Trey'in kurdu sık sık vahşileşirdi.

"Kısa sürede muhafızların belirli şekil değiştirenleri hedef almaları için para aldıklarını fark ettim - büyük olasılıkla şekil değiştirenlerin elinden zarar gören insanların akrabaları tarafından. Bu yüzden buradaki tüm şekil değiştirenleri küçük gruplar halinde yaşamak yerine tek bir sürüde toplanmaya teşvik ettim. Bu bize daha fazla koruma sağlıyordu. Her birimizin her zaman kendisini kollayan birileri olsa da, muhafızların herhangi birini hedef almasını son derece zorlaştırdı."

"Ve sen de onların lideriydin, Alfa'larıydın," diye kolayca tahmin etti. O doğuştan bir liderdi. Gerçekten de bir Alfa olmak için doğmuştu... ama yine de onun için bu pozisyonu geride bırakmıştı. Asıl soru ne kadar süreyle?

"İlk başta hayır. Başka bir kurt Alfa olarak hareket etti ama diğer şekil değiştirenler Merrick'i pek takip etmedi. Sadece ona meydan okumak istemediler, başlarında bir psikopat olmasını istemediler. O da zorbaların yaptığı gibi herkesin hayatını çekilmez hale getirdi."

"Yani ona meydan okudun."

"Onu ben öldürdüm." Ve bunun için kendinden hep nefret edecekti. "Bunu yapmak istememişim. Gerçekten ama gerçekten istemedim. Ama o boyun eğmedi, geri adım atmadı. Dövüşten, kandan, hatta acıdan zevk alıyordu, çok garipti. Merrick'in kafası tamamen karışmıştı. Çok ileri gitti."

Shaya'nın sesi yumuşaktı, yargılayıcı değildi. "Eğer boyun eğmezse, başka ne seçeneğiniz vardı?"

"Ellerimde hâlâ daha fazla kan var, Shay. Dediğim gibi, Merrick berbat durumdaydı... ama gerçekten ölmeyi hak etti mi?"

Bunun için mi? Daha on beş yaşındaydı."

"Ve sen sadece on üç yaşındaydın ve ölüm kalım durumundaydın. Onun yerine kendi hayatını seçtin. Başka biri de olsa aynı şeyi yapardı." Kadını dehşete düşüren bir şekilde, adam buna ikna olmuş görünmüyordu; yüz ifadesinde çok fazla suçluluk duygusu vardı. "Bütün bunları bana anlatmak kolay olmamıştır. Teşekkür ederim." Adam sadece omuz silkti. "Nasıl oldu da Ryland Sürüsü'nün Alfa'sı oldun?"

"Ben İslahevindeyken ailem oraya taşınmış, kötü anılara yakın olmak istememişler. Ne yazık ki, oraya yerleşmelerinden üç yıl sonra başka bir Alfa tarafından ele geçirildi. Korku ve sindirme yoluyla hükmeden bir tipti. En ufak bir ihlali cezalandırıyor, sürü içinde bölünmelere neden oluyor, zayıf üyeleri izole ediyor ve Eli da dahil olmak üzere birçoğunu sahibi olduğu yeraltı dövüş kulübünde dövüşmeye zorluyordu.

"O berbat yerde dokuz yıl geçirdikten sonra kurdumun akli pek yerinde değildi. İslahevinden ayrılıp ailemi böyle acı çekerken bulmak... bu onu çılgına çevirdi. Alfa'ya meydan okudum ve öldürdüm" -ellerinde daha fazla kan-"ama pozisyonu istemedim. Sorun başka kimsenin istememesiydi. Sürü darmadağınktı ve kimse bunu düzeltme sorumluluğunu almak istemiyordu. Alfa'larını öldürmüştüm. Onlar için doğru olanı yapmaktan ve o pozisyonu almaktan başka seçeneğim yoktu. Ben de öyle yaptım."

Shaya İslahevinden çıkar çıkmaz kendini bir anda bir sürünün Alfa'sı olarak bulmanın onun için ne kadar zor olduğunu ancak hayal edebilirdi. Bir hapishaneyi diğeriyle değiştirmek gibi bir şeydi bu. Alfa olmak büyük bir sorumluluktı; diğer herkes önce gelirdi ve kendi sorunları ne olursa olsun sürü için her zaman güçlü olmak zorundaydı. Nick'in hiç kendine ait zamanı olmamıştı, hiç nefes alamamıştı. Belki de bu küçük tatil onun için iyi olabilirdi. Bunun bir tatilden başka bir şey olduğuna inanmasına izin veremezdi.

"Sana güzel bir hikaye olmadığımı söylemiştim."

Shaya zorlukla yutkundu. "Kız kardeşini korudun. Bunun için kimse seni suçlayamaz. Kimse kurdunu böyle bir zamanda vahşileştiği için suçlayamaz."

Kısa kahkahası acıydı. "Vahşileşmemiştim, Shay. Ne yaptığımı çok iyi biliyordum. Onlardan birini öldürmek zorunda değildim. Hiçbirini incitmek zorunda bile değildim. Şekil değiştirmemden yeterince ürkmüşlerdi ki kaçmaya hazırdılar; belli ki şekil değiştirmeyeceğimden emindiler. Ama ben onları korkutmakla yetinmedim. O insanı istediğim için öldürdüm, tıpkı beni engellemeye çalışan iki kişiye istediğim için saldırdığım gibi. Eğer insanlar ortaya çıkıp müdahale etmeseydi, onları sakatlamaktan daha fazlasını yapabilirdim."

Shaya'nın üzerine aniden bir ürperti çöktü. Ama garip bir şekilde bunun nedeni itirafı değildi. O anda ne kadar yalnız görüldüğü içindi. Yalnızlığı çok iyi anlıyordu. Küçük kız kardeşine tecavüz etmeyi planlayan insanlara zarar vermek istediği için onu gerçekten suçlayabilir miydi? On iki yaşındaki bir kıza? Belki başkaları suçlayabilirdi ama Shaya suçlayamayacağını fark etti. "Elbette onlara zarar vermek istedin. Onlar-"

"Bunu yaptığım için üzgün değilim, Shay." Onu gerçekten olduğu gibi kabul edip edemeyeceğini şimdi öğrenmek daha iyiydi. Bununla birlikte, bunu onu daha da uzaklaştırmak için kullanmaya çalışırsa, işe yaramayacağını biliyordu. "Hiçbir zaman olmadım. O cehennem çukuruna atıldığımdaya bile, orada öleceğimi düşündüğümde bile... Üzgün değildim. Asla da olacağımı sanmıyorum."

İfadesinde ve sesinde yine o yalnızlık vardı, onu anlayabilecek ve kabul edebilecek kimsenin olmadığı hissi. Yanılıyordu. "Taryn'i kız kardeşim gibi görüyorum ve eğer biri onu incitmeye kalkarsa, onu kalbinden bıçaklamaya hazır olduğumu biliyorum."

Kızın ifadesindeki canlılığı görünce buna inanabildi. "Sen yarı insansın, Shay. Yaraladığım o insanlar da yarı

senin."

"Ama ben de yarı şekil değiştirenim. Kız kardeşine ve sana zarar vermeye çalıştılar. Bu asla mazur görebileceğim bir şey değil." Kendisine sahip çıkmasını istese de istemese de o onundu. O hâlâ onundu ve herhangi birinin ona zarar vermesi fikri asla hoş görebileceği ya da affedebileceği bir şey değildi.

Suçlamaların tamamen ortadan kalkması kurdun yaralı ruhuna merhem olmuştu. Nick onun ağzını almaktan başka bir şey istemiyordu ama kendini direnmeye zorladı. Bir tür temasa ihtiyaç duyarak alnını onunkine yasladı ve parmağının ucuyla elmacık kemiğinin üzerinde gezindi. "Gördün mü, sen daha iyisini hak ediyorsun. Ama ben hiçbir yere gitmiyorum. Bunun beni bencil yaptığını biliyorum. Başka bir erkek şekil değiştirenin çekip gidebileceğini biliyorum. Ama ben bunu yapamam, Shay. Bir kere denedim, işe yaramadı. Hâlâ anlamadın mı? Sen olmadan hayatımın bir değeri yok."

Onun sözlerini görmezden gelmek, içine girmelerine izin vermemek için elinden geleni yaptı - gerçekten, gerçekten yaptı - ama sahip olduğu o yalnız noktaya sızdılar, onu ısıttılar. Adamın gözlerindeki sahiplenme duygusu kurdunu eritti. Başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirirken Shaya neredeyse ürperiyordu. Onun kişisel alanını bu şekilde işgal etmesi, ona dokunması onu rahatsız etmeliydi ama bunun yerine onu tahrik ediyordu. Meme uçları sertleşmişti ve klitorisi karıncalanıyordu. Tanrım, o geldiğinden beri büyük bir G noktası olmuştu. Yapılacak en akıllıca şey geri çekilmek olurdu ama fiziksel temasın onu sakinleştirdiğini, anılarını geri getirdiğini hissetti. Bunu onun için yapmayı nasıl reddedebilirdi? Ayrıca, dürüst olmak gerekirse, zaten geri çekilmek istemiyordu.

Kadının gözlerinde parlayan şehvet Nick'in inlemesine neden oldu. Bir elini Shay'in saçlarının arasına soktu, kendini dizginlemek için derinlere indi ve bunu yapmak için Shay'i hissetmeyi kullandı. "Bana öyle bakamazsın, Shay. Burada kaya gibi sertim ve sen bunu

Bu ağız ısırmamak gerçekten çok zor. Ama bunu bana yapmaktan hoşlanıyorsun, değil mi?"

Kızarması onu ele verdi. "Pislik."

"En azından azgın olan tek kişinin ben olmadığımı bilmenin rahatlığını yaşıyorum." Kız homurdandığında, adam kaşlarını kaldırdı ve sessizce, "Sana şu anda ne düşündüğümü söyleyeyim mi?" dedi.

Kızarmıştı, gözlerini sıkıca kapattı. "Keşke yapmasan." Çiftleşme dürtüleriyle baş etmek gittikçe zorlaşıyordu ve onun bunu daha da kötüleştirmesine ihtiyacı yoktu - özellikle de kendini bu kadar huzursuz ve muhtaç hissederken. Öte yandan kurdu son derece meraklıydı.

"Yatağıma bağlıyken ne kadar muhteşem görüneceğini düşünüyorum. Tişörtünün arasından çıkan meme uçlarına ne yapardım biliyor musun? Onları emer ve sen yataktan kalkıp seni sikmem için yalvarana kadar ısıırırdım. Ama seni sikmezdim. Henüz yapmazdım. Önce tadına bakardım. Tadının nasıl olduğunu bilmeyi ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin. Ancak seni yalayarak orgazm ettikten sonra içine gömülür ve benim olanı alırdım. Bu konuda nazik bir şey olmayacak, Shay. Hızlı, sert ve çiğ olacak."

Gözlerini tekrar açtığında Nick gözlerinin karardığını ve gözbebeklerinin büyüdüğünü gördü. Buna ek olarak, dudakları aralanmıştı ve nefesi kısa, yumuşak pantolonlarla geliyordu. Ona olduğu kadar kendisine de eziyet ederken bunu neden yaptığını merak ediyordu. Belli ki şimdiye kadar bilmediği mazoşist bir damarı vardı.

Shaya konuşmadan önce sakın bir nefes aldı. Sesi utanç verici derecede hırıltılıydı. "Sen alaycı, ukala bir pisliksin."

Güldü, kendini ayağa kalkmaya ve işkenceye son vermeye zorladı. "Masal zamanı sona erdi. Çikolatanızı yiyin ve dinlenin. Tamir etmem gereken bir meyve sıkacağı var." Adam bu sözlerle odadan çıktı ve kadın dikkatini tekrar televizyona verdi. Plan

uykuya dalmak değildi. Ama olan buydu. Uyandığında ortalığın karanlık olduğunu ve Nick'in kanepede oturmuş, ayaklarını kucağına dayamış, kısık sesle televizyon izlediğini gördü. Nick onun uyandığını hissetmiş olmalıydı, çünkü gözleri onunkilere kaymıştı.

"Hey, bebeğim. Daha iyi hissediyor musun?"

Aslında öyle oldu. Kramplar gitmiş ve sinirlilik hali hafiflemişti. Başını salladı.

"Güzel. Haberiniz olsun, meyve sıkacağıınız tamir edildi, mutfak musluğu artık akıtmıyor ve yemeğiniz fırında bekliyor."

Ona karşı bu kadar nazik olmak zorunda mıydı?

"Arızalı kazanı ben de fark ettim. Ev sahibinizin bununla ilgilenmesi gerekecek. Soğuk duş almanızı istemiyorum."

Ha. Ev sahibi hiçbir soruna değinmedi. "Evi satmak zorunda kalabileceğimi düşünmeye başlıyorum, onarmaya gücüm yetmiyor" diyordu ki bu elbette dolaylı bir tehditti - eğer sorunlarla kendisi ilgilenmezse çok yakında evsiz kalacaktı. "Yarın onu ararım," dedi rahatça, ama bu konuşmanın hiçbir işe yaramayacağını biliyordu.

"Gerek yok. Sen uyurken onu aradım. İlgileneceğine söz verdi."

Ona bakakaldı. "Onu sen mi aradın? Numarasını nereden biliyorsun ki? Ve ne demek 'söz verdi'?" Kahretsin, ne yapmıştı?

Nick omuz silkti, bakışları televizyondaydı. "Onun numarasını da seninkini aldığım gibi aldım, doğru yerlerde tanıdıklarım var. Kuşkusuz, başlangıçta pek işbirlikçi değildi. Yoksulluktan ağladı ve evi satmaktan bahsetti ama banka bakiyesinin bunu pek desteklemediğini ve senin benim için ne kadar önemli olduğunu söylediğimde tavrı değişti."

"Banka hesabını biliyor musun?" Nick'in herkes hakkında her şeyi öğrenebileceğini düşünmeye başlamıştı.

Hiçbir şey olmamış gibi yine omuz silkti. "Sanırım sen de onu tehdit ettin." Uygun bir şekilde kırılmış görünüyordu.

"Buna gerek yoktu. Kişisel bilgilerine erişebildiğimi bilmek onu yeterince ürkütmüştü - baldızıyla ilişkisi olduğuna dair küçük ayrıntı da dahil olmak üzere."

Yine sadece ağzını açabildi. Sonra inleyerek başını salladı. "Bazen beni korkutuyorsun."

Elini kızın kalçasında bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Benden asla korkmana gerek yok. Ne olursa olsun benden asla zarar görmeyecek tek kişi sensin."

Buna inanmıştı. Bir hafta önce, onun herhangi bir konuda söylediği tek bir kelimeye bile inanmazdı. Ama şimdi inanıyordu. Bu, onun derisinin altına girdiğini gösteriyordu. Ve bu tehlikeliydi. Ama nasıl olmasındı ki? Gerçek şu ki, hoşuna gitse de gitmese de, onun etrafında olmasından hoşlanmamak zordu. En ufak şeyleri yaparak onun hayatını kolaylaştırıyor, homurdanmalarına ve itirazlarına rağmen onunla ilgilenmek için elinden geleni yapıyordu. Bunu daha önce hiç kimse yapmamıştı. Hiç kimse tamamen ona odaklanmamıştı. Ailesi bile.

"Artık kendini daha iyi hissettiğine göre, yolundan çekileceğim." Nick'in yapmak isteyeceği son şey gitmekti ama o istemedikçe de kalmayacaktı. Bugün onun için yaptığı her şeyin, kalması için bir davetiye kazanma çabası olduğunu düşünmesini istemiyordu. Bunları istediği için yapmıştı. Ama onun istediği kadar iyi davranmadığı için, cazibeli ağzına bir öpücük kondurma isteğine karşı koyamadı. "Eğer bana ihtiyacın olursa, nerede olduğumu biliyorsun." Daha iki adım atmıştı ki arkasında onun sesini duydu.

"Nick... yardım ettiğin için teşekkürler," dedi beceriksizce. Adam ona kurdunu ürperten seksi bir gülümseme fırlattı ve sonra gitti... Shaya kendini onu geri aramak isterken buldu. Evet, adam onun derisinin altındaydı, hem de düşündüğünden çok daha derinlerde. Hay aksi.

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

A Nick'in onun hayatına girmek için elinden geleni yaptığı üç haftadan sonra Shaya ağlamaya hazırdı... Çünkü işe yarıyordu. Kadının dehşetine rağmen, adam söylediği ve yaptığı her şeyde son derece tutarlıydı. Her sabah arabasının önünde elinde bir kahve ve onu bırakma teklifiyle bekliyordu ki artık bunu reddetmekten vazgeçmişti. Her gün isteyken, yüzünü gülümseten ve gülme isteği uyandıran bir hediye ve bir kısa mesaj geliyordu. Her öğle yemeği saatinde, onu gitmek istediği yere götürmeye geliyordu. Her günün sonunda, onun için pişirdiği bir yemekle onu işten almaya geliyordu. Ve her Pazar, market alışverişinde ona yardım ediyor ve evin etrafındaki işleri yapmayı teklif ediyordu.

Ona sık sık dokunmasına ve ona yapmak istediği şeylerle alay etmesine rağmen, asla daha fazlası için zorlamadı, vücuduna hükmetmeye yaklaşan uyarılmadan asla yararlanmadı. Aynı uyarılma her gece gördüğü rüyalarından da sorumluydu. Onlarda vanilya gibi bir şey yoktu. Bir önceki gece gördüğü rüya özellikle ateşliydi. Yatakta sırtüstü yatmış ve elleri başının üstünde bağlı olmakla kalmıyor, kışında bir tıkaç vardı ve Nick onu sert ve derin bir şekilde beceriyordu. Kent'i ve onun tüm "Bahse girerim

Nick yatak odasında da bir o kadar baskındır." Bu ve Nick'in sürekli alay etmesi.

Bu nedenle, öğle vakti salona girdiğinde o kadar seksi görünüyordu ki, adil değildi, onu terslemek mi yoksa üzerine atlamak mı istediğinden emin değildi. İlkini seçti. "Bu sabah sana bugün öğle yemeğine gelemeyeceğimi söylemiştim, cuma günleri burası hep yoğun olur."

Nick yatıştırıcı bir tavırla, "Biliyorum," dedi gülümseyerek. Küçümseyici tavırları onu hiç rahatsız etmezdi. "Sana bir şeyler getirdim, meşgul olduğun için öğle yemeğini kaçırmadığından emin olmak istedim." Dışının kuş gibi yemesi, her şeyi didiklemesi bir yana, Nick onun ara sıra öğün atladığını biliyordu ve kendini bu şekilde ihmal etmesine izin verirse lanetlenirdi. Özellikle de şekil değiştiren metabolizması için iyi değildi.

Subway sandviçi inanılmaz derecede güzel kokmasaydı, Shaya ona uzattığı çantayı reddedebilirdi. İstemeye istemeye aldı ve bir kez daha iyi davrandığı ve kendisiyle ilgilenmeye çalıştığı için ona sessizce lanet okudu. Bunu çok sık yapıyordu. Elbette Kent bunun inanılmaz derecede tatlı olduğunu düşünüyordu, tıpkı o ana kadar Nick'le en az bir kez tanışmış olan ve onun muhteşem olduğunu düşünen düzenli müşterileri gibi - aslında, önündeki müşteri o anda onu selamlıyor ve onunla lanet olası hava durumu hakkında konuşuyordu.

Sonunda Nick Shaya'ya döndü ve sandviçi işaret etti. "Yediğinden emin ol." Sadece şekil değiştirenlerin duyabileceği kadar kısık bir sesle, "Yemediğini öğrenirsem kışına şaplak atarım," diye ekledi.

Bir elini kalçasına koyarak ona baktı. Aynı sessizlikle, "Sen kim olduğunu sanıyorsun da bana patronluk taslıyor ve kışma şaplak atmakla tehdit ediyorsun?" diye sordu.

"O kışın sahibi benim bebeğim. Ve onunla ilgilenmemenden hoşlanmıyorum." Bununla birlikte, yanağına kısa bir öpücük kondurdu ve gitti.

Shaya hâlâ ağzı açık bir şekilde, kendisinininkinin yanındaki istasyonda çalışan ve Nick'i kolayca duyabilecek olan Kent'e baktı

duyduğunu söyledi. "Bu adama inanabiliyor musun?" Kent ona yine onaylamayan bir bakış fırlattı. Neden mi? Çünkü o sabah şehre yeni gelen bir müşterisinin bu gece için randevu teklifini kabul etmişti. Normalde bir müşteriyle çıkmazdı ama burada bir istisna yapmıştı. Neden gittiği konusunda kendine istediği kadar yalan söyleyebilirdi - Nick'i istemediği için olduğunu söyleyebilirdi ya da randevusuna karşı büyük bir şey beslediği için olduğunu söyleyebilirdi, ama gerçek şu ki Nick'i test ediyordu.

Onun için hızla önem kazanmaya başlamıştı. Onun varlığı ve güveniyle rahatlamasına engel olamıyordu. Hem onu hem de kurdunu güvende, kollanmış ve korunmuş hissettiriyordu. Çok uzun zamandır kendini yalnız hissediyordu. Tüm bu Nick fantezisinden önce bile, bu yalnızlık göğsünde soğuk bir cereyan gibi duruyordu. Nick onun yanındayken, kokusu duyularını doldururken ve ona dokunurken, bu yalnızlık azalıyordu.

Kendisini o kadar günlük hayatının bir parçası haline getirmişti ki, tekrar ayrılırsa bu onun üzerinde büyük bir etki yaratacaktı - katlanabileceğinden emin olmadığı bir etki. Eğer böyle bir şey olacaksa, bunu daha sonra değil de bir an önce yapmasını tercih ederdi. Eğer onu vazgeçirebilecek bir şey varsa, o da onun başka bir erkekle çıkmasıydı. Yine de vazgeçmezse... o zaman bir şansı hak ettiğini inkâr edemezdi. Bu büyük bir kumardı ve yüzüne patlayabilirdi, ama ona bir şans vermeyi düşünmeden önce onun yanında kalmaya ne kadar kararlı olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Müşterisi gittikten sonra Shaya istasyonunu temizlerken yine o sinir bozucu sesi duydu. "Bana hırlamayı keser misin?" diye fısıldadı Kent'e sertçe.

"Yaptığın şey yanlış Shaya ve sen de bunu biliyorsun."

"Tekrar gidip gitmeyeceğini bilmem gerek."

"Hayır, onu cezalandırmak istiyorsun."

Tamam, bir yanı onun da kendisi gibi acı çekmesini istiyordu ama bunca zamandır onun da kendisi kadar acı çektiğini düşünmeye başlamıştı. "Eğer gitmeyeceğine güvenemezsem, ilerleyemeyiz. Mason'la olan geçmişimi biliyorsun, güvenmek benim için gerçekten zor. Kendi eşim olan Nick'in beni bir kez terk ettiğini düşünürsek, bu kadar tereddütlü olmam o kadar da şaşırtıcı değil."

Kent'in yüzü yumuşadı. "Biliyorum. Ama Shaya, Nick'in sevgilini öldürme ihtimali çok yüksek. Bunun vicdanını sıplatmasını ister misin?"

"Neden ona bu konuda hiçbir şey söylemediğimi ve randevu sonrasına kadar da söylemeyi planlamadığımı sanıyorsun? İşten sonra senin evine gideceğimi söylemek için ona bir mesaj göndereceğim."

Kent bön bön baktı. "Neden ben de bu işin içine sürükleniyorum?"

Gözlerini devirdi. "Nancy gibi davranmayı bırak. Randevu hakkında bir şey bildiğini bilmeyecek çünkü ona söylemeyeceğim."

Ona huysuz bir bakış attı. "Nick'i test etmenin başka bir yolu yok mu?"

"Nick'i ne için test ediyorsunuz?" diye sordu yeni bir ses. Paisley. İçten içe inleyen Shaya ona tatlı bir gülümseme gönderdi.

"Hiçbir şey."

"Söylemeliyim ki, seninle ilgilenmesine şaşırdım. Yani, ona bakıyorum... ve sonra sana bakıyorum... ve bu hiç mantıklı gelmiyor."

"Paisley," diye uyardı Kent.

"Hakaret etmiyorum." Paisley ilk kez kasıtlı olarak saldırgan davranmıyor gibi görünüyordu. Gerçekten kafası karışmış görünüyordu. "Belli ki çok baskın bir adam - D/s yaşam tarzından hoşlanmıyorsa şaşıırım. Senin gibi biri, Shaya, şey... Nick'in bu haliyle başa çıkabileceğini sanmıyorum. Sen onun istediğinin sulandırılmış bir versiyonu gibisin - çok asabi ve meydan okuyan, deneyimsiz olduğundan bahsetmiyorum bile. Sen... pratik, mantıklı, hassas ve nazik bir erkekle daha iyi olurdun. Belki bir kütüphaneci ya da onun gibi biri."

"Kütüphaneci mi?"

"Bilirsin işte... güvenli ve çekingen biri." Paisley omuz silkti. "Nick'e gelince, o bundan çok uzak. Onun gibi erkeklerle deneyimin olduğunu hayal bile edemiyorum. Güzel olabilirsin ve onun dikkatini çekmiş olabilirsin, ama cidden, bunu elinde tutabileceğini düşünemezsin."

Aslında Shaya yapabileceğini sanmıyordu. Ve bu da tüm bunların içinde büyük bir sorundu. Son üç hafta içinde kendisini geride tutan şeyin sadece güvensizliği olmadığını keşfetmişti. Bu onun güvensizliğiydi. İtaatkâr statüsü nedeniyle bir gün onun eşi olduğu için pişman olup olmayacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Çoğu alfa, gücü kendileriyle eşleşen dişileri tercih ederdi. Shaya onunkine denk bir iç güce sahip olduğunu biliyordu ama bu onun için yeterli miydi yoksa Amber gibi birini mi tercih ederdi?

Amber... İşte bu onun nefret ettiği bir kadındı. Şifacı geldiğinden beri tam bir baş belası olmuştu. Shaya ve Nick'in olduğu her yerde "tesadüfen" ortaya çıkması gerçekten gerçek dışıydı. Elbette her seferinde ona sarılmayı ya da bir şekilde dokunmayı ihmal etmiyor, fazlasıyla samimi bir yakınlıkla ona dokunuyordu.

Bir de Nick'in evine geldiği zamanlar vardı - evet, Shaya fark etmiş ve penceresinden dikkatle izlemişti. Amber'ın içeri girmesine asla izin vermemiş, kısa bir süre sohbet ederken onu hep kapının eşiğinde tutmuştu. Shaya daha sonra Nick'e bunu sorduğunda, Amber'ın Roni'yle olanlardan onu haberdar etmekten hoşlandığını söylemişti ama Shaya bundan daha fazlası olduğunu hissetmişti.

Amber Shaya'ya kötü davranmıyordu. Hayır, o çok daha kötü bir şeydi; hastalık derecesinde tatlı ve arkadaş canlısıydı ve eğer Shaya Amber'ın gözlerinde ara sıra parlayan kıskançlık ve küçümsemeyi görmeseydi, bu numarayı yutabilirdi. Shaya şirretliği tercih ederdi, çünkü o zaman

dişiye birkaç kelime söyleyebilir ve Nick'ten uzak durması için ısrar edebilirdi. Ama Amber arkadaşça davranırken, Shaya şifacıya laf atmaya başlarsa mantıksız, kaba ve hatta mantıksız görünecekti... ve belki de Amber'ın bunu yapmasının nedeni buydu. Bu şekilde Nick'in etrafında daha çok bulunabilecekti.

Paisley telefona cevap vermek için resepsiyona döndüğünde Kent, "Eğer bu randevuya gitmeye kararlıysan, en azından bana ondan bahsedebilirsin," dedi.

"Adı Simon. Web tasarımcısı." "Kulağa sıkıcı geliyor."

"Tek duyduğunuz onun adı ve mesleği."

"Aynen öyle. Şimdiden kulağa sıkıcı geliyor. Şimdi, eğer uzun boylu, kül sarısı, içinde kurt olan bir alfa erkeği olsaydı-"

"Kent," diye inledi.

"Peki. Peki bu randevuda nereye gidiyorsun?"

"Sizin evin yakınındaki Fas restoranına gidiyoruz."

Kaşlarından biri kalktı. "Oooh, belki o zaman uğrarım."

"Hayır. Onu sanki bir davada sorgulanıyormuş gibi sorguya çekeceksin.

cinayet suçlaması."

"Evet, senin iyiliğin için. Tek bildiğin, onun bir katil olabileceği. Hatta baltalı bir katil. Verandasının altında cesetler saklıyor olabilir."

"Tam bir baş belasısın." diye homurdandı.

Bütün gün başının belası olmaya devam etti; daha tanışmadığı bir adamla dalga geçmeye, ona sıkıcı, pısırik ve muhtemelen cinayete meyilli demeye adadı. Ama yine de işten sonra onu restorana bırakmasını istedi. Salonda kıyafetlerini değiştirmiş ve randevusuna hazır hale gelmişti. Elbette Kent onaylamamasına rağmen ona şans diledi, ama restorandan uzaklaşırken gözlerinde hoşlanmadığı garip bir parıltı vardı - suçluluk duygusu olabilir mi?

Konuyu geçiştirerek restorana girdiğinde Simon'ın çoktan orada olduğunu gördü. Nezaketi vardı

Ceketini çıkarmasına yardım etmek, sandalyesini çekmek, önce sipariş vermesine izin vermek. Evet, bu işe yarayabilir.

Cep telefonu çaldığında Nick, Bruce ile televizyon izliyordu. Derren. "Evet?"

"Bir sorunumuz var. Ve bundan hoşlanmayacaksınız."

Nick anında ayağa kalktı. Derren'in ses tonunda panik yoktu ama öfke vardı. "Ne oldu?"

"İstediğin gibi Kent'in evine sağ salim ulaştığından emin olmak için Shaya'yı takip ettim." Kısa bir duraklama oldu. "İşin iyi tarafı, Nazi'nin adamlarından ya da radikallerden hiçbiri onun peşinde değil."

"Dezavantajı mı?"

Bir süre daha durakladıktan sonra Derren içini çekti. "Kent'in evine gitmedi. Şu anda bir restoranda. Kent'e göre burada

-Görünüşe göre onu takip ettiğimi fark etmiş ve doğrudan otoparktaki cipime gelerek sizi aramamı istemişti.

-"Randevusu var."

"Randevu mu?" Nick ısırdı. Orospu çocuğu.

Shaya yine yeni mor-siyah eteğiyle oynama dürtüsüne direnmek zorunda kaldı. İlk görüşte aşık olduğu alışverişlerden biriydi bu. Kalçalarından uyluğunun ortasına kadar uzanan dış kenarların bağcıklı gibi görünmesine bayılmıştı

-Sanki bir çekişte her şey yere düşecekmiş gibi. Ayrıca siyah ipek jüponun tenine verdiği hissi de seviyordu. Ne yazık ki üzerinde, ne zaman otursa kalçalarına kadar ineceği konusunda onu uyuracak bir uyarı etiketi yoktu.

Kadehine biraz daha şarap dolduran Simon'a gülümsedi. Adam şu ana kadar iyiydi. Randevu da, bir bütün olarak, şimdiye kadar iyiydi. Sorun da burada yatıyordu: "iyiydi". Cinsel bir gerilim yoktu, gerçi adam

vibratörünü memnuniyetle devralacağını belirten iltifatlarda bulundu. Aralarında alay ya da şakalaşma yoktu. Şaka yapamayacak kadar gergin görünüyordu.

Yine de ona hakkını teslim etmek zorundaydı.

-Üstü göğüs dekoltesini göstermesine rağmen göğüslerine bakmama konusunda harika bir iş çıkarıyordu. Gözleri ne zaman onlara kayacak olsa, yanaklarında bir kızarıklık oluşuyor ve hemen gözlerini kaçırıyordu. Şimdi ona bakarken ve onun hakkında öğrendiği her şeyi göz önünde bulundururken bir şeyin farkına vardı: Paisley'nin kendisi için mükemmel olarak tanımladığı kütüphaneci tipinde bir adamdı.

Ama Shaya'nın istediği de buydu, değil mi? Kendisini daha önce yeterince incittiği gibi incitmeyeceğine güvenilebileceği hassas biri. Evet, Shaya'nın itaatkâr doğasının arzuladığı baskın yönü onda eksikti ama bazen insanlar ödün vermek zorundaydı. Yani hiçbir zaman kontrolü ele geçiremeyecek ve bir bakışıyla onu belli bir alfa kurdun yapabildiği gibi ıslatamayacaktı, ama ne olmuş yani? Her neyse, bildiği kadarıyla Simon yatak odasında gerçek bir Kazanova olabilirdi. Olabilirdi. Şans verilirse, ikisi arasında gerçek bir tutku olabilirdi. Patlayıcı olabilirdi.

Ya da bir hayal dünyasında yaşıyor olabilir.

Belki de hayatı boyunca bir kötü ilişkiden diğerine seyahat eden kadınlardan biriydi. Eğer durum buysa, belki de kaçamaklara bağlı kalmak daha iyi olurdu - duygu yok, bağ yok, kural yok, baskı yok. Bu sadece ilkel seks ihtiyacına dayanan bir şeydi. Ama bunun bir ömür boyu sürmesi biraz... soğuk görünüyordu. Shaya sıcak istiyordu. Hayır, sıcak istiyordu.

Simon'a tekrar baktığında, aralarında sıcak bir şey olmayacağını kabul etti. Ama sıcaklık olabilirdi. Sahip olabileceği tek şey buysa, belki de bunu kabul etmeliydi, belki-

Hareket eden sandalyelerin sesleri ve kalabalık hissi onu düşüncelerinden çaldı. Birdenbire masalarında üç kişi daha oturmaya başlamıştı ve neredeyse onun yanında kaynaşmış olan kişi kolunu sandalyesinin arkasına dayamış ve bir elini sahiplenme jestiyle saçlarında gezdirmişti. Vay anasını.

"Merhaba Shay," diye gürlledi Nick, ama ona bakmadı. Gözleri sadece karşısındaki gergin erkeği görüyordu. Nick'in içinde dolaşan karanlık duygulara rağmen sesi şaşırtıcı derecede sakindi. Kadının bunu yaptığına inanamıyordu. İlerleme kaydettiğini, onun hayatındaki rolünü kabullenmeye başladığını düşünmüştü. Ve Tanrı'ya şükür ki bunun yakında onu da hayatına alacağı anlamına geleceğini ummuştı, çok az da olsa. Onu sahiplenmemek onu ne kadar öldürse de, her şeyin onun hızında ilerlemesine izin vermekte bir sakınca görmüyordu. Ama onun başka erkeklerle çıkmasından hoşnut değildi. Ve eğer farklı düşünseydi, onu hiç tanıımıyordu.

Shaya Nick'in kusursuz yüzüne bir göz attı ve sert duruşunun ima ettiği şeyi doğruladı. Öfkeyle kaynıyordu. Onun bakışlarıyla karşılaştığında, gözleri ona meydan okumaması konusunda onu uyardı. Kurdu geri çekildi - korkudan değil, burada herhangi bir suçu üstlenmeye niyeti olmadığı için; kurdu diğer erkeğin etrafında olmaktan hoşlanmamış ve ona hırlamaktan başka bir şey yapmamıştı. Hem Derren hem de Kent koltuklarında tembel tembel oturuyor, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, Simon'a sanki ona saldırmaya çalışmış gibi bakıyorlardı.

"Şey... her şey yolunda mı?" diye sordu Simon endişeyle.

Nick'ten ve ondan yayılan karanlık enerjiden bunalan Shaya ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Nick homurdanarak elini ensesine sıkıştırdı. Shaya sakinleştğinde, sanki onu ödüllendiriyormuş gibi ensesine nazikçe masaj yaptı. Kurdu onun dokunuşuyla hafifçe gevşedi.

"Neden bizi tanıştırmıyorsun Shay," dedi Nick.

Boğazını temizledi. "Çocuklar, bu Simon. Simon, bunlar Kent, Derren ve Nick." Şarap kadehini eline alarak uzun, rahatlatıcı bir yudum aldı.

"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum." Simon'ın gözleri defalarca ondan Nick'e kaydı, belli ki Nick'in özel davranışını fark etmişti.

"Ne iş yapıyorsun Simon?" diye sordu Nick, bu insanla ilgili her ayrıntıyı bilmek, kafasında bir profil oluşturmak istiyordu, böylece Shaya'nın onu arkadaşı yerine istemesine neden olan şeyin ne olduğunu anlayabilecekti. Eşi.

"Ben, şey, ben bir web tasarımcısıyım," diye yanıtladı Simon. Shaya büyük olasılıkla Nick'in ses tonunun neden bir iş görüşmecisi gibi olduğunu merak ettiğini düşündü.

"Web tasarımcısı mı? Gerçekten mi? Eminim heyecan vericidir." Elini Shaya'nın saçlarında gezdirdi çünkü her ne kadar Shaya'yı çileden çıkarmış olsa da, kontrolünün bu kadar ciddi bir şekilde sınındığı bir durumda onu sakinleştirebilecek tek şey Shaya'ydı. Eğer sakinleşmezse, insan ölecekti. "Her zaman bir web tasarımcısı mıydın?"

"Şey, eskiden kütüphaneciyken-"

Shaya neredeyse içkisini yudumlarken tüm konuşmalar kesildi. Kütüphaneci mi? Hayır, evren ona bu kadar büyük bir şaka yapmak istemezdi herhalde. Nick sırtının üst kısmını okşadı ve ovdu.

"Hiç evlendin mi?" diye sordu Nick.

"Evli mi? Hayır, asla."

"Çocuğun var mı?"

"Hayır."

Simon'ın yüz ifadesinin neden sorgulandığına dair bir açıklama beklediğini gören Shaya tüm bu olanlara bir son vermek istedi. "Nick, ben-" Adam kulak memesini cezalandırıcı bir şekilde ısırırken nefesi kesildi.

Nick hâlâ Simon'a gülümseyerek devam etti. "Kendini tanımlamak için hangi kelimeyi kullanırdın?"

"Kendini tanımlamak için hangi kelimeyi kullanırdın?" diye Nick'e çıkıştı.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Kızgın."

Simon'ın gergin bir şekilde boğazını temizlerken çıkardığı ses dikkatlerini tekrar ona çevirmelerine neden oldu. Gülümsemesi endişeliydi. "Siz ikiniz... yakın görünüyorsunuz." Shaya'nın Nick'e ona karşı neden bu kadar sahiplenici davrandığını açıkça sormak için can attığı belliydi, muhtemelen bilmeden başka bir adamın kız arkadaşıyla randevuya çıkmış olmasından endişeleniyordu. Ama Nick'in şu anda gerçekten de okul müdürünün "konuşulmadıkça konuşma" havası vardı.

"Evet, yaklaştık." Nick bunu kızın boynuna bir çimdik atarak noktaladı.

Shaya'nın kafasını çevirip ona baktığı anda, gözleri ona karşı koymaması için onu uyardı. Shaya'nın inatçı yanı bunu yapmak istedi ama bakışlarındaki ihanet parıltısı onu durdurdu. Gözleri bir anlığına kurda döndüğünde, Shaya kurdunun da ona aynı derecede kızgın olduğunu gördü. Ve haklı olarak, içinden bir iç çekişle kabul etti. Aslında kendi kurdu da ona kızgındı. Kaliforniya'da onu bulduktan ve sahiplenmeyi başaramadıktan sonra çıktığı randevulara bir yenisi daha eklenmişti; onun bakış açısına göre bu bir ihanetti.

"Bana nasıl tanıştığınızı anlatmaya ne dersin?"

Simon oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Bu sabah salonda Shaya benim saçımı kestiğinde tanıştık..."

Simon'ın sözlerinin geri kalanı Nick'in kafasına keskin bir acı saplanırken kayboldu. Harika. Bir baş ağrısı daha başlıyordu. Şu anki stresli durumu düşünüldüğünde bu pek de şaşırtıcı değildi. Buradan hemen çıkması gerekiyordu. Shaya'yı geride bırakmayacağı da kesindi. "Seninle konuşmak harikaydı Simon. Bebeğim, Simon'a hoşça kal de."

Şu anda baş başa kalmalarının iyi bir fikir olup olmadığından emin olmayan Shaya temkinli bir şekilde, "Nick-" diye söze başladı ama Nick onu dinlemiyordu. Shaya'nın dirseğini kavrayıp nazikçe çekti.

Adam ayağa kalkarken o da ayağa kalktı. Gözleri, kaçmak üzere olduğundan şüphelendiği avını izleyen bir yırtıcı hayvan gibi ona kilitlenmişti... ki bu gerçekten çok da uzak değildi.

Bir yanı bunun onun üzerinde yarattığı etkiden dolayı heyecanlıydı - bu, onu önemseydiğini, onun için önemli olduğunu hissetmesi gerektiği kadar önemli olduğunu düşündüğünü, bunun sadece bir "benim" meselesi olmadığını ve eylemlerinde sahiplenme duygusundan daha fazlası olduğunu gösteriyordu. Ama bir yanı çok gergindi. Onun kendisine zarar vereceğini düşündüğünden değil. Hayır, asla öyle bir şey olmadı. Yine de adam en iyi zamanlarda bile sinir bozucu olabiliyordu. Şimdi ise kötüydü.

Eliyle bileğini kavrayarak onu hızlı adımlarla restorandan çıkarıp Mercedes'e bindirdi. Kendini tipik bir baskın erkek patlamasına hazırlayan Shaya kemerini taktı ve bekledi. Ama o patlama gelmedi. Nick sakince motoru çalıştırdı ve sakince park yerinden çıktı. Sonra da ana yol boyunca sakın sakın evine doğru ilerledi. Ve kısa sürede sessizliğin öfkeden çok daha kötü olduğunu keşfetti.

Onun her an bağırmaya başlamasını bekliyordu ama bağırmadı. Bütün yolculuk boyunca sessiz kaldı. Evinin önünde durduğunda, kadın daha bir şey söyleyemeden arabadan inmiş ve ona yolcu kapısını açmıştı. Ama ona bakmadı. Güzeldi. Eğer kara kara düşünmek istiyorsa, onu kara kara düşünmeye bırakacaktı.

Garaj yolunu tepti ve ön kapının kilidini açtı, onu güveçte bırakmaya niyetliydi. Ama sonra fikrini değiştirdi. Sertçe dönerek hırladı. "Madem bana sessizlik muamelesi yapacaktın, neden beni oradan sürükleyerek çıkardın? Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle. Bana bağırmak istiyorsan, bağır."

"İçeri gir. Yarın konuşuruz. Seninle caddenin ortasında tartışmayacağım ve bunu dinleyicilerimiz varken kesinlikle yapmayacağım." Nazi'nin kurtları yolun karşı tarafına park etmişti ve insanlar karavandan yaklaşık beş araba aralığı uzaktaydı.

"O zaman buraya gel." Bu bir meydan okumaydı ve nereden geldiğinden emin değildi. Hiçbir alfa bir meydan okumayı görmezden gelmezdi ve görünüşe göre onun alfası da -evet, onun alfası- farklı değildi.

Nick'in haplarına çok ihtiyacı olmasına rağmen acıyı görmezden geldi ve yavaşça Shaya ile arasındaki mesafeyi kat etmeye başladı. Yarı yarıya onun içeri koşup kapıyı kapatmasını bekliyordu ama Shaya hiçbir tepki vermedi; sinmedi, gözlerini indirmede, kıpırdanmadı ya da geri çekilmedi. Bunun yerine, başı dik, omuzları dik ve göz temasını koruyarak kapı aralığında durduğu yerde kaldı. Aferin kızıma.

"Şimdi bana bir ders vermek istiyorsan, ver."

"Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Sabırlı davrandım, Shay. Kendimi tutmak her açıdan acı verse de her şeyin senin hızında ilerlemesine izin verdim. Peki sen ne yaptın? Senden daha çok kızaran şapşal bir web tasarımcısıyla çıktım. Hâlâ bilincinin yerinde olmasının tek nedeni, restorana girmeden önce Derren ve Kent'in beni bir nebze olsun sakinleştirmeyi başarmış olması. Neden bana randevundan bahsetmedin? Benden tamamen saklamayı mı planlıyordun?"

"Sana daha sonra söyleyecektim."

"Biliyor musun Shaya, eğer beni incitmek isteseydin, göğsümden bıçaklayıp bu işi bitirebilirdin."

Onun sesindeki umutsuzluğu duydukça suçluluk duygusu Shaya'nın içini daha da kemirdi. Ayrıca onun kendisine "Shaya" demesinden de hoşlanmadığını fark etti. Adını kısaltmasına alışmaya başlamıştı ve hatta bu hoşuna bile gitmişti. Seni terk etti, unutma, diye içinden bir ses patladı. Evet, terk etmişti. Ama aynı zamanda ondan özür dilemiş, ona karşı nazik davranmış ve ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın ona karşı sabrını bir kez bile yitirmemişti. İlk gece ona fiziksel olarak zarar verdiğinde bile, onu asla incitmemiş, asla korkutmaya çalışmamış ve asla bastırmaya çalışmamıştı.

baskın hisleriyle onu etkiledi. Daha da önemlisi, ne yaparsa yapsın onu terk etmemişti. "Seni incitmek istediğimden değildi."

"Oh, gerçekten mi?" Sesi şüphecilikle doluydu.

"Tamam, belki biraz canının yanmasını istedim. Ama beni tekrar terk etmeyeceğini bilmem gerekiyordu."

"Ah, anlıyorum; küçük testinizi geçtiğime çok sevindim," dedi acı acı. Bu noktada başı o kadar sert çarpmaya başlamıştı ki kendi sesi bile canını acıtıyordu. "Yani diyorsun ki, buraya geldiğimden beri yaptığım hiçbir şey senin için bir gram bile fark yaratmadı."

"Kastettiğim bu değildi. Eğer gerçeği istiyorsan-"

"Evet, gerçeği istiyorum."

"İşe yarıyor. Ama anlamıyor musun? İşe yaramasını hiç istemedim ama yaradı. Hayatıma girmeni hiç istemedim ama girdin. Gitmeni hiç umursamak istemedim ama umursuyorum. Seni rüyamda görmeyi hiç istemedim ama görüyorum, sonra da uyandığımda rahatlamadan azgın bir halde uyanıyorum."

"Rahatlamak mı istiyorsun?" Sessiz, hırçın kelimeler.

Kadın gerildi. O daha cevap vermeyi düşünemedi, adam onu evin içine itti, kapıyı tekmeleyerek kapattı ve duvara çarptı. Sonra ağzı onunkinin üzerindeydi ve onu yutuyordu. Öpücükte nazik ya da ikna edici hiçbir şey yoktu. Ağzı kızının ırzına geçiyor, dili zorla kızın ağzına giriyor ve sanki ölmeden önce yapacağı son şeymiş gibi onu öpüyordu. Derin, emredici ve yıkıcıydı. Ağzına aldığı güç onu korkutmalıydı, ama bunun yerine yanıyordu ve yapabileceği tek şey onu öpmekti. Başka hiçbir şeye razı olamazdı.

Her iki eli de kızın saçlarına dolanarak başını tam istediği gibi eğdi. O anda dudaklarının ve dilinin ona tamamen sahip olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Bu bir iddia, bir söz ve bir uyarı gibi hissettiriyordu. Sonra dilini emiyor, kalçalarını onunkilere gömüyor, vücuduyla onu öyle bir sıkıştırıyordu ki

uyarılmışlığı artıyordu. Bir eli karnının üzerinde sahiplenici bir şekilde gezinirken, diğeri aniden saçlarını çekerek başını geriye itti ve öpüşmeyi kesti. Yüzü onunkinin üzerinde belirdi; ifadesi vahşiydi.

"Seni becermeyeceğim." Konuşurken, karnındaki elini eteğinin kenarına doğru kaydırıp ve beline doladı. "Sıradan bir karşılaşma olmayacağım. Beni, yani eşini istemeni istiyorum, seksi değil. Ama rahatlamaya bu kadar ihtiyacın varsa, bunu sana vereceğim." Onu sertçe avuçladı. Nefes nefese kalan kadın refleks olarak bacaklarını birleştirdi ve adamın elini hapsetti. Adam başını salladı, bakışları azarlıyordu. "Aç bacaklarını."

"Ne?" diye ciyakladı bu sert komut karşısında, adamın ani ruh hali değişikliğinden dolayı dengesi bozulmuştu. Adam tekrarlamadı, sadece beklenti dolu bir kaşını kaldırarak ona baktı. Shaya yutkunarak yavaşça adamın dediğini yaptı.

İki parmağını külotunun üzerinden geçirdi ve içine soktu. Çok sıcak ve ıslaktı. "Benim, Shaya. Anladın mı? Sen benimsin ve bu am da benim. Ve eğer bir daha başka bir adama benim olanı vermeyi düşünürsen, onu öldürürüm. Öldürürüm. Onu paramparça ederim ve sonra kışına öyle bir şaplak atarım ki bir hafta boyunca oturamazsın."

Shaya ona Simon'la yatmaya hiç niyeti olmadığını söyleyecekti ama o sırada Nick dizlerinin üzerindeydi. Kızın bacaklarından birini omzuna atmış, külotunu yırtıyordu. Sadece bir aptal onun dikkatini yaptığı şeyden uzaklaştırabilirdi. O bir orospuydu ama aptal değildi.

Dilinin ucunun klitorisinin etrafında döndüğünü hissettiğinde, göz kapakları kapanırken başı geriye düştü. Uzun zamandır o kadar tahrik olmuştu ki, tek bir dokunuşla duvara yaslanıp inlemeye başladı. Adamın dili kıvrımlarının arasında gezinirken, duvara dayadığı ellerini saçlarına götürdü ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak çekti. Adam etine karşı hırlayarak rahminin sıkışmasına neden oldu. Adamın kalçalarını kavramasından memnundu.

Çünkü yardım almadan ayakta durabileceğinden kesinlikle şüpheliydi.

Dili her vuruşta onu damgalıyor, onu o kadar yoğun bir tensel duruma indirgiyordu ki, neredeyse bundan korkuyordu - neredeyse vücudunun eşit derecede yoğun tepkisinden korkuyordu. Diliyle onu yalayıp emerken, ısırırken ve becerirken ağzının verdiği his dışında her şey kayboldu. Ve kadın inledi, nefesi kesildi, inledi, sızlandı ve hıçkırdı. Ama adam pes etmedi, onu rahat bırakmadı, adeta ona zevkle işkence etti. Dizlerinin üzerinde olan o olabilirdi ama kontrol Shaya'da değildi. Amansız kavrayışıyla Nick onun her hareketini kontrol ediyordu. Yetenekli ağzıyla Shaya'nın zevkini ve vücudunun tepkilerini kontrol ediyordu.

"Nick... Yapmam gerek..."

Tekrar homurdandı ve yankılar hisleri daha da artırdı. Adam aniden iki parmağını içine sokup klitorisini emmeye başladığında bacakları titredi ve boşalmasını istedi. İstedliğini elde etti. Doruğa ulaştığında çığlık attı ve onu paramparça etti. Nick onun iç uyluğunu sertçe ısırarak orgazmını uzattı.

Nefes nefese adamın eteğini düzeltmesini ve ayağa kalkmasını izledi. Ona sahiplenici bir öpücük daha verdi, ağzını bastırdı ve alt dudağını cezalandırıcı bir şekilde ısırarak hala ne kadar kızgın olduğunu açıkça gösterdi. Sonra da gitmişti. Ve Nick'in baskın tarafını büyük ölçüde geri çektiğini fark ediyordu.

Nick bir avuç dolusu hapi geri atarken ve Derren yemek masasında oturup kaşlarını çatarak onaylamazken, Nick bunun çok tanıdık gelmeye başladığını düşünüyordu. Ya baş ağrıları daha acı verici hale geliyordu ya da haplar daha az etkili oluyordu, çünkü artık ağrıyı hafifletmek için daha yüksek dozda alması gerekiyordu. İşin kötü tarafı, dozaj ve

Acı bir araya geldiğinde müthiş bir yatıştırıcı etkisi yapıyordu. Her an periler diyarında olabilirdi. Nick kanepeye yığılıp gözlerini kapayınca kadar Derren konuşmadı.

"Bugün üç kez başın ağrıdı." Sesi sessizdi, bu da Nick'in hoşuna gitmişti.

"Evet, stresli bir gündü."

Derren küfretti. "Nick, daha fazla iyileşme seansı için Amber'a geri dönmen gerekiyor."

"Hayır."

Ağır bir iç çekiş. "Nick-"

"Onlar sadece baş ağrısı. Ayrıca, sen de benim kadar iyi biliyorsun ki, seanslar ilk seferde işe yaramadıysa, ikinci seferde de işe yaramayacaktır."

"Her zaman denemeye değer. Ya da belki gidip başka bir şifacı bulabilirsin."

"Shaya'yı terk etmiyorum."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum Nick - ve bunu söylemekten gerçekten nefret ediyorum, çünkü mutlu olmayı hak ediyorsun - ama burada kaybedeceğin bir savaş veriyorsun." Daha hassas bir şekilde, "Shaya yola gelmeyecek," diye ekledi.

Nick onun bu konuda haklı olabileceğini düşünüyordu. Yaptığı şeyin işe yaradığını söylemişti ama işe yaramasını istemediğini de söylemişti. Yine de, bırakın başkasına, kendisine bile bunun umutsuz olabileceğini itiraf etmeye hazır değildi. "Bırak onu, Derren."

"Haklı olduğumu biliyorsun. Tanrım, Nick, başka bir adamla çıktı."

"Hatırlatmaya gerek yok."

"Bu size burada hiçbir ilerleme kaydedemediğinizi göstermiyorsa, ne gösterir bilmiyorum."

"Derren, şu anda bu konuşmayı yapamam." O anda herhangi bir konuşma yapamazdı. Sesleri birbirine karışıyordu ve sanki biri kafasına demir bir çubukla defalarca vuruyormuş gibi hissediyordu.

"Amber'ı arayıp bakmasını söyleyeyim."

"Hayır."

"Eğer mecbur kalırsam, sen uyurken gelmesini isteyeceğim - bu dünyada hiçbir şey seni uyandıramaz."

Nick bir saniye içinde onun önündeydi. "Bunu yaparsan seni öldürürüm. Amber bana bir kez bile dokunursa Shaya'yla hiç şansım olmayacağını sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Yine de bir şansınızın olmaması mümkün."

"Ciddiyim, Derren. Yap ve aramızdaki her şey bitsin. Şimdi yatmaya gidiyorum." Dilinde eşinin tadı ve ellerinde onun kokusuyla uykuya dalabileceği, gürültüsüz ve ışıksız bir odaya gidiyordu.

Uyarılmışlığının tüm gücünü onun üzerine boşaltmak istememişti ama dudakları onunkilere değdiği anda kontrolünü kaybetmişti. Dudakları onunkilerin altında o kadar yumuşak ve uysaldı ki. Tanrım, o kadar duyarlı davranmıştı ki - inliyor, kıvranıyor ve ona yapışıyordu. Dahası, onun o doğal itaatkârlığını tatmıştı ve bu onu daha çok istemesine neden olmuştu.

Vücudunun her hücresi onu o eve geri dönmeye ve kendisine ait olanı almaya çağırıyordu. Kurdu onu tırmalıyordu, ona ne kadar kızgın olmasına ve kendini ne kadar ihanete uğramış hissetmesine rağmen onu hemen o anda sahiplenmediği için ona kızgındı. Kurdu Nick'in ne düşündüğünü dikkate almayı reddediyor, tüm durumun umutsuz olduğunu ve kendi eşinin onu asla istemeyebileceğini kabul etmeyi reddediyordu.

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

T Ertesi sabah Shaya ayakkabılarını ve ceketini giymeye hazırlanırken cep telefonu çaldı. Kazarak çantasından çıkardığında arayanın Kent olduğunu gördü. "Geç kalıp kalmayacağımı kontrol etmek için aradıysanız, cevabım aslında hayır, yani-"

Bir homurtu. "Bu bir ilk olurdu. Ama bu yüzden aramadım. Bugün izin almanı istiyorum."

Şaşırdım, o duraklatılmış içinde onu hareketler. "Ne?

Neden?"

"Nick'le ciddi bir konuşma yapmanız gerektiğini tahmin ediyorum. Dün gece çok kızgındı Shaya ve onu suçladığımı söyleyemem."

Onu da suçlamadı. "Ona randevudan bahsettin, değil mi?"

"Evet. Ama Derren zaten bizi takip ediyordu ve neler olduğunu anlamak için fazla düşünmesi gerekmezdi. Eve döndüğünüzde ne oldu?"

Shaya iç geçirerek kanepeye uzandı ve ona her şeyi anlattı.

"Bahse girdiğim kadar iyi konuşuyor mu? nedir?"

Yüzünde yarım bir gülümseme belirdi. "Daha iyi."

İçini çekti. "Shaya, kendini neden bu kadar koruduğunu anlıyorum, Nick'in sana kendini kanıtlamasına neden ihtiyaç duyduğunu anlıyorum ve seni sahiplenmeyip görmezden geldiğinde gururunu büyük ölçüde incittiğini de anlıyorum. Ama o erkeğin de bir gururu olduğunu unutuyorsun. Bir alfa olarak, bolca gururu olacak. Geçtiğimiz üç hafta boyunca, birden fazla şekilde onun üzerinde tepindin. Ayrıca onu incittin. Fena halde. Eğer gitmesini istemiyorsan, gururunu bir kenara bırakmalı ve ona hak ettiği şansı vermelisin."

O haklıydı. Ve Shaya bunu biliyordu.

Kent'in tavsiyesi hâlâ kulaklarında çınlarken, boş kupasını lavaboya koymak için mutfığa yöneldi. Yemek odasının önünden geçerken masanın üzerinde duran iki sinema biletini fark etti; Nick'in hediyesiydi. Nick onun izlemek istediği bir film olduğunu duyunca biletleri Kent'le birlikte gitmeleri için almış, onun yerine Kent'i götürmesini ima bile etmemişti. Tanrım, gerçekten de tam bir sürtüktü. Buna bir son vermenin zamanı gelmişti.

Ön kapıyı açtığında Nick'in Mercedes'ine bakarken kaskatı kesildi. Her zamanki gibi elinde bir kahveyle onu beklemiyordu. Arabası orada olmasaydı, onun hâlâ Starbucks'ta olduğunu düşünebilirdi. Hayır, ters giden bir şeyler vardı. Endişe içinden geçip onu ele geçirdi ve onu kurdu kadar gergin yaptı. Derin bir nefes alarak garaj yolunda ilerledi, adamın her an karavandan çıkmasını bekliyordu. Ancak araca yaklaştığında kapı açıldı. Ama dışarı çıkan Nick değildi. Derren'di. Nick kapıyı arkasından kapatıp koruyucu bir bariyer gibi önünde durunca kaşlarını çattı.

"Bu sabah seni işe ben götüreceğim," dedi sert bir tavırla, öne çıkarken, kadının geri geri gitmesine neden oldu.

"Nick'i görmek istiyorum."

Yüz ifadesi sertleşti. "Daha sonraya kadar beklemeniz gerekecek."

"Onu Şimdi görmek istiyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "Neden? Onu zaten incittiğinden daha fazla incitebilmek için mi?"

Derin bir nefes aldı. "Bana kızgın olmanı anlıyorum, Nick'e karşı ne kadar korumacı olduğunu biliyorum-"

"O zaman bu konuşmayı yapmamıza gerek yok."

Onu Derren'in azarlayan ses tonundan daha çok rahatsız eden Şey Nick'in dışarı çıkmamıŐ olmasıydı. Derren'in onu uzak tutmaya çalıştığını biliyor olmalıydı; neler olup bittiğini duymalıydı ama müdahale etmiyordu. Bu iki Şeyden biri demekti: Nick gerçekten onu görmek ya da onunla konuşmak istemiyordu ya da saklayacak bir Şeyleri vardı. Aklına karanlık bir Şüphe fısıldadı. Başka bir kadınla mı birlikteydi? Teselliyi başka birinde mi arıyordu? Amber mı? Aslında onu su lamazdı ama o kaltağı kesinlikle öldürürdü.

D n gecenin Nick için ne kadar zor geçtiğini ancak Şu anda anlayabiliyordu. Yaptıklarının onu ne kadar derinden yaralamış olabileceğini. Gerçekten  z r dilemesi gerekiyordu. Ve bunu Şimdi yapmalıydı.

Derren elini arabaya doğru sallayarak, "Benim cipim Nick'in arabasının arkasında," dedi.

Onu kendi eşinden uzak tutabileceğini mi düşündü? Pfft. Belli ki ondan beklediği gibi uyumlu davranarak başını salladı ve cipe doğru yürüdü. Ani bir hareketle dirseğini adamın boğazına çarptı ve ardından çenesine bir yumruk indirdi. Sonra da karavana doğru koşmaya başladı.

Derren arkasından yaklaşırken hızla onu yakalamaya çalıştı ama Derren bunu bekliyordu. Hafifçe döndü ve göğsüne sert bir tekme atarak t kezlemesine neden oldu. Sonra kapıyı açtı ve karavanın içine daldı. Kanepeyi, yemek masasını, küçük mutfağı, banyoyu geçti ve iki kapının olduğu aracın arkasına doğru ilerledi. Bir kumar oynayarak  n taraftakinin

Solda Nick'in yatak odası vardı. Kapıyı ardına kadar açtı. Ve durdu.

Nick yatakta yüzüstü yatıyordu, tamamen giyinikti, solgundu ve derin bir uykundaydı. O kadar derin uyuyordu ki şekil değiştiren duyuları dışarıdaki tartışmayı, havadaki gerginliği ve onun kokusunu almalarına rağmen onu uyandıramamıştı. Kurdu da bunların hepsini hissediyordu ama belli ki Nick'i uyandırma konusunda onun da hiç şansı yoktu. Yatağın yanına yayılmış olan ve yatağın üzerinde asılı duran altın sarısı kolunu yalayan Bruce bile onu uyandırmayı başaramıyordu.

Tam o sırada Derren arkasından yaklaştı ve omuzlarından nazikçe ama sıkıca tutarak onu geri çekti ve uzaklaştırdı. Endişesi yüzünden dikkati dağılmış olan kız ona karşı koymadı. "Neden orada öyle yatıyor?" diye sordu titrek bir sesle. "Onun nesi var?"

Derren'in cevap vermeyeceğini düşündü ama sonra içini çekti ve "Başı ağrıyor. Kötü olanlardan."

"Bu neden uyanmadığını açıklamıyor."

"Ağrısı ne kadar kötüyse o kadar çok hap alıyor. Dün üç kez başı ağrıdı ve her seferinde acı çekiyordu. Bu ağrıyı bir sürü hapla bir araya getirdiğinizde, o kadar derin uyuyan biri var ki, bilinci neredeyse yerinde değil."

Birdenbire dengesizleşerek kanepeye oturdu. Adamın gözlerinde ara sıra beliren acı tonunu fark etmişti ama bu konuda onu dürtmemiş, onun için duyduğu endişeyi saklamaya karar vermişti... duyarsız bir kaltak gibi... bu onun karakterine aykırı bir şeydi. İçinde barındırdığı öfkenin bazı davranışlarını değiştirmesine izin vermişti. Artık bunu yapmayacaktı. Olmak istediği kişi bu değildi. "Baş ağrılarından haberim yoktu."

"Neden tanıyasın ki? Bahse girerim onu tanımaya çalışmak için hiç zaman ayırmamışsındır."

"Bak, bana istediğin kadar saldırabilirsin. Ama şimdi değil, tamam mı? Ne olduğunu anlamam gerek

Nick'e olanlar. Ve eğer onu uyandırmama ve onunla konuşmama izin vermeyeceksen" -gerçekten onu rahatsız edeceğinden değil, ama Derren'in bunu bilmesine gerek yoktu- "o zaman bunu bana senin söylemen gerekecek."

Homurdandı. "Dün gece yaptıklarından sonra sana bir şey söyleyecek havada değilim. Sanırım o randevuya gitmenin bir nedeni de tepki almak istemendi. İşte sana tepki. Umarım mutlusundur."

Panik içinde çırpındı. "Dün geceki kötü baş ağrısının benim hatam olduğunu mu söylüyorsun? Buna ben mi sebep oldum?"

"Nick haklıysa, evet. Duygusal stresle tetiklendiklerine inanıyor. Ve son zamanlarda bundan çok fazla yaşadı, değil mi?"

Shaya irkildi ve başını öne eğdi. "Yaralandım."

"Evet, öyleydin. Ama kendi acına o kadar dalmıştın ki onunkini fark etmedin ya da fark ettiysen bile umursamadın. Sana fiziksel olarak sahip çıkamazken senin etrafında olmanın ona zarar verdiğini biliyor muydun?" Bu onun kafasını kaldırmasına neden oldu. "Çiftleşme dürtüleri seni rahatsız ediyor. Ona acı çektiriyorlar. Senin yanında değilken yeterince kötüydü. Sana yakın olmak dürtülerini daha da kötüleştiriyor."

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bilmiyordum."

"Sizin için bir fark yaratır mıydı?" Ses tonundan cevabın hayır olduğuna inandığı anlaşılıyordu.

Hem kendine hem de Derren'e kızgın bir şekilde, onun bakışlarını korkusuzca karşıladı; itaatkâr bir kurdun öfkesinin ağırlığıyla yüzleşmesini tuhaf bulmasını umursamadı. "Bana kızgın olduğunu biliyorum ama henüz kendi eşini bulmamışken beni yargılayamazsın. Senin için o kadar önemli olan kişiyi bulmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun, öyle ki daha önce olan her kötü şeyi o kadar da acıtmaması gerekiyor. Sadece sizin için yaratılmış olan o kişinin sizi tamamen reddetmesinin ve size soğuk davranmasının nasıl bir şey olduğunu bilemezsiniz. Nasıl olduğunu bilemezsin."

Eşiniz tarafından terk edilmek içinizde ölü hissetmenize neden olur."

Derren'in ifadesi ve ses tonu yumuşadı. "İkinizin de yeterince acı çektiği konusunda anlaşılabir miyiz?"

Derin bir nefes verdi. "Evet."

"Eğer onu hayatında kabul edemeyecek kadar incindiysen, bunu ona söylemelisin Shaya. Evet, buraya geldiğinden beri bunu ona söylediğini biliyorum ama bunu tam olarak kastetmedin ve o da bunu hissetti. Eğer gerçekten gitmesini istiyorsan, ona söyle ve bu sefer ciddi ol." Yatak odasındaki hareketliliği duyan Derren, "İşte sana fırsat. Ben biraz yürüyeceğim, ikinizi biraz yalnız bırakayım."

Shaya ayağa kalktı, endişeyle bekliyordu. Birkaç saniye sonra Nick, yanında Bruce'la birlikte yatak odasından çıktı. Zayıf bir şekilde sendelemediği için rahatlayan kurdu hafifçe sakinleşti. Onu görünce gözlerini iki kez kırıştırdı.

"Shay? Burada ne işin var?" Elbette Nick onun kokusunu almıştı ama elindeki onun kokusu ve uyarılmışlığıyla uykuya dalarken, onun orada olduğu aklına gelmemişti.

İçini rahat bir nefes aldı - ona Shay demişti, bu da öfkesinin bir nebze azaldığı ve onu dondurmadığı anlamına geliyordu. Ayrıca, onu gördüğüne şaşırmış gibi görünse de, ses tonu hoşnutsuz değildi. "Neden bana baş ağrılarından bahsetmedin?"

Kafası karışan Nick, "Nasıl yaptın-" diye söze başladı. Hemen anladı ve iç çekti. "Derren." Derren'in ona ne kadarını anlattığını merak ederken içinde bir rahatsızlık duydu. "Stresli olduğum zamanlarda başım ağrır." Hiçbir şey olmamış gibi omuz silkti. Bu açıkça onu rahatsız etmişti.

"Tipik bir alfa erkeği gibi küçümsemeye çalışmayın. Derren bana ne kadar kötü ve sık olduklarını söyledi."

Bu konuşma konusundan ayrılmak isteyerek, "Bunu sonra konuşuruz. Hadi, geç kalmadan seni işe götürmem gerek."

"İşe gitmeyeceğim." Boğazını temizledi. "Buraya seninle konuşmaya geldim." Adam ona boş boş baktığında, "Özür dilemek istedim," diye ekledi.

Nick kaşlarının havalandığını hissetti. Onu şaşırtan sadece sözleri değildi; yüzündeki suçluluk ve endişeydi. "Ne için özür dileyecektim?"

"Dün gece. Ve geçtiğimiz üç hafta boyunca duygularını ve gururunu ayaklar altına aldığım için. Sana gitmeni söylediğim ve söylediğin şeylere inanmakta isteksiz olduğum için üzgün olduğumu söyleyemem. Bana sahip çıkmadığında, bu beni yıktı. Sonra seni kafamda büyük, kötü bir pislik olarak kurdum... bu yüzden iyi şeyler yapmaya ve gerçek bir çaba göstermeye başladığında, seninle ilgili sahip olduğum imaja uymadı - senden nefret etmeye çalışmamı mümkün kılan bir imaj. Kendimi senin sahte ve saçmalıklarla dolu olduğuna ikna ettim. Seni uzak tutmaya çalıştım. Ama sen bunu imkânsız hale getirdin, seni pislik."

Yavaşça onun yanına gitti ve bir buklesini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Çabalarımın karşılığını aldığım için üzgün değilim. Ama seni incittiğim için üzgünüm."

"Alfa'dan ayrılmak senin için bu kadar basit olsaydı, bunu o zaman yapardın. Bundan daha fazlası olmalı." Tanımadığı bir duygu adamın yüzünde titreşti. "Daha fazlası var, değil mi?"

İşte böyle zamanlarda eşinin bu kadar anlayışlı olmamasını diliyordu. "Otur," dedi ona nazikçe ve kanepeyi işaret etti. Onun kişisel alanını işgal etmeden yanına oturdu ve yüzü ona dönük olacak şekilde döndü; o da bu hareketi yansıttı. Gerçeklik anı. Uzun bir süre sonra başladı. "Kurdum ilk kez ortaya çıktığında beş yaşındaydım."

Tamamen şaşıran Shaya ağzı açık kaldı. "Beş mi? Ama... kurdun neden bu kadar erken ortaya çıktı?"

"Bir araba kazası oldu. Sadece ailem ve ben oradaydık. Babam anında öldü. Annemin bilinci yerinde değildi ama yoldan geçen bir arabadaki biri durdu ve

onu dışarı sürükledi. O sırada araba alevler içinde kaldı. Arka yolcu koltuğunda sıkışıp kalmıştım ve dışarı çıkamıyordum. Kurdum da benim gibi panikledi. Ama başımı çok sert çarpmıştım - her şey bulanıktı ve uzuvlarım ağırlaşmıştı - bu yüzden dışarı çıkmak için normalde yapacağım kadar mücadele edemiyordum. Bu yüzden kurdum beni korumak için yüzeye fırladı. Sonra koltukların arasındaki boşluktan geçerek annemin kapısından dışarı çıktı ve alevlerin arasından atladı. O zamandan beri ateşe karşı bir ilgisi var."

Konuşamayacak kadar şok olan Shaya ona bakakaldı. Gözleri uzaklara dalıp gittiğinde, Shaya tekrar orada olduğunu, etrafını saran alevleri tekrar gördüğünü anladı. Onu tekrar günümüze getirmek isteyerek, "Nick?" diye sordu.

Bakışları ona kaydı. "Daha önce hayvanları erken ortaya çıkan şekil değiştirenleri duymuştun, değil mi?"

Başını salladı. "Hiç tanımiyorum. Ama olabileceğini duymuştum."

"Daha sonraki yaşamlarında onlara ne olduğunu biliyor musunuz?"

Onun sert ses tonuyla, omurgasından aşağıya doğru bir soğuk dalgası yayıldı. "Ne?"

"Şifacılar bunun neden olduğundan emin değiller, ancak bunun beden ve zihnin genç yaşta hazır olmadıkları değişikliklerle başa çıkmak zorunda kalması ve bu değişikliklerin onları çok fazla zorlaması nedeniyle olduğunu tahmin ediyorlar. Bu da bilişsel fonksiyonların daha sonra dejenere olmasına neden oluyor. Sizi bulduğumda, bununla mücadele etmek için şifa seansları alıyordum. Seanslar işe yaradı. Ama iyileşmenin geçici olacağına dair bir korkum vardı. Benim bakıcım olmanı istemedim. Seni sahiplenip sonra da bakmak zorunda olduğun biriyle, bir eş yerine bir hastayla yükümlü kılmak adil gelmiyordu."

Birbirlerini ilk bulduklarından beri yaptığı ya da söylediği her şey Shaya'nın kafasında yerli yerine otururken neredeyse bir tıkırtı duyuldu. Sonunda anlamıştı. Ama... "Nick, sen bir

lanet olası aptal." Öfke ya da sertlik yoktu, sadece saf ve mutlak bir bıkkınlık vardı. "Bunu bana neden en başında söylemedin?"

"Benim yanımda kalmakta ısrar ederdin."

"Durum tersine dönseydi sen de aynısını yapmaz mıydın? Sakın bana bunun farklı olduğunu söylemeye cüret etme! Farklı değil! Bana söylemeliydin! Bana senin yanında durma, senin için orada olma seçeneğini vermeliydin!"

"Seni bulduğumda ve seni tehlikeye atmadan sahiplenemeyeceğimi anladığımda, bu bana... uygun geldi. Yaptığım ve pişman olmadığım şeyler düşünüldüğünde, eşime sahip olmama izin verilmemesi mantıklı geldi. Ve sen çok tatlı ve mükemmelsin, oysa ben... İçimde itiraf etmek istediğimden daha fazla soğukluk var."

"Yine de bana söylemeliydin! Tanrı aşkına, neden bundan bana üç hafta önce bahsetmedin?" Ona sahip çıkmayarak yapmaya çalıştığı tek şey, kendi çarpık yöntemiyle onu korumakken, ona karşı ne kadar kaltak olduğunu düşünmek.

"Acıdığım için bir şans istemedim. Hak ettiğim için istedim."

Baskın erkekler ve gururları. "Yine de bunu benden saklamamalıydın."

"Ve senin sırların yok mu? Benden bir şeyler sakladığını bilmediğimi sanma, Shay. Yalnız kalmakla ilgili büyük bir sorunun var. Bu konuda sana baskı yapmadım çünkü senden bir şeyler saklarken buna hakkım olduğunu düşünmedim. Ama bana söylemenin adil olacağını söyleyebilirim."

"Bu konuda konuşmayı sevmiyorum."

Kadının sesindeki acı Nick'in tüylerini diken diken etti. "O gün ormanda olanlar hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorum... ama sorduğunda sana anlattım."

Tamam, bu adildi. Konuşmadan önce uzun bir süre geçti. "Ben bir ikizdim. Tek yumurta ikizi. Kız kardeşim, Mika... Anne karnında öldü."

Gözleri kapandı ve lanet okudu. Kızın ellerinden birini kendi ellerinin arasına aldı. "Bebeğim, özür dilerim."

"O zaman bile, daha doğmadan önce birbirimize bağlanmıştık. Bu muhtemelen kulağa dramatik ve imkansız geliyor. Ama bu, bebeklerin anne karnındayken ebeveynlerinin seslerini duyabildiğini ve onları rahatlatıcı bulabildiğini söylemekten farklı değil. Mika ve ben tüm o aylar boyunca birbirimize sahiptik. Ben büyürken o 'boşluk' hissi hep vardı. O yalnızlık hissi." Aklına bir anı geldiğinde gülümsedi. "Küçükken Taryn benim ikizimmiş gibi davranırdım."

Shaya'nın küçük bir versiyonunun arkadaşını yedek kardeş olarak kullanacak kadar kaybolmuş ve boş hissettiği görüntüsü neredeyse kalbini kırıyordu. "Bahse girerim Taryn bu oyunun bir parçası olduğu için mutluydu."

Shaya'nın gülümsemesi genişledi. "Evet, öyleydi. Hiç kardeşi olmadı, bu yüzden ikimiz de bu küçük fanteziden çok keyif aldık." Devam ederken gülümsemesi soldu. "Ama belki de dört yaşındayken olanlar olmasaydı çok daha iyi başa çıkabilirdim."

Nick, Shay'i incitecek bir şey olduğu düşüncesiyle öfkelenirken bile sesini tutmakta zorlanıyordu. "Ne oldu Shay?"

"Hayatımın ilk dört yılında ailem ve ben sürü bölgesinde yaşamadık. Alfa-Taryn'in babası Lance -Babam onun gerçek eşi olmasına rağmen annemin bir insanla çiftleşmesini onaylamadı. Bu yüzden yakınlarda bir evde yaşadılar. Ama ailem... Babam deniz komandosuydu, o yüzden sık sık uzaklara giderdi. Annem bununla başa çıkmakta pek iyi değildi, onu suçlayamam. Zor olmalı. Her hafta sonu arkadaşlarıyla barlara ve kulüplere giderdi. O giderken beni evde yalnız bırakırdı, ben küçükken bile."

Bir çocuğu yalnız bırakmak mı? "Ama eminim ki sürünüzde o yokken size seve seve bakacak üyeler vardı."

"Elbette vardı. Ama beni orada yalnız bırakmayı seviyordu çünkü yalnız kalmayı sevmediğimi biliyordu. Beni incitmeyi severdi. Belki de bana baktığında hep benden iki tane olması gerektiğini hatırladığı içindi. Ya da belki de babamın evdeyken kendisinden çok benimle ilgilendiğini düşündüğü içindi. Ya da belki de doğal olarak çok benmerkezci bir insan olduğu içindir." Üstelik hastalık hastası. "Senin tahminin de benimki kadar iyi."

Dokunuşunu nazik tutmak zordu ama bunu onun için başardı, iki eliyle de ellerine masaj yaptı. "Devam et."

"Merdivenlerde oturup ağladığımı ve onun eve gelmesini beklediğimi hatırlıyorum. Bazen öylece uyuyakalırdım. Diğer zamanlarda o dönene kadar uyanık kalırdım. Ama bir Cuma gecesi dışarı çıktı... ve o gece eve gelmedi. Ya da ertesi gece. Ya da sonraki gece. Evde olmadığı süre uzadıkça daha da panikledim - sadece yalnız olduğum için değil, ona kötü bir şey olmasından, yaralanmasından ya da daha kötüsünden gerçekten endişelendiğim için."

Acısı o kadar derindi ki onu yere düşürdü. Kurdu bundan nefret ederek hırladı. "Shay, ona ne oldu?" Kadının cevabı onu şaşırttı.

"Hiçbir şeyi yoktu. O iyiydi. İsteddiği için uzak durmuştu - ne kadar sarsılmış olduğuma gülüyordu. Yemin ederim Nick, o geri döndüğünde duvarlar üzerime kapanacakmış gibi hissettim." Adam onu kucağına çekip sıkıca sarıldığında, kız ona karşı koymadı. Onun karşısında eridi ve bu rahatlığı açgözlülükle kabul etti. "Ona söylediğimde babam çılgına döndü. Ona söylememem gerekiyordu ama ona o kadar kızmıştım ki söyledim. Hepimizin toplanma bölgesine taşınmamız konusunda ısrar etti, çünkü o yokken güvende olduğumdan emin olmak istiyordu. Lance oraya taşınmamızı istemedi ama Taryn'in annesi izin verene kadar ona öfkelenildi. Sonra Taryn'le tanıştım ve ondan sonra bir daha asla yalnız kalmadım."

Nick uzun bir nefes verdi. "Kahretsin." Ve şimdi onu sahiplenmeyerek, onu terk ederek onu ne kadar incittiğini anlıyordu - bunu doğru nedenlerle yaptığına inansa bile. "Gerçekten büyük bir hata yaptım, değil mi?"

"Senden sakladığım tek şey bu değil." Onun bakışlarıyla buluşmak için geri çekilerek dudağını ısırıldı. "Ben göze çarpan bir itaatkârım."

Nick'in kaşları neredeyse saç çizgisine çarpıyordu. Belirgin şekil değiştirenler baskın ya da itaatkâr olabilirdi ve baskın ile itaatkârın sınırında yer almaları bakımından çok nadir ve benzersizdiler. Her ikisinin neredeyse mükemmel bir karışımı olmaları onlara tüm şekil değiştirenlere göre bir avantaj sağlıyordu; boyun eğmeye zorlanamazlardı. Nick bile ne kadar güçlü bir Alfa olsa da, kendisine yöneltilen baskın hisler bunu yapmaya yetecek kadar güçlüyse boyun eğmeye zorlanabilirdi. Ancak ne göze çarpan itaatkârlar ne de göze çarpan baskınlar boyun eğmeye zorlanamazdı... Bu da Nick baskın dişilerin Shaya'ya baskın titreşimlerini fırlatarak onu yenebileceğinden bahsettiğinde Taryn'in neden kaygılı görüldüğünü açıklıyordu. Bu haliyle, böyle bir saldırının onun üzerinde hiçbir etkisi olmayacaktı.

Bu, bir Alfa dişisi olarak onun güvenliğiyle ilgili endişelerini değiştirmiyordu ama en azından boyun eğmesi için korkutulamayacağı anlamına geliyordu. "Göze çarpan bir itaatkâr olmaktan gurur duyuyor olmalısın."

"Bunun Mika'nın belirgin bir baskın olacağı anlamına gelip gelmediğini sık sık merak ediyorum." Adamın kaşlarının çatıldığını görünce, "Bir baş ağrısı daha mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Sesinde acı ve gözyaşı duymaktan nefret ediyorum. İçimi kesiyor. Ağlamana asla izin yok. Asla. Ağlamana gerçekten dayanamıyorum."

"Anlamadığım bir şey var. Eğer gerçekten iyileşip iyileşmediğiniz konusunda bu kadar endişeliyseniz, buraya gelmenize ne sebep oldu? Ne değişti?"

"Gittiğini öğrendim. Seni bir daha göremeyeceğim, sana dokunamayacağım fikri... Benim için ne kadar önemli olduğunu fark etmemi sağladı. Birdenbire, diğer tüm saçmalıklar unutuldu, arka plana düştü. Sürüm, sorunlarım... Artık önemli görünmüyorlardı. Çünkü seninle kıyaslandığında önemsizler." Onu dikkatle incelerken başını eğdi. "Geçtiğimiz altı ay boyunca gerçekten mutlu oldun mu Shay? Gerçekten mi?"

"Eğer öyle olduğumu söyleseydim...?" Değildi tabii ki.

"Yine de benimle daha mutlu olup olamayacağını görmek için bir şans istiyorum." Kızın yüzüne temkinli bir ifade yerleştiğinde, bir kolunu kızın etrafında sıkıca tutarken, boştaki elini saçlarının arasından ensesine doğru kaydırdı. Sanki ona ulaşmasına yardımcı olacakmış gibi hafifçe sıktı. "Bana güvenebilirsin." Boynuna hafif bir öpücük kondurdu. Kızın kokusu üzerine sinerken kurdu onaylarcasına hırladı. "Bana güvenebilirsin." Boynuna bir öpücük daha kondurdu ve ardından kulağının altındaki oyuğa doğru yaladı. Dişlerini o noktanın üzerinde gezdirdi ve sonra emdi. Kadın yumuşak bir inilti çıkararak parmaklarını adamın omzuna gömdü ve adam kadının onu iteceğini sandı. Ama itmedi. "Seni bir daha asla bırakmayacağım, Shay."

Kızın yüz ifadesini incelemek için başını kaldırdığında, yüzünde birkaç duygunun yanıp söndüğünü gördü; hepsi de tanımlayamayacağı kadar hızlı gelip geçmişti. "Asla, yemin ederim." Ağzını onunkine değdirdi ve dudağını ısırdı. "Henüz buna hazır değilsen seni hemen sahiplenmeme izin vermeni istemiyorum. Ama beni biraz içeri almanı istiyorum."

O alaca yeşil gözlere baktığında Shaya orada olası bir gelecek gördü. İsteyebileceği her şeyi görüyordu. Son birkaç haftadır ona söylediği ve yaptığı her şeyle onu uçurumun kenarına itmişti; onu ve gururunu incitmişti ama o hâlâ buradaydı. Ve şimdi Nick ona her şeyi anlattığına göre, artık tüm gerçeği bildiğine ve neden yapmadığını anladığına göre

başlangıçta, içindeki acının hafiflediğini iddia etti. Yine de tüm bunları ona anlatmadığı için onun kafasına bir şaplak atmak istiyordu. Daha önce, ama bilmek Nick olarak o Yaptım, o anlayabilir neden o yoktu. Daha fazla Önemli bir şey, adamın onu asla incitmek istemediğini ya da incitmek istemediğini anlamıştı. Yine de... "Bu şansı berbat edersen taşaklarını keser, blendera koyar ve margarita yaparım."

Gülümseyerek yüzünü buruşturdu. "Anlaşıldı." Başparmağının ucunu kızın kadife gibi yumuşak alt dudağında gezdirerek fısıltıyla sordu: "Bu beni biraz içeri almak istediğin anlamına mı geliyor?"

"Evet."

Tatmin, coşku ve zafer onun içinden geçti. "Ağzına ihtiyacım var, Shay," diye homurdandı. "Benim için aç." Dili içeri girip onunkini buldu ve tadına bakarak inledi. Bu bir öpücük değildi. Bu bir patlamaydı. Bir ihtiyaç, sıcaklık ve çaresizlik patlaması.

Daha derine inmek isteyen Nick, bir elini kızın buklelerinde düğümledi ve başını istediği gibi eğdi. Kız öpücüğün kontrolünü ele geçirmeye çalıştığında Nick onun ağzına doğru hırladı ve saçlarını sıkıca tuttu. Kız hafifçe yumuşadı ve adam tekrar hırladı - bu sefer onaylayarak. Diğer elini kızın kıkına doğru kaydırды ve sahiplenici bir şekilde kavradı. Bu en ateşli kıçtı ve onun kıkıydı. Kadının kalçalarını kendi kalçalarına doğru sallayarak ikisini de inletti. Ön kapının sertçe çalınmasıyla birbirlerinden ayrıldılar.

"Nick, buradan çıkman gerek," diye seslendi Derren. "Ne oldu?" Nick dişlerini sıkarak konuştu.

"Güven bana, buradan çıkman gerek."

Nick kendini dizginlemek için gözlerini sıkarak uzun bir nefes aldı. "Hemen geliyorum." Gözlerini tekrar açtığında Shaya'nın yüzündeki hararetli ifade karşısında neredeyse yüksek sesle inleyecekti. "Bunu şimdilik ertelememiz gerekiyor bebeğim. Ama sonra, seni nihayet yatağa attığımda, hiçbir şey beni içine girmekten alıkoyamayacak." Bu bir söz olduğu kadar bir uyarıydı da.

Shaya'nın başını sallaması

Kabullenme onun içinde derinlerde bir yere yerleşti. "Ama o zamana kadar..." Onu ısırđı. Boynunun kıvrımını sertçe ısırđı, onu bir şekilde işaretlemek istiyor ve buna ihtiyaç duyuyordu, tıpkı onu ilk gördüğünden beri arzuladığı gibi. Kadın inledi ve adamın başını sıkıca tuttu. Adam ipucunu aldı ve kimsenin kaçıramayacağı kesin bir iz olmasını sağlamak için sertçe emdi.

Shaya'yı arkasında tutan Nick kapıyı açtı. Dışarıda bulmayı umduğu şey her neyse, isyancılar değildi.

"Bilmek isteyebileceğinizi düşündük," diye başladı içlerinden biri, "dün gece birisi arkadaşınızın çalıştığı kuaför salonuna zarar verdi."

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

B Nick'in arabası tam olarak durmadan önce Shaya yolcu koltuğundan atlamaya çalışıyordu. Nick'in kolu Shaya'yı sıkıştırmasaydı başarılı olabilirdi. beline dolamış.

"Bekle." Kız başını sallayana kadar onu bırakmadı.

Shaya onun sesinin hem bu kadar inatçı hem de bu kadar nazik çıkmasının tuhaf olduğunu düşündü. Dışarıya doğru düzgün bir göz attığında, salonun ön camlarının neredeyse tamamen paramparça olduğunu ve kapının menteşesinden sarktığını görünce dehşet içinde ağzı açık kaldı. Kırık cam parçaları kaldırmı parlayan elmaslar gibi kaplamıştı ve salonun tabelasına siyah boya sıçramıştı. "Aman Tanrım." Kurdu endişeli ve kızgın bir şekilde sızlandı.

Nick yolcu kapısını açtığında Shaya araçtan inmiş ve salona doğru koşmaya başlamıştı ki bir kez daha bir kol tarafından engellendi.

"Sorun yok bebeğim, Kent içeride değil. O orada."

Kent onu fark ettiği anda Shaya da Kent'i fark etti ve birbirlerine sıkıca sarıldılar. "Tanrı'ya şükür iyisin," dedi Shaya. Sözleri aceleyle çıkmıştı. "Olanları duyduğumda yaralanmış olabileceğin konusunda paniklemeye başladım ve sonra telefonuna cevap vermedin ve aklım sadece

ve seni ölü, kanlar içinde hayal ediyordum ve-"

Kent onun omzunu dürttü. "Tanrı aşkına kadın, nefes al. Ben iyiyim, gerçekten. Hasar dün gece verildi. Paisley'i birkaç dakika önce eve gönderdim. Bembeyaz kesilmişti."

Destekleyici ve rahatlatıcı bir kolunu Shaya'ya dolayan Nick, Kent'e yarım bir gülümseme verdi. "Peki ya sen?" O anda Derren yanlarında belirdi.

"Şu anda ne hissettiğimi tarif edecek kelimeler olduğunu sanmıyorum."

"Ne kadar hasar var?" diye sordu Nick.

"Hasar bunun için hafif bir kelime," dedi Shaya. "Sanki bir tsunami vurmuş gibi görünüyor." Nick'in eli Shaya'nın boğazına dolandı ve başparmağıyla ensesine yatıştırıcı bir masaj yaptı. Varlığı ve dokunuşu, böyle bir zamanda hiçbir şeyin yapabileceğine inanmayacağı bir şekilde onu demirlemişti.

"Shaya haklı, bu hasar ya da vandalizmin ötesinde bir şey. Bu..." Derren sözünü kesti, ulaşamayacağı gibi görünen bir açıklama arıyordu. Ama Nick'in ulaşamayacağı bir yerde değildi.

"Kişisel," diye bitirdi Nick. "Kişisel görünüyor."

"Ne kadar kötü?" Shaya Kent'e sordu.

Kent uzun bir nefes verdi. "Kötü. Her yere şampuan ve saç kremi şişeleri dökülmüş. Aynaların hepsi kırılmış. Deri sandalyeler makasla kesilmiş. Buna ek olarak, kırık kupalar ve tabaklar mini mutfağın her tarafına saçılmış ve buzdolabının içindekiler etrafa atılmış. Bir de ofis var; sanki kasırga vurmuş gibi görünüyor. Kağıtlar, dergiler, defterler ve dosyalar her yere saçılmış. Bilgisayarın sabit diski, monitörü ve klavyesi tamamen harap olmuş. Polisi şaşırtan şey ise kasaya hiç dokunulmamış olması. Ama bunun nedeni hakkında oldukça iyi bir fikrim var." Nick'in kafa karışıklığını fark eden Kent ekledi: "Aynı

Çünkü vandallar arka kapıdan girmişler. Bu doğru: Ön kapıya verilen hasar içeri girme ihtiyacından kaynaklanmıyordu; bunu da diğerleriyle birlikte spor olsun diye yapmışlardı. Bunun nedeni aşırı uçların işin içinde olması. Birkaç kokuyu tanıdım."

"Radikaller mi?" diye yankılandı Shaya.

Kent'in sesi duygusallıktan çakıllı çıkıyordu. "Tek düşünebildiğim benim yarı şekil değiştiren olduğumu keşfettikleri."

Kent daha radikallerin bu işe karıştığını açıklamadan önce Nick onların sorumlu olduğunu biliyordu çünkü Logan'ı toplanan insanlar arasında açıkça görebiliyordu. Yüzünde kendini beğenmiş ve cüretkâr bir ifade vardı. Küçük piç. Nick'in arkadaşının -ya da Logan'ın inandığı gibi kız arkadaşının- iş yerine zarar vermek kesinlikle kişisel sayılırdı ve kesinlikle onu kızdırmanın çok iyi bir yoluydu.

Hem Shaya hem de Kent Nick'in sert bakışlarını takip ederken, her ikisi de aynı şeyin farkına vardıklarında Logan'a hırladılar.

"Yaptıklarından sonra buraya gelmek cesaret ister," diye tısladı Kent, ona doğru ilerleyerek. Derren'in Kent'in kolundaki eli onu durdurdu.

"Taşak değil," dedi Derren. "Nick'in tepki vereceğini umuyor." Derren durumu kısaca açıkladı. Nick, Kent'in kendisine kızmasını, salonuna bu belayı getirdiği için onu bir dereceye kadar suçlamasını bekliyordu. Ama Kent Nick'e sempati dolu bir bakış attı.

"Orada neler yaşadığını hayal bile edemiyorum. Birçok şekil değiştiren ıslahevinde uzun süre kalamaz."

"İşinize olanlar için beni suçlamayacaksınız değil mi?"

Kent kaşlarını çatı. "Bunu neden yapayım ki? Yaptığı şeyi piçin teki olduğu için yaptı, senin yüzünden değil. Ayrıca, bunun er ya da geç olmasını bekliyordum - yine de bunun yarı şekil değiştiren olduğumu keşfettikleri için olacağını düşünmüştüm."

Nick'in gözleri tekrar Logan'a kilitlendiğinde Shaya neredeyse onun öfkelerini hissedebiliyordu. Öfkeli olsa da Logan'la yüzleşmemesi gerektiğini biliyordu, özellikle de şu anda tüm bu insanların ve bir haber muhabirinin önünde - evet, şekil değiştirenlerle ilgili olabilecek her suç haber sayılırdı. "Nick, ona istediğini verme." Cevap vermedi. "Bana bak." Sonunda baktı. "Onun oyununa gelme."

"Şu anda bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor," diye açıkladı Kent. "Bu karmaşayla başa çıkmak için buraya birkaç kişi göndermem gerekiyor." Shaya'nın elini okşadı. "Eve gitmen gerekiyor." Shaya itiraz etmek için ağzını açtığında Kent elini kaldırdı. "Burada yapabileceğin hiçbir şey yok. Burada kalarak yapacağın tek şey kendini üzme olur. Şimdi git. Tam tersi olsaydı sen de bana aynı şeyi söylerdin."

Yenilgiyle iç geçirerek başını salladı ve Kent'e bir kez daha sarıldı. Sonra Nick onu arabasına doğru götürüyordu, gözleri yine Logan'daydı. "Nick, onun oyununa gelme," diye tekrarladı.

Ne kadar öfkeli olursa olsun Nick'in bunu yapmaya hiç niyeti yoktu. Yine de bu, insanla biraz sohbet etmeyeceği anlamına gelmiyordu. "Bebeğim, arabaya binmeni istiyorum."

"Nick, yapma."

"Ona dokunmayacağım. Sadece onunla biraz konuşmam gerekiyor."

"Senin 'konuşma' versiyonun genellikle kavga etmektir." İnatla yerinden kıpırdamadı. "Bana onun söylediği hiçbir şeye karşı çıkmayacağına söz ver."

"Söz veriyorum. Şimdi bin."

İç çekti. "Sözünü tutacağın konusunda sana güveniyorum. Bu güveni kötüye kullanma."

Kadın arabaya bindiğinde Nick yavaşça Logan'a doğru ilerledi, Logan da Nick'e alaycı ve sempatik bir bakış atarak kurdunun hırlamasına neden oldu. "Burası kötü görünüyor. Bahse girerim kız arkadaşın ve onun arkadaşı oldukça üzgündür."

Nick, duygularını bastırma konusundaki tüm kontrolünü ve deneyimini kullanarak yüzünü boş tuttu.

Logan bir tepki alamayınca devam etti, "Polis bunun şekil değiştirenler arasında devam eden bölge savaşıyla ilgili olduğunu düşünüyor." Dudaklarını büzdü. "Mantıklı. Biliyorsun, bir dahaki sefere kızıl saçlının hedef alınmamasına dikkat etmek isteyeceksin."

Kurdu bu üstü kapalı tehdit karşısında hırladı ama Nick'i insana saldırmaya teşvik etmedi çünkü Logan'ın nasıl bir oyun oynadığını o da en az Nick kadar iyi biliyordu. "Bunu iyice düşünmemişsin."

İnsanın yüzünde bir kaş çatma ifadesi belirdi. "Ne olduğunu düşünmedin mi?"

"Bunu beni kızdırmak için yapmış olabilirsin ama bu durumdan etkilenen sadece ben olmayacağım. Dediğiniz gibi, polis yerel şekil değiştirenlerin sorumlu olduğunu düşünüyor. Yerel şekil değiştirenler bundan hoşlanmayacaktır. Sorumlunun kim olduğunu bulmak isterlerse, tek yapmaları gerekenin salona bir adım atmak olduğunu bileceklerdir - faillerin kokusu tam orada hissedilecektir."

Logan gergin bir hareketle sertçe yutkundu.

"Sonra da doğal olarak, işlemedikleri bir suça kendilerini bulaştırmakla kalmayıp bu suçu kendi bölgelerinde işledikleri için söz konusu faillerin peşine düşecekler. Tebrikler Logan, sadece tüm yerel şekil değiştirenleri bir konuda birleştirmeyi başarmakla kalmadın, kendine ne yapacağını bilemeyeceğin kadar çok düşman kazandın. Nazi'yi takip etmek bir şeydi. Ama bu?" Nick başını iki yana salladı. "Şu anda senin yerinde olmak istemezdim."

Logan konuşurken sesi titriyordu. "Eğer sen ya da diğerlerinden biri bana dokunursa, ben-"

"Orada birinin olduğunu bile anlamadan ölmüş olacaksın. Bunu hemen yapmayabilirler, ama eninde sonunda yapacaklar - sen yürüyen bir ölüsün. Şekil değiştirenleri şiddet yanlısı, saldırgan ve saygısız olmakla suçluyorsunuz. Ama şimdiye kadar karşılaştığın şekil değiştirenlerin

aşağıdakiler sizi her an öldürebilirdi; geldiğini bile görmezsiniz. Ama yapmadılar. Sizi görmezden gelmeyi seçtiler... oysa siz ve küçük çeteniz sadece şekil değiştirenleri taciz etmekle kalmıyor, aynı zamanda bu tür şeyler de yapıyorsunuz. Aklıma 'ikiyüzlü' kelimesi geliyor ama 'orospu çocuğu' kelimesi de öyle." Nick bunu söyledikten sonra bu acınası insan müsveddesine sırtını döndü ve arabasına döndü.

"Ne dedi?" diye sordu Shaya.

"Övünüyordun," diye homurdandı Nick. "Bir süre iş bulamayacağın için üzgünüm bebeğim. Bunun benim hatam olduğunu anlıyorum, o yüzden-" Kadın omzuna sert bir tokat attığında, adam irkildi. "Hey, bu ne içindi?"

"Başkalarının eylemleri için kendini suçlayamazsın." Kurdu da aynı fikirdeydi. "Buna izin vermeyeceğim."

Kadının ses tonundaki sertlik onu o kadar şaşırttı ki, kendini gülümserken buldu. "Bu doğru mu?"

"Evet, Beavis."

"Ben aptal değilim."

Patronluk taslayarak onun göğsünü okşadı. "Hayır, tabii ki değil."

Sadece düşünme konusunda şanssızsınız."

Kaşlarını çatarak kontağı çevirdi ve kızın evine doğru yola koyuldu. Ne yazık ki oraya vardığında annesini, Roni'yi ve Amber'ı karavanın dışında beklerken buldu. Onların endişeli ifadeleri karşısında şaşıracak Shaya ile şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu. Arabadan iner inmez üç kadın önlerinde belirdi.

"Tanrım, salona ne olduğunu gördüm." Kathy kolunu ovuşturarak Shaya'yı inceledi. "İyi misin tatlım?"

"Ne olduğunu gördün mü?" Nick, Roni'nin kulaklarının arasını kaşıyarak sordu.

Amber, Shaya'nın hoşuna gitmeyecek kadar ona yakın durarak, "Bütün haberlerde var," diye cevap verdi. Shaya bunu açıkça belirtmek için Nick'in yanına gitti ve Amber'a hoş bir şekilde gülümserken onun göğsüne destekleyici bir el koydu. Belki de Shaya ve Nick'in sonu gelmişti ama eğer bir şey

onları ayıracak olan, araya giren bir sürtük olmazdı.

"Muhabir burada bir sürü savaşı olduğunu söyledi. Neden bana bu konuda bir şey söylemedin?" Kathy azarladı.

Nick kolunu Shaya'ya dolayarak, "nk bu bir saçmalık," diye cevap verdi. "Ortada bir savaşı falan yok."

Amber kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "O zaman ne neler oluyor?"

O anda Derren, Nick'in diğer tarafında belirdi. "Telefonun nerede?"

Nick kaşlarını çattı ve kot pantolonunun ceplerini yokladı. "Onu karavanda bırakmış olmalıyım."

"Bir sürü mesajınız olduğunu görürseniz şaşırmayın. Az önce salondan ayrıldığımızdan beri en az on beş telefon aldım çünkü telefonuna cevap vermiyordun. Pek çok insan televizyondaki canlı görüntüleri izledi; Shaya ve sen arka plandasınız. Görünüşe göre, Logan'la arka planda konuştuğunuzu gösteren görüntüler de var. Tahmin edebileceğiniz gibi, pek çok arkadaşımız o yüzü hatırlıyor. Hepsi neler olduğunu ve buraya gelmelerini isteyip istemediğinizi öğrenmek istiyor."

"Logan kim?" diye sordu Kathy.

Nick Derren'e, "Umarım onlara bunun gerekli olmadığını sylemişsindir," dedi. Zaten etrafında yeterince insan vardı.

"Sürü savaşı olmadığını ve desteğe ihtiyaın olmadığını açıkladım ama bazıları Logan'a olanlar konusunda endişeli. Sanırım dostlarımızdan çok daha fazla telefon alacaksın."

"Nicolas Axton, birkaç şeyi açıklamanız gerekiyor."

Annesinin ellerini kalçalarına götürdüğünü görünce içini çekti ve karavanı işaret etti. "İçeride konuşabiliriz." Hepsi teker teker içeri doluştu. Annesi ve Amber yemek masasına otururken Derren, Shaya'yı kucağına çekmiş olan Nick'in yanındaki kanepeye yerleşti. Roni televizyonun önünde Bruce'un yanına yerleşti.

"Ee?" diye sordu Kathy.

"Buradaki sorun şekil değiştirenler değil, aşırı insanlardır." Nick, Sequoia Sürüsü'nden ve Alfa'sıyla ilgili yanlış söylentilerden bahsetti ama oyunun korunmasıyla ilgili ayrıntıları atladı. Bu konuyu mümkün olduğunca uzun süre sessiz tutmak istiyordu. Ayrıca Shaya'nın, annesinin ya da Roni'nin endişelenmesini istemiyordu. "Bu grubun lideri Logan... Ben islahevindeyken gardiyan olarak çalışıyordum." Kathy ürperdi. "Beni tepki vermem için kışkırtmaya niyetli, büyük olasılıkla beni aşırı uçların argümanını desteklemek için şekil değiştirenlerin ne kadar vahşi olabileceğine dair bir kanıt olarak kullanmayı planlıyor. Shaya'nın çalıştığı salona zarar vermek de bunun bir parçasıydı."

"Ama misilleme yapmaya niyetin yok." Bu bir sorudan çok annesinden gelen bir talimattı.

"Şu anda değil, hayır."

"Nick, lütfen kendini riske atma."

"Yapmayacağım. Ama mahkeme bittiğinde nasıl tepki vereceği konusunda hiçbir fikrim yok. Eğer istediği kararı alırsa, beni rahat bırakacak kadar kendini beğenmiş olabilir. Yargıcın kararı bizim lehimize çıkarsa, bunu kabulleneceğini sanmıyorum. Eğer üzerime gelirse, orada durup bunu kabul etmeyeceğim." Logan'ın saçmalıklarına daha önce hiç katlanmamıştı ve şimdi de katlanmayacaktı. "Belki de en iyisi Shaya'yı da alıp buradan gitmen."

Tabii ki sen."

Derren Kathy'ye, "Hiçbir şey fark etmeyecek," dedi. "Logan'ın Nick'i sürekli takip eden adamları var. Nick nereye giderse gitsin onları takip ettirecektir. Ayrıca, aşırı uçlardan kaçmak hiçbir şekil değiştiren için çözüm değildir. Bu sadece onların davranışlarını cesaretlendirir."

Kathy bunu düşünerek sessizce oturdu. Sonunda Nick'in bakışlarıyla karşılaştığında, başıyla onu onayladı. Sonra gözleri Nick'ten Shaya'ya kaydı ve yarı gülümsedi. "Sanırım bu ikinizin işleri yoluna koyduğunuz anlamına geliyor."

"Ama birbirinizi sahiplenmediniz ki," dedi Amber sessiz bir sesle.

Nick, Shaya'nın saçlarını öptü. "Henüz."

Shaya kaltağa tatlı tatlı gülümsedi. "Eminim bize bol şans diliyorsunuzdur."

Derren'in telefonu çalmaya başlayınca cebinden çıkarıp ekrana baktı. "Görünüşe göre başka bir arkadaşımız daha neler olup bittiğini öğrenmek istiyor. Aramayı dışarıda yapacağım, sizi biraz yalnız bırakayım." Sonra Kathy'ye baktı. "İpucu, ipucu."

Kathy'nin gözleri büyüdü ve sonra başını salladı. "Elbette. Roni, Amber, gidelim." Roni, Derren ve Kathy'yi dışarıda takip etmeden önce Nick'in elini kısa bir süre yaladı.

Amber yemek masasındaki koltuğundan yavaşça kalktı ve Nick ile Shaya'ya zoraki olduğu her halinden belli olan bir gülümseme fırlattı. "İkinizle de sonra görüşürüz." Bu bir veda yorumundan çok tehdit gibi gelmişti ama Shaya bir kez daha ona tatlı bir gülümseme verip el salladı.

Sürtük nihayet gittiğinde rahat bir nefes aldı. "Seni istediği için onu suçlayamam, ama bu onun şampuanına gizlice çamaşır suyu dökmek ve ne olacağını keyifle izlemek istediğim gerçeğini değiştirmiyor."

Nick gülerek Shaya'yı etrafında döndürüp yüzünü ona çevirdi. "İntikamcı. Bu hoşuma gitti. Ama bebeğim, onun seni rahatsız etmesine izin verme. O önemli biri değil."

"En azından artık onun seni istediğini inkâr etmiyorsun." Nick, Amber'ın gözlerinde kıskançlığın kısa bir süre için parıldadığını görmeseydi, başka türlü düşünmeye devam edebilirdi.

Bir noktada. "Biliyorsun, istediği sen olabilirsin."

Shaya homurdandı. "Sen olduğundan oldukça eminim, Beavis. Onun gibi birini tercih etmeyeceğine emin misin? Seninkine denk fiziksel güce sahip baskın birini?"

Nick'in ifadesi azarlayıcı olsa da sesini alçak ve şehvetli tuttu. "Seni bir daha ısırmak zorunda bırakma beni." Gözbebekleri büyüdü ve kararsız bir nefes aldı. "Oh, hoşuna gitti, değil mi?" Kızın homurtusu, "Kendini övme" dedi.

Ağzını onun kulağına dayadı. "Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum Shay." Kulaklarının ucu aniden yanakları kadar kızarmıştı. "Gerçekten istediğim şey tekrar tatmak. Bundan daha çok istediğim şey ise senin içinde olmak. Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin."

"O zaman ne bekliyorsun?"

Dudaklarına karşı gülümsedi. "Yalvarman için." Çünkü onun bir teslimiyet unsuruna ihtiyacı vardı - henüz tam bir duygusal teslimiyet elde edemeyeceğini biliyordu, bu yüzden bununla yetinmesi gerekiyorsa, şimdilik yeterliydi.

Ağız açık kaldı. "Bu kesinlikle olmayacak." "Göreceğiz bakalım." Başını eğdi, parmağını köprücük kemiği boyunca. "Sana verdiğim sinema biletlerini vermedin, değil mi?"

"Hayır. Aslında ben birlikte sinemaya gitmeyi önerecektim."

"O zaman bu gece yapacağımız şey bu."

Adamın ses tonundaki sinsilik kızın gözlerini kısmasına neden oldu. "Bunu söyleme şeklin hoşuma gitmedi."

Onu sertçe öpmeden önce sadece gülümsedi. "Saat altıda kapıda olacağım. Hazır ol."

"Ha?" Uzun zamandır ikisinin de üzerinde olan çiftleşme dürtülerine cevap vermeye hevesli olacağını düşünmüştü.

Çenesini kavradı ve başparmağını çene çizgisi boyunca ovuşturdu. "Bebeğim, seni tahmin ettiğinden çok daha fazla istiyorum. Ama bu sabah bir şok geçirdin ve bu sisteminize bir darbe oldu. Yapman gereken şey içeri girmek, uzun bir banyo yapmak ve bir süre rahatlamak." Böylece onunla başa çıkabilecek duygusal bir duruma gelecekti, çünkü Nick yatakta "nazik" ya da "uysal" değildi. "Sonra da randevumuz için hazırlanabilirsin."

"Tam olarak nereye gidiyoruz?"

"Bir şeyler yeriz - nereye gideceğimizi sen seçebilirsin. Sonra gidip görmek istediğin filmi izleyeceğiz, ama konsantre olabileceğinin garantisini veremem."

Çünkü tüm zaman boyunca seninle öpüşmeye niyetliyim."

"Umut verici görünüyor. Ya sonra?"

"n sevişme olacak. Çok ama çok fazla n sevişme."

"n sevişmeyi sevmiyorum. Bence bunu atlayalım ve doğrudan asıl olaya geçelim."

Başını iki yana salladı. "Merak etme, n sevişmeyi seveceksin. Sonra yalvardığın anda sana istediğini vereceğim."

Onun yalvarmayı seven bir tip olduğunu tahmin etmeliydi. Ne de olsa baskın bir erkekti. Daha önce baskın erkeklerle birlikte olmuş olsa da, yine de çok baskın bir alfa erkeğiyle seks yapmak gibisi olmayacağını şüphesiz biliyordu - özellikle de bu erkek onun eşi olduğunda. İtiraf etmeliydi ki ilgisini çekmenin ötesindeydi.

Bazı insanların cinsel teslimiyetten hoşlanan kadınların zayıf olduğunu düşündüğünü biliyordu ama Shaya buna inanmıyordu. Bu seviyede bir kontrolden vazgeçmek, kendini ve güvenliğini bir başkasına emanet etmek büyük bir g gerektirirken, bu onu nasıl zayıf kılabilirdi? Shaya yatakta boyun eğmekten hoşlansa da, bu kontrolü kolayca bırakabileceği anlamına gelmiyordu. Hayır, erkeğin yanında rahat edebileceği biri olması gerekiyordu.

Kurdu da bu gece için aynı derecede meraklıydı. Güçlü, kuvvetli, baskın bir eşe sahip olmak kurdunun ihtiyaç duyduğu şeydi, kendisini güvende ve emniyette hissetmesini sağlayan şeydi. Eşi tarafından cinsel olarak domine edilmek kurdu için son derece çekici bir fikirdi. Ama Shaya'nın bunu Nick için kolaylaştırmaya hiç niyeti yoktu. Bunun neresi eğlenceli olabilirdi ki? "Gerçekten yalvaracağımı mı sanıyorsun? Ah, küçük kalbini kutsa." Uymak bir şeydi ama yalvarmak bambaşka bir şeydi.

"Oh, yalvaracaksın, bebeğim. Sana bunun sözünü verebilirim."

Shaya birkaç koltuk ötede oturan ve Nick'i süzen kadına hırladı... tıpkı Shaya'nın restorandaki garsona, onlara patlamış mısır servisi yapan kıza ve sırada Nick'le kendisinin arkasında duran bir grup genç kadına hırladığı gibi. Sinir bozucu bir şekilde, nereye giderlerse gitsinler adama bakılıyordu. Bu tamamen anlaşılabilir bir durum olsa da Shaya -tıpkı kurdu gibi- bundan hoşlanmamıştı.

Çoğu zaman bakıldığını fark etmemiş gibi görünüyordu ama bunun nedeni muhtemelen Shaya'ya odaklanmış olmasıydı. Fark ettiğinde ise Shaya'ya yaklaşmak ya da ona dokunmaktan başka bir tepki vermiyordu; sanki Shaya'nın canını sıktığını hissetmiş ve bu güvence onun rahatsızlığını hafifletmişti. Belki de hissetmişti. Ne de olsa hırıltılarını gizlediği söylenemezdi.

Ona bir şans verme fikrini reddedip aralarındaki duygusal mesafeyi koruduğunda, bu bakışlarla başa çıkmak biraz daha kolay olmuştu; sahiplenme duygusunu biraz azaltmıştı. Ama şimdi onu hayatına dahil etme seçimini yaptığına göre, bu durum çok çabuk can sıkıcı olmaya başlamıştı. Bu yüzden de huysuzlanıyordu.

Nick onu kendi giysilerini hissetmeye bile dayanamayacak kadar azdırmak için elinden geleni yapmasaydı belki de huysuzluk seviyesi bu kadar yüksek olmazdı. Her fırsatta ona dokunuyordu. Boynundaki ısırık izini yalıyor, ağzını ısırıyor, kulak memesini emiyor ya da onu öpüyordu. Bir elini saçlarının arasından geçirdiğinde ya da sahip olduğu elini karnının alt kısmında gezdirdiğinde bile, kadının ürpermesine neden olan bir duygusallık ve alaycı bir nitelik vardı. Özünde, ön sevişme evden dışarı adımını attığı anda başlamış ve onu kapının eşiğinde beklerken bulmuştu. Şu anda onu tokatlamak mı yoksa kucaklamak mı istediğinden emin değildi. Kurdu ikinci fikri daha çok sevmişti.

Sözüne sadık kalarak, filmin büyük bölümünü onu öperek ve dokunarak geçirdi, ancak her öpücük ve dokunuş tüy gibiydi - onu hayal kırıklığına uğratmak için tasarlanmıştı.

daha fazlası için zorladı. Ona yapıştı, dilini emdi ve pençelerini açarak derisini kazdı ve onu yerinde tuttu. Ama adam asla pes etmedi ve kız bunun nedenini çabucak anladı: Ona, bedenine ve kurduna, kontrolün kendisinde olduğunu; ondan kendini tutmasını beklemese de ve bir kukla istemese de, hâkimiyeti devretmeye zorlanmayacağını, kontrolün kendisinde olduğunu anlatıyordu.

Kısacası, eve döndüklerinde herhangi bir yanlış anlaşılma olmayacağından emin oluyordu.

Film nihayet sona erdiğinde rahat bir nefes aldı. Bu noktada yüzü kızarmıştı, vücudu huzursuzdu ve o kadar ıslaktı ki bir insanın bile onun uyarılmışlığının kokusunu alabileceğine bahse girebilirdi. Onun rahatsızlığını fark eden Nick'in gülümsemesi kendini beğenmiş bir hal almıştı. Eğer Nick'in onu ne kadar çok istediğinin kokusunu almasaydı, onun hiç etkilenmediğini düşünebilirdi. Koltukların olduğu koridorda yürürken ona yan gözle baktı. "Sen bir pisliksin."

Nick bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekti. "Sana bol bol ön sevişme olacağını söylemiştim."

"Randevunun bittiği zamanı kastettiğini sanmıştım, aptal ben."

Nick, kızın hırçınlığına gülümseyerek, kolu hâlâ kızın boynundayken koridorun geri kalanında yürürken kızın kulağına konuştu. "Geri döndüğümüzde ön sevişme de olacak." Ne kadar sert olduğunu ona hissettirmek için kurnazca kendini ona yasladı.

"Oyumu atlamaktan yana kullanıyorum."

"Tabii ki biliyorsun. Hiç sabrın yok."

"Yani?" diye tersledi.

Kıkırdadı ve onu sinema salonundan çıkarırken parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Arabaya doğru ilerlerken, Nazi'nin kurtlarından ikisinin yanından geçti.

araç: korumaları. Onlara el salladı, bu da gözlerini devirmelerine neden oldu - onları her zaman kaybetmekte ısrar ettiği için onu pek sevmiyor gibiydiler.

Birkaç araba aralığı ötede beyaz bir minibüsün içinde iki aşırı insan vardı. Nick onlara da el sallayınca yüzleri morun ilginç tonlarına dönuştü. Nick'in Mercedes'inin yanında cipinde bekleyen Derren, camını indirmiş isyancılarla konuşuyordu.

Shaya başını salladı. "Eğer bu kadar tehlikeli olmasalardı, üç grubun da seni bu şekilde izlemesi aslında komik olurdu. Özellikle de hiçbirini rahatsız etmek gibi bir niyetin olmadığı için."

"Evet, ironik." Nick arabasına vardığında, asiler çalışkan bakışlarını ona çevirip başlarıyla selam verdiler. Nick de Derren'e iç geçirmeden önce başıyla selam verdi. "Seni daha önce kovduğum halde neden hâlâ beni takip ediyorsun?"

"Sadece park edip akşam gökyüzünü seyretmek istedim." Nick gözlerini devirerek Shaya'yı arabaya çağırırdı.

"Asiler kendilerini tanıtmak istiyor," diye duyurdu Derren. Nick dikkatini üç erkeğe çevirerek bekledi.

"Ben Jesse"- koyu renk gözleri ve kirli sakalları olan iri yapılı erkek açıkça üçlünün lideriydi-"bu Bracken"- şakacı gözleri ve aynı derecede şakacı gülümsemesiyle uzun boylu bir erkek Nick'e başını salladı-"ve bu da Zander." Sarışın, atletik yapılı erkek başını hafifçe eğdi.

"Merak ettiğiniz buysa, burayı ele geçirmeye çalışmakla ilgilenmiyorum."

"Evet, Hadley'e katılmadığınızı fark ettik," dedi Jesse. Sessizce -büyük olasılıkla insan aşırılık yanlıları yakınlarda olduğu için- ekledi, "İnsanların, şekil değiştirenleri avladıkları bir av koruma alanı işlettiğine inanıyor."

Nick de sesini çıkarmadı. "Biliyorum, bana söyledi."

"Ona inanıyor musun?"

"Evet. Bir sonraki şekil değiştirenlerin siz olmamasına dikkat etmelisiniz."

Jesse diğerleriyle bakış alışverişinde bulundu. "Ona güvenebileceğimizden emin değiliz."

"Onun doğasına kefil olamam; onu tanımıyorum. Ama oyunun korunması konusunda dürüst olduğuna inanıyorum. Her halükarda arkanızı kollamanız gerekiyor çünkü Hadley peşinizde değilse bile insanlar peşinizde olacaktır." Sonunda üç erkek başlarını salladı ve uzaklaştı. Nick sürücü koltuğuna geçerken Derren'e, "Sence artık etrafımızda dolaşmayı bırakacaklar mı?" diye sordu.

Derren gülümseyerek başını salladı. "Neden oyalandıklarını gerçekten bilmiyor musun?"

"Bilseydim sormazdım."

"Sizi ve sizden yayılan tüm gücü görüyorlar ve tıpkı kurtları gibi size çekiliyorlar. Onlara ihtiyaç duydukları rehberliği ve yönlendirmeyi sağlayabilirsiniz ve bunu hissediyorlar."

"Buraya bir sürü oluşturmaya gelmedim. Shaya için buradayım." "Bunu biliyorum ve onlara açıkladım."

"Güzel." Nick arabaya bindi ve tam kapıyı kapatmak üzereydi ki Derren tekrar konuştu.

"İyi eğlenceler."

Nick sırtıttı. Her türlü eğlenceyi yaşayacaktı.

Evine olan yolculuk boyunca ne o ne de Shaya tek kelime etti. Beklenti içinde birikti ve tüm vücudunun yüzeyini yaladı. Shaya'nın kendi beklentisi havada bir vızıltı gibiydi ve yoğunluğuyla kurdunu baştan çıkarıyordu. Uyarılmalarının kokusu arabayı doldurdu ve araba birdenbire olduğundan çok daha küçük hissettirdi. Bu nedenle, sonunda arabadan inmek rahatlatıcıydı.

Shaya'nın arabadan inmesine yardım ettikten sonra, yolda ilerlerken onun önden gitmesine izin verdi. Shaya ön kapının kilidini açıp ona kapıyı gösterdiğinde durakladı. "Bunu istediğinden emin ol, Shay. Kesinlikle emin ol. Sen hazır olana kadar sana sahip çıkmayı erteleyebilirim... ama eğer

seni becereceğim. Yumuşak ve yavaş değil, sert ve derin. Tekrar ve tekrar, ikimiz de hareket edemeyene kadar. Buna hazır mısın?"

Hakimiyetinin boyutunun onu sinirlendirmemesini Tanrı'dan umuyordu çünkü o neyse oydu ve bunu nasıl yumuşatacağını gerçekten bilmiyordu. Yarı yarıya onun sözlerini düşünerek gergin bir şekilde kıpırdanmasını bekliyordu. Bunun yerine ona seksi bir sırıtış fırlattı ve kapıyı davetkâr bir şekilde açık bırakarak içeri girdi. Nick'in ihtiyacı olan tek şey buydu.

Shaya sakın, pratik zekâlı bir kadındı ve bir erkeğin varlığı karşısında dili tutulup titremezdi. Ama o ve Nick koridorda hesaplaşmak üzere olan iki kovboy gibi dururken, tam olarak olan buydu. Nick'in yoğunluğu ve gücü onu bir pelerin gibi sarmıştı - sadece bir alfa olarak gücünü değil, erkeksi gücünü de. Bu güç hem bedenini hem de zihnini ele geçirip ezdi ve hem onun hem de kendisinin büyüüne kapıldığını hissetti.

Shaya'nın ona sahip olma ve onun tarafından ele geçirilme ihtiyacı ilkel ve güçlüydü, bu da nefes alışını eşit ve ellerini sabit tutmasını zorlaştırıyordu. Ağzı aniden kupkuruydu ve kalbi hızla çarpıyordu. Adam ona dokunmamıştı bile ama yine de gözlerinden fışkıran sahiplenme duygusuyla kendini sahiplenilmiş hissetti. Sonra konuştu ve düzgün, derin, otoriter sesi onu ve kurdunu tüm dikkatini toplamaya itti.

"Buraya gel. Dün gece sana saldırdım. Bu sefer bana gelmeni istiyorum."

Ve tam da bunu yapmaya niyetliydi, ama aynı zamanda onu test etmek, tam olarak ne kadar kaçabileceğini görmek istiyordu. Sınırları zorlamak onun doğasında vardı.

"Shay," diye uyardı. "Bana gel. Bana istediğinin bu olduğunu göster. Bununla başa çıkabileceğini göster." Kız gelmeden önce omurgasını dikleştirdiğinde içini gurur kapladı.

ona doğru. Sonunda onun karşısına çıktığında, cesaretle bakışlarına karşılık verdi. "Çok iyi."

Onu her yönden ele geçirme dürtüsü, açlıkla yeniden ırzına geçmek istemesine neden oldu. Onu kontrol altında tutan tek şey, bunun için bu kadar uzun süre bekledikten sonra her dakikanın tadını çıkarmak istemesiydi. Kendisi için yaratılmış olan bu bedenin her santimini tanımak istiyordu. Öte yandan Shaya'nın tadını çıkarmaya dayanamayacak kadar gergin olduğunu hissedebiliyordu. Gerginliğinin geçmesine ihtiyacı vardı.

Adamın elleri kabaca Shaya'nın saçlarına kayarak ağzının kenarını yaladığında, Shaya memnuniyetle ağzını açtı. Dili hemen içeri daldı ve inledi. Shaya'dan bir yanıt koparmadı, sadece aldı. Cinselliğine sahip çıkan ve tam olarak ne istediğini ve bunu nasıl elde edeceğini bilen bir adamın güveniyle aldı. Şimdiye kadar başka hiçbir erkeğin yapmaya yaklaşmadığı gibi aldı.

Shaya öpücüğün içine gömüldü, kollarını onun boynuna doladı ve ensesini tırmaladı. Göğsünden yükselen bir hırıltı Shaya'nın çakıllı meme uçlarıyla alay etti. Adamın elleri kıcını avuçlayıp onu kaldırdığında, Shaya bacaklarını adamın etrafına doladı. Adam onu aniden duvara yaslayıp sert sikini klitorisine yasladığında nefes ciğerlerini terk etti. Adam ona karşı sallanırken inledi ve onu tırmaladı, bütün akşam içinde biriken gerilim kaynama noktasına ulaştığında sinirli ve huzursuzdu.

Acı içinde yavaşça fermuarını indirirken kulağına ateşli bir şekilde fısıldadı. "Seni becereceğim, Shay. Çok yakında sikimin her santimini içine gömeceğim. Ve bunu istediğim kadar çok yapacağım. Çünkü yapabilirim. Ve buna bayılacaksın bebeğim, söz veriyorum. Ama şu anda, tam burada benim için boşalmanı istiyorum." Sonra elini külotunun içine kaydırıp ve iki parmağını içine soktu. Tüm gereken buydu: O kadar uzun süre kenarda asılı kalmıştı ki, yüksek sesli bir çığlıkla paramparça oldu. Adam onu orada tuttu.

Yankılar vücudunu sarsmayı bıraktı, yüzüne yumuşak öpücükler kondurdu ve sonra onu üst kata taşıdı.

Yatak odasına girdikleri anda Shaya'nın ayaklarını yavaşça parke zemine indirdi. Shaya hafifçe sallandı, gözlerini iki kez kırptırdı; bu kafa karıştırıcı bir orgazmdı. Nick gümüş payetli üstünü, siyah pantolonunu ve beyaz dantelli iç çamaşırını yavaşça çıkarırken Shaya kıpırdamadan durdu, sanki zarif bir doğum günü hediyesinin paketini açıyordu. Sonra Nick gözlerinde yırtıcı bir parıltıyla onun etrafında dönerek kendini av gibi hissetmesini sağladı ve bu hem onun hem de kurdunun içinde bir ürperti yarattı.

Bakışlarını kızın nefis vücudunun her santimetrekaresinde gezdiren Nick sertçe yutkundu ve içini bir sahiplenme duygusu kapladı. İnanılmaz derecede güzeldi, tüm kasları düzgünce şekillenmiş ve doğru yerlerden kıvrılmıştı. Göğüsleri de tıpkı tatlı kalçaları gibi Nick'in ellerine tam oturacaktı. Onun önünde durarak dudağını ısırdı. "Bu güzel ağız için çok fazla planım var ama başka bir zaman bekleyebilirler. Şimdi, kolların başının üzerinde olacak şekilde benim için yatağa sırt üstü uzanmanı istiyorum." Yatağa ulaşana kadar geri geri gitti ve sonra ağırbaşlı bir şekilde beyaz saten çarşafların üzerine kaydı, ama gözlerinde her zamanki hınzır iyilikseverlik vardı.

Adam ona bakmaktan başka bir şey yapmayınca, "Bana katılacak mısın, yoksa başımın çaresine bakayım mı?" diye sordu.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı, yüz ifadesi sertti. "Ben söyleyene kadar kendine dokunamazsın. Şimdi iyi bir kız ol ve bacaklarını benim için aç." Bunun yerine kız ona baktı. Onun kendisini test ettiğini biliyordu ve devam etmek istediği gibi başlamak için her türlü niyeti vardı. "Kendimi tekrarlamaktan hoşlanmıyorum bebeğim. Seni ters çevirip kışına şaplak attırtma bana."

"Aslında bu kulağa umut verici geliyor, özellikle de alternatifin sadece bana bakman olduğu düşünülürse."

Ona doğru yaklaştı. "Alternatif olarak şu nasıl? Vücudunu senden daha iyi tanıyana kadar her bir santimini keşfedeceğim. Seni neyin inlettğini, neyin kıvrandırdığını, ne kadar acıdan hoşlandığını bilmek istiyorum." Her şekil değıştiren acıyı severdi ama Shaya'nın ne kadarını sevdiğini ve kaldıracabileceğini bilmek istiyordu. Dik durdu. "Şimdi, sanırım senden benim için bir şey yapmanı istemiştım." Birkaç saniye sonra nihayet bacaklarını açtı. Onun tamamen kel ve pürüzsüz olmasına bayılmıştı.

Yoğun bakışları hâlâ Shaya'nın üzerindeyken kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Shaya gözlerinin ağılıkla onun üzerinde gezindiğini biliyordu. Muhteşem vücudunun açları, eğimleri ve girintileri saf güçten bahsediyordu. Parmaklarını, etkileyici ama korkutucu bir ereksiyona yol açan iyi tanımlanmış, sağlam yapılı göğsündeki ince altın çıtır tüy çizgisi boyunca takip etmek için özel bir istek duydu. Hmmm, belki de yapmalıydı.

Kız doğrulup sikine uzandığında Nick onun elini yakaladı ve başını salladı. "Arkana yaslan ve kollarını başının üzerine koy. Ben keşfetmeyi bitirene kadar bana dokunmanı istemiyorum."

Ona sempatik bir bakış attı. "Ah, erken boşalma sorunun var mı? Bir dokunuşla boşalır mısın?"

Kaşları kalktı. "Benimle alay mı ediyorsun, bebeğim?" Başını onaylamaz bir şekilde salladı. "Bunu gerçekten yapmak istemezsin. Şimdi dediğimi yap."

Emir, kurdunu zevkten titretecek kadar baskın bir şekilde çaldı. "Keşfetme kısmını atlayamaz mıyız?" Shaya şikayet etti ama yine de onun dediğini yaptı.

Nick yatağı uzandı ve onun üstüne çıktı, bir elini başının iki yanına koydu. "İstediğın şeyi sana yakında vereceğim. Sadece biraz daha, sonra alabilirsin." Adam beklentiyle ona baktığında, kadın yatak başlığının parmaklıklarını kavradı. "Çok iyi," diye övdü adam onun dudağını ısırarak.

Adamın vücudu nihayet onunkinin üzerine yerleştğinde Shaya ürperdi ve ten tene teması sevdi. Adamın güçlü vücudu Shaya'nın ufak tefek bedenini örtüyor, kendini kalabalık ama güvende hissetmesini sağlıyordu; bu da Shaya'nın tahrik olmasını artırıyordu. Ağzını kavurucu, kalıcı bir öpücükle aldı, göğsünü kavrayıp şekillendirirken başparmağını meme ucunun üzerinde gezdirdi. Sonra onu çimdikledi, sıkıştırdı ve kopardı, kıvrınmasına ve inlemesine neden oldu. Tanrım, çok iyiydi.

"Çıkardığın o küçük sese bayılıyorum. Bakalım bunu sana tekrar yaptırabilecek miyiz?" Nick diğer göğsüne geçerek ona da aynı muameleyi yaptı ve hoşuna gittiğini öğrendiği meme ucuna doğru miktarda baskı uyguladı. "Ve işte yine o sevdiğim ses." Yavaşça kızın vücudunu yalıyor, öpüyor, ısıyor, okşuyor ve masaj yapıyordu; onu öğreniyor, işaretliyor, hoşlandığı her şeyi ve nasıl hoşlandığını ezberliyordu.

Onun kokusundan etkilenerek bacaklarının arasına yerleşti ve ne kadar ıslak ve şişmiş olduğuna bakarak homurdandı. "Kokuna bayılıyorum." Kızın kıvrımlarını aralayarak klitorisine üfledi ve ardından hafifçe ısırıldı; kız neredeyse yataktan fırlayacaktı. Bir parmağını kızın içine soktu, etrafında döndürdü ve sonra aşağıya doğru büzülmüş deliği daire içine almak için geri çekti. "Buraya daha önce kimse geldi mi, Shay?"

Bunu o kadar gelişigüzel sormuştu ki Shaya neredeyse vereceği cevabın önemsiz olduğuna inanacaktı. Ama o daha iyi biliyordu. Erkek şekil değiştirenler eşlerini anal da dahil olmak üzere mümkün olan her şekilde sahiplenmeyi severdi ve özellikle baskın erkekler bunun bakir bir bölge olmasını isterdi. Eşlerinin sadece kendilerine ait olması için bir şeyler saklamış olmalarını isterlerdi. "Hayır."

İçinde tatmin duygusu kabardı. "Bir gün seni oraya götüreceğim. Bunun için çalışacağız. Şimdi seni tadacağım. Ama boşalmanı istemiyorum. Henüz değil."

Tekrar tekrar yaladı ve yudumladı, onun tadında boğuldu - dün gece onun kokusu kadar tatlı olduğunu keşfetmişti ve bu sarhoş ediciydi. Sonra

Dilini onun içine soktu ve duvarlarına alaycı bir şekilde vurdu. Kız onun adını her inlediğinde, adam yumuşak ve onaylayıcı bir şekilde homurdandı. Kısa süre sonra bacak kasları titremeye başladı ve inlemeye başladı. Emrine rağmen boşalmak üzere olduğunu hisseden adam, onun kalçasını ısırdı ve gri-mavi parlayan gözlerini tuttu. "Savaş onunla."

"Dalga geçmeyi bırak!"

Gülümseyerek kıkırdadı. "İşte bu hiç hoş değildi." "Yani? Birdenbire hassaslaştın mı?"

Nick kıkırdarak bir parmağını onun içine soktu. Nefes nefese kaldı ve eğildi. "Hayır bebeğim, ama vücudun şu anda açıkça öyle." Kadının alçak sesle homurdaması Nick'in tekrar kıkırdamasına neden oldu. Kadının duvarları parmağının etrafında çırpınmaya başlayınca Nick parmağını geri çekti. "Savaş onunla."

"Sen tam bir ba-" Aniden yüzüstü çevrilip bir el iki kez sertçe kışına inince sözünü kesti. Yanık en lezzetli acıya dönüşürken sarsıldı ve nefesi kesildi, midesinde ısı patladı ve aşağıya doğru çiçek açtı. Omzunun üzerinden bakarak kaşlarını çatı.

"Gerekirse yine yaparım," diye uyardı Nick onu, elinin bıraktığı kırmızı ize -bir damgaya- üfleyerek. "Henüz tam olarak kabullenemediğin şey, bebeğim, bu bedenin bana ait olduğu. Tamamen benim. Sadece onunla oynamayı bitirdiğimde boşalacaksın. Elbette, eğer gerçekten boşalmayı bu kadar çok istiyorsan, küçük bir kelime sana istediğini vermeye yetecektir." Onu ters çevirdiğinde, boğazını yakaladı ve nazikçe ama sıkıca yatağa bastırdı. Boğazını sıkıca kavradıktan sonra boştaki eliyle bir parmağını içine soktu. "Beklemekten ya da şaplak yemekten hoşlanmayan biri için oldukça ıslaksın."

Shaya onun sesindeki eğlence, takdir ve kendini beğenmişlik karışımı karşısında homurdandı. "Yalvarmayacağım. Ve kendi fikrime sahip olduğum için şaplak yemekten hoşlanmıyorum."

"Gerçekten mi? Bak ne kadar ıslanmışsın." Parmağını kızın yüzüne götürerek kendi yüzünün ne kadar ıslak olduğunu gösterdi.

Meyve suları.

İki kişi cinsel işkence oyunu oynayabilir. Onu çılgına çevirmeyi uman Shaya dilini çıkarıp adamın parmağını yaladı.

Boğazını kavrayışı esnedi. "Sinsi küçük orospu."

Tekrar yaptı, bu kez ağzını parmağının üzerine kapatıp emdi.

"Siktir." Vücuduna yapmak istediklerinin bir taklidi olarak dilini zorla kadının ağzına soktu. Meme ucunu onun sevdiği şekilde sertçe çimdikledi ve yine boğazından o muhteşem sesi çıkardı. Sonra gergin tomurcuğu ağzına alıp emiyor, onun tadını ve dokusunu seviyordu. "Eğer boşalmak istiyorsan, tek yapman gereken lütfen demek."

"Hayal kurmaya devam et, Beavis." Sesi nefes nefese çıktığı için kendini tokatlamak istedi. Acınacak haldeydi.

Nick umursamazca omuz silkti. "Eğer istediğin buysa." Sonra meme ucunu ağzına götürdü ve emdi.

Saatler boyunca -Shaya'nın hiçbir fikri yoktu- ona işkence etti. Tüm vücudu titreyene ve ince bir ter tabakasıyla kaplanana kadar ona işkence etmişti. En ufak bir temasta yataktan fırlayacak kadar hassaslaşana kadar onu şehvetli bir çılgınlığa sürüklemişti. Kendini bu kadar boş hissetmenin mümkün olduğunu düşünmemişti. Vücudunun o kısmının hiç bu kadar farkında olmamıştı. Ama ne kadar sızlanırsa sızlansın ya da ona ne kadar küfrederse etsin, adam boşalmasına izin vermiyordu.

"Tek yapman gereken lütfen demek bebeğim," diye hatırlattı ona göğsünün kıvrımını ısırıp iz bırakmak için emmeden önce. "Tek bir kelime... ve istediğini alabilirsin."

Shaya onun baştan çıkarıcı sesini duymazdan gelmeye çalıştı. Ağzının göğsünde olduğunu ve dişlerinin meme uçlarını kopardığını görmezden gelmeye çalıştı. Ona doğru ittiğinde ve klitorisini çimdiklediğinde bunu görmezden gelmeye çalıştı. Denedi ama başarılı olamadı. Belki de bu seferlik sadece lütfen demeliydi. Gerçekten olmazdı

yalvarırsa, sadece adamın ondan söylemesini istediği şeyi tekrarlamış olur, değil mi? Bu hiç de aynı şey değildi.

Onun kıvranışını ve kıvranışını izlerken ve baştan çıkarıcı inlemelerini duyarken Nick daha fazla dayanamayacağını biliyordu. Kadının üzerine eğilerek diğeri eliyle saçlarını kavradı ve başını geriye doğru çekerek onu kendisine bakmaya zorladı. Gözleri onunkileri sabitledi. "Söyle, Shay."

"Lütfen."

Bunu ne kadar isteksizce söylediğine gülümsedi. "Bunun pek samimi olduğunu sanmıyorum. Senden ne istediğimi biliyorsun."

Yalvardı. Mesele yalvarması değil, yalvarmasının ne anlama geldiğiydi; boyun eğmesini, onun olduğunu kabul etmesini istiyordu.

Nick onun vücudunu öpüp ısırdı ve tekrar bacaklarının arasına yerleşti. Kadının tatlı kokusu onu başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar cezbediyordu. "Seni asılı bırakıp üzerine boşalmama izin verme. Bunu yapmayacağımı sanma."

Ona inanmıştı. Bunu yapacağına dair verdiği söz yüz ifadesinden okunuyordu.

Dilinin ucuyla kızın klitorisini okşadı. "Söyle. Şimdi."

Bu taleple kaplanan egemenlik karşısında titredi. Uzun bir duraksamadan sonra itaatkâr bir şekilde gevşedi. "Lütfen." Birdenbire ağzı klitorisine yapıştı ve aynı anda bir parmağı içine daldı. Uzun zamandır beklediği orgazm vurduğunda tüm vücudu sarsılıyor gibiydi. Haykırdı ve orgazm onu yırtarken yumruklarını yatak başlığının parmaklıklarına sıktı. Artçı sarsıntılar hafiflediğinde, kendini bitkin hissederek yatağa yığıldı.

"Bana bak, Shay." Shay bakışlarını ona çevirir çevirmez, adam ona çarptı ve kasları onun etrafında gerilirken inledi. "Siktir." Çenesini sıkarak onu sert ve derin bir şekilde becerdi, yatağa çarptı. Sadece üç sert darbeden sonra boşaldı ama adam vazgeçmedi. Shaya'nın ağlamasına neden olan çılgınca bir hızla kalçalarını pompalamaya devam etti.

ve tam istediği gibi ona yapıştı. "Kukun beni çok sıkı sıkıyor. Sanki hiç bırakmak istemiyormuş gibi."

Muhtemelen öyle olmadığı içindir, diye düşündü Shaya. Sonunda onu içinde hissetmenin verdiği duygu inanılmazdı. O sıcaktı. Güçlüydü. Yoğunluktu. Elleriyle adamın sırtını şekillendiriyor, adam içine girip çıktıkça adamın zarif kaslarının dokunuşuyla nasıl kıvrıldığını beğeniyordu. Uzun zamandır peşlerini bırakmayan ve üzerlerine binen doymak bilmez açlık şimdi nihayet bastırılıyor ve sönüyordu... ve bu hayal edebileceğinden yüz kat daha iyi hissettiriyordu.

"Sadece ben sana böyle hissettirebilirim, Shay. Sadece ben, sadece senin eşin."

Adamın söylemediğı şeyi duydu; iddiasını kabul etmeyip hayatını başka biriyle yaşamasının bir önemi olmayacağını, kimsenin ona uymayacağını ya da onu onun gibi tatmin etmeyeceğini. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemişti. Bir kez bile. Gerçekten ele geçirilmek böyle bir şeydi. Ona verdiği güçten ne kadar korksa da, adam bir şekilde ona sahipti ve hayatında olsa da olmasa da her zaman ona ait olacaktı. "Bu iki şekilde de işe yarar, Beavis."

Nick dudağını ısırdı. "Evet, öyle." Kız sırtının derisini tırmalarken Nick inledi. "İşte bu, Shay, beni işaretle." Pençelerini sırtının üst kısmında, orada kalıcı izler bırakacak kadar derine sürüklerken tekrar inledi. Memnuniyet hem onu hem de kurdunu doldurdu - henüz onu resmen sahiplenmeye niyetli olmayabilirdi, ama damgalarını onun üzerinde bırakacak kadar önemsiyordu.

Onun üzerinde kendi izlerini bırakmak istiyordu, bir noktada çekip gitse bile vücudunun Nick'in izlerini taşıyacağını bilmek istiyordu - onu asla unutamayacaktı, birlikte geçirdikleri zamanı asla unutamayacaktı ve daha sonra ona dokunan herkes onun her zaman ve her şeyden önce Nick'e ait olduğunu hatırlayacaktı.

"Nick," diye homurdandı, ona yapıştı ve ona karşı eğildi, acı noktasına kadar gerilene ve kapasitesinin ötesinde dolana kadar ondan daha fazlasını istedi.

Nick bir kolunu onun altından geçirdi ve kışına dolayarak onu eğdi. Sonra Nick kızın içine daha da derinlemesine girmeye başladı ve kız neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Seni şimdi boşaltayım mı?" Başını salladı, inliyor ve pençelerini adamın sırtına geçiriyordu. "İçine boşalmamı mı istiyorsun? Herkesin göreceği bir yerde boğazını tekrar işaretlememi ister misin?"

"Evet," diye tısladı. "Lütfen Nick, gelmem gerek."

"O zaman benim için gel," diye emretti.

Emri kadının içinde çınlarken ve dişleri boğazına batarken, zevk Shaya'nın içinden geçerek omurgasını kilitledi ve boğazından bir çığlık kopardı. İç kasları onu sıkıştırıp kendi salınımını tetiklerken bunu hissetti.

Nick ona son bir kez daha çarptı, içinde derinlere doğru nabız atıyordu. "İşte bu," diye homurdandı. "Hepsini al, Shay." Ona karşı sallandı, boşalmasının her bir parçasını içinde istiyordu, onu olabildiğince çok şekilde işaretlemek istiyordu. Onu sahiplenemeyebilirdi, ama ateşli küçük kışının onu sık sık ve iyice işaretleyeceğine bahse girebilirdi. Şaşırtıcı bir şekilde, bir dil oradaki küçük izi yalamadan önce bir dizi dişin aniden omzuna sahiplenici bir şekilde kenetlendiğini hissetti. Kaşlarını kaldırarak arkadaşına baktı ve onun kendinden memnun ifadesiyle eğlendi.

Shaya omuz silkti. "Kısasa kısas."

Yüzünü kavrayıp buğulu gözlerine bakarak onu derinden öptü; bu zafer, tatmin, sahiplenme, rahatlama ve tam bir hayranlık öpücüğüydü. Bu kadın onu başka hiçbir şeyin kıramadığı ya da kıramayacağı kadar kırabilecek güce sahipti. Sadece bunu yapmamasını umuyordu.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Shaya, ensesini öpen sıcak bir ağız ve çıplak kaçıcasında aşağı yukarı kayan iri bir el hissiyle uyandı. Dün geceye dair görüntüler gözlerinin önünden geçerek içinde biriken ihtiyacı besledi. Nick'in eli bacaklarının arasına daldığı ve parmağı kıvrımlarının arasından kaydığı zaman içinden bir inilti çıktı. Ama kız parmağını içine almak için kıpırdandığında Nick elini geri çekti; bu, onun buraya liderlik ettiğine dair bir mesajdı. Küstahlık etmişti Bütün gece bunun gibi şeyler.

Aklına hınzırca bir fikir fısıldadığında gülümsedi. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor Kade," diye mırıldandı. Anında sırt üstü dönmüştü ve karşısında son derece sinirli bir erkek vardı.

Kız onun altında kontrolsüzce gülerken Nick'in kafasında bir şeyler canlandı. Gözlerini kısmıştı. "Bu çok sinsiceydi. Peki Kade de kim?"

"Hiçbir fikrim yok. Benimle dalga geçtiğin için sana borcumu ödüyordum, yine."

Dudaklarına karşı konuştu. "Seni kızdırmamdan hoşlanıyorsun." Birlikte ne kadar çok zaman kaçırdıklarını, eğer onu ilk gördüğünde sahiplenmiş olsaydı, şimdi olduğu gibi onunla gülüp şakalaşabileceğini düşününce göğsünde bir sancı hissetti.

Gözlerindeki ışığın söndüğünü gören Shaya tam yorum yapacaktı ki cep telefonu çaldı.

Ceketinin cebinden cep telefonunu çıkaran Nick, arayanın Derren olduğunu gördü. "Ne?"

"Ziyaretçileriniz var." Derren'in sesi biraz eğlenmiş gibiydi. "O zaman onlara gitmelerini söyle." Bir arkadaşı vardı.

keşfedin, tadın, ısırın ve tekrar becerin.

"Sanırım onlarla konuşmak isteyebilirsiniz."

"Bu bir ölüm kalım meselesi mi?" Nick homurdandı.

"Muhtemelen." Derren'in sesindeki gülümseme hem onun hem de kurdunun ilgisini çekmişti.

"Bir dakika içinde aşağıda olacağım."

Nick konuşmayı bitirip kıyafetlerini giymeye başladığında Shaya da aynısını yapmaya karar verdi. Telefon konuşmasını duymuştu ve Derren'in bariz eğlencesi onu rahatlatmamıştı; onun sıra dışı bir mizah anlayışı olduğunu öğrenmişti. Eğer Logan'sa, insanın onu kıskırtmasına izin vermediğinden emin olmak için Nick'in yanında olmak istiyordu.

Giyinen Nick onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Benim için burada kal, bebeğim."

"Olamaz. Eğer burada biri varsa, kim olduğunu bilmek istiyorum." Adamın itiraz etmek üzere olduğunu görünce ekledi: "Burası benim evim. Kapıma bir pislik gelirse, bununla başa çıkmanın bir parçası olmak benim hakkım."

Haklısın, diye düşündü Nick iç çekerek. Ne kendisi ne de kurdu onun da gelmesinden endişe ediyordu çünkü hem kendisi hem de kurdu biliyordu ki eğer gerçek bir tehlike olsaydı Derren Nick'i bu konuda uyarırdı. "Peki. Ama herhangi bir nedenle içeri girmeni istersem, bunu göz ardı etme." Nick ancak Derren başını salladığında onun elini tuttu ve odadan çıkıp merdivenlerden aşağı inmesini sağladı.

Shaya'yı hafifçe arkasında tutan Nick ön kapıyı açtı... ve neredeyse ağzı açık kalıyordu. Derren ve asiler kapının eşiğinde duruyorlardı. Ama ziyaretçiler isyancılar değildi. Hayır, asiler Derren'e katılıyor gibi görünüyorlardı.

ziyaretçilere karşı. Kurtlarını alarma geçiren, hırlayan ve saldırmaya hazır olan ziyaretçiler.

Taryn, Trey, Tao ve Dominic'in Nick'e kaşlarını çatarak baktığını gören Shaya aval aval baktı. "Siz burada ne yapıyorsunuz?" Oh, kahretsın.

"Hayır, onun burada ne işi var?" diye sordu Taryn, ama Nick'i gördüğüne şaşırmış görünmüyordu, sadece kızgındı - Shaya sadece Taryn'in Nick ve Shaya'yı arka planda birlikte gösteren haber görüntülerini de gördüğünü varsayabilirdi. Harika. Anka Sürüsü'nün tüm üyeleri bakışlarını kısa bir süreliğine Shaya'ya çevirdi, ona ufacık bir gülümseme attı ve eşine kaşlarını çatarak bakmaya devam etti. Shaya'nın kurdu bundan hoşlanmamıştı. Tanrım, Tanrım, bu iş çok ama çok kötü bir hal alabilirdi.

"Eğer buraya onu almaya geldiysen," diye söze başladı Nick, sesi ölümcül bir hırıltıya dönüşmüştü, "boşuna yolculuk etmişsin." Kurdu hırlayarak Nick'i bu konuda destekledi. Kimse Shaya'yı bir yere götürmüyordu.

"Bunu zaten açıklamıştım." Derren'in sesi sıkılmış ve eğlenmiş karışımı bir tonda çıkıyordu.

Taryn yumruklarını sıkarak Nick'e hırladı. "Sana ondan uzak durmanı söylemiştim."

"Yapmayacağımı biliyordun," dedi Nick, sesi aldatıcı bir sabırla çıkıyordu. "O benim eşim. Hiçbir şey beni ondan uzak tutamaz."

Tao homurdandı. "Gerçekten mi? Garip. Çünkü kendi rızanla aylarca ondan uzak kaldın."

"Ona bakmamız ve onu rahatlatmamız için bizi bırakarak," diye ekledi Dominic, bu da Nick'in büyümesine neden oldu - o kurdu gerçekten öldürmek istiyordu. "Bize tuhaf diyebilirsin ama onu tekrar üzme ihtimalin varken seni onun yanında istemiyoruz."

"Ve onu yine üzeceksin," diye devam etti Taryn, Nick'e sert sert bakarak. "Çünkü sen zalim, duyarsız bir bok kafalısın; buraya gelmeyi düşünerek bile bunu kanıtladın! Onu sahiplenmek yerine görmezden geldiğin zaman onu görme hakkını kaybettin! Sence de kapıyı çalmak için biraz geç değil mi?"

Nick kaşlarını kaldırdı. "Buna Shaya'nın karar vermesi gerektiğini düşünmüyor musun, ki eminim herkesin onun adına konuşmasından hoşlanmıyordur?"

Eşi onu iyi tanıyordu. Kolunu davet edencesine kaldırdığında Shaya onun kendisini yanına çekmesine izin verdi. Onu arkasında kalmaya zorlamıyordu, ona eşitmiş gibi davranıyordu. Shaya bunu beklemiyordu. Taryn'in öfkesinin arttığını ve bunun da Anka kurtlarının öfkesini artırdığını hisseden Shaya -tabii ki tüm bunlar Nick'in öfkesini besliyor ve kurdunu geriyordu- durumu yatıştırmanın zamanının geçtiğine karar verdi.

Sakinleştirmek için Nick'in göğsünü okşayan Shaya en yakın arkadaşına gülümsedi. "Taryn, benim için endişelenmeni gerçekten takdir ediyorum.

-Trey'le ilk çiftleştğinde sana gösterdiğim ilginin aynısıydı." Trey'in küskün bakışını görmezden gelen Shaya devam etti: "Ama size verdiğim desteğin aynısını bana da vermenizi istiyorum." Hem Dominic'in hem de Tao'nun ağzı açıldığında Shaya onlara karanlık bir bakış atarak ağızlarının kapanmasını sağladı. "Fikirlerinizi açıkça belirttiniz. Onları tekrar duymama gerek yok." Bakışlarını hepsinin üzerinde gezdirerek şöyle dedi: "Bu bir pazarlık değil. Nick'e benim verdiğim şans vermem istemiyorsanız, gitmeniz gerekiyor."

Trey'in gözleri boynuna kayarak daraldığında, Shaya onun Nick'in birçok izinden birini gördüğünü anladı. Nick'i merakla inceleyen Trey, "Onu resmen sahiplenmedin," dedi.

Nick hemen, "Henüz," dedi. "Shaya hazır olduğunda yapacağım."

Dudaklarını büzen Trey bir an için bunu düşündü ve sonra memnuniyetle başını salladı. Dominic omuz silerken Tao da aynısını yaptı.

Taryn aval aval eşine baktı. "Bu senin için sorun değil mi?" diye neredeyse çığlık atacaktı.

"Bebeğim, bunun olacağını biliyordun." Trey bir elini arkadaşının saçlarını oluşturan sarının çeşitli tonlarında gezdirerek onu sakinleştirmeye çalıştı. "Hiçbir şey

Bu dünya beni senden uzak tutamazdı ve hiçbir şey onu Shaya'dan uzak tutamazdı."

"Şansı varken ona sahip çıkmalıydı!"

"Evet, ama o yapmadı." Trey, Shaya'nın boynunu işaret etti. "Ve bak, hâlâ yapmadı. Onun hazır olmasını bekliyor. Bu pek çok şekil değiştirenin yapacağından daha fazlası ve bunu hepimiz biliyoruz."

Düşünceli bir duraksamadan sonra Taryn tekrar Nick'e döndü. "Shaya'yla yalnız konuşmak istiyorum." Gözleri hayır demesi için ona meydan okuyordu.

"O zaman Shaya'ya sorman gerek," dedi Nick. "Ben onun dostuyum, patronu değil."

Taryn'in kaşları şaşkınlıkla kalktı ve Shaya onun gözlerinde bir onay belirtisi gördü.

"Taryn ve ben burada konuşurken siz neden içeride beklemiyorsunuz?" Nick onun yanında neredeyse belli belirsiz gerildiğinde Shaya, Alfa dışisinin onu Nick'ten uzak tutmak istediği açıkken Taryn'le birlikte tamamen gözünün önünden kaybolması fikrinden hoşlanmadığını anladı. Güven verici bir elini onun göğsüne koydu ve çenesini onun yan tarafına sürttü. Böylece gerginliği kolayca geçti. Başını kaldırıp ona bakarak, "Sadece birkaç dakika sürecek," dedi.

Sağduyu Nick'e Taryn'in Shaya'yla gizlice kaçmaya çalışmayacağını çünkü bunun eşini ve sürü üyelerini almadan gitmek anlamına geleceğini söyledi. Sağduyu ayrıca Taryn'in "sinsilik" yapmak için fazla yüzsüz olduğunu da söylüyordu; bunu onun gözleri önünde yapar ve onunla başa çıkmasını beklerdi. Ama endişelenmeden de edemiyordu. İki kadının onları görebileceği bir yerde konuşması bir şeydi. Onun için içeride beklemek başka bir şeydi. Ama ona vermeye çalıştığı güvenin aynısı için yalvaran gri-mavi gözlere baktığında, itiraz edebilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Kolunu bırakan Nick başını salladı. Shaya'nın ıslıl ıslıl gülümsemesi onun için yeterli bir ödüldü. "Avludan ayrılmayın.

küçük takipçilerimizin konuşmanızı duymasını istiyorsunuz." Shaya başını sallayıp Alfa dışısının yanına gittiğinde, sarışınla göz göze geldi ve bakışlarını ondan ayırmadı. "Benim eşimi benden almaya çalışırsan, ben de seninkini senden alırım."

Sarışın ona sadece göz kırptı ve Shaya'ya, "Her zaman hayal mi görür?" diye sordu. Nick, avlunun dibinde durmaya gittiklerinde hareketlerini izledi ve daha fazla yürümediklerinde tatmin oldu.

"Evi gözetleyenler kim?"

Trey'in sorusu üzerine Nick içini çekti. "Sanırım içeri gelsen iyi olur."

Nick, Derren ve Anka kurtları eve girerken, asiler dışarıda beklemekte ısrar ediyordu. Üçlü Taryn ve Shaya'yı izliyordu ve Nick'in adına Taryn'in onu kaçırmaya kalkışmadığından emin olmak istedikleri hissine kapıldı. Bu biraz dokunaklıydı. "Peki, ziyaretinizden duyduğum memnuniyeti neye borçluyum?"

"Seni ve Nick'i haberlerde gördük," dedi Taryn, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Biz buraya gelirken Dante ve Jaime'yi kaleyi korumaları için bıraktık. Muhabir bir tür şekil değiştiren savaşı olduğunu söyledi, ama bu bana hiç mantıklı gelmedi - dünyadaki tüm şekil değiştirenler şu anda en iyi davranışlarını sergiliyor, insan aşırılıkçılara çalışacakları bir şey vermek istemiyorlar."

Shaya içini çekti. "Olanlar için o radikallere teşekkür edebilirsin. Bunu Nick'ten tepki almak için yaptılar. Yerel radikal grubu yöneten adamın Nick islahevindeyken hapisane gardiyanlarından biri olduğu ortaya çıktı." Taryn, Nick'in islahevine girmiş olmasına şaşırmadığını gösterince Shaya şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Onun geçmişini biliyor muydun?"

"Sadece Dante'nin bana söylediği: kendini ve kız kardeşini savunurken bir insanı öldürmüş ve iki kişiyi yaralamış."

Shaya içten içe rahat bir nefes aldı. Nick'in tüm geçmişinin herkes tarafından bilinmesinden hoşlanmayacağından emindi.

"Onunla çiftleşmeyi ciddi ciddi düşünüyor olamazsın, Shaya."

"Onun hakkında bilmediğim çok şey vardı." Nick'in gururunun, sağlık sorunlarının başkaları tarafından bilinmesine karşı çıkacağını ve Nick'in kimseye karşı zayıf bir yönü varmış gibi görünmek istemeyeceğini bildiği için ayrıntıya girmede. "Ve kimse onun bir şansı hak etmediğini söyleyemez, Taryn. Ona cehennemde alfa versiyonunu yaşattım - onu reddettim, gururunu ezdim ve hatta başka bir adamla ıktım."

"Yok artık!" Taryn bu durumdan memnun görünüyordu.

"Ama o hala burada. Özür diledi, benim için tatlı şeyler yaptı, bana hediyeler aldı, hayatımdaki küçük karışıklıkları düzeltti ve genel olarak yanımda oldu. Sanki nereye baksam o orada, sanki-"

"Bir dost," diye bitirdi Taryn i çekerek. "Tamam, anlıyorum; iyi bir izci oldu. Ama bunun uzun süreceğini nereden biliyorsun?"

"Bilmiyorum. Ona sadece hak ettiği şansı verebilirim." "Peki ya berbat ederse?"

"Onun taşaklarıyla margarita yaparım."

Taryn güldü. "Senin için görevinden vazgeçtiğini duyduğumda etkilendiğimi söylemeliyim. Bir noktada sürüsüne dönmesini bekliyordum. Ama hiç dönmedi. Seni aramaya devam etti. Yaşam koşullarıyla ilgili ne yapacaksın? Yalnız kurt yaşam tarzını sadece Nick'ten saklanmak için benimsedin. Bu artık eve dneceğin anlamına mı geliyor?"

Shaya bir elini buklelerinin arasında gezdirdi. "Bilmiyorum. Nick Anka Sürüsü'ne katılmayı teklif etti."

Taryn'in çenesi neredeyse yere çarpıyordu. "Dalga geçiyorsun benimle. Senden eski sürüsüne geri dönmeni istemedi mi?"

Shaya başını salladı. "Kurdunun kendisinden daha az baskın birine itaat etmekte zorlanacağını biliyor ve Alfa pozisyonunu istemiyor, bu yüzden

geri dönmek. Her seferinde bir adım atacağım. Eğer işler kötü giderse, muhtemelen eve dönerim. Ama dönmezsem... bu kararı Nick'le birlikte vermemiz gerekecek. Ama ondan Anka Sürüsü'ne katılmasını isteyemezdim, Taryn. Onun kadar güçlü birinden başkasına hizmet etmesini ve itaat etmesini isteyemem."

Taryn anlayışla başını salladı. "Bu doğru olmaz. Seni kazanmak için çok uğraştığını inkâr edemem. Seni bu kadar mutsuz ettiği için ondan hâlâ hoşlanmıyorum."

"Ama sen de benim gibi ona bir şans vereceksin. Sen ve Trey için yaptığım gibi bana şans dileyeceksin," diye Shaya'yı kışkırttı.

Taryn gözlerini devirerek, "Peki," dedi.

Shaya gülümseyerek kollarını en iyi arkadaşına doladı, o da sarılmaya karşılık verdi. "Seni çok özledim." Geri çekildi. "Ben de Kye'ı özledim. O nasıl?" Sürüsüyle haftada en az bir kez Skype üzerinden sohbet etmesi, Shaya'nın Kye'ın büyümesini izlediği anlamına gelse de, onunla birlikte olmakla aynı şey değildi.

Taryn, "Bunu kendin de öğrenebilirsin," diyerek Shaya'yı Nick'in Mercedes'inin arkasına park etmiş olan sürünün Toyota Highlander'ına kadar takip etmeye çağırdı. "Artık bir kavga çıkma ihtimali olmadığını ve kan dökülmeyeceğini bildiğime göre, onu SUV'den çıkarabilirim." Shaya'nın yüzü aydınlanınca Taryn homurdandı. "Yerinde olsam bu kadar heyecanlanmazdım. Son beş saattir cipin içinde beni deli eden Yaşlı Hubbard Ana onunla birlikte bekliyor, gelmek için ısrar etti." Taryn, Trey, Dante, Tao ve infazcılar çok sahiplenilen ve etraflarındaki kadınlardan hoşlanmayan Trey'in büyükannesinden bahsediyordu. "Trey'e ve diğer 'oğlanlarına' yaptığı gibi sağlıksız bir şekilde onun da etrafında dolanıyor. Bu rahatsız edici."

Taryn yan kapıyı kaydırarak açarken, Greta Alfa dışisine homurdandı. "Bunu duydum, aşüfte. Hiç saygı yok." Aralarındaki tartışma her gün devam ediyordu.

Taryn, Trey'in büyükannesine tatlı, alaycı bir gülümseme verdi. "Oh, özür dilerim, bu alışkanlığı kırmam mı gerekiyordu?"

ve gününüze neşe katacak mı?"

Uyuyan Kye'ı göğsüne bastıran Greta, Shaya'ya dönüp sevgiyle gülümsemeden önce Taryn'e bir kez daha öfkelenildi. "Shaya, tatlım, nasılsın?"

"Oh, ona iyi davranıyorsun çünkü senin oğlanlardan biriyle çiftleşmeyecek." Taryn hırladı. "Yaşlı kadın nefesin saçlarını ağartmadan önce oğlumu bana ver." Taryn sekiz aylık sevimli bebeği kucağına aldığı anda, göz kapakları açılarak tıpkı babasının gibi kutup mavisini gözleri ortaya çıkırdı. Nick'in bir keresinde söylediği gibi, Kye kelimenin tam anlamıyla Taryn'in saçlarına sahip Trey'di - bu da onu büyüdüğünde şüphesiz birçok kadının kalbini kırarak kesinlikle muhteşem bir bebek yapıyordu.

"Merhaba," diye fısıldadı Shaya, saçlarıyla oynayarak. "Beni tanıdın mı?"

"Tabii ki öyle," dedi Taryn. "Dizüstü bilgisayarını işaret edip el sallaması çok sevimli - bunun Skype'tan sana el sallamak istediğini anlamına geldiğini biliyorum. Şimdi bunu Shaya Teyze için tekrar yapabilir misin?" Taryn elini hafifçe salladı ve Kye da bu hareketi taklit ederek Shaya'ya kocaman bir gülümseme gönderdi. "Artık Nick'in beni takip edip nerede olduğunu öğrenmesinden endişe etmeden seni ziyaret edebileceğime göre, ben ne zaman istersem seni görmeye gelebiliriz, sen de ne zaman istersen bizi ziyaret edebilirsin."

Shaya'nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. Bu fikir hoşuna gitmişti. Sadece bir dakika süren nazik bir ikna çabasından sonra Kye kendi isteğiyle Shaya'nın kollarına girdi. "Çok sosyal bir çocuk."

Taryn, "Onu çok şımartan ve ona tüm evrenin merkezindeymiş gibi davranan bir sürünün parçası olduğu için bu çok doğal," dedi. "Farklı insanlar tarafından idare edilmeye alışkın."

Kye kucağındayken Shaya, Taryn ve Greta'yı eve götürdü. Bütün erkekleri yemek alanında toplanmış buldu. Gözleri hemen masada oturan Nick'e kaydı. Gülümsemesinde bir rahatlama belirtisi vardı ve Shaya onun gidebileceğinden ne kadar endişelendiğini fark etti.

Kız odaya girdiğinde Dominic duvara yaslandığı yerden doğruldu ve şeytani bir sırıtışla ona doğru geldi - evet, Nick'i kızdırmak için onunla flört etmeye niyetliydi, tıpkı çiftleşmiş tüm dişilere eşlerini kışkırtmak için yaptığı gibi. Aslında flört etmekten çok sevimsiz laflar ediyordu ama çiftleşmiş erkekler üzerinde istediği etkiyi yaratıyordu.

Bir bakışıyla onu durdurdu. "Dominic, eğer hayatına değer veriyorsan, şu anda onu kızdırmayacaksın." Nick onun birkaç erkeğin yanında bulunmasıyla baş etmeye zorlanırken, özellikle de ikisi çiftleşmemişken olmazdı. Sahiplenme duygusu tıpkı Amber etraftayken ona musallat olduğu gibi Nick'e de musallat olacaktı.

Dominic, onu şaşırtarak ellerini teslimiyetle kaldırdı ve gülümsemesini bıraktı. "Tamam, iyi ama ben sadece sana küçük bir öpücük verecektim. Eğer beğenmezsen, her zaman geri verebilirsin."

"Dominic."

"Dikkat et sarışın," diye uyardı Nick, sesi kırbaç gibiydi.

"Tehlikeli yaşamayı seviyorsun, değil mi?" dedi Tao, sürü arkadaşına başını sallayarak.

Dominic sadece sırıttı. "Yaşamak için daha iyi bir yol yok." Nick'in şeytani gülümsemesini fark ederek, "Ne?" diye sordu.

"Eşinle tanıştığında sürünün ne kadar eğleneceğini düşünüyorum. Yanılıyor olabilirim ama erkeklerin biraz intikam alacağını tahmin ediyorum."

Trey başını sallayarak, "Çok doğru" dedi. O anda oğlu ona kollarını uzattı ve Trey onu memnuniyetle kucakladı.

"Hey, ben yeni bir soluğum," diye devam etti Dominic. "Ayrıca, örnek alabileceğim bu kadar çok dişi varken neden henüz bir eş isteyeyim ki?"

Shaya bu numarayı bir an bile yutmamıştı. Elbette Dominic kadınları seviyordu ve kadınlar da Dominic'i seviyordu -o hınzır sırıtışını, karamel tenini ve etkileyici karın kaslarını sevmemek imkânsızdı- ama o rol yaptığı gibi bir sürtük değildi. Dominic'in rolünün ne olduğunu henüz çözememişti.

her şey hakkında, ancak. Tıpkı dişileri ne kadar kolay yakaladığı düşünülduğünde, adamın neden oltalarla uğraştığını henüz anlayamadığı gibi.

Greta Shaya'nın yanına geldiğinde, yaşlı kadın Nick'e kaşlarını çattı. "Senden hiç memnun değilim," dedi ona her zamanki cadı sesiyle. Nick'in kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Sebeplerinin olması önemli değil - Shaya'mızı incittin ve bu hiç hoşuma gitmedi. Onun gibi bir aşüfte değil de Shaya gibi harika bir eşin olduğu için şükretmelisin!" Başını sadece gülümseyen Taryn'e doğru eğdi.

"Beni gerçekten seviyorsun Greta." Taryn ona hafifçe dirsek attı. "İtiraf et, kalbinde beton gibi bir yerim var."

Trey gözlerini devirdi ve sonra Shaya'ya döndü. "Nick ve Derren bize buralarda insanlarla ilgili neler olduğunu anlattılar. Güvenli değil."

Nick ona, "İşte bu yüzden çantanı alıp gitmeni tavsiye ettim," dedi.

Onun anlaşılabilir gerginliğini hisseden Shaya, Nick'in yanına gitti. Nick bakışlarını Trey'den ayırmadan Shaya'nın beline bir kol doladı ve onu kucağına çekti.

"Shaya bana da neler olup bittiğini biraz anlattı." Taryn, Trey ve oğullarının yanına gitti. "Eğer tehlikedeyse, onu almadan buradan ayrılmayacağız."

Nick tartışacaktı ama sonra bir an için bunu düşündü. Shaya'nın Logan'ın etrafında olması fikri Nick'e Taryn'e olduğu kadar iyi gelmiyordu. Shaya'ya bakarak, "Belki de gitmelisin," dedi. Kızın gözleri öfkeyle parladı.

"Hayır."

"Shay-"

"Tek yapman gereken mahkeme duruşmasına kadar dikkat çekmemek. Sonra ne halt istersen yapabilirsin."

Tao omuz silkerek, "Ama adam Nick'i kıskırtmak için elinden geleni yapıyorsa dikkat çekmemek zor olacaktır," dedi.

Derren Nick'e, "Her zaman karavanla yola çıkıp insanları uzaklaştırabiliriz," diye önerdi.

Shaya titrek bir sesle, "Hayır," diye ısrar ederek Nick'in anında ve tüm dikkatini üzerine çekti. "Beni bir daha terk etmeyeceğini söylemiştin."

"Ve bunda ciddiymdim." Adam onun dudağını ısırды ve elini kolunda aşağı yukarı gezdirdi, korkusunun kaynağını biliyor ve bundan nefret ediyordu.

"Temelli gitmekten bahsetmiyorum," diye güvence verdi Derren. "İnsanları neşeli bir kovalamacaya sürüklemekten bahsediyorum."

"Nick gitmiyor, ben de gitmiyorum," dedi Shaya son derece otoriter bir şekilde ve bu da odadaki herkesi eğlendirmiş görünüyordu. Tamam, her santimiyle Alfa dışısı gibi görüldüğünü kabul edebilirdi ama her neyse.

"O zaman biz de öyle," diye açıkladı Taryn. "Mahkeme duruşmasına kadar buradayız - Logan'ın Nick'i kızdırmayı ya da sana zarar vermeyi başaramayacağından emin olmalıyız. Birlikten kuvvet doğar."

Dışarıdan gelen tanıdık kadın seslerini hemen Nick'in annesi, Roni ve Amber'ın girişı izledi. Jesse, Bracken ve Zander'in onların geçmesine izin verdiklerini varsaymak zorundaydı. Gerçi Kathy Axton'ın hiçbir şey yapmasına izin veremezdi.

"İskoçyalı'yı dışarıda gördük ve bir sorun olabileceğini düşündük," dedi Kathy, yeni gelenlere bakarak.

Shaya onları çabucak tanıştırdı. "Kathy, bunlar Taryn ve Trey-eski Alfa çiftim. Ve buradaki diğerleri de onların sürüsünün üyeleri. Çocuklar, bu Nick'in annesi Kathy, kız kardeşı Roni ve sürü şifacıları Amber." Son kelime neredeyse bir hırıltı gibi çıkmıştı.

Taryn ve Amber aniden birbirlerine doğru yürürken herkes donakaldı, hesaplaşmak üzere olan iki kovboy kızı gibi görünüyordlardı. Harika, iki şifacı arasında bir kapışma. Sanki "Ayna, duvardaki ayna, en iyi kim?

Hepsinden daha mı güçlü?" Her iki dişi de kendilerini oldukça güçlü şifacılar olarak görüyordu ve bunu destekleyen itibarları vardı. Ancak iki dişiden hangisinin kurt şekil değiştirenler arasında en yetenekli olduğu konusunda süregelen bir tartışma vardı.

"Taryn Warner, sanırım," dedi Amber.

Alfa dişisi diğer şifacıyı tepeden tırnağa inceledi.

"Sanırım sen Amber Lyons'sın."

"Sizinle tanışmak bir zevk." Amber'ın gülümsemesi daha sahte o l a m a z d ı .

Taryn'in gülümsemesi daha da nahoştu. "Hayır, bu onur bana ait."

Shaya, Nick'le eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu.

"Shaya bizi doğru dürüst tanıştırmadı, değil mi?" Greta elini sıkmak için öne çıkan Kathy'ye, "Shaya bizi doğru dürüst tanıştırmadı, değil mi?" dedi. Tam bir nezaket timsaliydi. "Ben Trey'in büyükannesiyim, Greta." Bunu sanki kendisini başkan falan yapıyormuş gibi söylemişti. Kathy onun elini memnuniyetle sıktı, bu nazik davranışa tamamen kapılmıştı. "Bunlar da diğer iki oğlum, Tao ve Dominic."

"Demek hepsi senin torunların?" diye sordu Kathy, her iki erkeğe de tatlı bir gülümseme vererek.

"Kalbimde öyle." Greta elini göğsünün üzerine koyarak gururlu bir gülümseme takındı. "Onlara her zaman göz kulak oldum, her zaman yanlarında oldum. Benim için dünyaları düşünürler." Hüzünle içini çekti. "Elbette, Beta'mız Trey ve Dante'nin daha iyi eşler seçmiş olmalarını dilerdim, ama kendi hatalarını yapmalarına izin vermelisin, değil mi?" Kathy'nin gülümsemesi "Ne demek istediğini anlıyorum" dedi.

Taryn gözlerini devirdi. "Eğer dramatizmle işin bittiyse, Kaz Ana, biz-"

"Nick," diye seslendi Jesse dışarıdan, "burada seni görmek isteyen biri var."

"Bu seferki kim?" Nick hırladı.

"Nazi ve bazı kurtları."

Nick inledi. "Harika." Tek istediği Shaya'yla yalnız kalmaktı. İnsanlar gitmek yerine, daha fazlası ortaya çıkmaya devam ediyordu.

Dominic başını eğdi. "Kim?"

"Yerel sürünün Alfa'sı," diye yanıtladı Nick.

Dominic'in alını kırıştı. "Neden lakabı Nazi?"

"Çünkü o bir Nazi." Gerçekten bu kadar kafa karıştırıcı mıydı? Shaya ayağa kalkarak Nick'in elini kendi elinin içine aldı. "Hadi ama,

Hadi gidip şu işi halledelim." Onun kendisine içeride kalmasını, Alfa'yla yalnız konuşmasına izin vermesini ve itaatkâr statüsü nedeniyle aşırı korumacı olmasını söylemesini bekledi... ama söylemedi. Bunun yerine onunla birlikte kapıya kadar yürüdü, aşırı korumacı damarının aksini yapması için bağırmasına rağmen birlik olmaya istekliydi. Bu hem Shaya'yı hem de kurdunu memnun etti.

Kathy ve Greta dışındaki herkesin onu ve Shaya'yı ön kapıya kadar takip ettiğinin farkında olan Nick başını salladı. Meraklı piçler. Hadley'ye, "Söylediklerinizin yolun karşısındaki minibüsteki insanlar tarafından duyulmasını istemiyorsanız, sessizce konuşmak isteyebilirsiniz," dedi.

Alfa gözlerini Nick, Shaya ve arkalarındaki kalabalıkta gezdirdi. "Kurtlarım bana bazı ittifaklarınızı bir araya topladığınızı haber verdi. Eğer savaşmayı düşündüğünüz kişi bensem, salonun yok edilmesiyle hiçbir ilgim yok."

"Sizinle hiçbir sorunum yok. Salonun başına gelenlerden insan radikallerin sorumlu olduğunun farkındayım ama şu anda bu konuda bir şey yapamam."

Hadley, "Ama bir noktada bir şeyler yapacaksın," diye tahmin yürüttü. "Gruplarında senin gördüğünden çok daha fazlası var. Belli bir kısmı onların argümanlarını aktif olarak desteklese de, yine de çok daha fazlası var. Eğer iş bir yüzleşmeye gelirse, sayıları sizin burada sahip olduğunuz sayıdan çok daha fazla olacaktır."

"Ben de bundan şüphelenmiştim."

"İrtibatlarınız oyun muhafazası hakkında herhangi bir bilgi ortaya çıkardı mı?"

"Oyunu korumak mı?" diye tekrarladı Shaya.

Nick sessizce lanet okudu. Şimdi arkadaşı bunu ona söylemediği için ona çok kızacaktı. Daha da kötüsü, bu saçmalık yüzünden onu endişelendirmek zorunda kalacaktı. Şu anda gerçekten birine vurmak istiyordu... tercihen Dominic'e. "Henüz değil. Ya sen?"

Hadley, "Sanırım yerini bulmaya çok yaklaştık," dedi, "ama emin olamıyorum. Eğer mahkeme duruşmasından önce bulamazsak, başımız büyük belaya girebilir. Radikallerin argümanı göz ardı edilse bile bu işin sonu iyi olmayacak. Radikaller -özellikle de buradakiler- büyük olasılıkla bizimle yüzleşeceklerdir."

Nick buna katılabilirdi. "Eğer iş insanlarla yüzleşmeye gelirse, ben senin yanında olacağım."

"Ben de öyle," diye duyurdu Derren. Asiler başlarını salladı.

"Ben de." Shaya Nick'in bakışlarını tutarak, hayatının bu konuda onunla tartışmamasına ne kadar ciddi bir şekilde bağlı olduğunu görmesini sağladı. İtaatkâr olabilir ve bu yüzden fiziksel olarak etrafındaki baskın şekil değiştirenler kadar güçlü olmayabilirdi ama yine de kendini savunabilirdi -özellikle de insanlara karşı.

Onunla daha sonra özel olarak tartışmaya karar veren Nick, onu rahatlatmak için sadece şakağına bir öpücük kondurdu. Yanında Roni'nin hırıltısını duyunca, kız kardeşinin bir kavgada Nick'in yanında yer almayı teklif ettiğini hissetti. Harika.

"Ve ben," dedi Trey. Tao ve Dominic başlarıyla desteklediler.

"Eğer Nick orada olacaksa," diye başladı Amber, "ben de orada olacağım." Shaya, sadık ve çok yakın bir arkadaşının söyleyeceği bir şeye çok benzeyen bu yanıt karşısında dişlerini sıkmak zorunda kaldı.

"Ve ben," dedi Taryn. "Ve tabii ki Greta." Trey ona tuhaf tuhaf baktığında omuz silkti. "Ne? O yaşlı kocakarıdan başka nasıl kurtulabilirim ki?"

"Bunu duydum, aşüfte."

Taryn döndü ve "Kahretsin Greta, biri yine kafesini açık mı bıraktı?" diye seslendi.

Başını sallayan ve evrenin neden bu çılgın insanları hayatına soktuğunu merak eden Nick, dikkatini tekrar Hadley'ye çevirdi. "Bağlantılarım bir şey ortaya çıkarırsa Jesse'ye seni aramasını söyleyeceğim."

Alfa başını sallayarak patikada ilerledi. "Güzel. Aynı şekilde, bir şey öğrenirsem size haber veririm."

Sequoia kurtları uzaklaştığında Shaya Nick'e döndü. "Şimdi 'av koruma alanı' derken neyi kastettiğini açıklayabilirsin."

Nick herkesi eve geri götürdü ve istemeye istemeye bunu yaptı, bu da bir sürü küfür ve bağırışa yol açtı - hepsi bu fikri Derren ve Nick kadar iğrenç buluyordu. Sonra, doğal olarak, Shaya'dan ona daha önce söylemediği için bir azar işitti. Ama biraz özür diledikten, boynunu öptükten ve yatıştırıcı dokunuşlardan sonra sonunda onu affetti... yine de bir daha ondan bir şey saklamadan önce iki kez düşünmesi gerektiğini çünkü nerede uyuduğunu bildiğini ve şık bir sopası olduğunu söyledi. "Koşuya çıkmam gerek," dedi Nick ona, bir bukleyi parmağına dolayarak. "Benimle gel."

Shaya onu evin arka tarafına ve dışarıya doğru götürdü. Arka bahçenin sonundaki küçük ağaç kümesine ulaştığında, Nick kendi giysilerini çıkarmaya başlarken o da kendi giysilerini çıkarmaya başladı. "Çitlerdeki küçük boşluğu görüyor musun? Onu kurt formumla buradaki küçük ağaçlık alanda koşabilmek için yaptım."

"Seni kovalayacağımı biliyorsun, değil mi?" dedi Nick sırtarak. "Seni kovalayacağım, kışını yakalayacağım ve üzerine bineceğim."

"Hiç şansı yok," diye kıkırdadı, artık tamamen çıplaktı. Sonra kurdunu serbest bıraktı ve değişimle birlikte gelen tanıdık zevk/acının tadını çıkardı.

Nick zarif kızıl kurda gülümsedi ve onu sevmeye gitti, ama kurt hızla ormana doğru kaçtı.

meydan okudu. Birkaç saniye sonra yer değiştirdi ve onun peşinden koşmaya başladı.

Kurtlar saatlerce oyun oynadı: kovalama, pusu kurma, sahte dövüş ve çene güreşi, insan yarılarının davranışları nedeniyle kaybettikleri zamanı telafi ediyorlardı. Gökyüzü kararmaya başladığında, büyük gri erkek kurt, kızıl dişi kurdu girdikleri çitten geçirdi.

İnsan formlarına geri döndüklerinde ve tamamen giyindiklerinde, Nick onu sert ve derin bir şekilde öptü ve onun kendisine ait olduğuna inandığına dair hiçbir şüphe bırakmadı. Kıçını okşayarak, "Hadi, içeri girelim. Yemeğe ihtiyacım var. Ve Derren'in yine yemek pişirmediğinden emin olmalıyım. Adam suyu yakabilir."

"Biraz benim gibi o zaman," diye itiraf etti Shaya giysilerini çekiştirmeye başlarken.

"O zaman yemek yapabilmem iyi bir şey." Eve doğru patikada yürürlerken kapı açıldı ve tanıdık bir figür dışarı çıktı. Shaya yanında gerildiğinde Nick hiç şaşırmadı.

"Oh, merhaba," dedi Amber parlak bir gülümsemeyle, "ben de tam gelip ikinizi avlamak üzereydim. Hepimiz akşam yemeği için dışarı çıkmaya karar verdik." Nick'e bakarken başını eğdi. "şimdi biraz daha rahatlamış görünüyorsun."

"Bunun için Shay'e teşekkür edebilirsin."

Çevresel görüşünde bir hareket yakalayan Shaya, Roni'nin küçük kulübenin yanındaki çimlerin üzerine yayıldığını gördü.

Amber dönüp eve girmeden önce, "Bazen gidip yalnız kalmayı seviyor," diye açıkladı.

Shaya başını kaldırıp Nick'e baktı. "Roni'yle bir dakika yalnız konuşmak istiyorum."

"Seninle konuşmak için yer değiştirmeyerek şirretlik yapmıyor, Shay-"

"Hey, bunu biliyorum," diye ona güvence verdi. "Sadece onunla bir dakika yalnız kalmak istiyorum. Kurdunun bu sözleri anlamayacağını biliyorum ama o anlayacaktır."

Nick omuz silkerek, "Tabii, eğer istediğin buysa. Ben içerde olacağım."

Shaya temkinli bir şekilde Roni'nin yattığı yere doğru ilerledi. Onun yanına oturarak gülümsedi. "Merhaba." Kurt ona doğru kısa bir bakış atmaktan başka bir tepki vermedi. "Suçluluk duygusu tuhaf bir şey, değil mi? Hissetmenin mantıklı olmadığı zamanlarda bile devam eder. Benim bir ikizim vardı, biliyorsun. Anne karnında öldü. Bunun benim hatam olmadığını, ona yardım edemeyeceğimi ve o hayatta değilken benim hayatta kalmamın korkunç bir şey olmadığını biliyorum. Ama uzun süre kendimden nefret ettim. Şimdi bile kendimi suçlu hissetmemem gerektiğini biliyorum. Çoğunlukla geçti... ama küçük bir kısmı hala duruyor. Ne zaman suçluluk ve üzüntü çok kötü olsa, günlerce kurt formumda kalırdım. Çünkü suçluluk hala orada olsa da, o formdayken azalıyor, değil mi? Kurt olarak kalmak... bu benim kaçışımdı. Ve seninki de öyle." Şimdi Roni'nin tüm dikkati ondaydı.

"Suçlu hissetmek için hiçbir nedenim olmadığını biliyorum. Bunların hiçbirisi benim hatam değildi... tıpkı o gün ormanda olanların senin hatan olmadığı gibi. Nick suçluluk duygusundan kaçmak için yer değiştirdiğinin farkında değil. Olanların anılarından kaçtığın için bu formda kaldığını, onun seni travmatize ettiğini düşünüyor. Belki konuşursanız... belki ikiniz de hissettiğiniz gereksiz suçluluk duygusuyla ilgili birbirinize yardımcı olabilirsiniz." Roni'yi son bir kez okşayan Shaya ayağa kalktı. "Yakında görüşürüz."

Shaya eve girdiğinde Amber'ın Nick'in üzerine eğilmek için elinden geleni yaptığını ve Taryn'in de bu yüzden ona fıstık fırlattığını gördü. Elbette Amber'ın dikkati hemen Taryn'e kaymış ve Shaya'nın oraya gidip Nick'in kendisine ait olduğunu açıkça belirtme ihtiyacını ortadan kaldırmıştı. Shaya kaşlarını çatarak Nick'in Kathy'nin dokunuşundan Amber'ınkinden kaçtığı gibi kaçtığını gözlemledi; annesi onun şefkat girişimlerinden bu kadar rahatsız olmasına şaşırmış ya da gücenmiş görünmüyordu. O anda Shaya'nın aklına Nick'in Amber'a, hatta sadece Kathy'ye karşı böyle olmadığı geldi. Dokunulmaktan hoşlanmıyor gibiydi.

Genel olarak, bu oldukça garipti-aslında onun arkadaşlıktan hoşlanmaması kadar garipti.

"Kathy'ye göre o hep böyleymiş." Derren'in sesi onu düşüncelerinden kopardı.

"Ne?"

"Sosyal dokunuşlardan hiç etkilenmedi. Kathy, bebekken bile kucaklanmayı, sallanarak uyutulmayı ya da herhangi bir şeyi pek sevmediğini, hep kendi alanını sevdiğini, yatakta bir denizyıldızı gibi yayılmayı sevdiğini söyledi. Şimdi bile Roni ve Kathy'ye sarılıyor ama hepsi bu kadar. Sadece sana karşı gerçekten şefkatli olduğunu gördüm."

"Başka bir deyişle, Amber için endişelenmeme gerek yok. Herkes onun tatlı, dost canlısı rolünü yutuyor mu? Orada çok fazla sinsilik görüyorum."

"Evet, birçok insan bunu satın alıyor." İçini çekti. "Çok kurnaz. Bir uyarıda bulunayım: Yakın bir arkadaş olmak için elinden geleni yapacaktır ama seninle arkadaş olmasına izin vermemelisin, şakasını bile yapmamalısın. Eğer bunu yaparsanız, Nick'le aranızdaki iletişimin onun aracılığı ile üçgen bir hal almasını mümkün kılarırsınız. Eminim siz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki böyle bir şey olursa ikinize de çarpıtılmış ya da yanlış mesajlar iletmış olur."

"Ah, o zaman Nick ve ben birbirimize kızarız ve ikimiz de tavsiye almak için ona başvururuz, bu da onun büyük bir şekilde müdahale etmesini sağlar." Sinsi. O kadar sinsi ki neredeyse saygıya değerdi. "Böyle bir şey olmayacak. Sen benim tarafımdasın, değil mi?" Derren'in kendi tarafında olması gereken iyi bir insan olduğunu hissediyordu.

"Nick'e tekrar zarar vermeyi mi planlıyorsun?" "Hayır."

"O zaman evet, ben senin tarafındayım." Roni onun bacağına vururken, Derren uzanıp onu okşadı. "Ve Roni de senin tarafında olacak. Amber'ın oyununu görebiliyor."

Ne yazık ki Kathy bunu yapamaz ama Nick'in bir eşi olmasını istiyor, o da sensin."

"Sanırım tek yapabileceğim onu görmezden gelmek. Eğer bu da işe yaramazsa, fare zehirim ve bir küreğim var." Nick yanına gelip kollarını ona doladığında Shaya gülümsedi ve kollarına gömüldü. Nick'in omzunun üzerinden Amber'ın odanın uzak bir köşesinden kendisini izlediğini fark etti. Kadın ona dostça bir gülümseme attı ama Shaya onun gözlerinde bir an için parlayan öfkeyi kaçırmamıştı. Yine de Shaya gülümsemeye karşılık verirken bir yandan da Nick'i sıkıca tutarak onun kendisine ait olduğu mesajını verdi. Kurdu için bu yeterli değildi; Shaya'nın onu ısırmasını istiyordu. Shaya da öyle yaptı, tam göğüs kafesinden.

Nick yüzünü buruşturdu ve kendinden memnun bir şekilde sırtan arkadaşına baktı. "Az önce beni ısırdın mı, bebeğim?"

"Evet."

Gözlerindeki sahiplenici parıltı onu gülümsetti. Eğilerek Shaya'nın alt dudağını sertçe ısırdı ve sonra acısını dindirmek için dudağını yaladı. "Benden asla kaçamayacaksın, biliyorsun. Sen benimsin. Seni elimde tutacağım. Sonsuza dek." Onun kendisine homurdanmasını ya da temkinli görünmesini bekliyordu ama kollarında hafifçe gevşeyerek onu şaşırttı. Kurdu memnuniyetle homurdandı, eşinin sahiplenilme fikrini kabullenmeye başladığına ikna olmuştu. Ama Nick sık sık kendini bunun onun hazır olabileceği bir şey olup olmadığını merak ederken buluyordu.

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

Shaya durumları yatıştırma ve öfkeleri yatıştırma konusunda her zaman iyi olmuştur. kendi öfkesi de oldukça kötüydü. Ancak Taryn ve Amber arasında çıkan tartışmaları yatıştırmak büyük çaba gerektiriyordu ki Shaya bunu son dört hafta içinde çabucak öğrenmişti. Bu nedenle, yaşam alanında birbirlerine bağırıp çağıran, parmakla işaret eden ve kaşlarını çatan iki dişinin arasında dururken sabırsızca ayağını yere vuruyordu. Kanepede oturan ve hem eğlenmiş hem de öfkeli görünen eşinin bakışlarıyla karşılaşan Shaya, karşılıklı hakaretlere gülmemek için kendini zor tuttu.

Amber tam olarak Derren'in söylediği gibi yapmıştı. -Shaya ile yakın arkadaş olmak için çok uğraşmıştı. Ancak bu işe yaramayınca, bunun yerine Shaya'yı şekerle kaplanmış hakaretler ve çoğu insana tamamen masum gelen zekice yapılmış iltifatlarla kışkırtmaya çalışmıştı. Ancak Taryn, Amber'ın tam olarak ne yaptığını biliyordu. Shaya'nın Amber'a tepkisi, öfkelenmek yerine hastalıklı bir tatlılıkla davranmak olmuştu - ki bu da onu Amber'a karşı gereksiz yere şirret ve düşmanca gösterecekti - Taryn ise onun saçmalıklarıyla başa çıkamayacak kadar açık sözlüydü. Ve şimdi kaltak

Taryn'i çok kızdıracağını bildiği bir şey yapmıştı: Arkadaşına dokunmuştu.

Amber ellerini havaya kaldırdı. "Tek yaptığım ona parmak ucumla dokunmaktı, elindeki kesiği iyileştirmeye çalışıyordum!"

Taryn kıs kıs güldü. "Teşekkürler E.T., ama onu kendim iyileştirebilirim! Ona tekrar dokun ve-"

Shaya iç çekerek, "Kızlar, kızlar," diye araya girdi. Konuşurken ses tonunu eşit ve sakin tuttu. "İkiniz de meramınızı anlattınız. Buradaki çözüm açık: Amber, Trey'e bir daha dokunmazsan son derece akıllıca davranmış olursun."

"Sadece onun eliydi!"

Taryn sertçe onu işaret etti. "Mesele bu değil ve sen de bunu biliyorsun. Senin ne kadar kurnaz bir kaltak olduğunu görmediğimi sanma."

"Sadece onu iyileştirmek istedim." Amber'ın masum rolü iyiydi. "Nick, Taryn'in benimle bu şekilde konuşmasına kesinlikle izin vermeyeceksin!"

Nick sadece omuz silkti. "Ben artık senin Alfa'n değilim Amber. Senin sorunlarınla sen ilgileneceksin."

Doğru cevap, diye düşündü Shaya.

"Ama ben sadece onu iyileştirmek istedim! Bu benim kim olduğumun bir parçası."

Shaya tarafsız davranarak her şeyi sona erdirmek için başını salladı. "Ve her ne kadar nazik olsa da, gerçekten gerekli değildi-Trey'in kağıt kesiği kesinlikle ölümcül değildi ve Taryn her halükarda onun yanındaydı, yani gerekirse onu iyileştirebilirdi. Ayrıca, kendiniz çiftleşmemişken çiftleşmiş bir erkeğe dokunmak pek de akıllıca değil."

Amber bir elini kalçasına koydu. "Dominic sana her zaman dokunuyor. Ne fark eder ki?"

"Belki de Shaya'yı öptüğü için onu çalıların arasına attığımdan beri sapığın her tarafının ısırgan otu iğneleriyle kaplı olduğunu fark etmemişsindir," dedi Nick, gülümsemesini bastırma zahmetine bile girmeden. Sinir bozucu bir şekilde, Dominic de her şeyi komik bulmuştu. Nick'i şaşırtacak şekilde, son bir ay içinde bu sapıktan hoşlanmaya başlamıştı. Adam oldukça zekiydi,

Çok gözlemciydi ve sürüsüne son derece sadıktı... ama zaman zaman Nick'i kışkırtmaktan kendini alamıyordu.

Shaya, "Şimdi ikiniz de sakinleşene kadar birbirinizin yolundan çekilmenizin akıllıca olacağını düşünüyorum," dedi. İtiraz edecek gibi oldular ama sonra birbirlerine son bir kez kaşlarını çattılar ve zıt yönlerde doğru vals yaparak uzaklaştılar. Shaya derin bir nefes alarak Nick'in bacaklarının arasında durmaya gitti. Nick'in elleri hemen Shaya'nın kalçalarına indi ve başparmakları kalça kemiklerinde gezindi. "Sanırım bu ikisinin asla anlaşamayacağını söylemek yanlış olmaz."

Nick onu kucağına alacak şekilde aşağı çekerek hafifçe öptü. "Bu konuda gerçekten çok iyisin." Kızın sorgulayan bakışları karşısında, "Gerginliği azaltmak ve tartışmaları durdurmak" diye açıkladı. O kadar iyiydi ki, sadece iki baskın dişiyi sakinleştirmeyi başarmakla kalmamış, aynı zamanda onu dinlemişlerdi - itaatkâr bir kurdun müdahalesine sinirlenmemişlerdi. Ayrıca Amber'ın ne kadar hatalı olduğunu bilmesine ve ondan hiç hoşlanmamasına rağmen tarafsız kalmayı başarmıştı.

"Sanırım öyle," diye kabul etti biraz nefessiz bir şekilde, dili kısa süre önce boğazında bıraktığı izi yalarken. "Yine de Taryn'in bir gün Amber'a saldırıp gözlerini oymayacağını garanti edemem." Bu düşünce oldukça çekiciydi. Kaltak her zaman davetsiz bir şekilde oyalanıyordu. Dürüst olmak gerekirse, Amber tek değildi. Nick nereye giderse Derren de oraya gittiğinden, Derren'in ortalıkta olmadığı tek zaman karavanda uyuduğu zamanlardı - Nick artık Shaya'yla kaldığından Bruce dışında kimse yoktu.

Phoenix kurtlarının hepsi Nick'in ailesi gibi şekil değiştiren motelinde kalsa da, bazıları günde en az bir kez ziyarete geliyordu. Roni de çoğunlukla dışarıda kalsa da etrafta çok takılıyordu. Sadece bu da değil, Jesse, Bracken ve Zander evin çevresinde "nöbet tutarak"- ve tamamen kendi istekleriyle devriye geziyorlardı. Gerektiğinde yıkanmak ve üstlerini değiştirmek için eve dönüyorlardı ama bu

Görünüşe göre Nick'e bağlanmaya karar vermişlerdi ama bu onun için pek de şaşırtıcı değildi. Derren'in de söylediği gibi, Nick insanları kendisine çekiyor ve onlara ilham veriyordu, ama bunu göremiyordu. Beklendiği gibi, bu insanların etrafta olması Nick'in canını sıkıyordu.

"Biliyor musun," diye başladı Nick, "Amber'ın Trey'e dokunacak kadar cesur olmasına şaşırdım doğrusu. Alfa dişi, kimsenin kızdırmak için kendi yolundan gitmesi gereken biri değil. Aslında Taryn'in kan akıtmamasına da aynı derecede şaşırdım."

"Bence Amber, Taryn'in ona saldırmaya çalışacağını ve böylece senin Amber'i kurtarmaya gideceğini umuyordu - ne de olsa bir zamanlar senin koruman altında olduğunu düşünürsek bu senin için oldukça içgüdüsel olurdu." Shaya'nın sadakati Taryn'den yana olduğu için bu durum Shaya'nın Amber'in tarafını tuttuğu için Nick'e kızmasıyla sonuçlanabilirdi.

Amber'in destek için kendisine nasıl başvurduğunu hatırlayan Nick, Shaya'nın haklı olabileceğini düşündü. "Eğer gerçekten onu savunacağımı düşünüyorsa, çok yanılıyor."

"Bu kadın sürekli senin peşinden koşarak sinirime dokunuyor. Ayrıca 'yakın arkadaş' kartını oynaması da can sıkıcı." Shaya her kelimesinden kıskançlık damlayan bu sözleri duyunca irkildi.

"Benim arkadaşım yok, bunu biliyorsun."

"Evet, biliyorsun. Sadece farkında değilsin." Adamın yüzünde tam bir şaşkınlık ifadesi belirince gözlerini devirdi. "Derren sadece seni korumak istediği için seninle kalmıyor. Bunu yapıyor çünkü sen onun arkadaşısın. Peki ya beni bulmana yardım eden tüm o arkadaşların?"

"Kişiler. Onlar kişiler."

"Sanırım seni ve Derren'i sürekli arayıp insanlara karşı desteğe ihtiyacınız olup olmadığını soran bu insanlar da senin arkadaşın değil," dedi kuru bir sesle.

Nick omuz silkti. "Bağ kurmuyorum."

Shaya iç çekerek başını salladı. "Sen umutsuz bir vakasın Nick Axton."

"Ve sen de sebepsiz yere kıskançlık yapıyorsun," diye nazikçe güvence verdi boğazını sıkarken ve sonra başını geriye doğru eğdi. "Ben sadece seni istiyorum." Dilini köprücük kemiği boyunca gezdirdi, onun tadını ve kokusunu seviyordu. "Sonunda bana tamamen güvenmeye hazır olduğunda, seni sahiplenerek bunu kanıtlayacağım. O zamana kadar zamanımı seni öperek, ısırarak ve benim olduğunu kabul edene kadar seni becererek geçireceğim."

Ne düşündüğünü söylemedi, onun kendisi olduğunu çoktan kabul etmişti ve sorun, onun her zaman kendisinin olacağını tam olarak kabul edememesi ve buna güvenememesiydi. Bir zamanlar onu terk etmiş olması giderek daha az, kendi güvensizliği ise daha fazla sorun olmaya başlamıştı. Bir gün ona bakıp, her seviyede güç bakımından kendisiyle eşleşmediği için onu eksik bulacağından nasıl endişe duymazdı? Eğer sadece baskın bir erkek olsaydı, bu o kadar da sorun olmazdı. Ama o doğuştan bir alfaydı. Sürüsünü terk etmesinin ve hiçbir yerde Alfa pozisyonunda olamamasının nedeni olduğu için bir gün ona kızabileceğinden nasıl endişe etmezdi? Nick doğuştan liderken bir başkasına itaat etmek onun kurduna işkence eder ve onu boğardı.

Bu güvensizliklerin mantıklı olduğuna inanması için ona hiçbir sebep vermediğini söylemek yanlış olmazdı. Aslında, geçtiğimiz ay boyunca ona değer verildiğini hissettirmekten başka bir şey yapmamıştı. Duygusal sözler ya da davranışlarla değil, ona tüm dikkatini verişiyse, onu hem yiyip bitiren hem de rahatlatan sarsılmaz bir odaklanmayla. Onun bir şeye ihtiyacı olduğunu ya da bir şey istediğini düşündüğünde, birdenbire ona sahip oluyordu. Bir sorun olduğuna inandığında, onunla ilgilenirdi.

Onun asla "idare edilebilecek" bir adam olmadığını düşünmekte haklıydı - demir iradesi buna izin vermezdi - ama onu idare etmeye de çalışmadı. O da onu idare etmeye çalışmadı.

Diğer baskın erkeklerin yaptığı gibi onun üzerinde baskı kuruyordu ve başka birinin bunu yapmaya çalıştığını düşündüğünde hemen sinirleniyordu. Onu mutlu ediyordu. Ama kadın onu mutlu edebilir miydi? Nick gibi birini gerçekten elinde tutabilir miydi? Çiftleşme bağı, onun ve kurdunun sürüsüz ve kendilerine ait diyebilecekleri bir bölgeleri olmadan yaşamak zorunda kalmaları anlamına gelecekse, gerçekten yeterli olabilir miydi? Sahip olacakları herhangi bir çocuğun da bu hayatı yaşamak zorunda kalacağı anlamına geliyorsa?

"Çok fazla düşünüyorsun." Nick başını kaldırdı ve dudağını ısırdı. "Dur."

"Sanki bu kadar basitmiş gibi."

"Eğer ihtiyacın olan şey dikkatini dağıtmaksa," diye başladı şeytani bir gülümsemeyle, onu kendine doğru çekerek, "sana memnuniyetle yardımcı olabilirim." Onu üst kata çıkararak tam da bunu yaptı.

Birkaç saat sonra Shaya kanepesinde oturmuş kahve içiyor ve Roni'nin, Kye'in Dominic ve Taryn'le birlikte halının üzerinde oyuncaklarıyla oynadığı yerde koruyucu bir şekilde yatmasını gülümseyerek izliyordu. Kye psikolojik yaraları iyileştirme yeteneğini çok daha büyüyene kadar kullanamayacak olsa da, bu tür yaraları olan herkesi kendine çeken bir güvenlik hissi yayıyordu. Roni'de de biraz olduğunu söylemek yanlış olmazdı.

Her zaman olduğu gibi oturma alanı oldukça kalabalıktı. Shaya, Derren ve Trey kanepedeydi. Greta ve Kathy birer koltuk kapmışlardı. Tao ve Amber da yemek sandalyelerinden birini çekip getirmişlerdi. Amber ayrıca bir de yedek sandalye getirmişti ve Shaya bunun Nick için olduğundan emindi; Nick şu anda mutfakta Eli'yle cep telefonu ile konuşuyordu. Shaya'nın hakkını vermek lazımdı, kaltak kesinlikle ısrarcıydı.

Amber'ın gözünde araya giren kişinin Shaya olduğunu tahmin ediyordu. Amber büyük ihtimalle Nick'i çok uzun zamandır kendi çocuğu olarak görüyordu ve hatta bir gün birbirlerine bağlanma şansları olduğuna kendini inandırmış bile olabilirdi. Reddedilmenin acısını hissetmiş olan Shaya, Amber'a sempati duyabilirdi -tamam, ona sempati

duyabilirdi-

Eğer Nick tüm sürüsüne gerçek eşi dışında kimseyle çiftleşmeye niyeti olmadığını açıkça belirtmemiş olsaydı. Amber kendini aksi yönde ikna etmişse, bu onun sorunuydu.

"Bu çok kötü, değil mi?" diye sordu Kathy, adeta şekil değiştirenleri tamamen yok edilmesi gereken bir tür gibi göstermeye adanmış haberlere atıfta bulunarak. "Aşırılık yanlıları bu mücadeleyi kazanabilir ve yasaların yürürlüğe girmesini sağlayabilir."

"Daha büyük bir savaş kazanamayacaklar," dedi Derren. "Hiçbir şekil değiştiren kendisine çip takılmasına ya da bir yere hapsedilmesine izin vermez. Bütün bunlar kontrolle ilgili. Özgürlük istemek bizim doğamızda var, buna ihtiyacımız var."

"İnsanlarla aramızda bir savaş çıkacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu Dominic.

Derren kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Özgürlüğünüzü bu şekilde elinizden almalarına izin vermeye hazır mısınız?"

"Tabii ki hayır."

"İşte cevabınız."

"Ama insanlar işlerin ne kadar kötüye gidebileceğini bilmek zorunda," dedi Tao. "Savaşa yol açacak yasalar çıkaracak kadar aptal olamazlar."

"Neden olmasın?" Derren homurdandı. "Kendi aralarında yeterince sık savaşıyorlar - şekil değiştirenlerden çok daha fazla. Ve kazanacaklarına inanacak kadar kibirliler çünkü bizden daha fazla nüfusa sahip olduklarını biliyorlar. Bilmedikleri şey ise tüm şekil değiştiren sürülerinin dolaptan çıkmadığı. İnsanların hayal edebileceğinden çok daha fazlayız ve birçok farklı şekil değiştiren türü var."

Trey derin bir nefes verdi. "Sorun şu ki, onlardan daha güçlü olsak da, bu tam ölçekli bir savaşta hiçbir şey ifade etmeyecek. Onların her türlü süslü silahı var. Biz dişimiz ve tırnağımızla savaşıyoruz. Bize onlardan daha fazla zarar vermeleri muhtemel."

"Haklısın," dedi Greta iç çekerek. "Ama zamanımızı bu konuda homurdanarak geçirmek bize hiçbir şey kazandırmıyor."

İyi. Bu saçmalığı izlemek yerine aklımızı dağıtacak bir şeyler bulalım derim."

"Ne gibi?" diye sordu Tao.

"Bilmiyorum... yapıcı ve eğlenceli bir şey." Taryn neşeyle gülümsedi. "Harika, toplanmana yardım edeyim."

Greta gözlerini Taryn'e dikti, o da ona neşeli bir gülümseme daha attı.

O anda Nick odaya girdi ve Shaya'nın kurdu mutlu bir şekilde yan yattı. Her zamanki gibi varlığı dikkat çekiyordu. Amber'ın dikkatini çektiği kesindi; ona kocaman bir gülümseme fırlattı ve yanındaki sandalyeyi okşadı. Ama asıl Shaya'nın yanına gitti. Onu dikkatlice kaldırdı ve kucağına oturtmadan önce yerine oturttu. Memnun bir şekilde ona doğru uzandı ve boynunu okşamasına izin verdi.

"Eli nasıl?" Derren Nick'e sordu.

"Keşke burada olup aksiyonun bir parçası olabilseydi," diye cevap verdi Nick. Bu tipik bir kardeş davranışıydı; hiçbir şeyden korkmaz ve her türlü aksiyonu severdi. "Bunun dışında iyi." Nick, Shaya'nın boynunun yumuşak etine daha önce attığı taze ısırtığı yalamaktan kendini alamadı. Shaya ürpererek hem onu hem de kurdunu tatmin etti.

"İşe ne zaman dönüyorsun Shaya?" diye sordu Amber hoş bir şekilde, büyük olasılıkla Shaya ve Nick'in gündüzleri ayrı kalmasını ve böylece Nick'i yalnız yakalayabilmeyi dört gözle bekliyordu. Serseri.

"Ev onarılana kadar olmaz," diye yanıtladı Shaya aynı hoşnutlukla. Sigorta şirketi ayak sürüyordu ve bu da Kent'i çileden çıkarıyordu.

Amber'ın aksine, Kathy'nin dostane tonu gerçekçiydi. "Başka bir işe başvurmayı düşündün mü?"

"O zaten halledildi."

Arkadaşının şok edici sözleri üzerine Shaya yavaşça başını çevirip ona baktı. "Şimdiden örtündün mü?"

"Evet. Zaten başka bir iş için başvurmuştunuz."

"Bu da ne demek oluyor? Ve sahip olduğum işi korumak isteyebileceğim aklınıza geldi mi?" Yardım

edemedi

biraz hakarete uğramış hissettim.

Nick sadece omuz silktili. "Eğer diğeri işi istemiyorsan, kabul etmek zorunda değilsin. Bu sadece düşünmen için bir seçenek."

"Ne işi?" diye sordu Taryn merakla.

"Mülakat sürecinin çoktan sona ermediğinden kesinlikle emin olana kadar bir şey söylemeye hazır değilim."

Shaya kaşlarını çatı. "Yani bu bir görüşme mi? Garanti bir pozisyon değil mi?"

Nick onun çenesini kavradı. "Seni tanıyorum ve bu işi istiyorsan, benim bağlantılarım sayesinde değil, bu iş için en uygun kişi olduğun için isteyeceğini biliyorum. Ayrıca, benim müdahaleme ihtiyacın yok. Sana güvenim tam."

Bu her şeyi biraz daha farklı kılıyordu ve ona böyle inandığını duymak içini ısıttı. "Teşekkür ederim." O anda tek istediği ona tekrar sarılmak ve minnettarlıkla onu sertçe öpmekti... ama her zamanki gibi fazla mahremiyetleri yoktu ve Shaya teşhirci biri değildi. "Bir fikrim var."

"Soyunmayı içeriyorsa, ben varım."

Düşünceleri adamınkinden çok uzakta olmamasına rağmen gözlerini devirdi. Adam, en son içine girdiğinden beri sadece birkaç saat geçmiş olsa bile, onun için bu kadar kolay özlem duymasını sağlayabilirdi. "Hadi bir yerlere gidelim

-Sadece sen ve ben." Elbette Derren'in yine de peşlerine takılacağını biliyordu ama o da yeterince kibar davranıp aralarına mesafe koyacak ve konuşmalarını duymuyormuş gibi yapacaktı.

Nick sırtı. "Bu fikri sevdim."

Sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle fısıldadı. "Yine de gitmeden önce popo tıkaçını çıkarabilirim, değil mi?"

Güldü. "Daha önce benim için bu kadar iyi bir kızken nasıl hayır diyebilirim?" Parmak kullanmaktan popo tıkaçlarına geçmişler ve yavaş yavaş boyutlarını büyötmüşlerdi. Bazıları bunun gerekli olmadığını söyleyebilirdi, çünkü onun eşi olarak, onu her yere

götürmek için yaratılmıştı ve otomatik olarak uyacaktı.

rahatça. Yine de, sonunda onu aldığıında en ufak bir acı çekmesini bile istemiyordu.

Çok geçmeden bir dondurmacıda oturmuş, karamelli dondurmalarını paylaşıyorlardı. Çoğunlukla, Shaya'nın dilini dondurmanın etrafında döndürüp yalamasını, alaycı bir gülümseme takınmasını, ona tam olarak ne yaptığını ve o anda o dondurmayı ne kadar kışkırttığını bilerek izledi - tamamen büyülenmişti-.

Daha sonra alışverişe çıktılar ve -şaşırtıcı olmayan bir şekilde- Shaya bir çift stiletto aldı. Yirmi dakika geçmeden iki çift daha almıştı. Nick şikâyetçi değildi, çünkü onların içinde çok seksi görünüyordu. Ve mağazada ona modellik yaparak onu ne kadar kışkırttığını da biliyordu. Aslında, birkaç erkeğin bakışlarını üzerine çekmişti ve doğal olarak Nick bu erkeklerin her birine hırlamıştı.

Saatler sonra bir Meksika lokantasındaydılar ve Shaya yemeğini düzgünce yemek yerine bir kuş gibi didikleyerek onu çıldırtıyordu. Shaya daha fazla yemesi konusundaki ısrarlarını görmezden geldiğinde, adam ona tepki göstermeye yemin eden bir bakış atmıştı. Sonra, bunu hak ettiğini düşünerek, alaycı bir şekilde parmaklarını ve elini kemirmiş ve yalamış, nihayet eve döndüklerinde ona yapmayı planladığı şeyleri fısıldamıştı. Kızarmış ve azgın, adamın ne kadar sert olduğunu görene kadar biraz huysuzlaşmıştı. Bu çaresiz durumda yalnız olmadığını fark edince ve alaylarının ne kadar işe yaradığını anlayınca, huysuzluktan kendini beğenmişliğe geçmişti.

Nick'e göre baş başa geçirdikleri zaman tam da ihtiyaçları olan şeydi ve bunun tek nedeni Shaya olmadığı sürece yalnız kalmaktan hoşlanmaması değildi. İnsanlar etrafta dolanıp onları mahremiyetten mahrum bırakırken onun tam güvenini ve inancını kazanmaya çalışmak için zaman harcamak biraz zordu. Anka kurtlarının bunu neden yaptığını anlıyordu; kendilerine ihtiyaç duyulması halinde yakınlarda olmak istiyorlardı. Ve doğal olarak, sürülerini terk ettiğinden beri hepsi Shaya'yı özlemişti, tıpkı Kathy gibi

ve Roni onu özlemişti. Özellikle Taryn onlarla çok zaman geçiriyordu ve bunun nedeninin Taryn'in kasıtlı olarak işleri onun için zorlaştırmaya çalışması olduğunu biliyordu. Bunu anlayabiliyordu ama yine de bu onu kızdırıyordu çünkü en iyi arkadaşının tam desteğini alamamak Shaya'ya zarar veriyordu.

Taryn farkına varsın ya da varmasın, Nick hiçbir şey için Shaya için olduğu kadar çok çalışmamıştı... çünkü hiçbir şey onun için Shaya kadar önemli değildi. Elbette annesi, Roni ve Eli onun için önemliydi ama Shaya'ya ihtiyacı vardı. Etrafında ailesi varken bile kendini hep bir şekilde yalnız hissetmişti. Her zaman onlardan biraz ayrı hissetmişti. Belki de bu mesafeyi kendisi yaratmıştı çünkü Roni'nin ne kadar zarar görmüş olduğunu ve olanlardan sonra hepsinin asıl sürülerinden ayrılma ihtiyacı hissetmiş olmalarını suçluyordu. Öte yandan, duygusal mesafe sadece gerçek anlamda bağ kuramamasının bir sonucu da olabilirdi; bunu bilmiyordu.

Shaya'yla durum farklıydı çünkü o mesafe istemiyordu. Nasıl isteyebilirdi ki? Shaya onu daha önce kimsenin anlamadığı bir şekilde anlıyor ve kabul ediyordu, ıslahevindeki geçmişleri nedeniyle Nick'le ilişki kurabilen Derren bile. Onun hatalarını gördü, hatalarını biliyordu, neler yapabileceğinin farkındaydı ama yine de onu yargılamadı ya da ondan korkmadı. Nick'in karşısına dikildi, onu diken üstünde tuttu ve yaşayan, nefes alan bir meydan okumaydı - Nick meydan okumayı her zaman sevmişti. Ona bu sefer farklı olabileceğine, hayatında bir kez olsun başka biriyle gerçekten bağ kurabileceğine dair umut veriyordu. Ama bu tamamen ona, onun kendisi üzerindeki hak iddiasını kabul edip etmeyeceğine bağlıydı, çünkü bir bağ her ikisini de gerektiriyordu.

Yemeklerini bitirdikten sonra ikisi de el ele restorandan ayrıldılar. Otoparka doğru sadece birkaç adım atmışlardı ki, her şey oldu; bir şeylerin farkında olduğunu hissetti, bir önsezi, ensesinde bir kaşıntı. Adımlarını yavaşlatarak duyularını gerdi ve

Pusuya yatmış insanlar olduğunu fark etti... ama sadece önünde değil, arkasında ve iki yanında da pusuya yatmışlardı. "Kahretsin." Cebinden cep telefonunu çıkardı ve Derren'in telefonunun hızlı arama tuşuna bastı. Sessizce, "Ziyaretçilerimiz var. Dikkatli olun."

"Neler oluyor?" diye sordu Shaya kısık bir sesle.

Onun şakağını öptü. "İnsanlar. Merak etme, biz-" Tam o sırada dört insan kısa bir mesafe önlerinde toplanmaya başladı. Daha sonra diğer ikisi Nick ve Shaya'nın iki yanında yer alırken, üçü de arkalarından geldi. İnsanlar oldukça uzakta duruyorlardı ama aynı zamanda Nick ve Shaya'yı tuzağa düşürüyorlardı. İçlerinden birkaçını aşırılık yanlısı olarak tanıdı ve Logan orada olmasa da Nick her şeyin arkasında onun olduğuna bahse girebilirdi. O ve Shaya arka arkaya duruyorlardı ve on bir insan tarafından çembere alınmışlardı.

Başka zaman olsa Nick sıkılmaktan başka bir şey hissetmezdi. Daha önce insanlarla başa çıkmıştı ve yine başa çıkabilirdi. Kimseye zarar verme fikrinden hoşlanmıyordu ama bir saldırı durumunda kendini ve eşini savunabilirdi. Ama bu sadece bir saldırı değildi. Bu bir tuzaktı - Nick'i şiddete kışkırtmaya yönelik bir girişim. Hangi erkek, insan ya da şekil değiştiren, dışisinin saldırıya uğradığı düşüncesiyle saldırganlaşmazdı ki? Ama şekil değiştirenlere karşı temkinli olan insanlar olaya bu şekilde bakmazdı, çünkü böyle yapmak işlerine gelmezdi.

Logan'ın aklının nasıl çalıştığını biliyordu: Piç kurusu hiç kuşkusuz gazetecilere ya da mahkemeye, pençelenmiş, ısırılmış ve ağır yaralanmış radikal arkadaşlarının fotoğraflarını gösterecek ve bu fotoğraflara eşlik edecek güzel bir hikâye uyduracaktı. Bu yüzden Nick, Shaya'yı korumak için bu aşırılık yanlılarıyla savaştığında, Logan'ın ekmeğine yağ sürmüş olacaktı. Ama başka çaresi yoktu çünkü Shaya'nın zarar görmesi fikri ne kendisi ne de kurdu için kabul edilebilir bir şeydi. Hayvan şu anda hırlıyor ve pençelerini esneterek duyularını insanlar üzerinde geliştiriyordu.

Nick, Derren'in çok uzakta olmadığını farkındaydı ve Derren'in Nick'e her yerde eşlik ettiğini bildikleri için insanların da bunun farkında olduğunu tahmin ediyordu. Bundan hiç etkilenmeyeceklerine bahse girerdi; saldırıya ne kadar çok şekil değiştiren katılırsa onlar için o kadar iyi olurdu.

"Logan'ı en başında dinlemeliydin. Kasabayı uzun zaman önce terk etmeliydin," dedi Nick'in tam karşısındaki insan. Mavi gözlerinde nefret dönüyor, ince yüzünü kaşlarını çatarak buruşturuyordu. "Ve gerçekten de Logan'ı bu şekilde kızdırmamalıydın. Yani bunu kendi başına getirdiğini söyleyebilirsin... kız arkadaşının çok kötü bir şekilde yaralanmak üzere olması senin suçun olacak. Merak etme, onun için aklımızda olan şey hoşuna gidebilir."

O pisliği kana bulamaktan kendini zorlukla alıkoyan Nick, Logan'ın ne kadar iyi bir tuzak kurduğunu fark etti. Logan Nick'in geçmişini biliyordu, onu ıslahevine neyin gönderdiğini biliyordu. O gün kız kardeşine yapılanların aynısını Shaya'ya yapmakla tehdit ederlerse Nick'in kesinlikle tepki vereceğini umuyordu. Kurnazca bir plan. Ve işe yarama ihtimali de vardı.

Nick'in kontrolünün hızla dağıldığını hisseden Shaya elini onun kalçasının arkasına dokundurdu. Bakışlarını görüş alanındaki insanlara dikmiş, her hareketlerini kaydediyor, içlerinden biri kendisine doğru tek bir adım atarsa kendini savunmaya tamamen hazırды. Şimdiye kadar ona dik dik bakmaktan ve gözünü korkutmak için yumruklarını sıkmaktan başka bir şey yapmamışlardı ama bu hızla değişebilirdi.

"Hâlâ onun bir şekil değiştiren olup olmadığını anlayabilmiş değilim," diye devam etti insan. "Ama eğer biriyle yatacaksa, sürtük de olabilir."

Nick'in içinden bir hırıltı yükseldi. Refleks olarak o pisliğin uzuvlarını koparmak için hamle yaptı, ama sonra ona ulaşabilecek tek şeyin sesi duyuldu: Shaya'nın sesi.

"Yapma Nick," dedi, sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle. Taryn ve Amber'a karşı kullandığı sakinleştirici tonda konuşuyordu. "Ona saldırmayı istiyor, böylece ben burada yalnız kalacağım. Bizi ayırmaya çalışıyor."

Nick, düşüncelerini bulanıklaştıran kırmızı sis dağılmaya başladığında kadının haklı olduğunu fark etti. "Sana sürtük dedi," diye homurdandı sessizce.

"Bu kadar büyütecek ne var? Ben senin fahişenim." Sesinde bir eğlence tonu vardı.

"Biliyor musun, ortaya çıkıp varlığını duyurmak türünün yapabileceği en aptalca şey olsa gerek," dedi insan. "Kabul edileceğinizi düşünmenize ne sebep oldu? Siz tam da o dini fanatiklerin söylediği şeysiniz - iğrençsiniz. Ve yok edilmeniz gerekiyor."

Sanki Nick bu konuşmayı daha önce duymamış gibi.

Nick'in tepki vermemesinden rahatsız olduğu belli olan insan kıs kıs güldü. "Etrafın böyle sarılıyken artık o kadar cesur ve ukala değilsin, değil mi?"

Nick öfkeyle titreyerek, "Sessizliğimi korkuyla karıştırma," dedi ona. "Bir tuzak gördüğümde fark edebilirim. Ne yapmayı umduğunu çok iyi biliyorum. Merak etme, benden hedeflediğin cevabı alacaksın. Ama bu işten sağ çıkacağınızı sanıyorsanız çok yanılıyorsunuz."

Havada Shaya'yı içten içe gülümseten hafif bir tedirginlik vardı. Nick'in her kelimesinde ciddi olduğundan şüphe yoktu. Etraflarını saran korku kokusu, yüzleşmeyi pek sevmese de eşinin yanında durmaya niyetli olan kurdunu memnun ediyordu.

"Şekil değiştirenler hakkında biraz bilgin varsa," diye devam etti Nick, "dişileri ve çocukları ne kadar güçlü bir şekilde koruduğumuzu bilirsin. Benim dişimi tehdit ediyorsunuz, ona fiziksel zarar vermek niyetindesiniz ve ben buna izin veremem. Yani kafanızda olacak tek şeyin bazılarınızın eve yaralı dönmesi olduğunu düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz. Birini öldürdüm.

Birini savunmak için daha önce de insan öldürdüm ve yine yapmakta tereddüt etmeyeceğim. Eğer dikkatimi size çevirirsem, bilin ki ölmek üzeresiniz demektir. Hayatınıza Logan'ın planlarından daha fazla değer verenler... geri adım atmak isteyebilirsiniz."

İnsandan korku yayılıyordu ve gülüşünün zorlama olduğu belliydi. "Hepimize karşı bir tehdit değilsin."

"Sayıların gücü olabilir ama dışisini koruyan bir şekil değiştirene karşı değil. Bu, bir erkeğin gücünü artırmanın bir yoludur. Ona zarar vermeye çalışan herkesi paramparça ederim. Ve o hiç de kolay bir hedef değil; korkakça benim yerime onu hedef almayı düşünmeden önce bunun farkında olmalısın."

Bu duruma rağmen Shaya kendini gülümserken buldu. Shaya'nın gücünü ve kendi başının çaresine bakabilme yeteneğini bir kez olsun göz ardı etmemiş, ona bir kez olsun eşitiymiş gibi davranmamıştı. Şu anda bile, kız açık bir tehlike altındayken, ona zor durumdaki bir genç kız gibi davranmıyordu.

"Vay, vay, vay, bakın burada ne varmış."

Derren'in sesiyle Shaya'nın başı sağa döndü ve kaşları şaşkınlıkla kalktı. İşte oradaydı, çemberin biraz dışında, eğlenerek gülümsüyordu... ve her şeyi akıllı telefonuyla kaydediyordu.

"On bir insan bir şekil değiştiren ve kız arkadaşını - kendi işlerine bakan iki insanı - sıkıştırıyor ve korkutuyor. Sadece insanlar değil, insan aşırılıkçılar." Derren azarlarcasına başını salladı. "Dünya bunu YouTube'da gördüğünde ne düşünecek, merak ediyorum."

Bir anda üç şey birden oldu: İnsanlardan biri Derren'e doğru hamle yaptı ve cep telefonunu kapmaya çalıştı. Nick Shaya'nın elini tuttu ve onu yere çekti, iki kurşun vızıldayarak geçerken "Eğil!" diye bağırdı. Ve insanların hepsi karanlık geceye doğru kaçışmaya başladı. Shaya, Derren'in sadece telefonunun hâlâ elinde olmadığını, aynı zamanda bir aşırılık yanlısını da ensesinden yakalamış olduğunu görünce, biri hariç hepsinin kaçtığını hemen fark etti.

Derren başını insana doğru eğdi. "Sanırım bizim için bazı sorulara cevap verebilir."

Shaya kimseyi acı içinde görmekten hoşlanmazdı, gerçekten hoşlanmazdı. Ama Taryn ve Trey'le birlikte Nick ve Derren'in boş yatak odasında bir sandalyeye bağlı olan insanı çembere almalarını izlerken, onun yakında kötü durumda olacağını bilmekten en ufak bir rahatsızlık duymuyordu.

Bir kere adam - ehliyetine göre adı Lee-Roy'du - tam bir şeytandı. Son yarım saatini, zamanında kaç tane şekil değiştireni dövdüğünden, salona girmenin ne kadar kolay olduğundan ve salonu darmadağın ederken ne kadar eğlendiğinden bahsederek övünerek geçirmişti. Bir de ona sürekli sürtük demesi ve hamile kaldığı her "şeytan dölünü" cehenneme mahkûm etmesi gibi küçük bir ayrıntı vardı. Peki neden bu kadar cüretkârdı? Nick'in tepkilerden korktuğu için ona zarar vermeyeceğine inanıyordu. Ayrıca, korkacak kadar zeki olamayacak kadar deliydi.

"Dante'nin burada olmaması çok yazık," dedi Taryn. Beta'nın sorgulayıcı olarak yetenekleri iyi biliniyordu. "Bu adamı kısa sürede kanarya gibi öttürebilirdi."

"Dante'ye ihtiyacımız yok," dedi Trey ona. "Eşi tehdit altında olan bir erkek, eşi benzeri olmayan bir güçtür. Oradaki orospu çocuğu Shaya'ya seve seve zarar verirdi. Nick onu kolayca konuşturacaktır. Ve uzun süre yaşamasına da izin vermeyecektir."

Derren elinde tuttuğu ve Lee-Roy'un cebinde bulduğu silahı incelerken, insan şeytanca gülümsedi. "Onunla oynamanı izlemenin beni sinirlendireceğini düşünüyorsan yanılıyorsun. Beni öldürmeyeceksin."

Nick başını ona doğru eğdi. "Elimizde bunlar varken neden senin silahını kullanalım ki?" Nick'in pençeleri dışarı fırlayınca insan şaşkınlıkla sarsıldı. O anda adamın boğazını kesmekten zorlukla kaçındı. Nick'e olan ihtiyacı

İnsanı o ana kadar hayatta tutan tek şey bilgiydi.

Lee-Roy yine de başını salladı ve "Beni öldüremeyeceksin," diye tekrarladı.

Nick onun önünde çömeldi. "Parmağındaki yüzüğü fark ettim. Karını seviyor musun, Lee-Roy?"

İnsanın gözleri büyüdü. "Eğer ona zarar verirsen-"

"Tam orada hissettiğin şey, o duygu yığını... Hiçbir şey ona yaklaşamaz, değil mi? Korku, öfke ve çaresizlik birbirine karışmış. Sen ve arkadaşların Shaya'ya zarar vermekle tehdit ettiğinizde hissettiğim tam olarak buydu." Nick'in yüzü sertleşti ve sesi gırtlaktan çıkmaya başladı. "O yüzden bir an bile hayatının benim için bir anlamı olduğunu düşünme. İnan bana, dünyada hiçbir şeyi umursamadan boğazını keserim."

Lee-Roy sesli bir şekilde yutkundu. "Diğerleri kayıp olduğumu ve beni yakaladığınızı bilecekler. Benim için gelecekler."

Derren eğlenerek gülümsedi. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun? Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım. Şu anda sen ve arkadaşların hepiniz çok ünlüsünüz. Evet, bu doğru. Az önce olanlarla ilgili küçük video şu anda YouTube'da. Hiçbir şekil değiştiren bundan hoşlanmayacak. Arkadaşlarınızın her birinin sırtında kocaman bir hedef var artık. Akıllıca olanı yapıp şekil değiştirenlerden ve polisten saklanacaklar. Arkadaşlarınız size ulaşamazsa, bunun sizin de onlar gibi saklanmanızdan kaynaklandığını düşüneceklerdir."

Lee-Roy bir an sessiz kaldı ama sonra kıs kıs güldü. "Karım gittiğimi kabul etmeyecek."

Derren dudak büktü. "Cep telefonundan bir süre saklanacağını söyleyen mesajlar alırsa olmaz. O da grubunuzun bir parçası, değil mi? YouTube'daki olayla bağlantınızı kurarlar diye polise gidip kayıp olduğunuzu söyleyecek hali yok. Başka bir deyişle, Lee-Roy, ortadan kaybolman oldukça kolay olacaktır."

"Arkadaşımdın vurulduğunu düşünürsek," diye gürledi Nick, "ortadan kaybolmandan başka bir şey istemiyorum." Aslında Nick bunu dört gözle bekliyordu. Bundan pişmanlık duymayacağını da biliyordu.

Biraz gergin görünen Lee-Roy, "Ona ateş eden ben değildim," dedi.

Nick homurdandı ve ayağa kalkarak bir kez daha insanın etrafında dönmeye başladı. "Shaya'ya ateş eden erkek sen olsaydın, şu anda kötü bir kokudan başka bir şey olmazdın. Bu konuda bana güven. Merak ediyorum: Bizi vurmadan önce bize saldırmayı mı planlıyordun, yoksa başından beri planın bizi bir kurşunla ortadan kaldırmak mıydı?"

"Logan, çok vahşileşmeniz ya da rahatsız edilmemiz ihtimaline karşı silahları almamızı söyledi."

"Ve senden Shaya'yı da vurmanı istedi, değil mi?"

"Bize verilen emir, tepki vermezsın onu vurmaktı." Nick'in hırıltısı üzerine sıçradı.

Nick, "Bize oyunu nasıl koruyacağımızı anlat," diye emretti.

Lee-Roy gözlerini kocaman açarak aval aval baktı. Bir süre sonra nihayet konuştu. "Ne yaptığını bilmiyorum."

"Benimle oyun oynama Lee-Roy," diye hırladı Nick. "Daha ne kadar sakın kalabileceğimi gerçekten bilmiyorum. Cevap ver bana."

"Nerede olduğunu bilmiyorum - yol boyunca gözlerimiz bağlıydı." Cevabı bilmediği için kendini beğenmiş bir hali vardı.

"Yani oraya gittin mi?" Derren'in sorusundan öfke damlıyordu.

Lee-Roy Derren'e gülümsedi. "Gerçekten de bir şeyi denemeden eleştirmemelisin. Şaşırtıcı derecede bağımlılık yapıyor. Şekil değiştirenler ilk başta uyuşturuluyor - bir süreliğine şekil değiştirmelerini engelleyen bir şey. Sonra ıssız bir yere bırakılıyorlar. Uyandıklarında ve nihayet harekete geçtiklerinde, bir grubumuz avlanmaya başlıyor. İlk başta yavaşça, orada olduğumuzu bilmelerine izin vermeden. Sonra hızlanıyoruz. Silahlar, bıçaklar, kırbaçlar, balyozlar, aklınıza ne gelirse kullanırız. Sonunda

hep yalvarırlar."

Oh, hasta herif. Nick, Shaya'nın o pisliği tokatlama dürtüsünü hissetmiş gibi başını hafifçe salladı. Nedenini biliyordu: Lee-Roy'un akışının kesintiye uğramasını istemiyordu.

"Ve sonra çığlık atıyorlar," diye devam etti Lee-Roy. "Tanrım, nasıl da çığlık atıyorlar. Özellikle de dişiler. Logan için çalışmanın avantajlarından biri de bu."

"Seni anası sikilmiş maymun boku!"

Taryn'i tersledi. Sadece Trey'in kolunu tutması onu geri çekti.

Nick öfkeden titreyerek, "Yani bu işin arkasında Logan mı var?" diye homurdandı. Deli herif güldü. "Komik bir şey mi?"

"Burada beni yargılıyor, bana sapkın diyorsunuz, oysa korumayı yaratan kişi sizden biri."

Şok edici bir sessizlik oldu. Sonunda

Nick konuştu. "Tekrar et."

"Oh, ben de şok oldum." Lee-Roy inanamayarak başını salladı. "Logan'ın herhangi bir şekil değıştirenle ilişki kurmasına ben de şaşırmıştım. Ama bu adam kendini bir şekil değıştiren olarak görmüyor; bu ırktan en az bizim kadar nefret ediyor ve hepinize karşı bizimle birlikte duracağına söz verdi."

"Saçmalık," dedi Shaya.

Lee-Roy yine güldü. "Daha da komiği ne biliyor musun?" diye sordu Nick'e. "Onu tanıyorsun." Gülümsemesi acımasız ve alaycıydı.

"Nick, eğer onu öldürmezsen," diye gürledi Trey, "ben öldüreceğim." "Buna gerek kalmayacak. Bu benim."

Sonra Nick

pençesiyle insanın boğazını kesti. Piç kurusu hızlı ve merhametli bir ölümden çok daha kötüsünü hak ediyordu ama Nick intikam hırsıyla öfkesini açığa vurarak kız kardeşini çoktan travmatize etmişti. Bunu Shaya'ya da yapamazdı. Onun kocaman bir kalbi vardı ve Nick sadece onu korumak istiyordu. Bu hızlı infazın bile onun için çok fazla olmasından endişelenen Nick ona baktı. Yüzünde tiksinti yoktu, sadece endişe vardı. Onun için endişelendiğini fark etti. Sakinleşmediği için

endişeleniyordu.

Nick'in kendisini yargılamasını beklediğini bilen ve bundan nefret eden Shaya arkadaşının yanına gitti ve kollarını onun beline doladı. "O daha kötüsünü hak ediyordu."

Derren'in uzattığı kâğıt havluyu alan Nick pençesindeki kanı sildi ve sonra geri çekti. Bir kolunu Shaya'ya dolayan Nick, onu içine çekti ve kendisini merkeze almak için kullandı. "Sanırım o piç delirmiş."

"Ama yalancı değil," dedi Trey. "Koruma alanının bir şekil değiştiren tarafından yönetildiğini söylediğinde doğruyu söylüyordu. Ve senin onu tanıdığını söylerken de şaka yapmıyordu."

Nick başını salladı, Trey'in haklı olduğunu farkındaydı. "Bu tam olarak sınırları daraltmıyor. Bir sürü insan tanıyorum."

Shaya başını kaldırıp Nick'e baktı. "Ama eğer şekil değiştiren Logan'la yakın müttefikse, buralı olması mantıklı. En azından Arizona'daki erkek şekil değiştirenlerle sınırlandırabileceğimizi söyleyebilirim."

Derren, "O zaman Arizona'da yaşayan erkek şekil değiştirenlerin bir listesini almamız gerekiyor," dedi.

Nick Derren'e döndü. "Donovan'ı ara, o bizim için bu bilgiyi bulabilir."

"Dur tahmin edeyim," dedi Shaya. "Bağlantılarınızdan biri

-Arkadaşların değil." Derren kıkırdarken Nick kaşlarını çatarak ona baktı.

"Aklıma takılan soru şu," diye başladı Taryn, "bir şekil değiştiren neden kendi türünden nefret eder?"

Derren nefesini tutarak başını salladı. "Söz konusu şekil değiştirenin diğer şekil değiştirenlerin bunu bilmesine izin verecek kadar aptal olmayacağından eminim."

"Eğer onun yerel biri olduğu teorisini kabul edersek," dedi Taryn, "bunun Jesse, Bracken ve Zander'i zan altında bırakacağını farkındasın, değil mi? Yani, bir düşünün: Sözde nöbet tutuyorlardı, ama sadece bizi gözlemek için burada olabilirler. Bu aynı zamanda Hadley'nin de şüpheli olduğu anlamına geliyor. Ne de olsa kaybolan şekil değiştirenlerin çoğu onun sürüsünden ve acımasız bir piç

olarak ün salmış durumda. Artı, Hadley'in

Sözde sizi de koruyorlar, ona rapor verebilecek insanlar."

Nick başını salladı ve bir elini Shaya'nın kolunda aşağı yukarı gezdirdi. "İsim listesini aldığımda onları gözden geçirebiliriz. O zamana kadar isyancıların ve Hadley'nin muhafızlarının görmesine izin verdiğimiz şeyler konusunda çok dikkatli olacağız."

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Wavlu basamağındaki yerinden fırlayan kurt ve tuz ve karabiber kürklü-Dominic- krem rengi işaretleri olan koyu renkli bir kurttan kendine bir tokat yedi- Ryan-Nick sadece gülebildi. Dominic'in kurdunun çabalarına rağmen için baştan çıkarıcı ve diğer kurt için Oyna, o başarılı olamadı. Ryan'ın kurdu bunun için fazla ciddiye, tıpkı şu anda iki simsiyah kurdu izleyen iri gri Alfa'sı gibi Kurtlar-Derren ve Tao-güreşi şakacı bir şekilde. Benzer şekilde, kızıl dişi kurt ve koyu gri dişi kurt-Shaya ve Roni şakacı bir şekilde birbirlerinin üzerine atlıyorlardı.

Kurtların çoğu Shaya'nın evinin arkasındaki arazide kısa bir sürü gezintisine çıkmaya karar vermiş ve eve yakın durmaya çalışmıştı ama Nick, isyancıların hepsinin olmasa bile bir tanesinin gerçekten bir tehdit olma ihtimali varken yer değiştiremeyecek kadar temkinliydi. Geçtiğimiz üç hafta boyunca, onlardan şüphelendiğine dair hiçbir işaret vermeden onları yakından izlemişti. Jesse'nin asık suratlı ve militan ama hayranlık uyandıracak kadar da sakin olduğunu öğrenmişti. Bracken cilveli ve şakacıydı ama - sarışın bir sapığın aksine - sınırların farkındaydı. Zander, Nick'in tanıdığı en kurnaz orospu çocuklarından biri olmakla kalmıyor, inanılmaz derecede güçlü ve hızlıydı. İçlerinden hiçbiri ona

Logan'la müttefik olabileceklerine inanmak için herhangi bir neden yoktu ama Nick, Shaya'nın güvenliğini riske atmazdı.

Ayrıca, aşırılık yanlıları artık Shaya'nın evinin önünde dolaşmıyor olsalar da -bilinçli olarak dikkat çekmemeye çalışıyorlardı- bu onların dışarıda bir yerlerde olmadıkları anlamına gelmiyordu. Radikallerin Nick ve Shaya'ya saldırı girişiminin videosu üç hafta önce YouTube'da yayınlandığında, görüntülerin haberlerde yer alması uzun sürmemişti. Aşırılık yanlılarının, sürekli olarak şekil değiştirenleri uygulamakla suçladıkları şiddet türünü, uçan mermilerle birlikte sergilediklerini görmek onlara çok fazla destek ve güvenilirlik kaybettirmişti. Nick, Logan'ın bundan nefret edeceğini, bunun için Nick'i suçlayacağını biliyordu ve o pisliğin tek zayıf noktasına saldırarak misilleme yapmasını bekliyordu: Shaya. Bu nedenle Nick tetikte olmaya niyetliydi.

Arizona'da yaşayan tüm erkek şekil değiştirenlerin bir listesini almasına rağmen Nick, oyun korumasının yaratılmasının arkasında kimin olduğunu bulmaya yaklaşamamıştı. Kişisel olarak tanıdığı tek kişiler Jesse, Bracken, Zander, Hadley ve Nick'le aynı sürüde doğan Flint adında bir adamdı. Ama Flint iyi bir adamdı, çiftleşmişti ve iki yavrusu vardı.

-Kendi ailesini tehlikeye atması hiç mantıklı değildi.

Taryn, babasının sorumlu olduğunu öğrenirse şaşırmayacağını, onun her şeyi yapabileceğine inandığını söylemişti. Ancak bu Nick için geçerli değildi. Lance'in bir piç olduğu kesindi - Shaya'nın ve ailesinin hayatının ilk dört yılını sürünerek geçirmesinden sorumlu olacak kadar büyük bir piçti - ama insanları küçümsemesiyle tanınıyordu. Şekil değiştirenlerin üstün ırk olduğuna inanıyordu.

Tanıdık bir havlama sesiyle düşüncelerinden sıyrılan Nick, eşinin kızıl bir dişi kurda dişlerini göstererek onu uyardığını gördü. Amber. Bu açık bir "siktir git "ti. Shaya, Amber'a karşı oldukça sabırlı olabilirdi ama kurdu kesinlikle öyle değildi. Normalde, itaatkâr bir kurt böyle antisosyal bir davranış sergileme fikrini aklından bile geçirmezdi.

ama diğerk dişiyi bir rakip olarak görürken bu onun kurdu için hiçbir şey ifade etmeyecekti - sahiplenme ve kıskançlık onu amacına ulaştıracaktı.

Kırmızı dişi kurt dimdik durdu ve gözünü korkutmak için kızıl dişi kurda doğru alçak sesle hırladı. Peki eşi ne yaptı? Başını kibirle kaldırdı ve baskın dişiye sırtını döndü, kuyruğunu rakibinin yüzüne doğru sallayarak onu son derece küçümsedi. Adam sadece kıkırdayabildi. Ama sonra kızıl dişi kurt tekrar hırladı ve eşiye doğru ilerledi. O daha tepki vermeye fırsat bulamadan kız kardeşi orada, onun yolunu kesmişti. Eşiye yönelik tehdit karşısında üst dudağını geriye kıvrırarak dişlerini ve diş etlerini gösterdi. Roni Amber'dan çok daha baskındı ve ikisi de bunu biliyordu. Akıllıca davranan kızıl dişi kurt hızla uzaklaştı.

Nick'in yanına oturan Taryn, "Görünüşe göre kaltağın kendini koruma duygusu var," diye yorum yaptı. "Kendimi hayal kırıklığına uğramış buluyorum."

"Trey'le koşuya çıkmayacak mısın?" Nick ona sordu.

"Bir anlamı yok. Kye uykusundan uyanmalı yakında. Neden, benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?"

Homurdanarak bakışlarını tekrar eşiye çevirdi. "Böyle bir şans yok. Ama itiraf etmeliyim ki seninle konuşmaktan pek hoşlanmıyorum."

"Neden? Ben çok iyi bir insanım."

"Çünkü bu tutuklanmak gibi bir şey - yaptığım ve söylediğim her şey bana karşi kullanılabilir ve kullanılacaktır."

Güldü. "Shaya ile aranız nasıl?"

Yine homurdandı. "Sanki bizi bir şahin gibi izlemiyor ve Shaya'yı günde on kez sorgulamıyorsun."

"Bana itaatkâr statüsünün neden birdenbire senin için bir sorun olmaktan çıktığını söylemiyor. Bu hiç mantıklı değil. Jaime ve Dante'ye göre, seninle bu konu hakkında konuştuklarında, Shaya'yı sahiplenemeyeceğin konusunda ısrar etmişsin."

Nick omuz silkti. "Fikrimi değiştirdim."

"Ha. Bebek bezini ne yaptın?"

Ona bıkkın bir bakış fırlattı. "Beni sinirlendirmekten başka yapacak daha iyi bir işin yok mu?"

"Ama eğlenceli."

Gözlerini devirdi. "Ciddi bir not olarak, Shaya söz konusu olduğunda işleri benim için gerçekten zorlaştırmaya çalışmak zorunda mısın?"

"Evet. O ağlarken ona sarılan sen değildin Nick. Yaptığın şey onu mahvetti." Başını eğdi, kaşlarını kaldırdı. "Ne, buna söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Sana kendimi açıklamak zorunda değilim, Taryn," diye hatırlattı ona. "Shaya, evet. Ama başka kimseye değil."

"O benim en iyi arkadaşım."

"O zaman onun en iyi arkadaşı ol ve işleri bizim için zorlaştırmak yerine onu destekle." Taryn ona karşı çıkmaya çalıştığında, "Amcanı görmek için benim eski bölgeye geldiğin zamanı hatırlıyor musun? Trey'e nasıl davrandığını hatırlıyor musun? Don senin amcan ve onu seviyorsun ama eş seçiminde sana destek olmak yerine Trey'e eşeklik edince sen ne yaptın? Trey'i ona tercih ettin. Trey'i ilk sıraya koydun, çünkü eşler böyle yapar. Shaya'yı seçim yapmak zorunda hissedeceği bir pozisyona sokma." Bunu sadece Taryn'i seçeceğinden endişelendiği için söylemiyordu. Eşinin herhangi bir şekilde incindiğini görmekten nefret ediyordu. "Onu destekleyin."

"Onu destekliyorum." Ama Taryn'in şimdi davranışının aslında destekleyici olmaktan çok uzak olduğunu fark ettiğini söyleyebilirdi. "Ona sana bir şans vereceğimi söyledim."

"Ama yapmadın. Benden nefret etmeye kararlısın. Dürüst olmak gerekirse, Shaya dışında kimsenin benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değil. Ama bu ona zarar veriyor. Ve bunun senin asla yapmak istemeyeceğin bir şey olduğunu biliyorum."

Taryn bir an sessiz kaldı, bu yeni bir şeydi. Sonra anlayışlı gözlerini ona çevirdi. "Onu önemsiyor musun? Sadece eşin olarak demek istemiyorum."

Eşine düşkün olmak içgüdüselidir. Yani Shaya'yı önemsiyor musun?"

Kırmızı dişi kurda tekrar baktı, onun Roni'yle birlikte etrafta dolanışını izledi. "Evet. Bunu yapmamak biraz zor."

Taryn bunu kabul ederek başını öne eğdi. "Doğru. Neden kendini tuttuğunu biliyor musun?" Ses tonu bildiğini gösteriyordu. Shaya'nın ona çok güvendiğini biliyordu.

Nick derin bir iç çekti. "Aniden baskın bir dişi istediğime karar vereceğimi ve sonra onu terk edeceğimi düşünüyor."

Taryn'in ifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Sana o mu söyledi?"

"Hayır. Onun küçük zihninin nasıl çalıştığını öğrenmeye başladım, ne kadar çok güvensizliği olduğunu fark ettim - öz annesinin onu sürekli nasıl aşağıladığını düşünürsek bu şaşırtıcı değil. Shaya'ya tek istediğimin o olduğunu defalarca söyledim ama onun hakkında fark ettiğim bir başka şey de kelimelerin onun için bir anlam ifade etmediği. Bana inanmasının tek yolu, ona tek istediğimin o olduğunu göstermem." Gerçi Nick onu ikna etmek için daha ne yapması gerektiğinden emin değildi.

Kısa bir duraksamadan sonra Taryn içini çekti. "Sanırım bu noktaya kadar oldukça azimli olduğunu söylemek doğru olur. Ama istediğini elde edersen ve o da pes ederse, birdenbire sıkılacak mısın? Benim sorum bu."

Nick, şimdi kendisine yaklaşmakta olan küstah kırmızı dişi kurdu işaret etti - yürüyüşü bile küstahtı. "Bu küstahlıktan nasıl sıkılabiliyim ki?" Kurt onun bükülmüş dizlerinin arasında durdu ve ellerine sokuldu. İpucunu alan adam onu okşamaya başladı. Görünüşe göre kurt, başka bir dişinin eşine bu kadar yakın oturmasından hoşlanmamıştı çünkü Taryn'e dişlerini gösterdi.

Alfa dişisi ağzı açık kaldı. "Hey! Hiç hoş değil."

Nick keyifle gülümseyerek eşini mutlu bir şekilde okşamaya ve yüzünü onunkine sürtmeye devam etti. Çenesini yaladı ve sonra ona doğru sokuldu.

"Bu kadar sahiplenici olmasını beklemiyordum." Taryn bir dakika boyunca merakla onlara baktıktan sonra

iç geçirdi. "Peki. Baş belası olmayı bırakacağım. Buraya gelmeyi bırakacağımdan değil, onun için burada olmak istiyorum. Ama burnumu sokmayacağım ya da sürtüklük yapmayacağım. Ancak... eğer ona zarar verirsen kışına bir bira şişesi sokacağımı, sfinkterini kullanarak şişenin üstünü kapatacağımı ve sen acı içinde bağırırken herkesle birlikte güleceğimi bil."

"İnsanlar bunu eğlenceli bulur mu?"

Bir omzunu silkti. "Ben olsam gülerdim."

Dişi kurt çenesini bir kez daha yaladıktan sonra hızla evin içine girip Roni'yi takip edince Nick arkadaşının içeri girip üstünü değiştireceğini ve giyineceğini tahmin etti.

"İyi bir Alfa dişisi olacak."

Taryn'in sözlerinin kafasında yer etmesi birkaç saniye sürdü. Ona garip bir şekilde baktı. "Ne?"

"Kent'in de sürünüze katılmasına izin verecek misiniz? Telefonda Shaya ile konuşurken duydum, mutlu olacağını söylüyordu-"

Nick elini kaldırdı. "Whoa, whoa, whoa. Sen neden bahsediyorsun? Ben bir sürüye başlamadım."

Gülümsemesi sempatikti. "Öyle sayılır, tatlım." Derren insan formuna geri dönüp Nick'in diğer yanına otururken başıyla onu selamlamak için durakladı. "Biliyor musun, amcam Ryland Sürüsü'nden senin sürüne geçip geçemeyeceğini sorarsa hiç şaşırmam. Kardeşinin kesinlikle katılacağını söylemek yanlış olmaz."

"Katılacak bir şey yok."

"Emin misin?" Taryn kaşlarını kaldırdı. "Çünkü seni, Shaya'yı, Derren'i, Kathy'yi, Roni'yi, Amber'ı sayarsak" - büyüyerek söyledi- "Jesse, Bracken ve Zander... Hmm, bana bir sürünün başlangıcı gibi görünüyor. Roni ve eşleşmemiş şekil değiştirenlerin hepsi gerçek eşlerini bulduğunda, sayınız-"

"Yeter." Bıkkınlıktan da öte, Nick içini çekti. Bunun için sabrı kalmamıştı. "Derren, onunla sen ilgilen."

Derren omuz silkti. "Taryn haklı. Bu neredeyse bir sürü."

"Shaya'yı tehlikeye atmadan Alfa dışın yapamayacağını düşündüğünü biliyorum," diye başladı Taryn, "ama baskın bir dişi olması gerçekten bir fark yaratmazdı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, evet, bu onu fiziksel olarak tehlikeye atacak ama benim için de durum farklı değil. Aslında, benim için daha kötü olduğunu söyleyebilirim. Güçlü olmam, pek çok baskın dişinin bana meydan okumayı düşünmesine neden oluyor - beni yenmek, insanların onlar hakkındaki düşüncelerini hızla ve önemli ölçüde artıracaktır. Shaya da baskın olsaydı benzer bir tehlike altında olurdu."

Hah. Bunu daha önce hiç bu şekilde düşünmemişti. Nick kendisinin yeniden Alfa olmak konusunda ne hissettiğinden emin değildi ama kurdunun bu meydan okumaya balıklama atlayacağını biliyordu. Liderlik etmek için doğmuştu; en iyi yaptığı ve yapmaktan zevk aldığı şey buydu. Ama kurdu Shaya'yı herhangi bir pozisyondan daha çok istiyordu, tıpkı Nick gibi. "Her halükarda, onun bir Alfa dışısı olmak isteyeceğini sanmıyorum."

"Onunla bu konuda konuşmadıkça bilemezsiniz. Emin olduğum bir şey varsa o da tanıdığım pek çok kişiden daha iyi bir Alfa dişi olacağıdır."

Nick buna katılabilirdi. Yine de... "Şu anki amacım Shaya'nın tamamen güvenini kazanmak. Eğer bir sürü oluşturmaya karar verirsek, bu çok daha sonra gerçekleşecek bir şey olabilir." Bunu söyledikten sonra ayağa kalktı ve kahve yapmak üzere mutfağa yöneldi.

Nick'in kulak misafiri olmaması üzerine Taryn Derren'e döndü. "Sorununun bir kısmının Shaya'yı paylaşmak istememesi olduğunu düşünmekte haksız mıyım?"

"Evet. Ayrıca Nick yalnız kalmayı tercih ediyor." Derren içini çekti. "Eğer ona kalsa, ikisi bir yerde saklanıyor olurlardı."

Birlikte bir yere giderler ve kimse onları rahatsız etmez. Ama bu asla olmayacak. Nick'in gücü insanları ona çekiyor, hep çekti ve hep çekecek. Islahevindeki tüm grupları nasıl organize ettiğini görseydiniz... Yaşça büyük olanlar bile onu takip ederdi. Bunu yapmayan sadece bir kişi vardı, Merrick. Nick ona meydan okumak zorunda kaldı ve o kadar ileri gitmeyi hiç istemese de onu öldürdü. Nick hiçbir zaman kendini lider olarak seçmedi, lider olmaya çalışmadı ama herkes onu lider yaptı. Şimdi ben de aynısını yapacağım. Eğer bu görevi üstlenmezse, bunu kendi ince yöntemimle yapmasını sağlayacağım."

"Bundan hoşlanmayacak," dedi Taryn ama gülümsüyordu. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

Annesi aşağılayıcı yorumlarla dolu kederli ben rutinini yaparken, Shaya telefona cevap vermemiş olmayı diliyordu. Son iki haftadır annesinin aramalarını tamamen görmezden geldiği için kendini suçlu hissederek telefonu açmıştı... ve şimdi kendi telefonunu parçalamak üzereydi. Gabrielle Critchley hâlâ söylenirken, Shaya cep telefonunu yatağın üzerine bıraktı ve mavi kot şortunu ve askılı siyah bluzunu giydi. Ne yazık ki, şekil değiştiren kulağı sayesinde her kelimeyi net bir şekilde duyabiliyordu. Shaya siyah stilettolarını giydikten sonra telefonunu aldı. Bu işi hızlı ve temiz bir şekilde bitirmenin zamanı gelmişti.

"Anne, biliyorum ama"-parazit sesi taklidi yaptı- "Yapmak zorundayım"-başka bir ses-"Benimkinde bir sorun olmalı"-daha fazla parazit-"Duyamıyorum"-daha fazla parazit-"Seni yarın ararım ve-" Sonra Shaya rahat bir nefes alarak görüşmeyi sonlandırdı.

Tam merdivenlere yönelmişti ki banyonun kapısı açıldı ve beyaz bir havluya sarınmış tuhaf bir kadın dışarı çıktı. İkisi de donup kaldı, nefesleri kesildi. Shaya tam da bu kadının kim olduğunu öğrenmek istiyordu ki

Alaca yeşil gözlerin çok tanıdık olduğunu fark etti; tıpkı Nick'inkilere benzeyen gözler. "Roni?"

Shaya'ya titrek bir gülümseme verdi. "Evet. Selam." Uzun, ıslak, kül sarısı iplerini kulağının arkasına sıkıştırarak boğazını temizledi. "Kıyafete ihtiyacım var. Amber'a sorabilirim."

"Hayır, hayır, sorun değil." Yaşadığı kısa süreli şoktan kurtulan Shaya arkasını işaret etti. "Beni yatak odama kadar takip edin." İçeri girdiklerinde Shaya kapıyı arkalarından kapattı ve yatağı işaret etti. "Oturun."

Roni usulca yatağın ucuna oturdu ve Shaya'ya hafifçe gülümsedi.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Evet," diye kıkırdadı Roni- paslı bir sestir, bir süredir yapmadığını gösteriyordu. "Dürüst olmak gerekirse, sen birkaç hafta önce benimle konuşana kadar insan formuma geri dönmeyi düşünmemiştim. Söylediğın şeyler aklıma takıldı, zihnimde tekrar tekrar oynadı."

Shaya, Roni'nin bunu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi bulunduğunu anlayamıyordu. Eğer Nick'e benziyorsa, kız kartlarını göğsüne yakın tutan bir tiptir. "Sen ve Nick'in gerçekten konuşmanız gerekiyor. Olanların hatıraları peşini bırakmadığı için kurt formunda kaldığını düşünüyor; bu onun kalbini kırıyor ve kendini berbat hissetmesine neden oluyor. Ama mesele o değil, değil mi? Anlamsız bir suçluluk duygusu peşini bırakmıyor, çünkü onun hayatının daha sonra inişre geçmesinden sen sorumlusun."

Shaya'nın kendisine fırlattığı saç fırçasını yakalayan Roni, "Anlayışlı," dedi. "Suçlu hissettiğini fark etmemiştim. Bu çok aptalca." Fırçayı düğümlerin arasında sürükleyerek, "Benim için yaptıklarına minnettar olmadığımı nasıl düşünebilir?" diye devam etti.

"Nick'in 'duyguları' anlamakta pek iyi olduğu söylenemez."

Roni başıyla onayladı. "Hiç öyle olmadı. Kurdum bu kadar erken ortaya çıksaydı ben de duygularım konusunda kötü olurdum."

Zihni buna hazır değildi, gelişiminin başa çıkmak için donanımlı olmadığı bir yaşam evresiyle tanıştı. Bunu hayal edebiliyor musunuz? Ne kadar genç olursa olsun, bununla başa çıkmakta zorlanıyordu ve kurdu çok öfkeli ve soğuktu. Her yaşta bununla başa çıkmak zor olurdu. Biliyorum çünkü o gün ormanda olanlardan sonra benim kurdum da çok öfkelendi ama iyileşti."

Ama Shaya, Roni'nin iyileşmediğini biliyordu. "Nick'in kurdu iyileşmedi mi?" "Benim kurdumda öfke travmayla iç içeydi. Nick'in kurdunda ise travma yok. Öfke içinde doğmuş ve şekillendirilmiş onun Kişilik. Sen yapamam 'iyileştir' birinin kişiliği. Bir dereceye kadar değiştirebilirsiniz ama iyileştiremezsiniz.

o."

Shaya gardırobundan uzun kollu bir tişört ve bir kot pantolon çıkardı ve yavaşça yatağın üzerine koydu. "Sana tam olurlar."

Roni beyaz bluzunun yumuşak kumaşını parmaklarken sessizce, "Aşağı inip o kadar insanın karşısına çıkacağım için gerginim," diye itiraf etti.

"En son bu forma girdiğinizden bu yana ne kadar zaman geçti?"

"Yaklaşık altı ay."

Vay canına. "Ve bu kendi tercihin mi? Kurdun seni kurt formunda kalman için zorlamıyor mu?"

"Hayır, aylarca o formda kalmaktan oldukça mutlu ama değişimle savaşıyor. Bir denge olması gerektiğini anlıyor."

Şu anda Shaya'ya göre bu çok iyi bir denge değildi. Roni iyileşene kadar da bir denge olmayacaktı. "Süregelen suçluluk duygusu... daha iyi olacak... ama sadece sen istersen. Bazen suçluluk duygusuna sarılırız çünkü acı çekmeyi hak ettiğimizi düşünürüz. Bu gerçekten suçlu olmakla aynı şey değil, değil mi?"

Roni düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı ama cevap vermedi.

"Mesele kendinizi affetmeniz gerektiği değil. Affedilecek bir şey olmadığını fark etmeniz gerekiyor."

"Başlangıçta sana sahip çıkmadığı için Nick'i affettin mi? Seni terk ettiği için değil. Bilişsel fonksiyonları bozulmaya başladığında içinde bulunduğu durumu görseydiniz... Korkunçtu. Hepimiz panikledik, onu kaybedeceğimizden korktuk. Seninle ilk tanıştığı günü hatırlıyorum. O gece eve geldi ve çok kötü bir ruh hali içindeydi. Bana senden bahsetti, seni geride bırakmanın onu nasıl öldürdüğünden. Dürüst olmak gerekirse onu hiç bu kadar üzgün görmemiştim, ıslahevine gönderildiği zaman bile. Onu ziyarete gittiğimizde bile. Sizinle tanıştığında, iyileşme seanslarının ortasındaydı ve geleceği o kadar belirsizdi ki; sizin hastanız olmak istemedi. Sanırım seni sahiplenirse ve sonra yavaş yavaş senin tanımadığın birine dönüşürse -daha da kötüsü, seni tanımayan birine- ondan nefret edeceğinden de endişeleniyordu."

"Aptal."

"Evet, ama Nick iyi bir insan. En iyisi. İnatçı olduğu ve kendi bildiğini okumayı sevdiği için bazen sizi çıldırtabilir ama sizi mutlu etmek için elinden gelen her şeyi yapar."

Shaya bunu inkâr edemezdi; ilk ortaya çıktığından beri bunu yapıyor, onu sahiplenmek istiyordu. Shaya'yı koruyuculuk ve sahiplenmenin ötesinde bir vahşilikle koruyordu. Ses tonunda, duruşunda, bakışlarında ve Shaya'yı omzunun beşiğine sıkıştırıp "benim" derken ona sığınmaktan hoşlanışında bu vardı. Tüm bunların yoğunluğu ona kendini tamamen güvende ve emniyette hissettirirken, yine de onu hiçbir düzeyde boğmuyordu. Nick hiçbir şekilde yumuşak kabuklu olmamasına ve genel olarak oldukça soğuk ve mesafeli olabilmesine rağmen, ona karşı hoşgörölü, düşünceli, sabırlı, sıcak ve özverili olabiliyordu. Güvenli ve sağlam biriydi - tam da itaatkâr bir kurdun ihtiyacı olan, tam da Shaya'nın istediği şey. "Onu affettim. Nasıl affetmem?"

"Ama hâlâ seni sahiplenmesine izin vermedin."

"Taryn'e de söylediğim gibi, hem fiziksel hem de içsel gücüne uygun bir kadın istediğine karar vermesinden endişeleniyorum." Roni konuşmadan önce bir süre bunu düşündü. "Nick'in geçmişini duymak istemeyeceğinizi biliyorum ama şunu bilmelisiniz ki o hiçbir zaman sadece baskın Dişiler; onun geçmiş Flings şunları içerir İtaatkâr kurtlar da. Statü onun için hiçbir zaman bir sorun olmadı. O dişilerden hiçbirine sana davrandığı gibi davranmadı; onlara hiçbir zaman önemliymiş gibi bakmadı. Onu düzeltebilirsin, Shaya. Ama onu kırabilirsin de. onu Tamamen. Ve Yapma. Unut, eğer o aranıyor baskın kadınıKötü bir şekilde, o olabilir var Amber olduğunu iddia etti." Dişinin adını sıkılmış dudaklarının arasından söyledi.

Dişler.

"Siz gerçekten arkadaş değilsiniz o zaman?"

Bir homurtu. "Hayır, Nick'e ulaşmak için benimle takılıyor." "Neyi anlamıyorum biliyor musun? Nick gerçekten zeki biri, ama Amber'ın onu istediğini -şimdiye kadar- hiç fark etmemişti."

"Ah, ama akıllıca davranmış," dedi Roni. "Gördüğünüz gibi, tüm dişilere asla kimseyle birleşmeyeceği konusunda çok netti. Birçoğu fikrini değiştirmesi için onu baştan çıkarmaya çalıştı ama Amber'ın yaklaşımı ona başka bir şekilde yakın olmak oldu. Önce onun 'arkadaşı' olarak kendi yolunu çizmek -gerçi Nick'e sorsanız, arkadaşı olmadığını söyler, çünkü insanların doğal olarak ondan hoşlandığını ve ona saygı duyduğunu fark etmez. Her neyse, belli ki arkadaş olabileceklerini ve bunun daha fazla bir şeye dönüşeceğini umuyordu. İşe yaramadı, çünkü Nick insanlarla kolayca bağ kuramıyor. Bana iyi davrandığı için minnettar ama sırf onu etkilemek, sadakatini kazanmak ve hayatında bir yer edinmek için bana iyi davrandığının farkında değil."

Shaya kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını eğdi. "Nick'i önemsiyor mu?"

"Evet, sanırım öyle. Ve değer verdiğiniz birini başka biriyle izlemek hoş bir şey olamaz. Acı verici olduğunu tahmin edebiliyorum. Ama Nick'le çiftleşirsen, onu senden çalmaya çalışmayacaktır. Hayal görmüyor; iddianın çiftleşmeyi sağlamlaştırdığını bilecektir. Ve eğer ona çok değer veriyorsa, geri çekilecek ve ikinize de şans dileyecektir. Eğer değilse... dikkatli olun. Hoşumuza gitsin ya da gitmesin, fiziksel olarak sizden daha güçlü ve sizi incitmeyi çok ister."

Shaya gülümsedi. "Sorun değil. Sopayla aram iyidir. Ve eğer her şey başarısız olursa, ona bıçak numaramı gösterebilirim."

Roni sırtıttı. "Sen ve ben çok iyi anlaşıcağız. iyi."

Shaya'nın neden bu kadar geç kaldığını merak eden Nick, onu aramak için yukarı çıkmaya niyetlendi; onu, bir şeyler geveleyen Amber da yakından takip ediyordu. Koridora ulaşıp merdivenlerde ayak sesleri duyduğunda Shaya'yı görmeyi bekliyordu. Gördüğü manzara karşısında ağzı açık kaldı. "Roni?" Merdivenlerin dibine ulaştığında, nasıl karşılanacağından emin değilmiş gibi biraz beceriksizce gülümsedi. Onu kocaman bir kucaklamanın içine çekti. "Selam." Kolları ona dolandığında, sertçe yutkundu. Shaya'nın kendisine gülümsediğini görünce, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. Shaya'nın bununla bir ilgisi olduğunu bilmek için sormasına gerek yoktu.

Shaya, Nick ve Roni'nin gevezelik edip kardeşçe takılmalarını izlemekten keyif alıyordu... ta ki Amber onun yanına gelip otomatik olarak hafifçe gerilmesine neden olana kadar. Kurdu dişlerini gösterdi.

"Bu çok şaşırtıcı," dedi Amber, Roni'yi işaret ederek. "Onu insan formunda pek sık görmüyoruz. Değiştğinde bile genellikle içine kapanık oluyor. Bu şekilde sosyalleşmesi harika bir şey. Teşekkür ederim." Shaya'nın koluna bir elini koydu, tatlılık timsaliydi.

Shaya, Amber'ın elini biraz patronluk taslayarak okşadı. "Rica ederim." Amber bundan hoşlanmadı. Ha.

O anda Taryn, Trey, Dominic ve Tao koridora girdiler ve hırlayarak durdular. Shaya, Nick'in başka bir kadına sarıldığını gördükleri için pek de mutlu olmadıklarını hemen anladı. "Çocuklar, bu Roni." Böylece hırıltılar kesildi. Teker teker yanlarına gelip onu selamladılar.

Sonra Roni çok tuhaf bir şey yaptı. Başını Dominic'e doğru eğdi ve yavaşça ona doğru ilerledi. Dominic'in önünde durarak yakasındaki tırnağını neredeyse kışkırtıcı bir şekilde kaşdı. Dominic şaşkınlık ve merak karışımı bir ifadeyle gülümsedi. Dominic'in sevimsiz replikleri için ayırdığı ses tonuyla, "Dindar mısın? Çünkü sen tüm dualarımın cevabısın." Nick'e komplocu bir göz kırptıktan sonra, muhtemelen Kathy'yi bulmak için vals yaparak uzaklaştı. Görünüşe göre Roni kardeşinin intikamını alıyordu.

Gözleri fal taşı gibi açılmış olan Dominic, kadının geri çekilen sırtını işaret etti. Shaya'ya dönerek ağzından kaçırdı. "O sadece
-" Başını salladı. "Duydun mu-?" Derin bir nefes verdi. "Yüce Tanrım, umarım benimle evlenir." Adam onun peşinden koşarken hepsi güldü.

Nick Shaya'yı ona doğru tuttu. "Onu canlı canlı yer. Kız kardeşim hakkında yakında öğreneceğin şey, onun hemen her erkekle başa çıkabileceğidir. Henüz dilinin tutulduğunu ya da yüzünün kızardığını görmedim; cazibeye karşı dayanıklıdır."

"Dominic için endişelenmene gerek yok." Tao başını salladı. "Kız kardeşine sataşacak ve onunla flört edecek ama asla ona dokunmayacak."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü onun arkadaş olarak hoşlanabileceği biri olduğu açık ve Dominic hoşlandığı kızlarla yatmaz."

Shaya Tao'nun haklı olduğunu anladı ve tam yorum yapmak üzereydi ki Nick yanı başında irkildi. Yüzünün acıyla buruştuğunu görünce, "Yine mi başın ağrıyor?" diye sordu.

Son zamanlarda günde en az iki tane görüyordu. Hiç şüphe yok ki bunun nedeni korunan yerin yerini ya da burayı işleten şekil değiştirenin kimliğini bulamamanın verdiği gerginlikti.

Burnunun kenarını sıktı ve gözlerini kör edici acıya karşı sımsıkı kapattı. "Bir şey yok. Biraz pi
-."

"Dur, yardım edeyim." Amber onun önünde durdu ve kafasına dokunmaya gitti ama Nick'in sivri bir bakışıyla donakaldı.

"Hayır."

İç çekti. "Aptal olma Nick. Acı çekiyorsun." "Önemli bir şey değil, bırak."

"Neden acı çekmek istiyorsun?"

"Yukarıda birkaç hapım var. İyi olacağım."

Sabırsızca oflayarak Shaya'ya döndü. "Söyle ona, Shaya. Aptalca davranmayı bırakmasını söyle. Onun acı çekmesini istemezsin, değil mi?"

Oh, işte bu zekiceydi. Ve kurnazca. Ve Shaya'da o kaltağı öldürme isteği uyandırdı. Elbette eşinin acı çekmesini istemiyordu. Amber'a onu iyileştirebilecekken ondan uzak durmasını söylemek zalimlik ve adilik olurdu. Shaya köşeye sıkışmıştı ve verebileceği başka bir cevap yoktu. "Sorun değil Nick."

"Hayır, değil," diye hemen karşı çıktı. Biliyordu ki Amber'ın tam olarak ne yaptığını.

Taryn bir adım öne çıktı. "İstersen onu iyileştirebilirim."

"Kimse beni iyileştirmiyor. Bırak onu." Taryn'den uzaklaşarak

Shaya ve aynı anda Amber'ın ona dokunma girişiminden kaçınarak merdivenlerden yukarı doğru ilerledi.

"Ona dokunmama izin vermektense acı çekmeyi mi tercih ediyor?" Amber'ın ifadesi somurtkanlaştı.

Taryn dudaklarını büzdü. "Şey... Nick'ten şimdi biraz daha hoşlanıyorum."

Bunun üzerine gözlerini deviren Shaya onu merdivenlerden yukarı kadar takip etti. Arkasından birinin geldiğini duyan Shaya sahanlığa ulaştığında döndü. "Her şey yolunda mı?"

Alfa dişisi için hiç de alişılmadık bir şekilde kaygılı ve kararsız görünen Taryn'e sordu.

"zr dilerim."

Shaya kaşlarını çattı. "Ne için?"

"Nick'e karşı sürekli sürtük gibi davranıyor ve yoluna çıkmaya çalışıyorsun." Taryn biraz daha yaklaştı. "İlk başta bunu yapıyordum çünkü senin hak ettiğin tüm çabayı göstermesini istiyordum. Ama sonra bunu yapmaya devam ettim çünkü seni incittiği için onu biraz cezalandırmaya çalışıyordum. En iyi arkadaşın olsun ya da olmasın, arkadaşına bunu yapmaya hakkım yoktu. Ve eğer Trey'e de böyle davransaydın bundan nefret ederdim."

Shaya biraz gülümseyerek kolunun st kısmını ovuşturdu. Bütün bu olanlar Shaya'nın canını o kadar sıkımtı ki neredeyse birkaç kez arkadaşına ıkışacaktı. Onu durduran tek şey Taryn'in kalbinin doğru yerde olduğunu bilmesiydi. "Sorun değil. Bunu neden yaptığını biliyorum. İyi niyetli olduğunu biliyorum."

"Yine de bu onu adil yapmaz. Sadece seni bu kadar kötü incitmesinden nefret ediyorum."

"Evet," diye iç geçirdi Shaya. "Ama ben de onu çok kötü incittim. Tıpkı Trey'in bir zamanlar seni, Dante'nin de bir zamanlar Jaime'yi incittiği gibi. Bir ilişki içindeyken böyle şeyler olur. Karmaşık ve zor olabilirler çünkü insanlar karmaşık ve zor olabilirler. Ama Trey seni incittiği için onu reddetseydin hayatının ne kadar farklı olacağını bir düşünsene. Bu kadar mutlu bir çift olmazdınız ve alt katta uyuyan sevimli küçük oğlunuz da olmazdı."

Taryn başını salladı. "Sadece zgn olduğumu ve buna bir son vereceğimi söylemek istedim."

"Teşekkür ederim." Shaya en yakın arkadaşına sıkıca sarıldı ve omuzlarından bir yük kalktığını hissetti.

"Bilmen gereken bir şey var. Onunla daha önce konuştum.... seni baskın bir kadın için terk edeceğinden endişe ettiğini biliyor."

Arkadaşının bu kadar zeki olması Shaya'yı rahatsız etti. "Endişelenmem gayet doğal," dedi savunmacı bir tavırla.

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Sen harika bir insansın, Shaya. Neden olduğun gibi onun için yeterince iyi olmadığını düşünesin ki? Bak, annenin sana çok şey yaptığını ve Mason'ın yaptıklarının her şeyi on kat daha kötü hale getirdiğini biliyorum ama bunun seni mahvetmesine izin verme. Onun ve Mason'ın seni Nick'ten uzak tutmasına izin verme. Az önce bana seni önemseydiğini söylemeseydi onu desteklemezdim. Bunu hak ediyorsun."

Shaya alnını ovuşturdu. "Ona güvenmek istiyorum.

Sadece... nasıl yapacağımı bilmiyorum. Dürüst olmak gerekirse başka birine nasıl tamamen güvenebileceğimi bilmiyorum. Sana birine güvenebileceğim kadar güveniyorum. Ama Nick... o benim eşim ve bundan daha fazlasını isteyecektir, bu çok doğal. Sadece henüz yapamam." Taryn bir an sessiz kaldı. "Pekâlâ. Sadece ne olduğunu düşün Ben de dedi. Oh, ve sen gerekir muhtemelen başka bir şey daha biliyorum. Derren'in tüm niyeti

Nick bir Alfa'ya dönüşüyor ve bir sürü oluşturun."

Shaya biraz gülümsedi. "Şaşırdığımı söyleyemem."

"Eğer onunla çiftleşirsen bu seni bir Alfa dişisi yapar. Bunu ister miydin? Bu pozisyonun üstesinden gelemeyeceğini söyleme. Yapabilirsin ve bunu biliyorsun."

"Bu konuda ne hissettiğimi henüz bilmiyorum."

"O zaman sanırım bu senin düşünmen gereken başka bir şey. Ve şimdi oğlumun ağladığını duyuyorum."

"Git. Sonra tekrar konuşuruz." Taryn, Kye'la ilgilenmek için merdivenlerden inerken Shaya, Nick'in dolaptan birkaç hap almak için banyoya gittiğini bilerek peşinden gitti. Onu küvette gözleri kapalı bir şekilde uzanırken bulduğunda şaşırdı. Kapıyı arkasından kapattığında göz kapakları açıldı.

"Hey, bebeğim." Nick her zaman yaptığı gibi alttan almaya çalıştı ama acısı sesinden bile belli oluyordu ve Shaya'nın irkilmesine neden olan da şüphesiz buydu.

"Amber'ın seni iyileştirmesine izin vermeliydin," diye sessizce uyardı, baş ağrısı çektiğinde kulaklarının her zaman hassas olduğunu biliyordu. İnce topuklu ayakkabılarını tekmeledikten sonra küvetin yanına çömeldi ve ellerini sıcak suya daldırdı. "Sana dokunmasından hoşlanmadığımı kabul ediyorum. Ama bunu acı çekmene tercih ederim."

Evet, acıyı başka bir kadının, özellikle de Amber'ın kendisine dokunduğunu görüp üzülmeye tercih ederdi. "Baş ağrısı şimdiden azalıyor." Amber onun şakaklarına masaj yapmaya başlayınca inledi ve gözlerini tekrar kapattı. "Şimdi babamın başı ağrıdığına neden kendini odasına kilitlediğini anlıyorum." Her küçük ses kafasına inen bir çekiç gibiydi.

"Günde bu kadar çok hap almanı sevmiyorum. Senin için iyi olamaz." Çaresizlik hissi onu ve kurdunu sarmıştı. "Ne yapabilirim ki?"

"Buraya gel. Sen her haptan daha iyisin." Bir elini başının arkasına atıp buklelerini karıştırdı, yüzünü nazikçe kendi yüzüne yaklaştırdı ve yavaşça ağzına götürdü, ağzından bir yudum aldı, yaladı ve alt dudağını emdi. Saçlarını sıkıca tutarak sertçe çekiştirdi ve öpüşmeyi kesmeden suyun derinliklerine doğru kayarak onu küvetin içine doğru itti. Kadın da onun yapacağını bildiği gibi uysalca onu takip etti ve adamın üzerine kapandı. Onun tenini kendi tenine değdirmek isteyen adam, kadının üstünü başının üzerinden yukarı kaydırarak ve sütyenini çıkardı. Sonra kadının üst bedenini kendi bedenine yasladı ve çakıllı meme uçlarının göğsüne battığını hissetti. Kızın ağzını bırakarak elini buklelerinin arasında gezdirdi. "Çok güzel." Kız şirin bir şekilde kızardı.

İki eliyle kafa derisine masaj yapan Shaya onu hafifçe öptü. Onu acıdan uzaklaştırmayı umarak, "Kayıtlara geçmesi için şunu söyleyebilir miyim, göğüslerimin her yerinde ısırık izleri bırakmayı bırakırsan harika olur? Çoğu başkaları tarafından kolayca görülebilecek noktalarda."

Nick'in yüzüne kendinden memnun bir gülümseme yayıldı. "Onları benim olarak işaretliyordum. Ve göğüslerine bakmayı seviyorum"

ve markalarımı orada görmeyi seviyorum, tıpkı başka biri onlara bakmaya cesaret ederse, senin alındığını bileceklerini bilmek gibi."

Bu son kelime kulağa o kadar kesin ve mutlak geliyordu ki, süregelen güvensizliğine ve onu tekrar yalnız bırakacağı endişesine merhem oldu. "Daha fazla ayrılmadan önce iç bacaklarımdaki düzinelerce izin solması için zaman tanırsan da harika olur. Saldırıya uğramış gibi görünürken bikini bile giyemiyorum."

"Yalnız olmadığımız sürece bikini giymeyeceksin. Hayır bebeğim, bikinilerinin ne kadar cimri olduğunu gördüm. Her ne kadar onaylasam da, diğer erkeklerin ağzının suyunun akmasına daha fazla katlanamayacağım."

"Salya akması falan yok. Bu sadece senin paranoyak ve sahiplenici olmandan kaynaklanıyor."

Ne kadar güzel olduğunu gerçekten göremiyordu ve Nick de bunu anlamıyordu. "İnan bana, bakıyorlar ve ağızlarının suyu akıyor. Onları suçlayamam." Ellerini kadının sırtında aşağı yukarı gezdirerek ona sıkıca sarıldı.

Paisley'nin iddialarını y i n e l e y e r e k , "Çok zayıf ve solgunum," diye karşı çıktı. Bunlar daha önce duymadığı hakaretler değildi; annesi düzenli olarak bu konuda onu bilgilendiriyordu. Nick ona sert bir bakış attı. "Hayır, sen mükemmelsin. Şimdiye kadar dokunmaya cesaret ettiğim en mükemmel şeysin. Her bir santimin nefis, özellikle de bu." Ellerini şortunun içine sokup kışını avuçladı. "Bu her erkeğin fantezisidir." Bugünlerde pek çok kadının kışı yok gibi görünüyordu; tutacak, kavrayacak ve sıkacak hiçbir şey yoktu.

Ama elindeki... Mükemmel.

"Ağzının suyu akan kişi sensin," diye ısrar etti. "Ve bu çok sinir bozucu."

"Bunu bilemem. Dikkatim hep senin üzerinde."

Shaya bunun doğru olduğunu bilmeseydi, kulağa acınası, yalaka bir yorum gibi gelebilirdi. Dikkati her zaman onun üzerindeydi. Fark ettiğinde

Başka bir dişi ona bakarken, Shaya'ya dokunur ya da onu kendine çekerdi, sanki onun için önemli olanın kendisi olduğuna dair güvence vermek istercesine. Bu güvenceye bu kadar ihtiyaç duymasından nefret ediyordu ama bir parçası ona tamamen güvenebileceğini hissedene kadar hep kilitli kalacaktı.

Shay uzaklaşmaya başladığında Nick onun duygusal olarak biraz geri çekildiğini hissedebiliyordu. "Neden kendinden bu kadar çok şey saklıyorsun Shay?" diye sordu usulca, onu yakınında tutmak için kollarını ona doladı. Bu da onun hakkında öğrenmeye başladığı bir başka şeydi. "Bunu sadece benimle yapmıyorsun. İnsanlarla çok kolay bağ kurabiliyorsun ama onlara asla tüm benliğini vermiyorsun. Neden?"

Onu bu kadar iyi okuyabilmesi rahatsız ediciydi. "On altı yaşındayken Mason adında bir adamla tanıştım. Benden on yaş büyüktü."

Kurdu hırladı, dudaklarında başka bir erkeğin adının geçmesinden hoşlanmamıştı. Nick de bundan pek hoşlanmıyordu ama bu önemliydi. "Devam et."

"Tüm doğru kelimeleri kullandı, tam da on altı yaşında, içinde boşluk olan bir kızın duymak isteyeceği şeyleri söyledi. Bir bağ kurmaya bu kadar aç hissetmeseydim, belki de buna kanmazdım, belki de beni arkadaş olduğumuza ikna etmesine izin vermezdim. Bunu yaptığı ilk kız ben değildim. Garip herifin bakirelere karşı bir ilgisi vardı. Bekaretimi tam bir pisliğe verdiğimi fark ettiğimde kendimden nefret ettim ve bir daha asla o kadar saf olmayacağıma yemin ettim. Oldukça güvensiz ve temkinli oldum, gerçek eşim olmadıkça -bana ihanet etmeyeceğinden emin olduğum biri- bir daha kendimden bu kadar çok şey vermeye niyetim yoktu."

Suçluluk ve utanç üzerine çökerken Nick'in gözleri kapandı. "Kime daha çok kızgınım bilmiyorum, kendime mi Mason'a mı?" Onun boynunu öptü. "Her ne kadar derin bağlardan kaçınsan da, aslında istediğin bu, değil mi?"

Evet, öyleydi. Kendisinin en büyük düşmanı olmuştu, gerçekten.

-Ruhunun derinliklerinde bir bağ kurmak için can atıyor

ama aynı zamanda riske atmak istemediği için bir bağ kurmaktan kaçınıyor.

onu kaybetmenin acısını hissetmek. "Birisi için vazgeçilmez hissetmek istiyorum."

Elleri kızın yüzünü çerçeveleyerek bakışlarını yakaladı. "Sen benim için vazgeçilmezsin, her açıdan benim için çok önemlisin. Eğer öyle olmasaydın burada olmazdım, eski sürünle birlikte acı çekmezdim ve bir sapığın sana sürekli sevimsiz tavlama cümleleriyle asılmasını dinlemezdim."

Adamın ağzı onunkiyile birleşmeseydi kıkırdayacaktı. "Biliyor musun, bir keresinde Jaime'yle bir silah bulup sana suikast düzenleme planı üzerinde el sıkışmıştık." Ağzını onunkinden ayırmadan güldü. "Ben de alnıma 'Nick Axton Pisliğin Tekidir' dövmesi yaptırmayı planlıyordum. Sadece... seni bulduğumda dehşet verici ve heyecan vericiydi, acı ve zevk ve sonra..." Ve sonra çekip gittiğinde büyük bir ıstırap duydu. Özür dileyecek gibi olduğunda, parmağını dudaklarına götürdü. "Önemli değil. Roni bana o gece çekip gitmenin senin için ne kadar zor olduğunu söyledi."

Onun bu kadar anlayışlı olduğunu duymak aslında durumu daha da kötüleştirdi. "Kader sana benden daha iyi birini vermeliydi."

Ona kınama ve onaylamama dolu bir bakış attı. "Sen bunu hak eden birisin."

Onun çenesini kavradı. "Eğer buna gerçekten inansaydın, seni sahiplenmemi isterdin - bunu seni zorlamak için söylemiyorum, sadece önemli bir gerçeğe işaret ediyorum. Sen güzel ve mükemmelsin ve daha iyisini hak ediyorsun. Her şekil değiştiren sana sahip olmaktan gurur duyardı. Ama hiçbirisi sana sahip olamaz; sen istemesen de benimsin."

Kız daha tek kelime edemedi, adamın dudakları onun dudaklarındaydı ve dili kızın ağzına girerek her türlü konuşma niyetini, ona yanıldığını ve onun olmak istediğini söyleme, sesindeki acıyı hafifletme niyetini silip süpürdü. Elleri yine kızın kığını kavradı ve onu kendine doğru çekti. Kot pantolonun içinden bile, adamın sert aletinin klitorisine değdiğini hissettiğinde nefesi kesildi. Elini onun arasına kaydırarak

vücutlarını yumrukladı ve pompalamaya başlayarak onu inletti.

Nick geri çekilerek kızın kıpkırmızı, öpücükten şişmiş ağzına baktı... Aklında tek bir düşünce vardı. "Söyle bana... bu kimin ağzı?"

Shaya zorlukla yutkundu. "Senin."

"Bu doğru. O benim." Başparmağını kızın dudaklarında gezdirerek gözleriyle buluştu. "Bu güzel ağzın sikimin etrafına sarılmasını istiyorum, Shay."

Bu bir rica değildi, biliyordu. Ve hem onu hem de kurdunu titretecek kadar baskın bir şekilde titreşiyordu.

"Minderin üzerine çıkmanı, şortunu çıkarmanı ve kurulanmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Kadın başını sallayarak adamın dediğini yaptı; bu sırada adam kadının bakışlarını bırakmayı reddederek ona bakıyordu. Sonra adam küvetten çıktı ve kadın onu kuruladı, gözleri hâlâ kilitliydi. Adamın parmakları aniden kızın saçlarında tünel açarken, dili kızın ağzına girerek kendi dilini okşadı. Her zaman olduğu gibi, öpücüğü onu ele geçirdi, ondan her şeyi talep etti ama aynı zamanda ona her şeyi geri verdi - bazen başkalarına karşı bu kadar uzak ve mesafeli olabilen bu alfa erkeğinden beklemeyeceği bir veriş ve alış.

"Şimdi ağzını istiyorum, Shay." Saçlarında düğümlenmiş eliyle başını nazikçe ama sıkıca aşağı itti.

Shaya yavaşça dizlerinin üzerine çöktü ve kendini müthiş bir ereksiyonla aynı seviyede buldu. Böylesine karanlık ve şehvetli bir erkekten bu tepkiyi alabileceğini bilmek vücudunda cızırtılı bir heyecan yarattı.

"Ellerini arkada birleştir." Kadın gözlerini adamın sikinden ayırmadan adamın dediğini yaptı; bu hareket göğüslerini adamın hoşuna gidecek şekilde kaldırdı. Elini saçlarında sıkarak, "Yala onu" dedi. Kadın hiç tereddüt etmeden dilini adamın sikinin tabanından ucuna kadar gezdirdi ve sonra başını mandalladı. Tanrım. "Ağzını aç." Bunu yapar yapmaz, adam hevesle içeri daldı ve onu çevreleyen sıcak ağzının hissi çok iyiydi.

Onun yaşıyan, nefes alan cinsel fantezisiydi. Her zaman onun istediği her şeyi yapmaya hazır, onu memnun etmeye hevesli ve her zaman kendini ona emanet eden biriydi. Bu, ondan saklanmadığı ya da geri çekilmediği tek zamandı. Onu tekrar tekrar ağzına alırken yanakları çukurlaştı, dilini şaftı boyunca dans ettirdi. "Siktir, işte bu. Gözlerimin içine bak bebeğim." Bakışları onunkilere kaydı ve onu yaktı. "Seni becereceğim, Shay. Seni çok sert becereceğim. Bunu istiyor musun?"

Shaya emmeye ara vererek başını salladı. Gözleri onaylayarak parladı.

"Çok iyi." Ağzının dış hatlarını çizdi. "Sikim içine girdiğinde benim için çılgılık atacaksın, Shay."

Evet, kesinlikle yapardı, diye düşündü. Hep öyle yapardı. Taşaklarını avuçlarken daha sert emmeye başladığında, yüzü bir tür zevkli ıstırap içinde buruştu.

"Fuuuuuuck." Uçurumun kenarına yaklaşan Nick boştaki elini kabaca kızın saçlarının arasına soktu, böylece iki eli de onu esir aldı. Başını hafifçe eğdi ve kalçalarını pompalarken onu hareketsiz tuttu. Kız ona karşı koymadı; tırnaklarını Nick'in kalçalarına geçirmek dışında kıpırdamadan durdu. Sonra kadın adamın sikinin etrafında inledi ve adam daha fazla dayanamadı. Gırtlaktan gelen bir iniltiyle ağzına patladı. "Hepsini yut, bebeğim. Hepsini." Bu onu işaretlemenin başka bir yoluydu, onun işaretleyeceği kişi olduğunu kabul etmesinin başka bir yolu.

Shaya onun ağzının içinde gevşemeye başladığını hissettiğinde geri çekildi ve topuklarının üzerine oturarak ona baktı.

Bir elini yüzüne sürdü. "Tanrım. Bu çok iyiydi, bebeğim." Yine onun ağzının izini sürdü. "Şimdi kalk ve ben benim olanın geri kalanını alırken küvetin kenarına otur." Onu iki kez yalayarak orgazm edene kadar arkasına yaslandı ve onu kaldırarak tamamen üzerine oturttu. İçinde patladığında, onu o anda sahiplenmeye çok yaklaştı, sonuçlara lanet olsun. Değil

Ne kadar sahiplenici hissettiğinden ya da onun geri dönölmez bir şekilde kendisine ait olduğunu kabul etmeye ne kadar kararlı olduğundan. Ama onu ne kadar önemsedğini fark ettiğı için, onsuz bir hiç olduğunu bildiğı için. Onun gitmesine gerçekten izin veremezdi ve Tanrı'ya ondan bunu istememesini umuyordu. Ona istediğı her şeyi verebilirdi ama o şeyi değil.

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

W Shaya'yı çapraz bir açıyla üzerine örtülmüş olarak bulmak için saatin aptallığında uyanan Nick, eğer yatak odasının kapısına vurulmasaydı. Uyuyan Shaya'yı dikkatlice yan yatırıp kot pantolonunu giydi ve kapıya doğru ilerledi. Kapıyı açtığı anda karşısında sinirli görünen bir Derren buldu. Oda nın dışına çıkan Nick sessizce kapıyı kapattı. "Ne oldu?"

"Az önce Donovan'dan bir telefon aldım. Oyunun yerini henüz bulamamış ama radikallerin toplantılarını yaptıkları yeri bulmayı başarmış. Çoğunlukla 'şekil değiştirenlerden nefret ediyoruz' sohbetleri olduğunu tahmin ediyorum, ama bir tanesine katılmaya değer olabilir."

O akşam geç saatlerde tam da bunu yaptılar. Nick, izole edilmiş depoyu çevreleyen ağaçlık alandaki yerinden, açık binada toplanan ve toplantının başlamasını bekleyen insanları dikkatle izledi. Derren, Trey, Tao ve Dominic onun yanına çömelmiş, etrafı aynı dikkatle inceliyorlardı. Şekil değiştiren duyularının en güzel yanı, neler olup bittiğini duymak ve görmek için yaklaşımlarına gerek olmamasıydı.

Dominic onaylamayarak başını salladı. "Çocukları böyle bir şeye getirmek yanlış."

Tao ona kuşkuyla baktı. "Bunu yapmak yanlış Bunun gibi bir şey."

"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz - eğer birisi önyargılı bir bok kafalı olacak ve bu tür toplantılara gidecekse, bu cehaleti çocuklarına aktarmasına ve onları da beraberinde sürüklemesine gerek yok."

Derren Nick'i dürttü. "Hey, ön sıradaki sarışın... Kent'in salonunda çalışan kız değil mi o?"

Haklı olduğunu anlayan Nick başını salladı. "Sanırım Kent ve Shaya'nın melez oldukları gerçeğini Paisley'den saklamaları iyi bir şey."

Shaya ondan geride kalmasını istediğinde hiç de mutlu olmamıştı ama toplantıda duyduğu ya da gördüğü hiçbir şey üzerine harekete geçmeyeceğine dair verdiği sözle yatıştırılmıştı. Ama Taryn geride kalmayı kabul etmemiş olsaydı, Shaya'ya da aynısını yaptırmanın o kadar kolay olmayacağını tahmin ediyordu. Jesse, Bracken ve Zander da gelmek istemişlerdi ama Nick'in onun çok iyi korunduğunu bilmesi gerekiyordu. Taryn onlara karşı hâlâ biraz temkinli olsa da Nick'in içgüdüleri ve kurdu onların bu işe karışmadığını söylüyordu. Nick isyancılara bir emir verdiğini ve onların da Alfa'larıymış gibi ona itaat ettiklerini ancak daha sonra fark etmişti. Groan.

"Logan kürsüye doğru yürüyor," diye duyurdu Trey. İnsanlar bu manzara karşısında alkış tuttu. "Garip bir şekilde pek de mutlu görünmüyor."

Nick omuz silkti. "Muhtemelen yaptığı şeyin tüm internete ve televizyona yayılmasından hoşlanmamıştır."

Dominic yan yatıp başını bir elinin üzerine koyduğunda Nick kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne yapıyorsun sen?"

Sapığın ifadesi tamamen masumdu. "Rahatlamakta yanlış bir şey yok."

"Hep böyle midir?" Nick, Trey ve Tao'ya sordu. İkisi de iç geçirerek başlarını salladılar.

Logan ellerini kaldırarak sessizlik işareti yaptı. "Dostlarım, geldiğiniz için teşekkür ederim. Davamıza olan bağlılığınız ve

katılımınız gözden kaçmadı. Burada üç yerel grubun liderlerini göreceksiniz. Yarın gece bir tane daha olacak. Evet, doğru, Sequoia Sürüsü için en yerel gruplar bir araya geliyor. Ve her birimiz nihayet harekete geçmeye, saldırdıklarında dünyayı aramızdaki iğrençliklerden kurtarma sorumluluğunu üstlenmeye hazır olacağız."

Trey homurdandı. "Herif resmen bir ordu kurmuş."

Nick, "Logan'ı sandığım gibi tanıyorsam," dedi.

"Sequoia Sürüsü'nü yok etmekle yetinmeyecek."

Derren, "Ve bu bir domino etkisi yaratarak diğer insan gruplarının da aynı şeyi yapmasına neden olabilir," dedi.

"Hepimiz biliyoruz ki çip takılmasına asla razı olmayacaklar," diye devam etti Logan. "Bölgelerine hapsolacakları bir hayatı da kabul etmeyecekler. Bunu bizim haberimiz olmadan yapma şansları vardı ama hayır, bu onlar için yeterli değildi. Varlıklarını duyurdular ve topluluklarımıza sızmaya, ırkımızla çiftleşmeye ve melezler üretmeye çalıştılar. Kaç erkek ve kadın, kaderlerinde hayvanlarla eşleşmek olduğuna inandıkları için eşlerini kaybetti? Daha çok tarikatlara benzeyen bu 'sürüler' yüzünden kaç insanımızı kaybettik? Hükümet harekete geçmeden önce daha kaç kişinin saldırıya ya da tecavüze uğraması ve bu hayvanlar için yavru üretmeye zorlanması gerekiyor?" Çok sayıda destekleyici mırıldanma oldu.

"Yani şekil değiştirenlerin sadece eşleriyle üreyebildiğini bilmiyor," diye düşündü Derren.

Trey kıs kıs güldü. "İnsanların bilmediği çok şey var. Birçoğu öğrenmek için zahmet etmiyor - bizden korkmaya ve bizi reddetmeye çok hevesliler."

Logan ellerini çaresiz bir hareketle havaya kaldırdı. "Gerçekçi olalım, savaş kaçınılmaz. İki gün içinde duruşma yapıldığında ve karar bizim lehimize çıktığında, şekil değiştirenler öfkelenecek ve topluluklarımıza saldırmaya başlayacaklar. Kasabamızı savunmak için hazırlıklı olmalıyız,

halkımızı korumaya hazırız." Kalabalık artık öfkelenmeye başlamıştı. "Bunu mümkün kılacak kadar silah topladık. Diğer birkaç grupta birleştığımızda ihtiyacımız olan sayıya ulaştık."

"Peki ya duruşmada istediğimiz karar çıkmazsa?" diye sordu bir başka aşırılık yanlısı, gergin ve garip bir şekilde.

Logan'ın gülümsemesi gerçekten tatsızdı. "O zaman saldırırız. Eğer hükümet harekete geçmeyi reddederse, bunu tek başımıza yapacağız. Sequoia Sürüsü'nü ve en önemlisi, burada yerel bir evde yaşayan küçük kurt grubunu yok edeceğiz. Grup son derece tehlikeli bir şekil değiştiren tarafından yönetiliyor, şimdiye kadar karşılaştıklarımın en tehlikelilerinden biri. Bir keresinde bizden birini öldürdü ve hâlâ sokaklarda dolaşıyor. Bu yeterince kötü değilmiş gibi, ırkımızdan bir dişiyle çiftleşmeye çalışıyor ve onu tarikatına çekiyor. Evindeki şekil değiştirenlerin sayısı giderek artıyor; karar bizim lehimize çıkarsa saldırmayı planladıkları açık. Bu gerçekleştiğinde, hazır olacağız. Olmazsa da olmasını sağlayacağız."

Shaya'nın yemek odasına geri dönen Nick, Logan'ın konuşmasını herkese aktarırken onu önünde tuttu - sırtı göğsüne dönüktü - kollarını ona doladı. Onun endişesinin arttığını hissettikçe ellerini saçlarında gezdiriyor, parmaklarını kollarında aşağı yukarı gezdiriyor ya da onu ve kurdunu yatıştırmak için her şeyi yapıyordu.

Nick konuşmasını bitirdiğinde bir anlık sessizlik oldu. Sonra herkes aynı anda konuşmaya başladı ve annesi ile Greta, Logan'ın yaşadığı yeri bulup onu diri diri yakmayı önerdiler.

Taryn Shaya'ya "Kaliforniya'ya geri dönmelisin," dedi. Anka kurtlarının hepsi başarıyla onayladı. "O psikopatlardan uzaklaşmalısın."

"Kimsenin beni kendi evimden kovmasına izin vermeyeceğim." Shaya çenesini düzeltti ve çenesini kaldırdı. Evet, gurur olabilir

Aptalca bir şeydi ama kahretsin, diğer insanlardan kaçma ihtiyacı hissetmekten bıkmıştı. Belki de bunu farklı bir şekilde ele almasının zamanı gelmişti. "Sorunu olan onlar. Neden giden ben olayım ki?"

Taryn bir bakışla Nick'e itiraz etti. "Onunla sen konuş."

Shaya, Nick'in bu konuda ona arka çıkmasını bekliyordu... ama yapmadı, pislik herif.

"Ben gidelim derim."

Arkadaşına homurdandı. "Yani beni Logan'dan koruyabilecek misin?" Aşırı korumacılığı bazen çok sinir bozucuydu.

Gururunu incittiğini hissederek, hafifçe bukleleriyle oynadı. "Sadece bu değil. Evet, senin, Roni'nin ve annemin güvende olduğunu bileceğim anlamına geliyor" -kız kardeşi ve annesi de bu koruyucu hareketten hoşlanmamış gibi görünüyordu

-"ama bu aynı zamanda devasa insan grubunun bölünmesi anlamına da gelecektir."

Kararının arkasında başka şeyler olduğunu fark edince biraz yumuşayan Shaya, "Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Derren onun yerine, "Logan'ın söylediklerine bakılırsa, Nick ölene kadar mutlu olmayacak," diye cevap verdi. "Nick kasabadan ayrılırsa, o da peşinden gelecektir. Elbette, insanların çoğu Logan'ı takip edecektir. Ama insanların çoğunun Sequoia Sürüsü'yle bir derdi var ve artık kasabalarında bile olmayan bir grup şekil değiştirenle o kadar da ilgilenmeyecekler - bizi daha sonra gideceğimiz kasabada yaşayan aşırılık yanlılarının sorunu olarak görecekler."

"Böl ve fethet," diye onaylarcasına başını salladı Tao.

"Sequoia Sürüsü'nü planlanan saldırı konusunda uyarabilirim." Nick başını Shaya'nın boynunun kıvrımına soktu. "Bu onlara bağlantılarını toplamaları için zaman tanıyacaktır - tahminimce Nazi'de onlardan çok var ve hepsi de oldukça tehlikeli. Logan gittiğinde kalan insanlarla onlar ilgilenebilir, ben de Logan'la ilgileneceğim."

"Logan'la biz ilgileniriz," diye düzeltti Derren. "Bu işte yalnız değilsin. Unutma Nick, o adamın öldüğünü görmeye kararlı olan tek kişi sen değilsin."

Nick başını salladı. "Güzel. Şimdi onları nereye çekeceğimize karar vermeliyiz. Düşünüyordum da-"

Taryn homurdandı. "Onları kendi bölgemize çekiyoruz."

"Ciddi olamazsın." Nick başını salladı. "Bu sorun senin sorunun değil. Evini, sürünün güvenliğini riske mi atacaksın?"

Bir homurtu daha. "Elbette yapmazdım. Ama Shaya benim için bir paket. Daha da önemlisi, o ailemden biri. Onun güvenliğini riske atamam. Bu da bunu sizin olduğu kadar bizim de sorunumuz haline getiriyor. Bana kalırsa, bizim bölgemizden daha güvenli bir yer yok."

Trey'in sürüsünün bu karmaşanın dışında kalması için ısrar edeceğini tahmin eden Nick, Alfa'ya döndü. Şaşırtıcı bir şekilde erkek başıyla onayladı. Nick'in kurdu etkilenmiş ve memnun olmuştu.

"O haklı." Trey uyuyan oğlunu göğsüne bastırarak kucakladı. "Güvenlik önlemlerini artırdık. Buraya girmek artık Fort Knox'a girmekten daha zor."

"Yani insanları oraya çekeceğiz... ama saklanacağız öyle mi?" Roni kaşlarını çatı, kafası karışmış ve hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Trey'in yüzünde şeytani bir gülümseme belirttiğinde Nick düşüncelerinin onu nereye götürdüğünü anladı. "Senin bölgeye girdiklerini düşünmelerine izin vermek niyetindesin. Onları içeri almak, geri dönememeleri için açıklığı kapatmak ve onlarla kendi bölgede başa çıkmak istiyorsun." Trey'in gülümsemesi daha da şeytani bir hal aldı. Adam herkesin söylediği kadar acımasızdı. Nick'in kurdu da bunu onayladı.

Amber bunun işe yarayacağına ikna olmuş görünmüyordu. "Silahları var."

"Ve Ryan'ımız var," dedi Trey. "Adam sadece bir kişi olabilir ama lanet bir hayalet gibi. Jaime'yi de eklersek -ki o da fark edilmeden herkese sinsice yaklaşabilir-

çoğu keşfedildiklerinin farkına bile varmadan insanların üzerine gitmenin bir yolunu buluyorlar."

"Ve Hadi. değil unutmak o Shaya obir mükemmel nişancı." Taryn sırttı.

Nick arkadaşının yüzünü kendi yüzüne çevirdi. "Bir nişancı, ha?" "Babam donanma komandosuydu, hatırladın mı? Bana o öğretti.

şeyler."

Roni başını Trey'e doğru eğdi. "Sürünüz ne kadar büyük?

Nispeten küçük bir yer olduğunu duydum."

"Evet, öyle. Ve müttefiklerimden destek isteyemem çünkü onlara da saldırmayı planlayan aşırılık yanlıları olabilir - böyle bir durumda sürüleriyle birlikte olmaları gerekir. Yani sadece biz olacağız."

Tao, Trey'e "Toplantıda duyduğumuza göre, provokasyon olmadan saldırmaya niyetli olan sadece Logan," diye hatırlattı. "Diğer aşırılık yanlısı gruplar, şekil değiştirenlerin önce saldırması ihtimaline karşı tetikte bekliyorlar."

Trey başını salladı. "Biliyorum ama sence Nick, Jon'dan bu savaşta yanında yer almasını ve eski sürüsünün -ki hâlâ kardeşi ve Taryn'in akrabaları var- yeterince korunmasını riske atmasını ister mi?"

Kimse yanıt vermedi, çünkü sorunun yanıtlanmaya ihtiyacı yoktu: Nick kesinlikle eski sürüsünü riske atmazdı.

"O zaman bu işi kendi başımıza halletmekten başka çaremiz yok." Trey omuz silkti.

Dominic iç çekti. "Evet. İnsanların planladıklarını görmezden gelip saklanmayı göze alamayız."

Bu doğrudu, Nick bunu kabul edebilirdi. Ellerini daha fazla kana bulama düşüncesinden hoşlanmıyordu ama insanların yaşamasına ve amaçladıkları zararı vermelerine izin veremezlerdi, özellikle de diğer aşırılık yanlılarına aynı şekilde hareket etmeleri için ilham vereceği için. Bu sadece onlarla ilgili değildi. Verecekleri karar pek çok şekil değiştirenin hayatını etkileyecekti.

"Sayılarının fazla olması beni endişelendirmiyor," dedi Taryn. "Bizim kurallarımızın geçerli olduğu bizim

bölgemizde olacaklar ve

Oysa biz o toprakları iyi biliyoruz, bize nasıl ulaşacakları konusunda en ufak bir fikirleri bile olmayacak. O Logan denen pislik, aşırılık yanlılarından oluşan devasa bir ordu kurup bölgemizin kapısına dayansa bile, ölmüş sayılır."

"Zaten ölmüş sayılır," diye homurdandı Derren. "O halde, peşimizden gelirse bunun bir sorun olmayacağı konusunda hemfikiriz."

Taryn ve Derren başlarını salladılar.

Sonra Trey konuştu. "Onların ölümü de bir mesaj gönderecek. Logan, ne kadar övünse de, planlarını diğer aşırılık yanlısı gruplara anlatmış olacak. Silahlı insanlardan oluşan çetesi bir daha görülmemek üzere şekil değiştiren bölgesine girdiğinde, bu unutulmayacak."

"Jesse," diye başladı, "ben, Bracken ve Zander ne olacak? Siz yokken evi korumaya devam etmemizi ister misiniz?" diye sordu Nick ve Shaya'ya.

Derren sırtarak, "Bizimle geleceğini sanıyordum," dedi.

Nick itiraz etmeye hazırды ama asiler de en az Derren kadar geniş geniş sırtıyorlardı ve Nick'in onları hayal kırıklığına uğratmaya niyeti yoktu. Açıkça bunun bir parçası olmak istiyorlardı ve Nazi'lerle birlikte olmaktansa burada şekil değiştirenlerle birlikte olmayı tercih edeceklerini tahmin ediyordu. Yine de... "Eğer gelmek istiyorsanız, bu sizin seçiminiz. Ancak herkesin bir sürü oluşturmadığım konusunda net olması gerekiyor."

Derren güven verici bir tavırla elini salladı. "Hepimiz bunun farkındayız."

Shaya, Derren'in Nick'i Alfa'sı yapma planından haberdar olmasaydı, bu numarayı yutabilirdi. Planın başarılı olmasını isteyip istemediğinden henüz emin değildi. Bir yandan, Alfa olmak Nick için doğaldı ve kurdunu memnun edecekti. Öte yandan, Nick çok uzun zamandır sorumluluklarla yüklüydü. Eğer biraz nefes almak istiyorsa, bunu hak ediyordu.

Diğerleri radikalleri tartışmaya devam ederken Nick onu kollarının arasına aldı ve saçlarını yüzünden çekti. "Bir şey hakkında çok düşünüyorsun."

"Sadece ev konusunda ne yapacağımızı merak ediyorum. Yani, temelli olarak Kaliforniya'ya geri mi dönüyoruz?"

Nick dudaklarını bükerek omuz silkti. "Bu sana kalmış." Kendisini hiçbir zaman belirli bir yere bağlı hissetmemişti - bir zamanlar Alfa olduğu topraklara bile. Dolayısıyla ne kendisi ne de kurdu Shaya'dan başka bir yöne doğru çekilmiyordu.

"Hayır, bu ikimize de bağlı." Eğer bu salak onun adına karar vermiyorsa, kararları tamamen ona devrediyordu - gerçek dışı. O anda ortak olmanın Nick için keşfedilmemiş bir bölge olduğunu fark etti. Alfa olarak tek başına karar vermeye ve herkesin ihtiyacını kendinden önce düşünmeye alışkındı. Onun her zaman kendi ihtiyaçlarına öncelik vermesini istemiyordu. Bir ilişki orta yolu bulmakla ilgiliydi. "İkimiz için de işe yarayacak bir şey olmalı."

"Bunu biliyorum bebeğim, ama senin için benim için olduğundan daha fazla anlam ifade eden bir şey için telaşlanmanın bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Belirli bir yere çekildiğimi hissetmiyorum. Belki sen hissediyorsundur."

"Aslında hayır. Her zaman seyahat etmek istemişimdir. Babam bana gittiği yerlerle ilgili hikayeler anlatırdı ve ben de seyahate çıkabilecek yaşa geldiğimde hep oraları görmek isterdim."

"O zaman belki de sonunda başvurduğunuz işin ne olduğunu öğrendiğiniz için mutlu olursunuz."

"Devam et."

"Dean Middleton yakında kurt şekil değiştiren arabuluculardan biri olarak görevinden emekli oluyor. Eğer bu işi istiyorsan, çok seyahat etmen gerekecek." Nick'e göre, hiçbir pozisyon ona daha uygun olamazdı.

Shaya sadece aval aval bakabildi. Sonra genişçe gülümsedi ve kollarını ona doladı. "Teşekkür ederim!" Aslında bu onun seveceği bir işti.

"Dean'in kontratının bitmesine dört hafta daha var," dedi onu serbest bıraktığında, "yani

mülakat sürecinden geçmek için hala zamanın var. Sizi çok seveceklerinden ve bu iş için en iyisi olduğunuza karar vereceklerinden eminim."

Belli ki Shaya'nın sevinci Taryn ve Derren'in dikkatini çekmişti çünkü ikisi de ortaya çıkmıştı. "Neler oluyor?" diye sordu Taryn.

Heyecanlanan Shaya onlara şöyle dedi. "Buna bayılırım." Ve bu ona bir amaç duygusu verecekti - sahip olmaktan hoşlanacağı bir başka şey. Minnettarlıkla Nick'e sarıldı.

Taryn başıyla Nick'i onayladı. "İyi fikir Axton. Aslında bunu düşünemezdim ve onu uzun zamandır tanıyorum."

"Onun içini dışını bilmeseydim nasıl bir eş olurdu?" Nick, Shaya'nın başına bir öpücük kondurdu.

"Arabulucu olarak bir Alfa dişisi," dedi Taryn. "Daha da iyi."

Nick bıkkınlıkla başını salladı. "Bunu daha kaç kez söylemem gerekiyor? Bir sürü kurmayacağım. Sen de neredeyse..." Nick kaşlarını çatarak durdu. Ağız defalarca açılıp kapandı ama bahsettiği adamın, karşısındaki uzun zamandır tanıdığı adamın adı bir türlü çıkmıyordu. Çıkmıyordu, çünkü hatırlayamıyordu. Tekrar tekrar uzandı, dilinin ucundaymış gibi hissetti... ama gelmedi. Kurdu hırladı ve bunun iyi bir şey olmadığını bildiğinden hemen volta atmaya başladı.

Shaya neyin yanlış gittiğinden emin olamayarak şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Hey, iyi misin?" Nick ona baktı ama cevap vermedi. Bir şeylerle mücadele ediyor gibi görünüyordu. Şaşkınlıkla Derren'e döndü ve soru soran bir kaş kaldırdı. Adamın rengi solmuştu. Neler oluyordu böyle? "Nick, ne oldu?"

Nick paniğini Shaya'dan saklamaya kararlı bir şekilde kendini silkeledi. Nasıl paniklemezdi ki? Hafıza kaybı çok tanıdık bir duyguydu, bilişsel işlevlerinin yeniden bozulmaya başladığının bir işaretiydi. Bunun tek bir anlamı olabilirdi... korktuğu, çekindiği ve umduğu bir şey

asla gerçekleşmeyecekti. Ve onun için önemli olan tek şey olan eşinin dolu dolu, mutlu bir hayat yaşamasını istiyorsa yapabileceği tek bir şey vardı: o hayatı terk etmek.

Kurdu Nick'in kararına katılmadı, çünkü hayvan kendi düşünce tarzına göre fazla elementerdi. Shaya onun eşiydi, onundu ve bu yüzden Nick onu sahiplenmeliydi; kurdu için her şey bu kadar basitti. Bu nedenle, ayrılma kararı yüzünden Nick'e öfkeleniyor, volta atıyor, hırlıyor, pençeleriyle Nick'i parçalıyordu. Ama Nick onun itirazlarını duymazdan geliyordu. Bu, kurdunu ne kadar fkelerendirirse fkelerendirsin ya da bunu yapmak ikisine de ne kadar zarar verirse versin, vazgeçeceği bir şey değildi.

Shaya'yı gülümsemeye zorlayan Nick onu hafifçe dudaklarından öptü, keşke öpücüğü derinleştirebilseydi, acele etmeseydi ve Shaya'nın son bir kez tadına bakabilseydi. Ama Shaya aptal değildi; bir şeylerin ters gittiğini anlayacak, bu pckteki çaresizliği sezecekti. Daha da kötüsü, kalması için ısrar edecek, bununla birlikte yzleşmelerini talep edecekti çünkü o böyle biriydi. Çok cesur, çok büyük bir kalbe ve inatçı bir iradeye sahipti.

Bir gün kendini çiftleştiği kişinin gözlerine bakarken bulmasını ve orada o kişiye dair hiçbir şey görmemesini istemiyordu. Hayatını onun yanında olan, onu seven ve ona değer veren biri olmadan geçirmesini istemiyordu. Zaten ikizini kaybetmişti, yeterince şey yaşamıştı. Ona bakabilecek birine ihtiyaı vardı ve bunu hak ediyordu, tam tersi olmasını değil.

"Bruce'un bugün hava almak için karavandan çıkmasına izin vermediğimi hatırladım." Büyük olasılıkla yabancı şekil değiştirenlerle dolu bir evde bulunmaktan rahatsız olduğu için Bruce çoğu zaman karavanda kalmayı tercih ediyordu. "Bir dakika içinde döneceğim," diye ekledi, parmağını şakağından çene çizgisine doğru gezdirerek, ona dokunmaya, o temasa ihtiyaç duyarak... ve bundan vazgeçmek için kendini hazırlayarak.

Şüpheli ve emin olmadığı bir nedenden ötürü aniden endişeli olan Shaya yine de başını salladı. "Tamam."

"Bir dakika içinde döneceğim." Kadının görüntüsünü, yüzündeki her bir ayrıntıyı, her biri çoktan hafızasına kazınmış olmasına rağmen, eninde sonunda onu içermeyene kadar parçalanacak olan hafızasını içmek için son bir an ayırdı. Bu fikir boğazına bir yumru oturtmaya yetti.

Nick kurdunun öfkesine aldırmandan ona bir gülümseme daha gönderdi ve sonra evden dışarı çıktı. Bunu yapmak acı veriyordu. Ona asla yapmayacağına dair yemin ettiği tek şeyi yapmak canını acıtmıştı. Onu bir daha asla göremeyeceğini, gülüşünü bir daha asla duyamayacağını ve ona sadece onun verdiği huzuru bir daha asla yaşayamayacağını bilmek acı veriyordu. Ama bunu onun için yapacaktı. Ve bu onun içindi, her ne kadar onun bu şekilde göreceğinden şüphe etse de.

Derren aniden içeri daldığında karavanın içinde beş saniyeden fazla kalmamıştı. "Ne yapıyorsun?"

Nick, Derren'e sabırsız bir bakış fırlattı. En azından adını yeniden hatırlayabiliyordu. "Bu ciddi bir soru mu?"

"Onu terk etmek istemediğini sanıyordum." "İstemiyorum. Ama onun hayatını mahvetmeyeceğim."

"Shaya'nın bu konuda söz hakkı olduğunu düşünmüyor musun? Ya da en azından başka bir şifacıya danışmayı ona borçlu olduğunu düşünmüyor musun?"

"Amber kadar güçlü bir şifacı yardım edemezse, kimse edemez.

Ve bunu biliyorsun."

Derren başını eğdi ve derin bir nefes aldı. Tekrar başını kaldırdığında yüz ifadesinde acı vardı. "Eğer kaçarsan, onu sonsuza dek kaybedersin Nick. Seni asla affetmez."

"Yavaş yavaş olmadığım birine dönüşmemi, onun hastası olmamı izlemesindense benden nefret etmesini tercih ederim. Bu bir eş değil." Ve en azından bu şekilde, onu olduğu gibi hatırlayacaktı. "Ayrılmanın iyi tarafı Logan'ı ondan uzaklaştıracak olmam. Takipçilerinden bazılarının hâlâ uzaktan izlediğine şüphe yok. Gittiğimi görecekler."

"Ben de seninle
geliyorum." Nick başını
salladı. "Hayır."

Bir homurtu. "Benimle bu konuda tartışarak hiçbir yere
varamayacağını şimdiye kadar öğrenmişsindir."

"Onunla kalmanı istiyorum," dedi dişlerinin arasından.
"Onun güvende olduğundan emin olmak istiyorum." Onun
konusunda Derren'e güveniyordu.

Derren cüretkâr bir ifadeyle kaşlarını çatarak kollarını
göğsünde kavuşturdu. "Eğer onun güvende olduğundan
emin olmak istiyorsan, kal."

Orospu çocuğu. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Ben senin arkadaşınım ve hayatının geri kalanında
pişmanlık duyacağın bir hata yapmanı istemiyorum."

Nick kıs kıs güldü. "Altı yıl kadar sonra muhtemelen
onu hatırlamayacakken nasıl pişman olabilirim ki? Bunun
olduğunu görmek onu incitirdi."

"Yani kesip kaçacak mısınız?"

Yeni sesi duyan Nick, incinmişlik, ihanet ve korkuyla
dolu bir kadın sesi duyunca gözlerini sıkıca kapattı. Kendi
paniğine o kadar kapılmıştı ki kadının içeri girdiğini fark
etmemişti.

Shaya kollarını kavuşturarak onlara doğru ilerledi. Bir
şeylerin ciddi şekilde ters gittiğini anlamak için dahi
olmaya gerek yoktu, özellikle de Derren Nick'in peşinden
dışarı fırladığında. Bu yüzden onu takip etmiş ve karavanın
dışında kalarak iki erkek arasındaki konuşmaya kulak
misafiri olmuştu. Bir yanı Nick için üzüyor, ona sempati
duyuyor, hatta neden bu kararı verdiğini ve neden tek
seçeneğinin bu olduğuna inandığını anlıyordu. Ama diğer
yanı çok üzgündü ve ihanete uğramış gibi hissediyordu;
Nick onun eşiydi, onu bir daha terk etmeyeceğine yemin
etmişti ve şimdi sözünden dönüyordu. Kurdu kızgın değildi;
panik ve endişe içinde çıldırmakla meşguldü.

Gözlerini Nick'ten ayırmadan, "Derren, git," diye
bağırdı.

Kadının sesindeki otorite Nick'in kurdunun şaşkınlıkla adımlarını durdurmasına neden oldu. Daha da şaşırtıcı olanı, Derren'in kurdunun, itaatkâr bir kurttan gelen komut karşısında kılını kıpırdatmamış gibi görünmesiydi. Derren de öyle yaptı; Bruce'u ikna ederek onu karavandan dışarı çıkardı ve kapıyı arkalarından kapattı... Nick'i, onu tekrar kana bulamaya hazır görünen, tamamen sinirli bir dişi kurtla baş başa bıraktı.

Shaya acı acı gülümsedi. "İşte yine ikimiz adına kararlar veriyorsun, benim için neyin 'en iyisi' olduğuna karar veriyorsun ve bunun adına beni terk ediyorsun."

"Durum tersine dönseydi senin de aynı şeyi yapmayacağını mı söylüyorsun?"

Tamam, evet, muhtemelen yapardı ama canı bu kadar yanarken adil olmak gibi bir kaygısı yoktu. "Senin için burada olmak ve tüm bunlar boyunca yanında kalmak istiyorsam, bu benim seçimim."

Yüzü sertleşti. "Seni korumam gerekiyordu, Shay. Seni korumam, sana bakmam ve senin için bir güç kaynağı olmam gerekiyor. Bunun tam tersi olmamalı."

Kıs kıs güler. "Bana gururdan bahsediyormuşsun gibi geldi."

Evet, gururu büyük bir darbe almıştı ama kastettiği bu değildi ve o da bunu biliyordu. "İhtiyacın olan şeyi sana veremem," dedi sessizce, sesi duygusallıktan çakıllı çıkmıştı.

"Bana söz vermiştin," diye tısladı. "Shay-"

"Bana söz vermiştin. Beni bir daha terk etmeyeceğine yemin etmiştin! Sana güvenmiştim!"

"Bu iyileşmediğimi bilmeden önceydi. Ve sen bana hiç güvenmedin, Shay."

Bu son kelimelerdeki hüznü ağlamak istemesine neden oldu. O kadar yalnız görünüyordu ve sesi o kadar yalnız geliyordu ki, bu onu ve içindeki kurdu kırdı. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Bu kararı benim yerime sen veremezsin. Bu süreçte senin yanında olmayı seçiyorum."

"Neden? Yavaş yavaş kötüleşmemi ve tanımadığın birine dönüşmemi izlemek için mi? Siktir et. Sana bunu yaşatmamayı seçiyorum." Sonra da adamın göğsünü yumruklamaya başladı. Adam kollarını onun etrafında kilitlemişti ve kadın kaburgalarına darbe üstüne darbe indirirken sıkılmış dişlerinin arasından homurdanıyordu. Bir dakika kadar sonra nihayet durdu. Uzaklaşmadı, sakinleşmeye çalışırken alnını onun göğsüne yasladı, nefes nefese kaldı ve yumruklarını sıktı. Yavaşça saçlarını öptü, yumuşaklığını seviyordu ve onu özleyeceğini biliyordu.

Konuşurken başını kaldırıp ona bakmadı. "Şimdi gidersen senden sonsuza dek nefret edeceğim."

Nick onun yüzünü kavrayarak bakışlarını kendi yüzüne kaldırdı. "Bir eşin olmamasındansa beni hor görmeni tercih ederim. Ben bir eş olmazdım, Shay. Tanıdığın biri bile olmazdım." Başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Sen zaten benden daha iyisini hak ediyorsun. Bunu her zaman biliyordun. Bu yüzden seni sahiplenmemi istemiyorsun."

Hayır, değildi; onun kendisine sahip çıkmasını istiyordu. Belki o ana kadar bunu ne kadar istediğini tam olarak bilmiyordu ama bu doğrudu. Taryn'e güvendiği kadar ona da güvenmeye başlamıştı - ki bu çok şey ifade ediyordu

-Ona güvenmeye başlamıştı ve sonunda onun hayatındaki yerini kabullenmişti. Ve şimdi gitmek istiyordu. Hiç şansı yoktu. Durum tersine dönseydi, hiçbir şey Nick'in onu terk etmesine neden olamazdı. Böyle bir şeyi tek başına yaşamasına asla izin vermezdi; her adımında ona destek olurdu. Başka türlü davranırsa lanetlenirdi. O ona aitti. Hasta ya da sağlıklı, fark etmezdi. Ve eğer kararını beğenmediyse, kurdunun tüylü kışını öpebilirdi.

Nick ellerini Shay'in yüzünden çekerek geri çekildi. "Şimdi içeri girmen gerekiyor, Shay."

Gözleri meydan okuma ve öfkeyle parladı.

"Hayır." Nick içini çekti. "Bebeğim, lütfen-"

"Hayır."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Seni tekrar bayıltmak zorunda bırakma beni, Shay. Gereken buysa, yaparım. Biliyorsun, asla yerine getirmeye niyetli olmadığım bir tehditte bulunmam."

Bu doğrudu. Ve onunla savaşmak kolay olmayacaktı; adam daha iri ve çok daha güçlüydü ve Shaya geçmiş deneyimlerinden onun kendisini alt etme konusunda ne kadar yetenekli olduğunu biliyordu. Ama kararını vermişti ve buna sadık kalacaktı. Tek yapması gereken ona yaklaşmaktı. Elbette şu anda adam tetikteyken ve onunla dövüşmek için hazırlanırken bu biraz zordu. Yine de bir kedinin derisini yüzmenin birden fazla yolu vardı.

-Ya da bu durumda bir kurt.

Tıpkı ilk geldiği gece bileklerini kelepçelediğinde yaptığı gibi, kaderini kabullenmiş zavallı kurbanı oynadı. "Beni tekrar terk etmeden önce en azından bir kucak alabilir miyim?"

Suçluluk duygusu göğsünü delip geçti. "Buraya gel."

Çok işe yaradı. Yüzüne çaresiz bir ifade yerleştirerek, onu sımsıkı saran açık kollarına doğru adım attı. Yüzünü onun boynuna gömdü ve burnunu çektiğinden emin oldu.

Nick'in içinden bir suçluluk oku daha fırladı. "En iyisi bu, bebeğim. Gerçekten. Şu anda böyle düşünmediğini biliyorum ama-" Kadının dişleri boynuyla omzunun birleştiği yere sertçe batınca Nick irkildi. "Siktir." Shaya bıraktığı izi sertçe emerken, Nick onun kendisini son bir kez daha işaretlemeyi hem anladı. Shaya onu sahiplenmeye çalışıyordu.

OceanofPDF.com

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

S Shay, durmalısın." Gerçekten, gerçekten durmak zorundaydı, çünkü adamın içinde gezinen hisler ve Nick'in kendini kontrol etmesini tehdit ediyordu. Kurdu, bedeni, ruhu, hepsi onun yaptıklarından zevk alıyordu ve tek bir şey istiyorlardı, sadece tek bir şey: onu geri almak. Nick de öyle, ama o daha iyisini biliyordu, kendini tutamayacağını biliyordu-

Kadın dişlerini daha derine batırırken adam inledi. "Shay..." Sonra kurnaz kaltak fermuarını yırtarak açıyor ve sikini çıkarıyordu. Kadının yumuşak elinin etrafını sardığını hissedince nefesini içine çekti. Sertleşmişti, sıcaktı ve ağrıyordu ve kadın ona neden bununla savaşmak istediğini unutturan sahiplenici bir tutuşla onu yumrukluyordu.

Bir elini saçlarına dolayarak, onu yerinden oynatmak için sertçe çekti. Kızın buna hiç niyeti yoktu. Sadece kan akana kadar daha sert ısırdı ve hırladı. Ve Tanrım, o lanet olası sahiplenici hırıltı her şeyi daha da kötüleştirdi. Kurdu onun gücünü, meydan okuyuşunu onaylıyordu. Nick bu sefer saçlarını daha sert çekti ama sanki Nick onu serbest bırakmadığı için çenesini kilitlemiş gibiydi. Sonra daha hızlı pompalıyor, her darbede Nick'in kontrolünü biraz daha elinden alıyor ve darbeleriyle eş zamanlı olarak ısırığı emiyordu. Eğer onu durdurmazsa, eğer

onu serbest bırakmazsa, bu aracı sahipsiz bırakacağına dair en ufak bir umut yoktu. "Shay, dur," diye emretti.

Ses tonundaki derin otorite Shaya'nın neredeyse bocalamasına neden oluyordu. Neredeyse. Bu onun eşiydi. Onun eşiydi. Ve hiçbir yere gitmiyordu. Adam saçlarını tekrar çekiştirdiğinde, Shaya vuruşlarının hızını artırarak karşılık verdi ve adamın keskin nefes alışına içten içe gülümsedi. Onun kararlılığının zayıfladığını hissedebiliyor, onu sahiplenme isteğinin her yanını sardığını görebiliyor ve ne kadar az özdenetiminin kaldığını hissedebiliyordu. Bunu ona yapabileceğini bilmek, onun üzerinde bu güce sahip olmak kurdunu heyecanlandırdı. İtaatkârmiş, kışımın kenarı.

Tişörtünde düğümlenen eli onu serbest bıraktığında Nick aşağı baktı ve kadının kot pantolonunun yırtmacını açıp elini külotunun içine sokmasını izledi. Tanrım. Sonra Nick'i çılgına çeviren o inleme sesini çıkardı. "Shay..." Bu artık bir şikâyet ya da kınama sesi değildi. Merhamet için bir yalvarıştı. Kadının neden olduğu hisler ve almak, sahip olmak, sahiplenmek için duyduğu ilkel dürtü içinde boğuluyordu. "Bebeğim, yapmalısın-" Cümlesi, pantolonuna soktuğu elinin kalkıp ıslak bir parmağını ağzına sokmasıyla kesildi. Kadının tadı dilinin üzerinde patladı. Hay sikeyim.

Nick saniyeler içinde pençeleriyle kot pantolonunu parçalamış, onu kollarının arasına almış, duvara çarpmış ve içine girmişti. Kadın şok olmuş bir solukla Nick'in boynunu bıraktı ve kararlı gözlerini Nick'e dikti. Kendini hareketsiz tuttu, geri çekilmek için kontrol aradı, çünkü onu şu anda becerirse, ona sahip olacaktı. Hiç şüphe yok.

Öfke... öfkeye ihtiyacı vardı - geçmişte her zaman işine yarayan bir yakıttı. Hem kendisi hem de kurdu zaten kadere öfke duyarken, bunun için araştırma yapmasına gerek yoktu. Sert bakışları onunkileri delip geçti. Gitmesi için ondan nefret etmesini sağlaması gerekiyorsa, o zaman yapacağı şey buydu. "Bunu neden istiyorsun bebeğim? Çünkü hissediyorsun

Benim için üzgün müsün? Vicdanın sana yapman gerekenin bu olduğunu söylediği için mi? Senin lanet acımanı istemiyorum. Seni istemiyorum."

Gerçekten onun ne yaptığını bilmeyeceğini mi düşünüyordu? Pfft. Shaya onu kızdırmak, uzaklaştırmak, bu karavandan kaçıp bir daha arkasına bakmayacak kadar kendisinden nefret etmesini sağlamak istediğinin farkındaydı. Ne salak ama. "Bunu istiyorum çünkü sana değer veriyorum, aptal."

"Beni önemsiyor musun?" Hırlamaya zorlamasına gerek yoktu - bu gerçekten inanmadığı bir şeydi. "Buraya geldiğimden beri yaptığım hiçbir şey senin için bir şey ifade etmedi. Hiçbir şey. Bana bir şans vermenin tek nedeni bir randevuya çıktığın için kendini kötü hissetmen -eğer önemseseydin asla çıkmazdın- o yüzden bana bu saçmalıkları anlatma."

Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "İşe yaramayacak, Nick. Beni uzaklaştıramayacaksın."

Kızın onun içini görmesi onu çok kızdırmıştı. Ama bu pes edeceği anlamına gelmiyordu. "Seni çoktan uzaklaştırdım. Bunu seni bulduğum anda, sana sahip çıkmak yerine seni görmezden gelerek yaptım. Bu aramıza bir engel koydu ve bu engel ne olursa olsun her zaman orada olacak."

Başını iki yana salladı. "Doğru değil." Bu bariyerin haftalar önce yıkıldığını şimdi fark ediyordu. Sadece bu son adımı atamayacak kadar güvensizliğe kapılmıştı. Onun gitmesi fikriyle yüzleştğinde, onsuz olmanın aslında şansını deneyip karşılığını alamamaktan daha fazla acı vereceğini fark etti.

"Öyle ve bunu sen de biliyorsun." Kız kıvrandığında ve amı sikiinin etrafında sıkılaştığında, Nick onu sakinleştirmek için kalçalarını sertçe kavradı. "Bu işi yürütme şansımız hiç olmadı - bunu başından beri biliyordun, ben sadece kabul etmek istemedim. Ama haklıydın; bunu şimdi anlıyorum ve hayatını istediğin gibi yaşaman için seni yalnız bırakacağım."

Ona nazik ama kendinden memnun bir gülümseme verdi. "Artık çok geç Nick. Seni sahiplendim. Bu iş bitti."

İtaatkâr bir kurdun ilk kez bir kurttan kurtulduğunu
duyduğunu sanmıyordu.

bir çift arkadaşı vardı. Bu fikir gülümsemesinin genişlemesine neden oldu. Evet, baskın bir alfa erkeğini, o kendisini sahiplenmeden önce sahiplenmekle kalmamış, şimdi de o alfa erkeğini tamamen baştan çıkaracaktı. Bu, torunlarına aktaracakları bir hikâyeydi - tabii ki duyacak yaşa geldiklerinde. Taryn buna bayılacaktı.

"Bu iddiayı kabul etmezsem hiçbir anlamı yok. Ve kabul etmiyorum. Beni duyuyor musun?" Nick onunla burun buruna geldi. "Seni istemiyorum." Kurdu bunun için ona bir yumruk attı. Nick onu suçlamadı.

"Evet, biliyorsun," diye ısrar etti usulca, ellerini adamın gergin omuzlarında gezdirerek. "Gerçek şu ki, burada yanlış yönlendirilmiş olan sensin. Ben seni doğru nedenlerle sahiplendim. Sen ise beni yanlış nedenlerle uzaklaştırmaya çalışıyorsun." İç kaslarını onun etrafında sıktı, kalın iniltisinden tatmin oldu. "Bunu istiyorsun Nick. Karşı koymayı bırak."

"Shay."

Göğsünü sızlatan acı dolu bir yalvarıştı bu. "Sana olanları durdurmanın bir yolunu bulacağız. Dışarıda başka şifacılar da var. Ama sırt üstü yatıp kabullenmek yerine onunla savaşılmaya hazır olmalısın. Ne kadar baskın bir erkeksin sen."

Hırladı. "Benimle alay mı ediyorsun?" Kurdu bile bundan hoşlanmamıştı.

"Sadece bir gerçeğe işaret ediyorum. Hiçbir baskın erkek -özellikle de doğuştan alfa olan bir erkek- bu şekilde pes etmez. Ama sen öylesin; bunu yapıyorsun. Eğer baskın bir erkeksen, öyle davran."

"Buna kanmayacağım." Onun iyiliği söz konusu olduğunda değil.

"Ve senden nefret etmemi sağlama çabalarına kanmayacağım."

Omuz silkti. "Çıkmaz." Kız hafifçe kıpırdandı ve Tanrım, sanki adamın beyni bir saniyeliğine durdu. Sonra kızın kremi adamın sikini yıkadı ve **a d a m ı n** gırtlaktan bir inleme çıkarmasına neden oldu. Kadın tekrar kıvranmaya başladığında

Kalçalarındaki tutuşunu sıkılaştırdı ve bir bakışla onu uyardı. "Sakın kıpırdama." Kendini kaybetmeye çok yakındı.

"Elimde değil." Gerçekten yapamıyordu. Biraz müstehcen konuşmanın yardımcı olacağını düşünerek, "Sana ihtiyacım var Nick. Beni sahiplenmene ihtiyacım var."

O da öyle hissetti; bunu yapmazsa aklını kaçıracaktı gibi hissediyordu.

"Lütfen, Nick." Yalvarmak hoşuna gitmiş gibi görünüyordu.

Ha. "Lütfen, gelmem gerek."

Gözleri ona doğru parladı. "Bunu daha önce düşünmeliydin."

Cesur bir kaş kaldırdı. "O zaman beni cezalandır." "Kahretsin, Shay."

Çabalarının ne kadar işe yaradığını görünce içten içe gülümsedi. "İşin bittiğinde seni yalayarak temizleyeyim mi?" Aleti içinde sarsıldı ve eli aniden boğazına yapıştı.

"Seni yapmayacağımı sanma. Bunlar cesur sözler bebeğim, ama onları destekleyebileceğini sanmıyorum."

"Ağzım için planladığını söylediğin şeylerden biri de bu mu?"

Nick gözlerini sımsıkı yumdu ve küfretti. Sinsi küçük sürtük bu işte iyiydi, tüm doğru düğmelere basıyordu.

"Savaşacağız, Nick."

Kadının sesindeki hassasiyet gözlerini açmasına neden oldu; kararlılık ve tahrik dolu gözler ona bakıyordu. "Tanıdığım herkesten daha güçlüsün."

Mücadele gücünün neredeyse tükendiğini görünce iniltiyle bastırdı, "Hadi Nick. Becer beni. Bana sahipmişsin gibi yap."

"Sana sahibim," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, kontrolünün elinden kayıp gittiğini hissediyor, Shaya'nın onu sadece Shaya'nın ve sahiplenme ihtiyacının olduğu bir yere çektiğini hissediyordu. Kurdu ona istediğini vermesi, ona ait olduğunu bir kez ve herkes için açıkça belirtmesi ve buna bir daha asla itiraz edemeyeceğinden emin olması için onu zorluyordu.

Nick hiçbir zaman kontrolünün sınırında bu kadar tehlikeli bir şekilde dengelenmemişti. Dilini ağızına çekip hevesle emdiğinde, doğal olarak onun şehvetli dudaklarını sikinin etrafında hatırlamasına neden oldu. Kahretsin.

"Kanıtla."

"Bunu yaparsam ne olacağını biliyorsun." Onu sahiplenecek ve o da birisine bağlanacak-

Kadın tekrar kıpırdandığında inledi. Kontrolünün bir kısmı daha ellerinden kayıp gitti.

"Umurumda değil, bunu istiyorum. Bana sahip çıkmanı istiyorum. Şimdi Nick, boşalmam gerek. Lütfen."

Eşinin bakışları onunkileri tutarken, sahip olduğu ve olduğu her şeyi sunarken, bununla daha fazla mücadele etme isteğı onu terk etti. Endişeleri ve çekinceleri onu terk etti. Önemli olan tek şey Shaya'ydı ve sonunda onun olanı talep etmekte.

Nick hırıldayarak ağızını onunkinin üzerine kapattı, diliyle yiyip bitirdi. Kadın bu saldırı karşısında uysallaştı ve Nick'in ağızının içinde onaylarcasına hırlamasına neden oldu. Geri çekilerek alt dudağını kan akıtacak kadar sert bir şekilde ısırıldı. "Boşalmayı ne kadar çok istiyorsun?"

Rahatlama ve zafer Shaya'nın içinden geçerek onu canlandırdı. Gözlerindeki belirsizlik ve endişe kaybolmuştu; şimdi sadece saf erkek ihtiyacı ona alev alev yanıyordu. Bu durum Shaya'yı olduğu kadar kurdunu da heyecanlandırdı. "Kötü." Adam kalçalarını kaldırıp ona hafif bir hamle yaptığında Shaya'nın nefesi kesildi.

Pençelerini uzatan Nick, kadının üstünü ve sutyenini kolayca çıkardı. "Seni sertçe becereceğim, Shay." Kalçalarını döndürdü ve kız inleyene kadar klitorisine baskı yaptı. Bir eli hâlâ kalçasını kavrarken, serbest elinin vücudunda dolaşmasına izin verdi. "Ama boşalmayacaksın." Kıçını kavradı ve açısını değıştirdi, sikini içinde esnetti ve onu nefessiz bıraktı. "Ben gelebilirsin diyene kadar mücadele edeceksin."

Bu mümkün olamazdı, hele ki o uçurumun kenarında asılı dururken. Sahiplenilme ihtiyacı varken değil

Kanında bir ateş gibi. "Nick-"

"Benimle alay ettin bebeğim," diye hatırlattı ona, o muhteşem iniltiyi çıkarana kadar meme ucunu tam olarak sıkıştırdı. "Benimle alay edemezsin ve bundan kurtulmayı bekleyemezsin. Ve burada da baskın rolü üstlenmeye çalıştın, değil mi? Tut, tut, tut. Bundan hoşlanmayacağımı biliyordun, kontrolün bende olmasını sevdiğimi biliyorsun. Daha da kötüsü, bana yalan söyledin."

"Ben yapmadım-"

Sert, cezalandırıcı bir hamleyle onun sözünü kesti. "Oh, söyledin. Bana sarılmak istediğini söylemiştin. Ama beni sahiplenecek kadar yaklaşmak istedin, değil mi? Beni kandırdın." Başını azarlaracasına salladı ve kızın klitorisini bir kez okşadı. "Buna izin veremem."

Onun gözlerinin kararlılık ve sıcaklıkla parladığını gören Shaya, bu çiftleşmenin gerçek eşler arasındaki iddialar kadar sert ve patlayıcı olacağını biliyordu. Hiçbir engel tanımayacaktı. Bu fikir onu aynı ölçüde heyecanlandırdı ve korkuttu.

Nick öne doğru eğilerek onun boynunun kıvrımlarını yaladı. "Seni tam burada işaretleyeceğim." O noktayı emdi. "Burada, herkesin görebileceği bir yerde, böylece herkes senin benim olduğunu, bana ait olduğunu bilecek. Böylece herkes bu amcığın bana ait olduğunu ve ona sadece benim sahip olabileceğimi bilecek. Bunu anlıyor musun? Sana sadece ben sahip olabilirim. Söyle."

Shaya ondan akan ve tüm vücudunu ısıtan otorite karşısında sertçe yutkundu. Kurdu eriyip gidiyordu. "Bana sadece sen sahip olabilirsin."

"Doğru. Çok iyi." Onun nelerden hoşlandığını bildiği için göğsünü doğru miktarda basınçla ödüllendirici bir şekilde avuçladı. "Başka hiç kimse senin içinde olmayacak. Ve eğer biri benim olana dokunmaya kalkarsa, onu kendi dalağıyla boğacağım." Ve sonra çılgınca bir hızla içine giriyor, onun donuk gözlerine bakıyor, başka tarafa bakmasına izin vermiyordu. Sanki kendini sabitlemeye çalışıyormuş gibi sırtını pençeledi, tişörtünü yırttı ve onu

aynı anda. Bacakları onu o kadar sıkıyordu ki topukları kışına batıyor, bu da onu daha da kamçılıyordu. İç kaslarının etrafında çırpınmaya başladığını hissettiğinde, "Savaş onunla" diye bağırdı.

Shaya sızlandı.

"Yapamam." "Ama yapacaksın."

Shaya daha ne olduğunu anlamadan, adam onu duvardan uzaklaştırmış, yanından çekilmiş, ayağa kaldırmış ve sonra da kendi etrafında döndürmüştü. Birden kendini küçük yemek masasının karşısında buldu.

Nick onun kulak memesini emdi. "Eğil."

Eğer başka biri onunla bu kadar otoriter bir şekilde, tam ve mutlak itaatini bekleyerek konuşsaydı, emirleriyle alay eder ve onları tokatlardı. Ama Nick'le değil. Nick'le asla. Onun itaatini her düzeyde kazanmıştı. Ondan başka hiç kimseye bu kadar derin bir kontrol veremeyeceğini, başka hiç kimsenin yanında bu kadar rahat olamayacağını ya da başka hiç kimsenin yanında bu kadar güvende hissedemeyeceğini biliyordu.

"Bana kendimi tekrar ettirme, Shay."

Baskın hırıltı karşısında titreyerek itaatkâr bir şekilde eğildi ve masayı kavradı. Göğüslerine değen ahşabın serinliği nefesini kesmişti. Bir el aniden sertçe kışına indiğinde sıçradı.

"Bu, sana orgazmınla savaşmanı söylediğimde beni görmezden geldiğin ve cezandan kaçmaya çalıştığın içindi." Yine kışına şaplak attı. "Bu da beyzbol sopasıyla neredeyse kafamı koparacağın içindi -hayır bebeğim, bunu unutmadım." Üçüncü tokadı daha da sertleştirdi. "Bu da web tasarımcısıyla randevuya çıktığın ve neredeyse kalbimi göğsümden söküp çıkardığın içindi." Kışında bıraktığı izlere hafifçe masaj yaptı, üzerlerine üfledi. Sonra bir parmağını onun içine soktu ve etrafında döndürdü, onun eğilmiş, ona boyun eğmiş ve sonunda tamamen onun olduğunu kabul etmiş görüntüsünü sevdi. "Tanrım, çok ıslaksın."

Parmağını geri çekerek büzüşmüş deliğine götürdü ve alaycı bir şekilde daireler çizdi. "Burası yakında talep edeceğim başka bir yer, bebeğim." Onu yavaş yavaş buna hazırlıyorlardı. "Çok, çok yakında. Ama şu anda başka planlarım var." Bir elini kızın saçlarında düğümledi, başını geriye çekti ve uzun, yumuşak bir vuruşla içine gömüldü. İkisi de inledi. Kızın amcığı onu sıkıca kavramıştı, yumruk gibi sıkıydı ve çok sıcak ve ıslaktı. Onun üzerine katlanarak kulağına konuştu. "Unutma: Henüz boşalma."

Birdenbire içine girmeye başladığında, Shaya'nın içinden rahatlamayla karışık bir mutluluk fırladı. Sonunda onu içine alıyordu. Onun içine girdiği diğer zamanlardan daha vahşiydi.

-Daha yoğun, daha sınır tanımaz, daha her şey. Kadının içine girip çıkarken hızı tam anlamıyla ateş gibiydi. Vücudunu kaplayan ve onu yerinde sabitleyen adamlar, yapabileceği tek şey onu almaktı. Adamın kot pantolonunun kışının hassas derisine sürtünmesi diğer hisleri daha da artırıyordu. İçindeki gerilim gittikçe artıyor ve orgazmını engellemeyi gittikçe zorlaştırıyordu.

"Seni sahiplenmeme hazır mısın?" Başını salladı ve kırık bir onay iniltisi çıkardı. Nick devam ederken sesi neredeyse sertti. "Bunun ne anlama geleceğini biliyorsun, değil mi Shay? Gitmene izin vermeyeceğim. Hiçbir zaman. Hiçbir şey ya da hiç kimse için. Artık benden bir şey saklamak yok, buna izin vermeyeceğim. Senin olduğun her şeyi, verebileceğin her şeyi istiyorum. Bunu kaldırıbilir misin?"

Shaya ona yan gözle baktı. "Sadece ben de aynısını alırsam."

Nick sırtıttı. İşte sevdiği o küstahlık buydu. "İşte benim kızım."

Boynunun kıvrımlarını yaladığında, Shaya'nın tüm vücudu beklentiyle karıncalandı. Pençeleri dışarı fırladı ve kiraz ağacından masada derin oyuklar açtı.

"Şimdi gelmene izin vereyim mi?" Kız hıçkırmaya başladığında, Nick çılgınca kızın içine girip çıkıyor, yüksek sesle

ağlıyor. "İşte böyle bebeğim, seni duymama izin ver. Çıkardığın sesleri duymayı ne kadar sevdiğimi biliyorsun." Serbest elini vücudunda gezdirdi, klitorisini buldu ve parmağıyla daireler çizdi. "Gel. Şimdi." Geldi; adını haykırırken amcığı onu kavradı ve etrafında dalgalandı, içinde patlamasını sağladı. Tam o anda boynunun kıvrımını sertçe ve derinlemesine ısırđı, sertçe emdi ve yaladı, böylece bu işaretin onun veya başkası için ne olduğu konusunda hiçbir hata yoktu: nihai geri alınamaz marka, bir iddia.

Başına keskin bir ağrı saplanırken Shaya'nın sırtında bir zil sesi duyuldu ama hemen geçti ve yerini sıcaklık, sakinlik ve "yuva" duygusu aldı. Kendini hiç bu kadar güvende, bu kadar korunaklı, bu kadar eksiksiz hissetmemişti ve belki de bu onun için çok daha anlamlıydı çünkü hayatı boyunca kendini çok kırılmış hissetmişti. Ama şimdi öyle değildi. Soğuk yalnızlık gitmişti - onu içinde hissedebiliyor ve onu çevreliyordu. Geriye sadece Nick'le arasındaki bağ kalmıştı ve bu bağ beklediğinden çok daha güçlüydü. Tamamen tam değildi ama hiçbir şekilde zayıf da değildi. Belki de her ikisi de bunu çok uzun zamandır istedikleri içindi ya da belki de iddia her iki taraf için de tam bir teslimiyet olduğu içindi. Bilmiyordu ve bunun üzerinde fazla düşünemeyecek kadar memnun ve huzurluydu. Kafayı bulmanın böyle bir şey olup olmadığını merak etti.

Nick, sanki var olan tek şeymiş gibi Shaya'nın boynundaki izi tekrar tekrar yaladı, kendini tatmin etmek, mutlu olmak ve bütünlük duygusuyla doldu. Shaya'nın hissettiklerini hissedebiliyordu - kendisinin de hissettikleriyle aynıydı. Kurdu ilk kez kendini huzur içinde hissediyordu. Pek çok açıdan her zaman karamsar ve mesafeliydi ama artık dünyayı o kadar da kasvetli bulmuyordu. Shaya'nın sıcaklığı içindeki boşluğu doldururken bunu nasıl yapabilirdi ki?

Karanlık bir ses Nick'in zihnine fısıldadı, ona bununla neden savaştığını hatırlattı, ama Nick korkuya izin vermedi

içeri sızıp bunu mahvedecekti. Shaya'nın dediğini yapacak, sahip olduğu her şeyle bununla savaşıacaktı. Ve şimdi mümkün olan en büyük teşvike sahipti - eşinin mutluluğu bu savaşı kazanmasına bağlıydı.

Shaya, "Tüm bu süre boyunca yanınızda olacağım," dedi.

Evet... Bu duygularını hissetme olayına alışmak biraz zaman alacaktı. "Biliyorum." Dik durmadan önce son bir kez yalayıp izini öptü. Tüm dünyası ekseninden kaymış gibi hissettiğini göz önünde bulundurarak ayaklarının üzerinde sabit durduğunu fark edince şaşırdı ve yavaşça ondan uzaklaşıp geri çekildi. O da ayağa kalktığı anda, yüzünü ona döndü ve daha önce hiç görmediği özgür, rahat bir gülümsemeyle ona gülümsedi. "Umarım bunu halledebileceğini söylerken ciddiydin Shay, çünkü gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Ben de öyle, Beavis."

"Milyonuncu kez söylüyorum, ben aptal değilim." Kadın onu daha fazla kızdıramadan, adam iki eliyle gevşekçe boynuna sarıldı ve şakacı bir şekilde onu salladı. Kız güldü; gülüşü kadar özgür bir sestiydi bu. Ve o anda, o sesi duymaya ve o gülümsemeyi görmeye devam etmek için ne gerekiyorsa yapacağını biliyordu.

Yarım saat sonra Nick ve Shaya eve döndüler ve Shaya hızla yeni giysilerini giydi... daha sonra Nick'in tekrar içine girebilmesi için giysilerini çıkardı. Daha sonra aşağı indiklerinde herkesin arka bahçede toplanmış olduğunu gördüler. Nick bu manzara karşısında sadece ağzı açık kalmıştı. Şekil değiştirenlerin çoğu havuzda yüzerken müzik çalıyor ve etrafta bir sürü yiyecek dolanıyordu. Nick Shaya'ya döndü. "Burayı yaz kampı falan sanıyorlar, değil mi?"

Shaya, Nick'in yüzündeki şaşkınlığa sadece gülümseyebildi. Görünüşe bakılırsa onların sürekli

ve patlamanın eşiğindeydi. "Beyler? Beyler?" Sonunda hepsi dönüp gülümseyerek ikisine baktı. Sonra gözler iddia işaretlerine yakınlaştı ve herkes aynı anda konuşmaya başladı.

Derren şezlongundan sırtarak, "Nihayet," diye söylendi.

Aynı anda Roni, Kathy ve Amber havuzdan atlayıp Shaya ve Nick'e sarılmak için acele ettiler. Nick'in üzerinde başka bir kadının ellerinin olduğu düşüncesinden bile hoşlanmayan Shaya ve kurdu, özellikle de söz konusu kadın Nick'e göz koymuş ve sadece daracık bir bikini giymişken, Amber'ın suratını dağıtmak istedi. Ama Shaya gülümsemeye devam etti ve Nick Amber'dan uzaklaşıp Shaya'nın şakağını öpmeden önce kolunu sıkıca sarınca hafifçe sakinleşti.

Trey, Tao, Bracken, Jesse ve Zander tebriklerini iletmek için yanlarına geldiler, Nick'in elini sıktılar ve Shaya'ya sadece başlarını salladılar - şu anda ona sarılacak kadar aptal değillerdi. Greta şezlongdaki yerinden çay fincanını kaldırdı ve gülümsedi. Shaya, Dominic yanına geldiği anda gerildi, onun kendini koruma duygusu olmadığını biliyordu. Ama her zamanki cilveli gülümsemesini takınmamıştı.

Nick, sarışın sapığı uyarırcasına hırladığında Dominic barış işareti olarak ellerini kaldırdı. "Herkes gibi ben de sadece tebriklerimi iletmek istiyorum. Yalan söylemeyeceğim, seninle ilgili çekincelerim vardı Nick ama Shaya benim iyi bir arkadaşım ve onun mutlu olmasını istiyorum. Eğer onu mutlu edersen... bu benim için yeterince iyi olur." Elini Nick'e uzattı, o da yavaşça sıktı. Dominic daha sonra tıpkı diğerleri gibi Shaya'ya başıyla selam verdi.

Nick şüpheli bir tavırla, "Yani bu şekilde, senin için sorun yok mu?" diye sordu.

Dominic omuz silkti. "Bugün senin hakkında çok şey öğrendim. Pek kişisel şeyler değil. Ama annen senden çok bahsetti, sana ihtiyaç duydukları bir zamanda eski sürün için nasıl çabaladığını anlattı.

islahevinden çıktım. Buna saygı duyabilirim." Başını öne eğdi. "Annen bana içinde biraz Portekizli olduğunu söylemişti. Asla tahmin edemezdim. Bende de biraz İrlandalı var, Shaya gibi."

Shaya kaşlarını çatarak başını salladı. "İçimde İrlandalı yok."

"İstemiyor musun? Gerçekten mi?" O cilveli gülümseme yüzüne yayıldı. "İçine biraz ister misin?" Nick'in ona doğru hamle yapacağını tahmin eden Dominic hızla sarsılarak yolundan çekildi. Ama Nick çok hızlıydı; onu yakaladı ve havuza fırlattı. Dominic suyun yüzeyine çıktığında coşkuyla bağırdı ve bir kahkaha krizine girdi.

Trey infazcısına hırladı. "Bir süreliğine normal olmayı deneyebilir misin? Seni lanet bir tabutta eve götürmek zorunda kalmamayı tercih ederim."

Shaya dikkatini desteğine en çok ihtiyaç duyduğu kişiye yöneltti. Taryn verandadaki masada Trey'in yanında oturuyordu ve yüz ifadesi biraz asıktı. "Alışılmadık derecede sessizsin."

Nick, "Eğer ona bu işe aceleyle girdiğini falan söyleyeceksen," diye söze başladı, "sen-"

Taryn homurdandı. "Sakin ol Axton. Aslında sizin adınıza sevindim. Shaya için yeterince iyi olduğunuzu düşündüğümü söylemiyorum - benim gözümde kimse onun için yeterince iyi olamaz." Kocaman bir iç çekiş. "Ama şimdi aklıma geldi de, bu Shaya'nın bir daha asla sürümün bir parçası olamayacağı anlamına geliyor. Kabul et Nick, Trey'e ya da başka bir kurda itaat edemezsin, bunu hepimiz biliyoruz. Ama bu Shaya'yı geri alamayacağım anlamına geliyor ve bundan nefret ediyorum. Evet, bu bencilce ama ben hiçbir zaman bencil olmadığımı iddia etmedim."

Nick onun huysuz ifadesi karşısında gülümsemesini bastırdı. "Onu kaybedecek değilsin ya. Seni ziyaret etmeye falan devam edecek."

"Sen de gelecek misin?" Taryn sırttı - cevabı biliyordu.

"Onu arabada bekleyeceğim. Sizler benim canımı sıkıyorsunuz."

Taryn koltuğunda öne doğru eğildi, yüzü yalvaran bir ifadeye büründü. "Lütfen çiftleşme töreninizi Phoenix bölgesinde yapacağınızı söyleyin. Orası senin gerçek evin Shaya. Nick'in ailesi ve Caleb da gelebilir tabii ki."

Shaya başını kaldırıp ona baktı. "Bu hoşuma giderdi. Senin için uygun mu?"

Nick omuz silkti. "Eğer töreni orada yapmamızı istiyorsan, bana uyar." Trey kıkırdayarak Nick'in dikkatini çekti. "Komik olan ne?"

"Bölgemi ziyaret ettiğiniz ve Taryn ile benim için bir çiftleşme töreni konusunun gündeme geldiği zamanı hatırladım. Eğer isterse yapabileceğimizi ama istemezse de yapmayacağımızı söylemiştim. Ne demiştin? Oh, işte bu. Eşimin her zaman kendi istediğini yapmasına izin vermemem gerektiğini söyledin. Hmm. Ben de sana."

Nick ona kaşlarını çatı. "Her neyse, pislik herif, bir psikopatla çiftleştin." Trey başıyla onayladı, gururlu görünüyordu. Çarpık.

Shaya kıkırdayarak başını Nick'in göğsüne doğru salladı. Kız onu ısırduğında Nick ona baktı. "Bir dakika içinde döneceğim."

Adamın kolu kızın etrafında kasıldı. "Nereye gidiyorsun?"

"Kahve yapmak için. İster misin?"

"Elbette." Kız geri çekilmeden önce adam onun dudağını sertçe ısırıldı.

Shaya ona alaycı bir kaş çatarak döndü ve vals yaparak eve geri döndü. Amber'ın kokusunu aldığı anda kahve makinesini daha yeni çalıştırmıştı. Kurdu hırladı.

"Sadece bir kez daha tebriklerimi iletmek istedim," dedi Amber onun yanında belirirken. Heyecanla eklerken gözleri irileşti: "Şu an için planlarımıza başlamalıyız."

çiftleşme töreni!" Sadece kendisini törene davet etmekle kalmıyor, aynı zamanda kanka numarası da yapıyordu. Shaya'nın canına tak etmişti.

Herkes hâlâ dışarıda olduğundan ve müziğin sesi konuşmayı gizli tutmaya yetecek kadar yüksek olduğundan, Shaya şu anın Amber'la aralarındaki meseleyi açıklığa kavuşturmak için en iyi zaman olduğunu düşündü. "Dinle, teklifin için minnettarım ama ikimiz de bunun senin iyi niyetinden kaynaklanmadığını biliyoruz." Amber uygun bir şekilde kırılmış görünüyordu. "Benimle arkadaş olmak istemiyorsun. Tahminimce, tam tersine, benden nefret ediyorsun... çünkü Nick'i istiyorsun ve o benim elimde."

Amber'in ifadesi karardı ve gözleri elmas gibi sertleşti, içindeki nefreti artık saklamıyordu. En azından "Oh, her şeyi yanlış anladın" oyununu oynamayacaktı.

"Nick'i istediğin için sana kıyamam, bu beni büyük bir ikiye bölme yapar. Ama onu önemsiyorsan, onun için işleri berbat etmeye çalışmazsın. 'Denemezsin' diyorum çünkü böyle bir girişimde bulunursan bunu başaramazsın. Ama umarım bunu yapmak istemezsiniz."

Amber küçümseme dolu, hastalıklı ve tatlı bir sesle, "Elbette Nick için işleri berbat etmem. Onun mutlu olmasını istiyorum."

Shaya ona ısıltılı bir gülümseme verdi. "Harika. Bunun hallolduğuna sevindim."

Amber topuklarının üzerinde döndü ve uzaklaştı, ama sonra aniden durdu ve Shaya'yla bir kez daha yüzleşmek için döndü. Gözlerinde sinsilik parıldıyordu. "İkinizin mutlu olacağınızı gerçekten umuyorum. Çiftleşmiş birkaç baskın/itaatkâr çift tanıyorum. Hepsi mutlu. Bağları tam olarak yerine oturmamış olanlar bile. Tamamen mutlu değiller ama koşullar göz önüne alındığında yeterince mutlular. Tam çiftleşmenin baskın/itaatkâr çiftler için bir sorun olabileceğini bilmiyor muydunuz?"

Hayır, Shaya yapmamıştı ve yüz ifadesi bunu ele vermiş olmalıydı çünkü Amber'ın bakışlarında kendini beğenmişlik parıltısı vardı.

"Kimse sorunun tam olarak ne olduğunu bilmiyor," dedi odanın içinde ukala bir şekilde dolaşırken, "ama öyle görünüyor ki son adımı atmak zor çünkü her iki şekil değiştirenin de bunun ne anlama geldiğini kabul etmesini gerektiriyor. Dominantlar genellikle Alfa olma ya da sürülerinde otorite sahibi olma hırslarından vazgeçmek zorunda kalırlar. İtaatkârlar ise eşlerini geride tuttuklarını ve güçlerinin hiçbir zaman eşlerinininkiyle eşleşmeyeceğini kabul etmek zorundadır. Bazı baskınlar bu konuda sorun yaşamaz, ancak çiftin itaatkarı her zaman bu konuda sorun yaşamaz çünkü eşini geride tuttuğunu bilmek zordur. Özellikle de itaatkâr olan erkekse ya da çiftin dominantı doğuştan alfa ise. Ama merak etmeyin, bu sizin ve Nick'in başına böyle bir şey geleceği anlamına gelmiyor."

Ama Amber bunun gerçekleşmesi için elinden geleni yapacaktı, Shaya bunu anlıyordu. Kıskanç eski eşlerin ya da dışlanmış takipçilerin, istedikleri şekil değiştirenin eşiyle tam olarak bağ kurmasını engellemeye çalışması alışılmadık bir şey değildi. Bu intikamın en son şekliydi ve pek çok durumda işe yarayabilirdi. Bu durumda Amber'ın yardımı olmadan gerçekleşme ihtimali yüksekti çünkü Nick ve Shaya'nın karşılaştığı zorluklar tam da Amber'ın tarif ettiği türdendi.

"Eşinizin bu kadar yakınıınızda olması ama sizi hiçbir zaman tam olarak istememesi ve kabul etmemesi ne kadar zor olmalı hayal edebiliyor musunuz? Bu başka hiçbir şeye benzemeyen bir cehennem olurdu, değil mi?"

Evet, olurdu. Eğer bir bağın yerine oturması çok uzun sürüyorsa, kızgınlık, öfke ve depresyon oluşurdu ki bu iyi bir kombinasyon değildir. Bu kombinasyon daha sonra bağın tam olarak oluşmasını zorlaştırırdı. Shaya bunun olduğunu görmüştü. Ama bunun Nick'le kendisinin başına gelmesine izin vermeyecekti. "Sanırım bağın gelişimini engellemeye çalışmayı düşünen herkese buna izin vermeyeceğimi açıkça belirtmeliyim."

Amber kısa bir kahkaha attı ve Shaya'ya gülünç biriymiş gibi baktı. "Bu insanlara ne yapacaksın? Sinmek ve boyun eğmek dışında yani."

Shaya gülümsedi. "Onları bunun cevabını gerçekten öğrenmek istemedikleri konusunda uyarırdım."

"Ama seni yenmeleri için... tek yapmaları gereken bu." Amber'ın baskın hisleri Shaya'ya çarparak onu boyun eğmeye zorlamaya çalıştı. Bu gerçekleşmeyince Amber'ın gözleri hem şaşkınlık hem de öfkeyle açıldı.

"Umarım bu, o insanların üzerime gelme konusunda iki kez düşünmelerini sağlamaya yeter. Sen ne düşünüyorsun?"

Belli ki tatlı, dost canlısı tavrını sürdürmeyi hatırlayamayacak kadar çileden çıkmış olan Amber, Shaya'ya doğru üst dudağını kıvırdı... ve Amber'ın tam olarak ne yapmak istediği belliydi. Baskın dişi ona saldırmaya fırsat bulamadan Shaya hızla yanındaki bıçak bloğunu kaptı ve bir bıçak çıkararak Amber'a doğru fırlattı. Aynı hızla bir tane daha, bir tane daha, bir tane daha ve bir tane daha fırlattı... ve sonuca gülümsedi.

Nick, Shaya'yı aramak için mutfağa girdiğinde karşılaştığı manzara karşısında aniden durdu. Amber, duvara saplanmış ve vücudunu çevreleyen beş bıçakla duvara yapışmıştı. Ve Shaya... şey, neşeye ve biraz da tatlı tatlı gülümsüyordu. "Neler oluyor?" diye sordu kuşkuyla. Arkadaşı omuz silkti, hâlâ masumiyet timsaliydi.

"Amber'a bıçak numaramı gösteriyordum," dedi Shaya duvardan bıçakları çekerek. "Harika, ha?"

Bundan çok daha fazlası olduğundan emin olan Nick gözlerini Amber'a dikti. Ama sonra Shaya önündeydi, onu öpüyor ve sarılıyordu... ve eğer Amber'ın umurunda değilse, siktir et, diye düşündü. Amber'a uyarıcı bir bakış attıktan sonra -ki bir yudum aldı ve hızla uzaklaştı- kollarını Shaya'ya sıkıca doladı. "Emin misin?"

Her şey yolunda mı?" Gülümsemesi hafifçe titredi. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey. Ya da en azından şu anda konuşmak istediğim bir şey yok."

Onu başından savmaya çalışmadığı için memnun olan Nick, kızın ağzına sert bir öpücük kondurdu. "O zaman bunu daha sonra konuşuruz."

Taryn, arkasında Roni olduğu halde odaya girdiğinde Shaya'ya garip bir şekilde gülümsedi. "Bir sorunumuz olabilir. Greta'nın hâlâ hayatta ve tekmeliyor olması dışında bir sorun yani."

Shaya gözlerini devirdi. "Ne?"

"Dün Caleb'le telefonda konuştuğumda ona Nick'in seni nasıl takip ettiğini anlattım; beni taciz ediyor ve onu her şeyin dışında bıraktığımızı söyleyerek kendimi suçlu hissetmeme neden oluyordu."

"Caleb'e söylemenin bir sakıncası yok." Taryn'in garip ifadesi devam edince Shaya gözlerini kıstı. "Bahsettiğin 'sorun' bu değil, değil mi?"

"Hayır. Az önce beni aradı ve şey... Onu her şeyin dışında bıraktığımızdan şikayet ettiğini söylediğimi hatırlıyor musun? Nick'in seni bulduğunu söyleme zahmetine girmediklerimiz tek kişinin kendisi olduğunu düşündü. Bu yüzden zaten bildiklerini düşünerek ailene de bahsetmiş olabilir."

"Ne?"

"Ve seni henüz sahiplenip sahiplenmediğini ve çiftleşme töreninin ne zaman olduğunu bilmek istemiş olabilirler."

"Taryn!"

"Bu benim hatam değil. Caleb'ı suçla."

Elini Shaya'nın buklelerinde gezdiren Nick, "Ailenin çiftleştiğinizi bilmesini istemedin mi?" diye sordu.

"Değil kadar sonra ve tören, Çünkü sonra annem gitmek için ısrar edemezdi." Yüzünü buruşturdu.

Roni başını eğdi. "Neden onun gitmesini istemiyorsun?"

"Benim annem seninki gibi değil."

Kafası karışan Roni kaşlarını çatı. "Ne şekilde?"

"O bir şeytan," diye ekledi Taryn. "Babası iyi ama... biraz dengesiz olsa da." Shaya bunu inkâr edemezdi.

Nick eşine daha sıkı sarıldı ve sırtını sıvazladı. "Çiftleşme törenine gelmiyor."

"İstediğinden şüpheliyim," dedi Shaya, "ama görünüş uğruna gidecektir. Her halükarda babam da orada olmak isteyecek ve annelik görevini yerine getirip katılması için onu zorlayacak."

"Ne istedikleri umurumda değil." Nick alnını onunkine yasladı. "Eğer onları orada istemiyorsan, gitmezler, hepsi bu."

"Babamı orada istemediğimden değil. Sadece annemi geride bırakmayacağını biliyorum."

"O zaman ikisi de geride kalsın."

"Katılıyorum." Taryn başını salladı. "Şimdi oğlumu Yoda'dan kurtarmaya gidiyorum, birazdan uykusu gelecek. Eğer yine yukarı çıkacaksanız, çok fazla gürültü yapmamaya çalışın, tamam mı?"

Shaya kızarak, "Biz o kadar gürültücü değiliz," diye devam etti.

Taryn'in yüz ifadesi, "Tabii ki değilsin," dedi. Yüksek sesle, "Bu arada Nick, kirli konuşmalarda iyi olduğunu söylemeliyim, Trey'in eline su dökemezsin. Bu konuda başka kim iyi biliyor musun? Cam."

Shaya şok olmuş bir halde nefesini tuttu. Cam çok sevimli bir bebek yüzüne sahip, oldukça sessiz, çiftleşmiş bir Phoenix kurduydı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Taryn inanamayarak başını salladı. "Ona bakınca, içinde böyle bir şey olduğunu düşünmezdim. Bence Derren de bu işte iyi olurdu. Sen ne düşünüyorsun?"

Shaya buna cevap veremeden Nick bir eliyle Shaya'nın ağzını kapattı. "Derren'in ölümüne yol açabilecek bir şey söylersen diye," diye açıkladı Shaya'ya. Kendisine yem attığı belli olan, gülerek uzaklaşan Taryn'e uyarıcı bir bakış fırlattı. Arkadaşının eğlenen gözlerinin içine baktı. "Çok tuhaf bir arkadaşın var. Ondan hoşlanmamam gerekirdi ama hoşlandığımı fark ettim." Eğlence Shaya'nın gözlerinden kaçtığında

Gözleri lazer gibi parlayınca elini bıraktı ve onu dudaklarından sertçe öptü. "Senden hoşlandığım gibi değil, bebeğim. Sana söyledim, bizim hakkımızda asla güvensiz hissetmene gerek yok."

"Belki de beni biraz rahatlatmalısın. Yatak odasında. Çıplak olarak."

Nick'in yüzüne bir sırıtış yayıldı. "Ne zaman istersen sana güven veririm."

Sırılsıklam olmuş Dominic yüzünde tuhaf bir ifadeyle kıpırdanarak Shaya'nın yanında belirlediğinde, Shaya ona sorgulayıcı bir ifadeyle baktı.

Bir elini alnına sildi. "Burası sıcak mı, yoksa sadece sana mı öyle geliyor?" Doğal olarak Nick'in yumruğu çenesine doğru uçtu. Dominic gülerek yumruktan zar zor kurtuldu. İntihara meyilli olmalıydı.

OceanofPDF.com

ON ALTINCI BÖLÜM

W Erkekler ertesi sabah erkenden araçları yüklerken, Shaya ön bahçede Taryn'i kenara çekti Nick'in bilişsel fonksiyonlarının bozulduğunu anlattı. Dün geceden beri bunu yapmak istiyordu ama ev bu kadar kalabalıkken onu yalnız yakalayamamıştı.

"Tanrım." Gözleri fal taşı gibi açılmış olan Taryn uzun bir nefes verdi. "Bu kesinlikle pek çok şeyi açıklıyor. Ve artık onu yatağa bağlayıp Misery'deki Kathy Bates gibi ayak bileklerine balyozla vurmak istemiyorum." İçini çekti, yüz ifadesi sempattikti. "Onu iyileştirip iyileştiremeyeceğimi bilmek istiyorsun."

"Evet. Amber güçlü ama sen de öylesin." Taryn'in yüzündeki isteksizliği gören Shaya hemen ekledi: "Senden tek istediğim denemen."

Taryn bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Onu iyileştirmek istemediğimden değil, işe yaramazsa kendimden nefret edeceğimden ve seni bu kadar kötü hayal kırıklığına uğrattığımdan."

Shaya ona güven verici bir şekilde sarıldı. "Bunu asla beni hayal kırıklığına uğrattığın şeklinde görmem." Geri çekildi ve en iyi arkadaşının bakışlarını tuttu. "Asla, söz veriyorum. Lütfen dener misin?"

Nefes nefese kalan Taryn başını salladı. "Önce eve dönelim. Sonra ben deneyeceğim, tamam mı?"

"Teşekkür ederim." Nick'in bıkkın bir ifadeyle yaklaştığını gören Shaya gülümsedi. Kurdu neredeyse eriyecekti - o kadar zavallıydı ki. Nick yaklaştığında onu kendine doğru çekti. "Çok kızgın görünüyorsun."

"Tabii ki kızgınım." Arkasındaki aracı işaret etti. "Karavanım birkaç kurtla dolu ve önümüzdeki beş saat boyunca onlarla uğraşmak zorunda kalacağım." Dominic, Greta, Kathy, Amber, Kent, Jesse, Bracken ve Zander, diğer araçlardan herhangi biri yerine karavanın lüksünde seyahat etmeyi tercih etmeye karar vermişlerdi. "Tanrıya şükür beni sakinleştirecek sen varsın. Benimle önde oturmalısın yoksa kendimi kaybedeceğim."

"Etrafında çok fazla insan olmasından hoşlanmadığın halde bu kadar uzun süre Alfa olmanın üstesinden nasıl geldin?" diye sordu Taryn, gerçekten hayretler içinde kalarak.

"Shaya'ya da söylediğim gibi, sürünün eski Alfa'sını öldürmüştüm ve kimse bu pozisyonu istemiyordu. Ben de onlar için adil olanı yaptım." Sonra Shaya'ya baktı. "Ve şimdi nihayet o hayattan kurtulduğuma göre, Derren beni bir sürüye dahil etmek için elinden geleni yapıyor. Bana boyun eğip Jesse, Bracken ve Zander'ı daha fazla işin içine katarak yaptıklarını fark etmediğimi sanmayın."

Shaya tırnaklarını hafifçe onun göğsünde gezdirdi ve başarısız bir gülümsemeyi bastırmaya çalıştı. "Derren'i savunmak gerekirse, bu adamlar seni sanki yol gösterici bir ışıkmissin gibi takip ediyorlar."

Taryn'in kıkırdaması üzerine hırladı. "Bunu bu kadar eğlenceli bulmana sevindim."

Nick'in Taryn'e karşı duyduğu hayal kırıklığını anladığı belli olan Greta, teselli edercesine kolunu sıvazladı. "Minik Tim'e aldırış etme." Taryn'e kaşlarını çatı ve sonra yürümeye devam etti.

Taryn homurdanarak kadının peşinden gitti. "En azından doğum belgemin süresi dolacak kadar yaşlı değilim."

Shaya'dan bir kahkaha patladı ve Nick'in kahkahası da serbest kaldı. Shaya'nın kahkahası aniden kesilip gülümsemesi solduğunda Nick onun bakışlarını takip etti ve Amber'ın bahçenin öbür ucundan ona baktığını gördü. Dişi ona bir gülümseme attı ama Shaya'nın gözlerindeki küçümsemeyi görmeden önce değil. Bu onun kurdunu hırlattı.

Amber'ı bir bakışla başından savan Nick, Shaya'nın çenesini kavradı. "Seni üzme için her ne söylediyse görmezden gel." Amber'la onun yerine ilgilenmeyi teklif etmişti ama -egemen ya da itaatkâr, insan ya da şekil değiştiren- kadınların başka kadınları ilgilendiren meselelerle uğraşmaktan hoşlandıklarını öğrenmişti.

"Baskın/itaatkar çiftlerin tam olarak bağ kurmakta zorlandıklarını biliyor muydunuz?"

Nick derin bir nefes aldı. "Evet ama o kadar zorlanmayacağız."

Kadını şaşırtacak şekilde, adam kesinlikle emin görünüyor ve öyle konuşuyordu. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Alnını onunkine yaklaştırdı ve başparmağının ucunu iddia işaretinin üzerinde gezdirdi, onun cevap olarak ürpermesinden hoşlandı. "Eğer diğer sorunlarımızı aşabilirsek, bunu da aşabiliriz."

Adamın iyi bir noktaya değindiğini düşünüyordu ama bunun onu haklı çıkarıp çıkarmayacağından emin değildi. "Ve bu diğer meseleyi de atlatacağız. Seni iyileştireceğiz."

Kulak misafiri olan Roni, "İyileşmedin mi?" diye sordu.

Kız kardeşinin yüzüne dönüp ifadesindeki paniği görünce Nick içten içe inledi. Onu başından savamayacak kadar ona saygı duyan Nick, ona baş ağrılarından ve hafıza kaybından bahsetti. "Shaya'nın dediği gibi, bu atlatacağımız bir şey."

Roni elini alnına götürdü, gözleri üzgün ve endişeliydi. "Tanrım, bu korkunç."

Kathy temkinli adımlarla aniden yaklaştı, Roni'nin panik halinden endişelendiği belliydi. "Neyin var tatlım?" Bir elini Roni'nin saçlarında gezdirdi. "Solgun görünüyorsun. Her şey yolunda mı?"

"Ona anlatmalısın," dedi Roni Nick'e. "Bunu bilmeyi hak ediyor."

"Neyi biliyorsun?" diye sordu Amber.

Harika, diye düşündü Nick. Hazırlayıcı bir nefes alarak durumu bir kez daha açıkladı.

"İyileşmedin mi?" diye yankılandı Amber, afallamış ve paniğe kapılmış bir halde. "Bu mümkün olamaz. Ben seni iyileştirdim. Seni iyileştirdim; iyileştirdim."

Shaya ona nazikçe, "İşe yaramadı," dedi. Amber gerçekten perişan görünürken nazik olmamak zordu. "Bilişsel fonksiyonları yeniden bozuluyor."

Amber inkâr edercesine başını salladı. "Hayır, onu iyileştirdim." "Denedin ama işe yaramadı."

Gözlerinden yaşlar süzülen Amber tekrar ona döndü. "Nick, çok özür dilerim. İyileşmelerin geçici olabileceği konusunda seni uyardığımı biliyorum ama tamamen iyileştiğinden emindim. Çok özür dilerim."

"Bu senin hatan değil," diye güvence verdi ona, ağlayan kadınlarla arası iyi değildi. "Olan oldu."

"Tekrar deneyeyim. Bu sefer işe yarayacak, bundan emin olacağım."

Elini kaldırdı. "Amber, eğer ilk seferde işe yaramadıysa-

"Bırak da deneyeyim."

"Taryn deneyecek," diye duyurdu Shaya, bu da hem Roni'nin hem de Kathy'nin ifadesine umut girmesine neden oldu.

Amber, "O benden daha güçlü değil," diye devam etti.

"Dua et de öyle olsun, yoksa Nick'i sokakta buluruz."

Sallama onu Kafa içinde inkar Tekrar, Amber hızla kaçtı. Endişeli Kathy onun peşinden gitti.

"Eğer Taryn seni iyileştiremezse," diye başladı Roni, "başka birini buluruz. Pes edemezsin Nick."

"Yapmayacağım," diye söz verdi. Tatmin olmuş ama yine de anlaşılabilir bir şekilde endişeli olan Roni başını salladı ve uzaklaştı.

Shaya parmağıyla onun göğsüne vurdu. "Boş sözler olmasa iyi olur. Bu sözü hem bana hem de Roni'ye verdin ve biz de bu sözü tutmanı sağlamak niyetindeyiz." Kurdu da aynı fikirdeydi.

Nick onun yüzünü avuçladı. "Sana asla boş sözler söylemedim. Asla."

"Sadece söylüyorum." Ona sımsıkı sarıldığı sırada cep telefonu çalmaya başladı. Kısa bir konuşmadan sonra iç çekerek telefonu cebine geri koydu. "Her şey yolunda mı?"

"Arayan Jesse'ydi. Sokağın aşağısındaki bir evden bizi yakından izleyen insanlar var; onları aşırılık yanlısı olarak tanıyor. Ya bizi takip edecekler ya da Logan'a gittiğimizi bildirecekler."

"Grubu bölme ve Logan'a ulaşma planının gerçekten işe yarayacağını düşünüyor musun?"

"Evet, biliyorum. Kesin olarak öğrenelim."

Konuşan insanlarla dolu bir araçta Anka Sürüsü bölgesine yaptığı uzun yolculuktan sonra Nick, Shaya'yı mağaraların içinde yalnız kalabilecekleri bir yere götürmekten başka bir şey istememişti. Ama bu mümkün olmamıştı. Sürü önce Shaya için büyük bir yaygara koparmak istemiş, bir yandan da Shaya'yı sahiplenmediği için ona kaşlarını çatmıştı. Shaya kendi adına savunmaya geçerek onlara kurdunun nasıl erken ortaya çıktığını ve bunun sonucunda bilişsel fonksiyonlarına neler olduğunu anlatmıştı. O noktada kaş çatmalar durdu ve şimdi Jaime onu her yerde takip ediyor, yaralı bir kurda sahip olmanın ne kadar zor olduğunu bildiği için onunla empati kurabildiğini iddia ediyordu. Bu iyi bir şeydi ama Nick empatiye ihtiyaç duyacak bir tip değildi. Mahremiyeti, huzuru ve sessizliği severdi ve kısa süre içinde bunların hiçbirinin bu bölgede bulunamayacağını öğrendi.

Onları bekleyen yemek ruh halini iyileştirmek için uzun bir yol kat etti. Sürü arkadaşları Grace, iyi bir

Aşçı. Yemeklerini yerlerken Trey ve Taryn aşırı insanlarla ilgili tüm durumu açıklamışlardı. Son derece inek ve aynı zamanda Grace'in eşi olan Rhett, bilgisayar korsanlığı becerileriyle oyunu koruyanlarla ilgili bulabildiklerini ortaya çıkarmaya çalışmayı planlıyordu ama Nick, Rhett'in pek bir şey ortaya çıkaracağı konusunda iyimser değildi; Donovan yapamazsa kimse yapamazdı. Nick'in beklediği gibi, aşırılık yanlılarından ikisi onları Phoenix Sürüsü bölgesine kadar takip etmişti ve şüphesiz Logan'a yerlerini söyleyeceklerdi. Şu ana kadar her şey plana uygun gidiyordu.

Kurtların hepsi ıslahevinde geçirdiği zaman hakkında biraz bilgi sahibi olduğu için Nick'in saygı dolu baş sallamaları ve sırtını sıvazlamaları olmasaydı bu onu memnun ederdi - özellikle de infazcılardan ve eski arkadaşları ıslahevinden sağ çıkamamış olan çiftleşmiş bir çiftten, Cam ve Lydia'dan. Ayrıca Jaime'nin kardeşi Gabe ve eşi Hope da görünüşe göre Jaime kadar empati kurabiliyordu. Harika. Jaime'nin çirkin, tıknaz kedisi Bruce'a saldırmaya devam ederek onu daha da sinir ediyordu. Daha da sinir bozucu olanı, lanet olası köpek yerinde durmuyordu.

Ancak muhtemelen tüm bunlardan daha sinir bozucu olan, Marcus'un sürekli Roni'yle flört etmeye çalışmasıydı. Dominic'in pespaye-cilveli olduğu yerde, Marcus yumuşak-cilveliydi. Nick'i o pisliğe hırlamaktan alıkoyan tek şey, Roni'nin adama boş boş bakarak onu tamamen şaşırtmasıydı. Bütün bu yabancıların yanında ne kadar rahatsız olduğu düşünülürse, yakında kurt formuna dönerse Nick hiç şaşırmayacaktı. Annesi ve Amber'la birlikte Ryland Sürüsü'ndeki evine döneceğini ummuştı. Ne yazık ki Amber bunu reddetmişti. Daha da kötüsü, annesi ve Amber da reddetmişti. Ve şimdi her şey bir yana, yanındaki güzel eşi Amber onun diğer tarafında oturduğu için tamamen sinirlenmişti. Kent'in Amber'a patates kızartması fırlatıyor olması bile Shaya'yı neşelendirmiyordu.

Onu yatıştırmak ve önemli olan tek kişinin kendisi olduğuna dair güvence vermek isteyen Nick, Shaya'yı kaldırıp kucağına oturttu. Bir süre sonra Shaya Nick'in

karşısında eridi ve Nick

iki kolunu da onun etrafında kilitledi. "Lütfen bana yatak odanızın diğerlerinden tamamen farklı bir katta olduğunu söyleyin."

Onun sesindeki hayal kırıklığını duyan Shaya gülümsemekten kendini alamadı. Arkadaşı tüm bu ilgi ve arkadaşlık teklifleri karşısında cehennemde gibiydi. "Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama yeni en iyi arkadaşın Jaime'den sadece birkaç kapı ötede." Hırıltısı onu kıkırdattı. "Başlangıçta bana sahip çıkmamak için nedenlerin olduğu açıkken, hepsi sana karşı davranışlarından dolayı kendilerini kötü hissediyorlar. Bir saat içinde sana gülümsemeyi bırakacaklar."

Kendisiyle alay ettiği için dişinin kulağını ısırıldı. "Sadece bir saattir burada olduğumuza ve şimdiden tüm dişilerin çiftleşme törenimizi tamamen planlayıp bu gece için program yaptığına inanamıyorum." Sürünün diğer dişilerinin töreni organize etmesi bir gelenektir ama bu kadar hızlı planlandığını hiç duymamıştı. "Belki de seni bir daha terk etmeyeceğime güvenmedikleri için bir an önce bitmesini istiyorlardır."

"Beni gerçekten terk etmedin. Ve bunu çabucak yapmamızı istemelerinin nedeni, insanların bir saldırıyla töreni bölmemesi. Dante ve Jaime'nin töreni Glory ve akrabalarının bölgeye sızıp herkese saldırmasıyla bozuldu. Bir tören yapmak istiyorsun, değil mi?"

"Tabii ki biliyorum, aptal."

Onun ağzına karşı konuştu. "Güzel. Çünkü eğer beni sana olanlardan korumak için yanlış yönlendirilmiş bir girişimle o törene gelmezsen, seni yakalar ve sopamla ağzını burnunu dağıtırım."

Gülümsedi. "Alıngan."

"Ayrıca, Taryn'e seni iyileştirmeyi deneyip denemeyeceğini sordum."

Yapacağını söyledi."

"İşe yaramayabilir Shay," dedi ona nazikçe.

"Biliyorum ama vazgeçmeyeceğine söz vermiştin."

"Ve yapmayacağım; Taryn'in denemesine izin vermeye hazırım. Yine de, Taryn'in boğazımı keseceğini hissediyorum"

beni iyileştirmekten daha iyidir."

"Sanırım sana ısınıyor."

Bunun üzerine homurdandı ve tam yorum yapacaktı ki, telefon etmek için odadan çıkan Derren aniden mutfığa daldı.

"Nick, az önce Donovan'la konuştum. Televizyonu açmamı söyledi."

"Neden?"

"Koruma alanının yerini buldu. Ve oraya içeri."

Herkes hızla oturma alanına yığıldı, ama kimse canlı olarak yayınlanırken konuştu. Nick hayatında pek çok kötülükle karşılaşmış, zalimlik ve şiddet görmüştü ama böylesini hiç görmemişti. Lee-Roy'un anlattığından bile daha kötüydü. Yedi yaşından itibaren değişen şekil değiştirenlerin ölü bedenleri araziye atılmıştı, hepsi sakatlanmış, vahşileşmiş ve çürümüştü. Hatta bazı cesetler vardiyanın ortasında donmuşken, bazılarının gözleri ya da uzuvları yoktu. Günler önce şekil değiştirenleri hayvan gibi gösteren insan muhabir bile cesetleri, özellikle de çocukları görünce dehşete kapıldı ve gözyaşlarına boğuldu.

Nick, Donovan'ın polisle temasa geçmeden önce neden kendisine haber vermediğini anlıyordu; Nick'in durumun ne kadar kötü olduğunu gördüğünde, polisin bu işle ilgilenmesine razı olmayacağını, Logan ve diğer piçlerin peşine kendisinin düşmek isteyeceğini biliyordu. Bu nedenle Donovan önce Nick'e söylememekte haklıydı. Bu sadece onlarla ilgili değildi. Bu dünya çapındaki şekil değiştirenlerle ilgiliydi.

Olayla ilgili olarak pek çok kişi tutuklanmış olmasına rağmen Logan'ın adı geçmemişti ve bir şekil değiştirenin bu işe karıştığından da söz edilmemişti. Ancak Nick, Lee-Roy'un koruma alanını işleten kişinin bir şekil değiştiren olduğunu söylediğinde doğruyu söylediğini biliyordu.

şekil değiştiren. Bu, o piçin hâlâ dışarıda, kuşlar gibi özgür olduğu anlamına geliyordu.

Shaya'nın çaresizliğini hissedenden ve ağladığını fark eden Nick, onu dev kanepede yanındaki yerinden kucağına aldı. Onu kendisine yasladı ve salladı. Diğer dişilerin çoğu da ağlıyordu. Koruyucunun mide bulandırıcı görüntüsü neredeyse kendi gözlerini yaşartıyordu. Muhabir ne kadar çok şey açıklarsa o kadar midesi bulanıyordu. Şekil değiştirenden kimin sorumlu olduğunu bulana kadar, başka bir yerde başka bir barınak kurulmayacağından emin olamazlardı... ve o pisliğin yaptıklarının bedelini ödediğinden emin olamazlardı.

"Nick," diye mırıldandı Shaya. "Bunu gördükten sonra... Yapabilir miyim bilmiyorum-"

Sözünü kesti ama Nick onun ne düşündüğünü biliyordu: Aklında bu varken bir çiftleşme töreni yapıp kutlama düzenleyebileceğinden emin değildi. O da aynı şekilde hissediyordu. Görüntüler kafasına takılmıştı ve onları bir türlü çıkaramıyordu, yakın zamanda da çıkarabileceğini sanmıyordu. Böyle bir şeyin hemen ardından bir parti vermek doğru görünmüyordu. "Ben de öyle, bebeğim. Her şey bittikten sonra yaparız, tamam mı?" Başını sallayarak ona daha da sokuldu.

Kent elini ağzına götürdü. "Gerçekten hasta olabileceğimi düşünüyorum."

Derren ona baktı, yüz ifadesi asıktı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Nick başıyla onayladı. "Bu, aşırılık yanlılarının davasının Perşembe sabahı düşeceği anlamına geliyor. Bu da Perşembe gecesi kesinlikle burada olacakları anlamına geliyor - tıpkı Logan'ın toplantıda planladığı gibi bu işi kendi ellerine alacaklar."

"Sorun değil," diye homurdandı Trey, "çünkü bekliyor olacağız. O orospu çocuklarını elime geçirmek için sabırsızlanıyorum. Başlarına gelecek her şeyi hak ediyorlar."

"İçimden bir ses bütün bunların arkasındaki şekil değiştiricinin de onlarla birlikte geleceğini söylüyor," dedi Ryan. Nick onu duyunca şaşırdı

Konuş.

"Ben de," dedi Trick. "Zaten şekil değiştirenlerden nefret ediyor ve artık türümüzü öldürmek için insanlardan para almayacağına göre, saldırıda Logan'a katılacak kadar sinirleneceğini söyleyebilirim."

"Umalım da öyle olsun," diye homurdandı Taryn. Koltuğundan kalktı ve Nick'e yaklaştı. "Vakit geldi. En güçlü haline ihtiyacımız var. Seni iyileştirebileceğimi garanti edemem ama elimden gelenin en iyisini yapacağım kesin." Sonra çantasına döndü. "Grace, neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Ryan, pencere." Kısa boylu esmer başını sallayıp odadan çıkarken, huysuz görünümlü infazcı pencereyi ardına kadar açtı.

Sadece olumlu şeyler düşünmeye kararlı olan Shaya onun kucağından kalktı. "Yere uzan, sırt üstü yat."

"Bu genellikle benim emrimdir," diye gürledi Nick, onun kızarmasına gülümseyerek. Alfa dışının Amber'ın başaramadığı yerde başarılı olacağını umarak Nick, Shaya'nın dediğini yaptı.

"Shaya dışındaki herkes geri çekilsin," diye emretti Taryn, tüm işiyle. Sesindeki derin otorite ve ciddiyet herkesin hemen geri çekilmesini ve ona geniş bir alan bırakmasını sağladı. Taryn onun sol tarafında diz çökerken, Shaya da onun sağ tarafında diz çöktü ve elini kendi elinin içine aldı. Kendisini biraz garip hissettiğini bildiği için ona güven verici bir bakış attı.

Shaya, Taryn'in elini Nick'in alnına koymasını izledi; bir anda Nick'in kafa derisinde, hasarın nerede olduğunu gösteren parlak ışık parçaları parıldamaya başladı. Taryn daha sonra Nick'e doğru eğildi ve sanki ona hayat öpücüğü verecekmiş gibi ağzını onunkine dayadı. Başka bir dışının ağzının onunkine değdiğini görmek Shaya'nın bir parçasının tereddüt etmesine neden olsa da, onun iyiliği için duyduğu endişe bundan çok daha güçlüydü.

Taryn derin bir nefes aldı, sonra başını kaldırdı, pencereye doğru çevirdi ve ağır bir nefes üfledi; siyah parçacıklardan oluşan bir vınlama ağzından kaçtı ve pencereden dışarı fırladı. Hareketi tekrarladı

Nick'in kafa derisindeki parlak lekeler tamamen solana kadar durmadı.

"Bitti." Nefesini tutarak geriye doğru devrildi ve Trey yerinde durup onu yakalamayı beklemeseydi halının üzerine düşecekti. Onu bacaklarının arasına, sırtı göğsüne gelecek şekilde çekti. Solgun ve biraz yorgundu ama onun dışında iyiydi.

"Her zamanki gibi," dedi Trey, "şimdi bok gibi görünüyorsun."

Sesi boğuklaşan Taryn, "Göt!" diye tersledi. Öksürüğü patlayacakmış gibi olurken Grace Taryn'e bir şişe su ve bir enerji barı verdi. "Teşekkür ederim."

"Nasıl hissediyorsun?" Shaya yavaşça doğrulurken Nick'e endişeyle sordu.

Başını ovuşturarak Shaya'ya yalan söylemeyi düşündü ama aralarındaki bağ onun bunu anlamasını sağlayacaktı. "Dürüst olmak gerekirse... kendimi farklı hissetmiyorum."

Derren, "Çünkü acı çekmiyordun, başın dönmüyordu ya da güçsüz hissetmiyordun," diye belirtti.

İyi bir noktaya değindin, diye düşündü Nick. Taryn'e baktı. "Yani bilişsel işlevlerimi iyileştirdin mi?"

Taryn dudaklarını büzdü. "Benimle işler tam olarak böyle yürümüyor. Senden çıkardığım tüm o pislikler... kötülüğün ta kendisiydi. Açıklaması zor. Olumlu bir durumu kirleten olumsuzluğu ortadan kaldırırsan, o durum artık kirlenmez, yeniden saflaşır. Aynı şey burada da geçerlidir. Bilişsel işlevleriniz artık 'kirlenmiş' değildir. Umarım bu şekilde kalır. Eğer ilk kez iyileşiyor olsaydınız, bu etkinin kalıcı olup olmayacağını sorgulamazdım bile. Ancak daha önce birkaç kez şifa seansı aldığınız ve sorun yine de geri geldiği için, bir daha geri gelmeyeceğini garanti edemem."

Shaya başını adamın omzuna yasladı ve adamın kolu anında ona dolandı. "Bunu yapman beni her zaman şaşırtıyor," dedi Taryn'e. "Teşekkürler."

"Evet, teşekkürler," dedi Nick.

"Doğal olmayan bu," diye mırıldandı Greta.

Taryn adına gücendiği belli olan Jaime kaşlarını çatarak yaşlı kadına baktı. "Senin ömrün de öyle, bıyıklarından bahsetmiyorum bile."

Taryn'i kollarında tutan Trey ayağa kalktı. "Haydi, biraz kestirmen gerekiyor." Ondan sonra tekrar normal hiper haline dönecekti.

"Ama Kye-"

"Bu kadar yorgun olmanın yarısı da bu," diye bitirdi Trey. "Gecenin büyük bölümünde seni uyanık tuttu. Sen uyandığında muhtemelen hâlâ uyuyor olacak. Eğer erken uyanırsa, bu kadar insanın üzerine titremesinden kesinlikle rahatsız olmayacaktır."

Taryn, "Biliyorum ama beni arıyor, bu yüzden onun yanında olmadıgımda kendimi kötü hissediyorum," diye sızlandı. Çocuk son derece sosyal olsa da Taryn'e çok sıkı bağlıydı, tıpkı Taryn'in ona olduğu gibi - büyük olasılıkla bu yüzden Trey kucağında onunla oturma alanından çıkıp yatak odalarına doğru ilerlerken şikâyet etmeye devam etti.

Shaya, konuşan Jaime'ye gülümsemeye çalıştığı belli olan ama daha çok yüzünü buruşturmuş gibi görünen Nick'e döndü. Ona acıyarak, "Hadi, eşyalarımızı odama çıkaralım," dedi. Nick'in rahatladığı yüzünden okunuyordu ve bu da Jaime'nin gülümsemesine neden oldu.

Shaya'nın yatak odasına giren Nick etrafını inceledi ve odanın Arizona'da kiraladığı evdeki yatak odasına çok benzediğini fark etti - çam mobilyalar, altın ve krem rengi tema, saten çarşaf lar ve dekoratif yastıklarla süslenmiş bir yatak. Bir insanın neden dekoratif yastıklarla uğraştığını hâlâ anlayamamıştı ama bu konuda en son şikâyet ettiğinde, kız kafasına bir tane geçirmişti. Bu yüzden bu sefer sessiz kalacaktı. Bunun yerine, onu kendine çekti ve geldiklerinden beri yapmak için can attığı gibi ağzını parçaladı. "O yatağı vaftiz etmeliyiz."

Shaya'nın yıldızları görece kadar sert boşalmasına neden olan, hınzırca, yavaş bir seks seansının ardından

Nick'in kollarında -tamamen doymuş ve biraz da gevşek bir erişteyi andıran- öylece yatıyordu. "Bir süre daha hareket edebileceğimi sanmıyorum."

"Güzel. Akşam yemeği vakti gelene kadar burada kalalım."

Kıkırdadı. "Yani diğerleriyle etkileşime girmen gerekmiyor mu?"

"Bu ve sadece seninle vakit geçirmek hoşuma gidiyor." Onun alt dudağını ısırды. "Seni paylaşmayı sevmiyorum."

"Sana burada kalıcı olarak yaşayıp yaşayamayacağımızı sormak gibi bir niyetim olmaması iyi bir şey - bu seni öldürür."

Mahremiyetin tamamen yok olması onu gerçekten de çıldırtabilirdi. "Eğer gerçekten istiyorsan deneyebilirim." Shaya'nın şimdiye kadar sahip olduğu tek aile buydu ve bu onu mahvedecek olsa bile onu ailesinden koparmayacaktı. "Nerede yaşamak istediğine dair başka bir fikrin var mı?"

"Bilmiyorum. Sanırım bu, tekrar Alfa olmak isteyip istemediğine karar verip vermediğine bağlı."

Sırt üstü dönerek inledi. "Sen de mi? Benim tarafımda olman gerekiyordu."

"Ben senin tarafındayım." Çenesini onun göğsüne dayadı. "Bu yüzden bu konuyu açıyorum. Bunun hakkında konuşmalısın." O konuşmayınca, nazikçe, "Hey, eğer bir sürü oluşturmamızı istemiyorsan, oluşturmayız." dedi.

"Ama...?" diye dürttü, bir tane olduğunu hissederek.

"Ama bence öyle. Sen doğal bir alfasın. Bence derinlerde bir yerde bir parçan bunu istiyor olmalı, bir şeyin parçası olmak ve kurduna her alfanın sahip olmaktan hoşlanacağı bir amaç duygusu vermek istiyor olmalı."

"Kurdum onu istiyor," diye itiraf etti, "ama seni daha çok istiyor, bu yüzden önemli değil." Onun omzuna bir şaplak attı. Adam irkildi. "Hey!"

"Elbette önemli. Kurdunun hiçbir şekilde tatmin edilmemiş hissetmesini istemiyorum." Aralarındaki bağın her zaman eksik kalmasını istemiyordu.

"Kendini tatmin olmamış hissetmiyor. Ayrıca, alacağından emin olduğum iş için çok seyahat etmen gerekeceğinden Alfa dışı olmak istemezsin. Ben de seninle seyahat edeceğim." Artık Alfa dışı olmasının onu tehlikeye atacağından endişe etmiyordu, onun gücüne defalarca tanık olduktan sonra ve onu sinsice Alfa yapmaya çalışan insanların ona asla meydan okumayacağını bildiği halde. Onun gücünü gördüler ve ona saygı duydular. Ayrıca, silahlar konusunda yetenekli olduğunu biliyorlardı ve ölmek istemiyorlardı.

"Bu Alfa olamayacağın anlamına gelmez. Dışarıda bazı dağınık sürüler var. Genelde şekil değiştirenlerin sürülerinin bu şekilde olmasından hoşlanmadıklarını biliyorum, ancak insanlar bunun tek yol olduğunu bile bile seni bir sürü oluşturman için etkilemeye çalışıyorsa, bu onların umursayacağı bir şey olmayacaktır. Alfa dışı konusunda iyi olacağıma dair söz veremem."

Kızın ağzına bir öpücük kondurdu. "Her şeyi yapabilirsin." Tıpkı Taryn'in söylediği gibi, Shaya'nın iyi bir Alfa dışısı olacağından emindi. Shaya baskın alfalar gibi gürültücü ve öne çıkan biri olmayacaktı; diplomatik, sakinleştirici ve destekleyici bir şekilde liderlik edecekti. Sürüye fiziksel güvenlik hissi verebilirdi ve Shaya da onlara duygusal güvenlik hissi verebilirdi. Sürüsündeki insanların bunu tamamen kabul etmesi koşuluyla, işe yarayabilirdi. "Bu pozisyonu istemeyeceğini düşünmüştüm."

"İnsanlara patronluk taslama fırsatını kaçırmak mı?"

Kızın bukleleriyle oynayarak, "Bu ihtiyacım olan bir şey değil, Shay. Bir şeyi istemek ve ona ihtiyaç duymak iki farklı şeydir. İhtiyacım olan şey sensin."

"Ah, ama istediğinize ve ihtiyacınız olana sahip olabiliyorsanız, neden olmasın?"

Ne istediğinden emin olamayınca, "Başka bir şey hakkında konuşalım" dedi.

"Ne gibi?"

"Perşembe gecesi bizimle birlikte insanlara karşı savaşımanı istemediğim gerçeği gibi."

Gözlerini kısmıştı. "Bunu söyleyeceğini biliyordum." Tam olarak şaşırmamıştı. O onun eşiydi; onu hiçbir şekilde tehlikeye atmak istemezdi. "Kendi bildiğini okumayı sevdiğini biliyorum, bazen taviz verdiğimi de biliyorum, bazen beni sinsice istediğin şeye razı etmeye ikna ettiğini de biliyorum"- gülümsedi, hiç de özür dileyen bir tavırla değil-"ama bu konuda taviz vermeyeceğim: Perşembe gecesi olacakların bir parçası olacağım."

"Shay-"

"O koruma konusunda ben de en az sizin kadar öfkeliyim. O piçler yavaş ve acı dolu bir ölümü hak edecek şeyler yaptılar. Üstüne üstlük, içlerinden biri İslahevinde sana defalarca tecavüz etmeye çalıştı. Bir de salonu mahvettiği ve bize ateş ettirdiği gerçeği var. Bunun peşini bırakmayacağım." Adamın kaşlarını çatmadığını, gülümsediğini görünce şaşırdı. "Ne?"

"Sesinizin ne kadar erdemli ve Alfa dışısı gibi çıktığını duymalısınız."

Kızardı. "Eşleri adına intikam duygusu besleyen dişilerin sesi buna çok benzeyebilir."

"Bununla sorunu olan sadece ben değilim. Senin kurdun da bundan hoşlanmıyor, değil mi? Sadece bu fikir bile onu geriyor."

Kurdu gerçekten de endişeyle volta atıyordu. "Kabul ediyorum, bu kadar şiddetli bir durumun içinde olma fikrine pek sıcak bakmıyor. Ama aynı zamanda"-tamam, biraz rahatladı-"benim yer değiştirmeye ve ondan bununla başa çıkmasını beklemeye niyetim olmadığı gerçeğiyle de rahatladı."

Kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Yer değiştirmeye niyetin yok mu?"

"Pençelerim ve tırnaklarımla tüfeğimi kullanmak biraz zor olacak."

"Tüfek mi?" diye yankılandı inanamayarak.

"Babam ve av gezilerimiz sayesinde gerçekten iyi bir nişancıyım. Bunun bir parçası olmayı en az

diğerlerinin yaptığı gibi. Diğer erkekler eşlerinden geride kalmalarını istemedi - sırf itaatkâr olduğum için geride kalmamı beklemek haksızlık ve-

Bir bakışıyla onu susturdu. "Bunun senin itaatkâr statünle hiçbir ilgisi yok, o yüzden o konuya hiç girme." Kadının, itaatkâr statüsü nedeniyle kendisini daha az düşündüğü yönündeki tekrarlanan suçlamalarından giderek daha fazla rahatsız oluyordu. "Trey ve Dante eşlerinden geride kalmalarını istemiyorlar çünkü durum onlar için kişisel değil. Benim kurdum uzun zamandır Logan'ı uzun bir sebepler listesinden dolayı kontrol altına almak istiyordu ve o da korumayı yaratan şekil değiştirenden pek memnun değil. Saldırı sırasında tek odak noktası onlara ulaşmak olacak. Dikkatini dağıtabilecek tek şey sensin, onun için o şerefsizleri parçalamaktan daha önemli olan tek şey sensin."

"Seni tehlikeye atacağımı mı söylüyorsun?"

Onun çenesini kavradı. "Sen benim tek zayıf noktamsın, Shay. Logan bunu bilecek. O savaş alanında aradığı kişi sen olacaksın. Sen orada olursan kurdumun dikkati dağılır, endişelenir ve Logan'a ya da şekil değiştirene ulaşmaya odaklanamaz ve bu da ikimizden birine ulaşmalarını kolaylaştırır."

Peki, o böyle söyleyince... "Ya savaş alanına girmeyeceğime söz veririm? Ya gözden uzak bir noktada kalacağıma söz veririm? Tüfeğimi kullanmak için yaklaşmam gerekmiyor."

Bu onu ve kurdunu biraz yatıştırdı ama onun Logan'ın yakınında olması fikri hâlâ midesini bulandırıyordu.

"Hangi noktayı seçeceğime bile yardım edebilirsin."

Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Bundan hoşlanmıyorum, Shay."

"Tabii ki istemiyorsun. Aynı şekilde, savaşta bir rol oynaman fikrinden hoşlanmıyorum, ama senden bunun dışında kalmanı istemedim, değil mi?"

İstedigini elde etmek için durumu çarpıtmak mı? "Bebeğim, bu çok sinsice." Çünkü çok iyi bir noktaya değindi.

"Bu benim de kavgam, Nick." Nick uzun bir süre sessiz kaldı ve kadın onun yine itiraz edeceğini sandı ama Nick onun yerine teslimiyet dolu bir iç çekti.

"Yeteneklerinize ihtiyaç duyulacağını inkâr edemem."

Bunun Nick'in "oh, tamam" deme şekli olduğunu bildiğinden onu sertçe öptü. "Aşırı korumacı bir mağara adamı olmadığın için sana minnettarım. Dante başlangıçta Jaime'ye bunu çok yapardı -Tanrım, bu konuda kedi köpek gibi tartışırlardı." Nick, Dante'den bile daha aşırı korumacı olmasına rağmen, Beta erkeği gibi "Ben erkeğim, sikim var ve bu yüzden tüm kararları ben veririm" rolünü oynamıyordu.

"Bu durumdan memnun olduğum anlamına gelmiyor. Benim kurdum da sana oldukça kızgın."

Büyüklük taslayarak onun göğsünü okşadı. "Merak etme; daha sonra yemeğe indiğimizde en iyi arkadaşın Jaime'ye her şeyi anlatabilirsin, o da-"

"O kadını benden uzak tut. Çok konuşkan ve sempati duyuyor."

"Ve bu kötü mü?" diye kıkırdadı Shaya. Jaime, Nick'e gerçekten sempati duymasına ve kurduyla yaşadığı sıkıntıyı anlayabilecek birinin yanında olmaktan hoşlanmasına rağmen, bu durumun onu ne kadar rahatsız ettiğini de komik buluyordu.

Nick, Shaya'yı üzerine yatacak şekilde hareket ettirdi ve vücudunu onunkine uydurdu. "Sempati istemiyorum ve seninle olmadıkça sohbet etmekten hoşlanmıyorum."

"Neden? Şirketimin iyi olmasını sağlayacak ne farkım var?"

Elini onun sırtında aşağı yukarı gezdirdi. "Sen benim için mükemmelsin. Onlar için değil. Sen önemlisin. Onlar için değil. Sen benimsin. Onlar değil."

"Ailen senin için önemli," diye hatırlattı ona.

"Ama seninle aynı şekilde değil. Onları önemsiyorum ama sen ihtiyacım olan bir şeysin." Bunu ancak bu şekilde açıklayabiliyordu.

Ona ihtiyacı olması, ona karşı bu kadar güçlü hisler beslemesi Shaya'yı korkutuyordu. Onun için öldürebileceğini, onun için ölebileceğini ve neye mal olursa olsun onu elinde tutmak için yapması gereken her şeyi yapabileceğini biliyordu. Daha önce hiç kimse için bu kadar önemli olmamıştı. Kimsenin ona böyle ihtiyacı olmamıştı; korkutucuydu ama aynı zamanda tatmin ediciydi de. "O zaman kanıtla." O gün ikinci kez içine girerek tam olarak bunu yaptı.

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah kapı çalındı ve hemen ardından Trick'in sesi duyuldu. "Shaya, ziyaretçilerin var. Eğer Taryn haklı, bu konuda pek mutlu olmayabilirsin."

Bu sözler uyku sersemliği içindeki beynine nüfuz ettiğinde Shaya inledi. Ziyaretçilerin kim olduğunu sormasına gerek yoktu. Annesi son iki gündür durmadan onunla iletişim kurmaya çalışıyordu ama Shaya onun çağrılarını görmezden gelmişti. Caleb ona Shaya'nın Anka Sürüsü bölgesine döndüğünü söyleyebilirdi. Kadının ortaya çıkması an meselesiydi. Uykulu bir şekilde, "Bir dakika içinde aşağıda olacağım," diye seslendi.

"Seni mutfakta bekliyorlar." Trick'in ayak sesleri tünellerde kayboldu.

Başka zaman olsa, uyandığında odanın içinde tökezleyerek dolaşırdı. Ama ailesinin burada olduğunu bilmek onu harekete geçirmeye yetmişti. Yataktan zıplayarak Nick'e, "Annemle babam olmalı. Bu sefer oturup beklemek isteyebilirsin."

İçine dolan endişeyle kaşlarını çatan Nick, anında yataktan fırladı. "Ailen burada mı?"

"Sorun değil, sen burada kal, uzun sürmez."

Onu en-suite banyoya kadar takip eden Nick, "Asla olmaz. Bana ne kadar kızgın oldukları umurumda değil."

Başlangıçta sana sahip çıkarak, onlarla tek başına başa çıkmana izin vermeyeceğim." O da onun gibi hızlıca yıkandı ve dişlerini fırçaladı.

Yatak odasına dönüp gardırobundan birkaç giysi alırken ona, "Mesele sadece bu değil," dedi. "Annem... o zor biri, Nick. Beni küçümsemeyi ve aşağılamayı sever. Onunla aranı bozmanı istemiyorum - tek yapacağın ona sevdiği dramayı vermek olur, böylece dünyanın kurbanı gibi davranabilir."

Ona kuşkulu bir bakış fırlattıktan sonra kot pantolonunu çekiştirmeye başladı. "Biri sana hakaret ederken orada öylece oturup hiçbir şey söyleyemem."

"Aynen öyle, o yüzden burada kalman daha iyi."

Ona ihtiyaç duyacağı bir zamanda geride kalma şansı yoktu. "Kendimi kaybetmeyeceğime söz veriyorum, tamam mı? Seni üzdüğünde sessiz kalacağıma söz veremem ama kendimi kaybetmeyeceğim. Onunla tek başına yüzleşmene izin vermeyeceğim."

Onun desteğini takdir ederek gülümsedi. "Teşekkürler."

Tamamen giyindikten sonra tünellerde el ele yürüdüler. Annesini tekrar göreceği düşüncesi midelerini bulandırıyor ama Nick'in babasıyla tanışacağı düşüncesi kalbinin çarpmasına neden oluyordu. Stone Critchley'nin erkek arkadaşlarıyla tanıştığı zamanları ve bu tanışmaların nasıl geçtiğini -ne kadar kötü geçtiğini- kolayca hatırlayabiliyordu. "Babamla tanıştığında... eğer sana kaşlarını çatarsa endişelenme, sorun yok. Eğer gülümserse, tetikte ol. Ve ani hareketler yapma. Ve onunla mümkün olduğunca az göz teması kurmaya çalış. Oh, ve sakın-"

"Shay, rahatla." Güven verici bir şekilde elini sıktı.

Rahatlamak mı? Ha. Öyle bir şey olmayacak. Sonunda büyük mutfağa ulaştılar. Roni ve Marcus kapının girişinde durmuş, çalışkan gözlerle anne babasını süzüyorlardı. Belli ki Roni Nick'in yanında bir müttefik olmasını istemişti. Marcus'a gelince... onun neden orada olduğundan emin değildi. Yine de Shaya için iyi bir arkadaş olduğunu söylemek yanlış olmazdı.

Başta Nick'le o saçmalıkları yaşarken.

Uzun yemek masasında oturan iki kişi anında ayağa kalktı. Annesi elbette her zamanki gibi kurban gibi bakıyordu. Babasının ifadesi ise her zamanki gibi hoşgörölüydü.

Masanın etrafından dolaşan Stone, Shaya'yı kollarının arasına aldı. "Merhaba, bebeğim."

Onun sıkı sarılışına karşılık verdi. "Selam baba." Geri çekilirken, "Bu benim arkadaşım, Nick" dedi.

Stone'un ifadesi hemen değerlendirmeye döndü. "Şimdi mi?"

"Nick, bu babam Stone."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Nick, insanın elini sıkarken. Gözleri Shaya'nınkilerle aynıydı ama onda Shaya'nınkilerden hiçbiri yoktu; onun yerine acımasızlık ve tehlike vardı. O ve kurdu bir yırtıcıyı gördüğünde tanırırdı ve karşısındaki erkek de kesinlikle öyleydi. Stone'un da Nick'i yırtıcı bir dost olarak tanıyacağını biliyordu ve bu önemliydi çünkü kimsenin onu korkutmaya çalışmasına izin vermeye niyeti yoktu.

Stone hiç de dürüst olmayan bir sesle, "Aynı şekilde," dedi.

Nick daha sonra dikkatini Shaya'nın annesine çevirdi ve keşke çevirmeseydim dedi. Kadın, onaylamayan bir heykel gibi kızını küçümsüyordu. Kurdu hırlayarak Nick'in onu eşine zarar vermemesi konusunda uyarmasını istedi. Nick tam bunu yapmak üzereydi ki Shaya elini tekrar Nick'in elinin içine soktu ve iki kez sıkarak "lütfen bırak" dedi.

"Anne, Nick. Nick, bu Gabrielle."

Kadınla sadece başını sallayarak selamlaştı. "Oturalım mı?" Nick cevap beklemeden babasının oturduğu sandalyenin karşısındaki sandalyeye oturdu. Diğerleri de hemen yerlerine döndüler. Kimse konuşmadan kapı açıldı ve Taryn içeri girdi. Ayağa kalktı

Roni'nin yanında, selamlamak için Stone'a başını salladı, o da ona karşılık verdi.

"Merhaba, Taryn," dedi Gabrielle, kırmızı bukleli örgüsünü omzunun üzerinden savurarak.

Taryn ona alaycı bir bakış attı. "Mmm-hmm."

Stone koltuğunda arkasına yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu. "Demek sonunda Shaya'ya sahip çıkmaya karar verdin. Neden bu kadar geciktiğini merak ediyorum." Bu bir soru değildi, hırıltıyla söylenmiş bir sitemdi.

"O zaman Shaya'ya özel olarak sormalısın," diye önerdi Nick. "Ben sana soruyorum."

"Evet, ama kendimi başkalarına açıklamıyorum, sadece Shaya'ya açıklıyorum."

Stone gözlerini kıstı, bakışları titizdi ama hiçbir şey söylemedi. Nick, verdiği cevabın Stone'un saygısını biraz olsun kazandığını hissetti... ya da belki de adam Nick'in bir piç olmasına rağmen Shaya'ya karşı öyle olmamasından hoşlanmıştı.

"İkiniz de nasılsınız?" Shaya gülümseyerek anne babasına sordu ve garip sessizliği bozdu. Havadaki gerilim neredeyse çatırdıyordu. Nick'in kolunun sandalyesinin arkasına dolanması ve parmaklarının saçlarıyla oynaması o anda çok ihtiyaç duyduğu bir teselliydi.

Gabrielle hemen cevap verdi. "Eğer bilmen gerekiyorsa, kendimi hiç iyi hissetmiyorum-gerçekten umurunda değil. Haftalardır uyumadım. Kendi kızımın beni terk ettiğini ve aramalarım neredeyse hiç cevap vermediğini görünce, bunun stres olduğuna şüphe yok."

Shaya gülümsemesini sabit tuttu. "Kendi hayatıma sahip olduğum için hakarete uğramaktan ve suçluluk duygusuna kapılmaktan hoşlanmıyorsam beni affedin."

"Sen her zaman bencil ve zor biriydin," diye iddia etti Gabrielle. "Benim çıkmazlarıma karşı asla duyarlı olmadın."

Nick'in sinirlendiğini hisseden Shaya masanın altından onun kalçasını sıktı. "Bir şifacıya danıştın mı?" İlgileniyormuş gibi yapmak ikinci doğasıydı.

"Evet. Bende bir sorun olmadığını söyledi." Öfkelendi. "Buna inanabiliyor musun?"

Evet, Shaya yapabilir.

"Neyiniz var sizin?" diye gürledi Nick, kadının dikkatini Shaya'dan uzaklaştırmak istiyordu. Dışarıda gerçekten hasta olan o kadar çok insan varken hasta numarası yapan insanlara hiç tahammülü yoktu.

"Tiroid sorunum var, biliyorum. Şifacının ne dediği umurumda değil, ben kendi bedenimi tanıyorum. Ve belirtilerimi internetten kontrol ettim. Belki Taryn ben buradayken bana bir bakabilir."

Alfa dişisi sadece kayıtsız bir ses çıkardı. "Yani artık kalp yetmezliği, derin ven trombozu ve kırık bir ayak bileğin olduğuna inanmıyor musun?" diye sordu Shaya kuru bir sesle. Annesine karşı sinirli ve öfkeli olduğu için kendinden nefret ediyordu ama duygusal manipülasyondan gerçekten bıkmıştı. Shaya'nın "Sanırım ölüyorum" sözlerini kaç kez duyduğu gerçek dışıydı, ama hiçbir zaman

tek bir yanlış şey olmadı.

Geçmişte, Shaya Gabrielle'i defalarca aceleyle bir şifacıya götürmüştü; oraya vardıklarında, annesi zayıf ve acınası halden heyecanlı ve neşeli bir hale bürünmüştü - ilgiyi seviyordu. Shaya'nın hayatının Gabrielle ve onun "koşulları" etrafında döndüğü bir noktaya gelmişti. Shaya'nın Anka Sürüsü'ne geçmesinin nedenlerinden biri de buydu ama yine de en azından iki günde bir annesini ziyarete gidiyor, gitmezse suçluluk hissediyordu.

Elbette Shaya Arizona'ya taşındığında, Gabrielle'in etrafında yaygara koparacak kimse kalmamıştı -Stone kesinlikle onun deyimiyle "dramatizmini eğlendirmiyordu". Beklediği gibi, Gabrielle bundan nefret etmişti. Shaya'nın zamanına, ilgisine ve yardımına hakkı olduğuna inanıyordu. Gabrielle Shaya'yı azarlayacak gibi oldu ama sonra Stone tekrar konuşmaya başladı. Shaya'ya değil, Nick'e.

"Bana kendinden bahset."

Nick bu aldatıcı dostça tonu çok iyi tanıyordu. Web tasarımcısına karşı kendisi de kullanmıştı. "Ben

kızınızın eşi olmak için başvuruyorum. Ben onun eşiyim. Birbirimizi sahiplendik. Beni tanımak istemeniz dışında başka bir nedenle bana soru sormak isterseniz, cevaplamaktan mutluluk duyarım."

Stone gülümseyerek Shaya'nın gerilmesine neden oldu. "Senin hakkında bir geçmiş araştırması yapmaya çalıştım." Sesi dengeli ve sakindi - bunun kötü şeyler anlamına geldiğini biliyordu. "Kimse bana bir şey söylemedi. Neden peki?"

Nick cevap vermedi. Sadece gülümsedi.

"Eğer benden daha fazla bağlantınız ve müttefikiniz varsa -ki benim çok var- birçok insanın sadakatini kazanmış olmalısınız. Tek bilmek istediğim kızımın sadakatini kazanıp kazanmadığınız ve karşılığında ona da aynısını vermeyi planlayıp planlamadığınız."

"Shaya'ya her zaman sadık kaldım."

Shaya babasına, "Benimki de onda," dedi ve birkaç saniye Nick'e yaslandı.

"Bunu hak ettiğine inanıyor musun?" Stone'un sorduğu gerçek bir soruydu.

Başını salladı. "Beni incitti ama bana sahip çıkmamak için kendince sebepleri vardı - iyi sebepleri. Karmaşık bir durum."

Stone içini çekerek, "Erkek şekil değiştirenlerde hep böyledir," diye homurdandı.

Nick, arkadaşının neşeli gülümsemesini fark etti ve ona sahte bir kaş çattı.

"Peki ya sen, Taryn?" diye sordu Stone. "Shaya'yı benim kadar koruyan biri varsa, tabii ki Nick'ten başka," bunu o kadar büyüklük taslayarak söyledi ki Marcus neredeyse kahkahalara boğulacaktı, "o sensin. Ona layık mı?"

Taryn homurdandı. "Kimse Shaya'ya layık değildir. Ama o haklı, başlangıçta ona sahip çıkmamak için nedenleri vardı. Onun her şeyden önce geldiğini defalarca kanıtladı. Ayrıca, eğer bu seni daha iyi hissettirecekse, tamamen kırbalanmış durumda."

Nick kaşlarını çatarak sarışına baktı. "Ben kırbalanmadım."

"Elbette değilsin," diye yatıştırdı Shaya, kolunu okşayarak, "sadece iyi eğitilmişsin." Onun alçak sesle konuşmasına güldü.

Hırıltı. Babasına dönerek, "Sana söylemek istedim, bir arabulucu pozisyonu için mülakatım var. Eğer alırsam-"

Nick büyük bir güvenle, "Alacaksın," diye ısrar etti. "-
Bu seyahate çıkacağım anlamına geliyor. Hatta belki de

Küçükken bana anlattığın yerlerden bazıları."

Shaya'nın boştaki elini tutarken Stone'un gülümsemesi bu kez samimiydi. Nick'e "Seni şimdilik kabul ediyorum" anlamına gelebilecek küçük bir baş selamı verdi. Bu coşkulu bir karşılama olmayabilirdi ama moralini düzeltmeye yetmişti. Sonra Gabrielle gitti ve anı mahvetti.

"Seyahat mi? Babanla olan ilişkiyi izleyerek hiçbir şey öğrenmedin mi? Eşler uzun süre ayrı kalmamalı." Sonra Nick'e baktı. "Hayatım boyunca nasıl hissettiğimi yakında anlayacaksın."

Nick ona, "Ben Shaya'yla gideceğim," dedi ve kadını terslemekten kendini güçlkle alıkoydu. "O nereye giderse ben de oraya giderim."

"Güzel fikir," dedi Stone.

Gabrielle arkadaşına döndü ve kekeledi. "Beni hiç yanına almadın."

"Zaman zaman cazip bir fikir olsa da sizi savaş bölgelerine götüremezdim. O zaman acının gerçekte ne olduğunu bilirdin. Ve belki de bu kadar bencil olmayı bırakır ve kızıma ilgi gösterirdin."

Gabrielle öfkeyle soludu ama hırladığı kişi Shaya'ydı. "Nankör, düşüncesiz birine ilgi göstermek zordur-"

"Yeter," dedi Nick sessizce, sesi hâlâ otoriteyle doluydu. Gabrielle'in gözleri irileşti. "Kimse eşimle böyle konuşamaz. Annesi bile. Yine de bana kalırsa, annesine bunu yapmamasını emretmek zorunda olmamalıyım."

"Bunun benim için nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun," diye iddia etti Gabrielle. "Bir çocuğu kaybetmenin ne kadar zor olduğunu bilmiyorsun."

ve sonra diğ erinin bencil olduğunu ve-"

"Bir hakaret daha edersen," diye gürledi Nick, "gidersin."

Shaya onu sakinleştirmek umuduyla çenesini onun üst koluna sürttü. "Senden hiçbir şey istemedim anne. Ama şimdi istiyorum... Eğer benim için mutlu olamayacaksan, beni incitmeye çalışmadan hayatımın bir parçası olamayacaksan, beni rahat bırak."

"Sana zarar vermeye mi çalışıyor?" diye yineledi Gabrielle, sesi kuşkuluydu ama Nick kadının Shaya'nın ne demek istediğini bildiğ inin farkındaydı.

"Suçluluk duygunu Shaya'nın üzerine yıktın." Gabrielle aval aval Nick'e baktı.

"Affedersiniz?"

"Diğ er kızınız anne karnında öldüğ ünde çok üzıldünüz, elbette üzıldünüz. Kendini sorumlu hissettin, suçlu hissettin. Ama bu suçluluğ un ağırlığıyla baş edemedin, bu yüzden onu Shaya'ya aktardın. O da hayatı boyunca bunu taşıdı ve sen de buna izin verdin. Onu evde yalnız bıraktığın zamanlar... Bunu yaptın çünkü eş in sana böyle yaptı, seni yalnız bıraktı. Başka birinin acı çekmesini istedin. Hayatın boyunca kendi acını Shaya'ya yükleyerek ondan kaçtın. Artık değ il. Onun da dediğ i gibi, eğer onu incitmeden hayatında yer alamıyorsan, hayatından çıkmalısn."

Gabrielle tekrar homurdandı ve eş ine baktı, onun kendisini savunmasını bekliyordu. Savunmadı. Nick bunun adamın kendisinden korktuğ u için olmadığını biliyordu; büyük ihtimalle Nick'in haklı olduğunu ve Shaya'nın Gabrielle'in verdiğ inden daha iyisini hak ettiğ ini biliyordu.

"Peki, ne olacak?" Shaya güçlü bir sesle sordu.

Gabrielle bakışlarını kaçırdı ve duvardaki bir noktaya odaklandı. Bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Çiftleşme törenin ne zaman?"

"Birkaç gün içinde."

Shaya'ya bakmadan, "Orada olacağız," dedi.

Shaya bunun Gabrielle'in geri adım attığını ve hayatında kalmak istediğ ini söylemesine eş değ er olduğunu biliyordu ama Gabrielle'in söyleyeceğ i "özür dilerim ve seni

seviyorum" değildi.

Bunu duymayı beklediğinden ya da hiç beklemediğinden değil, ama bir kız hayal kurabilirdi.

Gabrielle aniden ayağa kalkıp kapıya yöneldi ve Stone'un Shaya ve Nick'le vedalaşmasını bekledi.

Tam gitmek üzereyken Nick seslendi, "Eğer onu bir daha incitirsen, Gabrielle, Shaya'nın hayatında kalıp kalmayacağın senin elinden alınacak."

Gabrielle yine destek için Stone'a baktı. Yine hiçbir destek alamadı. Yine de kibirli bir şekilde, "Babası buna asla izin vermez," dedi.

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım. Benim gibi o da Shaya'nın iyiliğini düşünüyor. Ama sen bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?" Sertçe yutkunan kadın, arkasından gelen ve bıkkın bir ifadeyle kadına başını sallayan eşiyle birlikte oradan ayrıldı.

Nick Shaya'ya döndü ve onu omzunun beşiğine çekti. "Tamam mı bebeğim?" Shaya başıyla onaylayınca Nick onun kulak memesini ısırdı. Shaya küçük, sevimli bir inilti çıkardı. "Yalan söyleme."

Omuz silkerek iç çekti. "Ne söylememi istiyorsun? Elbette annemle aramızın daha iyi olmasını isterdim ama değil. En azından denemeye istekli. Bu beklediğimden çok daha fazlasıydı. Babamın senden hoşlanıyor gibi görünmesi içimi rahatlatmış."

"Benden hoşlandığından pek emin değilim ama taşıdığı Glock'la beni vurma fikrini yeniden gözden geçiriyor, bu da yeterince iyi."

Shaya gülümsedi. "Fark edip etmeyeceğini merak ettim. Onu her yere taşıyor." Elini salladı. "Artık onlar hakkında konuşmak yok. Endişelenmemiz gereken daha önemli şeyler var."

"Evet, maalesef var."

Saldırıya hazırlanmak için Nick'in sürü bölgesinin her santimini bilmesi önemli olduğundan, Shaya onu kurtlarının içindeyken arazide kapsamlı bir tura çıkardı.

kahvaltıdan sonra. Ona her gölü, her açıklığı, mağaraların her gizli girişini gösterdi. Hatta ona "kulübe "yi bile gösterdi - izinsiz girenlerin Dante tarafından sorgulanmak üzere götürüldükleri küçük bina.

Belirli bir gölde durduklarında, insan formuna geri döndü. "Burası Phoenix topraklarındaki en sevdiğim yer. Hadi, yüzmek istiyorum."

İnsan formuna geri dönen Nick etrafına bakınıp çevresini inceledi. Anında anlamıştı. "Buraya yalnız kalmak için gelirdiniz, değil mi?" diye sordu gülümseyerek. Onun bu kadar sosyal olduğu düşünülürse, bu neredeyse komikti.

"Evet," diye itiraf etti, yavaşça gölün derinliklerine doğru ilerliyordu. "Bazen bir kız biraz yalnız kalmaktan hoşlanır."

Sahte bir öfkeyle nefesi kesildi. "Bunca zamandır yalnızlığı tercih ettiğim için benimle dalga geçiyordun ve gerçekten de kendi gizli yerin var. Kendimi ihanete uğramış hissediyorum."

Güldü. "Buraya sık sık gelmemin asıl nedeni, bana babamla ava gittiğimiz arazideki bir noktayı hatırlatmasıydı."

Nick ona suda eşlik etti ve tenini kendi tenine değdirmek isteyerek onu kendine doğru çekti. "Bana şu av gezilerinden bahset."

"Bilirsiniz, tüm şekil değiştirenler çocuklarını ava götürür; hayvan formlarına dönüşürler ve çocuklarına tavşan ve diğer hayvanları nasıl avlayacaklarını öğretirler. Tabii ki Stone bunu yapamazdı çünkü o bir insan. Bu yüzden beni insan formumda ava götürdü. Farklı silahlar kullandık, sonunda av tüfeklerine ve tüfeklere kadar ilerledik. Ben en çok tüfekleri seviyorum."

"Alfalarınız bunu yapmanıza izin mi veriyor? Çoğu şekil değiştiren silah kullanmaktan nefret eder."

"Hayır, sürü bölgesinde avlanmamıza izin verilmezdi. Babam ara sıra beni Oakdon Creek adlı bir yere götürür ve oradaki özel av kulübesini bir haftalığına kiralardı. Aslında 'kulübe' doğru kelime değil. Daha çok büyük, rustik bir malikane gibiydi. Orayı çok severdim.

Dünyadaki en sevdiğim yer. Huzurlu ve dinlendiriciydi ama aynı zamanda vahşi ve evcilleşmemiştii. Ve benim de sığınağımdı - ya da en azından öyle hissettiriyordu çünkü annemin peşinden koşmamın gerekmediğı zamanlardı."

"Çocukken bile sana bunu mu yaptırıyordu?" Nick hırlamasını güçlölkle bastırdı.

Shaya omuz silkti ve kollarını onun boynuna doladı. "Ben sadece onun için bir ilgi kaynağıydım."

Yatıştırıcı bir eliyle sırtının üst kısmını aşağı yukarı ovuşturdu. "Sen ve baban hâlâ bu gezilere çıkıyor musunuz?"

"Hayır. Ben on yedi yaşındayken, burası şekil değıştirenlerden nefret eden bir insan şirketi tarafından satın alındı. Babamın bir kurt sürüsüne ait olduğunu ve bu nedenle yarı şekil değıştiren olmam gerektiğini biliyorlardı, bu yüzden onu bir hain olarak gördüler ve artık kulübeyi kiralamamıza izin vermediler."

Pislikler. "Eskiden buraya ne sıklıkla yalnız kalmak için gelirdiniz?"

"Her zaman yalnız gelmiyordum. Bazen Taryn'i de getirirdim. Marcus'la da buraya çok gelirdim." Nick'in alçak sesle homurdanması üzerine gözlerini devirerek hemen ekledi: "Birlikte yüzmeye gitmezdik. Sadece konuşmak istediğimde gelip şuradaki devrilmiş ağacın üzerine otururduk."

"Ne hakkında?" Onun başka bir erkeğē sırrını açması fikrinden hoşlanmadığını fark etti.

"Sen. Bak, başlangıçta kimseye söylemedim. Aslında bunun iki nedeni vardı. Birincisi, kendi eşimin beni istemiyor gibi görünmesinden utandım ve utandım. İkincisi, Taryn'in burnunu kıracağını ve sürünün seni sahiplenmeye zorlayacağını biliyordum - beni istediğın için gelmeni istedim, başka bir sebep yok. Bu yüzden bunu kendime sakladım. Ama Marcus... Bir şeye üzüldüğümü tahmin etmişti ve ben ona söyleyene kadar peşimi bırakmadı. Merakından değil; Marcus'un çok korumacı bir yapısı var. Onunla konuşmak o kadar kolay ki kendimi ona senin benim gerçek eşim olduğunu fa la n anlatırken buldum. Bir infazcı olmasına rağmen

ve Trey'e çok yakındı, benim için sırrı onlardan bile sakladı."

Onun bu kadar utanması, bu acı verici sırrı taşıması ve kendini inanılmaz derecede yalnız hissetmesi fikri neredeyse boğazına bir yumru oturtacaktı. Aynı zamanda kendini yumruklamak istemesine neden oldu. "Ben yokken yanında birinin olmasına sevindim."

"Suçlu hissetmeyi bırak. Sebeplerin vardı; bırak gitsin."

Sanki bu hiç olmayacakmış gibi. Onu incitmek istese de istemese de, yine de eşinin acı çekmesine neden olmuştu ve bu kendini affedemeyeceği bir şeydi. "Her neyse, artık Marcus'a ihtiyacın yok, ben varım."

"Benim de arkadaşlarım olabilir," diye kıkırdadı.

Ellerini aşağı kaydırarak sevdiği poposunu avuçladı. "Tabii ki yapabilirsin ve eminim onlara bir şeyler anlatmaya devam edeceksin ama konuşmaya ihtiyacın olduğunda ilk arayacağın kişinin ben olacağımı düşünmek isterim."

İşte o zaman Shaya bir şeyi fark etti -daha önce fark etmediğine inanmadığı bir şeyi. "Taryn'le olan yakın arkadaşlığımdan dolayı kendini tehdit altında hissediyorsun."

"Tam olarak tehdit değil. Ama ona karşı başkalarına olduğundan çok daha açık olduğunu görüyorum." Ve ona karşı bu kadar açık olmaması canını acıtıyordu. Onu sahiplendiğinde, artık kendisinden uzak durmasına izin vermeyeceğini, onun her şeyini istediğini söylemişti. Ve onun her şeyine sahipti... ama onun tam güvenine sahip değildi ve bu onun için en önemli şeylerden biriydi.

Bunun onu yaraladığını hissederek usulca şöyle dedi:

"Güveniyorum.

ona güvendiğim kadar sana da güveniyorum."

"Ama?" Bir tane olduğunu anlayabiliyordu.

"Ama... Taryn'le durum farklı. Onun benim için senden daha önemli olduğunu kastetmiyorum. Bunu açıklamak zor." Kısa bir duraksamadan sonra konuştu. "Birine ihtiyacım olduğunda yanımdaydı - dört yaşından beri, güvenilebileceğimi bildiğim değişmez tek şey oydu. Ama aslında ona hiç güvenmedim; kimseye güvenmeme izin vermezdim.

Birine güvenmek istediğimde onun yanımda olduğunu bilmenin rahatlığını yaşattı bana. Ama bunu benden asla talep etmezdi, bu yüzden üzerimde baskı yoktu.

"Seninle... bu bir noktada sana vermem gereken bir şey, ama başka birine duygusal olarak nasıl güveneceğimi, nasıl güveneceğimi bilmiyorum. Sana güvenilebileceğimi biliyorum ve bazı açılardan güveniyorum da. Ama biraz geri çekilmek... bu benim güvenlik yastığım gibi. İşler sarpa sararsa, bir parçamı güvende tuttuğum anlamına geliyor, böylece beni tamamen yok etmeyecek. Bir güvenlik yastığına ihtiyacım olmadığına, ihtiyacım olan tek güvenliğin sen olduğuna nasıl güveneceğimi bilmiyorum. Ama deniyorum. Gerçekten deniyorum."

Nick bunu bir dereceye kadar anlayabiliyordu. O da hiçbir zaman başkalarına bel bağlamamıştı. Çocukken bu bir meydan okuma, her anlamda bağımsız olma kararlılığıydı -çoğu alfa çocukken böyleydi. Ama sonra islahevine gitmişti ve güvenilebileceği kimse yoktu; sahip olduğu tek şey kendisiydi. Islahevinden serbest bırakıldığında, Alfa pozisyonuna itilmek ve başkalarının ona güvenmesini sağlamaktı.

Nick'in kendi ihtiyaçlarını uzun süre göz ardı ettiği söylenebilirdi, insanlarla tam anlamıyla bağ kuramaması da buna yardımcı olmuştu. Ama Shaya'yla bu bağı kurmak istiyordu; onun kendisine güvenmesi gereken biri olmasına içerlemiyordu. Onun güvenlik kaynağı olma fikrini seviyordu, tıpkı Shaya'nın kendisini dengelemesini sevdiği gibi. Onun çekingen ve içine kapanık olduğu yerde, o dışa dönüktü ve insanlarla kolaylıkla anlaşabiliyordu. Onun sert ve uzak olduğu yerde, o hayat ve duygusallıktı. Adamın genellikle çok ciddi ve yoğun olduğu yerde, o ışık ve kahkahaydı. Onu yaşattı, kendi etrafındaki kabuğu kırmaya ve başkalarını hayatına kabul etmeye zorladı.

Başka hiç kimse ona bu kadar yaklaşmamıştı, çünkü istememişti. Ama Shaya'ya karşı kendini tutmazdı, hiç tutmamıştı. Bu yüzden Shaya'nın onun yanında kendini tamamen güvende hissetmemesi ona çok acı veriyordu. Gerçek şu ki

Onu bir şekilde kendisi için bir tehlike olarak görmesi göğsünde bir sızıya neden oldu.

Onun ne kadar acı çektiğini hisseden Shaya, keşke bu kadar berbat durumda olmasaydım diye düşündü. "Özür dilerim."

Ona daha da sıkı sarıldı ve sert bir bakış attı. "Hey, bana veremediğin şey için özür dilemeye kalkma sakın. Zaten bu benim hatam."

"Hayır, öyle değil. Tanıştığımız ilk gece beni sahiplenmiş olsaydın bile, bu güven sorunu devam edecekti. Bu yeterince kötü değilmiş gibi, bir de baskın/itaatkâr çiftlerin çiftleşme bağlantısını tamamlamakta zorlandıkları gerçeği var."

"Sadece statü farklılığının bir sorun olduğuna inananlar ve birbirlerini tamamlamayacaklarını düşünenler. Senin baskın olmamana içerleyeceğimden endişelendiğini biliyorum ama bu çok aptalca. Seni tam olarak olduğun gibi istiyorum. Seni hiç zayıf görmedim. Beni hiçbir şekilde geride tutmuyorsun; beni daha güçlü kılıyorsun çünkü beni dengeliyorsun. Ben de seni dengeliyorum."

"Öyle mi?" dedi gülümseyerek, son sözlerindeki mutlak güvenle eğlenerek.

Başını salladı ve onun dudağını ısırdı. "Bana hep bir kelebeği düşündürmüştür. Canlı, zarif, renkli. Ama bana bir kelebeği çağrıştırmanın başka bir nedeni daha var: Seni tanımak çok zor." Kıkırdadı. "Bu doğru. Seni izlerdim, bir yerden bir yere, bir insandan bir insana nasıl uçtuğunu görürdüm, hiç kıpırdamadan... çünkü hayatını hem kendin hem de kız kardeşin için yaşamaya çalışıyorsun." Bunu daha önce bu şekilde düşünmediğini söyleyebilirdi. Yüzündeki bukleleri okşayarak uzaklaştırdı ve usulca devam ederken yanağını avuçladı. "Bunu yapamazsın bebeğim. Onu motivasyon olarak kullanabilirsin ama iki kişi için yaşayamazsın."

Şaşkına dönen Shaya kelimeleri bulmakta zorlandı. "Yapmaya çalıştığım şeyin bu olduğunu fark etmemiştim. Ama haklısın; öyleydin."

"Ve eğer bunu belirtmeseydim, muhtemelen her zaman bunu yapacaktın. Seni dengelediğimi söylerken bunu kastediyorum. Seni tek bir yerde, benim yanımda sabit tutuyorum. Seni demirlerim, topraklarım, kendi ihtiyaçlarını ihmal etmemeni sağlarım, yalnız hissetmeni engellerim ve sana ve kurduna ihtiyaç duyduğunuz güvenliği veririm... ama bunu yaparken seni hiçbir şekilde boğmam ya da bağımsızlığını elinden almaya çalışmam."

Ve Shaya tüm bunların tam da ihtiyacı olan şey olduğunu biliyordu. "Bunu Mika'da daha önce görmediğime hâlâ inanamıyorum. Bu küçük bir şey değil."

"Bunu yapmanızı istemezdi, çünkü bu dolu dolu bir hayat yaşamadığınız anlamına gelirdi."

Bu aynı zamanda Nick'le birlikte dolu dolu bir hayat yaşamadıkları anlamına geliyordu ve bu kabul edilemezdi. "Sanırım bazı açılardan bunu yaptım çünkü o hayatta değilken ben hayatta olduğum için kendimi hep suçlu hissettim."

"Annen sana böyle hissettirdi, Shay." Annesine ikinci bir şans vermemenin onu inciteceğini düşünmeseydi, o zehirli kadını Shaya'nın hayatından seve seve çıkarırdı. "Bunu yapması onun için yanlıştı. Ama ikiniz için de yaşamaya çalışmaya devam edemezsiniz." Şakayla karışık ekledi, "Ne de olsa iki eşle başa çıkamam. Bir tane yeter."

Shaya gözlerini kısarak adamın omzuna vurdu ve refleks olarak, "Ben paylaşmam," diye tersledi. Kulağa ne kadar aptalca geldiğini fark edince içinden homurdandı.

"Bunu duyduğuma sevindim, çünkü ben de öyle. Tek istediğim sensin. Ve kaybetmeye hazır olduğum bir şey değilsin. Asla. İçinde sen olmayan bir hayatı yaşamaya çalışmanın nasıl bir his olduğunu zaten biliyorum. Bunu bir daha asla hissetmek istemiyorum."

"Hafıza kaybına uğradığın gün beni terk etmeye çalıştın," diye belirtti.

"Seni bırakmayacağım." Onu hafifçe öptü. "Seni koruyacağım, seni ilk sıraya koyacağım. Bunu her zaman yapacağım."

"Ama beni tekrar terk etmeye çalışarak değil." Yarı soru, yarı ifadeydi.

Başını iki yana salladı. "Hayır bebeğim, öyle değil. Birbirimizi sahiplenmeden önce işe yarayabilirdi ama şimdi işe yaramaz. İyi ya da kötü, birbirimize bağlıyız."

"İyileştin," diye ısrar etti, "daha kötü" derken neyi kastettiğini biliyordu.

Öyle olmasını umuyordu çünkü aksi takdirde Shaya hayatını kim olduğunu bile bilmediği bir eşle geçirecekti. "Buraya gel." Bir elini Shaya'nın saçlarının arasına sokarak başını eğdi ve ağzını onunkine yaklaştırdı. Öpücük yavaştı, yavaşça ve alaycı olacak ve daha fazlası için onu zorlayacak kadar yumuşaktı. Pençelerinin adamın sırtına batması uzun sürmedi; daha fazlasını talep ediyordu. Sanki bu talebin sadece adamın tüy kadar hafif öpücüğünü uzatmasına neden olacağını hemen anlamış gibi, pençelerini geri çekti ve adamın ağzına bir hayal kırıklığı iç çekişi bıraktı.

"Şşş," diye yatıştırdı Nick. "Sorun yok. Seni bekletmeye hiç niyetim yok." Hele de bir saldırı yaklaşırken... Zamanın akıp gittiğine dair keskin bir farkındalığı da beraberinde getiriyordu. Shaya'nın bacağını kalçasının üzerinden geçirerek içine doğru soktu. Her bir darbede Shaya'yı yavaşça içine alırken gözleri bir kez bile Shaya'nın gözlerinden ayrılmadı. Shaya ona neredeyse çaresizce sarılmıştı ve Shaya'nın ondan uzak durarak onu kendinden uzaklaştıracığından ne kadar endişelendiğini hissetmişti.

Alnını onunkine yasladı. "Sana bir şey sorayım. O ilk gece bana psikopatça davrandığında ve beni kana buladığında, bu beni uzaklaştırdı mı? Hayır. Beni defalarca reddettiğinde, ayrıldım mı? Hayır. O aptal insanla buluşmaya gittiğinde, bu beni uzaklaştırdı mı? Hayır. Sana en başından beri senden asla vazgeçemeyeceğimi söyledim. Buna inanmaya başla."

Onu tekrar öptü, sanki ona ulaşmasına yardımcı olabilecekmiş gibi itişlerini sertleştirdi. Sonunda boşaldığında, kendi doruk noktasını tetikleyerek, dişlerini boynuna geçirdi, bu hareket sahiplenici olduğu kadar onun kendisine ait olduğunu da teyit ediyordu. Ama bu sahiplenici ısırk

Birkaç dakika sonra kurdunun memnuniyetle hırlamasına neden olan şey. Nick kaşlarını çatarak sisin doygunluğuyla savaştı ve anladığı kadarıyla hem kendini beğenmişlik hem de memnuniyetle gülümsedi. "Kokularımız birbirine karıştı." Nick'in omzuna yaslanan baş birden havaya kalktı; yüzünde saf bir şaşkınlık ifadesi vardı.

Shaya orgazm sonrası hülyalı haline o kadar dalmıştı ki bunu fark etmemişti bile. Bu, kurdunun neden bu kadar rahat ve sakin olduğunu kesinlikle açıklıyordu.

Nick onun bir kıvrımını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bu, aramızdaki bağın ilerlediği anlamına geliyor, Shay."

Belki bazı şeyleri enine boyuna konuştukları içindi, belki de Mika'ya tutunmayı bırakıp onu bırakmaya karar verdiği içindi ve bu da Nick'e Shaya'nın içinde olduğundan daha derinlere inmesi için alan açmıştı. Emin değildi ama bildiği bir şey vardı. "Artık herkes sadece kokundan bile senin alındığını ve benim olduğunu anlayacak diye kendimi beğenecek kadar sahiplenici olduğumu fark ettim."

Güldü ve yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü. "Şimdi eskisinden bile daha güzel kokuyorsun. Okyanus, tarçın ve ben gibi." Alt dudağını ağzına aldı. "Benim gibi."

Başını salladı. "Senin."

Bir süre sonra yaşam alanına girdiklerinde Jaime, Dante, Roni, Marcus, Dominic, Grace, Lydia ve Amber'ı buldular. Nick ve Shaya'nın birleşik kokuları herkesi aynı anda etkilemiş gibiydi, çünkü hepsi gülümsüyordu - sahte olmasına rağmen Amber bile.

Nick ve Shaya, birer koltuk kapmış olan Roni ve Dominic dışında herkesin oturduğu devasa kanepeye yerleşirken Jaime sevinçle, "Vay, vay, vay," dedi. "Görünüşe bakılırsa işler yolunda gidiyor." Jaime, Dante'yle yer değiştirerek Nick'in yanına oturdu ve Shaya'ya göz kırptı.

onun yakınlığı karşısında sertleştğinde. "Kankam nasılmış bakalım?" Nick aval aval ona bakınca Jaime hoşgörüyüyle, "Sen değil tatlım, ben arkadaşınla konuşuyordum," dedi. Shaya, bunun onu kabul ettikleri anlamına geldiğini bilmeseydi insanların sürekli onu dürtmesine kızardı.

"Tamam, teşekkürler." Shaya Nick'in kalçasını yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "İşlerin sizin için yolunda gitmesine sevindim," dedi.

Roni.

"Ben de," dedi Grace. Diğerleri de başlarını salladı.

"Teşekkürler. Annem nerede?" Nick Roni'ye sordu. Annesi Greta'yla çok zaman geçiriyordu ve Nick bunu iyi bir şey olarak görmeyi kendine yediremiyordu.

"Diğerlerinden bazılarıyla birlikte bir sürü koşusuna çıktı. Ben de gitmek istedim ama Marcus, Dante ve Jaime birdenbire benim için yapacak bir sürü şey buldular." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak onlara kaşlarını çattı. Aptal değildi; insanların, kurt formunda tekrar ortadan kaybolma ihtimaline karşı onun şekil değiştirmesini engellemeye çalıştıklarını biliyordu. Yine de yarınki saldırı sırasında bunu yapmasını engelleyemeyeceklerdi. Nick sadece kız kardeşinin daha sonra geri dönmesini umuyordu.

"Gok Wan'ın aslında bir cetvel kadar heteroseksüel olduğunun ortaya çıktığını hayal edin." Evet, bu Dominic'ti - tamamen rastgele. Gözleri hâlâ televizyondaydı ve diziyi işaret etti. "Eğer durum böyle olsaydı adam benim kahramanım olurdu."

Grace, Dominic'e homurdandı. "Kadınları soyunmaları için kandırmana gerek yok. Duyduğuma göre, buna mecbur olmaktan çok mutlular."

Lydia başını salladı. "Marcus'ta da durum aynı, sadece dişiler onun da kalbinin peşinde çünkü tüm o cazibeye kapılıyorlar." Marcus göz kırptı ve Lydia'nın yüzünü kızartan minnettar bir gülümsemeyle ona baktı.

Dominic kaşlarını çattı, küstahlaştı. "Benim cazibem var."

"Ama bu çarpık bir çekicilik, tatlım," dedi Lydia. "Marcus'un sana birkaç şey öğretmesine izin verseydin,

ölümcül olurdun."

"Dişilerin seksten daha fazlasını isteyeceği anlamına geliyorsa ölümcül olmak isteyip istemediğimden emin değilim." Dominic ürperdi.

"Başka bir deyişle, sen bir sürtük müsün?" diye sordu Roni.

"Sanırım kötü bir çocuk olduğumu söyleyebilirsin, Roni. Eğer beni odana göndermek istiyorsan-"

Marcus gözlerini devirerek, "Kapa çeneni, pislik," dedi.

Taryn ve Trey'in tüneller boyunca gelen seslerini duyan Shaya gülümsedi, en iyi arkadaşının çiftleşme bağlantısının geliştiğini duymak için sabırsızlanıyordu. Az önce başka bir ses duymuş olabileceğini düşünen Shaya, daha dikkatli dinlemek için başını eğdi. Sonra, onu şaşırtan ve sevindiren bir şekilde, Taryn ve Trey, arkalarında Caleb ile birlikte odaya girdiler.

Shaya neredeyse koltuktan fırlayacak ve kardeşi olarak gördüğü kişiye doğru atılacaktı. "Caleb!" En az onunki kadar geniş bir gülümseme takınan Caleb kollarını Shaya'ya sımsıkı doladı ve sıktı. Sonra iki alçak hırıltı duyunca dondu kaldı. Anlaşılan Roni ve Nick başka bir erkeğin onu kucaklamasından hoşlanmamışlardı. Geri çekilerek Caleb'ı kendisini Nick'e kadar takip etmeye çağırdı ve eşinin elini kendi elinin içine aldı. Onun çekiştirmesiyle ayağa kalktı. "Nick, Caleb'ı Taryn ve Trey'in çiftleşme töreninden hatırlıyorsun, değil mi?"

Nick'in sesi kuru çıktı. "Hatırlıyorum." Uzun boylu, kahverengi gözlü, kirli sakallı kurtla beceriksizce el sıkıştı. Adamın kokusunda ya da gözlerinde arzu yoktu, bu da Shaya'ya cinsel anlamda ilgi duymuyor gibi görüldüğü anlamına geliyordu; bu nedenle Nick onun yaşamasına izin verebilirdi. Yine de Nick diğer erkeklerin eşine sarılmasından hoşlanmıyordu, bu yüzden kaşlarını çatması imkânsızdı... Shaya dirseğini Shaya'nın kaburgalarına dayamış olsa bile.

Taryn kucağında Kye ile yaklaşırken Caleb ona doğru eğildi ve sessizce, "Trey'den daha korkunç görünebilecek biriyle karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim," dedi.

"Hey, kokularınız birbirine karıştı," dedi Taryn, memnun bir ifadeyle - Shaya için tam bir rahatlama. "Bu

sadece baskın/itaatkâr çiftlerin her zaman tam olarak

Bağ kuruyorum," diyerek omzunun üzerinden attı ve Amber'ın sert bakışlarıyla karşılaştı.

Amber, "Henüz tam olarak kaynaşmadılar," dedi, "ama eminim yakında kaynaşacaklar. Çok iyi uyum sağladılar."

Shaya tatlı tatlı gülümsedi ama belli ki Caleb buna kanmamıştı çünkü Shaya'ya "Cidden, ne var bunda?" der gibi bir bakış attı.

Shaya sadece gülümsedi ve "Sonra konuşuruz" demekle yetindi. Yüksek sesle, "Caleb, bu Roni-Nick'in kız kardeşi-ve Amber, eski sürüsünün şifacısı" dedi.

Caleb iki kadınla selamlaşırken Nick koltuğuna gömüldü ve bir kolunu Shaya'nın beline dolayarak onu kucağına çekti. Shaya'nın dikkatinin Caleb'ın üzerinde olmasını kıskanan Nick onun kulağını ısırdı. Shaya, Caleb'in onun üzerinde odaklanmasını özlediğini açıkça hissederek ona yan gözle eğlenen bir bakış attı. Ama tüm dikkatini ona vermedi ve bu da onu ne kadar iyi tanıdığını gösteriyordu; her zaman kendi bildiğini okumasına izin vermek hiç de iyi bir şey değildi.

"Saçını ne zaman değiştirdin?" Shaya Caleb'a sordu.

Gülümsemesi düştü ve kızgınlığı neredeyse buharlaştı. "Küçük kuzenim ben uyurken bir parçasını koparmaya karar verdiğinde."

Taryn başını eğerek onu inceledi. "Sana yakışıyor."

Homurdandı. Sonra yüz ifadesi ciddileşti ve konuşurken gözleri Shaya'dan Nick ve Taryn'e kaydı. "Neler olduğunu duyduğumda gelmem gerekiyordu. Yarın gece mağaraların girişlerini korumaya ve Kye'in korunduğundan emin olmaya yardım edebilirim. Bu işte bir rol oynamam gerekiyor. Burada kötü bir şeyler olacağını bildiğim halde evde kıcımın üstüne oturamam."

Erkeğin arkadaşlarına olan sadakatine ve birçok itaatkâr kurt bu tehlikeli durumdan uzak durmayı tercih edecekken yardım teklif etmesine saygı duyan Nick, başını sallayarak teşekkür etti. "Minnettarım." Erkeğe olan saygısı şimdi daha da artmıştı.

Taryn Caleb'e minnettarlığını ifade eden bir gülümseme verdi. "Kye'a bu kadar değer verdiğin için teşekkürler."

Shaya, "Destek için minnettarız" dedi.

Ana kapının kapanma ve iki erkeğin yüksek sesle gülme sesleri üzerine Taryn, "Ah, Nick, bu senin kardeşin olmalı," dedi.

Nick kaşlarını kaldırdı. "Kardeşim mi?"

Omuz silkti. "Derren bana onu alıp buraya getireceğini söyledi. Görünüşe göre adam aşırılık yanlılarının başına gelenleri kaçırmak istememiş."

Nick, Shaya'ya, "Eli'nin tipik hareket tutkusu işte," diye homurdandı.

"Kardeşinin tehlikede olması fikrinden hoşlanmıyorum, tıpkı buradaki hiç kimsenin tehlikede olması fikrinden hoşlanmadığım gibi," dedi Shaya. "Ama Eli yardım etmek istiyorsa, onu geri çevirmek aptallık olur." Bir süre sonra Derren, kocaman kahverengi gözleri olan güçlü yapılı bir erkekle birlikte odaya girdi. Nick kadar uzun boylu ya da geniş değildi ama aynı yılmaz bakışlara sahipti. Herkes onu başıyla selamladı; Nick'le birlikte sık sık sürü toplantılarına ya da sosyal buluşmalara gittiği ve aslında Trey'in amcasına karşı Anka Sürüsü'nün yanında savaşan kurtlardan biri olduğu için onu daha önce bir şekilde görmüşlerdi.

Eli sırtıtarak Nick'e doğru yürüdü, kendine güveni tamdı. "Selam. Beni almanı istemek için aradım ama telefonuna cevap vermedin." O tuhaf erkek kucaklaşmalarından birini yaptılar ama Shaya Nick'in bu teması biraz garip bulduğunu görebiliyordu. Belli ki kardeşi bunu umursamayacak kadar alışkındı, çünkü yorum yapmadı ya da en ufak bir kırgınlık belirtisi göstermedi.

"Biraz dalgındım," dedi Nick.

Onun ne demek istediğini anlayan Shaya neredeyse kızaracaktı.

Nick bir kolunu ona doladı. "Henüz resmi olarak tanışmadınız. Eli, bu benim dostum. Shaya, bu da ailenin adrenalin bağımlısı."

Eli güldü ve sonra dikkatini ona çevirdi. "Sonunda seninle tanışmak güzel, Shaya." Başını eğdi ve bir dakika boyunca analitik bir bakışla onu inceledi. Sonra başını salladı, görünüşe göre bir konuda tatmin olmuştu. "Derren haklı. İyi bir Alfa dişisi olacaksın."

Shaya kaşlarını çatı. "Beni tanımıyorsun bile."

"Ah, ama senin hakkında bir şeyler biliyorum. Nick'ten uzun süre kaçtın, yani belli ki zekisin. Buradaki bazı kurtlar seni kontrol etmek için Arizona'ya kadar gittiler ve güvende olduğundan emin olana kadar ayrılmayı reddettiler, bu da sadakat kazanma konusunda iyi olduğun anlamına geliyor ve bu bir insan hakkında çok şey söylüyor. Ayrıca Derren bana tüm bu olanlar boyunca Nick'in yanında olmakta ısrar ettiğini söyledi, bu da cesur olduğunu ve senin için önemli olan kişileri korumaya inandığını kanıtlıyor. Eğer Nick'in eşiyse, sen de onun kadar güçlü olmalısın. Fiziksel olarak değil, hayır, ama fiziksel olarak güçlü olmak birini Alfa malzemesi yapmaz. Sahip olunması gereken iyi bir özelliktir ama her şeyin başı ve sonu değildir."

Shaya başını kaldırıp arkadaşına baktı. "Kardeşini sevdim." Eli ona kazanan bir gülümseme verdi.

Nick homurdandı. "O gülümsemenin seni kandırmasına izin verme bebeğim. O acımasız bir şerefsiz."

Shaya buna inanabilirdi. Eli neredeyse Nick kadar baskındı ama bu baskınlığı çok ince bir şekilde sergiliyordu - tıpkı Dominic gibi. Ancak Eli'nın kurdu o kadar ince değildi. Shaya'nın kurdu onun kurdunu kolayca hissedebiliyor, merakını ve sinirliliğini sezebiliyordu.

Eli'nın ifadesi birden ciddileşti. "Derren neler olduğu konusunda beni bilgilendirdi. Bence yarın sabahki kararın ne olduğunun bir önemi yok. Radikaller her halükarda saldıracaklardır."

"Ama bunun için hazır olacağız," diye duyurdu Taryn. Diğerleri başlarını salladı.

"Hazır ve bekliyor," diye gürledi Trey.

Ertesi sabah, insan aşırılıkçıları tarafından öne sürülen davanın duruşması yapıldı. Ve dünya çapındaki tüm şekil değiştirenler davanın reddedilmesini kutladı.

OceanofPDF.com

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

İnsanlar nihayet geldiklerinde akşam saat on bir buçuktu. Shaya ve diğerlerinin hepsi yerlerini almıştı, Çeşitli noktalara dikilmiş, sessiz ve hareketsiz bekliyorlardı. Ormanda pek çok kişi kurt formundayken, Shaya uzun bir ağacın kalın bir dalına yüzüstü yatmış, bundan sonra olacakları izleyebiliyordu. Vücudunda ve zihninde dolaşan endişeye rağmen, tüfeği tutarken elleri sabitti. Tüfeği kavrarken kendini iyi hissediyor, babasının onu küçükken ava götürdüğü zamanları hatırlıyordu. Uzun süreler boyunca, şu anda yaptığı gibi hareketsiz yatarlardı, duyuları yüksek alarmdaydı. Dolayısıyla bu pek de yabancı değildi ama yine de kurdu o kadar kararlı değildi; eşinin güvenliği için çok korkuyordu.

Dişilerin çoğu, Kent ve tabii ki Kye mağaralarda kalmış, Caleb, Gabe, Rhett ve Cam tarafından korunuyordu. Böylece, Shaya da dahil olmak üzere toplam on sekiz kurt yakında savaş alanına dönecek olan yerde siper almıştı: Nick, Derren, Eli, Taryn, Trey, Dante, Jaime, Roni, Tao, Trick, Marcus, Ryan, Dominic, Bracken, Jesse, Zander ve Amber.

Çok geçmeden insanlar birer birer Tao'nun kasıtlı olarak açtığı boşluktan içeri girmeye başladılar.

evre iti. Toplamda kırk altı insan. Hepsinin siyah giyinmiş olmasđ Shaya'nın gözlerini devirmesine neden oldu. Koyu renk giysiler kamuflaj olarak işe yarardı ama gerçek siyah insanın siluetini belirginleştirerek doğal görünmediğinden, siyah bir insanın daha kolay görülmesini saęlardđ. Yüz metre uzaktayken bile, şekil değiştirenlere özgü yüksek görüşüyle insanların silah ve bıçaklarla donanmış olduğunu açıkça görebiliyordu. Beklenmedik bir şey değildi ama yine de endişe vericiydi.

Logan'ın boyunu ve duruşunu iyi bildiğinden, yavaş ve temkinli bir şekilde ilerlemeye başlayan gruba başka bir figürle birlikte liderlik ettiğini kolayca fark edebildi. Bu, oyun korumasının yaratılmasından sorumlu olan şekil değiştiren olabilir miydi? Büyük ihtimalle. Sadece bu fikir bile kurdunun hırlamasına neden oldu.

Shaya'nın gelişmiş işitme duyusu onlardan pek ses alamıyordu ama oyun alanında eğleniyorlarsa görünmeden ve duyulmadan gitme konusunda oldukça deneyimli olduklarını tahmin ediyordu. Bir anda haberlerde gördüğü görüntüler zihninde canlandı ve midesini bulandırdđ. Logan ve yardımcı liderini mükemmel bir şekilde görebildiği için ikisini de orada vurmak çok cazip gelmişti. Ama planı bu değildi.

Mağaralardaki bütün gün planı gözden geçirmekle geçmişti. Plan basitti. İnsanları geniş bölgenin çok içine çekmeleri gerekiyordu ki bu da iki amaca hizmet ediyordu. Birincisi, Tao'nun itteki açıklığı kapatabileceği ve böylece insanları içeride hapsedebileceği anlamına geliyordu. İkincisi, herkes tıpkı oyun alanındaki şekil değiştirenlere yaptıkları gibi insanların da izlenmeyi ve onlarla oynanmayı hak ettiklerini düşünüyordu. Ancak insanlar sürü bölgesinin derinliklerine girdiklerinde tüm şekil değiştirenler saldırmaya bařlayacaktđ. Parçalanmış ocuk şekil değiştirenlerin görüntüleri bir kez daha gözünün önünden geçtiğinde, Shaya bir öfke dalgası hissetti. Evet, piçler bunu hak etmişti.

İnsanlar Trey'in bıraktığı izi takip ederken, Shaya şüphesiz bir yere vardıklarına inanacaklarını düşündü.

mağaraların girişine gittikçe yaklaşıyorlardı. Gerçekte ise gittikçe ormanın içine doğru sürükleniyorlardı. Shaya, insanların haberi olmadan avcılarının yer değiştirmeye başlamasını izledi, ta ki büyük grup yürüdükçe gevşek bir şekilde çembere alınıncaya kadar, saldırı nihayet başladığında onlara hiçbir kaçış yolu bırakmayacak şekilde.

İnsanlar sığ göllerden birine ulaşana kadar şekil değiştirenler herhangi bir hamle yapmadı. İlk olarak grubun en arkasındaki üç insan hedef alındı. Gürültülü bir saldırı olmadı. Ryan, Dante ve Jaime -hepsi de insan formundaydı- her biri bir ağacın arkasından çıktı ve hızla bir insanı kapıp kenara çekti. Shaya gölgelerin içinde ne yaptıklarını çok iyi biliyordu: İnsanların boyunlarını anında kırarak onları denklemden çıkardılar.

Grubun geri kalanı tamamen habersiz bir şekilde ilerlemeye devam etti. Birkaç saniye sonra Dante, Jaime ve Ryan hareketi tekrarladı. Bunu tekrar tekrar yaptılar ve insanları avladılar. Tekrar yapabilirlerdi, ama sonra gruptan biri bir ayı tuzağına bastı; iki çene ayağının etrafına kenetlendiğinde ve yere düştüğünde acı dolu çığlığı ormanda yankılandı. Birkaç insan onun etrafında toplandı.

Paniğe kapılan bir insan onun yanına çömeldi. "Kahretsin, ne oldu?"

"Bir ayı tuzağı."

Logan.

"Çıkaramıyorum!"

Yine Logan: "Tabii ki yapamazsın. Bunu yapmaman gerekiyor. Dikkatli ol, etrafta daha fazlası olacak."

Biri ona "Sence burayı hileli mi yapmışlar?" diye sordu.

"Yaklaştıkça daha fazla tuzak olursa hiç şaşımam. Sadece ayı tuzakları da değil."

"Yola çıksak iyi olacak," dedi eş lider. Sesi hiç de tanıdık gelmiyordu. "Kurtlar onun çığlıklarını duymuş olmalı. Etrafa bakmak için buraya geleceklerdir."

Logan başıyla onayladı. "İkiniz kalkmasına yardım edin ve yürürken ona destek olun. Filcher, arkada bir hareket var mı? Filcher? Filcher?"

"Orada değil," dedi başka bir insan. "Kahretsin, Gavin ya da-"

"Oyuna getiriliyoruz," dedi yardımcı lider.

"Avlanıyoruz," diye düzeltti Logan. Sesinde anlamlı bir titreme vardı. "Bu da tam olarak nerede olduğumuzu bildikleri anlamına geliyor. Birbirinize yakın durun." Gruptan iki kişi yaralı insana destek olurken, hep birlikte ağaçların arasından yavaşça ilerlediler ve her açığı görebilmek için sürekli döndüler.

Yirmi saniye kadar sonra, başka bir insan ince bir tuzak telini tetikleyerek çivili bir kayayı kafasına doğru savurdu. Homurdanarak yere düştü, ağladı, küfretti ve deli gibi kanadı. Kahretsin, canı yanmış olmalıydı. Çivili kaya sallanmaya devam edip başka bir insana çarpacak gibi görüldüğünde, erkek yoldan çekildi... ve başka bir ayı tuzağına bastı. Kalabalık gruptan birkaçı yaralılarla ilgilenmeye giderken, diğer herkes hareket etmekten çekinerek donup kalmış gibiydi.

Grup daha önce gergin ama kendinden emin görünürken, şimdi temkinli ve korkaktı - tam da kurtların istediği gibi. Tam o sırada, grubun kafası karışmış ve yönünü kaybetmişken, pusu başladı. Kurtlar her yönden gruba saldırırken silah sesleri, hırlamalar, çığlıklar ve bağırışlar duyuluyordu. Bu aynı zamanda Shaya'nın harekete geçmesi için bir işaretti. En büyük tehdit olarak gördüğü ve net bir görüş açısına sahip olduğu kişileri hedef alan Shaya, birbiri ardına ateş etti ve piçleri etkisiz hale getirdikçe midesine kadar haz duydu.

Kurşunlardan biri hedefinin kalbi yerine koluna isabet etti ve acıdan irkilerek silahını düşürdü. Nick'in kurdu dikkatini ona çevirdiğinde, insan dönüp koşmaya başladı.

kör bir panik. Aniden acı içinde çığlık attı ve yere düştü, etrafına dikilmiş dikenli plakalardan birine basmıştı. Nick üzerine atılarak çenesini pisliğin boğazına kapattı.

Kurtların hepsi acımasızca saldırıyordu. Trey'in kurdu bu noktada vahşileşmişti ve yakınında ne kadar insan varsa parçalıyordu. Bacağına bir kurşun yemiş olsa da, bu onu durdurmuyordu - o durumda değil. Büyük ihtimalle yaralanmasından dolayı rahatsız olan Taryn'in kurdu, insanların üzerine aynı şiddetle saldırırken eşinin yanında kalıyordu.

Şimdi kurt formunda olan Jaime ve Ryan, Dante'nin yaralı ama acımasız kurduyla birlikte savaşıyorlardı ve Jaime'yi tehlikeden uzak tutmaya çalışıyorlardı; o anda tüm içgüdüleriyle. Jesse, Bracken ve Zander çok uzakta değillerdi ve sevdiklerini bu yozlaşmış insanlar yüzünden kaybetmenin acısını yansıtan bir öfkeyle saldırıyorlardı.

Tao ve Trick'in kurtları artık silahsız olan iki insana saldırdığında, anında dönüp koşarak uzaklaştılar... ve yerdeki derin bir çukura, dikenlerden oluşan bir yastığın üzerine düştüler. Ahh. Benzer şekilde, Eli ve Amber'in kurtları da başka bir insan ikilisini kovalayarak yine sivri uçlarla desteklenmiş ikinci bir derin çukura düştü.

Bir insan geriye doğru koşuyor ve aynı anda her yöne ateş ediyordu. Önüne bakıyor olsaydı, birkaç dal tarafından desteklenen ve belli bir açıyla eğilmiş olan ağır kayayı görebilirdi. İnsanın ayağı tetik görevi gören dala çarptığı anda, kaya ona çarparak onu ezdi. Dominic'in kurdu daha sonra boğazına öldürücü bir ısırık attı.

Bu arada Shaya kalan insanları öldürmeye ya da en azından ciddi şekilde yaralamaya çalışmayı sürdürdü. Ne yazık ki kalanlardan ikisi, diğerleri tarafından korunmakta olan Logan ve yardımcı liderdi. İki hasta piç kurusuna ulaşmaya kararlı olan Nick'in kurdu onları koruyanları hedef alıyordu. Roni'nin, Derren'in ve Marcus'un

Kurtlar ona yardım ediyordu ama koruma çemberi hâlâ güçlüydü.

Shaya'nın kalan insanlara karşı iyi bir açısı yoktu ve bu onu çok kızdırıyordu. Ağaçtan inip kendisine daha iyi bir aç sağlayacak bir noktaya geçmeyi düşündü ama Nick'e savaş alanına daha fazla yaklaşmayacağına dair söz vermişti ve bu sözünü tutacaktı. Bunu yapmazsa dikkati dağılacaktı ve bu da ciddi şekilde yaralanması riskini doğuracaktı.

Adamın aniden durduğunu görünce kaşlarını çatı. Başını ona doğru çevirdi ve onun şaşkınlığını ve endişesini hissetti. Sonra bir tür patlama oldu. Sadece insanlardan birinin elinde bir tür el bombası olduğunu tahmin edebiliyordu - o anda kim, ne, neden, ne zaman ve nasıl olduğu önemli değildi; önemli olan, gücün Nick, Roni ve Derren'i havada zıplatmış olmasıydı. Roni bir ağaca çarptı, Derren görüş alanından çıktı ve Nick yere sertçe çarptı, o kadar sertti ki Nick'i karanlığın kapladığını hissetti. Kahretsin, bayılmıştı.

Shaya'nın içindeki her şey, onun orada öylece bilinçsiz ve savunmasız yattığını görünce çılgılık attı. Kurdu panik içinde dondu ve ulumaya başladı. O anda bile anlayamadığı duygular içinde boğulan Shaya, içgüdüleri devreye girdiği için mantığı ve rasyonaliteyi görmezden geldi; aşağı tırmandı ve ağaç labirentinde hızla ilerledi. Aklında sadece Nick'in güvenliği olduğu için, bir kol beline dolanana, bir el ağzını kapatana ve silah elinden çekilene kadar üç yabancı kokunun varlığını fark etmemişti. Kahretsin!

Deli gibi debeleniyor, vuruyor, kafa atıyor ve tırmalıyordu ama bir şekil değiştiren olduğunu hissettiği saldırgan onu bırakmıyordu. Göz ucuyla bir hareket gördü: Amber'ın kurdu kaçan bir insanın işini bitiriyordu. Shaya'yı gördü ve büyük ihtimalle şaşkınlıktan donakaldı. Shaya ona gözleriyle hitap ediyordu,

Amber'ın bir kez olsun işine geleni değil, doğru olanı yapmasını umuyordu.

O yapmadı.

Sürtük, Shaya'yı Tanrı bilir kimin merhametine bırakarak uzaklaştı. Sonra silahının kabzası kafasına çarptı ve her şey karardı.

"Tanrı aşkına, yer değiştir! Şimdi, Nick! Yer değiştirmeden seni iyileştiremem!"

Gri kurdu uyandıran Alfa dışının sesi değildi. Eşinin korkusunu, öfkesini ve içinde bulunduğu tehlikeden kurtulma kararlılığını hissetmesiydi. Tehlike. Tehlikenin onun için geldiğini biliyordu, karanlık gelmeden hemen önce bunu hissetmişti.

Alfa dışının sesi tekrar duyuldu. Ama gri kurt onunla hiç ilgilenmiyordu. Onun tek endişesi eşiydi. Ona ihtiyacı vardı ve bunu görmezden gelemezdi, gelemezdi. Ayağa fırlamaya çalıştı. Bacağı altında ezildi. Acıyla inledi, ayağa kalkamadı. Nick'in paniğini hissedebiliyordu, Nick'in o anda baskınlık istediğini biliyordu. Arkadaşının iyiliği için o anda en güçlü olanın Nick olduğunu kabul eden kurt geri çekildi.

Nöbet acı vericiydi; Nick acıya karşı dişlerini sıktı, tekrar bayılacağından korkuyordu. Bacağı sadece bir kurşun yememiş, aynı zamanda iki yerden kırılmıştı. Birkaç yeri fena halde kanıyordu, başına sert bir darbe almıştı ve yanlarında bıçak yaraları vardı.

"Şimdi sırt üstü dön!" diye emretti Taryn.

"Shaya," diye nefes nefese kaldı. "O-"

"Şimdi, Nick! Eğer ölürsen, Shaya beni öldürür!"

Dikkatlice sırt üstü yatarak tekrar konuşmaya çalıştı ama Taryn'in ağzı onunkine kilitlenmişti ve onu iyileştiriyordu. Bu çok garip bir duyguydu; her seferinde "kötülük" dediği şeyin bir kısmını dışarı üflüyordu.

Kendini hafiflemiş ama güçlenmiş, rahatlamış ama galvanize olmuş hissetti. Bacağı tekrar yerine oturduğunda acı iyileşmeden önce daha da kötüleşti. Ama sonra sadece sakinlik, huzur ve güç vardı. Bitti, ayağa kalktı. Trey anında onun yanındaydı ve onu tutuyordu.

Nick ayağa fırladı ve Derren'e döndü. "Shaya kaçırıldı."

"Alınmak mı?" diye hırladı Derren. "Kim tarafından?"

"Bilmiyorum." Ama her kimse, yakında ölmüş olacaktı. "Logan nerede?"

"Cesedini bulamadık ama çok kötü yaralanmıştı; zar zor yürüyebiliyorken Shaya'yı kaçırmış olması mümkün değil. Yaralı bir insanı kolayca alt edebilirdi."

Nick buna katılabilirdi. "Peki ya şekil değiştiren? Tanımadığım bir şekil değiştirenin kokusunu almadım."

"Ben de öyle."

Bu da şekil değiştirenin büyük ihtimalle onu kaçırان kişi olduğu anlamına geliyordu. Bunu düşününce, herhangi birini sevebileceğine inandığından çok daha fazla sevmeye başladığı bu dişiyi incitecek birini düşününce paniği arttı. Bunun farkına varmaktan korkmadı, her şeyi tüketen bu duygudan korkmadı ya da bunu bir zayıflık olarak görmedi. Tek korktuğu ona bir şey olmasıydı. "Tekrar yer değiştirmem gerek. Onu bulmam gerek." Bu, bildiklerinden birini daha yaşamak için mükemmel bir zaman olabilirdi ama hayır, görünüşe göre kader bu durumun onun ve kurdunun tek başlarına mücadele etmesi gereken bir durum olduğuna karar vermişti.

"Seninle gelemeyiz Nick," dedi Taryn ona, gözleri yaşararak. "Benim burada kalmam gerek. Bu insanların çoğu yaralı." Nick anlayışla başını salladı. "Onu geri getirdiğinden emin ol," diye emretti Taryn. Artık sesinde de gözyaşları vardı.

Onu geri getirecekti. Daha önce hiç kimsenin onu Shaya'dan uzak tutmasına izin vermemişti ve şimdi de vermeyecekti. "Buna emin olabilirsiniz." Bununla birlikte, hızla kurt formuna geri döndü.

Gri kurt eşinin bekliyor olması gereken noktaya doğru fırladı. Onu bulmak için kokusunu takip etmesi gerekiyordu. Ağacın yakınında dört koku aldı: biri eşine, ikisi insanlara ve son koku da bir şekil değiştirene aitti. Kurdun bildiği bir kokuydu bu... Ölmüş olması gereken bir kurda ait bir kokuydu.

Shaya Nick'in onun için geleceğini biliyordu. Biliyordu. Ama bunu gerçekten istemiyordu. Hele de kendisinin bir yem olduğu apaçık ortadayken... Bilekleri arkadan bağlanmış bir şekilde yerde oturan ve sürü bölgesinin diğer tarafındaki "kulübede" akli dengesi yerinde olmayan üç erkek tarafından esir tutulan bir yem. Daha da kötüsü, söz konusu akli dengesi yerinde olmayan erkeklerden biri kendi tüfeğini ona doğrultmuştu.

Shaya'yı daha da sinirlendiren şey, Amber'ın tam karşısında aynı pozisyonda oturuyor olmasıydı. Bu durumun tek iyi yanı kaltağın bacağının kırık olmasıydı. Hayır, sonuçta Shaya'ya yardım etmeye çalıştığı için değildi. Üçlü, Amber'ı kimseye haber veremeyecek şekilde götürmüştü. Hatta Amber'a şekil değiştirmesini engelleyen bir ilaç enjekte etmişlerdi - oyunda kullandıkları ilacın aynısını. Shaya'nın yarı şekil değiştiren olduğunu bilselerdi, büyük olasılıkla ona da aynısını yaparlardı.

Amber artık Shaya'nın tarafında mıydı? Hayır, hayatı için üçlüyle pazarlık yapmaya çalışıyor, onu serbest bırakmayı kabul ederlerse yaralarını iyileştireceğini iddia ediyordu. Pazarlık işe yarıyor gibi görünmüyordu. İşe yarasa bile Shaya'nın umurunda olmazdı; düşünebildiği tek şey Nick'e ulaşmaktı. Ama bu bok kafalılardan üç tane vardı ve bir tane de kendisi. Doğru anı beklemek zorundaydı, yoksa büyük olasılıkla onu yine bayıltacaklardı. Bilinci yerinde olmazsa kaçamazdı. Ve kaçacaktı da. Hiçbirinin onun yarı şekil değiştiren olduğunu bilmemesi onun lehineydi. Onlardan çok daha güçlü ve hızlı olduğunu bilmiyorlardı.

Ne de bileklerini bağlayan düğümün umdukları kadar etkili olmayabileceğini.

Babası ona düğümlerden kurtulma numarasını uzun zaman önce öğretmişti ama ölüm kalım durumundayken bunu yapmaya çalışmak biraz farklıydı. Nick'in baygın olduğunu düşünmek bile adrenalinin Shaya'nın vücudunda daha hızlı pompalanmasına ve kalbinin daha da yüksek sesle çarpmasına neden oldu.

Babası ona sakın olmasını söylerdi. Gözlemci ol. Tamam. Üç erkekten ikisi insandı, hepsi de Çirkin Peri tarafından ziyaret edilmişti -biri o kadar çirkindi ki neredeyse büyüleyiciydi- ve ortadaki de açıkça oyun koruma alanının yaratılmasının arkasındaki şekil değiştirendi.

Üçlü sürü bölgesine diğer insanlarla aynı girişten girmemişti, bu yüzden Shaya sadece sürünün saldırı sırasında meşgul olmasından faydalanarak Tao'nun henüz tam olarak emniyete alma şansı bulamadığı boşluktan zorla geçtiklerini tahmin edebiliyordu. İnsanların buna karşı bir şansı olmazdı ama başka bir şekil değiştiren olabilirdi.

"Merak ediyordum da," diye başladı düz bir tonda, "plan nedir?"

Karanlık bir fırtına rengindeki gözler ona dikilmiş, kötü niyetle parıltıyordu. "Logan Nick'in seni bulmasını istiyor. Senin ölümünü izlemesini istiyor. Nick'in bana yaptıklarından sonra bu plan hoşuma gitti."

"Nick sana ne yaptı?" Adam cevap vermedi. Başını ona doğru eğdi ve yüzünün şempanzeye benzediğini fark etti. "Neden şekil değiştirenlerden bu kadar nefret ediyorsun?"

"Anlayamazsın. Bunun benim için nasıl bir şey olduğunu anlayamazsın."

Tanrım, sesi annesi gibi çıkıyordu. "O zaman anlat bana." Ve aklını Nick'ten uzak tut.

Üst dudağı kıvrıldı. "Kendi ruhunuzu paylaşmak zorunda kalmanın nasıl bir his olduğunu bir düşünün. Bir hayvanla paylaşmak, daha az değil-bir

Bencilce isteklerini ve içgüdülerini size dayatan bir hayvan. Alfa bir babanın olduğu bir sürüde yaşamak zorundasınız - herkesin saygı duyduğu biri, ama onun kadar iyi olmadığınız için sizi küçümsüyorlar. Kaderin sizi bir sürtükten başka bir şey olmayan gerçek bir eşle terk ettiğini bulmanın nasıl bir his olduğunu hayal edin. Evet, bu doğru, başka birine baskı yapmış, hatta ondan yavruları olmuş.

"Bu hayatla ilgili tek iyi şey güç ve kuvvet. Babama istifa etmesini ve pozisyonunu bana vermesini söyledim ama yapar mıydı? Hayır. Alfa olmak için gereken özelliklere sahip olmadığımı söyledi. Ben de yapılması gerekeni yaptım, onu uykusunda öldürdüm. Sürü beni Alfa olarak kabul etti mi? Hayır. Beni dışarı attılar. Gidecek yerim ve param olmadığından, kısa süre sonra kendimi ıslahevinde bulmam şaşırtıcı değildi. Orası eşi benzeri olmayan bir cehennemdi."

"Nick'le de orada tanıştın," diye tahmin etti. Yine de Nick'in ıslahevinde çok kızdırdığı birinden bahsettiğini hatırlamıyordu. Ya da şempanzeye benzeyen birinden.

"Nick'ten bahsetmişken, yakında burada olur. Kesinlikle senin için gelecektir. O kadarını biliyorum." İnsanlara döndü. "Logan hangi cehennemde?" Onlar sadece omuz silktiler. "Dışarıya bir göz atıp neler olduğuna bakacağım." Shaya'nın hayal kırıklığına uğramasına rağmen, kapıyı arkasından kapatarak kulübeden çıkıp gözden kayboldu.

"Nick'le ne sorunu var?" diye sordu iki insana.

"Bu onun bileceği iş," dedi, bançosuyla verandadaki salıncakta rahatlıkla oturabilecek olan tombul ve takıntılı tükürükçü.

Shaya hayal kırıklığı içinde bir iç çekti ve Chubby'nin yanındaki çelimsiz adama döndü. "Nick ona ne yaptı?"

Gangly gözlerini onun göğüslerinden ayırmadan, dalgın bir şekilde, "Merrick sadece Nick'e acı çektirmek istiyor, kısasa kısas gibi bir şey," diye cevap verdi.

Merrick mi? Bu isim kesinlikle bir şeyler çağrıştırıyordu. "Ama... Merrick öldü. Nick ıslahevinde ona meydan okudu ve onu öldürdü." Ve hayatının çoğunu bu konuda kötü hissederek geçirmişti.

"Belli ki yapmamış. Eminim Merrick, oyun muhafazası bulunmasaydı ve Logan onu kışkırtmasaydı Nick'i rahat bırakırdı." Gangly umursamazca omuz silkti. "Her halükârda eşine acı çektirmek niyetinde."

"Nick'in acı çekmesini istiyorsan," diye başladı Amber, "tek yapman gereken onu öldürmek. Bırak beni, ben de seni iyileştireyim."

"Nick'i gerçekten iyileştirmedin, değil mi?" Shaya bir şekilde biliyordu. Amber'ın şaşkın ifadesi ona bunun doğru olduğunu söylüyordu. "İtiraf etmeliyim ki ilk başta aklıma gelmemişti. Annesine ve Roni'ye hafıza kaybını anlattığında gerçekten yıkılmış görünüyordun. Onu tekrar iyileştirmek için bir şans bile istedin. Ama onu gerçekten iyileştiremezdin. Hayır. Onu hasta tutmak, sana geri dönmesini sağlayabileceğin anlamına geliyordu, değil mi?"

Amber'ın ifadesi kasvetli bir hal aldı. "Ona dokunmama gerçekten izin verdiği tek zamandı. Onu -sevdiğim adamı-bana ihtiyaç duyar hale getirmenin tek yoluydu."

"Bu tam olarak bir bahane değil, tatlım. Arkadaşımı beni sahiplenemeyeceğini düşünecek kadar hasta ettin. Ama bütün fikir buydu, değil mi?" Amber cevap veremedi. Logan topallayarak ve kanlar içinde kulübeye daldı, Merrick de arkasındaydı.

"Nick'in bilinci yerinde değil," dedi Logan hepsine. "Şekil değiştirenler birbirlerine yardım etmeye ve iyileştirmeye odaklanırken kaçmayı başardım. Ama uyanması uzun sürmeyecek. Hazır olmamız gerekiyor."

Merrick yerden bir kutu gazyağı -kerosen- aldı.

"Unutma," dedi Logan, "kulübeye su sıçratma. Buranın havaya uçmasını ya da çok çabuk yanmasını istemeyiz. Sadece kulübenin çevresine damlat. Kulübeye yeterince hızlı yayılacaktır, ama Nick'e ulaşamayacak kadar hızlı değil."

onun yanarak öldüğünü duymak, hissetmek ve kokusunu almak için." Logan bu sözlerle Merrick'i dışarı kadar takip etti ve kapıyı arkasından kapattı.

Orospu çocukları. Logan, ıslahevi kayıtlarından Nick'in geçmişi hakkında çok şey biliyordu; babasını öldüren ve Nick'in kurdunun zamanından önce ortaya çıkmasına neden olan kazayı biliyordu. Evet, Nick'e acı çektirecek bir şey varsa o da buydu. Hay sikeyim. İşte bu. Gerçekten gitme vakti gelmişti. İki insana karşı bir yarı şekil değiştiren, Merrick ve Logan'ın da orada durmasından çok daha iyi bir ihtimaldi.

"Size sadece bir uyarıda bulunacağım," dedi iki insana en ciddi sesiyle. "Beni serbest bırakın, yoksa sizi öldürürüm." Onun uyarısına kulak vermek yerine ikisi de güldü. Aslında Amber da öyle yaptı. Ne kadar aptalca. Gangly'nin hâlâ onun göğüslerini süzdüğünü gören Shaya ona dudak büktü. "Sapık olmak zorunda mısınız?"

Ona ürpertici gülümsemelerinden birini daha verdi. "Sadece meme uçlarının ne renk olduğunu merak ediyorum."

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Neden buraya gelip kendin öğrenmiyorsun?"

"Biliyor musun, sanırım yapacağım."

Eğer blöfünü görseydi, Shaya tam o anda paniğe kapılırdı. Ama onun blöfünü görmemişti. Aslında onun kendisine gelmesini istiyordu, çünkü bilmediği şey bileklerinin artık bağlı olmadığıydı.

Eşine olanlardan duyduğu öfkeyle Shaya, bir eliyle ağırlığını desteklemeden önce ona yaklaşmasını bekledi ve bacaklarından birini hızla yukarı kaldırıp tüfeği onun elinden aldı. Adam tepki veremedi bacağını tekrar kaldırıp taşaklarına vurdu; adam garip bir boğulma sesi çıkardı ve dizlerinin üzerine düştü. Aniden, babasının uzun zaman önce kendisine verdiği ve botunun içine sıkıştırdığı bıçağı kaptı ve göğsüne sapladı.

Şaşkın bakışlı Chubby ona doğru hücum ettiğinde, yana doğru yuvarlandı ve tökezleyerek geçen Chubby'nin iki aşil tendonunu da kesti. Bir patates çuvalı gibi yere yığıldı ve bağırmaya başladı. Bir kez daha yuvarlanarak tüfeği ele geçirdi ve Chubby'nin sürünerek kaçmaya çalıştığını görmek için döndü. Tüfeği doğrulttuğunda dondu kaldı ve ona acınası bir bakış attı. Kadın omuz silkti. "Seni öldüreceğimi söylemiştim." Kurşun alnının tam ortasına isabet etti.

İşte o zaman Merrick kapıyı açtı. Ama kadın silahını tekrar kurmuş, ateş etmeye hazır hale getirmiş ve adamın kafasına doğrultmuştu bile. "Kaçmalıydın, Maymun Çocuk." Ama beceriksiz piç kurşunun kulağını sıyrıp geçmesine neden olacak şekilde yana doğru atladı. "Lanet olsun." Sonra kulübenin etrafında aniden bir alev duvarı oluştu ve Merrick kapıyı çarparak kapattı. "Çifte lanet." Daha harekete geçmeyi düşünmeden bir el ayak bileğini prangaladı.

"Beni burada bırakamazsın," diye hırladı Amber.

Shaya, Nick'i kasıtlı olarak hasta eden, neredeyse eşini kaybetmesine neden olan bu kişiye karşı zerre kadar merhameti olmadığını fark etti. "Elbette yapabilirim."

"Seni kaltak!"

"Şahsen ben bundan daha kötü olduğumu düşünüyorum, ama her neyse. Sana yardım etmem için bana iyi bir neden söyle."

Cevap vermek yerine Shaya'nın bileğini sertçe çekerek dengesini kaybetmesine ve yere düşmesine neden oldu. Tüfek üzerindeki hakimiyetini kaybetti ve tüfek ondan uzaklaştı. "Eğer ben öleceksem, sen de öleceksin," diye hırladı Amber.

İşin tuhafı, Shaya'nın kurtarmak için bu kadar telaşlandığı şey kendi hayatı değildi. Nick'in hayatıydı. Bilincinin yerinde olmadığını ve yaralandığını bilmek hem onu hem de kurdunu deli gibi panikletiyordu. Shaya, aralarındaki bağ tamamen gelişmiş olsaydı, kendi gücünü kullanarak Nick'i destekleyebileceğini ve uyanmasına yardımcı olabileceğini biliyordu. Trey de amcasıyla olan savaş sırasında aynı şeyi Taryn için yapmıştı: Bilinci

yerinde değilken bağa teslim olmuştu ve

Bağ yerine oturduğunda, Taryn çabucak kendine gelmişti.

Shaya kulübede uyandığından beri Trey'in yaptığı'nın aynısını yapmaya, bağa teslim olmaya çalışıyordu ama nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Defalarca denemiş ama başarılı olamamıştı. Önünde neyin durduğunu biliyordu - güven sorunları, onun için vazgeçilmez hissetme ihtiyacı, itaatkâr durumuna içereceği endişesi. Ama birden merak etti, bu şeyler onun için gerçekten o kadar önemli miydi? Yoksa başından beri aralarına mesafe koymak için bahaneler mi buluyordu?

Geçtiğimiz birkaç ay boyunca ona ihtiyaç duyabileceği tüm güvenceleri vermişti, değil mi? Tanıdığım herkesten daha güçlüsün, demişti ona, onu sahiplenmeden hemen önce, onu eşit olarak gördüğünü gösteren her hareketini yineleyerek. Ona defalarca "Senden başka kimseyi istemiyorum" demiş ve böylece itaatkâr statüsünün onu daha az çekici kıldığı endişesini yatıştırmıştı. "Sen olmadan hayatım bir boka yaramaz." dediğini asla unutamazdı. Bir de "Sen benim için vazgeçilmezsin, her açıdan benim için önemlisin.

Verdiği her sözü tutmuş, onun hızına ayak uydurmuş ve ona karşı ihtiyacı olduğu kadar sabırlı davranmıştı. Evet, söylediği her şeyle, yaptığı her şeyle, tuttuğu her sözle onun güvenini kazanmıştı. Ona güveniyordu. Ve yine de... bağ bir türlü yerine oturmuyordu.

Tabii ki olmaz, diye düşündü kıs kıs gülerek. Güvenmek onun için hiç de zor olmamıştı, öyle değil mi? Elbette bu da bir etkendi ama aralarındaki engel bu değildi. Başından beri onu geride tutan şey korkuydu - onu terk etme korkusu, yalnız kalma korkusu, hayatını o olmadan yaşamak zorunda kalmanın ona ne yapacağını korkusu. Ve en önemlisi, onu sevdiğini kendisine itiraf etmesinin ona verdiği güçten duyduğu korku. Ama bu korkuya tutunarak

Kendini korumak ikisine de haksızlıktı, bu sözleri ondan saklamak da öyle.

Ne gariptir ki Nick'i en başında onu sahiplenmekten alıkoyan şey korkuydu ama Nick korkusunu bir kenara bırakmış, onun bu korku yüzünden acı çekmesine izin vermemeye karar vermişti. Şimdi onun da kendi korkusundan kurtulması gerekiyordu. Ve bunu yapabileceğini gördü.

Gri kurdu durma noktasına getiren şey ateşin, dumanın ve yanan odunların kokusu değildi. Göğsündeki ani patlama ve kafasına aldığı darbe oldu. O da korkmamıştı. Acı da yoktu. Sadece eşini içinde hissediyordu: kalp atışlarını, nabzının hızını. İkisi de olması gerektiği kadar güçlü değildi. Aralarındaki bağın artık kopmaz olduğunu bilmenin verdiği memnuniyetin tadını çıkarmak için zaman ayırmadı. Eşine ulaşması gerekiyordu.

Onu takip eden birkaç kurtla birlikte gri kurt, bağın kendisini ona götürmesine izin verdi. Küçük binanın aydınlandığını görünce zihni hemen uzak, acı dolu bir anıya geri döndü; korku, panik, çaresizlik ve kapana kısılmışlık hissini beraberinde getiren bir anı. Aynı duygular şimdi de kurda sataşüyor, onu tereddüt ettiriyor, ulumasına neden oluyordu. Ama sonra eşinin sesini duydu, üzüntüsünü hissetti. Onun korkusunu hissetmiş ve geri çekilmesini istemiş. Kurt bunu yapamazdı. Kız onunmuş. Ona aitti. Güvende olması gerekiyordu. Onu tehlikede görmek farklı türde bir korkuya neden oldu - onu tereddüt ettiren türden değil, yakıt görevi gören ve harekete geçmesini sağlayan türden.

Bağın yerine oturduğunu hisseden Shaya'nın kurdu ve ruhu sevinçle çığlık attı. Ancak Shaya'nın buna sevinecek zamanı yoktu çünkü bileğine yapışan kötü kaltaktan kurtulması gerekiyordu. Ve bunu daha önce yapmalıydı

Şimdi ahşap duvarlara saldıran yangın binayı çökertti ve ikisini de öldürdü. Sıcaktı, karanlıktı, korkutucuydu. Etrafındaki tıslama, cızırtı, çatırtı ve patlamalardan hiçbir şey duyamıyordu.

Nefes alması gittikçe zorlaşırken öksüren ve panikleyen Shaya, keşke topuklu ayakkabılarını giyseym diye düşünerek Amber'ın yüzüne ve eline tekmeler savurdu. Amber sadece tutuşunu sıkılaştırdı ve Shaya'nın bacağını ısırıldı. "Seni garip orospu!" diye mırıldandı. Shaya aşağı uzandı, elini saçlarına doladı ve Amber'ın dişleri onu serbest bırakana kadar sertçe çekti. Form değiştirecekti ama kurdu ateşten çok ürkmüştü.

Amber ayak bileğindeki tutuşunu kullanarak Shaya'yı kendisine doğru sürükledi ve Shaya'nın yüzüne pençe atmaya çalıştı. Ancak bu hareket beceriksizce ve beceriksizceydi - büyük olasılıkla Amber yaralanması nedeniyle zaten zayıf olduğu için. Shaya'nın eli dışarı fırladı ve Amber'ın bileğine dolandı. Shaya içindeki tüm gücü kullanarak Amber'ı sırt üstü yatırdı ve kolunu yere sabitledi. İtaatkar bir kurt olarak gücü Amber'inkini aşmamalıydı ama bu kaltağın eşine ne yaptığını bilen Shaya ve kurdu vahşileşmeye yakındı; bu da ona ihtiyacı olan ilave gücü verdi.

Eli hâlâ Amber'ın saçlarındayken, Amber sersemlemiş, boğuk bir inilti çıkarana kadar sürtüğün kafasına defalarca vurdu. Eğer bir şeyler görebilseydi, Shaya bıçağını ya da tüfeğini bulup kaltağı öldürebilirdi ama siyah duman, şekil değiştirenlerin bile pek bir şey görmesini imkânsız kılıyordu. Kapının nerede olduğundan emin değildi, yoksa ona doğru sürünmeyi deneyebilirdi ama kulübenin içine doğru daha da sürünme ihtimali vardı.

Eşinin artık dışarıda olduğunu hisseden Shaya, kurduna eziyet eden korku ve anıları da hissetmemiş olsaydı rahatlayarak gülümseyebilirdi. Uzun zaman önce geçirdiği kazanın ne kadar derin izler bıraktığını hissetmek kalbini kırmıştı.

onu. Ona bunu tekrar yaşamak zorunda olmadığını, yaralarının derinleşmesini istemediğini anlatmaya çalıştı ama işe yarayıp yaramadığına dair en ufak bir fikri bile yoktu.

Hazırlıksız yakalanan Shaya, Amber pozisyonlarını tersine çevirmeye çalışırken kendini yan yatarken buldu. Amber'ın tekrar yer değiştirmeye çalıştığını anlayabiliyordu ama görünüşe göre Merrick'in Amber'a verdiği ilacın etkisi hâlâ geçmemişti. Ya da onun kurdu da ateşten en az kendisi kadar ürkmüştü. İkisi de öksürüyor ve bayılmak üzereyken hâlâ birbirleriyle boğuşmaya devam ediyor, zayıf bir şekilde hâkimiyet mücadelesi veriyorlardı.

Sonra kapının aniden açıldığını ve eşinin kokusunun kulübeye girdiğini duydu. Saniyeler sonra, güçlü eller koltuk altlarından kayarak onu kaldırmaya çalıştı ama Amber kollarını Shaya'nın beline doladı ve onu yerinde tutmak için tüm vücut ağırlığını kullandı. Amber'ın kulübeden çıkmaya hiç niyeti yoktu, zaten çıkarsa öleceğinin de tamamen farkındaydı. Duman soluyarak ölmeyi, bir sürü öfkeli kurt tarafından üzerine çullanılmasına tercih ediyor gibiydi. Ve Shaya'nın da onunla birlikte ölmesini istiyordu.

Ancak Shaya'nın bununla bir sorunu yoktu. Amber'ın kafasını sertçe itti, ancak sürtük pençelerini serbest bıraktı ve tutuşunu güçlendirmek için onları Shaya'nın beline sapladı. Vazgeçmek istemeyen Shaya iki başparmağını da Amber'ın gözlerine sokarak sertçe bastırdı. Bu arada Nick, Amber tarafından sadece biraz engellenerek çekmeye devam etti.

"Bırak beni, seni nevrotik sürtük!" Daha çok yıpratıcı bir fısıltı gibi çıkmıştı. Shaya kalan son enerjisiyle yumruğunu geri çekti ve Amber'ın çenesine indirdi. Amber'ın Shaya'yı tutuşu gevşedi ve kurtarıcı eller Shaya'yı kucaklayarak Amber'ın tutuşunu kırdı. Nick, Shaya'yı kendine doğru bastırarak kapıdan hızla geçti. Bir alev duvarının içinden geçmek zorunda kalacağını tahmin etmişti,

Ama yol artık açıktı ve ateş hızla azalıyordu.

Nihayet dışarı çıktığında, yangın söndürücülerin alevleri söndürdüğünü fark etti; bunlar orman yangınları için mağaraların içinde bulundurulurdu. Ama onu cipin içine oturturken konsantrasyonu sadece Nick'teydi; bakışlarını onun her bir çıplak santiminde gezdirerek herhangi bir yara olup olmadığını araştırdı.

Nick ona, "Taryn beni iyileştirdi," diye güvence verdi. Nefesini üfleyerek Cam'in getirdiği su şişelerinden birini Shaya'nın eline tutuşturdu. Shaya suyu adeta içine çekti. "Tanrım, bebeğim, ödümü kopardın."

"Bilerek kaçırılmadım," diye mırıldandı. Bu temasa onun kadar ihtiyacı olmasaydı, sıkı sıkı sarılması canını yakabilirdi. "Herkes nasıl?" Araçtaki pozisyonundan sadece Jaime, Dante, Ryan, Cam ve Rhett'i görebiliyordu. Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Kadının paniklediğini hissedince geri çekildi ve çenesini kavradı. "Hayattalar, endişelenme. Ne yazık ki çok iyi durumda değiller." Bir öksürük onu böldüğünde durakladı. "Ama ben ayrıldığımda Taryn onları iyileştirme sürecindeydi. Tahminimce kendini yormamak için onları yarı yarıya iyileştirmiştir. Gabe ve Caleb SUV'lardan birini buraya getirip onları alırken Cam ve Rhett de yangın söndürücüler ve içeceklerle buraya geldiler."

"Yarı iyileşmeden bahsetmişken... Amber seni tamamen iyileştirmede, Nick. Bilerek yapmadı çünkü sürekli ona geri dönmeni istiyordu. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Tekrar hastalanmanın tek sebebi oydu demek oluyor. Taryn'in iyileşmesi kalıcı olmalı."

Amber'a karşı hiçbir şey hissetmediği için ihanet onu derinden etkilememişti ama bir zamanlar sürüsünün bir üyesi olan birinin ona bu şekilde ihanet edebileceğini bilmek yine de hoş değildi. "Bu durumda, hiç kimsenin

onu kurtarmak için geri döndü. Yaptığı şey her şifacının ilkelerine aykırıdır."

Kulübenin yan tarafında birkaç kişinin bir şeyin etrafında döndüğünü fark edince kaşlarını çatı. "Neler oluyor?"

Nick iç çekti. "Jesse, Bracken, Zander ve Derren Logan ve Merrick'in peşine düştüler ve onları geri getirdiler." Kızın yüzünü avuçladı. "Benim için burada kalmana ihtiyacım var."

Shaya alt dudağını ısır. "Onları öldüreceksin, değil mi?"

"Evet." Adam onun kendisine bağırmasını ya da en azından vazgeçirmeye çalışmasını bekledi ama kadın bunun yerine başını salladı.

"Acı verici olsun."

Kadının sözleri karşısında irkilen adam neredeyse gülümseyecekti. "Birkaç dakika içinde döneceğim."

Hâlâ eşi için duyduğu öfke ve korkuyla titreyen Nick, kulübenin yanındaki gruba doğru yürüdü. Hemen ayrılarak geçmesine izin verdiler. Merrick ve Logan'ın önünde durmaya gitti. İfadeleri boştu ama her ikisinden de, öfkeli kurdunu memnun eden, su katılmamış bir korku yayılıyordu. Bu işten canlı çıkamayacaklarını biliyorlardı.

Logan'ın sesi titriyordu. "Eğer beni öldürürsen, geri kalan
_."

Nick onu susturmak için elini kaldırdı. "Hepsini duydum daha önce arkadaşın Lee-Roy'dan duymuştum. Onun için hiç işe yaramadı ve senin için de kesinlikle işe yaramayacak." Merrick'e baktı. "Senin ölmüş olman gerekiyordu." Başka koşullar altında Nick, Merrick'in hâlâ hayatta olduğunu öğrendiği için sevinir, uzun zamandır taşıdığı suçluluk duygusundan kurtulabilirdi. Ama şimdi değil; hayır, o orospu çocuğu gerçekten de ölmeyi hak etmişti. "İronik olan ne biliyor musun? Seni öldürmeyi hiç istemediğim için kendimi hep kötü hissettim. Ama şimdi keşke öldürseydim diyorum."

Merrick güldü ama bu gergin bir sestti. "Bundan hiç şüphem yok."

"Anlayamadığım şey nasıl hayatta olduğun."

Hafif bir omuz silkme. "Beni neredeyse öldürdüğün gün Logan'la bir anlaşma yaptım, eğer beni iyileştirmek için bir şifacı getirirse ona sen ve oradaki diğer mahkûmlar hakkında bildiğim her şeyi anlatacaktım; hepinizin kullandığı şifreler, kendinize verdiğiniz pozisyonlar, herkesin zayıf yönleri gibi. O ve ben benzer düşünüyoruz." Kurtların hepsi ondan öğrenerek homurdandı.

Derren Nick'in biraz arkasında durdu ve Merrick'e sertçe baktı. "Kendi türüne ihanet ettin."

"Onlar benim türümden değil. Benim türüm beni kendi sürümden dışlamazdı."

"Trey'in grubu onu dışladı," dedi Nick, "ama o tüm yarışa bedel ödetmeye karar vermedi. Yaptığın şeyler için hiçbir mazeret yok."

Görünüşe göre Merrick'in umurunda değildi çünkü bunu görmezden geldi. "Sürümün Alfa'sı ben olmalıyım! Ve ıslahevinde de Alfa olmalıyım!"

"Hayır, yapmamalıydın." Nick'in sesi eşit ve sessizdi. "Sen bir Alfa'da olmayan her şeysin: ukala, kurnaz, bencil, vefasız ve zorba. Herkes bunu gördü ve herkes bundan nefret etti."

"Siz ortaya çıkıp bana meydan okuyana kadar bana saygı duydular ve beni takip ettiler."

"Hayır, onlar küçük, sıkı gruplar halinde var oldular. Ve bu gruplar sizden korkuyordu, elbette, ama korku ve sindirme yoluyla hükmetmeye çalışan bir Alfa, Alfa değildir. Bu kadar basit. Ve senin kaderin de öyle."

"Nick," dedi Jesse. "Bu adamın sana yanlış yaptığını ve eşini kaçırdığını biliyoruz ama aynı zamanda aile üyelerimizin -kız kardeşimin, Bracken'ın kuzeninin ve Zander'ın yeğeninin- kaçırılmasından ve ölümünden de sorumlu."

Üç erkeğin de intikam almaya, olayı kapatmaya ihtiyacı vardı. Nick bunu anlayabilirdi. Anlayabiliyordu. Durum tersine dönseydi, o da aynısını talep ederdi.

Ayrıca, eşinin kaçırılmasında ve öldürölmeye çalışılmasında payı olan Logan'ı öldürerek tüm ıslahevi üyeleri için bir kapanış yapmış olacaktı. Eğer gerçekten istedikleri buysa bu diğer pisliği Jesse, Bracken ve Zander'a verebilirdi; zaten Merrick'i daha önce bir kez dövmüştü. Nick'in kararı gözlerinden okunuyor olmalıydı çünkü Merrick'in yüz ifadesi şaşkınlık ve endişe karışımına dönüşmüştü.

"Bana meydan okumayacak mısın, teke tek?"

"Bunu yapsaydım, hemen biterdi, değil mi? Bu şekilde bir süre daha acı çekeceksin. Bu fikri sevdiğimi fark ettim. Merhameti hak etmiyorsun, Merrick. İkiniz de hak etmiyorsunuz." Pençelerini uzattı, bakışlarını Merrick'ten Logan'a ve tekrar geriye doğru dans ettirdi. "İkiniz de sevdiğim tek şeyi benden almaya çalıştınız. Tahmin edebileceğiniz gibi, bununla ilgili ciddi bir sorunum var." Pek çok genç şekil değiştirene tecavüz etmiş ve öldürmüş olan adama biraz daha yaklaştı. "Bu biraz acıtabilir."

OceanofPDF.com

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

ÜÇ AY SONRA

A Jaime yemek masasında yanında bir şeyler hakkında konuşurken Nick ona gülümsemeye zorladı. Oh, Yeterince iyi bir kızdı ama arkadaş olayını pek sevmezdi ve görünüşe bakılırsa söz konusu Jaime olunca insanın başka seçeneği de yoktu. Diğer tarafında oturan arkadaşının, her zamanki gibi, onun rahatsızlığı karşısında bir gülümsemeyi bastırmaya çalıştığını fark etti.

Sadece biraz daha, diye hatırlattı kendine. Sadece biraz daha, sonra o ve Shaya akşam yemeklerini bitirip Anka Sürüsü bölgesinden ayrılacaklar ve sadece ziyaretçi olarak geri döneceklerdi.

Savaş gecesinden beri o ve Shaya geçici olarak sürü bölgesinde yaşıyorlardı. Her ne kadar mağaraların dışındaki karavanda uyusalar da, sürekli taciz ediliyorlardı ve bu nedenle yalnız çok az zaman geçiriyorlardı. Sürü bölgesinde kalanlar sadece Nick ve Shaya değildi. Derren, Roni, Eli, Kathy, Jesse, Bracken, Zander ve salonu satan Kent de kalmıştı. Neden? Nick'in bir sürü kurmasını bekledikleri için değildi. Hayır, zaten bir sürü olduklarına inandıkları içindi.

Caleb bile bu sözde "sürünün" bir parçası olduğunu düşünüyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, Nick aslında

Caleb, erkeğin Shaya ile olan yakın arkadaşlığına rağmen. Caleb Shaya'ya karşı korumacı olsa da, bu Nick'in rolüne yüklediği ölçüde değildi. Ayrıca Nick, Shaya büyürken annesi yanında olmadığına onun yanında olduğu için Caleb'e minnettardı.

Nick kendine karşı dürüst olsaydı, yeniden Alfa olmanın hoşuna gidecek bir meydan okuma olacağını kabul ederdi çünkü bu sefer yanında eşi olacaktı ve dağınık bir sürünün Alfa'sı olacaktı - ki "sürüsü" bunu sorun etmeyeceklerini üstü kapalı bir şekilde ima etmişti. Bu da eşiyile bol bol yalnız kalacağı anlamına geliyordu. "Sürü" Shaya'ya çok saygı duyuyor, ona saygılı davranıyor ve pek çok insanın göz ardı edebileceği içsel gücünü kabul ediyordu.

Özünde, onu Alfa dişileri yapmışlardı ve arabulucu olarak pozisyonuna müdahale etmediği için bu durumdan gayet memnundu. İşi almıştı, tıpkı onun bildiği gibi. Doğal olarak çok mutluydu. Onu daha mutlu gördüğü tek an çiftleşme törenlerinin olduğu akşamıdı.

Planlandığı gibi, töreni saldırıdan birkaç gün sonra, herkes tamamen iyileştiğinde yaptılar. Töreni onlar için Trey gerçekleştirmişti, tıpkı Nick'in Trey ve Taryn için yaptığı gibi. Shaya kesinlikle çok güzel görünüyordu; her ayrıntıyı canlı bir şekilde hatırlayabiliyordu - halter yakalı elbisesi masmavi renkteydi, tamamen satendi ve eteğinin altında satenin biraz altında kalan bir ipek tabakası vardı. Gelenek olduğu üzere o da koyu gri, kurdunun kürküyle aynı renkte sade bir takım elbise giymişti. Ve su yüzüne çıktığından beri ilk kez kurdu gerçekten ve tamamen memnun olmuştu. Hâlâ da öyle.

Parti sonrası oldukça komikti çünkü Rhett o kadar sarhoş olmuştu ki müzik hoparlörünün yanında sızıp kalmıştı. Cidden, şekil değiştiren işitme yetisine sahip biri için bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Ama Nick'e göre bir erkeğin, eşinin sarhoş olduğunu keşfetmesi her gün olan bir şey değildi.

Hamileydi. Rhett'i dehşete düşüren Grace, Alfa dişisi Kye'a hamileyken Taryn'in üzerine titremiş olmasına rağmen "sakin olmayı" reddediyordu. Nick, Shaya'nın hamile kaldığı günün -sadece kokusundaki ufak bir değişiklikten anlayabileceği bir şeydi bu- hayatının en güzel günlerinden biri olacağını biliyordu ama yine de Rhett'i olduğu gibi onu da şoke edecekti.

Şu anda Shaya, Roni ve Eli ile bir şey hakkında histerik bir şekilde gülmekte olan annesi, yakın zamanda torunlarını vereceğine dair pek de ince olmayan ipuçları bırakıyordu. Shaya'ya kesinlikle tapıyordu, bu yüzden çiftleşme töreninin büyük bir bölümünü Gabrielle'e hırlayarak geçirmişti - Gabrielle o gece son derece uslu davranmış, Shaya'ya bir kez bile hakaret etmemişti. Stone, Nick'e karşı yeterince nazikti ama Glock'unu birkaç kez okşamış ve Nick'e, "Seni izliyorum," der gibi bir bakış atmıştı. Her neyse.

Eli da Shaya'yı kolayca benimsemişti. Elbette alışmıştı. Shaya'nın insanlarla doğal bir yakınlığı vardı ve Nick onun içinde harika olacağından emindi. O, Kathy ve Eli, Roni'nin uzun bir süre daha kurt formuna dönmesini engellemenin yollarını arıyorlardı. Bunu başarabilecek biri varsa o da Shaya'ydı.

Taryn onu iyileştirdiğinden beri tek bir baş ağrısı bile çekmemiş olması büyük bir rahatlamaydı. Bir tane bile. Bilişsel fonksiyonlarının yeniden bozulmaya başladığını gösterebilecek başka bir sorun da yaşamamıştı. Shaya'nın isteği üzerine Taryn arada bir elini alnına koyarak kafa derisinin altında herhangi bir ışıklı leke olup olmadığını kontrol etti. Ama hiç yoktu. Eğer herkesin tahmin ettiği şey doğruysa, ilk iyileşmesinden sonra tekrar hastalanmasının tek nedeni Amber'ın onu kasıtlı olarak tamamen iyileştirmemiş olmasıydı. Bu nedenle Shaya onun artık tamamen iyileştiğinden emindi. İçgüdüleri ona haklı olduğunu söylüyordu.

Tıknaç, kızıl bir kedi önce masaya, sonra da Jaime'nin kucağına atlayınca Nick düşüncelerinden sıyrıldı,

Karşısındaki Dante'ye yüksek sesle tıslıyordu. Nick, köpeğinin ödünü koparmayı her zaman başaran hayvana baktı. Bruce'un savunmasına göre... "Bu lanet olası çirkin bir kedi."

Jaime dehşet içinde soluk soluğa kalırken Dante başıyla onayladı. Kedisini iyice kucaklayan Jaime eşine döndü ve evcil hayvanına karşı antisosyal davrandığı için onu lanetledi. Gabe, Jaime homurdanarak konuşmasını bitirene kadar onu teselli etti ama Gabe ve Hope kendi aralarında kıkırdıyorlardı.

Gabe, Nick'e, "Aralarındaki bu tuhaf evcil hayvan tartışmaları olağan," dedi ve erkekten hoşlanan Bruce'u okşadı. "Dante, Hunk'ın eşinden gördüğü ilgiyi kıskanıyor." Dante bunu inkâr etmedi.

Nick başlangıçta Dante'yi kendisini Shaya'dan uzak tutması için uyardığı için sevmemiş olsa da -Dante sadece Shaya'yı korumaya çalışıyordu- Nick Beta erkeğinden hoşlanmaya başlamıştı. Geçtiğimiz birkaç ay boyunca Dante ve Tao, Jesse, Bracken ve Zander'ı infazcılara verilen eğitime tabi tutmayı kendilerine görev edinmişlerdi. Nick nedenini biliyordu; onları Nick için infazcı olmaya hazırlıyorlardı. Evet, Phoenix Sürüsü de onu yeniden Alfa yapma planında yer alıyordu.

Shaya ayağa kalkıp Kent'ten ketçap şişesini almak için masaya doğru eğildiğinde Nick manzaranın tadını çıkarmaktan kendini alamadı. "Gerçekten de en mükemmel kışa sahipsin." Arkadaşı sadece parlak bir şekilde gülümsedi.

"Kesinlikle katılıyorum," dedi Dominic, hayatını bir kez daha tehlikeye atarak. Nick homurdandığında ellerini kaldırdı. "Şaka yapıyorum."

Kent, Nick'e dönmeden önce Dominic'e iç çekti. "Senin için ona vururdum... ama bak ne kadar güzel."

Roni, Dominic'in giydiği gömleği parmakladı. "Güzel gömlek. Seni bundan vazgeçirebilir miyim?"

Herkes onun alaylarına gülerken Dominic onu işaret etti. "Şunu yapmayı kes. Eğer benimle evlenmeyeceksen

ve birlikte pis fikirli olalım-"

"Kardeşimle uğraşmayı bırakırsan, ben de seninle uğraşmayı bırakırım." Her zamanki gibi Roni ve Dominic tartışmaya başladılar. Nick, Marcus'un Roni ile sapık arasında sık sık geçen oyunlardan hoşlanmıyor gibi görüldüğünü fark etti. Marcus, sadece boş bakışlarla karşılık veren Roni'yi sık sık izliyor ve onunla flört ediyordu. Buradaki diğer kadınların aksine, Roni Marcus'un "cazibesine" karşı dirençliydi ve bu iyi bir şeydi çünkü Nick'in onu öldürmek zorunda kalmayacağı anlamına geliyordu. Şimdi orada oturan Marcus her şeyden çok şaşkın görünüyordu... sihirli güçlerini kaybettiğini hisseden biri gibi. Ve Trick bunu çok komik bulmuşa benziyordu.

Grace Nick'in boş tabağını alıp kahve fincanını doldurduğunda Nick ona başıyla teşekkür etti. İtiraf etmeliydi ki onun yemeklerini özleyecekti. Lydia gibi o da yaralılar konusunda iyiydi; savaştan sonra birçok kişi yaralandığında ikisi de Taryn'e çok yardımcı olmuştu. Tao ve Dominic ölmeye çok yaklaştırmışlardı. Eli, Trey, Marcus ve Trick de ağır yaralanmıştı. Taryn bu konuda Trey'e çok kızmıştı, sanki vurulmak istiyormuş gibi.

Ama şu anda Alfa çifti son derece mutluydu, masada birlikte oturuyor, oğullarıyla oynuyor ve Kye, Cam'in onunla ce-ee oynamaya çalışmasına kaşlarını çatarken gülüyordu; sanki çocuk Cam'in böyle bir oyunun kendisini eğlendirmeye yeteceğini düşünmesinden rahatsız olmuş gibiydi. Nick belirgin bir özlem duygusu hissetti. Bir gün Shaya'yla da bunu yapmak istiyordu. Sanki bunu hissetmiş gibi ona gülümsedi ve bir elini kalçasına koydu. Eli sikiinin yakınında bile değildi ama bunun bir önemi yoktu, siki taş gibi olmuştu. "Artık gidebilir miyiz?"

Güldü. Evet, arkadaşının cehennemde etrafı insanlarla çevrili olmasını ya da onu bu kadar kolay sertleştirebilmesini muhtemelen eğlenceli bulmaması gerekirdi ama öyle buldu. "Bırak da kekimi ve kahvemi bitireyim."

Aslında Shaya gitmek için sabırsızlanıyordu çünkü Nick sonunda onu kendileri için satın aldığı evi görmeye götürecekti. Nick ona ev hakkında hiçbir şey söylememiştir, nerede olduğunu bile... Shaya da sabırlı bir insan değildi. Yine de Phoenix Sürüsü'yle birlikte bu yemeğin tadını çıkarmak istiyordu çünkü o günden sonra her şeyin çok farklı olacağını biliyordu. O bir Alfa dişisi olacaktı.

Nick yeniden Alfa olma konusunda isteksiz olsa da, bunun doğal olduğunu biliyordu. Diğer birçok baskın erkeğin aksine, alfa özelliklerini sergilemek zorunda değildi, insanların dikkatini çekmek için aktif olarak çalışmak zorunda değildi - sadece öyleydi. Bu da insanların onu fark etmesi ve ondan ilham alması için yeterliydi. İtaat edilmeyi, saygı duyulmayı ya da takip edilmeyi talep etmesi gerekmiyordu; bunlar onun için otomatik olarak gerçekleşiyordu. İnsanların yardım ya da tavsiye almak için sık sık onu araması ve etrafında toplanması biraz can sıkıcıydı. Ama aynı zamanda arkadaşlıktan bu kadar hoşlanmadığı düşünülürse komik de sayılırdı.

"Pastayı bir peçeteye sarın ve yanınızda getirin."

Shaya onun sesindeki sabırsızlığa sırtarak, "Hayır, şimdi yemek istiyorum," dedi.

"Ama... insanlar bana gülümseyip duruyor." "O zaman sen de gülümse."

"İstemiyorum."

"Bil diye söylüyorum: Onları ne kadar uzak tutmaya çalışırsanız çalışın, size dostça davranmaya devam edeceklerdir. Savunmanı kırmaya ve seni kendilerinden biri yapmaya kararlılar." Ancak Jaime gibi onlar da bunu Nick'i kızdırmak için yapıyordu. Evet, Phoenix Sürüsü'nün erkekleri -özellikle de Trick- birbirlerini ve etraflarındaki herkesi kızdırmak için yaşıyordu. Tao'yu kıskırtmak çok kolay olduğu için, en kötü muameleyi o görüyordu. Ryan, Trick bunu ne zaman denese sabırsızlıkla homurdanırdı.

Greta, kollarını Kye'a doğru uzatırken Taryn'e, "Torunumu rahatsız etmeyi bırak," diye yakındı.

ona ulaşmaya çalıştı ama ulaşamadı.

"Sanırım sarılmayı kastediyorsun," dedi Taryn tatlı bir sesle, Kye'ı daha da yakın tutarak. Kıkırdayarak onun saçlarıyla oynadı.

Greta ellerini kalçalarına koymuş, kaşlarını çatarak Taryn'e bakıyordu. Yaşlı kadın son yarım saatini Alfa dışisini aşağılayarak geçirmişti ve işi bitmiş gibi görünmüyordu. "Ne demek istediğimi biliyorsun, aşüfte."

Taryn yorgun bir ifadeyle iç çekti. "Greta, sanırım bizi yeterince eğlendirdin. Neden gidip sevdiğin ilahileri ve şiirleri seçmiyorsun - cenazeye çok kalmadı. Açık bir tabut isteyip istemediğin konusunda daha fazla düşündün mü?"

"Humph. Trey'imın seninle neden çiftleştiği hakkında hâlâ hiçbir fikrim yok. Minik, alaycı, saygısız-"

"Greta, cidden, o iğrenç dilinin takma dişlerini kırmamasına dikkat et."

Tabii ki bu Greta'yı on kat daha kötü yaptı.

Nick Shaya'ya döndü. "Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum." Bu insanlar çıldırmıştı. "Bitirdin mi?"

Shaya kıkırdayarak işaret parmağını kaldırdı. Son kahvesini de içtikten sonra başını salladı. "Artık gidebiliriz."

Hem rahatlamış hem de heyecanlanmış olan Nick onun elini tuttu ve masadan kalkmasına yardım etti. Aynı anda Derren, Roni, Eli, Kathy, Kent, Jesse, Bracken ve Zander da yerlerinden kalktılar. "Olamaz. Shaya ve ben değişiklik olsun diye biraz yalnız kalmak istiyoruz."

"Sadece nerede yaşayacağımızı bilmek istiyoruz," dedi Derren masumca. Diğerleri başlarını salladı. Büyük olasılıkla Nick'in hırlamasına yanıt olarak, "Benden kurtulamayacaksınız, bunu biliyorsunuz. Bu insanlardan da kurtulamayacaksınız. Ve sen de Alfa olmaktan kurtulamayacaksın."

Aklına bir fikir gelince Nick kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Tamam. Alfa olmamı mı istiyorsun? Anladın... Beta olduğun sürece - artık koruma saçmalığı yok."

Derren aval aval baktı. "Tabii ki hayır. Sorumluluk istemiyorum.

Beni korkutuyorlar."

"O zaman korkarım senin için bir yerim yok. Derren, üzülererek söylüyorum, resmen sürüden ayrıldın. Seni kalıcı olarak kovuyorum."

"Hey, bunu yapamazsın. Sürüyü organize eden benim," diye az çok mızmozlandı.

"Fark etmez. Eğer Alfa olursam, bu benim kararım. Peki, Beta pozisyonunu kabul edecek misin, etmeyecek misin?"

Derren'in suratı asık bir ergen gibi görünüyordu. "Peki."

Nick sırtarak Shaya'yı masanın etrafında dolaştırdı. "Yarın size evi göstereceğim," dedi "sürüsüne". Yeniden Alfa olmaya alışmak biraz zaman alacaktı. "Shaya ve ben ilk gecemizi orada yalnız geçirmek istiyoruz." Hepsi saygıyla başını salladı.

Shaya'yla vedalaştıktan ve Shaya Dominic tarafından taciz edildikten sonra -ki bu neredeyse sapığın bir uzvunu kaybetmesine neden oluyordu- Nick ve Shaya tünellerden çıkıp kapalı otoparka gittiler. Arka cebinden çıkardığı bir şeyi havaya kaldırdı.

Shaya gerildi. "Gözlerimi mi bağlamak istiyorsun?" "Sana söyledim, bunun bir sürpriz olmasını istiyorum." "Ama... gözümü bağlamak mı istiyorsun?"

"'Sürpriz' kelimesinin hangi kısmını anlamadın?"

Pencereden dışarı bakıp nereye gittiklerini bile tahmin edemeyeceği için biraz sinirlenmiş olsa da yine de başını salladı. Adam yavaşça gözbağını takarak onu tamamen karanlığa gömdü ve Mercedes'ine bindirmeden önce hafifçe dudaklarından öptü.

Nick sonunda onları sürü bölgesinden çıkardığında rahat bir nefes aldı. Bu insanlar onu delirtme potansiyeline sahipti. Birlikte olmak istediği tek kişi Shaya'ydı ve şimdi nihayet tamamen kendisine aitti. Çok geçmeden, göz bağının yanı sıra bir de ağız tıkacı getirmesi gerektiğini fark etti, çünkü Shaya

tüm yolculuk boyunca onu sorgulamaktan başka bir şey yapmadı - şüphesiz onu kızdırmak için. İşe yaradı.

Araba nihayet durduğunda, Shaya beklentiyle neredeyse koltukta zıplıyordu. Muhtemelen oyun parkındaki bir çocuk gibi görünüyordu ama umurunda değildi. Üç uzun ay boyunca "bu bir sürpriz" demek onu hem heyecanlı hem de bıkkın hissettirmişti. "Artık göz bağı çıkarabilir miyim?"

"Hayır, o benim işim. Orada bekle."

Shaya iç geçirerek Nick'in arabadan çıkmasını bekledi ve sonra gelip yolcu kapısını açtı. Elini tutarak araçtan inmesine yardım etti. Tanıdık çam, güneşin ısıttığı toprak ve yosun kokuları burnuna çarptı. Mekânın kendisi de tanıdık bir kokuya sahipti... Buraya daha önce gelmişti. "Gözbağı. Çıkar."

Nick tsked. "Sabır yok." Onu kısa bir mesafeye kadar götürdü ve sonra arkasında durarak siyah kumaş parçasını çözdü. "Şimdi bakabilirsin."

Işığa alışmak için birkaç kez göz kırpan Shaya gözlerini tamamen açtı ve nefesini tuttu. "Aman Tanrım." Evet, buraya daha önce de gelmişti, çocukken birçok kez gelmişti. O zamanlar burası onun en sevdiği yerdı. "Sana bahsettiğim av kulübesini mi satın aldın?" Tıpkı hatırladığı gibiydi. Birinci kat büyük taşlardan yapılmıştı, ikinci ve üçüncü katlar ise ahşap çerçeveliydi. Büyük güvercin camlı pencereler doğal ıııktan net bir şekilde yararlanıyor, adeta burayı aydınlatıyordu. Buna ek olarak, peri ışıkları artık kulübeyi çevreleyen ağaçları süslüyordu. "Bunu yaptığına inanamıyorum." Duyguları boğazını tıkadığı için kelimeler fısıltıyla çıkıyordu.

Nick'i şaşırtarak ani bir dönüş yaptı ve onun üzerine atılarak yapışkan bir sarmaşık gibi etrafını sardı. Nick onu kolayca yakaladı ve kollarını ona doladı. "Bu hoşuna gittiği anlamına mı geliyor?" Kızın "Bayıldım!" demesi Nick'in rahatlamasına neden oldu. Nick bunun onun seveceği bir şey olduğunu bilecek kadar onu iyi tanıdığına inanıyordu.

ev olarak düşünebiliyordu ama küçük bir parçası yanıldığından endişeleniyordu. Kurdu onun tepkisinden heyecanlanmıştı.

Sonunda kendini ondan kurtardığında, "Artık buradaki tek kulübe burası değil. Sahipleri arazide 'sürünün' yaşaması için mükemmel olabilecek birkaç kulübe daha inşa etti ve kiraya verdi. Bu, senin ve benim kendi alanımıza sahip olacağımız anlamına geliyor."

Gözleri dolacak kadar duygulanan kadın, "Bunu yaptığina gerçekten ama gerçekten inanamıyorum. Asla tahmin edemezdim. Sanırım tahmin etmeliydim-her zaman beni şımartmaya çalışıyorsun."

"Bu benim hakkım ve bu çok sık olacak, bu yüzden hediye kabul etme konusunda daha iyi olman gerekiyor."

Bu yorumu elinin tersiyle itti. "Başka neye inanamıyorum biliyor musun? Önyargılı insanların burayı bir şekil değiştirene sattığına." Adam konuşmak için ağzını açtığı anda, kadın elini kaldırdı. "Sakin söyleme... Bağlantıların işe karıştı, değil mi?"

"Doğru," diye onayladı. "İçeri girmek ister misin?" "Dalmaçyalıların siyah benekleri var mı?"

"Önce bir şey: Birkaç değişiklik yaptım."

"Ne demek istiyorsun? Ve bu konuda bu kadar paniklemiş görünme. Değişiklik yapmış olman, onu hâlâ sevmeyeceğim anlamına gelmez."

Gülümseyerek açıkladı: "Buraya doğru düzgün bakılmamıştı. Bazı işlere ihtiyacı vardı, bu yüzden benim bir bağlantım-"

"Senin bir arkadaşın," diye vurguladı.

"Binaları restore etme ve aynı zamanda modernleştirme konusunda uzmanlaşmış bir işletmeyi yöneten bir arkadaşım," diye izin verdi, "burası üzerinde çalıştı. Ona neyi seveceğinizi düşündüğümü söyledim ve o ve ekibi üzerinde çalışıyorlar. Her biri sahiplenildiğinde ve 'sürü' ona ne istediğini söylediğinde diğer kulübeler üzerinde de çalışacak. Hazır mısınız?"

Heyecanla başını sallayarak elini onun elinin içine soktu ve kendisini içeri götürmesine izin verdi. İçeri girer

girmez

yine nefes nefese kaldım. Eskisinden çok farklıydı; oturma odası, mutfak ve yemek alanı kocaman, açık bir alandı

-En önemli özelliği lüks kanepeler, koltuklar ve son teknoloji ürünü bir eğlence sisteminden oluşan yaşam alanıydı. Televizyon ve kanepelerin arasında, üzerinde kıvrılıp yatma isteği uyandıran oval, beyaz, kabarık bir halı vardı. Mekânın rustik havasına katkıda bulunan büyük bir taş şömine de vardı. Daha önce hiç olmadığı kadar ev gibi, ferah ve sıcak bir his vardı.

Nick onu altın rengi kavisli merdivenlerden yukarı çıkardı ve üst katları gezdirdi; büyük banyoyu, birçok misafir odasını ve kokteyl barı olan oyun odasını gösterdi. Ana yatak odası, kırmızı, altın ve beyaz renk teması ve büyük sayvanlı yatağıyla sadece şehvetli olarak tanımlanabilirdi - oda insana seks, zevk ve yerine getirilen arzuları düşündürüyordu.

Şık en-suite banyoda bir jakuzi olması yeterince harika değilmiş gibi, yatak odasının balkonunun dışındaki güvertede de nehre ve ötesinde batmakta olan güneşe bakan bir jakuzi vardı. Her yer kendisi ve kurdu için huzurlu bir vaha gibiydi. Döndüğünde eşini yatak odasının kapısında, bakışları kendisine kilitlenmiş halde buldu. "Kesinlikle bayıldım. Ama... dekoratif yastıklar yok mu?" diye dudak bükerek alay etti.

Başını salladı ve ona doğru ilerlemeye başladı, yatağı seçtiğinden beri yapmayı hayal ettiği gibi onu yatağa götürmeye niyetliydi. "Dekoratif yastık yok." Sonunda ona ulaştığında parmak uçlarını kollarında gezdirdi. "Bodruma gelince... orası artık kapalı bir havuz ama onu daha sonra görebilirsin. Artık seni bu odada tutabildiğime göre, bir süre daha burada kalacaksın." Geriye doğru tek bir adım attı. "Kıyafetlerini çıkar."

Tartışmaya yer bırakmayan bu otoriter ses tonu karşısında titreyen Shaya atletini, ince topuklu ayakkabılarını, kot pantolonunu, dantelli sütyenini ve ona uygun külotunu çıkardı. İhtiyaçla parıldayan gözler onu taradı ve tüm vücudunu farkındalık içinde karıncalandırdı

ve beklenti. Ama ona dokunmadı. Onun yerine, bazen yaptığı gibi yırtıcı bir şekilde yavaşça etrafında dönmeye başladı. Arkasında, omzunun kıvrımını yaladı ve kulak memesine keskin bir ısırık attı. Sonra derin, baştan çıkarıcı sesi kulağına mırıldanıyordu.

"Mükemmel... her bir santimin."

Tekrar önünde durduğunda, hâlâ ona uzanmamıştı. Ama aç bakışları, kadının omurgasında bir titreme yaratacak kadar dokunuş hissi veriyordu. Adam yavaşça soyunurken, aralarındaki elektrik yükseldikçe ve sessizlik uzadıkça kadının nefesi derinleşti. Kadının her yeri onun için ağrıyor gibiydi; göğüsleri ağırlaşmıştı, meme uçları sertleşmişti ve klitorisi zonkluyordu. "Nick," diye yalvardı.

Delici bakışları onunkileri yakaladı. "Ne istiyorsun? Söyle bana, Shay. Söyle, ben de sana vereyim."

Her nasılsa, baskın tonu hem onu hem de kurdunu tam bir köle haline getiren transa benzer bir etki yarattı. "Sen," diye homurdandı. "Hepiniz." Bir zamanlar ona söylediği bir şeyin yankısıydı bu. Ve Shaya'ya istediğini verdi: Shaya'nın bedenini kendi bedenine uydururken, göğüslerini ona doğru bastırırken ve kıcını avuçlarken göğsünden bir hırıltı yükseldi. Ağzı, dili ve elleri talepkâr, hükmedici ve sahipleniciydi. Duygularına yapılan saldırı altında az çok sivilaştı, parmaklarını saçlarından geçirdi ve çekiştirdi.

Ağzını meme ucunun etrafına kapattı, sertçe emdi ve dişlerini üzerinde gezdirdi. Diğer meme ucuna geçerek diliyle vurdu ve sonra onu da ağzına çekti. Aynı anda, eli düz karnının üzerinde gezindi ve onu sertçe kavramak için aşağı indi. Sonra iki parmağını kadının derinliklerine soktu ve etrafında döndürdü.

"Benim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum." Onu tekrar öpen Nick, parmaklarını yavaşça içine sokup çıkarıyor, onun inlemelerini seviyor, yüzünde beliren her ifadeyi izliyordu. Parmaklarını geri çekerek bir tanesini

bir popo tıkacının içine rahatça yerleştirildiği büzülmüş deliği daire içine aldı. "Bu gece seni nihayet buraya götüreceğim bebeğim. Bunu istiyor musun?"

Shaya başını salladı, eşinin onu mümkün olan her şekilde sahiplenmesini istiyordu - henüz atmadıkları tek adım buydu, çünkü Nick onun tamamen hazır olmasını istemişti. Ayrıca, sadece onu memnun etmek için ya da meraktan bu şekilde teslim olmasını istemediğini, bunu kendisi kadar onun da istemesini istediğini açıklamıştı. O da istiyordu ve bunu itiraf etmekten utanmıyordu.

"Yatağa, bebeğim." Kadın yatağa tırmanıp sırt üstü uzandığında, adam onun üzerine sürünerek ağzını aldı ve damgaladı. Dudağını ısırarak öpücüğü sonlandırdı. "Bacaklarını aç," diye gürledi. "Benim için yaratılmış bu amcığın tadına bakmak istiyorum."

Kız onun emrini yerine getirdikten sonra Nick öptü, yaladı ve ısırarak vücudunda aşağılara doğru ilerledi ve daha da aşağılara inmeden önce dilini göbeğine daldırdı. Dilinin ucuyla klitorisini okşadı ve kızıdan keskin bir nefes almasını sağladı. Onu biraz yalvartmış olabilirdi ama amının kokusu fazlasıyla baştan çıkarıcıydı. Ellerini kalçalarının altından geçirerek kalçalarını eğdi ve bacaklarını omuzlarına bağladı. Sonra onu yaladı, yudumladı ve içti, tadının ve inlemelerinin tadını çıkardı. Duyularının her biri onunla dolmuş ve onun tarafından boğulmuştu.

Shaya'da sevdiği şeylerden biri, verdiği tepkilerin aldatma ya da abartma içermemesiydi; arzusunun damarlarına dolmasına, onu yönetmesine ve olması gereken yere götürmesine izin veriyordu. Kıvrınması ve eğilmesi, saçlarını çekmesi, inlemesi, sızlanması ve topuklarını Shaya'nın kürek kemiklerinin arasına sokması... Bunların hepsi gerçektir ve hepsi Shaya'nın içinde acı verici bir ihtiyaç uyandırıyor. "Senin içinde olmalıyım. Hemen şimdi. Arkanı dön."

Bu sözler midesinin derinliklerinde titremelere neden oldu. Boşalmaya **ÇOK** ihtiyacı olan Shaya, itaatkâr bir şekilde

kendini elleri ve dizleri üzerinde buldu. Arkasında diz çökerken ellerini kışının üzerinde gezdirdi ve sikinin yarığına sürtünmesine izin verdi. İyi hissettiriyordu ama gerçekten daha fazla bekleyemezdi. "Nick, boşalmam lazım."

Sikini kadının amının girişine yerleştirdi. Bir elini kalçasında tutarken, diğer eliyle omzunu tuttu. "Gelmen için hazır olduğumda sana söyleyeceğim." Kadının duvarları ona kenetlenirken inleyerek eve çarptı. Eşinin içine gömüldüğünde, vücudundaki ağrıyan ihtiyaç hafifledi. Ama sonra patladı.

Nick ona acımasızca vurmaya başladığında Shaya haykırdı, sertçe itti, derinlere sürdü. Nick'in hızı ateşliydi, çılgıncaydı ve Shaya'yı da aynı çılgınlığa sürüklüyordu; Shaya inliyor, sızlanıyor ve içgüdüsel olarak onu geri itiyordu. Aslında geri itmeye çalışıyordu ama adamın demir tutuşu hareket etmesini engelliyordu. Yine de girişimleri ona bir hırıltı ve pençelerin tenine batmasını kazandırdı - Nick'in ona hareketsiz kalmasını, kontrolün kendisinde olduğunu ve ona ne verirse onu alacağını söyleme şekli.

"Kukunun etrafımdaki hissini seviyorum. Başka neyi seviyorum biliyor musun?" Nick elini kızın saçlarının arasına sokup çekerek onu dikleştirdi, böylece sırtı göğsüne gelecek ve yüzünü onunkine yaklaştıracaktı. "Seni. Her bir santimini, içini ve dışını. Bunu hissedebiliyor musun?"

Hissedebiliyordu. Üzerinden aktığını, onu merkezlediğini, koruduğunu ve etrafını sardığını hissedebiliyordu. Bunu vücudunun her hücresi ve her kemiğiyle bilmese bile, o anda gözlerindeki bakıştan anlayabilirdi. Adam onu seviyordu. Kendisinin asla yapabileceğini düşünemeyeceği bir yoğunlukla sevmiştii onu; derin, sınırsız ve gerçektii. Aynı zamanda karşılıklıydı. Kollarını onun boynuna doladı. "Ben de seni seviyorum."

Bu sözler Nick'in hareketlerinde duraksamasına neden oldu. Onun kendisine bu sözleri söylemesini gerçekten beklemiyordu, böyle hissettiğine inanmamıştı - henüz değil. Kullanabilirdi

Emin olmak için her zaman aralarındaki bağı incelemişti ama bulduğu şeyin umduğu şey olmaması ihtimaline karşı o kadar derine inmek istememişti. Ama şimdi hissettiği şey bağdan yayılıyordu. Bu yüzden bunun doğru olduğunu bilmek, doğru olduğunu hissetmek Nick'i sevinçle ve sadece Shaya'nın ona verebileceği bir bütünlük duygusuyla doldurdu. Bu, kurdunun derinliklerine bir şeylerin yerleşmesini sağlamış, hayvana başka türlü asla bilemeyeceği bir huzur vermişti.

"Buraya gel, bebeğim." Kızın ağzı onunkiyile buluştu ve Nick onu yuttu, ona hükmetti ama aynı zamanda ona değer verdi. Sonra bir elini kızın beline koydu ve dirseklerine yaslanana kadar hafifçe öne doğru bastırdı.

"Şimdi seni boşaltacağım." Bununla birlikte, onu çığlık attıran, adını haykırmasına ve pençeleriyle yatak çarşaflarını yırtmasına neden olan sert, vahşi kazmalarla onu becermeye başladı. "Şimdi."

Emri, omzuna gömülü dişlerini hissetmesi ve klitorisini hafifçe çimdiklemesinin birleşimi vücudunun patlamasına neden oldu. Çığlık atarak başını geriye attı. İşte o zaman, tek bir yumuşak hareketle, popo tıkacını çıkardı ve kıkına soktu. Duygu doruk noktasını yoğunlaştırırken tekrar çığlık attı.

Kadın orgazmdan inerken Nick bir santim bile kıpırdamadı. Kadın kıvranmaya başladığında kalçalarını sıkı ve onu sabit tuttu. "İyi misin, bebeğim?" Ondan herhangi bir acı hissetmiyordu ama bunu söylediğini duymaya ihtiyacı vardı.

"Hareket et, Nick; hareket etmeni istiyorum. Biraz acıyor ama iyi bir acı."

Tatmin olan Nick, sikinin sadece başı içinde kalana kadar yavaşça geri çekildi ve sonra aynı yavaşlıkla ileri doğru itti. "Kahretsin, bebeğim, bu çok iyi hissettiriyor." Bunu tekrar tekrar yaptı, kız ona karşı huzursuz olup daha fazlası için yalvarana kadar hızını artırmadı. Kız tekrar ona çarpmaya çalıştığında, adam itişlerini hafifçe sertleştirdi, bağları aracılığıyla ona tamamen bağlı kaldı, böylece acı çekmediğinden emin olabilirdi.

"Bırak, Nick. Kendini tuttuğunu biliyorum."

Görünüşe göre bu bağdan yararlanan tek kişi o değildi. "Seni incitmek istemiyorum."

"Bana asla zarar vermezsin. Birçok kez kontrolünü kaybettin ama beni bir kez bile incitmedin ve şimdi de incitmeyeceksin. Bırak beni."

İnleyerek kalçalarını çılgınca pompalamaya başladı, istediğini alıyor ve ona ihtiyacı olanı veriyordu. Her itiş bir damgaydı, onun kendisine ait olduğunu hatırlatıyordu. Çıkardığı sesler onu çılgına çevirdi ve hızı çılgınca ve acımasız olana kadar onu teşvik etti, ona merhamet göstermedi, bunu asla unutmamasını, ne kadar iyi hissettirdiğini asla unutmamasını sağladı.

"Nick, gelmem gerek."

"O zaman gel." Kadının vücudu Nick'in etrafında sıklaşıp dalgalanırken, Nick'in içinden saf bir coşku geçti - devam eden bir zevk/acı- ve içinde patladı.

Shaya, zihnini, bedenini ve ruhunu kavurucu, bembeyaz bir ateş yırtıp geçerken onun adını haykırdı; sırtını eğdi ve sarsıntı üstüne sarsıntı geçirerek aklındaki tek bir düşünce dışında her şeyi yok etti: O piçi seviyordu.

"Ben piç değilim," diye mırıldandı Nick, hâlâ birleşmiş halde yatağa uzandıklarında.

Aslında bunu yüksek sesle söylemek istememişti. "Tabii ki değilsin Beavis," diye nefes nefese kaldı.

Hırladı ve kadının omzunu ısırarak ikisini de yan yatırdı. "Ben aptal değilim."

"Hayır, sen sadece yavaşsın. Ve bu çok utanç verici." "Ben Beavis isem, sen de Butt-Head'sin."

Homurdandı. "Sen bana öyle demezsin."

Gülümseyerek ensesinde bıraktığı izlerden birini yaladı. "Tabii ki yaparım, Butt-Head."

Öfkelenen Shaya, adamın sikinin içinden çıkması için yana kaydı. "Bundan kurtulabileceğini s a n m a n bile aptal olduğunu kanıtlıyor." Sonra da koşarak

Duş. Tabii ki onu takip etti ve tabii ki yine ağızıyla boşalmasını sağladı. Parçalanmış yatak çarşaflarını soyduktan sonra, sonunda hala çıplak bir şekilde yatağa yığıldılar.

"Yepyeni çarşafları şimdiden mahvettiğine inanamıyorum. Kendini daha iyi kontrol etmeyi öğrenmelisin," diye alay etti.

"Daha önceki yorumuma geri dönüyorum - sen bir pisin."

Nick kıkırdayarak kendi tarafına geçti ve onu kendine çekti. "Evet, beni hâlâ seviyorsun."

Onun şaşkınlığını hissedebiliyordu. "Seni sevdiğimi bilmen gerekirdi. Ne dediklerini duymuşsundur: 'Aşk berbattır; gerçek aşk yutar'. Hatırladığım kadarıyla, her zaman son damlasına kadar içmişimdir."

İnledi. "Şimdi yine sertleşiyorum."

"Üzgünüm aygır, ama önemli bir şeye karar verene kadar bu konuda bir şey yapamayız."

"Bu ne?" diye sordu, iddia ettiği izi yalayarak. Onu tekrar tekrar boşaltmaktan daha önemli bir şey düşünemiyordu - bu onun en sevdiğı şeydi.

"Sürüye ne isim vereceğiz? Bir isme ihtiyacı var."

"Huh. Bunu düşünmemiştim. Bir fikrin var mı?" "Şey...

Taryn, Caleb, Joey- şu ocuk

Taryn onun gerçek eşi olduğunu ve dokuz yaşındayken öldüğünü düşünüyordu - ve ben küçükken, özel operasyon ekibiymişiz gibi davranırdık."

"Özel operasyon ekibi mi?" Kıkırdadı.

"Taryn ve ben çocukken kız gibi değildik. Her neyse, takımımıza 'Mercury Ops' derdik. Bence bu bir sürü ismi için iyi olurdu."

"Mercury Ops Sürüsü mü?" diye yankılandı tiksintiyle.

Onun kolunu tokatladı. "Hayır. Merkür Sürüsü. Bu benim için çok şey ifade eder. Ve Taryn için. Ve Caleb için. Ve eğer hayır dersen ruhu sonsuza dek peşini bırakmayacak olan Joey için." Yüzüne acınası bir ifade yerleştirdi. "Lütfen?"

"Yalvarmanı duymak hoşuma gidiyor, Shay."

"Derren ve diğerlerine çoktan sordum; hepsi beğendi."

Bir şey fark edince gözlerini kıstı. "Ben de senin üzerinde çalıştıklarını sanıyordum ama sen onlarla çalışıyormuşsun, öyle değil mi?"

Özür dilemeden omuz silkti. "Kurdun, yapmak için doğduğu şeyi yapmazsa her zaman bir şeylerin eksik olduğunu hissedecek. Bu benim için iyi değil. Yani... Merkür Sürüsü

-Evet mi hayır mı?"

"Hayır dersem?"

"Evet diyene kadar seni taciz edeceğim." Alaca yeşil bakışlarına tuhaf bir parıltı girdiğinde Shaya otomatik olarak temkinli davranmaya başladı.

"Bak sana ne diyeceğim: Eğer bir şeyi kabul edersen evet diyeceğim."

Kulağa pek hoş gelmiyordu. "Ne istiyorsun?"

"Denizci gibi giyinmemle ilgili fantezini bir kenara bırakmanı istiyorum."

"Oh, ama-"

Sırt üstü yuvarlandı ve sözünü kesmek için bir elini kaldırdı. "Hayır, hayır, lanet bir denizci gibi giyinmeyeceğim."

Suratını astı. "Oh, hadi ama! İlk birkaç seferden sonra artık sapıkça hissetmeyeceksin bile."

"Hayır."

"Ama öyle görünüyorsun

ki-" "Hayır."

"En azından düşünemez misin-?"

"Hayır."

Hırladı ve ona şimdiye kadarki en somurtkan surat ifadesini verdi. "Trey bunu Taryn için yapıyor."

Nick yüzünün buruştuğunu hissetti. "Tanrım, Shay, bunu bilmeme hiç gerek yoktu." Bu görüntü hiç beklenmedik bir anda aklına geldi ve Nick gelecekte ne zaman Alfa erkeğinin yanında olsa bu görüntünün aklına gelmesinden korktu.

Sesi boğucu bir hal aldı. "Eğer bunu yaparsan, aklındaki
direk dansı senaryosunu yeniden gözden geçirebilirim."
Kısa bir duraklama. "Bunu
düşüneceğim." "Tek istediğim bu."

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Öncelikle eşime ve çocuklarıma ilham kaynağım oldukları ve bana gösterdikleri sabır için teşekkür etmeliyim.

"mağara modunda" olduğumda. İhtiyacım olan molaları verdiğimden emin olmak için beni ara sıra mağaradan çıkardıkları için kız kardeşlerime de teşekkür etmek istiyorum.

Montlake Romance'deki herkese yardımları, destekleri ve zamanları için -özellikle editörüm JoVon Sotak'a ve ayrıca birçok sorumu yanıtlayan Jessica Poore'a- çok teşekkür ederim.

Ve tabii ki kitabımı okumak için hayatlarından zaman ayıran herkese kocaman bir teşekkür. Herhangi bir nedenle benimle iletişime geçmek isterseniz, lütfen suzanne_e_wright@live.co.uk adresinden bana e-posta göndermekten çekinmeyin.

Web sitesi: www.suzannewright.co.uk

Blog: www.suzannewrightsblog.blogspot.co.uk

Twitter: twitter.com/suz_wright

Facebook: www.facebook.com/pages/Suzanne-Wright/1392617144284756

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Fotoğraf: Steven Wright, 2012

A İngiltere doğumlu olan yazar Suzanne Wright a zaman ne zaman o değildi. karakterler yaratmak ve onların hikayelerini anlatmak. Ç o c u k k e n bile şiirler, oyunlar ve öyküler yazmayı seven Wright, bir yetişkin olarak beş roman yayımladı: Deep In Your Veins serisinden From Rags, Here Be Sexist Vampires ve The Bite That Binds ve Phoenix Pack serisinden iki kitap,

Yabani Günahlar ve Kötü Arzular. E i ve iki çocuğuyla Liverpool'da yaşayan Wright, ev temizli inden nefret ettiğini ve yemek yapamadı ını ama her zaman çikolata payla tı ını itiraf ediyor.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.